

கண்டித்தனை 82, 1
திருப்பெருந் ஆறையிடைநீண்ட

திருக்கைலாய பாரம்பரைத்
திருவாவடுதுறை பாசினத்து மஹாவித்துவான்
திரிசிரரம்
ஸ்ரீ மஹாபெருந்தரம் பிள்ளையவர்கள்
விரியற்றியது.

இது
மேற்படி ஆத்மத்துத் தலைவர்களாகிய
ஸ்ரீமஹி - அம்பலவாண தேசிகரவர்கள்
செய்த

பேருதவியைக்கொண்டு
செடி பிள்ளையவர்கள் மாணக்கரும்
ரணப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
உத்தமதாஸபாரம்

வே. சாமிநாணுதயரால்
பாரம் ஸ்தானமாக எழுதிய அருள்பதவுரையுடன்
சென்னை :

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது

பிரமாத்சலா ஆனின்
1913.

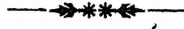
இரண்டாம்பதிப்பு.

விலை ரூ. 1-0-0

(Copy-right, Registered.)

உ

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

	பக்கம்.
க. முகவுரை	1-20.
உ. திருப்பெருந்துறைப்புராணம் ...	க.
ங. அரும்பதவுரை	உக௭.
*.ச. சூழி பத்திரம்	உருக.
ரு. பிழையும் திருத்தமும்	உருஉ.

கணபதிதுணை.

முகவுரை

திருச்சிற்றம்பலம்.

“இன்பம் பெருக்கி யிருளகற்றி யெஞ்ஞான்றும்
துன்பம் தொடர்வறுத்துச் சோதியா—யன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையா னென்னுடைய சிந்தையே
பூரா கக்கொண்டா னுவந்து.”

[திருவாசகம், திருவேண்பா, கக.]

“நிற்பெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோர்
மறுவிலா மூன்று நூறு மறையவர் விளங்கு மூதூ
ரிறையினின் மருங்க ணைந்தோ ரியாவரா யினும்பி றங்கப்
பிறிவிலா வமர ராக்கும் பெருந்துறை முந்தைப் பேரூர்.”

வேறு.

“அருந்தவர் சிந்தை செலுந்துறை வந்தணை யந்தணர் முந்தைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப் படுத்துறை புந்திக டந்தபதம்
தருந்துறை யிந்திரை வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டந்திபடம்
பெருந்துறை யெய்தை பரிந்துகு ருந்திவி ருந்தபெ ருந்துறையே.”

[திருவால. ௨௭, நானாப. ௩௫, ௩௬.]

“நருணைவெள்ளப்பெருங்கடனிறைந்துறைபெருந்துறை”

[திருவிளை. வாதலு. ௫௪.]

“நோயடையார் மிடியடையார் துண்ணியர்மே வியசபையில்
வாயடையார் தீயகுண மனையடையார் மாண்பில்லாச்
சேயடையா ரினும்பலவாந் திங்கடையார் செறிதளிர்நூக்
காயடையார் துருந்தவனப் புராணமது கற்போரே.”

[பக்கம், ௨௧௫, பாட்டு, ௫௩.]

* திருப்பெருந்துறை யென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் † மிழலைக்
கூற்றத்தில் வெள்ளாற்றின் தென்கரையில் உள்ளதும் பழையகிரந்தம்

* இதன் வடமொழிப்பெயர் ப்ருஹத்திர்த்தமென்பது; இதன் காரணத்தை இந்துந் பெருந்துறைப் படலத்தாலுணர்க. இது திருப்பெருந்துறைசை, துறைசை, பெருந்தை எனத்தமிழ்தூல்களில் மருவிவழங்கும்.

† இது மிழலைநாடெனவும்வழங்கும். புறநானூறு ௨௪-ஆம் செய்யுளிலும் மற்ற தூல்களிலும் கூறப்படும் மிழலைக்கூற்ற மென்பதும், பெருமிழலைக்

களாற் பாராட்டப்பெற்று மிகப்புராதனமா விளங்குவதுமாகிய ஒரு சிவஸ்தலம். இதற்கு, அநாதிமூர்த்தஸ்தலம், ஆதிகைலாஸம் * ஆளுடையார் கோயில், ஆவுடையார் கோயில், உபதேசஸ்தலம், குந்தவனம் அல்லது குருந்தவனம், சதுர்வேதபுரம், † சிவபுரம், ஞானபுரம், திரிமூர்த்திபுரம், தென்கைலை, தேசவனம், பாரசக்தி புரம், பவித்திரமாணிக்கம், பூலோக கைலாசம் அல்லது பூகைலாசம், யோகபீடபுரம், யோகவனம் முதலிய வேறு காரணத்திருநாமங்களும் உண்டு. இவற்றின் காரணங்களை இப்புத்தகத்தின் எங்-ஆம் பக்க முதலியவற்றாலுணர்க. இவற்றுள் பெருந்துறை, ஆதிகைலாஸமென்னும் பெயர்களால் தேவார முதலியவற்றில் இத்தலம் விதந்து கூறப் பெறும் ஸ்காந்த முதலிய மஹாபுராணங்கள், மஹேந்திராஸமாகிய சிவராஜஸ்யம், மணிவாக்கியசரித்திரம் அல்லது மணிவசன மாஹாத்மியம், ஸ்ரீ ஹாலாஸ்ய மாகாத்மியம் ஆகிய இவற்றுள்ளும், வேறுஸ்தல புராணங்களுள்ளும் உரிய இடங்களில் இத்தலத்தின் பெருமைகள் பெரிதும் பாராட்டப்படுகின்றன.

உருவம், அருவம், அருவுருவ மென்னும் மூவகைத் திருமேனி களுள்ளே சிவபெருமான், அம்பிகையும் தாமும் அருவத் திருமேனி கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவது இந்தத் திருப்பதியிலேயே. [பக். க, பா. ௫; பக். சஉ, பா. ௩௬ - அ; பக். சஅ, பா. ௬.]

பிரஹ்மா முதலியவர்களுக்கும் திருவாதலூடிகளுக்கும் பரம சிவன் குருமூர்த்தியாய்க் காட்சிகொடுத்து உபதேசித் தருளினமையாலும் திருவாதலூடிகளைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுப் பாண்டியன் தழும்பநாயனார் அவதரித்த பெருமிழிலையென்பதோரூரைத் தன்பாற் பெற்று விளங்குவதாகிய மிழலைநாடும் “மிழலைநாட்டுப் பெருமிழலை” [பெரிய பெருமிழலைக். க.], ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தியையு ருளிச்செய்த, “மிழலைநாட்டு மிழலை வெண்ணிநாட்டு மிழலைய” என்னும் தேவாரத்துச் சுட்டப்பெற்ற மிழலைநாடும் இதுவே. “ஒழுக்கத் தருமத் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும், விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலைநாடு” எனத் தீநவாலவாயுடையாரீ தீருவீனையாடற்புராணத்திலும் இந்நாடு பாராட்டப் பெற்றுள்ளது. திருப்பெருந்துறைக்கோயில் சம்பந்தமான தமிழ்தூல்களிலும் பழைய பட்டயங்களிலும் பிறவற்றிலும் இச்சப்பெயர்கள் மிகுதியாகக் காணப்படும். இதன் சம்பந்தமாக மிழலைச்சேந்தக மென்பதொரு தூலமுண்டு.

* ஆளுடையர்கோயில் முதலிய இரண்டுபெயர்களும் பழைய தாம்பிரப் பட்டயங்களிற் காணப்படுகின்றன. சின்னஆளுடையர்கோயில் என ஒரு ஸ்தலம் இதற்கு வடக்கே (இராசாமடத்திற்கு அருகு) இருத்தலின், இது பெரிய ஆளுடையர்கோயிலெனவும் வழங்கும்.

† சிவபுரமென்னும்பெயரைத் திருவாசகத்திற் பரக்கக்காணலாம்.

முன்னிலையில் கருணைக்கடலாகிய எம்பெருமான் வேதமாகிய குதிரையின்மீது எழுந்தருளினமையாலும் அறுபத்துநான்கு மூர்த்தங்களுள், குருமூர்த்தத்திற்கும் அசுவாருட மூர்த்தத்திற்கும்மூலமாகிய ஸ்தலம் இஃதென்று பெரியோர்கூறுவர் ; தக்ஷணுடைய யாகத்தை அழித்த வீரபத்திரக்கடவுள், அந்தத் திருக்கோலத்துடன் அம்பிகையின்மேலேயாகத்தைப் பாதுகாப்பவராய் அம்பிகையின் ஸந்நிதியில் சிவாஞ்ஞையால் எழுந்தருளி, வழிபடுவோர்க்கு இஷ்ட சித்திகளை அளித்துக்கொண்டிருக்கின்றமையின், தக்ஷாத்துவாஸம்ஹாரமூர்த்திஸ்தலமென்றும் இதனைச்சொல்லுவதுண்டு.

இன்னும் ஷோடசாந்த ஸ்தலமென்றும் உலகமாகிய புருஷனுக்குத் துரியாதீத ஸ்தானமென்றும் காரணஸ்தலமென்றும் இதனைக் கூறுவர். [பக். எஉ, பா. அ, கூ.]

இத்தலத்தைக்கூறும் தேவாரமுதலியவைகள் வருமாறு:—

தே வ ர ம்.

பெருந்துறை.

திருச்சிறும்பலம்.

கயிலாயமலைபெடுத்தான்கரங்களோடு
சிரங்குரநெரியக்கால்விரலாற்செற்றோன்
பயில்வாயபராய்த்துறைதென்பாலத்துறை
பண்டெழுந்தவத்துறைவெண்ணிறைபைம்பொழிற்
சூயிலாலந்துறைசோற்றுத்துறைபூந்துறை
பெருந்துறையுங்குரங்காடுதறையினோடு
மயிலாடுதறைகடம்பந்துறையாவுடு
துறைமற்றுந்துறையினத்துமவணங்குவோமே.

(அடைவு திருத்தாண்டகம், க.க.)

ஆரூர்மூலட்டானமானக்காவு
மாக்கூரிற்றன்றோன்றிமாடமாவூர்
பேரூர்பிரடிபுரம்பேராவூரும்
பெருந்துறைசாம்பீலிபிடவூர்பேணுங்
கூராரகுறுக்கைவீரட்டானமுங்
கோட்டேர்குடமூக்குக்கோழம்பமுங்
காரார்குமூக்குன்றுங்கானப்பேருங்
கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

(கேடத்திரக்கோவைத்திருத்தாண்டகம், உ.)

ஆதி கை லா ளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆர்த்தவெனக்கன்பனீயேயென்று
 மாதிக்கயிலாயனீயேயென்றுங்
 கூர்த்தநடமாடீயேயென்றுங்
 கோடிகாமேயகுழகாவென்றும்
 பார்த்தற்குஞ்செய்தாய்நீயேயென்றும்
 பழையனூர்மேலியபண்பாவென்றுங்
 தீர்த்தன்சிவலோகனீயேயென்று
 நின்றநெய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே.

அல்லாய்ப்பகலானாய்நீயேயென்று
 மாதிக்கயிலாயனீயேயென்றுங்
 கல்லாலமர்ந்தாயுநீயேயென்றுங்
 காளத்திக்கற்பகமூநீயேயென்றுஞ்
 சொல்லாய்ப்பொருளானாய்நீயேயென்றுஞ்
 சோற்றுத்துறையுறைவாய்நீயேயென்றுஞ்
 செல்வாய்த்திருவானாய்நீயேயென்று
 நின்றநெய்த்தானாவென்னெஞ்சளாயே.

[திருநெய்த்தானம், உ, ௩.]

திருவாசகம்.

“திருவார்பெருந்துறைச்செல்வனாகிக்
 கருவார்சோதியிற்கார்த்தகள்ளமும்” [கீர்த்தி. ௬௪ - ௬.]

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௧௦௪.

“உருகு தலைச்சென்ற வுள்ளத்து மம்பலத் தும்மொளியே
 பெருகு தலைச்சென்று நின்றோன் பெருந்துறை”

திருப்புகழ்.

செருக்குமம்பல மிசைதனி லசைவுற
 நடத்தசங்கரர் வழிவழி யடியவர்
 திருக்குருந்தடி யருள்பெற வருளியகுருநாதர்.

[திருப்பாங்கன்றம், ௩.]

திருவாசகத்தில் இந்தஸ்தலமும் குருந்தணிருகும் அங்கங்கே
 மிகப் பாராட்டப்பெற்றுள்ளனவென்பதும் சிவபுராணம், திருச்சத
 கம், திருப்பள்ளி யெழுச்சி, செத்திலாப்பத்து, அடைக்கலப்பத்து,
 ஆசைப்பத்து, அகிசயப்பத்து, புணர்ச்சிப்பத்து, வாழாப்பத்து,
 ஊட்டப்பத்து, பிரார்த்தனைப்பத்து, குழைத்தப்பத்து, உயிருண்ணிப்

பத்து, திருப்பாண்டிப்பதிதம், திருவேசறவு, அற்புதப்பத்து, சென்னிப்பத்து, திருவார்த்தை, திருவெண்பா, பண்டாயநான்மறையென்னும் திருவாசகப்பகுதிகள் இந்தஸ்தலத்திலிருந்தே அருளிச்செய்யப்பெற்றனவென்பதும் யாவருக்குந்தெரிந்தனவேயாம்.

இதன் பழையவரலாற்றைத் தெரிவிக்கும் புராணங்கள் வடமொழியில் ஸ்ரீ ஆதிக்கைலாஸ மாஹாத்மியம் பிருஹத்தீர்த்த மாஹாத்மியம், அவ்ஷடாத்தியாயி என மூன்று உள்ளன என்பர்.

தமிழில் இப்புராணத்தையன்றி இந்தஸ்தல ஸம்பந்தமாக வேறே பழையனவாக மூன்று புராணங்களும், திருப்பெருந்துறையமகவந்தாதி, சிவயோகநாயகிபிள்ளைத்தமிழ் என இரண்டு பிரபந்தங்களும் உள்ளன. அவற்றுள்:—

முதலாவது திருப்பெருந்துறைப் புராணம்: இது திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்துப் பத்தாம்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ முன்வேலப்பதேசிகருடைய சிஷ்யராகிய ஸ்ரீ சாஸ்திரம் சாமிநாத முனிவரென்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இதிலுள்ள சருக்கங்கள், ௩௩; செய்யுட்களின் தொகை, ௧௨௭௦. இந்நூல், தஞ்சாவூரில் முன்பு அரசசெலுத்திவந்த துளஜேந்திர மஹாராஜா அவர்கள் விருப்பத்தின்படி செய்யப்பெற்ற தென்பதும் ஷே. சாமிநாத முனிவரால் திருப்பெருந்துறைக்கலம்பகமென ஒருபிரபந்தம் இப்புராணம் இயற்றுமுன் இயற்றப்பெற்றதென்பதும் இதன்பாயிரத்தால் தெரிகின்றன. இக்கலம்பகம் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை. ௨௧௦௦ - பாடலுள்ள திருவாவடுதுறைப்புராணமொன்றும் இவரால் செய்யப்பெற்றுள்ளது. அந்நூல் செய்தது, இதற்கு முந்தியோ பிந்தியோ யாதும் தெரிந்திலது.

இரண்டாவது ஆதிக்கைலாய மான்மியம்: இது, ஷே. ஆதினத்தில் ௧௨-ஆம் பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த திருச்சிற்றம்பலதேசிகருடைய சிஷ்யராகிய ஸ்ரீ சந்தரலிங்க முனிவரால் இயற்றப்பெற்றது. இது, “ திருவளரும் பெருந்துறைசை மான்மியத்தைச் செந்தமிழாற்றிசைகள் போற்ற, வருந்தவு துறைசையில்வாழ் திருச்சிற்றம்பலக்குருவின் அடிமை மேலாய், மருவியஞா னப்பொருள்சொற் கல்வியின்ற நெல்லையுணர் மதுர வாக்கி, இருநிலத்தோர்க் கமுதெனச்சந்தரலிங்க முனிவான்றா னியம்பி னானே.” என்னும் ஷே. நூற் சிறப்புப் பாயிரத்தால் விளங்கும். இதிலுள்ள சருக்கங்கள் ௩௯. செய்யுட்களின் தொகை, ௨௦௮௦.

முன்றாவது திருப்பெருந்துறைப் புராணம் : இஃது எட்டு அத்தியாயங்களைடையது. இதிலுள்ள செய்யுட்கள் அநு0 இது செய்யப்பட்ட காலம் சகாப்தம் ௧௫௫0 என்பதும்ட்டும் இதன்பாயிரத்தால் தெரிகின்றதேபன்றி வேறொன்றும் தெரிந்திலது.

இந்தத்திருப்பெருந்துறைப்புராணம் ஷே ஆதீனத்து மஹாவித்துவானாகிய திர்சொபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. [பக். ௬.]

இப்புராணத்தில், முதலில் செய்யுட்களடங்கிய கடவுள் வாழ்த்தும் அவையடக்கமும் சிறப்புப்பாயிரமும் பின்னர், திருநாட்டுப் பாடலும் முதலிய நட்படல உறுப்புக்களும் அமைந்துள்ளன. இதன் செய்யுட்டொகை, ௧௬௫௬.

இந்நூலை ஆக்குவித்தவர் ஷே ஆதீனத்துச் சிஷ்யரும் அக்காலத்துத் திருப்பெருந்துறைக் கட்டளைப்பணிபுரிந்து வந்தவருமாகிய ஸ்ரீசப்பிரமணியமுனிவரென்பவர். இவருடைய பெருமை முதலியன இந்நூல் அவையடக்கத்தின் முதலிலுள்ள இரண்டு செய்யுட்களாலும் இப்புத்தம் உகசு-ஆம் பக்கத்திலுள்ள “வாதவூடிகளுக்கு” என்னும் பாடலாலும் நன்குவிளங்கும்.

நூலாசிரியர் பெயரைக்கேட்கவே இப்புராணத்தின் அருமை பெருமைகள் யாவநுக்கும் சொல்லாமலே விளங்கும். ஆயினும் முக்கியமாகத் தெரிவிக்கவேண்டியவை சிலஉள. அவையாவன: ஆக்குவித்தோர், “நாட்ச்சிறப்பு முதலியவற்றை வளம்பெற நீங்கள் அமைத்து, சாஸ்திரம் சாமிநாதமுனிவர் இயற்றியபுராணத்தின் சொன்னடை பொருணடைகள்முதலியவற்றைப் பெரும்பாலும் தழுவிவே இதனை இயற்றுக” என்றமையின், இந்நூல் அங்ஙனமே இயற்றப்பெற்றதென்பதும் பலபுராணங்களை இயற்றியபின்பே பிள்ளையவர்கள் இந்நூலை இயற்றினார்களாதலின், இதிலுள்ளபலவகையான சுவைகளும் அறிஞர்கள் அறிந்து இன்புறற்பாலனவென்பதுமே. முன்னொருகாலத்தில் இதிலுள்ள திருவாதவூடிகளின் சரித்திரப்பகுதிகளுள் ஒன்றை யான்படித்துக்கொண்டிருக்கையில் உடனிருந்த தமிழ்க்கவிஞர்ஒருவர் இதன்செய்யுட்களைப் பெரியபுராணச்செய்யுட்களென்றே எண்ணிப்பாராட்டிப் பின்பு தெரிந்து வியந்தனர்.

இப்புராணஸம்பந்தமாக மற்றும் தெரிவிக்கவேண்டியவற்றையெல்லாம் திருப்பெருந்துறைப்புராண ஆராய்ச்சியென ஒன்றுஎழுதி அதனைத் தனியே பின்னர் வெளியிடக் கருதியிருக்கிறேன்.

ஸ்தலவிநாயகர்களுட் மற்றவிநாயகர்களுட்.

(க.) ஆதபகணபதி அல்லது வெயிலுவந்த விநாயகர் : இவர்களைக் கணபதிக்குமேற்கே அக்கினிதீர்த்தத்தின் தென்கரையில் எழுந்தருளியுள்ளார் ; திருமேனியில் வெயில்படுவதே இவர் திருவுள்ளத்திற்கு உவப்பு ; அதனால் இவருக்குக் கோயில்முதலியவற்றுள் யாதொன்றுமில்லை. ஆதவப்பிரியர். எனவும் நிழலுவவாக்குஞ்சரமெனவும் இவர் பெயர் வழங்கும். [ப. க, பா. உ ; ப. கூஅ, பா. கூ ; ப. ஏஅ, பா. உங் ; பா. கூஅ, பா. சஉ ; ப. க00, பா. ரூக ; ப. க0கூ, பா. கரு ; ப. ககக, பா. கூ ; ப. கசரு, பா. ரூங் ; ப. உங், பா. நரு.]

(உ.) சோக்க விநாயகர் : கோயிலின் உட்பிராகாரத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் இவர் திருவுருவமுள்ளது ; ப. க, பா. ந ; ப. உக, பா. ந௭.

(ங.) ஸம்ஸர்க்க விநாயகர் : இறைவனை மணஞ்செய்து கொள்ளுதற்பொருட்டு யோகஞ்செய்வவந்த அபிஷேகபாற் பூசிக்கப்பெற்றவராதலின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார். சேர்க்கை விநாயக ரெனவும் இவர்பெயர் வழங்கும் ; இவர் திருதிமூலையிலுள்ளார். சொக்கவிநாயகரையும் இவரையும் ஒருவரேயென்று கூறுவதுமுண்டு.

(ச.) பள்ளிக்கூடப் பிள்ளையார் : அந்தனர் முந்துற்றவருடைய பிள்ளை யுக்கு வேதாத்தியயனம் செய்வித்தற்கு வயோதிகப் பிராமணவடிவங்கொண்டுவந்த ஆளுடைய நாயகரார் பூசிக்கப்பெற்றவர் இவர்.

(ரு.) சக்திகணபதி = வல்லபகணபதி : இவர், தேவதீர்த்தத்தின் வடகரையிற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருப்பவர்.

(கூ.) முக்திவிநாயகர் : தியாகராஜ மண்டபத்தில் ஸ்ரீமஹாலிங்கமூர்த்திக்கு எதிரே எழுந்தருளியிருப்பவர் இவர்.

(எ.) ஆகண்டல விநாயகர் : இந்திரதீர்த்தத்தின் மேல்கரையிலுள்ளவர் இவர். (மடத்து முப்பின் கீழ்பக்கம்.)

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள் : அச்வநாதர், ஆதிகைலாஸநாதர், ஆத்மநாதர், உபதேசஸ்தலநாயகர், உபாத்தியாயர், குருந்தவனேசர், ஜகத்குரு, சதுர்வேதபுரேசர், சிவபுரேசர், ஞானகேசத்திரேசர், தக்ஷிணகைலாஸநாதர், திரிமூர்த்திதேசிகர், திரிமூர்த்திபுரவாஸர்,

தேசவனேசர், பாமஸ்வாமி, பாசக்திபுரவாஸர், பவித்திரமாணிக்க புரவாஸர், பெருந்துறைநாதர், முந்நூற்றொருவர், (முந்நூற்றுவரில் ஒருவர்), யோகபீடப்பதியினர், யோகவனேசர், ஆளுடையார், ஆளுடையார், விப்பிரநாதரென்பன்; ஆளுடைய பாமஸ்வாமியென்னும் பெயர், இத்தலத்திற்குரிய தாம்பிரப்பட்டயம் முதலியவற்றிற்காணப்படும்.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்: சிவயோகாம்பிகை, சிவயோகநாயகி, சிவயோகம் பிரியாள், யோகம் பிரியாள், யோகநாயகி, ஆளுடையாயகி, ஆளுடையாள் என்பன; இவற்றை இந்நூல் யோகபீடச் சிறப்புரைத்தபடல முதலியவற்றாலும் சிவயோக நாயகிபிள்ளைத் தமிழுமுணர்க.

பீடங்கள் ௨.

(க.) பிரணவபீடம்: இது ஸ்வாமியின்பீடம். பக். ௭௧, பா. ௨

(உ.) யோகபீடம்: உலகத்திலுள்ளசக்தி பீடங்கள், ௫0; அவற்றுள் ௪௯ - காரியபீடங்கள்; இஃது ஒன்றே காரணபீடம். பக். ௭௧, பா. ௩; பக். ௭௧, பா. ௫ - ௭.

ஸ்தல விருக்ஷம்: குருந்து; பாமாசாரியராகிய குருமூர்த்தி இதனடியில் தென்முகமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; பிரமதேவர்முதலியோரும் திருவாதவூரடிகளும் உபதேசம்பெற்றது இவ்விடத்தே தான். இந்த விருக்ஷம் சிவரூபமென்று நூல்களிற் பாராட்டப்பெறும். “குருந்தவன் காண்” என்னும் தேவாரமும் இதனை வலியுறுத்தும்.

ஆறு: இந்த ஸ்தலத்திற்குரிய நதி, வெள்ளாறு. இது சுவேதநதியென்று வடநூல்களுள் வழங்கும். இந்நூலுள் வெண்குடிநாடு, வெள்ளைநதி, சிதநதி எனக்கூறப்பெறும், [ப. ௭, பா. ௪; ப. ௨௩, பா. ௭; ப. ௨௪, பா. ௧௫,] இதற்கு ஆனந்தவெள்ளாறென்று ஒரு பெயருண்டென்றும் திருவாசகத்துள்ள தசாங்கத்தில், “ஆனந்தங்காணுடையானாறு” எனச்சுட்டியது இந்நதியையே என்றும் இத்தலத் தமிழ்ப்புராணமுடையாரொருவர் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். “வெள்ளாற்றை, ஈனந்தம் பானீப் பார்தோய்ந் தானந்த மெய்தலாலே, ஆனந்த வெள்ளா றென்று மறைகுவ ரறிந்து ளோரே” என்றார், இந்நூலுடையாரும்; பக். ௭0, பா. ௨௫.

[நவதீர்த்தங்கள்.]

. மற்றத் தீர்த்தங்கள் : இறைவன் அருளால் இந்தஸ்தலத்தில் முன் நெருகாலத்தில் கூக - கோடி தீர்த்தங்கள் உண்டாயின வாதலின், பிருகத்தீர்த்தமென வடமொழியிலும் பெருந்துறையெனத் தமிழிலும் இத்தலம் பெயர்பெற்றதென நூல்கள் கூறினும் இந்தப்புராணத்திற் கூறப்படும் தீர்த்தங்கள் ஒன்பதே. இவை ஸ்ரீ ஆத்மநாதப் பெருமானுடைய நவந்தருபேதங்களாகப் பாராட்டப் பெற்றுள்ளன ; [பக். அச, பா. உ.] அவையாவன : பிரமதீர்த்தம் பிரஹ்மா, நாராயண தீர்த்தம் திருமால், உருத்திரதீர்த்தம் உருத்திரர், வாயுதீர்த்தம் மகேசுவரர், அக்ரதீர்த்தம் சதாசிவம், தேவதீர்த்தம் நாதம், முனி வர்தீர்த்தம் விந்து, அக்கினிதீர்த்தம் சக்தி, ஆத்மகூபம் சிவம் என்பன. அவற்றுள்,

(க.) பிரமதீர்த்தம், அக்கினிதீர்த்தத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது ; இதன்கரையில் பிரஹ்மபீடமிருக்கின்றது ; முதலியப்பர் என்னும் ஒரு தெய்வத்தின்சந்நிதி இதன்கரையிலுள்ளது. இது, வேததீர்த்தமெனவும் வழங்கும்.

(உ.) நாராயணதீர்த்தம், திருமாலாலுண்டாக்கப் பெற்றது ; பள்ளிக்கூடப் பிள்ளையார்கோயிலுக்கு மேல்பாலுள்ளது ; இதன் வடகரையில் ஸ்ரீ ஆதிசேசவப்பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர் ; இது தொண்டர்குழியெனவழங்கும். [பக். ககந, பா. கரு.]

(ங.) உருத்திரதீர்த்தம், காலாக்கினி ருத்திரரால் உண்டாக்கப் பெற்றது ; இது காலாக்கினி ருத்திரதீர்த்தமெனவும் சிவகங்கையெனவும் வழங்கும் ; இது, வடக்கூரில் (வடக்குளர்) ஆதிகைலாஸநாதஸ்வாமிகோயிலின் வடக்கேயுள்ளது. [பக். ககரு, பா. உந.]

(ச.) வாயுதீர்த்தம், திருக்கோயிலுக்கு வாயுமூலையிலுள்ளது ; வாயுதேவனுண்டாக்கப்பெற்றது. [பக். அக, பா. சஎ.]

(ரு.) அக்ரதீர்த்தம், ஸ்ரீ ஆத்மநாதர் உபாத்தியாயராக எழுந்தருளிய பள்ளிக்கூடத்திற்கு மேற்கேயுள்ளது ; அக்ரர்களால் உண்டாக்கப்பெற்றது. [பக். அக.]

(கூ.) தேவதீர்த்தம், ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலுள்ளது ; தேவர்கள் இடைவிடாமல் ஆடி இஷ்டசித்திகளைப்பெற்றுச் செல்லுதலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது. இதற்குரிய விருகும் கருநெல்லி ; இத்தீர்த்தம் நெல்லியடியெனவழங்கும். [பக். அஎ.]

(எ.) முனிவர்தீர்த்தம், வடக்குவீதிக்குச் சமீபமாக உள்ளது : அகத்தியரால் உண்டாக்கப்பெற்றது. [பக். அஅ.]

(அ.) அக்கினிதீர்த்தம், திருக்கோயிலினுள் வெளிப்பிராகாரத்தில் தென்கிழக்கில் உள்ளது. [பக். அச.]

(க.) ஆத்மகூபம், முதற்பிராகாரத்தில் குருந்தமூலத்தின் கீழ்க்கேயுள்ளது. ஸ்ரீ ஆத்மநாதருக்கு அபிஷேகஞ்செய்தற்பொருட் செ சிவயோகாம்பிகையால் இது நிருமிக்கப்பெற்றது. [பக். அச.]

இவற்றுள், ஆத்மகூபமும் அக்கினிதீர்த்தமும் திருக்கோயிலின் அகத்தும் மற்ற ஏழும் புறத்தும் உள்ளன ; [பக். கஎக, பா. ந.] ஆத்மகூபமல்லாதவை தடாகவடிவங்களாகவுள்ளன.

இவற்றையன்றி, இத்தலத்தில், மானவதீர்த்தம், கார்தர்வதீர்த்தம், இந்நிரதீர்த்தம், பராசரதீர்த்தம், சூரியதீர்த்தம், சந்நிரதீர்த்தம், லக்ஷ்மிதீர்த்தம், ஸரஸ்வதிதீர்த்தம், பாண்டவதீர்த்தம், கௌதமதீர்த்தம், பக்ததீர்த்தம், வேததீர்த்தம் எனப் பலதீர்த்தங்கள், வாபீகூப தடாகவடிவங்களாக உள்ளனவென்று ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸமாஹாத்மியம் விளங்கத்தெரிவிக்கின்றது. மொய்யார்தடம்பொய்கை யென இத்தலத்தில் ஒருவிசேடதீர்த்தம் உண்டென்றும் தெரிகின்றது ; “மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக் கையாற்குடைந்து” (திருவாச. திருவெம். கக), “திரைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார்” [திருவால (உஎ) நந], “மொய்யார்தடம்புக்கு” (சிவயோக. அம்புலி. ச) என்பவற்றால் இஃது அறியலாகும்.

தெய்வங்கள்.

ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸநாதர் : இவர் காலாக்கினிருத்திராற் பூசிக்கப் பெற்றவர். இவர் திருக்கோயில், வடக்கூரிலுள்ளது. தீர்த்தம் சிவகங்கை. விருக்ஷம் மீகிழ்.

ஸ்ரீ அசுவாநாதர் :—இவர் கணகலையில் தென்முகமாக எழுந்தருளியுள்ளார்.

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் திருவுருவங்கள்.

மாணிக்கவாசகருடைய திருவுருவங்கள் இத்திருக்கோயிலின் அகத்தும் புறத்தும் பல அமைக்கப்பெற்றுள்ளன ; அவற்றுள், குருந்தமூலத்துள்ள திருவுருவம் அருண்மூலஸ்தானமென்றும்

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் மண்டபத்துள்ளது திருமூலஸ்தானமென்றும் வழங்கப்பெறும்.

மஹாலிங்கம்: இவர் பெரிய பிராகாரத்தில் தியாகராஜ மண்டபத்தின்மேற்கே திருமதியில் ஆகாயவடிவமாக இருந்து, வழிபடப் பெற்று விளங்குகிறார்; கணநாதரென்றும் இவர்க்குப் பெயருண்டு. இவரை முனீசுவரரென்றும் முதலியப்பரென்றும் கூறுவது உண்டு. அடியிற்குறிப்பிட்ட ஒன்பது இடங்களில் கூ - கூறுகத்தங்கி இத்தலத்தைப் பாதுகாக்கின்றனரென்பர்:

க. இத்தலத்தின் மேற்குக் கம்வாய்க்கரை. (முதலியப்பர்).

உ. திருவீதியில் தென்மேற்குமூலை.

ங. மாரியம்மை கோயில்.

ச. பனைவயல் (கிராமக்) கம்வாய்க்கரை.

ரு. புண்ணியவயல் (கிராமக்) கம்வாய்க்கரை.

கூ. காவயல் (கிராமக்) கம்வாய்க்கரை.

எ. பழந்தாமரைக் (கிராமக்) கம்வாய்க்கரை.

அ. கருங்காட்டில் (ஒரு கிராமம்) ஐயனார் கோயில்.

கூ.

ஸ்ரீ ஆதிசேசவப்பெருமாள்: இவர் நாராயண தீர்த்தத்தின் வட கரையிலுள்ளார்.

முந்நூற்றுவர்: இவர்கள் ஸ்ரீ ஆத்மநாதரைப்பூசிக்கும் பெருமை வாய்ந்தவர்கள்; தில்லைவாழந்தணர்களைப் போன்று சிவபெருமானைத் தம்முள் ஒருவராகப்பெற்று, நூல்களில் துதிக்கப்படும் மேன்மை பெற்றவர்கள். [பக். ச.] இவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதாத்தியயனம் செய்வித்தற்பொருட்டே ஸ்ரீ ஆத்மநாதர் விருத்தப்பிராமண வடிவங்கொண்டு எழுந்தருளிப் பாடசாலைவைத்துக் கற்பித்தருளினர். ஷே. பாடசாலையிருந்த மண்டபமொன்று (பள்ளிக்கூடம்) இன்றும் காணப்படுகின்றது.

ஸபைகள்.

இத்திருக்கோயிலிலுள்ள ஸபைகள், கூட அனைவவமாறு:—

(க.) ஆனந்தஸபை: இது கர்ப்பக்கிருகம்.

(உ.) சித்ஸபை: இது அர்த்தமண்டபம்.

(ங.) ஸத்ஸபை: இது, நிவேதனமண்டபம்; அமுது மண்டப மெனவும் வழங்கும்.

(ச.) தேவஸபை: இது யாவரும்நின்று தரிசனம்பண்ணுகிற இடம்; ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகரைத் திருவிழாக்காலத்தில் எழுந்தருளச் செய்யும் ஸ்தானம் இதுவே. சுந்தரபாண்டியரென்பவரால் திருப்பணி செய்யப்பெற்றமையின், இது சுந்தரபாண்டிய மண்டபமென்றும் பெயர்பெறும். இதனை, “மேயவங்குராமம்” [பக். ௧௮௬, பா. ௫௮.] என்னும் செய்யுளாலுமுணர்க.

ரு. நிருத்தஸபை; இது உ-ஆம் பிராகாரத்திலுள்ள சந்நிதிமண்டபம். தில்லைமண்டபமென்றும் இது கூறப்படும். முன்னொரு காலத்தில் ஸ்வாமி சோழபாண்டியர்களுக்குச் சபாபதியாகக் காட்சிகொடுத்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது. இதில் பதஞ்சலிவிபாக்கிரபாதர்களின் திருவுருவங்களும் சங்கநிதி பத்மநிதிகளின் வடிவங்களுமுண்டு.

க. கனகஸபை: இது ஈ-ஆம் பிராகாரத்துள்ள சந்நிதிமண்டபத்தில் அசுவாஸூடமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கின்றமையின், இது குதிரைஸ்வாமி மண்டபமெனவும் வழங்கும். ஜபிப்பவர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரஜபஸித்தியைத் தருதல்பற்றி, இது பஞ்சாக்ஷரமண்டபமென்றும் கூறப்படும். இம்மண்டபத்தில் பாக்கற்களில் ஆறு அத்து வாக்கள் முறையாகச் செவ்வனே செய்விக்கப்பெற்றுள்ளன. ௧௨ மண்டபம், கலி ௩௭௦௦-ல் இயற்றப்பெற்றதென இதிலுள்ள சாஸனமொன்று தெரிவிக்கின்றது.

மண்டபங்கள்.

க. மாணிக்கவாசகர்மண்டபம்: இது கோபுரத்திற்கு வெளியே யுள்ளது.

உ. சுந்தரபாண்டியமண்டபம்: இது முதற்பிராகாரத்துள்ள ஸந்நிதிமண்டபம்; இப்புஸ்தகம் ௧௮௬-ஆம் பக்கத்துள்ள ௫௮-ஆம் பாட்டைப்பார்க்க. இது தேவஸபையென்றும் வழங்கப்பெறும்.

ங. தில்லைமண்டபம்: இது நிருத்தஸபை.

ச. தியாகராஜமண்டபம்: இது மூன்றாம் பிராகாரத்தில் மேல் பக்கத்துள்ளது.

தீபங்கள்.

இந்தத் திருக்கோயிலில் இடப்படும் தீபவகைகள் விசேடப் பெயர்பெற்று விளங்குகின்றன. அவற்றுள்,

க. நகூத்திரமாலே: இதிலுள்ள தீபங்கள் இருபத்தேழு: சக்கரத்தில் உச, மேலே உ. இஃது, ஆனந்தஸ்பையில் மூலஸ்தானத் திற்குப் பின்னேயுள்ளது

உ. கலாதீபம்: இதிலுள்ள தீபங்கள்-௫; இது சித்ஸ்பையிலுள்ளது. (கலை, ௫).

ங. வர்ணதீபம்: இதில் உள்ள தீபங்கள் ௫௧; இது ஸத்ஸ்பையிலுள்ளது. வர்ணம்-அக்ஷரம்.

ச. தத்துவதீபம்: இதிலுள்ள தீபங்கள்-௩௬; இது தேவஸ்பையிலுள்ளது. தத்துவம், ௩௬

ரு. புவனதீபம்: இதிலுள்ள தீபங்கள்-உஉச. இது தேவஸ்பையில் தத்துவதீபத்திற்கு முன்னேயுள்ளது. இதனைத் தீபமாலையென்றும் கூறுவர். புவனம், உஉச

க. பததீபம்: இதிலுள்ள தீபங்கள் ௮௧; இது குதிரைச் சேவகர்க்குப்பின் உள்ளது. பதம், ௮௧

ஸ்ரீ ஆத்மநாதருடைய திவ்யலீலைகளையும் ஸ்ரீவாதபுரீசர் உபதேசம் பெற்றமையையும் புலப்படுத்துவனவான ஊர்களும் இடங்களும் வேறு ஆதாரங்களும் பலவுள்ளன. அவற்றுள்,

ஊர்கள்.

ஆளுடையார்பட்டினம்: இது கீழ்கடற்கரையில் உள்ளதோர் ஊர். பண்டைக்காலத்தில் இது பெரிதான ஒருதுறைமுகமாக இருந்ததாம்.

பரிவீரமங்கலம்: ஸ்ரீ ஆளுடைநாதர் முதலில் குதிரைவீராகத் தோன்றியருளிய இடம். இது, திருப்பெருந்துறைக்குத் தென்கிழக்கே உள்ளது.

நரிக்குடி: இப்பெயர் உள்ள ஊர்கள் மூன்று. ஒன்று இவ்வூர்க்குத் தெற்கே உ - நாழிகைவழித்தூர்த்திலும் மற்றொன்று மேற்கே ௩ - நாழிகைவழித் தூர்த்திலும், வேறொன்று மிழலைநாட்டிலுமுள்ளன. இவை, ஸ்ரீ ஆளுடைநாயகர் நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய

இடங்களென்பர். ஈற்றிலுள்ள நரிக்குடி, “மிழலைநாட்டு நரியெல்லா, மழைத்துத் தெருட்டி விளையாட வவனிமீது நனிலிளங்கத், தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் றின்னுஞ் சொல்வர் சான்றோரே” எனத் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்துக் கூறப்பெற்றுள் ளது. [பக். அக, பா. கக]

எழுநூற்றாமங்கலம்: இவ்வூர் இத்தலத்திற்குத் தெற்கே உ - நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ளது; இஃது, ௭00 - நரிகளை ஸ்ரீ ஆத்மநாதர் குதிரைகளாகச் செய்வித்த இடமென்பர்.

பாண்டிபாத்திரம்: இது, கோயிலுக்குரிய கிராமங்களுள் ஒன்று.

சிறுமருதூர்: இஃது இத்தலத்திற்குக் கிழக்கே உ - நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ளது; ஆத்மநாதரை வழிபட்ட ஸ்ரீ அகத்திய முனிவர் பிரதிஷ்டித்துப் பூசிக்க சிவஸ்தலமொன்று இவ்வூரிலிருக் கின்றது; வெள்ளாற்றின் வடகரையிலுள்ளது. இதில் அகஸ்திய தீர்த்தமென ஒரு தீர்த்தமுமுண்டு.

ஆத்மநாதபுரம்: இத்தலத்திற்குத் தெற்கே ஒன்றரை நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்: இஃது இத்தலத்தின் வடக்கே யுள்ளதொரு சிவஸ்தலம்; ஒட்டங்காட்டிற்கு அருகிலுள்ளது.

சின்னஆளுடையார்கோயில்: இஃது இத்தலத்திற்கு வடக்கே ராஜாமடத்திற்குத் தென்புறத்தில் உள்ளதொரு சிவஸ்தலம்; ஸ்வாமி திருநாமம் ஸ்ரீ ஆளுடையார் அல்லது ஆவுடையார். அம்பிகை திருநாமம் சிவயோகாம்பிகை. இதற்கு வடக்கே அக்கினியாறென்று பெயருள்ள ஒரு நதியுண்டு.

இ ட ங் க ள்.

முந்நூற்றொருவர்நந்தவனம். இது வெள்ளாற்றின் தென்கரையிலுள்ள உருத்திரதீர்த்தத்தின் வடகரையில் உள்ளதொரு நந்தவனம்; மிகப்பழமையானது. அந்தணர் முந்நூற்றுவர்க்குப் பண்டைக்காலத்திற் கொடுக்கப்பெற்றிருந்த நிலங்களுள், இது ஸ்ரீ ஆத்மநாதஸ்வாமி யின் பாகநிலமென்று சொல்லப்படும்.

மாவிலே: இஃது ஒருவயல்: இவ்வூரிற் கிழக்கேயுள்ளது.

சேணம்பரிமா: இஃது ஒருவயல்; ஊருக்குக்கிழக்கேயுள்ளது.

மாணிக்கவாசகர்தோப்பு: இது, முதலில் மாணிக்கவாசகர் தம் கியவிடமெனக் கூறப்படும்.

கீழ்நீர்காட்டி: இது தைலாஸநாதஸ்வாமி கோயிலுக்குக் கிழக்கேயுள்ளதோரிடம். முந்நூற்றுவருடைய நிலங்களைத் தன்னுடைய தென்றும் எவ்வளவு ஆழம்வெட்டினாலும் தண்ணீர் ஊறுதென்றும் வல்வழக்குப்பேசிய ஒருவன் கொள்கையைமறுத்து, முந்நூற்றுவருள் ஒருவராக எழுந்தருளிய ஸ்ரீ ஆத்மநாதர், “இந்த நிலங்களுள் எங்கே வெட்டினாலும் உடனே தண்ணீர்ஊறும்” என்று சொல்லிப் பாண்டியனுக்குமுன்னே வெட்டுவிக்க, உடனே நீரைக்காட்டிய இடம்; இவ்வரலாற்றை, இந்நூற் பெருந்துறைப் படலத்தாலுணர்க. இது, “பொருந்து தில்லை வனங்கடந்து போந்து வேந்தற் சேர்த் தருளின், வருந்த வுடலத் தனிவிருத்த மறையோ னுகி மறையோர் கட், கிரங்கியருங்கீழ் நீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே, குருந்த வரம்பிற் கார்தமறைக் கொழுந்தே செழும்பொற் றுள்போற்றி” (திருவால. ஞானோப. கசு) என்னும்பாடலாலும் விளங்குகின்றது.

இன்னும் இந்த ஸ்தலத்திலும் இதைச்சூழ்ந்துள்ள ஊர்களிலும் உள்ள வயல்களிற் பின்னேவரையப்பெற்ற பெயர்களுள்ளவை மிக அதிகமாக இருக்கின்றன.

க. ஆவுடையான்.	கூ. பாண்டிப்பெரியான்.
உ. குருந்தடி.	எ. பெருந்துறை.
ங. சிற்றம்பலவன்.	அ. மாணிக்கவாசகன்.
ச. சுந்தரபாண்டியன்.	கூ. முந்நூற்றொருவன்.
ரு. சொக்கன்.	க0. யோகநாயகி.

பள்ளிக்கூடம்: இது திருப்பெருந்துறையிலிருந்து வடக்கருக் குப்போகும் மார்க்கத்திற்குக் கிழக்கேயுள்ள ஒருமண்டபம். முந்நூற்றுவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு ஸ்ரீ ஆத்மநாதர் உபாத்தியாய ராகத்தோன்றி வேதம் ஒதுகித்த இடம் இது. இதில் ஷே உபாத்தியாயவடிவமும் பிள்ளைகளின் வடிவங்களும் சிலாநுபமாக அமைந்துள்ளன. “அங்கண ருபாத்தியாய ராயமர் கழகமாகத் தங்கியவாங்கோர்தானம்” என்பர் இந்நூலுடையாரும் [பக். அக, பா. சரு,] ‘ஆளுடைய பரமஸ்வாமியார் பள்ளிக்கூடம்’ எனத் தாம்பிரப்பட்டயங்களிலும் இது சுட்டப்படுகின்றது.

இத்தலத்திற்குரிய மஹாராஷ்ட்ரசிகாக்கள்தோறும் முதலில்,

“ சூரெளபாதுஹரீஸ்ராவீதகரீவெஹிஸாவநீ
யொமாயிஷிதவாபுதீஷகரணீ க்ஷாநெவலஸாக்ஷணீ ,

ஸஹிஸாவநிதிஸபாநுபதயெவாஜிபுஷாஜீஜிநெஜஃ
ஸாகஃ ஸ்ரீபநரோகஸ்கிஸாணீ வாதெஸவீவாமதிஃ ॥

என்னும் சுலோகம் வரையப்பெற்றுள்ளது. இதனாலும் ஸ்ரீ ஆத்ம நாதப்பெருமானுடைய திவ்யலீலைகள் புலனாகின்றன.

வழக்கங்கள்.

குருந்தமரத்தின் அடிமண் : கருங்குட்ட நோயுள்ளவர்கள் இம் மண்ணைப்பூசிக்கொண்டால் அந்நோய்தீரும்; இது, “முதுகுருந்தடியின்மண் பூசிக் கருங்குட்ட முற்றுந் துடைத்துவிடலாம்” (அம்புலி. ச) என்னும் சிவயோகநாயகிபிள்ளைத் தமிழாலும் அறியலாகும்.

அம்பிகையின் அபிஷேகதீர்த்தம்: தரிசிப்பவர்களுக்கு அம்பிகை ஸந்நிதியில் இத்தீர்த்தம்கொடுத்தல் மரபு; உட்கொள்பவர்களுக்கு இது சிவஞானத்தை அளிக்கும்; இது, “கையா வபிடேக மாட்டுகுங் குமமஞ்சன் கமழ்மஞ்சனம்பருகிமேற், கருமும் மலக்கறைகள் கழுவினே சிவஞான கலையெலா நீவாரலாம்” (சிவயோக. அம்புலி. ச) என்பதனாலும் அறியலாகும்.

நிவேதனம்.

அன்ன நிவேதனம் :—சமைத்த பாத்நிரங்களுடன் கொணர்ந்து ஸத்ஸபையிலுள்ள படைகல்லிற்கொட்டி மிகுதியாகப் புகையை யெழுப்பும் அன்னத்தை ஸ்வாமிக்கு நிவேதனம்செய்வது இத்தல வழக்கம். இதனால் இது அமுதுமண்டபம் என்று வழங்கும். [பக். ௩௭, பா. ௧௧௬]

புழுங்கலரிசியன்னம், பாகற்காய்ப்புளிங்கழி, அரைக்கீரைச் சுண்டல் இவைகளின் நிவேதனம் :

முந்நூற்றுவர்களுக்குரிய நிலங்களை வேறொருவன் அபகரித்துக்கொண்டபொழுது அவை அவர்களுக்கே யுரியனவென்று ஸ்தாபித்தற்பொருட்டு அவர்களுடன் பாண்டியனுடைய ஸபைக்கு வழக்காடலாந்தனர் வடிவங்கொண்டு சென்ற ஸ்ரீ ஆத்மநாதர், தத்தம் விடுகளிலிருந்து மேற்கூறிய வியஞ்சனங்களோடு அவர்கள் கொணர்ந்த கட்டமுதை வழியில் உவப்புடன் அமுதுசெய்தருளினமையின், இவைகள் நிவேதிக்கப்படுகின்றனவென்று சொல்வர். இது வீரலுனப்புராணத்துள்ள பொதிசோறு நிவேதனம்செய்த படலத்தாலும் தெரிகின்றது.

இத்தலத்தில், திருநந்திதேவரும் ஸ்ரீசண்டேசரும் இல்லையாதலால், ஸ்வாமிதரிசனம்செய்ய விரும்பியவர்கள், உள்ளே செல்லும் போது ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் திருமுன் நின்று,

“வாதமுரெசமமவநு ஸிவஜ்ஜநாநாதாகுஜி ।

சூதநாயஸ்ய வெவாதகூநுஜாநாநாநிஹி ॥

என்னும் சுலோகத்தையும், தரிசித்துவிட்டு மீளும்போது அவர்முன் வந்து,

“சூதநாயவஹாநொஜி வரிஸொஹித ரிநஸ ।

ஸஹொஸ்வொ வஹொஹி வநெவாதவஸுரீஸா ॥”

என்பதையும் விண்ணப்பித்தல் மாபு.

இந்நூலிலுள்ள துதிவகைகள்.

க. மாணிக்கவாசகர்துதிகள் : கடவுள் வாழ்த்திலன்றி ஒவ்வொருபடலத்தின் முதலிலும் உள்ளன.

சி வ ஸ் து தி.

உ. அஷ்டகம்: இது பிரமதேவர்செய்த துதிகளாகவுள்ள எட்டுச் செய்யுட்களையுடையது. [பக். ௧௦௧ - ௭, பா. ௨௧ - ௮.]

ங. திருமால்செய்ததுதி: [பக். ௧௧, பா. ௧௧ - ௨௦.]

ச. காலாக்கினியுருத்திரர்செய்ததுதி: [பக். ௧௧௭, பா. ௧௨ - ௧௬.]

ஞ. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் செய்தனவாக உள்ளதுதி. [பக். ௧௧௯ - ௭; பா. ௭௦ - ௭௯.]

க. ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் முறையீடு. [பக். ௧௧௧ - ௨, பா. ௧௩ - ௭.]

எ. சோழராஜன்செய்த துதி. [பக். ௧௧௯ - ௭, பா. ௧௦ - ௧௯.]

அ. அதர்மனும் இலக்குமியும் செய்ததுதி. [பக். ௨௦௩, பா. ௪௦ - ௪௨.]

க. ஒருவேடன் செய்ததுதி. [பக். ௨௦௭; பா. ௧௧ - ௭.]

திருவாதவூரர் உபதேசம்பெற்ற
திருப்பெருந்துறை வேறென்றன்று இந்தத்தலமே.
திருவாசகம்.

“தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கண னந்தணஞ் சிறைகவி”

“திட்டார் மதில்புடைகுழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டி”

[திருவம்மாளை, க, கூ]

“தென்னன் பெருந்துறை யாளியன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித் தன்கழல் காட்டி”

[திருவார்த்தை, கூ.]

“தென்னன், பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யானன்
வருந்துயர் தீர்க்கு மருந்து” [திருவேண்பா, ச.]

“தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ்
சிவபெருமான்” [திருவேசறவு, எ]

இங்கே காட்டிய அருமைத் திருவாக்குக்களிலுள்ள ‘தென்னன் பெருந்துறை’ என்றபகுதிகள், பாண்டிநாட்டிலுள்ள இந்தப் பெருந்துறையே திருவாதவூரர் உபதேசம்பெற்ற ஸதலமென்பதைத் தெரிவித்தல் காண்க.

‘திருப்பெருந்துறை கடற்கரையிலுள்ள ஊரன்று; ஆதலால், திருவாதவூரர் உபதேசம்பெற்ற ஸ்தலம் வேறென்றாக இருத்தல் வேண்டும்’ என்பது ஒருசாரார் கொள்கை; இத்தலம் மிழலைக்கற்றத்திலுள்ளதென்று முன்பு (முகவுரையின் முதற்பக்கம்) காட்டிய தக்க ஆதாரங்களால் தெரிதலாலும் மிழலைக்கற்றம் நெய்தனிலத் தைச்சார்ந்ததேயென்பது அடியிற்குறித்த செய்யுளின் பகுதியால் வெள்ளிடைமலைப்பீரல் விளங்குதலாலும் இனி அவர்கள் அங்ஙனம் எண்ணார்களென்று எண்ணுகிறேன்:

‘நெல்லரியு மிருந்தொழுவர்’
செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற்
மெண்கடற்றிறை மிசைப்பாயுந்து
திண்டிமில் வன்பாதவர்
வெப்புடைய மட்டுண்டு
தண்குரவைச் சீர் தூங்குந்து
தூவறவலித்த தேம்பாய்புண்ணை

மெல்வினர்க் கண்ணி யிலேந்த மைந்த
 ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து
 வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானன்
 முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி
 •ரிரும்பனையின் குகும்பைக்கும்
 பூங்குரும்பின் நீஞ்சாறு
 மோங்குமணற் குவவுத்தாழைத்
 திரீரோ டுடன்விராஅய்
 முநீ ருண்டு முநீரீப் பாயுந்
 தாங்கா வுறையு ணல்லூர் கெழீஇய
 வேம்பா வீகை மாவே னெவ்வி
 புனலம் புதவின் யிழை.”

[புறநானூறு, ௨௪]

இந்த ஸ்தலத்தின் ஸம்பந்தமான ஆரியவிஷயங்களை எனக்குப் பரமகிருபையோடு தெரிவித்தருளியவர்களும், சிவபக்தி அடியார் பக்திகளிலும் சிவஸ்தலங்களின் சரித்திர ஆராய்ச்சிகளிலும் ஒப்புயர் வற்று விளங்குபவர்களும், திருவாவடுதறை யாதீனத்தில் இப் பொழுது எழுந்தருளியிருக்கும் பெருவள்ளலாகிய ஸ்ரீமஹீ அம்பல வாண தேசிகரவர்களால் பாதுகாக்கப்பெற்று வருபவர்களுள் ஒரு வருமான தேசிகயூர் பிருஹ்மஹீ மஹாதேவசிவனவர்களுடைய திரு வடித்தாமரைகளுக்கு அநேகவந்தனங்களை ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

தம்முடைய ஆசிரியர்களாகிய மேற்கூறிய ஸ்ரீமஹீ அம்பல வாண தேசிகரவர்களுடைய கட்டளைப்படியே திருப்பெருந்துறைக் கட்டளையை மேற்கொண்டு சிவதருமபரிபாலனத்தைப் பண்டைக் கால முறைப்படியே மிகவும் செவ்வனே நடத்தி அவர்களுக்கும் மற்ற வர்களுக்கும் பெருமகிழ்ச்சியை விளைவித்துவரும் ஸ்ரீமத் சுந்தரலிங்க ஸ்வாமிகள், இப்புராணத்தை நான் ஆராய்ச்சிசெய்யுங்காலத்திலும் நான் சென்றிருந்தபொழுதும் எனக்கு அப்பொழுது அப்பொழுது வேண்டியவிஷயங்களை, முந்நூற்றுவர் பாம்பரையினருள் ஒருவராகிய பிருஹ்மஹீ ஆத்மநாதநிம்பியாரவர்கள் முதலியவர்களைக்கொண்டு தெரிவித்தும், பல இடங்களுக்குச் சென்று ஆரிய செய்திகளை எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி செய்வித்து ஆதரித்தும் இதனை விரைவில் வெளியிடும்படி என்னை அடிக்கடி தூண்டிக்கொண்டும் வந்தார்கள். இவர்களுடைய திறமையும் அன்புடைமையும் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

இந்நூலைப்போலவே இந்தஸ்தல ஸம்பந்தமாகவுள்ள மற்ற நூல்களையும் வெளியிடும்படி இவர்கள் செய்வார்களாயின், தமிழ் நாட்டிற்குப் பேருபகாரமாக இருக்கும்.

இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளைப்பொறுத்துக்கொள்ளும் வண்ணம் விவேகிகளை வேண்டுகிறேன்.

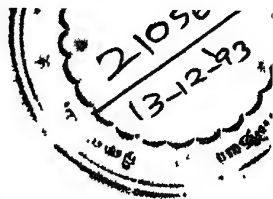
வெண்பா.

குருந்துறையுஞ் செல்வக் குருமணியே தெய்வப்
பெருந்துறையா யெங்கடவப் பேரே—மருந்தனைய
பேரா யிரமுடைய பெம்மானே யன்பர்களுக்
காரா வழுதே யருள்.

சென்னை }
6-7-1913.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

உ
கணபதி துணை.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர் காப்பு.

மாமேவு புயனிறத்து மோட்டாமை முதுகொருகை வாங்கித் தற்குப்
பாமேவு வயிரிண்டென் றருச்சிப்பார் கொள்ளாத படியென் பாதி
தாமேவு தந்தையகன் மார்பணிந்து புகழொன்றே தான்கைக் கொண்டு
காமேவு கருணையின்வாழ் களிற்றமுகப் பெருமானே சயந்த வாழ்வாம். (ச)

வெயிலுவந்தவிநாயகக்கடவுள்.

இலவுவந்த செவ்வாயெம் பெருமாட்டி பார்வையொடு மிருக்கு முன்னால்
சொலவுவந்த நம்பெருமான் பார்வையுமேற் றமர்சிறப்புத் தோற்றி யாங்குப்
பலவுவந்த பொழில்வளஞ்சால் குருந்துறையும் பெருந்துறையிற் பண்பு கூரு
நிலவுவந்த முடியனெடும் வெயிலுவந்த மெய்க்களிற்றை நினைந்து வாழ்வாம்.

கோக்கவிநாயகக்கடவுள்.

தக்கவினா யகன்மறையுட் பொருடேர்த்தய்த் திடுதிபுன ழுங்கு மாமே
கக்கவினா யகன்மகச்சா வையெனெனந்த தீசிமுதற் கணிப்பி லோர்கள்
புக்கவினா யகனமர்ந்து முதலானு யென்றெடுத்துப் போற்ற மேவ
சொக்கவினா யகன்புகழ் மிக்கவினா யகனயிற் றுன்னு நென்னே. (ரு)

ஆள்முநாதக்கிடவுள்.

கார்பூத்த வண்டகம்பாய் முண்டகஞ்சார் நான்முதனுங் கவுத்து வப்பேர்த்
தார்பூத்த வோர்பானு மார்பானுந் கைலாய சைலத் தானு
கார்பூத்த துதியெடுப்பக் குருந்துறையும் பெருந்துறையி னயந்து மேவி
யார்பூத்த வருள்கொழிக்கு மான்மகா தக்கடவு னடிதாழ்த் தய்வாம். (ர)

சீவயோதாம்பிகையம்மை.

தூயகா மத்தருவு முருவமெவை யெனினுமொரு தோன்றல் போன்றே
பரவகா னீரெனாப்பின் கணுமமர்வா னென்றெரித்த படியெ போல
வாயகா தங்குந்த வரன்மகா தக்கடவு னமர்தற் தேர்பு
மேயகா யதிவிபேரகா கம்பிகை தாமமர்த்தக் மேவி வாழ்வாம். (இ)

சபாநாயகர்.

அணைப்புலித்தோன் மயிருகுப்பக் காற்புலித்தோன் மயிர்முகிழ்ப்ப வணிபல் வணைப்பதன்று குலையவொரு பாம்புநிலை நின்றானி மகிழ் மேக்குத் [பாம்பும் திரைப்பயமா தலைஇக்கவலைக் கிழக்கிளங்கன் னிகையின்பந் திரைப்ப நீர்நீழ் தரைப்பயனா மணிமன்று ணடநவிலு மொருமுதலைச் சரணஞ் சார்வாம். (சு)

சிவதாமியம்மைய.

மாறுகரு தாதுமுகின் மழைபொழிவ தெனினுமுடல் வளமா மின்முன் னூறுபல வாமிடையீ ளெத்தபோ லாதுவள முயிர்கண் மேவி வீறுமணி மன்றுண்ட மென்றுமு றறநோக்கி விளங்கா னந்தப் பேறுபெறக் காட்டலெனு மருண்மழைபெய் பசுமுகிலைப் பேணி வாழ்வாம்.

குநீந்தழலப்பெருமான்.

கரியவனுங் கலத்தலறும் பாதுவன் மனைவியுடல் கலப்பத் தோன்றிப் பிரியமிக வெழுந்தருளி வந்துதிரு வாதுவர்ப் பெரியர் போற்றித் துரியநிலை கடந்துசிவ போகமது வுண்டுகளி துன்ற நீழல் விரியவுயர் குருந்தடியி லிருந்தருளும் பெருவாழ்வை விளம்பி வாழ்வாம். (அ)

குதினாச்சேவகர்.

அரியமறை மேலாணென் றுணைப்பதனைக் கற்றவர்தூ லளவை யானே தெரியவல ரல்லாதார் தெரிவர்கொலோ யாவர்களுந் தெரியு மாறு பிரியமிரு மொருவருக்காத் தலைச்சாத்து முதலியவை பிறங்க னாளு முரியவொரு பரியேறி யுலாயசே வகன்மலர்த்தா ளுள்ளத் துள்வாம். (ஆ)

வீரபத்திரக்கிடவுள்.

மேயசில நின்றதபுரி வெய்யவர்க்குப் புரிசமுவாய் வேறின் றன்னார் மாயவொறுத் திடலன்றி யென்னுமறைக் கிலக்கியமா வாள்கைக் கொண்டு தீயமகம் புரிதக்கன் சிரமறுத்துச் சேர்த்தாருஞ் சிதையச் செய்த நாயகமா விறல்வீர பத்திரன் பனைவணங்கி நயந்து வாழ்வாம். (க)

சோகிகவிநாயகக்கிடவுள்.

அஞ்சொக்க நினைத்திடுவார் கருவிபிற வேண்டானென் றறைத தேற்ற நஞ்சொக்க வழன்றெழுமால் களிற்றைமுகத் திருபாலு நகுவுண் டங்கட் பிஞ்சொக்க வொளிர்கோட்டு ளொன்றுகொடு தருமமெலாம் பிறங்க மாட்டி மஞ்சொக்க மதம்பொழிந்து வருசொக்க மால்களிற்றை வணங்கி வாழ்வாம்.

குமாரக்கிடவுள்.

புரமுதல்வென் றறுபுகழ்மாத் திரங்கொண்ட தந்தையினும் பொரு மோர் யானை, புரணவென் றதனெடுமூர் தியுங்கொண்டு மிகுகிறப்பை யுற் முன் னேனும், பரவுறச்சூர் தடித்தவற்றோடோங்குகே தனமொருகை பற்றப் பெற்றி, விரவுமல மருந்துறையும் பெருந்துறைக் குமாரனடி மேவி வாழ்வாம்.

திருந்திதேவர். வேறு.

முத்தியை யடைவோர் ஞான முத்தற வடைதல் போலச்
சத்தியை யொருபால் கைத்த தலைவனை யடைவோர் முத்திப்
பத்தியை யியற்றித் தன்னை யடைதரப் பண்பார் யோக
சித்தியை யடைந்த நந்தி தேவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (க௭)

அகத்தியமுனிவர். வேறு.

நெடுமை குறுமை யுயர்ப்பிழைப நிரலே யவற்றிற் கெதிர்மறையாப்
படுமெண் மையினிற் செயவல்லான் பரவை யுண்லான் மிக்ருயர்ந்து
விடுதென் றிசையைச் சமஞ்செயலால் வெற்பை யரத்து ளழுத்துதலாற்
கொடுவின் மாலைச் சிவஞ்செயலா வென்னு முனிதான் குறிக்கொள்வாம். (க௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார். வேறு.

பாலள வின்னா னுண்டான் ரெறுவியர்ப் பார்த்த வந்த
மாலள வின்னாண் கொள்ள வண்பாலோர் சிறுபோழ் துண்டான்
மேலள வுலகின் றானை விமலனைக் கண்டு காட்டி
நூலள வொருநூல் சொற்ற நோன்மையாற் ரெழுது வாழ்வாம். (க௯)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

பாலிடை நஞ்சங் கண்டு பதைபதைத்தோடி யோர்பா .
ஊலிடை யவருண் பாக்கு நுவன்றமா லயனுண் ணைப்
பாலிடை நஞ்சங் கண்டு பதைப்பின்றித் தாமுண் டோர்பா
ஊலிடை யவரே யென்னப் பொலியுநோன் மையர்தான் போற்றி. (க௯)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

வண்பல பலபெ யர்த்து மருவுபன் னாண்மு யன்று
புனாயறச் செறித்தோ ருந்தி கடந்தமால் புந்தி காணத்
தனாகிழித் தெழுமோ ருந்தி தான்வழி விடமுன் பாடி
வினாயவை யாறு மேய விமலர்தான் சென்னி சேர்ப்பாம். (க௯)

திருவாத்தவார்.

இந்திய மொன்றற் காமண் ணிடந்துபன் னாண்மு யன்று
முந்திய பாதங் காண முருந்தனே மாற வைந்து
நந்திய சிரத்தப் பாத கருகுருத் தடிமே வப்பெற்
அந்திய விறுமாப் புற்ற வொருவருக் கன்பு செய்வாம். (க௯)

சுண்டேசுரநாயனார். வேறு.

ஆத்திமுத லிடைடயில்லா வாத்தினைத் தாபித்தே
யாத்திகழும் பாலாட்டி வழிபடுகா லடுபவம்பொல்
லாத்தியக்க மென்றதுப்பா னடியறுத்து விடைமேலா
லாத்தியெடு மாத்தனைக்கண் டமர்ந்தபிரான் பதம்பணிவாம். (க௯)

அறுபத்துமூன்று. வேறு.

புரிவினை புரிவோ என்தம் பயனது பொருந்த ஈல்கும்
பெரியவன் சைவ மன்றிப் பேசாமற் றன்ன வென்று
தெரிதரு மனத்த ராகிச் செயற்கருஞ் செயன்மேற் கொண்ட
பரிவறு பத்து மூவர் பாததா மரைகள் போற்றி.

(20)

சேக்கிழார்நாயனார்.

பரவுறு மடியார் மேன்மை பாடவல் லவரென் றெங்கள்
ரூரவரு ளொருவ ரன்பிற் குறிக்கொடு துதித்தல் கண்டுந்
தாமிகு சிறப்பு வாய்ந்த தன்மையார் சேக்கி ழானாக்
கரவறத் துதியே மென்னிற் கடும்பிழை யாகு மன்றே.

(21)

முந்நாற்றுமறையவர்.

பிறைமுடிக் கணிந்த வெங்கண் பெருந்தகைப் பதியைத் தம்மோ
டறைதர வயன்மா லாதி யாவரு மஞ்ச நேர்ந்து
நிறையெம்மோ டொருவ னென்று சிகழ்த்துறத் துணிமுந் னூற்று
மறையவர் செம்பொற் பாத மமாமலர்க் கன்பு செய்வாம்.

(22)

மற்றையடியார்கள்.

பெருந்துறை யான்ம நாதப் பெருந்தகை யால யத்துத்
திருந்துபல் பணிசெய் வோருந் தெளிபொருள் சிவமே யென்று
பொருந்திய மனத்த ரியாரும் புன்மையேன் மனத்து கீங்கா
திருந்துவெவ் விடைய காடி யெழாவகை யிருத்து வாராவல்.

(23)

பஞ்சாக்கிரதேசிகர். வேறு.

அறைகடல்கு முலகிரியா வருமுண்மை சொலக்கேண்மி னறமு யன்று
மறைமுதலா கியகலையோ திடல்வேண்டா வவையுனைத்தும் வயங்கி நாளு
முறைதிருவா வடுதுறையெங் குருகமச்சி வாயன்பே ரொன்றே யோத
விறையிலிக பரமுத்தி யுண்டாகு மவைகொடுப்ப திவைமே லென்னே.

(24)

பின்வேலப்பதேசிகர்.

கந்தியெனு கம்முதலா ரியுனைமுனம் வழிபட்டு நயந்து பின்ன
ரந்திமதி புனைசடிலத் திறையைவழி படுதன்முறை யதுமா ருது
வந்திவணியா முறைவாமென் றுறைதல்போற் பெருந்துறையை மருவி மாசு
கிந்தியுமர் துறைசைப்பின் வேலப்ப தேசிகன்குள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(25)

அம்பலவாணதேசிகர்.

புண்ணியவா வடுதுறையிற் பொல்லாத பாவியென் பொருட்டி யாகு, மெண்
ணியவம் பலவாண னெனுந்திருப்பேர் பூண்டதனுக் கியையத் தோன்றித்,
திண்ணியமா மலமுலத் தொடுகிதைபு வடிமுடியிற் செறித்தாட்கொண்டு,
கண்ணியபே ரின்பளித்தா னவற்கினியாந் துதற்காய கைம்மா றென்னே.

(26)

சுப்பிரமணியதேசிகர்.

இருந்திருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய தேசிகற்றழந் தினிய கூறிப்
பொருந்தியதத் திருத்தினே னுணவுதவு வேனென்று புகன்றந் காளே
வருந்திமுய லவுமெனது போதவினை வொழிந்ததத்தோ மற்மென் செய்கே
னருந்திறலா ரியன்பசிக்க வுண்பானென் றொருபழியு மடைந்து னேனே. (1)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

அ வை ய ட க் க ம்.

துன்னுவளம் பொலிகாசி மான்மியத்தை மொழிபெயர்த்தத் தேனன்ற
நீயே, பன்னுகென யான்பாடக் கேட்டுவந்தோன் றறவொழுக்கப் பண்பான்
மிக்கோன், மின்னுபெருந் துறைக்குரவன் கட்டளைமேற் கொடுகிகழும் விர
தம் பூண்டோன், முன்னுபுகழ் மிகுதிருவா வடுதுறைச்சுப் பிரமணிய முனி
வர் கோமான். (க)

வேறு.

வலமலி யான்ம நாதர் மான்மிய மொழிபெ யர்த்து
நலமலி தமிழாற் பாடி கன்றுகீ தருதி யென்னப்
புலமலி வில்லே னேனும் புகன்றசொன் மறக்க மாட்டே
னிமலி புலவர் முன்பு நிகழ்த்திடு துணிபுற் றேனல். (உ)

கிறியுற மதுர வாக்குக் கேட்டுவப் பவனென் றாகாச்
சிறியநின் வாக்குங் கேட்டல் செய்யுங்கொ லென்னின் மேனி
முறிநிக ருமைய ிணக்க வுவுக்குழைய் யொருவர் முந்தி
யெறிகலு மேற்ற தோர்ந்தே யிசைப்பதற் கிசைந்தேன் மன்னே. (ங)

மலைவிலா வருளோ வன்றேல் வழுவிலா வியலோ கஞ்சொ
னிலையதென் றிறைசீர் பாடே னெழுதநாள் கழித்தே னெள்ளி
னுலையினெ யில்லை யாக வேறென்று முதவா தாகத்
தலையினக் கெரித்துய்ந் தார்த்தஞ் சரித்திரங் கேட்டி ருந்தும். (ச)

மணிமணி யாகத் தோன்றும் வார்த்தைகொள் செவ்வெயம் பாசப்
பிணியினென் வறிய சொல்லும் பேணாது விடுமெல் வான
மணிமதி யன்றி யுற்கை யனைத்தையும் விலக்கும் வாவி
நணியதா மரைய லான்மற் றனைத்தையு் கலியப் போக்கும். (ஞ)

மூவரு மிறைஞ்ச நின்ற முதலவ னுன்ம நாதன்
யாவரு மிறைஞ்ச னன்கேற் றினிதருள் சுரக்கு மென்னின்
மூவருந் துதிப்பக் கொண்ட முடிவிலின் பனைய பெம்மான்
யாவருந் துதிப்பக் கொள்வா னென்பதற் கிழுக்கொன் றுண்டோ. (சு)

மறையினும் விரிந்தாற் போல்வ தெரையென வகுத்தா ரந்த
முறைதவ ரியதொ கைக்கு மொழிந்திலர் வேறு நாம
நிறைபெரும் புராணங் கூறு நெறியிஃ தென்றா ருள்ளா
லுறைதவ றுறியும் வேறு பெயருடைத் திடவல் லாரோ. (ஏ)

முடியமெய்ஞ் ஞானந் தேர்த்தார் முன்னவ னுன்ம நாத
செடியவன் புராணந் தன்னு ணிசழ்ந்தது குற்ற மேனு
மடியவ னவனு ணர்த்த வுணருஞ்சித் தாத லாலே
கொடியதென் றென்மேற் குற்றந் கூறவுந் துணிவார் கொல்லோ. (அ)

வென்றகீ ரான்ம நாத ரொனும்பெயர் விழைந்தார் ஞான்
நன்றிலா வெணைவி லக்கார் நாவலா ரருக்கு வெண்ணை
யன்றருள் செய்தா ரென்று மருச்சனை பாட்டே யென்றா
ரொன்றின் பாட்டே யென்னா ருறுதியென் னிதன்மேல் வேண்டும். (க)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

சு ற ப் பு ப் பாயிரம்.

தென்பூத்த பழனமெலாங் கன்னலுஞ்செந் தெலுமுயர்ந்து சேண ளாவும்
பொன்பூத்த பெருவளஞ்சால் பெருந்துறைமான் மியந்தமிழாற்புனைதல்செய்
கொன்பூத்த ஞானகலை முதற்பலவு மரிபத்தேர் குணத்தான் மிக்கான் [தான்
மன்பூத்த கிராமலைவாழ் மீனாட்சி சுந்தரநா வலவ ரேறே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

திருநாட்டுப்படலம்.

திருவாதவூரர் துதி.

இருவினை சிமிழ்க்க யாத்த லெய்திமேக் குங்கிழக்கு
மருவவே நியுமி ழிந்தும் வருந்துபல் பவத்தி னுள்ளு
மொருபவ மேனு மெய்தா தானந்த முற்று வாழ்வான்
நிருவளர் வாதவூரர் சேவடி சேர்ந்து னோமே.*

(க)

நாட்டின் பொதுவளம்.

மின்னிய வருள்குற் கொண்டு மிளிர்சிவ யோக மாதோ
டன்னிய மில்லா வான்ம நாதர்தா மமரு மேன்மை
துன்னிய தலமுற் பல்ல தன்னகந் துவன்றக் கொண்டு
மன்னிய பாண்டி நாட்டின் வளஞ்சில கூற லுற்றாம்.

(உ)

பெரும்படி யகத்தி லுள்ளார் பெருந்தவ நனிசெய் தேய
விரும்படி யடைதற் காய மெய்ச்சில லோக மன்பா
மரும்படி யொருவர்க் காக வழைக்குமுன் னெளிதாத் தன்பால்
வரும்படி தவஞ்செய் தன்றான் மாப்புதழ்ப் பாண்டி நாடி.

(ங)

புண்ணியக் குமரி யென்ற பொருளையென் றாவா னோரு
நண்ணிய வையை யென்ற நயக்கும்வெண் குடினொ யென்ற
வண்ணிய வீரி ரண்டு மறமுத னுன்கு மாகப்
பண்ணிய தவத்த தன்றோ பண்புசால் பாண்டி நாடு.

(ச)

வலனுடை வருண னேவ வருகடல் வறப்ப வென்ற
வலமா முகிலை வென்ற வடிமுடி யுடைய தாய
குலநக ரொன்று போலக் கோணமா மதில்குழ் வன்மைப்
பலநக ருடைய தம்மா பலர்புகழ் பாண்டி நாடு.

(ஐ)

கம்பந்தந் காது ரீத்த கரியமான் முதலோ ரேத்த
வம்பந்த மாக்குந் கொங்கை யானையை வயங்கோர் குன்றி
னம்பந்த மறுப்பான் வேட்ப நயந்தரு தெய்வ நாட்டிச்
சம்பந்தம் பெற்ற தன்றோ தனபுகழ் பாண்டி நாடு.

(ஐ)

எந்தநன் னாடுந் தன்னை நோக்குவா னியங்கு மேக
மந்தநன் னாட்டு மாறி னடிப்பிணிப் புறுமென் னஞ்சி
முந்தநன் கமைய நோக்கிப் பொழிதர முற்று மேன்மைச்
சந்தமா தவஞ்செய் தன்று தவாப்புதழ்ப் பாண்டி நாடு.

(எ)

* திருவாதவூரர்துதி, இப்படியே இந்நூலுள் ஒவ்வொருபடலத்தின் முதலிலும் கூறப்படுமே.

அ

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்

மருவுட லின்ப மேவ மணங்கெழுந்நிறிப் சீர்த்து
மொருவரும் வாசக் காது முதவுங் தன்றி யான்மாப்
பெருகுற மின்ப மேவப் பிறங்குதிந் தமிழு நல்கும்
பருவரை யுடைய தம்மா பலர்புகழ் பாண்டி நாடு.

(அ)

புண்ணிய வெண்ணீ ருய பொருவருங் கவசம் பூண்டு
பண்ணிய பத்தி வைராக் கியமெனும் படைகை யேந்தி
யெண்ணிய சரியை யாதிச் சேனைநான் கெழுப்ப ரப்பித்
திண்ணிய சனைத் தெவ்வைச் செறுவது பாண்டி நாடு.

(ஆ)

மறையுணர் புலவர் பொன்செய் வணிகர்மன் னவரோ போல
நிறைபெரும் புகழ்வே ளாளர் நெருங்கப்பட் டொருகே டின்றி
முறைவினை வுடைத்தா யம்பொன் முகக்குமா கரம்பல் கொண்டு
குறையறப் பொலிவ தம்மா நெருங்கையார் பாண்டி நாடு.

(க)

மறையொலி யொருபா லாக வயங்குமா கமபு ராணத்
துறையொலி யொருபா லாகத் தோன்றிய பாண்டி நாட்டின்
முறையொலி பொதுவிற் சில்ல மொழிதரப் புக்கென் சொற்றா
மறையொலி படுகொண் டுவின் வளஞ்சில வறைய லுற்றும்.

(கக)

மழைவளம். வேறு.

சுருப்ப லங்கலெம் பிரானமர் சுருதிசூழ் வெள்ளிப்
பொருப்ப மைந்ததோ ருருக்கொடு கொண்டன்மீப் போய்நீங்
சுருப்ப வாழிகீர் கவர்ந்தொளி ரிந்திர லீலப்
பருப்ப தத்துருக் கொண்டமீன் டனபுலி பரவ.

(கஉ)

மீண்ட கார்மழை நம்மையூர் திறலுடை வேந்தன்
கூண்ட சேனையோ டமர்த்துழி யவன்குலாஞ் சென்னி
யாண்ட மாமுடி சித்தரச் சித்தர்த்தரும் புகழா
னீண்ட நாட்டின்முற் பொழிவது தருமென நினைந்து.

(கங)

உருப்ப மோவுறப் பொழிதிறங் கற்றநா முள்ளத்
தருப்ப மோப்பிடு தண்டமிழ் சீதளச் சந்தம்
விருப்ப மேவுதன் மாருத மேவிய பொதியப்
பருப்ப தத்தடை வேமுறை யாமெனப் படர்ந்து.

(கச)

வேலை நேர்நிற வடுகநா னகன்றிரு மேனி
மாலை யாந்துழாய் காரிய வுரிமறைத் தூங்குச்
சேலை சூழ்தர நின்றவான் ஒபாதியத்தின் றோற்ற
மேலை வானரு முணர்தரா விதகனி மறைத்து.

(கடு)

கடிய கற்பநாட் டெம்மிறைக் கினையவன் கலக்குந்
தொடிய கைம்மட மகளுடற் குருப்பமே துறுத்த
தொடிய வேனிலாங் கோளராக் குலெகுலைத் தின்றே
முடிய வார்துவரீ மெனல்பொர மின்னுபு முழங்கி. (௧௯)

பருவ மாறனுட் கொடுமுது வேனிலாம் பருவம்
வெருவ வொவ்வொரு திவலைகண் முந்தற வீழ்த்தித்
திருவ மேவிய பெருந்துறை யகத்தமர் செம்மல்
பொருவ வொன்றுமி வருண்மழை பொழிந்தெனப் பொழிந்த. (௨௦)

ஆங்கு மேவிய முகில்புன லடிக்கடி பருகிப்
பாங்கு மேவுற நால்வகை நிலமெலாம் பரந்து
தேங்கு மாமழை பொழிந்தன வள்ளியர் திறம்போல்
வீங்கு ணேனில்போய் வேறிடம் புக்கொளித் தீன்றே. (௨௧)

பெருமை மேயநம் புனலெலாங் குடங்கையிற் பெய்தோ
ரருமை யின்றியுண் டவனம் ரிடமிதென் மழன்று
கருமை யாழிமா மலயமேற் கவிழ்திறங் காட்டும்
பொருமை மாமுகின் மீளவு மாவயிற் புகுதல். (௨௨)

பகையை வெல்வது கருதிவா ரிதியிசைப் படர்ந்து
தகையு றுதுற நெருக்கவு முடைதராத் தவத்தின்
மிகையு ணர்ந்துவெள் கியதென விளர்த்தன மேக
மகைசெய் வேனில்வெந் தியொடு கோபத்தி யவித்தே. (௨௩)

வலாம் லிந்தன வருவிகள் கலுழிகள் வனஞ்சார்
தலாம் லிந்தன வேரிகா லோடைவான் நடங்க
ணினாம் லிந்தன தன்பனை நெய்தன்மிக் கூறித்
தினாம் லிந்தன சிறுமணற் கேணியெத் திசையும். (௨௪)

கயிர வப்பகை யுருமறைத் தெழுந்தபல் காருஞ்
செயிர றப்பொழி மழைபரந் தெங்கணுஞ் செயியப்
பயிர்ப ரப்புநா னிலமொரீஇ யூட்டினம் பாறிந்
றுயிர்வ ரக்குற ளுச்சிதைந் தோடுவ தொத்தே. (௨௫)

மழைபொ ழிந்தரீ ரொங்கணும் பரந்துசென் மாட்சி
பிழைசெய் வேனில்வெப் பொழிந்ததோ பெருநில மடத்தை
யுழையெங் காயினு முள்ளதோ வென்றுளத் தமைய
விழையுஞ் சோதனை புரிசுவான் மீச்செலல் கடுக்கும். (௨௬)

பொங்கு மாமுடி லிடையறப் பொழிந்தகீர் வெள்ள
மெங்கு மொப்பகன் கியங்கியு முட்கொளா வியல்பாற்
றங்கு மேதினிக் கினியிகை யென்பது தகக்கொண்
டங்கு நின்றவான் கடலகத் தடுத்ததை யன்றே.

(2௪)

போற்ற வாழுட லுழனு பவித்திடும் பொழுதே
யேற்ற மாகவா காமிய மீட்டுறு முயிர்போ
லாற்ற மாமழை பொழிந்தகீர் தேங்கவு மவாவி
யூற்ற மார்சதிப் புனல்கொளு மேரிக ளுலப்பில்.

(2௫)

வாரி வாய்க்கொடு மழைபுனல் பொழியுமென் றறிந்துஞ்
சீரி யோர்களவ் வாரியைப் புகழ்திறஞ் செய்யார்
சாரி பாகர்தம் பெருந்துறைத் தளிப்பணி நகுதார்
மூரி வேம்புடை யான்பணி யேன்றெவர் மொழிவார்.

(2௬)

அலங்கு ஞாயிறு தோன்றலு மிருளழிந் தாங்கு
நலங்கொள் காலையு மாலையுந் தவிர்ந்துகண் பகலி
லிலங்கு மாறுதித் தியாவர்க்கு நனிவெதுப் பியற்றும்
பொலங்கொள் பாலகா ருதித்தலு மழிந்துபோ யிற்றே.

(2௭)

மரய காரியப் பொருள்களை மடந்தையோர் புறத்து
நாய னார்கொளக் கொடுத்தவர் நவினொண வின்ப
மரய வான்டயன் பெறுதல்போ லுவர்க்குநீ ராழி
மேய கார்முகற் குதவிப்பின் கவர்த்து விழைநீர்.

(2௮)

விழைந லத்தகார்க் காலமா கியபெரு வேந்தன்
றழைய மண்ணிறத் தமைக்கமை தவாப்பட மாடங்
கழைகொண் மால்வரை யதன்புறத் திடைவிசி கயிறு
பிழையி லாமணி கொழித்திழி யருவியின் பெருக்கம்.

(2௯)

எவ்வு யிர்க்குமா தாசமா மழைவர வெதிர்த்து
செவ்வி சான்மயி லகவின கோகிலந் தினைத்த
வெளவி யம்பெருக் கவுணியர் வரவெதிர்த் தளவில்
சைவு ரேத்திட லமணரா தியர்திகை தகைபோல்.

(௩௦)

சந்த மால்வரைப் பாண்டிசன் னாட்டிடைத் தவாம
லிந்த வாறுபெய் மழைவீன மியாரெடுத் திசைப்பார்
சந்த வாகிய வைந்திண வளத்துளு கயப்ப
முத்த வாங்குறிஞ் சித்திண வளஞ்சில மொழிவாம்.

(௩௧)

குறிஞ்சி.

வரைப் பந்தவண் மகவெனப் படன்மயி லூர்தல்
வரைய மைந்தமான் மகட்புணர் விவைமதி யான்போல்
வ்வாயெ றிந்தன் னெனத்தவ நிலைநின்று வயக்கி
வரைகள் சேயிடங் கொளப்பொலிந் தோங்குவ மாதோ.

(௩௨)

அருவி யார்தரு சாரல்வாய்ப் பஹரு வமைய
மருவி மென்மலர் தோற்று வ வேண்முடி வைப்பான்
வெருவி வண்டிக னுருவிதம் விலக்குவ வேங்கை
பொருவில் சண்பக மற்றவை சூழ்தரப் புணர்ந்தே.

(௩௩)

புனைம ணித்தொகை வரன்றின ரோரிடைப் போகட்
டினைவி லாத்தினை வளநனி போற்று வ ரெயினர்
நினைத ருத்தரந் தெரிதரார் பாற்படி னிகரி
லனைய தாமுயர் பிழிபிழி புயர்பென வாமால்.

(௩௪)

நிறுவ றற்குழற் கொடிச்சியர் கவண்மணி நிறுவித்
துறுகு ரற்கொள்புள் ளிரிதரச் சுழற்றுபோ தொருகா
லறுதி தத்தினைந் தொழிதர மணியவண் வீழு
மறுகு பாம்பினைச் சுழற்றவாய் மணியுதிந் தென்ன.

(௩௫)

ஒங்கு சாரலிற் றவழ்மதிப் பிறைவழுக் குற்றுத்
தேங்கு நீர்ச்சனை யகம்விழ நவ்வென்று சினைமேற்
பாங்கு வாழ்குரங் கொன்றதன் மேலுறப் பார்த்தோ
நீங்கு நின்பெயர் குரங்கியென் பஹுமெய் யென்பார்.

(௩௬)

எவ்வ மில்லராய்ப் பெற்றது கொண்டுவப் பெய்தல்
செவ்வி யோர்கட னெனறெளித் தாங்குறு செவ்வி
நவ்வி நோக்குடைக் குறத்தியர் நயந்தடை யுடுப்பா
ரொவ்வ தில்லெனப் புன்றினை புன்கிழங் குண்பார்.

(௩௭)

மேய வெண்பிறைக் கோட்டுடை தேத்தடை விடுக்கும்
பாய வின்மது வருவியா னையின்கடாம் பரப்புற்
ருய செம்மையால் வெண்மையாற் கருமையா லன்றித்
தோய யாவரும் பகுத்துணர் தரத்தரோ சொல்லின்.

(௩௮)

மந்தி முன்செலப் பெரும்பலாப் பழச்சுனை வவ்வி
யுந்தி யுள்ளினைக் கடுவன்பின் புகவுண் ராம
லந்தின் மற்றொன்று புகவெளி வந்துடன் றமார்க்கு
முந்தி மாதவாய்க் கவியிரண்டமர்த்தவோர் முறைபோல்.

(௩௯)

கயமு னிக்குலம் பிணைத்தனர் வட்டமாய்க் கணமே
வியவ றைத்தலைத் திணைஞரால் பரப்புபு மிதிப்ப
வயம றச்சிலை யெயின்ருடி விடமுகின் மருண்டு
பயமி குத்தொரு சிறைப்புக்கூ லுருமொலி பரப்பும். (ச௦)

கடமை பன்றிமான் முதலிய மிருகஆன் கவர்ந்து
சுடர்கொ ளுந்தழற் காய்ச்சுபு தேனிற்றோய்த் தருந்து
மடமை யென்னெனக் கிராதரை யிகழ்வா யுண்டோ
படவ ராவணி காளத்தி யார்செயல் பார்த்தும். (ச௧)

கொடியி டைக்கொடிச் சியர்முலைச் கோட்டினுக் குடைந்தே
நெடிய மால்வரைக் கோடுக ணீனிற் முகிலான்
முடிய மூடப்பட்ட டொளித்திடு மூரிமா வியானை
வடிய கோடுகள் விளர்த்திடு முணியகம் பரித்தும். (ச௨)

பிண்டி யந்தளிர் வாடுதல் கண்டுளம் பிணங்கி
யண்டி யாரமென் னுறுந்தளிர் கொய்துதம் மங்கைக்
கொண்டி ரங்கிநீர் கொண்டினென் றிரந்திடக் கொள்வார்
மண்டி யெங்கணுங் காவல்செய் புனங்களே வயங்கும். (ச௩)

உறும்ப லாயிர யோனிதோ றுதித்தன வாய
வெறும்ப லாவுயி ரியாவும்வாழ் திசைகுறித் திறைஞ்சுங்
குறும்ப லாவுடைக் குன்றமொன் றுடையது குறிஞ்சி
தெறும்ப லாயிர வாயினுன் செப்பலு மாமோ. (ச௪)

வான மேவிய வாழ்க்கையர் புனிஞராய் வந்து
தான மெங்கணும் விராவுறந் தடங்கொடுங் குன்ற
மேன நாடொணர் ஞாலமுற் காட்டியாங் கிருப்பின்
மான மாருமக் குறிஞ்சியின் நவத்தையார் வகுப்பார். (ச௫)

இகல வாவுதோட் சூருயிர் குடித்தவெம் மிறைவன்
சகல யோனியு மின்புற யானேதோ டமுலி
யகல மார்பரங் குன்றிடை யமருமேற் குறிஞ்சி
புகல வல்லரியார் முல்லையின் வளஞ்சில புகல்வாம். (ச௬)

முல்லை.

மானு ருத்தபுத் தான்முனம் வானியா லெனினு
மானு ருத்தமுஉம் வாஞ்சைய னாதலி னவனான்
மானு ருத்தழை விப்பதை யெண்ணுபு மாலை
மானு ருத்தகான் நெய்வமாக் கொண்டது மாதோ. (ச௭)

மாய வன்வனங் காத்திட வதிதலின் மயக்க
மாய்தெய்திடா வண்ணமாய் கமருவ வனமீப்
பாய கார்முதி லவன்வழி வெப்புமை படர்ந்து
நேய மோடவட்பயிலுவ பெயலொடு நிலவி.

(௨௮)

பரவு தேரசைந் தாடுமா லைகளெனப் பல்பூ
விரவு தொத்துக தேகிய மதலைகூ விளஞ்சார்ந்
தூவு மேவியோ திமமுறா தோங்கிடு திறத்தா
லரவு பூண்பவன் சடைவன மவ்வன மாமால்.

(௨௯)

மூவ கைத்தொழி லுளுமிடைத் தொழின்முயன் றுற்றந்
தேவன் மேவலி னிடையோ யாவயிற் செறிவார்
மேவ வானினைத் தோழமும் விசைத்தெழு கன்றிற்
காவ தாகிய தீவுமாங் காங்குறப் பரப்பி.

(௩௦)

சாயு நுண்ணிடை யாய்ச்சியர் தளிர்க்கைமத் திட்டுத்
தோயும் வெண்டயி ருடைத்திடு துழனியாற் றுள்ளி
யேயு மோர்புதல் புகுமுயல் கையத்தா னினப்பால்
பாயு மோதையா லயல்புகு நிலையிலார் பண்பின்.

(௩௧)

முருகு வார்குழ லாய்ச்சியர் முளிபடேத் தோய்ந்த
பெருகு நின்றகொள் வெண்ணெயைப் பிறங்கழ லேற்ற
வுருகு காலெழு மணங்குலா வலினுறு மாங்கு
வெருகு சூழ்வன யந்திரம் புனைந்தவென் னேற்றின்.

(௩௨)

இனித்த லேயங்குழ லோதையு மேறுபூண் மணியும்
பனித்த மாலையு மௌவல்வண் தேலும் பசங்கார்
குனித்த வில்லொடு தோன்றலுங் கோகிலத் தொழிப்புந்
தனித்த மங்கைய ரிருக்கைசாய் கூற்றெனுந் தகைய.

(௩௩)

தொறுவி மார்மொழி பயின்றிடக் கோகிலத் தொகையு
மறுவில் வாணகை யரும்பிட வயங்கிய தளவு
நிறவு வார்குழல் சுனித்திட நேயுஞ்சார் களவு
மிறுதி யில்வனத் திறுதியில் லனவென வியையும்.

(௩௪)

கோடு கூரிய கொழுவிடைப் புறம்பொலி யிமிற்குங்
கூடு மாய்ச்சியர் கலம்பொலி குடம்புணா முலைக்கு
காடு திண்டிறன் மதனுடைக் குறும்பொறை காடர்
நீடு தோளினையு யர்ந்தவெனத் தனவென நிலவும்.

(௩௫)

என்னுஞ் சாண்மய மவனாயுந் துவனாயு மிறங்குந்
கொள்ளு முற்கமும் கோத்திர வமுன்கொழும் புல்லுந்
தள்ளு கீர்மையின் நிட்டுதொறும் பொலிவன தவாமே
கள்ளு மால்வரை காணக கண்ணிய வென்ன.

(௫௬)

துய கூவிளங் குருந்துவண் கடுக்கைபைந் தூர்வை
மேய வானினைந் தோடுகான் யாற்றறல் வினையிக்
காய முல்லையின் களம்பழ முதலமை தலினான்
மாய வன்சிவார்ச் சனைசெய வகுத்தமை போலும்.

(௫௭)

போற்று மாயவன் மேனியின் கருமையைப் புகழ்கோ
சாற்று பூவையிற் றழைத்தபூக் கருமையைப் புகழ்கோ
வாற்று மாய்ச்சிய ரணிசூழற் கருமையைப் புகழ்கோ
தேற்று செங்கதிர்க் கிரணமுநீ் காரொனச் செய்யும்.

(௫௮)

காணப் பேரருங் கடிக்குழ னைக்கைய ரோடுந்
தாணப் பேரா சாதியர் தவாதுவந் திறைஞ்சி
வாணப் பேர்முடி யாயென மறாதருள் வழங்கும்
காணப் பேருறத் தவம்புரிந் ததுகமழ் புறவம்.

(௫௯)

அல்லை வென்றிகொள் கந்தரச் சுந்தரத் தண்ண
லெல்லை யில்லதாம் பேரருள் சுரந்தினி திருக்குந்
தொல்லை வைப்பென லாயவா டானையுந் துவன்ற
முல்லை மாதவஞ் செய்ததேற் பிறிதெவன் மொழிவாம்.

(௬௦)

வேதம் யாவையும் பிரணவப் பொருளெனல் விளக்கப்
போத நாயகன் மதலையை யுவந்தமர் புத்தூ
ரேதந் திரக்கொண் டமர்வனத் தியல்பினென் னுரைத்தாஞ்
சேத மார்வய னிலவளத் தினுஞ்சில தெரிப்பாம்.

(௬௧)

மருதம். வேறு.

அருமணி வைரம் வாரி யகருவுஞ் சந்துஞ் சாய்த்துக்
கருமதக் களிற்றுக் கோடு கையரிக் கொண்டு விண்டோ
பொருவரை நின்றும் கல்லென் றிழிந்துறப் பரந்து வாரிப்
பெருவயிற் றகங்கு ழம்பப் பெருகுறும் பொருளை யாறு.

(௬௨)

பிறைமுடிக் களிந்த வெங்கள் பெருந்தகைச் சுந்த ரேசர்
நிறைதலில் குழிவ யிற்றுக் குறட்குரீர் நகைத ணிக்க
முறைமுன மழைத்த வாரின் றழைத்தனர் மொழியின் மன்னு
மறைதரு மிதனென்ன வைவையும் பெருகா நிற்கும்.

(௬௩)

கங்கையின் பெருக்கோ தெய்வக் காவிரிப் பெருக்கோ வன்றிச்
செங்கையி னூடல் கொண்டார் திருவருட் பெருக்கோ வெற்பன்
மங்கைதன் னருட்பெ ருக்கோ மற்றிஃ தெதற்கொப் பென்னச்
சங்கையின் றாய்ப்ப ரந்து பெருகுநர் தனிவென் ளாறு.

(௧௬)

பெருகிய நதிரீர் வெள்ளம் பெருமத கூடு சென்று
மருவிய வேரி புக்காங் குறுமத கூடு சென்று
திருவியல் கழனி யெங்குஞ் செறிந்துபல் லுயிர்க டோறு
மொருபரம் பரன்வி யாபித் துறுதிநங் காட்டிற் நன்றே.

(௧௭)

அளப்பரு முயிர்கள் செய்யு மன்பினுக் கேற்ப யாரு
மளப்பரு மான்ம நாத ரருணிறைந் தென்ன நாட்டி
ளளப்பருங் கழனி கொள்கைக் கியைதர வாற்று வந்த
வளப்பருநீர்நிறைந்த தார்த்தனர் களம ரெல்லாம்.

(௧௮)

சாதியின் றமையா தானஞ் சாதிசெய் வினைவென் றோர்ந்தாங்
கோதிய பழையர் பாற்போய் வாய்க்கடை வழிய வுண்டு
மோதிய மூவ ருள்ள முழுப்பல விராம நென்னக்
காதிய வலந்தோண் மேற்கொண் டெழுந்தனர் களம ரெல்லாம்.

(௧௯)

துககடு வேர்க்கால் சேர நோன்மையிற் பொருத்தி நத்தர்
தகமிளிர் கருங்க டாக்க டாழ்வயர் பொழியப் பூட்டி
மிகமிளிர் தரவி டக்கை மேழிபற் றபுவ லக்கை
யகமொரு முட்கோல் வாங்கி யார்த்துழு தனரான் மள்ளர்.

(௨௦)

புரத்தல்செய் பவனில் லாய புடவ்மெய் வடுவ னைத்தும்
பரத்தல்செய் யாமற் செய்கை பாங்கெனக் கருதி யாங்காங்
குரத்தமுன் னேர்க டக்கு முறுவிளாப் படைச்சான் மாய்க்குந்
தரத்தது பின்னேர் பின்னுஞ் சாழ்வவத் தகைய மாதோ.

(௨௧)

குறிகொளும் பகட்டு நாஞ்சிற் கொழுமுகங் கிழித்துச் செல்லச்
செறிபசம் புற்க ளாதி யாவையுஞ் சிதைத்து மாய்க்தே
முறிதரு மூழ்த்த லெய்த முடியவு மாறி மாறி
செறியுழு தொழின்மு யன்றார் நெடும்பிண யெலாஞ்சே ராக.

(௨௨)

தழைதரல் புரிப ணைக்கியார் தழைதரன் முறையே யென்று
குழைதரு தழைக ளாய்ந்து கொடுவந்து ளளிப ரப்பி
விழைதர மிதித்தல் செய்து மேயகங் கரிந்து யர்த்திப்
பழையதி தகருத் தேய்த்த பான்மைய தெனச்செய் தாரே.

(௨௩)

கரம்புகா ணரிய தாக்கி மேடவல் கழியு மாறு
பரம்புமேற் கிடத்தி யூர்த்து பாறிய தேட னாளில்
வரம்புறு வரம்பில் செய்யும் வாழ்கவென் றிறையை வாழ்த்தி
நிரம்புநென் முனைவி தைத்தார் நிரப்பெனு முனைசி தைத்தார். (௭௨)

கலங்கனீர் தெளிதல் கண்டு கவிழ்த்தினம் பருவச் சேயி
னலங்கிளர் பசியு ணர்ந்து பாலுட்டு நற்றாய் மான
விலங்குற மள்ளர் நன்னீர் வேண்டிய காலத் துய்ப்பக்
குலங்கிளர் முனைக ளெல்லாங் கூடுமுன வளர்ந்த வன்றே. (௭௩)

ஊறுதீர் பருவ நோக்கி நாமெலா முறப்ப நித்தச்
சேறுதீர் முனையின் மோதி முடிசெய்தோ ரிடச்ச ரக்கை
வேறுவே ரிடத்தி னுய்க்கும் லாணிகர் விழைய மள்ளர்
மாறுதீர் பணைக டோறு மதித்தனர் சுமத்துய்த் தாரால், (௭௪)

ஆய்பிழி மாந்தி மீன்க ணளவும்வெற் றிடமின் றென்ன
வேய்புரை திரடோ ளாற்றுக் காலாட்டி மார்வி ராவிச்
சாய்தர காறு ஈட்டார் சாய்வொழித் திடுந மக்குத்
தோய்தரா திதுவென் றம்ம கிமிர்ந்தன தோகை காட்டி. (௭௫)

முனைவிளர்த் தப்பாற் பச்சென் றுயதோர் முறைமை போலத்
தனைதொறு காறு வெள்ளென் றுய்த்தனி பசப்பிற் றங்கக்
களைவருந் தவத்திற் கூறாக் காமமா தியசார்ந் தென்ன
வினைசரோ ருகமுன் னுய பற்பல மிடைந்த வன்றே. (௭௬)

களைகளை பருவ மென்று கடைசியர் தம்மைக் கூவித்
தனைதொறு மள்ள ருய்ப்பச் சார்ந்துவெள் ளோதி மங்கன்
வினைகடை கற்பா னெண்ணி விழைந்துபின் றொடர வாங்காங்
களைபல களைக ளெல்லாங் கொல்லுவா ன்மைந்தா ரன்றே. (௭௭)

பேருற வுற்ற போதுஞ் சிறுபகை யேனும் பேணார்
சேரு லுயர்ந்தோ ளல்லார் செத்தவ ரென்றன் மெய்யே
யோருமா லுத்தியாயு முழத்திய ருறுப்பு நள்ளர்ச்
சாருமோர் பகையான் மாண்டு சாய்ந்தவம் புயங்க ளெல்லாம். (௭௮)

கைமெனுந் தோட்டி யாலே கக்கவென் ளாம்ப லெல்லாந்
தகவொறுத் தனர்கை யேவாற் றுமரை பலவுங் கொன்ற
நககிமிர் புல்லின் மேலா லங்கிரி யெடுத்து வைத்துட்
புகுடர்த் தனரிமற் றின்னும் புரிந்தவைக் களவுண் டாமோ. (௭௯)

திருநாட்டுப்பாடலம்.

நெடியபுண் டரீக மங்கோ கனககீ ஸோற்ப லஞ்சும்
கடியிரக் கரம்பல் வள்ளை முதற்களை கின்ற யாவுங்
கொடியவென் றொருபேர் பெற்றுக் கடைசியர் கொல்லப் பட்ட
புயிலெவ் வுயிரீக்குந் திதே கொடியன வெனும்பேர் பற்றல்.

(அ0)

சிலமலர் சூழலில் வேயந்தார் சிலமலர் கழுத்திற் சேர்த்தார்
சிலமலர் கையிற் கொண்டார் சிலமலர் மோந்தெ றிந்தார்
சிலமலர் வாயின் வைத்தார் சிலமலர் வரப்பி னுய்த்தார்
சிலமலர் காண்மி தித்தார் தராதரந் தெரிந்தா ரானார்.

(அ1)

விண்ணமை பவர்க்கு னுஞ்சு ராதியர் விளிந்தாற் போல
மண்ணமை பயர்க்கு னுய களையெலா மாய்ந்த பின்ன
ரெண்ணமை யுலோப மில்லா ரிரும்புகழ் பிணைத்தாற் போலக்
கண்ணமை கழனி யெல்லாம் பிணைத்தன கழைகொ லென்ன.

(அ2)

இளங்கருக் கொடுமு திர்த்து வயிரதெட் டட்டி போலுந்
துளங்கருந் தோற்றந் காட்டி வெளிப்படேத் துவன்றி நின்ற
வளம்படு கதிர்க ளெல்லா மதிவிடு கதிர்வி ராவி
யுளங்கொளக் கனத்துச் சாய்ந்த வுயிரெலா நிமிர மாதோ.

(அ3)

கொல்லரம் பயின்ற தாய கொடும்பிறை யிரும்பு கைக்கொண்
டொல்லெனக் கழனி தோறு முழுவர்க ளொருங்கு புக்குச்
சொல்லெனப் பட்ட வெல்லாந் தூரகத் தரிந்து சாய்த்தார்
வல்லையின் வரிந்து சென்னி வைத்தனர் களத்துச் சேர்ப்பார்.

(அ4)

பாகசா தனன்சி னந்து பருப்பத மனைத்துந் தள்ளி
மேகவா கனத்தைக் கூவி மிதித்திட விடுத்தன மான
மேகமார் நெற்போர் தள்ளி மொய்கடாப் பிணையல் செய்து .
வேகமா மிதிக்கச் செய்தார் வெவ்வலிக் களமர் மாதோ.

(அ5)

ஊர்தரு மிறைவன் மெய்வே றுயிர்வேறு படுத்தன் மாணச்
சார்தரு கடாவை வேறு நெல்வேறு சமைக்கக் கண்டு
போர்தரு திண்டோண் மள்ளர் பொருந்திய பலால நீக்கி
யார்தரு நெற்கு வித்துத் தூற்றின ரளவை செய்வார்.

(அ6)

கொற்றவ னாறி லொன்று கொளக்கொடுத் தறங்க ளெல்லா
மற்றயின் றாகத் தொன்று தொடுமுறை யமைய நீக்கி
மற்றதை வாரித் தத்த மனைவியி னுயிக்கு மார்ப்புக்
கழிவார் புகழ்விண் னாடு காணுகு பொத்தச் செய்யும்.

(அ7)

கழைவழி சாறு காய்ச்சிக் கட்டிகொன் வாரு மிஞ்சி
விழையரி சனமுன் னுய வேறுபல் வளங்கொள் வாரும்
புழைமணப் பொதமா தோடு புதுப்புன லாடு வாரு
முழைவிழிக் கிழத்தி மார்த மூடலை யுணர்த்து வாரும்.

(௮௮)

இறைபுரி யாட லெட்டெட் டியற்றுவா னேற்றமாக
முறைமையி னெவர்க்கு முந்தி முளைத்தவைப் பாய மூதூர்
நிறைசிவ லோக மென்ன நிகழ்திரு வால வாய்தன்
நிறைகெழு மருதத்துள்ள தெனினினிச் சொல்ல லென்னே.

(௮௯)

மாவண மேனிப் பொன்போல் வாளுகிர்க் குறிக போலத்
தேவண மாலாக் கொண்டா ரோற்றினி தமரு மூதூர்
பூவண மென்ப தந்த் மருதத்தே புணரு மென்னி
னுவனச் செம்மை யாரு ளியழவரே நயக்கி லாதார்.

(௯௦)

ஆடக மிளிரும் வைபை யருகிற்சை வந்தா பித்த
வேடகங் கொண்ட தாய வேடக மாப்ப ணூர்முற்
கூடகங் கொண்ட மென்பால் வளத்தெவன் ஞறித்துச் சொற்றா
நாடக நிகழு நெய்தல் வளஞ்சில நவில லுற்றும்.

(௯௧)

நெய்தல்.

மழைவளஞ் சுரந்து விண்ணு மண்ணும்வாழ் தரச்செய் கொண்ட
விழைதரு முணவு நல்கு மேன்மையில் குடைய தாகிப்
பழையமா நதிகட் கெல்லாம் பதியெனப் பட்ட வாரி
யுழையுறப் பெற்ற நெய்த லோம்புவன் வருண னானும்.

(௯௨)

பொருசுறா மருப்பொன் றான்றிப் புண்ணியம் போது சூட்டிப்
பெருகமீ னுணவு நல்கிப் பேணுபு வணங்குந் தோறும்
வெருவறக் கோட்டி னின்றும் வெளிப்பட வருணன் றோன்றித்
திருவமப் பாதர்க் கீயுஞ் சிலைத்தல்வான் டெவிடு செய்யும்.

(௯௩)

இரும்பினைத் திரித்தாலன்ன விருங்கருங் கோட்டுப் புண்ணி
யரும்புகொள் குடுமி பற்றி யந்துகிர்க் கொழுவ னைப்பக்
கருங்கடற் றிராயெப் போது மறைவது கண்டு மாங்கே
விரும்பியல் குவவி லாபம் வினைவதை யறிக லேமால்.

(௯௪)

இடர்தப வாரி மேய விருஞ்சுற வாதி மீன
மடர்வலை வீசிக் கோற லன்றியுந் தூண்டி லிட்டிப்
படருறக் கோற்ற் காசப் பாதவு ஈமைத்தாற் போலுந்
தொடர்புடைப் பகன்றை யெங்கு மரும்புக டோற்றங் காட்சி.

(௯௫)

இறையவன் சினக்கு மாறென் றியற்றியா மிழிந்தா மேனு
மறைகட லுவக்கு மாறென் றுற்றியிக் குயர்வா மென்று
முறைபுற வெண்ணித் தாழை மொய்பல புலவு மாறக்
குறையறப் பூத்தென் டிக்குங் கொளப்படும் வாசம் வீசும்.

(௧௧௭)

தளிர்படு பிண்டி வைப்புந் தவாக்கொடி மூல்லை வைப்பு
மொளிர்செழுங் கமல மாம்பூ வுற்றதன் மருத வைப்பு
மிளிருண வாக்கா நீலம் விராயதே யாக்கு மென்று
குளிர்திணை நெய்தல் வைப்பிற் குடிக்கொளுங் காசுப் புள்ளு.

(௧௧௮)

தினையெடுத் தெறியுஞ் சங்குஞ் செழுந்துகிற் திரளும் விண்மீன்
புனையொளி முத்து மற்றும் பொருந்துவ வணத்துங் கொள்வான்
கனாயகஞ் செறியும் வண்ணு கங்கன்பொற் பொதிய விழ்க்குந்
தனாயிது கண்டும் புன்மை யடைமொழி சூற்ற லென்னே.

(௧௧௯)

ஓரொலிக் குவமை சொல்லி னுலகஞ்சூழ் பரந்த வாழி
யாரொலி யுடைப்பர் கற்ற வறிவுடை யவர்க ளியாரும்
பாரொலி நிகழு நாவாய் பற்பல படைத்த லாலே
பேரொலி யுடைய தென்று பேணுபு மதித்தார் பேரலும்.

(௧௨௦)

நல்லவை நல்ல செய்யு நாட்டவர் மதிக்க நாளு
மல்லவை யல்ல செய்யு மென்பதை யறிந்தா மன்றே
பல்லமுண் டகம்புண் னாகம் பாணனல் வாசம் வீசு
மல்லமுன் னாய பன்மீ னுற்றதி வாசம் வீசும்.

(௧௨௦)

நல்லது திய தோடு நண்ணுறிற் றீய தானன்
கல்லது நல்ல தோடே யணுகுறி னல்ல தாரு
மொல்லுநன் னீல மீன்சார்ந் தறுபுலா னறு மீனும்
புல்லுநீ லஞ்சார்ந் தேநன் மணநறு மிகுபு ணர்ப்பால்.

(௧௨௧)

மழைவளம் வேண்டி நிற்கு மருநிலத் தவர்போ லாது
விழைவள நமக்கீதென்று வெயில்வளம் வேண்டி நிற்குந்
தழைதொழி லுமணர் தம்மாற்றாரப்படு முப்பி னோங்கல்
பிழ்ழயற வெவரும் வேண்டும் பெருஞ்சுவை யாயிற் றம்மா.

(௧௨௨)

உருவன மிரண்டி னுலு முறப்பெரி யவரே யேனும்
பருவரல் கண்டுஞ் சுற்றும் பயன்படா ரவ்வி ரண்டு
மருவிய சிறிய ரேனும் பயன்படு வாரு முண்டார்
பெருந்திணைக் கடல்சிற் றுற்ற கேணியாற் பொருந்த வோர்ந்தாம்.

(௧௨௩)

சிலைவலி யிராமற் குற்ற பாதகந் தீர்த்த மேன்மை
நிலைமரு விராமே சஞ்சீர் நிலாந்தனுக் கோடி யோடு
மலைவற வைக செய்தன் மாதவஞ் செய்த தென்னிற்
சிலைவலி ரணைய செய்த னிலப்புக் கரையப் போமோ. (௧௦௪)

வரையிரு சிறகு மாய்த்தான் வானக வாழ்க்கை மேவித்
கரையறு மகிழ்ச்சி யெய்தக் கைமல ரொருவே றொட்ட
விலாகமழ் கடப்பந் தண்டார் மேலவன் செந்தில் வைப்புந்
திரையெறி செய்தன் மேய தென்னினிச் செப்ப லென்னே. (௧௦௫)

நனியருள் சுரக்குந் தீர்த்த நலமெலார் தன்பாற் கொண்ட
புனிதமல் கியபே ராழி பொருந்திய நெய்தன் மேன்மை
தனிலைவ னுரைத்தாங் கொற்றி தனியர சிருக்கப் பெற்ற
கனியழந் சுரமாம் பாலை யினுஞ்சில கராவா மன்றே. (௧௦௬)

பாலை, வேறு.

பாலை யென்பது நானில மருங்கினும் பரல்கூர்
மாலை வன்றிட ரேழுது வேனில்வாய் மாலை
காலை தீர்த்துவெங் கதிர்சூடு கடும்பக லாய
வேலை வெப்பமிக் காப்பினப் பினுஞ்சூடும் விறற்றே. (௧௦௭)

ஈந்து மேய்சிறு ருரம்பையாங் காங்குற வியைத்துப்
போந்து வாழ்குவர் மறத்திய ரோடுபுள் ளுவர்கள்
காந்து வெஞ்சின விந்தைதா டொழுந்தொறுங் கடும்போர்
நீந்து வன்றிற லளித்திடப் பெற்றநீர் மையராய். (௧௦௮)

சுரநி லத்தமர் தரினுமா றலைத்திடு தொழிலாற்
பரவு நானிலப் பொருள்களு மிறுக்கர்கைப் பற்றி
புரவு மேவுற நுகருவர் கல்லுண வுண்டு
விரவு மென்புற வுயர்தல்கண் ணோக்கியும் விடாரால். (௧௦௯)

கொடுமை யாளரே யாயினுங் கூடுப காரப்
படுவ துண்டுகர்ச் சூரத்தா னெல்லியாற் பலவா
யிடுக னிக்கள விலைவிடைப் பாடல மதுவாற்
ஞெடுவ றுங்கிணற் தகறிதைத் துறுவதச் சுரமே. (௧௧௦)

இந்த நாகுகாப் பவன்றிர டோண்மிசை யிவர்கு;
பந்த முண்மைதேர் தாடியின் வேம்புகள் புரவு
மந்த நாயகன் சிவக்குறி யவாவலெழார் தறியுச்
சக்தி மாரகனி கிணையெலார் தந்தைதரப் பழுக்கும். (௧௧௧)

எருவை பேட்டிற்குச் சிறகரால் வெயின்மறைத் தியங்கிப்
பொருள்க ருத்தறப் போமவர் செலவழங் ருவிக்குந்
தெரிய வாவயினியங்குவான் சென்றசெட்டராக்கள்
புரிமுறுக்குடைந் தாலெனப் புரளுவ போகா.

(௧௯௨)

இலங்கை மாகநர் வாழ்நாள் வீடண னென்னத்
தலங்கு மாவயிற் கன்னிகா ரம்பல துவன்றி
கலங்கொள் காதலர் பின்றொடர் நங்கையர் வருந்தா
தலங்கு சேறடி யின்புறப் பஞ்சிக ளமைக்கும்.

(௧௯௩)

ஒங்கு நம்பெய ரிந்நில முற்றதென் றறந்து
வீங்கு பாலக ளாவயிற் பழுப்பன மேன்மே
லாங்கு மேவியக் கனியுணின் வெளிப்படா ததா
நீங்கு ஞமுலோட் டத்தொடும் பொருந்துத னிசமே.

(௧௯௪)

இன்ன பாலவெந் தழலெனக் கொதிப்பினு மிகழார்
முன்ன மாலை னாடிய தெதையென முன்னி
னன்ன பாலசால் வளத்திலென் னறைந்தன மறைவாஞ்
சொன்ன நானிலத் தைத்திணை மயக்கமாந் தொடர்பும்.

(௧௯௫)

திணைமீயக்கம்.

வனாகொள் பாகன்மேற் படர்தரு கறிக்கொடி வாவி
வினாகொன் முல்லைநீள் குருந்தின்மேற் படர்தா மேவிப்
புனாகொன் மஞ்ஞகொன் வாரண மெதிர்புரிந் தியங்கும்
கனாகொள் கூத்தியர் கயிற்றெறி ரெதிர்தடப் பதுபோல்.

(௧௯௬)

மேய வான்குழக் கன்றுண லொழிந்தபின் விடுபா
லாய தோரவ லகம்புக வவ்வவ லகத்தே
பாய மாமரு தக்கத லிக்கனி பலவுந்
தோய வீழ்வது கண்டில கெடுத்தின்றுஞ் சொல்லும்.

(௧௯௭)

செய்ய முண்டகச் செய்வள ரோதிமச் சேவன்
மெய்யி னெய்தன்முண் டகத்துரு மகார்தம் விராவத
தைய லார்பெடை புதுக்கடித் கூன்மைதேர்ந் தூட
வைம மற்றஃ தடிக்கடி தான்பணிந் திணையும்.

(௧௯௮)

அலைபு றம்பல முக்கொடி செழும்பிணை பகத்து
கிலைபெ றும்பு லைக்கொடி நெடிபடு முல்லை
மலைவில் பூவையைத் தழுவுக மாலைமா மகளு
முலைவில் பூமக னுத்தழிஇ புலப்பதை யொக்கும்.

(௧௯௯)

கடலெ நிந்திடு தாளமென் கரும்பெறி தாள
மிடல்கொள் வேழவெண் மருப்பெறி தாளமான் மிளிர் பல்
லிடல்செய் முத்தமற் றிவைமது கத்தல ரியைய
வடண்ம றத்தியர் வாரியோர் கறையிலிட் டவைப்பார். (௧௨௦)

சன்ன சிவ்வள மலிதரு குலத்திணை நான்கு
மன்ன வெவ்வகைக் குழகளு மரபுளி வைகச்
சொன்ன மேயெனத் துலங்கிடும் வழிநாட் றுறுசீ
ரைன்ன சொற்றன நகர்வளத் தினுஞ்சில விசைப்பாம். (௧௨௧)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௫௮.

திருநகரப்படலம்.

பேசரும் வளத்தான் மிக்குப் பிறங்குழி வானங் காப்போன்
மேசமை வாழ்க்கை வேண்டேஞ் செய்பதா மணாமே லண்ணல்
வீசரும் வாழ்க்கை வேண்டேம் விண்டுவிந் வாழ்க்கை வேண்டேம்
வாசகப் பெருமான் செம்பொன் மலரடி வாழ்க்கை யோமே. (௧)

வேறு.

நிலமெ லாம்புகழ் செடுநகர் பலவுளு நினைத்த
பலமெ லார்தரு நகரமுஞ் சிலவவை பரவ
வலமெ லாம்பொலிந் துயர்ந்ததொன் தேயென வயங்கு
நலமெ லாம்பொலி நாம்புகழ் பெருந்துறை நகரம். (௨)

கூட்ட வல்லது பல்வகைக் குழியையுங் கூட்டி
யூட்ட வல்லது பலவகைப் போகமு மூட்டிக்
காட்ட வல்லது புண்ணியப் பொருளினுக் காட்டி
நாட்ட வல்லது கயிலையிற் பெருந்துறை நகரம். (௩)

நீடு வானவர் குழாத்தொடு நிகழ்மக வானங்
கூடு முண்டகா சனீத்தனுங் கொண்டன்மே னியனும்
பாடு மெல்லையி னிறைஞ்சியுட் புக்கனர் பரவ
நாடு மான்மியம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம். (௪)

அறிய வானவ ரியாவரும் வீதிதோ றணைந்து
செறிய வீழ்ந்துவீழ்ந் தடிக்கடி பணிந்தெழு திறத்தான்
முறிய கற்பக நாற்று முண்டகத் தோடு
நறிய பைந்துழாய் நாற்றும் பெருந்துறை நகரம்.

(இ)

ஒளிகு லாம்பல விமானமு மதப்பெருக் குண்ணு
வளிகு லாங்கவுள் வெள்ளைவா ரணமும்வெள் ளனமும்
களிகு லாங்கலு முணும்புற நகர்த்தலை காப்ப
நளிகு லாம்வளம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம்.

(ஈ)

மதிசெய் வெள்ளிய மாடமு மாடமேன் மதியுந்
துதிசெய் வாலிய கொடிகளுந் குழமுத் தார
நிதிசெய் மாலையும் படைத்தமைக் கேற்புநீள் வெள்ளை
நதியுமோர்புறம் படைத்தது பெருந்துறை நகரம்.

(எ)

மறைக ளாகமந் தோற்றலாற் பரமன்வாய் மாணுந்
சூறைத ராவொளி யாலரித் தியமுறாக் குணத்தான்
முறையி னியாவரும் வணங்கலான் முதலவன் போலு
நறைவி ராவிய பொழில்சுலாம் பெருந்துறை நகரம்.

(அ)

ஆய விந்நகர் வளமெலா நோக்கிமிக் காசை
மேய தன்மையா லாசைமா நகரென்றும் வெறுக்கை
பாய தன்மையால் வெறுக்கைமா நகரென்றும் பகர்வார்
நேய மார்புல மையர்நிறை பொன்னக ரினையே.

(க)

எந்த மாநக ரெங்கணும் புகவியங் கிடுவா
ரந்த மார்சிறு துறையதைப் பற்றுவ ரிதனை
நந்த வெய்துநர் பெருந்துறை நயந்தகா ரணத்தா
லந்த மில்லதோர் பெருந்துறை யென்றதா லகிலம்.

(க௦)

குரவு பூண்பவ ரியாவரோ யாயினுங் கொன்றைப்
புரவு வேணிய னேயெனப் பாவனை புரிவா
ரரவு சூடவ னேகுர வேற்றினி னீதமரும்
பரவு மாநகர்க் குவமையு முண்டுகொல் பார்மேல்.

(க௧)

மதிமி லைச்சிய சடாடலிக் கடவுளை மதியிற்
கதிவி. ரூப்பமை யடியவர் சூழ்வது கடுப்பப்
பொதிவ ளத்தமை திருப்பெருந் துறைநகர்ப் புறத்தே
துதிவி ரூப்பமை யிளந்தளி ரிரும்பொழில் சூழும்.

(க௨)

மணிசி தத்தவன் மார்பமே லையமம் மார்பி
ணணிக வுத்துவ மணிதிருப் பெருத்துறை யாகும்
பணிசெ யம்மணி சூழ்தரு பைத்துழாய்ப் படலை
தினிம திற்றிரு நகரிது சூழ்திகழ் சோலை. (௧௩)

ஆய சோலையின் மங்கைய ரம்மனை யாட்ப்
பாய வானர மதுகண்டு மாங்கனி பறித்தத்
தோய விண்ணக மெறிதரச் சுராவை பற்ற
நேய மாரிவை மீடரா தென்னென னினையும். (௧௪)

பொங்கர் சூழ்பசுங் கமுகின்மேற் றுவுவ புளாதீர்
மங்கு றுச்செழுந் தினாயலின் கொழுந்துமாத் திரமோ
பங்க மொன்றறப் பன்மலர் வாருபு பாவச்
கொங்கு கொண்டெழு சிதநதித் தினாயலின் கொழுந்தும். (௧௫)

சோலை வாய்நிலா மிலாங்கலித் தலையுமஞ் சுரும்பார்
மாலை மாதரார் மார்பமுந் தாங்குவ குரும்பை
பால வாமொன்று சிறுமையின் மறைப்புணும் பருமை
யேவ வொன்றஃ துன்னுமால் வேற்றுமை யிதவே. (௧௬)

வாவி வாணதாய் வலிமுக மச்சுற வியற்ற
மேவி மற்றது தென்னையின் பழக்குலை மிதிப்ப
வோவி யப்பழ மாவிலீழ்ந் ததனையச் சுறுத்தற்
தாவி யாவரு மிடர்க்கிடர் செய்வது தகவே. (௧௭)

நெடிய கந்தியஞ் சூழல்வாய் நிலவுவென் ளாற்றுக்
கடிய வெண்டினா வளைப்பலீழ் பழம்பசுங் கதலி
முடிய வீங்குலைக் கடன்க மோதுதல் முன்னாள்
வடிய ராகவன் வில்லுண்டை கூலுறன் மானும். (௧௮)

தெங்கு சேர்பொழின் மாயவ னிற்பது சிவனுந்
தங்கு செவ்விய தேத்தடை சக்கரம் போலு
மங்கு வெண்பிறை யொருபுறத் துழல்வனை யாகும்
பொங்கு செங்கதிர் நடுவுறல் கவுத்துவம் புளாயும். (௧௯)

நந்த னங்களி னுல்லுடை மலர்நள நந்தி
மந்த மாருத மேற்றமர் தாக்கரு வண்ட
ரந்த மில்லென வீழுத ஸுமார்தே மென்று
மூத்த வந்தவு னர்கன்பொர மொய்ப்பது புளாயும். (௨௦)

மன்னு மேன்மைசா றிருப்பெருந் துறைப்பெரு வளத்துண்
 • முன்னு சிற்சில பொதுமையின் மொழிந்தன மப்பாற்
 றன்னு மூவகை நகருளும் படைபல துதைத்த
 மின்னு இனீறதா கியபுற நகர்வனம் விரிப்பாம். (௨௧)

புறநகர்.

யாணைக் கூடம்.

கோடு கொண்டன மணியுடை யனமதங் குலவு
 நீடு பேரரு வியவுருப் பெரியன நிலவு
 மாடு வன்மைய வரைபொருடும் யாணைநின் றிடுவ
 வீடு சான்றியங் கிடுவன வேற்றமை யிதுவே. (௨௨)

கறைய முப்புசர் மூகவரை நின்றிடு கண்ப
 லுறைதெ நித்திடு மதப்பெருந் குவட்டெடுத்த திடலா
 னிணையு மற்றது மூவகை யெனப்படு நிகழ்பார்
 பிறையு ணர்ச்சியர் வாரியென் றிட்டனர் ஓபயநீ. (௨௩)

ஒரும ருப்புநால் வாய்க்கரி போகிய தண்ட
 மருவு நக்கறை யடிச்சுவ றிழுவமற் றவற்றுட்
 பெருகு நக்கடா நிறைதலாற் பெட்டளி யுண்ப
 வொருக லக்கள்பன் மறையவர் கூடியுண் பதுபேரில். (௨௪)

கறைகொள் காற்றொடர் கைத்தொட ரன்றியுங் கால்பன்
 முறையெ முஞ்செவி யடித்தொட ரெதற்கென மொழிய
 நிறைக டாம்பொழி குஞ்சர மியங்குறு நிலத்திற்
 குறைவி லாக்கருங் கோலஞ்செய் தெனவவை குலவும். (௨௫)

எதிர மேவிய மருவலர் மருவல ரென்னக்
 கதிற்கொள் வானகக் கால்கொடு கயங்குற மிதித்தும்
 பிதிர்செய் திரிநி யாணமோ வாப்பெருந் தும்பி
 யகா யாத்தகூ டம்பல வயங்குவ வான்கே. (௨௬)

தூதினாப்பந்தி.

பரியெ னப்பலர் வேண்டலிற் பரியெனு மொருபேர்
 தெரித ரப்பெறு குதிகைக டம்முருச்சிவனு
 மரிபு ணர்ச்சிமெய் வடுப்பீடா விதமுளத் தமைத்தே
 யிரித வற்றிடத் தோய்ந்துந்தோ யாவித மியங்கும். (௨௭)

பரிக்கு ழாங்கடன் மூழக்கமீ ரிடத்தினும் பரவும்
 விரிக்கு டெட்டலை கவிழ்தலை மற்றவை வீசுந்
 தெரிக்கு முத்தினம் விலாழியிற் சிதருறை யெனினு
 மரிக்கு மேர்வட வைப்பெயர் முரணுடைத் தன்றே. (௨௮)

சிறைவி லாமலே பறந்துகொக் கொணும்பெயர் தேற்ற
மறையில் பூப்பின்று டிணந்துபா டலப்பெயர் வயக்கு
சிறைவி லக்கண மேவியுங் கோரப்பேர் சிலவு
மறையு னுதுமே லெழுந்துகத் துதப்பெய ராக்கும். ° (௨௯)

எங்க டம்முரு வாதிதா லெடுத்திட வினைத்த
திங்கள் குடிமற் றதன்மிசைச் சிவனவா லினைய
வங்கண் மாணியான் மறைக்குமே வானென்ப ரதனா
னங்கள் வானபுகழ் பெரிதென விறல்பேரன் முழங்கும். (௩௦)

பகைத்த மன்னவர் மணிமுடி மிசைக்குரம் பதிக்கு
முகைக்கும் வீராக்கு வெற்றியே காடொறு முய்க்குந்
திகைத்த தன்மையில் வாய்பரி பற்பல செறித்த
நகைத்த மந்திர மாவயின்னெண்ணில நண்ணும். (௩௧)

தேர்நிலை.

அம்பொன் செய்தகா வதன்மிசை வயிரஞ்செ யச்சா
லும்ப ரொண்பது மராகஞ்செய் பரப்புதன் மிசையே
கம்பு நீலக்கான் மிசையொளிர் மேதக நயந்த
பம்பு தேரெலாம் பூதமைத் தடுக்கிய படியாம். (௩௨)

வெற்ற மேபொரு ளெனக்கொண்டு விளங்குமே தகவாற்
கொற்ற மார்சயந் தனமென வொருபெயர் கூறித்
கற்ற காவலர் புகழுந்தேர்த் காற்கடுப் பதனுக்
குற்ற காற்கடுப் போரணாக் காற்கடுப் பொவ்வா. (௩௩)

அருக்க னென்பவ னுடொறு மாழ்கட லாழ்த
றிருக்கு றுவொரு செலவன்றி மீடலுந் தெரிந்த
பெருக்க மாருயிப் புறகர்த்த தேரெனப் பிறங்கு
முருக்கு லாவுதேர் பெருவொரு காணத்தா லன்றோ. (௩௪)

விண்கி ழித்திடு முடியுமோர் வியாளமு நடுங்க
மண்கி ழித்திடு மடியுங்கொ ளிந்நகர் மணித்தே
ரெண்கி ழித்திடும் படிசெலுந் தன்மையெய்த் தன்றோ
* கண்கி ழித்திடு நுதலிதேர் நிறையுற்ற கடனே. (௩௫)

அடரு மாற்றல ரெதிர்ப்படி னாகவத் தன்னார்
குடரு முனையுஞ் சோரியுங் கொழுவும்வன் னரம்பின்
றொடரு மென்புமற் றுள்ளவுந் துணையலே யாகப்
* படருங் கால்வலித் தேர்நிலை யாவ்விற் பணவால். (௩௬)

வீரர்நுகைக.

*கண்ணி மைத்திடார் வேலெதிர் கண்ணுமே விடினுங்
கண்ணி முன்வைத்த கால்பின்வை யாக்கழல் வீரர்
கண்ணி வப்புறு தும்பைரு தேல்கண் மேனும்
கண்ணி வாகையே ரூடலென் றும்மவர் கற்றோள். (௩௭)

ஆசை யெட்டினு நிறாடம்பிர தாபத்தி னமைந்தார்
மாசை சேர்வது வரினுயிர் பொருளென வையார்
தேசை யார்கழ லார்பகை யெதிர்சினம் கழலா
ரீசை பாலின னிளமுளை யெனத்தரு மியல்பார். (௩௮)

சிலைவ ணக்குமு னெதிர்ப்படு மாற்றலர் திண்டோண்
மலைவ ணக்குவர் வாள்கொடு வீசுமுன் மாற்றா
ரலைக டற்புவி யவர்கொள வீசுவ ரினையர்.
நிலையு டைத்திற லிற்றென நிகழ்த்துவா ரெவரே. (௩௯)

இனைய வீரர்த மேவலா ளருமிகல் யானை
துனைவ யப்பரி சயந்தனக் கருவிதோற் றாநரு
முனைய வாயுதஞ் செய்நரு மாய்ப்பலர் முற்றி
நினைய மேவிய விருக்கைக ளாவழி னெருங்கும். (௪௦)

வருவ செல்வன கரிபரி முழக்கமு மணித்தோர்
தருவ தாகிய முழக்கமும் பகனெடுஞ் சலதி
யொருவ மிக்கெழும் புறநகர் வளஞ்சில வுணத்தாம்
பொருவ தொன்றிலா விடைநகர் வளஞ்சில புகல்வாம். (௪௧)

இடைநகர். வேறு.

தொகுபொன் மாடமுஞ் சுடர்செய் கூடமுந்
தகுபல் சோலையுந் தடநன் மாலையும்
புருக ரியாவரும் பொருந்த கோக்குபு
நகுசீ வர்க்கமு நரக மென்பரால். (௪௨)

பற்ற வானி படருஞ் சோலைவாய்க்
கற்ற மங்கையர் கைதொட் டாட்டத்தோ
மற்ற மாதரா ருச லாடியிங்
குற்ற மைந்தரை யூச லாட்டுவார். (௪௩)

மாட மேலிவர் மங்கை மார்கைசற்
ரோட கீட்டிமே லுற்ற கற்பகப்
பாட வான்கனி பறிப்ப ரிம்மையே
பீட வாமறு மையும்பெற் றாரோ. (௪௪)

பலவின் மாடமேற் பனிக்கை தீர்நிறை
தலமெ னாகபச் சுரபி தாவிடு
முலவு தேவுரு வுற்ற போதினு
மலம னுதெனின் மயக்கங் தீருமோ.

(௪௫)

கொடிய மாடமேற் கூடு வார்திற
செடிய வானவர் நிரம்ப கோக்கியுட்
படிய வோரழுக் காறு பற்றலா
ஸடிய தாமக வாக்க நீத்தனர்.

(௪௬)

முகைசெய் கூந்தலார் முறிசெய் கைகளாற்
றகைசெய் பந்தெடுத்த தறைத ரக்கொங்கை
யுகைசெய் தொண்டிடு னோக்கு மோரிடர்
பகைசெய் வார்க்குறிந் பார்ப்பு னுரெவர்.

(௪௭)

தைய லார்முக்கு சரிகொ லோவெனாக்
கைய தாமதி காணை மைந்தர்கள்
செய்ய மாடமேற் சேர்ப்பக் கண்ணிடு
மைய ளாவலான் மறுவென் னுயதே.

(௪௮)

கோல மாதரைக் கூடும் வாஞ்சையுட்
கோல மைந்தர்மேன் மாடங் கூடவைங்
கோலன் தேர்மிசைக் கொண்டு மென்றதக்
கோல னாய்ப்புகுங் குறுங்க ணூடரோ.

(௪௯)

இலக்க மாயபா சவலி டிக்கும்போ
துலக்கை தாக்கலா லுதிர்வ மாங்கனி
நலக்க வொன்றினை நண்ணுங் காலையொன்
றலக்க ணீங்குற வடைத லுண்டரோர்.

(௫௦)

வஞ்சி யந்தலார் மாட மீமிசைக்
கஞ்சி யார்துகில் கமழ லுட்டிய
வஞ்செ மும்புகை யடைத லாலன்றோ
மஞ்ச வான்புகை ஊண் மென்பரால்.

(௫௧)

முல்லை மாதரார் முலைக்குத் தோற்றன்றோ
வொல்லை யம்புடி முறுக்கு டைந்திடும்
புல்லு னுதபங் கம்பு நிந்திடிந்
சொல்லு மீதொன்றோ பல்லு துன்னுமே

(௫௨)

பிணைய னார்முலை பிறங்கு கைத்தழீஇ
யிணையு மைந்தர்த் தமார்ப முந்துவ
துணையி லாத்தமிழ் முனிகை தொட்டபேர
திணையி லாவரை யமுந்த லென்னவே.

(௫௩)

துங்க மைந்தர்தஞ் சிகையிற் றேனைமார்
பங்க யப்பதச் சுவடி பாய்தலா
லங்க நான்மறை யாய்ந்த வேதியர்
தங்கண் மைந்தரெச் சாதி யாருமே.

(௫௪)

ஆவி வாயினி தாடு மாதரா
ரேவி னும்விழி யிருளை மாரெனத்
துவி யோதிமந் தொடர்ந்து செல்லுவா
ரோவில் பேதைமை யொழிக்க வல்லரோ.

(௫௫)

மங்கை மாதரார் வாரி சம்பொருஉஞ்
செங்கை மேவுவ கிள்ளை தேருங்கா
லங்கை யாவடி வந்த லார்தடங்
கொங்கை யுந்தக மேவல் கூடுமே

(௫௬)

நீடு தோள்வலி நிலையு மைந்தர்கள்
பாடு மாதரைப் பரிந்து வேட்டொளி
யோடு பேர்மறு கூடு லாவுத
னாடு மிந்திர னறுமொ றுப்பனல்.

(௫௭)

காவ ணத்திடைக் கடலி யாத்தமென்
பூவ ணத்தொடை புனைதல் செய்தபே
ராவ ணத்தெழில் கேட்ட டைந்தவர்
மாவ ணத்தவா னுலகம் வரஞ்சியார்.

(௫௮)

மண்டு தீஞ்சுவை வாய்ந்த சிற்றுணைக்
கண்டு நேருறாக் கனியு மற்றவுங்
கொண்டு போமெனக் கூறுந்தேமமு
துண்டு ளார்க்கும்வா பூற்றுண் டாக்குமே.

நயம மைந்தசொன் னங்கை மார்முலை
யியலு மைந்தர்க ளியாவ ராயினும்
புயநெ ருங்குறப் புரியும் வீதிக்கு
சியம மென்றபேர் நீதி யாங்கொலோ.

(௬௦)

கடையு நப்பட்டா வளங்க னித்திடு
மிடைசு கர்ச்சிறப் பென்னு னாத்தன
மடையும வின்னுவு கதனை யெள்ளுபு
மிடையு முண்ணகர் வளமும் விள்ளுவாம்.

(௧௧)

அகநகர். வேறு.

அ க ழி.

போழ்த்தவண் குசைநுனி யனைய புந்தியர்
தாழ்த்தபல் கலைகளு முணர்ந்த சான்றவர்
வீழ்த்தநண் புலமையர் மிளர்க ருத்தினு
மாழ்த்தது சூழ்த்தபே ரகழி யென்பவே.

(௧௨)

எண்ணிய டடலெலா மிந்த வண்ணமாப்
பண்ணிய வெனவிதித் குணர்த்தும் பான்மைகொண்
டண்ணிய சிவபிரா னமைத்த வாழியா
நண்ணிய பெருந்துறை நகர்க்கி டங்கரோ.

(௧௩)

வாரியு ளொளித்தமை நாகம் வண்டமி
ழாரியன் குழக்குந்தெவ் வறியு மேயென்று
பேரிய லரணமாப் பிறங்கிப் பாம்புரி
சேரிய நினைக்குமேற் செப்ப லின்னுமென்.

(௧௪)

ஒருகடல் கண்டிமற் றுள்ள வாரியுந்
திருகறச் சேர்த்தறி வாஞ்சை தீர்த்தனஞ்
சுருதிசொ லிநகர் சூழ்கி டங்கெனுங்
சுருதருங் கடலினைக் கண்ட பின்னரே.

(௧௫)

வெளியுற மணவர விந்த மாதிலீ
களிகரா முள்ளறக் காணும் பேருடுத்
தெனிலை மகம்புறந் திய தேற்றமை
யளிகலப் புத்தர்மா றாய மைந்ததே.

(௧௬)

ம தீ ல்.

மும்மதில் வானவர் முனிய மேயதா
லம்மதி லிறைவனு லழலப் பட்டவென்
றம்மதின் மற்றவர் விரும்ப வெய்தியற்
றம்மதி லிதற்கிணை யென்னக் காக்குமே

(௧௭)

கொடியது கொடியது கோணை காஞ்சில்சா
னெடியதென் பராரிக் கன்று நீன்பெற்றிக்
கடியதா லொருபொருள் கண்ணிற் கண்டன
முடியதொன் றிணவிழி முகர்த் தில்லையால்.

(௧௮)

உயர்மதி லுயர்மதி லென்று னாக்ருமிப்
பெயர்மதி லிதமற்றைப் பெரும திற்கெலா
முயர்மதி னுன்விதி யண்டத் துச்சியாம்
பெயரதி லுயர்மதிம் பெற்ற தில்லையால் (கக)

பொறியடக் குபுபகைப் புலங்க டந்தகஞ்
செறிதர வுயர்பொருட் சிவமி யாவரு.
மறிதர வுயர்தலா லனைய மாமதி
னெறியமை முனிவரர் னிலமை காட்டுமே. (எ௦)

சதிர்மதி முதலவாக் களையுங் கோளெலா
மதிர்வற வழங்குதற் காய கொச்சிவாய்
முதிர்பகைக் கஞ்சுபு மூடு ருப்புத
வுதிர்ந்தலி லாத்திறத் துற்ற வென்றுமே. (எ௧)

பரத்தையர்விதி.

இராப்பக லெனாதினை விழைச்சி யற்றலால்
விராய்த்தழு வுநரிவ ரொனாத மெய்மையா
லராப்படக் கடிதடக் கணிகை யந்நலா
ரொராப்பெருஞ் சேரிமற் றம்பூர் சேரியே. (எ௨)

அடிநிலங் கூடில வணியல் வாடில
நெடியகண் ணாடில நிற்ப வோவியங்
கடிமனைச் சுவர்ப்புறங் கணிகை யந்நலார்
படிநல நகைஇச்சுரர் படர்ந்த தொக்குமே. (எ௩)

நகைக்குறி நகக்குறி நயந்த னைத்திடல்
வகைப்பய னுறுசுவை யமுத மாந்திட
றகைதிற முருதுகை தட்ட லாதிய
முனுகத்தவோ வியந்தெரி மாண்பின் முற்றுவ. (எ௪)

பாடலாற் சிலர்பொருள் கருவி பம்பநின்
ருடலாற் சிலர்பொரு ளலர்வி னோதத்தி
னீடலாற் சிலர்பொரு ணையம் போல்விராய்க்
கூடலாற் சிலர்பொருள் கொள்ளை கொள்வரே. (எ௫)

முன்னவர் கலப்பினு மூரி நீர்ப்புவி
மன்னவர் கலப்பினும் வணிகர் கூடினும்
பின்னவர் கலப்பினும் பெட்டின் புக்குவா
ரென்னவ ருக்குமின் புக்கு மீசன்போல். (எ௬)

முன்னிய வெச்சிய்யா வருமு கத்தலால்
வன்னியும் பொதமட வாரு மொத்தன
ரென்னினு மிருவரு மீயும் வெப்பந்தான்
றன்னிடி னீங்கிழற் சுடுதல் வேற்றுமை. (௭௭)

கணிகையர் பொதுதலங் கருத்தி லெள்ளுநர்
தணிவரி தாகிய தருமெள்ளுவா
ரணிதரு முருணி யறலை யெள்ளுவர்
பிணிதவிர் முத்தியின் பழுமுட் பேண்ணலார். (௭௮)

வெள்ளணி செவ்வணி மேவி மற்றவ
ரொள்ளணி வீதிவா யுலாவு மங்கையர்
தள்ளரு மஃபெருந் தவத்திற் பூந்தளி
விள்ளரு மங்கையர் விராய தொக்குமே. (௭௯)

கலையடிக் குறாமையாற் சிவிறி கைவிடா
கிலைதிறத் துடம்பின்வே ரெழாத நீர்மையான்
மலைமலர் வாடுற வண்ணஞ் சூடலா
லலைகடற் புலியகத் தரம்பை மார்களை. (௮௦)

இப்புவி யர்ம்பைய ரென்ற தென்னெனிற்
றப்பில்பூ சுரரெனு மொழியுந் தப்பதா
மொப்பரும் பரத்தைய ருறையுஞ் சேரியி
னப்பெரு வளந்தெரிந் தளகை தோற்றதே. (௮௧)

வேளாளர்வீதி.

கரைப்பொரு நதிகளுட் கங்கை மேலதவ்
வுணாபெறு நதிகுலத் துதித்த வேதுவாற்
றண்புகழ் தூய்மைமுன் னாய சார்ந்தசீர்
வகாவில்வே ளாளர்தந் தெருக்கண் மல்குவ. (௮௨)

தினகரன் முனமிருள் செறிவ தாயினு
முனகரு ணல்வருண் முயங்கு மாயினு
மனகமெய்ச் சுருணவே ளாண்மை மாக்கட
மினமனை யிடைப்பசி யில்லை யில்லையே. (௮௩)

அருமருந் தனையவே ளாள ரோம்புவர்
வருவருந் திலரெனில் வாட்டந் தீர்வரோ
கருமுகில் வேண்டிய காலம் பெய்வதை
யொருவுறி னுய்குவ துலக மெங்ஙனம். (௮௪)

மின்னிய புலமையர் மேவி னாடொறு
மன்னிய பொருட்கவி மாலை சூடுவர்
துன்னிய வற்பலத் தொடையின் வாட்டமுள்
ஞன்னிய. திறத்தர்மற் றெறையு வப்பரே.

(௮௫)

கொடையொடு முகமனுங் குறிக்கொள் சீலநன்
னடையொடு ஞானமு நக்க வற்பலத்
தொடையொடு செந்தமிழ்த் தொடையு நாடொறு
முடையவர் தெருவள முரைக்க முற்றுமே.

(௮௬)

வைசியர்வீதி.

கணிதமில் வயிராமுங் கமல ராகமு
மணிமணித் தரளமு மவிற்கோ மேதமுந்
தணிவீல்வித் துருமமுந் தாம்ப ரம்பலால்
வணிகர்த நெடுந்தெரு வலன வந்ததேம்.

(௮௭)

எதுபுகூஉ வினவினு மினஞ்சுட் டாமலே
யதுதர வல்லவ ரிம்மி யாயினு
முதுகணக் கிடையொழி யாமு யற்சியர்
கதுவுதல் விடுதலுட் கணித்துச் செய்வரால்.

(௮௮)

கொள்ளுநாட் கொள்ளலுங் கொண்ட யாவையுந்
தள்ளுநாட் டள்ளலுந் தெரிந்த தன்மைய
ரள்ளுநா னுவப்பதி னவைதம் பானின்றும்
விள்ளுநா னுவப்பது மிக்க தாமன்றே.

(௮௯)

நிறையுயிர் புணர்தர முன்ன கின்றதாங்
குறையுயி ரொழிதரல் குறித்துக் கற்பவ
குறைதரு நந்தொழி லொத்த தாமென
மறைதலி லாப்பெரு மகிழ்ச்சி பூப்பரே.

(௯௦)

ஒருபுணர்க் கிரண்டுமூன் றுற்ற காலையுங்
கருதுறு தோன்றலி லுவத்தல் கைக்கொள்வா
ரருநிகிக் கிழவனி னாதுந் தாளினாற்
நிருவெனு மவர்தெருச் செப்ப முற்றுமோ.

(௯௧)

அரசர்வீதி.

மருவல ரொடுசமர் வலியச் செய்தவர்
திருவுறக் கவர்ந்துவிண் செல்ல வுய்த்துமண்
னெருசில னாத்தடுத் தாண்டின் புய்த்திடும்
பெருமனிற் பொலிபவர் தெருப்பீ ரங்குவ.

(௯௨)

மகபதி யமர்த்தநாண் மற்றிம் மண்ணர்பாற்
 றகவடைக் கலம்புக றகவெ னுச்சில
 நகமடைந் தெணப்பொலிந் துயர்நன் மாளிகை
 யிகவரு மண்ணர்த மியல்பென் சொல்லுகேன்.

(௧௩)

வண்டுதொட் டிடுமுனம் வண்டு தொட்டிடா
 மண்டோர் தரியலர் மார்பிற் சூட்டவான்
 கண்டோர் மொழியவர் கண்டு கொள்வரே
 லண்டிமற் றவர்திற லறையப் போவதோ.

(௧௪)

அரியுகைப் பவளைத்த மம்பு யங்கொடு
 கரியுகைத் திதெலுங் கலினம் பூண்டவாம்
 பரியுகைத் திதெலு முருகை பாய்பரிக்
 கரியுகைத் திதெலும் ஊல்லர் கேடிலார்.

(௧௫)

ஆடலும் பாடலு மனுப வித்திரா
 ளூடலுங் கூடலு மொருங்கு துய்த்துரைந்
 தோடலும் வாடலு முரூப்ப கைத்திற
 நாடலு முளார்திற நவில முற்றமோ.

(௧௬)

மறையீவரீவீதி.

மிருமறை யங்கமோ ணென்ற மேன்மையாற்
 றகுமறைக் கொடியொரு கையிற் றுங்கினார்
 நகுமறைப் பொருளுற நயந்த சிந்தையார்
 தொகுமறை யவர்தெருச் சொல்ல நின்றதே.

(௧௭)

தவமறை யவர்மகச் சாலை வானொரீஇக்
 குவலயம் பயிலுமா கூட்டி யூட்டலா
 லிவர்தரு பெரும்புக ழிந்தி ராதிய
 ரவளாயும் பூசுர ராக்கி னாரோ.

(௧௮)

முதல்வழி சரீர்பெனு முன்று னால்களு
 மிதமுறத் தங்கனெஞ் சிருக்கு மென்பதைச்
 சுதமின்முந் னால்களுந் தோயப் பூணரைற்
 கதமறக் காட்டுவர் கரிசின் முன்னவர்.

(௧௯)

விற்படை வாட்படை யாதி கேறுள
 கொற்படை சுமப்பவ நியாருங் கும்பிடப்
 பொற்படை மந்திர மென்று போற்றிடுஞ்
 சொற்படை சுமந்தனர் துன்ன லாரற.

(௨௦௦)

அதிதியர் பசித்தழ லவித்துக் கற்பெனும்
பொதிதழல் வளர்த்திடும் பொன்னன் கொம்பனார்
மதிநதற் பார்ப்பன மடங்கை மார்செறி
துதிமறை யவர்தெருச் சொல்லத் திருமே.

(௧௦௧)

ஆதிசைவர் மாளிகைகள்.

மறையுட னாக மூணர்ந்த மடட்சியர்.
பொறையொடான் மார்த்தப ரார்த்தம் போற்றுவா
ரறைபெரும் புகழ்மிகு மாகி சைவர்வாழ்
நிறைவள மாளிகை நிவாமொர் சாரெலாம்.

(௧௦௨)

வைதிகசந்நியாசிகள் மடங்கள்.

மறைமுடிப் பொருளுணர்ந் தவர்ம யக்கமோ
ரிஹயுமிஸ் லவர்பகை யெறிம முப்பொருஉங்
குறைவிறண் டியாத்தவெண் கோவ ணத்தின
ருறைதிரு மடங்களு முள்ள வாங்கொர்சார்.

(௧௦௩)

சைவாகாரியர்களுக்கை.

மேவரும் பஞ்சுவம் விரும்பி நோக்குபு
மூவகைத் தீக்கையு முறையி னாற்றிமுன்
னேவருஞ் சரியைமுன் னியங்க வுய்த்துயர்
பாவனஞ் செய்பவ ரிருக்கை யும்பல.

(௧௦௪)

சைவசந்நியாசிகள்மடங்கள்.

பதிபசு பாசத்தின் பகுப்பு ணர்ந்தற
முதிர்ந்த வுருவமுன் மூன்று முற்றரு
ளெதிருறக் கண்டுமே லின்ப மார்சைவ
மதிமுனி வரருறை மடங்க ளும்பல.

(௧௦௫)

கல்விச்சூலையும் பிறவும்.

இலக்கண விலக்கிய மெலாமு ணர்த்தவார்
கலக்கமில் கழகமுங் சவிமுன் னாஸ்வரு
முலக்கரும் வாதஞ்செய் துறையி டங்களும்
விலக்கரு மற்றவு மேய வேர்ப்புறம்.

(௧௦௬)

அன்னசந்திரம்.

முரிவரு முல்லைவெண் முகைய மூரலுந்
தெரிசெழும் பொண்ணிற் பருப்புந் திஞ்சவை
யிரிதராக் கருணையும் பாகு மேனவும்
பரிவொடு மூட்செத் திரமும் பல்லவே.

(௧௦௭)

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

தண்ணீர்ப்பந்தர்.

தினகர நெழுமுனீர் தெவ்வி மோரளா
யினிறை தோறுமும் பிலிசு சங்கலந்
துனலுற வாக்கியோர் கனியு மொப்பநல்
கனபுனற் பந்தரு மணந்த முண்டரோ.

(௧௦௮)

திருக்கோயில்.

தூயபல் வளப்பெருந் துறைசெம் பொற்றக
டாயது பற்பன்மா ளிகைய தன்கணே
மேயபன் மணிநடு வுறவி ளங்கிடு
நாயக மாமணி நம்பி ரான்றளி.

(௧௦௯)

மரீணிக்கவாசகசுவாமிகள் மண்டபம்.

சிகரமுன் மேயதோர் தெய்வ மண்டபங்
ககனமார் விச்சுவ கன்ம னேயடைந்
துகலறப் புரிந்ததென் றோத லாமலா
லகனிலத் தாக்குந் ரரியர் போலுமே.

(௧௧௦)

கோடிய கொடுங்கையுங் குலவு தூண்டொறு
நீடிய விம்பமூ நிகரி னுண்டொழில்
கூடிய யாவுமுட் குறித்து நோக்கினு
மாடிய சேடனு மறைய வல்லனே.

(௧௧௧)

திருக்கோபுரம்.

யானள வுரைப்பதற் கெளிய தாருமோ
வானள வுயர்ந்தபொன் மணிசெய் கோபுர
மீனள வோங்குபு மேலும் போங்கொழிக்
கானள வதேநெடுங் ககனந் தாங்குமால்.

(௧௧௨)

திருமதில்.

மதில்கடந் தவனென வயங்கு மையனிம்
மதில்கட வானென வழங்க வோங்குபொன்
மதில்பல கதிரவன் மதிமுற் கோன்கணம்
மதிலென நாடொறும் வைக வைகுமே.

(௧௧௩)

தூதிராச்சேவகர்மண்டபம்.

ஒருபரிச் சேவக ஞாய வுத்தமன்
மருவுமற் புதப்பெரு மணிசெய் மண்டபந்
திருவமிக் கோங்குறு தெய்வ நாட்டினு
மருமைய தெனிற்பிறி துறைவ தென்னையே.

(௧௧௪)

குருந்தவிருட்சம்.

மறைமுத லாகமம் பரானா வண்கல
மறைதரு புராணம் திரங்க ளொண்கிளை
யறையிலை யரும்பலர் வாசந் தேனைந்தாக்
குறைதவிர் ஞானமாக் குருந்த நிற்குமே.

(௧௧௮)

குருந்தழலச்சுடைய.

செழுமலர்க் குருந்தமேற் கவித்கல் செய்திடப்
பழுதில்பொற் தகடுறப் பரப்பு மோர்சபை
யெழுதரு மறைமுடிக் கெட்டு ழுவொரு
முழுமுத லுருவென முன்ன மேவுமே.

(௧௧௯)

சிவயோகாம்பிகைகோயில்.

ஐள்ளிய வருந்தவ யோக நாயகி
வள்ளிய வருவென வயங்கு மோர்தளித்
தெள்ளிய பொன்மயச் சிகர மாதிய
நள்ளிய கவர்தரு நயனம் யாவையும்.

(௧௨௦)

மாணிக்கவாசககவாயிகள்கோயில்.

மன்னிய மாணிக்க வாச கப்பிரான்
முன்னிய பெருந்தளித் தொக்க பன்மணி
மின்னிய விளங்குதல் விழைந்து நோக்கிமிக்
குன்னிய கதிர்வெதுப் புற்றி யங்குமால்.

(௧௨௧)

படைகற்புகை.

ஆயபொற் படைகளின் ழூவி மேலெழுஉ
வாயிலின் வெளிப்படல் வழிதி முன்னைநா
ளையகொண் டலைச்சிறை யிட்டு விட்டிடத்
தாயது செலுமொரு தன்மை தேற்றுமே.

(௧௨௨)

ஒலிவகை.

மகதியாழ் முனிவரன் வடித்த வீணையி
னிகரிலா வொலிமறை நிகழ்த்து பேரொலி
குறையிலாத் தமிழ்மறை குலாய பேரொலி
முறையறு காலமு முழங்கு கின்றவே.

(௧௨௩)

இன்னவாம் பெருவள மியைந்த கோயிலு
ஞன்னரும் பெருந்தவ யோக மாதெனு
மன்னமென் னடையொடு மாண்ம நாயகர்
நன்னலத் தருனெறி நடாத்தி வைருவார்.

(௧௨௪)

மறுவறு பெருந்துறை வளமெ லாஞ்சொல
வறுகை யொருவிதத் தோதித் தீர்த்தன
மறுபகை யுந்தவீர்த் தையர் வாழ்தரப்
பெறுவன நைமிச வளமும் பேசுவாம்.

(௧௨௨)

திருநகராப்படலமுற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் ௨௮௦.

நைமிசப்படலம்.

மந்தி ரிப்பவர் மனத்துளாய் மற்றவ ருறகன்
மந்தி ரிப்பவ ரின்னும்வான் பேரரு ணணிசு
மந்தி ரிப்பவ ராணந்தத் துய்ப்பவர் வழுதி
மந்தி ரிப்பவ ரவரெமைப் புரப்பவர் மன்னோ.

(௧)

மந்தி யாயிர கோடிவீழ் பசுந்துழாய் மார்ப
ஊத்தி யாகிய தாமரை முனைத்தெழு மொருவன்
முந்தி யாராயும் படைத்தநா ளிடைத்தவா முயற்சிப்
புந்தி யாதிய விடங்களிற் றேன்றிய புனிதர்.

(௨)

அனையர் தம்வழித் தோன்றிய பற்பல வறிஞர்
நினைய வல்லமற் றவரரு ணிரம்பிய நெறிசால்
வினையம் வல்லவ ராயபன் முனிவரு மேவித்
துனைய வோரிடைக் குழுமியுள் ளத்திது சூழ்வார்.

(௩)

வந்தி டத்துமை மனாளன்மிக் காரருள் வழங்க
வெந்தி டத்துநா மிருந்தருந் தவஞ்செய வியலு
மந்தி டத்திடை யூறுறா தென்றெடுத்தைறய
நந்தி டத்தவன் மதலையை நண்ணுவா மென்று.

(௪)

தண்ணந் தாமரைக் கிழவனை யடைந்தனர் தாழ்ந்தார்
வண்ணம் பொன்னினும் வயங்குவா யருந்தவம் வயக்க
வெண்ண மெங்களுக் கதற்கிகைய தேமிதென் றிசைப்பாய்
வெண்ணந் தேந்தியோ னறிதரா னருளொடு விராவி.

(௫)

என்ற புண்ணிய முனிவர்க்கொ ளஞ்செவி யேற்ற
நன்றெ கிண்கொடி யுயர்த்தியோ ளுள்ளத்து நாடி
முன்ற யங்கொரு தருப்பையை நேமியா முடிந்த
சென்ற லங்கிட விவர்க்கிடங் காட்டுடைச் செப்பி.

(௬)

உருட்டி விட்டன நீதுரு ளாதுதங் கிடமே
•தெருட்டி நின்றநீர் தவஞ்செயு மிடமெனச் செப்ப
வருட்டி நங்குறித் தஞ்சலி செய்தன ரவனி
வருட்டி மேருமல் வளைவழி மாதவர் சென்றார்.

(௭)

சென்ற நேமிவெண் டுரையெறி கங்கையர் தீரத்
தொன்ற மேவிய வுதக்குறு மொருவனத் துழ
கன்ற மைந்திடத் தங்கிய தாதலா னானம்
வென்ற வவ்வன நைமிச நாமமே வியதால்.

(௮)

மன்னு மாதவர் தவத்தினுக் கூறுவா ளவுணர்
துன்னு மாசெயி னவர்தலை துணித்திடற் பொருட்டு
மின்னு மாமணி மார்பினுள் விடுத்தசக் கரம்போ
லுன்னு நான்முகன் விடுத்தசக் கரமவ ணுறையும்.

(௯)

அனைக்கும் வெம்பொறி யாகிய பகையைந்து மடக்கி
நனைக்கு முண்மையா கியபெருஞ் செய்யகோ னடத்தி
முனைக்கு மாதவ வரசவ ணமர்ந்துமூ வுலகு
முனைக்கு நேமியொத் ததுமல ரோனுய்த்த நேமி.

(௧௦)

வான யாறுதோய் தலின்மதி தவழ்தலின் மதலைக்
கான மேவலின் வில்லுவங் கமழ்தலிற் கண்ணென்
றான நெற்றியான் சடாடவி நைமிச வடவி
யேன மான்மகன் காண்பதொன் தெய்தில தொன்றே.

(௧௧)

சிருக்கு மேவிய வலக்கைமா முனிவர்வென் றினவைத்
தருக்கு மேயமா நொருபுறத் துரினுபு தவிர்க்க
மருக்கு லாமல ரிடக்கையா லவரதை வருட
லிருக்கு மொருரு வெய்தினேந் திடத்தழா லேய்க்கும்.

(௧௨)

உரைக்குஞ் சீதள மவ்வன முறப்பரப் புதலால்
வினைக்குந் தார்முடி வானவ ரொடுதின மிளிர்நா
மனைக்கு நாயகன் சருக்கொள மேவுவன் குமுத
கினைக்கு நாயக னேயெனத் தோன்றுவ னிரம்ப.

(௧௩)

கனிசெய் மாதவப் பெருமைய கார்த்து ணுப்பட்
கனிவி னுள்பல வமர்ந்துளந் கலங்குறா திருத்தீல்
பனிய டர்ப்பவன் வெப்பமுட் புகாவகை பாற்றித்
தனிவ யக்குமல் வனந்தரு தண்மையா னன்றோ.

(௧௪)

பெருகு மாதவர் புரிமக குண்டத்துப் பெருந்தி
யருகு தீர்கவைக் கொழுந்தெழீஇச் சுடுதலி னந்தோ
வுருகு நம்முல கெனச்சுர ருள்ளஞ்சி யன்றோ
கருது மாமுகில் வானையா றடியுறக் கண்டார். (௧௫)

யோக மாதவர் பலர்குழீஇ கனிமுயன் றுளுற்றும்
மாக சாலையி னெழும்புகை யிடைப்படிந் தன்றோ
மேக சாலங்கன் கறுத்தன மற்றவை விராவ
வாக மெங்கணுந் கறுத்ததா லுவர்க்கட லம்மா. (௧௬)

நாத மேலவ னடிக்கலப் புறுவது நயந்தா
நோத மேவுறு ரடிசிலெப் போதுநீத் திருத்தல்
போத வாம்பலர் விளாவுயர் நாவல்பூங் கதலி
குத மாதிய தருங்கனிச் சுவையுணர்ந் தன்றோ. (௧௭)

கண்ட பேர்சுத ரீசனமா னமக்கெனக் கரையத்
தண்ட வாத்தளி ரிலைமலர் காய்கனி ததையக்
கொண்ட மேன்மைய தஃதுணர்ந் தேகுல மலர்மே
லண்ட னேமிதன் பெயரியை யவட்டவீர்ந் தன்றே. (௧௮)

ஒளிக்கு மாறொரு முனிவரன் வையவு முறந்து
களிக்குந் தானவ ரலைக்கவு மொருவன்கைக் கவர்ந்து
தெளிக்கு மாநில நிறுவவும் படாத்திரு வனத்தை
யளிக்கும் வன்மையி லாதயாம் புகழுதற் காமோ. (௧௯)

இன்ன கையிசப் பெருவன வாழ்க்கைய ரின்னு
மன்ன மேனமு முணர்தரா னவங்குவெண் ணீறும்
பன்ன வாம்புகழ்க் கண்மணி மாளையும் பரிப்பார்
சொன்ன வைந்தெழுத் தோதுவ தலதற்பிற சொல்லார். (௨௦)

சதம கத்திறை வாழ்பத கறுஞ்சத தளஞ்சா
ரிதம லர்ப்பொருட் டிறைபதந் கொடும்பகை யெறியுங்
கதமி ருத்தசக் கரத்தவன் பதமெலாம் லுமன
பதமெ னக்கருத் துறநீனப் பவரருட் பவரே. (௨௧)

இன்ப மெய்தினு மெதிர்மறை யெய்தினு நமக்கு
முன்ப கைமத்தன வர்முட லுழென முன்னும்
வன்ப கைமத்தவர் வரைபொரு குணத்தவர் வயங்கு
நன்ப யச்சுர தேனுவிற் பயன்படு நலத்தார். (௨௨)

கொடியகா லெழுடக் குலவரை யொன்றன்மே லொன்று
படிய வீழ்தர வெறியினும் பரவையே மெழந்த
முடிய மூடினும் பூதமைத் தடுக்கிய முறைமை
மடிய மேவீனூத் தநிலை மடிதரா வலியார்.

(௨௩)

மன்னு சங்கரன் மான்மியப் புகழ்ச்சிர வணத்தார்
பன்னு மற்றவ னருட்குறி பூசிக் கும் பண்பார்
துன்னு மாநிக மாகம வுணர்ச்சியிற் றேலார்
பின்னு மிப்பவஞ் சத்தியல் பொழித்துயர் பெரியார்.

(௨௪)

மாத வத்துயர் சவுனக னகத்தியன் வசிட்டன்
கோத மன்சுதிக் கண்ணன்போ தாயனன் குசுரு
காதல் விந்துசாண் டில்லியன் சருச்சரன் கபிலன்
சாத நிர்புகழ் விச்சுவா மித்திரன் சங்கன்.

(௨௫)

ஆணி மாண்டவி யன்கருக் கன்னர பத்தன்
பாணி னிப்பெய ரான்பரா சரன்பயி லவனே
கோணி ரண்டுரா லினன்பிர சண்டன்ருச் சகனே
மாணி ரப்பியன் புருசுண்டி புலத்தியன் வச்சன்.

(௨௬)

கிருதன் பார்க்கவன் றிரணது மாக்கினி கிரீசன்
றிருதன் சம்புச தானந்தன் சனகன்மா தேவன்
பிருகு ரோமசன் சனந்தன்மா தேசனே பிருங்கி
வருப ரத்துவா சன்புல கன்வாம தேவன்.

(௨௭)

அத்தி கூசுமாண் டன்றத்தாத் திரேயனங் கிரசு
முத்தி சாவ்சனற் குமாரன்ற லப்பியன் முற்க
னத்தி ரிப்பெய ரான்குணப் புச்சனே யசுதன்
சித்தி சாலக மருடணன் புகழ்ச்சுனச் சேபன்.

(௨௮)

இலகி தன்வசு காத்தியா யனனிரும் பகவன்
வலசு கன்றதி சிப்பெய ராளிமார்க் கண்ட
னவச னாதன்கண் னுவன்விபுண் டகனரு சாதன்
மலமி லாபத்தம் பன்கிர சரன்றரு வாசன்.

(௨௯)

கற்கி சந்திர குடன்கா சிபனருட் காணன்
முற்க.வன்சம, தக்கினி சரபங்கன் முழங்கு
நற்க லைச்சிருங் கண்குணன் புகண்டன ரதன்சீ
ரொற்க மில்லிவா தன்றாம பாணனெண் சுதன்மன்.

(௩௦)

பதுமன் சீருப மணியன்சா தாதபன் பரவு
மூதுபு லத்தசா பாலிபப் புருமொழி சுமந்து
சதுமு கன்சொலுக் கிரவீரி யன்றவு மியனே
விதுமு முக்கன்பு சால்கவுண் முன்னிய மேலோன். (௩௧)

அரித கன்சவு பரிபருப் பதனரு ளமைந்து
பிரிய மார்தரு மாசவி லாயனன் பீறங்கி
விரியுஞ் சீர்ச்சுன கன்ருணக் காலவன் மேன்மை
திரித ராததே வலன்றிர ணவிந்துமுற் செய்யோர். (௩௨)

சிறந்த வோரிடைக் குழீஇயினர் திகழிம வரைத்தோன்
றறந்த வாக்தொடி பங்கின ருளத்தருள் கூர
வுறந்த வாரிரண் டாண்டள வுஞ்ஹமோ ரியாக
மறந்த பப்புரி வதற்குபக் கிரமித்தார் மன்னோ. (௩௩)

விதிய மைந்தபுண் ணியமகச் சாலையின் மிக்க
துதிய மைந்தபன் ணியர்மகார் துவன்றுமா னுக்க
ரதிவி ருப்பினிற் றத்தமக் கியல்பணி யாற்ற
மதியின் மிக்கவர் மனுப்புடன் றழல்வளர்த் திகொல். (௩௪)

முன்னு மாதவர் தங்குழாத் திற்கொரு முகமாப்
பன்னு பேரருட் சவுனக முனிமுகம் பாரா
மன்னு மாகில வரைப்பினி ளளவின்மான் மியத்த
வின்னு மாலய னுணர்தரான் றளிபல வென்ப. (௩௫)

அணைய மாத்தளி யருவுரு வுபயமென் றறையு
மிணைய மூன்றனு ளருவமு முபயமு மெய்திப்
புணைய னன்றமை தலம்பல வுள்ளன புந்தி
நிணைய நோக்கியுந் கேட்டுமியா கிரம்பின முவகை. (௩௬)

ஆதி யோதிய வ்ருபமாய்ப் பரசிவ மமருஞ்
சோதி யார்தல மின்றன வுணர்ந்திலந் தோன்றுங்
கோதி லாயஃ துளதில தென்பதுங் ஞரியே
மோதி னின்னல துணர்த்திடு வார்பிற ருளரோ. (௩௭)

என்று கூறனுஞ் சவுனக னெமெப்பொழு தெண்ணி
நன்று கூறினீர் நானுமோர் தருகை யுடையே
னின்று தேற்றுவார் குதனை யன்றிமற் றியாரே
யன்று திரவ னுற்றெளி வாமென வறைய. (௩௮)

அந்த வேலையீ ரொன்பது புராணமு மளவாச்
சந்த வோருருக் கொண்டிவெண் ணிற்றொளி தயங்கப்
பந்த மேவிய கண்மணி மாலிகை பரித்து
நந்த வைந்தெழுத் துளம்பதி தரநடந் தென்ன.

(௩௯)

இரவின் முன்செலல் பகலெனிற் பின்செல வியைந்தார்
வரவு போக்கிலா னமக்கிவ னேயென மதித்தார்
புரவு பூண்டவன் வாழ்க்கையோர் பொருளெனப் போற்றார்
கரவு தீர்ந்தமா னுக்கர்தார் தொடருபு கலப்ப.

(௪௦)

அருள மைந்திடு நாட்டமும் விகசித மாய
பொருள மைந்திடு வதனமும் புண்ணியம் பொலிந்து
தெருள மைந்திடு சிந்தையும் வடிவமுஞ் சிறப்ப
மருள மைந்திடாச் சூதமா முனிவரன் வந்தான்.

(௪௧)

வந்த சூதனை மழைவர வெதிர்கொளு மயிலீற்
சந்த மேயபொன் வைப்பினை யெதிர்கொளுந் தணியாப்
பந்த மார்வறி னுனிற்சூகு வெதிர்கொளும் பழநா
னந்த வோர்நரி லருந்தவ ரெதிர்கொள நயந்தார்.

(௪௨)

இருக்கை நின்றெழீஇ யாழனார் பாழன ரெதிர்சென
றிருக்கை யோதினார் பணிந்தன ரியம்பினர் முகமன்
றிருக்கை நீத்தவ ரழைத்துவந் தாதனஞ் சேர்த்துத்
திருக்கை யாலருக் கியமுதற் செய்வன செய்தார்.

(௪௩)

நின்ற காலையி னீயிடொல் லீருகே ரிருக்க
வென்ற தோர்ந்திரு மருங்கினு முவப்புட னிருத்தா
ரன்ற வேலையீற் சவுனகன் கைதொழு தறைவா
னன்ற வாமக் மொன்றுநாந் தொடங்கின நயப்ப.

(௪௪)

ஆய வேலையெற் பார்த்துறு வரொலா மமல
நாய னாரா வாயமர் நற்றல முனதோ
மேய பாரிடை யில்லதோ சொல்லென வினவத்
துய நிற்கொடு தேரிதர லாமெனச் சொற்றேன்.

(௪௫)

நீயு மப்பொழு தெய்தினை யாமெலா நெடுநா
னாயு மாதவ மாற்றின மாலென வறிந்தாம்
பாயு மால்விடைப் பகவனே யணையகீ பரிவுந்
நேயு மெங்களுக் கிசைத்திடல் வேண்டிமென் நிரந்தான்.

(௪௬)

உணாவி னூவிரு செவிக்கணு மமுதமூற் றியது
புனாய வேறலும் புந்தியு ஞவப்புயிப் பொங்க
நனாகொ ளேற்றினு னருள்கொலிவ் வினுவென நயந்து
கடையு ளத்துற நெடும்பொழு தெண்ணுபு கண்டு. (சஎ)

இருக ரங்களுங் குவித்தனன் கண்கணீ ரிறைப்ப
மருவு மன்புளந் ததும்பிட வாய்மலர்ந் தருள்வான்
பொருவி லீர்வினா வியதல முளதொன்று புதிதன்
றொருவு றுதுளத் துறுத்துமின் பெருந்துறை யதன்பேர். (சஅ)

இந்த மாத்தலம் வேதவே தாந்தங்க ளெல்லா
முந்த வோதிடு மரூபமா யமர்ந்துநம் முன்னேன்
பந்த மோக்கமாங் கருளுவ னதன்றிறம் பகர்வா
நிந்த மாசிலத் தில்லையெப் புவனத்து மிலையால். (சக)

அரிய வித்தல மான்மியங் காந்தத்தி னூர்க்குந்
தெரிய மேவிய வருத்திர சங்கிதை செப்பும்
விரிய வோர்பவு டிகமுமுற் றுணாக்கு மெய்த் தவத்தீர்
பிரிய மேவிய மந்தண மாமது பேசின். (சு௦)

முதுபு கழ்த்தவ முனிவீர்காண் முழங்குமிப் புராண
மிதுவ னாக்குநா மொருவர்க்கு முரைத்தில மெனினுஞ்
சதும றைப்பொரு ளுணர்ந்ததுங் களுக்குறச் சாற்று
வதுசி நப்பென மனமெழு மாதலால் வகுப்பாம். (சுக)

பாங்கு மாதவர் பற்பலர் குழீஇத்தவம் பயில
வோங்கு னைமிசச் சிறப்பினிற் சிறிதெடுத் துணைத்தாம்
வீங்கு சீர்கெழு புராணத்தின் மிளிர்வர லாற்றை
யீங்கு னாமினி யாவருந் தெரிதர விசைப்பாம். (சுஉ)

நைமிசப்புடல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௨.

புராணவரலாற்றுப்படலம்

கண்ணிய மூகை பேசு கல்லரு ணுட்டம் வைத்த
புண்ணிய வாத ஓரர் பொன்னடி சென்னி சேர்த்தா
மெண்ணிய விப்பு ராண மொன்றுகொ லெல்லாம் பாடத்
தண்ணிய வாக்கு முன்னு யாவையுந் தருவ ரன்றே. (க)

வெள்ளிய வருவம் வாய்ந்து வெள்ளிய வருவி போர்த்து
வெள்ளிய மதியந் தாங்கி வெள்ளிய பழக மேனி
வெள்ளிய நீறு பூசி வெள்ளிய பிறைகு டோர்பால்
வெள்ளிய முறுவ லானேர் வெள்ளிய கைலைக் குன்றில். (உ)

இனிதம ரந்தி வண்ணத் தெம்பிரான் பாதம் போற்றிப்
பனிமதி முகத்த ளாய பருப்பத ராசன் செல்வி
கனிவொடு மருப மாய்கீ கலந்தமர் தலமந் றியாது
நனிநகை யுடையேன் கேட்க நயந்தருள் புரிதி யென்றாள். (ங)

என்றலு முவகை பொங்க விரும்பெருந் துறையென் றோதி
யன்றதன் சிறப்பு முற்று மமைதர வருளிச் செய்தா
னன்றமை யுமையா னோடு நந்தியெம் பிரானு நோற்கும்
வென்றியம் புலிக்கா லண்ணன் மைந்தனும் விருப்பிற் றேர்த்தார். (ச)

ஆயமா தவத்து நந்தி யண்ணறன் னடிகள் போற்றும்
தூயசீர்ச் சனற்கு மாரற் குறைத்தன னனைய தோன்றன்
மேயதன் னடிகள் போற்றும் வியாதனுக் குறைத்தா னன்ன
னையமோ டெனக்கு றைத்தா னிகழுமோர் வகையா லின்னும். (சு)

மலைமக னோடு நந்தி வானவன் கேட்ட காலத்
தலைவற வொருங்கு கேட்ட வடுபுலிக் காலோன் மைந்த
னிலையு மன்னி யப்பேர் கிகழ்மழ முனிவன் சிந்தித்
துலைவிலற் புதத்த னுயாங் குறைந்தான்பன் முனிவ ரோடும். (சு)

உறைதரு நானு னோர்நா னுயர்சிதம் பரத்திற் றெல்லை
மறைமுத் தந்தை காணப் புரியுமா நடனங் காண்பா
னிறைபெரு வாஞ்சை மேவ கிறைந்தபன் முனிவ ரோடுங்
குறைதவிர் தில்லை மூதூர் குறுகின னெடுஞ்சி ரன்னான். (எ)

தெரிபெருந் தளியுட் புக்குச் சிவகங்கை நன்னீர் தேரய்து
பரிதரு சபைநேர் சென்று பயில்பர மாநந் தக்கூத்
தரியவந் புதத்த தென்னா வமைதரத் தரிசித் தேத்திப்
பிரியமித் கவன்றன் றந்தை யடிதளும் பேணிப் போற்றி.

(அ)

செழுமுனி வரருஞ் சூழத் தெய்வத சபையென் றோதும்
வழுவுறு மாயி ரக்கான் மண்டப நாப்ப னெய்திக்
கொழுமணி பீடத் தேறி யிருத்தனன் குற்றந் தீர்ப்பான்
முழுதுல களந்த மாயோன் முடியடி வைத்த மூர்த்தி.

(ஆ)

இந்தவா றிருக்குந் தெய்வ வியலுப மன்னி யப்பேர்ச்
சந்தமா முனிவன் பாத தாமரை வணங்கிப் போற்றி
நத்தவா தரவு பொங்கி நயப்புறக் கனிவு தோன்ற
வத்தன்மா முனிவ ரெல்லா முமைதர வினாவு லுற்றார்.

(க)

மருவருந் கயிலா யத்து மருவுநாட் டென்பா லேயோர்
பொருவருஞ் சோதி தோன்றப் பொருக்கென வெழுந்த சூம்பிட்
டொருவரும் புளகம் பொங்க விருவிழி யுறைப்ப நின்றாய்
வெருவரு முளத்தி னேமீ தென்னென வினாது லோமும்.

(கக)

தூயமா தவத்தா லால் சுந்தரர் தென்பாற் றோன்றி
நேயவா தரவிற் றொண்டத் தொகையரு ணிரம்பப் பாடித்
தாயனார் பாங்கர் மீள்வா ரென்றவர் சரித மெல்லாக்
தோயரீ யருளிச் செய்தாய் சொல்லிய விரிவினாலே.

(கஉ)

காழிநா டேடைய ராய கவுணிய ராமூர் வந்த
வாழிநா வரைய ராதி யறுபத்து மூவர் மாண்பு
மாழிகு முலகு போற்றாக் திராவிட வேத மாய
ஐழிநா யகனு வக்க வுற்றதே வாரச் சீரும்.

(கங)

மற்றதுந் தெரிந்தே மின்னும் வாசக வேதச் சீருஞ்
சொற்றவர் சீரு மன்னார் வழியுடேத் தூய மேன்மை
பெற்றமாத் தலத்தின் சீரும் பேசுகென் றுறைத்த லோடுங்
கற்றவர் புகழு மந்த முனிவரன் களிப்புத் தூங்க.

(கச)

அருளமை யான்ம காதர் சிறப்புமற் றவர்வி ராய
பொருளமை தலச்சி றப்பும். பொங்குமற் புணர்கி றப்பும்
தெருளமை மறையோன் மாயோன் றிறுநுந் திரப்பே ரண்ணல்
வெருளமை யாது போற்றி மிக்கபே றுறுகி றப்பும்.

(கஈ)

புராணச்சிறப்புரைத்தபடலம்.

சஎ

மற்றவர் போற்றி வேண்டும் வரமெலாம் பெறுகி றப்பு
மற்றமில் வாதலூ ரவதாரம் புரிசி றப்புங்
கற்றவர் புகழ் மைச்சாய்க் காரியம் புரிசி றப்பு
முற்றவெம்பரிமிக் கொள்ளப் பொருளுட் னுறுகி றப்பும்.

(கச)

பெருந்துறை யடைந்து ஞான வடிவமாய்ப் பிறங்கித் தெய்வக்
குருந்துறை குரவற் போற்றி யுபதேசங் கொள்கி றப்பு
மிருந்துறை யெவர்க்கு மாய வாசக மெடுத்தி யம்பி
யருந்துறை யல்லாப் புத்த ராறழித் திகிசி றப்பும்.

(கஎ)

பூரண வடிவ மாகிப் பொலிந்தினி தமர்சி றப்பு
நாரணன் முதலோ ரேத்த விழாக்கொண்ட நகுசி றப்பு.
மாரண விசேட மாய வாசகத் தருஞ்சி றப்பு
மேரண வெடுத்து ரைத்தா னியாவரு மின்ப மெய்த.

(கஅ)

தெருருப மனிய வள்ளல் சிவகண முனிவர்க் கிவ்வா
றருருப தேசஞ் செய்தா னனையருட் டௌமி யப்பேர்
மருடபு முனிசிந் தித்து மாற்றருந் தலைமை பெற்றா
னிருடப முனந டந்த தீதுமே லுரைப்பா மன்றே.

(கக)

மருடரு மலந்து மிக்கும் வன்மைமே வியபு ராணத்
தருடரு வரலாற் றைத்தேர் தரவெடுத்த றைந்தா மப்பாற்
பொருடரு கல்வி கேள்விப் புண்ணிய முனிவீர் தேர்மின்
றெருடரு புகழ்ப்பு ராணச் சிறப்பினை யுரைப்பா மன்றே.

(உ௦)

புராண வரலாற்றுப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவருத்தம் கூடெ.

புராணச்சிறப்புரைத்தபடலம்.

எந்தப் பிறப்புங் கொடியதென விம்மா நிலத்தி லெல்லாரு
முந்தப் புகல்வ ரதநிற்க வாத லூரெம் முழுமுதலைச்
சந்தப் பனுவல் கொடுதுணிக்கச் சாந்த் பிறப்பெப் பிறப்போமற்
றந்தப் பிறப்பைப் பல்காலு மன்பிற் றொழுதஞ் சலிசெய்வாம்.

.. (க)

அருவா யுருவா யருவுருவா யநாதி யாய்கித் தியமாயின்
புருவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தாய்மற் றென்றாய்ப் பலவாய் நிர்க்குணமாய்க்
கருவாய்ச் சுருவ வியாபகமாய்க் கண்ணாய்க் கண்ணுட் கருமணியாய்
மருவாய் மலராய் மணியொளியாய் வயங்கு மான்ம நாதசிவம். (௨)

மூல மலமாஞ் சகசமல மொழியா நின்ற வியாபகமே
யேல வமைந்த வியாப்பியமே யென்னு மிந்நெடு மாகாது
சால வியாத்தி யாய்ப்பிணிக்கத் தழுவித் திடந்த வுயிரனைத்துங்
கோல வின்பம் பெறவாதி சிருட்டி யாற்றக் குறித்தாள். (௩)

எல்லா வுயிரு முயுநிமித்த மிவிங்க மூர்த்தி யாய்த்தலமாய்ச்
சொல்லா நின்ற தீர்த்தமாய்த் துவன்ற வுலகெங் கணுமாயிற்
றல்லா மலநோய் மருந்தாய வீனைய தலங்க ளாமுன்னே
நல்லா தரவி னருபமாய் நயந்தீ திர்தப் பெருந்துறையை. (௪)

எங்கு மருப வியாபகமா யிவைவ தெனினு முடம்புனைத்துந்
தங்கு நறும்பான் முலைத்தோற்றுந் தகைபோ லான்ம நாதசிவம்
பொங்கு வளஞ்சால் பெருந்துறைக்கட் டோற்றுங் புகலிவ் வேதுவினற்
கொங்கு மலிபூம் பொழிவதுகா ரணமாத் தலமாக் கூறுவார். (௫)

இதுகா ரணப்பேர் பெற்றதனா லெல்லாத் தலமுங் காரியமா
முதுபா ரிடைப்பேர் பெறுமுனிவீர் மொழிந்த துண்மை யெத்தலத்து
மதுவார் கமுநீர் மாலிகைதோள் வயங்க வொளிர்கா ரணகுருவாய்ச்
சதுமா மறையத் தலத்தன்றி யமரா நிற்குந் தனிமுதலே. (௬)

அன்ன தலத்தின் மான்மியமுற் றறையா நிற்கும் புராணமுமுண்
முன்ன வருளுங் காரணபு ராண மென்று மொழிந்திடுவா
ரென்ன புராணத் துளுஞ்சிறந்த வீது கரும ஞானமெனச்
சொன்ன காண்ட மாய்ப்பொதுமற் றுண்மை யென்றுஞ் சொல்பபுமால்.)

இன்னு மியலுந் தந்திரமே வியம்பா நின்ற மந்திரமே
மன்னு முபதே சம்மேயென் றுணர்க்குங் கலைமு வகையுமாம்
பன்னு மிவற்றுள் வாதலூர்ப் பணவர் பெற்ற துபதேச
முன்னு மிரண்டு மேனோர்பெற் றனவென் றுணர்மி னுணர்வுடையீர். (௭)

ஞான முண்மை யுபதேச கலையோ டொன்று நலத்தினவா
வேன விரண்டு மற்றுமுள் விரண்டு கலையோ டொன்றுவன .
வான விரைய பெருஞ்சிறப்பா ளைவாப் புராணங் களிற்சிறந்து
கான விதழி புனைவாருக் குவகை செய்யுமட் கருகிடுவீர். (௮)

புருவா தவுமியனையடைந்த படலம்.

சத்தி பதியும் பரிபாகத் தங்கப் பிறனைத் தெறுத்தின்ப
முத்தி விரும்பு மவரேயிப் புராணங் கேட்டு முறைமையினர்
சித்தி யமைந்த புராணத்தின் சிறப்புச் சொற்றான் தவுமியனைப்
பத்தி யமைந்த புருவார் வடைந்த பரிசு பாவோம்.

(ச0)

புராணச்சிறப்புணைத்து படலமுற்றியு.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௦௨.

புருவா தவுமியனையடைந்த படலம்.

ஒருவாத மலக்குரம்பை யேநாமென் றுணைப்பாரும்
பெருவாத வாருகதம் பிடகமுதற் பெட்பாரும்.
வெருவாதத் தோபகுதி மேன்முத்தி யென்பாரும்
நிருவாத ஆராடி சிந்திக்குந் தரத்தரோ.

(க)

கண்ணின்மணி நமக்கென்று கலைமகளா லவாவுரு
மெண்ணினளப் பரியவள மியல்பமைந்த மாநகரம்
விண்ணினம ராவதிதன் னிலைவழி இவீழ்ந்துவரி
மண்ணினமர் திருந்தென்ன வயங்குறும்த் தினநகரம்.

(உ)

அந்தவள நகர்புரப்பா னந்தவள நீறணிவா
னந்தவள வெணுங்களத்தார் நந்தவளக் கருங்காம
முந்தவளத் தரும்பென்ன முயங்கநினை வடிவழக
னெந்தவளக் கருமொவ்வா தெனப்பொலியு மிரும்படையான்.

(ங)

கலைபலவுந் கற்றவர்க்கோர் கண்ணைய கல்வியினு
னிலையெனவா யுணைத்தல்பெய ரெனக்கொடுக்கும் கரதலத்தா
னலைகடல்குழி நெடும்புடவி யனைத்துமொரு குடைநிழற்றிப்
புலையிடிவே ஏறக்கனைத்து போக்கியெழும் விறல்வீரன்.

(ச)

உணைப்பார்வா யுணைப்பவைதன் புகழேயாம் படியுயர்த்தான்
தணைப்பால்வா முயிர்க்கன்றித் தரியலரே வாரூர்த்தும்
விணைப்பால்வன் கற்பகத்தார் மிலைச்சவான் கொடுத்தவப்பான்
றிணைப்பான்மால் விழிவளரத் திசையுருட்டி னோமியினுன்.

(இ)

ஒருபுடைவெவ் வரக்கொளினு மொருபுடையா லுலகனைத்துங்
கருகிருடர் தரவிளக்கும் சூடவுண்மதித் குவத்துதித்தா
ளிருகிலத்தி லுயிர்வருத்தந் தன்வருத்த மெனக்கொண்டே
பொருதளித்திட டவையுவுப்பு வுலப்பெய்தும் புத்தியினுன்.

(ஈ)

எண்ணியபல் பரசமயக் கலைகடலை யெடாதிடந்து
கண்ணியவண் பெருஞ்சைவப் பயிர்வளர்க்குங் காட்சியினுன்
றண்ணியதிப் பியகுணத்தான் தத்துவமா நெறிநிற்பான்
புண்ணியமே வழுவென்னும் புருவா வெனும்பெயரான். (௭)

ஆன்றபல பெருங்கேள்வி யமைச்சர்புரோ கிதராதி
யேன்றவர சுரிமையுடைச் சுற்றத்தா ரொலாஞ்சூழத்
தோன்றமதித் குடைநிழற்றித் துன்னலர்வெம் பகைமுருக்கித்
தேன்றதும்பு வாகைகொளீஇச் செய்யகோ னடாத்திடுவான். (௮)

ருணகிறைந்து பேரழகின் கொள்கலமா மனையவிருந்
தணவரிய தன்னேவற் றலைநிற்கு மைந்தர்களு
மணவரிய விருந்தினரு மொக்கலா யமைந்தாரு
மணமலியன் பொடிதழுவ வாழநாள் களுளொருநாள். (௯)

அள்ளவயற் பெருந்துறைவா ழூன்மகா தப்பெருமான்
வள்ளலமை யாதவருண் மேவுபரி பாகமுறத்
தள்ளலமை யாச்சுற்றந் தனைநீங்க விடைகொடுத்தே
யெள்ளலமை யாததனி யிடத்திருந்தி தெண்ணுவான். (௧௦)

நீரிலெழு மொக்குளே நிகர்க்குமிள மைப்பருவ
நீரிலெழுந் திரைபோலு நிரம்பவெழுந் துடைசெல்வ
நீரிலெழு தெழுத்தினையே நிகரவழி தருமுடம்பிந்
நீரிலமை பெருவாழ்க்கை யென்னென்று நிகழ்த்திடுவாம். (௧௧)

குடருமெலும் புங்கொழுவங் குருதியுயீ ருளுந்தசையுந்
தொடருநரம் பும்போர்த்த தோலும னாயும்வழும்பு
மடருமுவர் நீருநனி யருவருக்கும் பவ்வீயும்
படருமுட னீயும்பொருளா நினைப்பரோ பண்புடையோர். (௧௨)

இயக்கமிரண் டொழித்திடுகா லெவ்வளவின் பவ்வளவே
முயக்கமிரு மங்கையர்த மோகத்தால் வருயின்பம்
நயக்கவிது கருதாது நாளாமவர்த் தோய்ந்துவத்தல்
வியக்கருமின் பெணல்வன்றி பவ்வீவீழ்ந் துனத்தல்பொருடும். (௧௩)

மிதவையினோக் கமைத்துழலு மீன்கொலைஞன் போற்கவரும்
பதமிதெனப் பார்த்துழலும் பாழ்க்கூற்றுண் மையினாலெவ்
விதமுமுடம் பொழியுமதன் மேற்புரிவ தொன்றுமிலை
விதமகித மேயுயிர்க்குத் துணையாக வெய்திடுமே. (௧௪)

புண்ணியமே லிழற்சுவர்க்கம் புக்களந்த காளமர்ந்தே
யண்ணியபோ கங்களிப்ப வனுபலித்து மதுதீர்த்தா
வெண்ணியபா தகமிகையா விரவுரவ மாதியுற்றே
பண்ணியவெவ் வியபோக மனுபலிக்கும் பதைபதைப்ப.

(46)

இந்தவித முழலுமுயிர் சுசுமுறவ தெக்கால
மந்தமினஞ் சிவபெருமா னருன்பீதியப் பாங்கமீஇப்
பந்தமறுத் துண்மைநெறி பற்றிடுவ தெக்காலஞ்
சந்தமிரு மின்பமுத்தி சார்ந்துவ தெக்காலம்.

(4௭)

வெள்ளியசீ றுறப்பூசி மேதருகண் மணிபூண்டே
யுள்ளியவஞ் செழுத்தினரா யுண்மைநெறி யியங்கடியார்
வள்ளியமா மலர்ப்பாத மரீஇப்பணிசெய் தொழுகிறுற்
றெள்ளியனா னொரியந் சேர்த்தனைத்தும் பெறலாகும்.

(4௮)

இந்தவர சாட்சியினோ ரணுத்துணையு மின்பமிலே
சந்தமுறு தவநெறியே சார்வேனென் றுளந்துணிந்து
கந்தமலர் மாலைமுடி காதுலன்சென் னியிற்கவித்து
முந்தவமை யரசுரிமை முழுதுமவன் வயமாக்கி.

(49)

வேண்டுபொருள் கைக்கொண்டு விடையுங்கொண் டியாரிடத்துந்
தாண்டுபரி மன்னர்பிரான் தலங்கன்பல சேவித்து
நீண்டுகளிப் பெழுவருவா னிறைபுவனத் துயிரடைந்து
மாண்டுகதி பெறுகாசி வளநகரம் வந்தடைந்தான்.

(50)

ஆனந்த வனத்தடைந்தாங் சளவிலுவப் பினனாகி
யானந்த முத்துயிர்க்க வாலோனிங் கடைந்தவித
னானந்தஞ் செருக்கொழிந்த தென்றாவந் தங்கவனீ
ரானந்தந் துறைக்கங்கை யாற்றினிடைப் படிந்தெழுந்து.

(51)

தொழுதாரக்கே யருள்சுரக்குந் துண்டியா னையைத்தொழுது
கழுதார்க்குங் காட்டகத்துக் கலப்புறினுங் கனிந்துகளிந்
தழுதார்க்கு முன்னிற்கு மகிலநா யகன்கழல்வன்
டுழுதார்க்குந் தளத்தடங்க னுமையம்மை பதம்போற்றி.

(52)

காலவயி ரவப்பெருமான் கழலிணைகை யாற்றொழுது
தாலகிகழ் பெருங்கீர்த்தித் தண்டபா னியைவணங்கி
மாலமையாப் பெருமுத்தி மண்டபத்தியா ஞாயும்போற்றிச்
சேலமிகு மன்னர்பிரான் சென்றனம்ற் றுங்கொருசார்.

(53)

சென்

திருப்பெருங்குடி கருமபுராணம்.

சென்றவிடத் தெகிர்தோண்டித் திருமடத்திற் போய்ப்புகா
னன்றமையத் தான்புரிந்த கற்றைத்தின் பெரும்பயனை
யன்றமையத் சண்டான்போ லுணந்தம் பொங்கியெழத்
தன்றமைமைக் குலருருவாக் தவமியினை யெதிர்கண்டான்.

(௨௩)

வளமாருஞ் சிதம்பரத்தில் வண்புலிக்கான் முனிஷைந்தன்
களமாருஞ் சிந்தைகொளாக் காதுலுப முன்னியன்பாற்
றகாமாரு மலர்த்தடஞ்சார் பெருந்துறைமான் மியமுழுது
முளமாரும் படியுணர்ந்தாவ் குணர்ந்திருக்குஞ் சிந்தையனை.

(௨௪)

வெள்ளியகுப் பாயமென வெண்ணீறு சண்ணித்த
வொள்ளியமே னியிற்றிரிபுண் டாம்பொலிய வொளிர்வானைத்
தெள்ளியகண் மணிமாலை கிரங்குமார் பாகியுறப்
புள்ளியதோ லாதனமேல் வீற்றிருக்கும் புண்ணியனை.

(௨௫)

காண்டல்பா சிவகோசங் கேட்டலவ னருட்காலை
வேண்டலவ னருட்பேறு வேறின்றென் றிருப்பானைத்
தூண்டல்செயா மணிவிளக்கின் றோற்றகே றறுவானைக்
கிண்டல்செய்மால் கிடையாத்தான் கிடைத்தமைந்த மனத்தானை.

(௨௬)

கண்டபர வசனாகிக் ஓககடலை மேற்குவிய
மண்டிபுனல் விழுவார மயிப்புகை முடல்போர்ப்ப
விண்டமொழி தழுதழுப்ப விழ்மிநில மிசைவீழ்தா
னண்டமெழ யவர்க்கருளு மன்னமுனி வரனோக்கி.

(௨௭)

மன்னாஃ யெழுகவென வாய்மலர்ந்து வாழ்த்துது
முன்னானைச் செய்தவ மொழியுளவன் நென்றெழுந்தான்
மன்னாத ரவுசிற்ப்ப நீறளித்தான் நகவேற்று
நன்னாமம் புகன்றணிந்தா னன்முனிவ னிருக்கென்றான்.

(௨௮)

என்றமொழி மற்தொருசா ரிருந்தழகிக் குலவேந்த
னன்றமைய முககேக்கி நன்முனிவ னுரைசெய்வ
னென்றமையின் னரசாதி புரினாமத் துற்றனவே
வின்றமம்கோ துகடுவனநின் னருளினினி யனவென்றான்.

(௨௯)

இனியனவென் றுரைத்தவனை யிருங்கருணை யொடுகோக்கி
முனிவரனும் பால்வந்த தருமெழுவன் மொழிதியெனப்
புனிமதியக் குலவேந்த னெழுந்துபணித் தன்னாயப்
புனிதமுனி வரற்கொருசா ரிருந்துபுத லுலதருனான்.

(௩௦)

ஆன்மநாதர் அநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தபடலம். ௫௩

அரசரிணைச் செயல்புரியு மதன்னெனக் காணையின்
விரகபல பிறப்பரலு மேவுதலுந் கஞ்சினேன்
பாசுகக முத்தியுறப் பேராசை யதித்தண்டந்தேன்
நைகருணைக் குன்றையென் மனத்துளதின் னமுமுண்டால். (௩௧)

காரியமா முலகெந்தக் காரணின் றுதித்ததபே
ராரியான் றுக்கியளித் தழித்துமறைத் தருள்புரியுந்
சிரியகா யகனியல்பென் சிறந்தகரீ ரணகுருவீர
யோரியவெத் தலத்தமர்வா னுரைத்தருள வேண்மொல். (௩௨)

இத்தனையுத் தெரிந்துமுத்தி யெய்துவான் சரணடைந்த
பித்தனையென் ளாதருள வேண்டமெனப் பின்னமெழுந்
தத்தனையன் பருக்கன்ப னாயவனைத் தூயவனை
முத்தனையா னைப்பணிந்து முன்னிருந்த விடத்திருந்தான். (௩௩)

இருந்தமதிக் குலவேந்த னியல்பனைத்து முளந்தெண்ணித்
திருந்தவிரு வினையொப்புச் செறிந்தபெருங் காரணத்தூர்
பொருந்தமல பரிபாகம் புணர்ந்ததா லெனக்கருதி
யருந்தவன்சாம் பவதிக்கை யாற்றினெவ் வரசனுக்கே. (௩௪)

சரமலரொன் றுறவெடுத்துக் கடல்புடைரும் புலியாண்ட
புரவலன் னுதல்விளங்கப் புண்ணியுசார் தம்புனைத்து
பரவுதன தருகிருத்திப் பவளவாய் மலர்ந்தருள்வா
னாவுயிரு மழமுனிபா லுபதேசம் பெற்றுயர்ந்தோன். (௩௫)

வெருவாத மலபந்தம் வீட்டுதற்காத் தவுமியனைப்
பெருவாய்மைப் புருவா வடைந்ததிறம் பேசினு
மருவாரு மலர்ப்பொய்கை வாய்த்ததிருப் பெருந்துறைவா
முருவான்ம நாயகர்த் மகாதிமூர்த் தம்புகல்வாம். (௩௬)

புருவா தவுமியனாயுடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௬௮.

ஆன்மநாதர்.

அநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தபடலம்.

வெருவாத புரமலக் குறுப்பெறிந்து ஸைவமென விளம்பா நிற்கும்
பெருவாய்மை யரசோங்கப் புலியிடையே தாகமந்தன் பிறங்கச் செய்து
யொருவாது குறுந்துறையும் பெருந்துறையும் குணந்த வுததிமுற்றும்
திருவாத வுரமு சிந்திப்போ மும்மலமுஞ் சிந்திப் போமே. (௩)

அரசகே ளாகமஞ்சொ ளாதிமூர்த் தத்தனைமுன் பறைவா மெங்கும்
விரசபசுக் களுக்கெல்லாம் பதியாகித் தனிமுதலாம் விமல மாகி
யுருவருவ மருவுருவ மில்லாதா யுணர்வினுக்கோ ருணர்வாய் நித்த
மருவுபரி பூரணமாய்ப் பராபரமா யுயிர்க்குயிராய் வயங்கு மொன்றே. (உ)

வாக்குமே தீதகோ சாமாய வப்பொருடான் மலத்தைப் பற்றிப்
போக்குவர வுற்றுமுனு மெவ்வுயிர்க்கு மிரங்கியின்பம் புணர்த்த வேண்டித்
தேக்கருளா லைந்தொழிலுஞ் செய்யுமதற் கைந்தொழில்லாஞ் செயலுந் துன்பம்
போக்கரினைத் திமேழிவு முதன்மையும்வே றொருவர்தரப் புணர்ந்த வன்றே.

இயல்பேயா மதற்குமே லொன்றுமிலை முடிவிலதே யெவையு நாச
மயமாகப் புரிந்துயிரை மலத்தொடுக்கி மலபாகம் வருதற் காப்பின்
வியனாகுஞ் சூக்குமசித் தியைவிதித்துத் தூலசித்தி விதித்தற் காக
வயன்மலைப் படைத்தவரா லசுத்தமா யையையப்பிறப்பித் தளிக்கப்பண்ணி.

துதிமேய வருத்திராண மகேச்சுராச சதாசிவனாச் சுத்த மாயைக்
கதிக்கரா ராக்கியவ ரதிறுல கிருத்தியங்க ளாக்கச் செய்து
மதிமேவு மெல்லாக்கா ரியங்களுக்குங் காரணமாய் மன்னித் தானே
பதியாகி நிற்குமஃ திச்சையினற் கொளுமுருவின் பான்மை கூறில். (இ)

ஆதிதொறு மாதிதொறு மிச்சாளு ணக்கிரியை யாகி மூன்று
பேதமுற வளர்பரா சத்தியையே சுயம்புருவாப் பேணி நின்ற
சோதிவடி வாய்வாக்கு நான்கினையும் விந்துவினிற் றேன்றற் செய்து
மேதகவி னவற்றுதித்த வக்கரத்தைச் சொற்பதமா விரித்துப் பின்னர். (ஈ)

போதமிரு வேதமா கமமங்க மிருதிபல பொருளுங் காட்டும்
பேதபுரா ணங்கலைகண் மந்திரதந் திரங்குளெலாம் பிறங்கப் பேசி
கீதமிரு மவைபொதுவுஞ் சிறப்புமாம் படிமுறையி னிறுவிப் பின்னர்த்
திதனுக்காக் கன்மகான் டமுளுன காண்டமுமாய்த் தெரிவித் தெங்கும். (எ)

திருவாச னுளுமுல கினுக்காணத் திருமுகங்கள் செலுத்தி யச்சொன்
மருவுசெறி டடப்பவருக் கின்பமுமந் செறிநடவா மடமை யார்க்கு
வெருவுபல துன்பமுமே வுறவிதித்தல் போலிரண்டா விளம்பு காண்டத்
தருமகன்னால் வழிநடப்போர் நடவார்க ளுறம்பயனுஞ் சாற்றிப் பின்னர். (அ)

காரணகா ரியருருவாய்த் திருமேனி கொண்மீயிர்கள் கதிவி ராவச்
சீரணுரு முபதேசஞ் செய்வானவ் வுபதேசச் செயல்கடாரு
மோணுரு சமயமுடன் யிசேடநிரு வாணமென வெடுத்ததூதர்த்
தாரணியி லொருமூன்றுச் சாற்றுவாத் திக்கைநெறி சார்வோர் தாரும். (ஐ)

ஆன்மநாதர் அநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்தபடலம். (௩௩)

கருததிரி மலத்திலொரு மலமுடைய விஞ்ஞான கலர்களென்றும்
பெருகுமிரு மலமுடைய பிரளயா கலர்களென்றும் பிரித ராமே
மருவியமும் மலமுடைச்ச கலர்களென்று மூவகையாய் மன்னு மிந்தப்
பொருவருபல் னுயிர்களுக்குப் பக்குவமு நால்வகையாப் பொருந்து மன்றே. (௩௩)

மந்ததர மென்றுமந்த மென்றுந்தீ விரதரமென் றும்மா செல்லா
மந்தமுற வருமதிதீ விரமென்றும் ஓபயராமந் தவைக்கு வாழைப்
பந்தமுறு தன்பேசு விறகுலரந்த விறகிருந்தைப் பண்பா மென்றே
நந்தலிலந் நால்வகைப்பக் குவங்களுக்கு முடிமான சவில்வார் வல்லோர்.

வேறு.

இன்ன நான்கு வகைப்பாக மியைந்தோர் கடியெய்த் துத்திருரித்தாய்
மன்னு மினிய மார்க்கமுநால் வகைக ளாகு மவைபகரி
னுன்னு ஁ரியை கிரியைசிவ யோக ஞான மெனைவுரைப்ப
ரன்ன வகையும் பொதுவுண்மை யென்ன விரண்டா மூவைபுரைப்பாம். (௧௨)

உலக போகந் தனக்காசை யுற்றுப் புரிதல் பொதுவாகு
மலகி லதனை வமனபத மாக மதித்துப் பாசிவனுக்
கிலகு மாசை யொடுமியற்று மினிய தொழிலே யுண்மையாம்
பலபோ கமுந்தாழ் வுயர்வாகப் பரம னீவன் பலமிரண்டுள். (௧௩)

உண்மைச் சரியை முதன்முடித்தோ ருயர்சா லோகா தியையடைவர்
வண்மைப் பொதுவுந் றோர்களஃ றிணையாம் பதத்தில் வதிவாரத்
தின்மைப் பலன்கள் பெறுமுயிர்க்குச் செககா ரணனஞ் சிவன்குருவாய்த்
தண்மைக் குணமெய் யுபதேசஞ் சாற்றும் வகையுஞ் சாற்றுவாம். (௧௪)

இயல்பு பொதுவுண் மையதாயெவ் வுயிர்க்கு மியையு மவ்விரண்டி
லயலின் மருவு குணம்பொதுவா மமல வுண்மை தன்னியல்பா
மயல்செய் பொதுவி னுறுமுயிர்க்கு வருகா ரியதே சிகனுகிப்
பயன்மே வமல வுயிருடலாய்ப் பூதிந்து செய்வ னுபதேசம். (௧௫)

தனதா ரியல்பிற் சாருயிர்க்குச் சத்தி யெனுந்த னியல்புருக்கொண்
டினிதா கியகா ரணகுருவா ரியம்பி யிவெ னுபதேச
முனார முனாத்த மகாமாயை முழுதும் புதித மாதலினுந்
கனிவோ டதில்வாழ் விஞ்ஞானீ கலரே பிரள யாகலரே. (௧௬)

ஆய விவரு னொருவர்தமக் கறிவுக் கறிவா யொருமலந்தீர்த்
தேய வருள்வன் மற்றொருவர்க் கியைய முக்க ணற்புலங்கூர்
பாய மழிமாண் ஁ளகண்டம் பதித்து விடையின் மேற்றோன்றித்
தேய வமர்ந்த விருமலமுந் தூரத் தேக வருளுவனல். (௧௭)

இரு

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

அசுத்த மாண்புத் தனவிடங்கொண்ட மருஞ் சுதலர்ச் சுவரேபோல்
விசுத்த சுருணைத் திருவுருத்தி பகமாய் மேவீ விரும்பிமுன்னின்
றிசித்துக் காந்த மிரும்பைவலித் திமோ போல விழுத்தானி
வசித்துப் பிடித்து கீரீஇயிருளா மருளும் வெளியு மறமாற்றி. (௧௮)

கோக்காற் பரிசுத் தாங்காக்கா னுவல்பா வனையான் மிருதுலா
லாக்குஞ் சிவபோ கப்பயில்வா சுருஞ்சே ரினிய வவுத்திரியாற்
றீக்கை புரிந்து பரிபாசஞ் செய்தல் வுயினைத் தானாக்கி
வாக்கு மனத்துக் கெட்டாத்தன் மலர்ச்சே வடிச்சீழ் வைத்திவென். (௧௯)

இன்ன வாறு காரியகா ரணதே சிகரா யியவியல்பின்
மன்னு மினிய சதாசிவமே மகேச மேகல் னுருத்திரமே
பென்னு மிலைகா ரியவடிவா மிலகு மகாதி மூர்த்தமொன்றே
மூன்னு பரம காரணதே சிகரா மகர்ச்சி மொழிவாங்கேன். (௨௦)

காண்டற் கரிதா கியபரிபு ரணவா னந்தக் கடலாகிப்
பூண்டெவ் விடத்து மவரேயெப் பொருளு மாகி நிறைதரவும்
பாண்டி காடே பழம்பதியாப் பகரு மகாதி மூர்த்தவிட
மீண்டு மருவும் பெருந்துறையா பெவருங் காணும் படிசாட்டி. (௨௧)

இனிதாஞ் சிவதீர்த் தங்கணவந் தருபே தங்க ளுறவியைத்துத்
தனது சுருணை யாமருளே தழைத்த குருந்தா யிடவதன்பா
துணுதற் கரிய கோயிலொன்று காட்டி யோகாம் பிணையினெடும்
புனித வான்ம காத்தொனப் புவியேழ் போற்ற வீற்றிருப்பார். (௨௨)

அவரே யெவர்க்குங் காரணதே சிகரென் றறிதி புலகெங்கு
மவரே யமர்கா ரியகுருவா யமர்ந்து விளையா வெவென்று
மவரே யகாதி மூர்த்தரென்று மகாதி மூர்த்தத் தலந்தீர்த்த
மவர்ச்சே ரிடத்தே யமைபுமென்று மறையு நிகமா கமமனைத்தும். (௨௩)

இருஞ்சேர் மலஞ்சேர்ச் செவ்வயிரு மிடர்ப்ப டாம வெடுத்தாளு
மருஞ்சே ரான்ம காயகர்த மகாதி மூர்த்தச் செயலுணர்த்தாம்
வெருஞ்சே ராம வெவ்வுயிரும் புரந்து வீடு விரும்பினோய்
தெருஞ்சே ரருட்ச தாசிவமூர்த் தத்தின் றிறனுஞ் செப்புளாம். (௨௪)

ஆன்மாதாநாதிமூர்த்தச் செயலுணர்த்த படலமுற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் ௪௨௨.

சதாசிவமூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

கல்லரு நடுங்கப் புலிங்கமும் புகையு நகவிரு விழியினுந் தோற்றி
வெல்லரும் பகட்டு மிசைவரு மீயமன் விறற்றடி யடிமுடிச் கொள்வா
ரல்லருஞ் சுவண நகர்நிலை வழக்கி யவனியில் வீழ்ந்தமர்ந் தன்ன
சொல்லரு மொளிசாஸ் வாதுலு ரடிசு மீணையடி முடிக்கொளா தவரே. (க)

எவைக்குங்கா ரணமா மகாதிமூர்த் தத்தி னியலுமா யிரத்திலொன் றாக
நிவப்புறு பணாயே யாதியே வருப்பே நிகழ்தரு ஞானமே தொழிலே
யுவப்புறு சிவதத் துவத்தறச் சத்தி யுதித்தல்போ லொன்றினென் றுதித்துத்
தவத்தினுக் குரியோர் தொழுதுயு நிமித்தஞ் சதாசிவ மைந்தையுந் தருமால்.

திகழ்ப்ரா சத்தி யிடத்தினிற் சிவச தாக்கியர் திருந்துமா தியினிற்
புகழ்மிசு மமூர்த்தி சதாக்கியர் மிக்க புரிதவிச் சாசத்தி யிடத்தின்
மகிழ்தரு மூர்த்தி சதாக்கிய ரறிவின் மன்னுகத் தருசதாக்கியரோ
நிகழ்வுருக் கிரியா சத்தியிற் கரும சதாக்கிய ரினிதுதித் திடுவார். (ங)

பத்திலொன் றாயச் சத்திக டொறுமுற் பவித்தமற் றவருந் பகரிற்
சுத்தமா கியநற் பராபரம் பாஞ்சுக் குமந்துல ருக்குமர் தூலம்
வைத்தவைந் திலிங்க மாய்விளங் கிடுவர் மன்னுமல் விலிங்கன்கொள் வடிவும்
புத்தியி னுறக்கேள் சிவசதாக்கியர்தாம் புகழ்மிசு சுத்தமே வடிவாய். (ச)

அந்தமி லாத வதிகருக் குமமா யளந்தறி வொண்கிலா வொளியா
யுந்துமா காய மின்னென வளர்த்தெவ் வுலகமும் வியாபித்து நிற்பர்
கந்தலி லமூர்த்தி சதாக்கியர் சோதிச் சதிர்கோடி தோன்றுதூண் போன்று
கந்தலி லொளியு ளறிவதற் கரிசு நகுதிரு மேனிகொண் டமர்வார். (சு)

மூர்த்தியா கியநற் சதாக்கிய ரிச்சை முதிர்குணத் தெர்நெங்கில யோடு
மாத்தமா யியைந்தக் கினிப்பிழம் பிலிங்க மாகியுச் சியினொரு முகமும்
கூர்த்தமும் கண்ணு முடையராய்ச் சிறந்த கொள்கையுந் திருப்பர்கத் துருவுஞ்
சீர்த்திகொண் ஞானத் துதித்தலா லத்த ரொணுந்திரு நாமமொன் றுற்று. (சு)

சீலமா கியநற் குணமுறும் படிசுத் தேசுடை யிலிங்கமா யதன்மே
ஞலமை முகங்க ஞாப்பணிற் றுலங்க நயனம்பன் னிரண்டெட யவராய்ச்
ஞலமொண் மழுவா ளபயகால் வலக்கை சுமந்திடத் தரித்திட காற்கைக்
கோலகா கம்பா சம்மொளிர் கண்டை கோதிலா வரதனை கமைத்து. • (ஊ)

௩௮

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

சேனு கியகல் லிலக்கணத் தோடு சிறந்துவீர் நிருப்பரார் கருமப்
போனு கியமெய்ச் சதாக்கியர் தாமும் பிறங்குறு கிரியையி னுதித்த
காரண மதனா னாதமே வடிவாய்ச் கணாவிந்து பீடத்தின் மேலார்
பேருத லிலாத தொழிலமர் பிண்ட காயராய்ப் பிறங்குருக் கொண்டு. (௮)

முன்புணாத் திட்ட சதாக்கிய காரன்கு முதிர்காத மாய்வந்து கூட
வன்புற வெண்ணாய்த் திரண்டரு வருவ மரிகியீ சானந்தம் புருட
மின்புறு மகோரம் வாமதே வஞ்சி ரிலகிய சத்தியோ சாதம்
வன்பமை யைந்து முகங்களா யிலங்க மாட்சியிற் நெரித்தவீர் நிருப்பார். (9)

இந்தகற் கரும சதாக்கியர் வடிவ மியம்புநிற் சகளநிட் களமா
முந்தநிற் சகளம் பரவிந்து காத கலைகளு முடிவிலா வபர
விந்துகா தத்தின் கலைகளுஞ் சததி கலைகளும் விராய்முப்பத் தெட்டாய்ப்
பந்தமும் ஹருவாய் மருவுநிட் களமுன் பகர்ந்தவைஞ் சத்தியே யாமரில். (௧0)

சத்தியா கியநிட் களவெளி யதனீற் சகளமிந் திரதனுப் போலுஞ்
சுத்தமா கியதர்ப் பணநிழல் போலுந் தோன்றிடு முத்தியை விழைந்தோர்
சித்தமா கியபங் கயத்தினி லிவணாத் தெளிதரு படிசகன் னிறமும
வித்துரு மச்செஞ் சடைமுதன் முடியும் விளங்குமா னனங்களோ ணாந்தும்.

மூவைந்து விழியு மீரைந்து காம முண்டக மலர்ப்பத மிரண்டுந்
தாவிலாச் சூலம் பரசவாள் குலிசந் தயங்கப யம்பொலி வலமும்
வாவுபன் னகம்பா சாங்குசங் கண்டை வரதமே வியவிடப் புறமு
மேவீடச் சகலா பரணமுற் நவராய் மிருமிலக் கணமுடை யவராய். (௧2)

சந்தன மொளிகூ ராடையு மாலை தரித்துநீள் கையுநிர் விளங்கச்
சிற்தையுன் மகிழ்புன் னகையொடுஞ் சாந்த குணத்தொடுந் திகழ்தரத் தியா
தந்தமி லாதேயகத்தினும் புறத்து மருச்சீன புரிவார்மற் நவர்க்குப் [னித்
பந்தமா கியமும் மலத்தொடர் பறுத்துப் பாகதி யருளுவ ரென்றும். (௧௩)

இப்படி யடியா ரிருதயந் தோறு மிருப்பது போலவெஞ் ஞான்று
மொப்பறு சிலலோ கத்தின்வீற் நிருப்ப ருவர்செய லுணாத்தன மப்பாற்
செப்பருந் குணத்தி னுலகெலாஞ் செங்கோல் சேலுத்திடு வேந்தர்தம் வேந்தே
தப்பநவடுத்தார்த் கருண்மகேச் சுராதந் திறத்தையுஞ் சாற்றுதுங் கேண்மோ.

சதாசிவமூர்த்தமுணாத்தபடலமுற்றிய.

ஆகத்திருவீருத்தம் ச௭௭.

மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

பதுமமல ரிருப்பாயும் பாற்கடன்மேற் கிடப்பாயும் பகரக் கேண்மின்
விதமுடியா கமஞ்சகல ரென்றுதுமைப் புகலுதலால் விழைந்தெந் நாளுஞ்
சதுமறைகூழ் வா தலு ரடிகணிகர்த் தனமெனவுட் சற்று மெண்ணீர்
புதுமையுற வெண்ணிலபக் குவயாமு மெண்ணுவதிற் புகரொன் றின்றே. (க)

காரியகா ரணவுருவாஞ் சதாசிவரிற் றேன்றியிரு கருணையோடும்
பாரிலமர் வெள்ளிவே தண்டமே யெந்நாளும் பதியா வாழு
மேருறுநன் மகேச்சுராத்ம் பெருமையை யா மறிந்தமடீடு மியம்பு வோங்கேள்
போருறுவேற் புரவலவென் றினியதவு மியருனிவர் புகல்வா ரானூர். (உ)

நவந்தருபே தங்கடொறு மேகனாய் நடித்திடுகல் லானை நா த
சிவன்றிகழுஞ் சதாசிவரின் மகேச்சுராய்த் திகழ்ந்தெழுந்து சிறப்பி னிந்தப்
புவனமுழு துயுநிமித்தம் பொருந்திருபத் தைந்தருவிற் புணர்ந்து நின்றிவ்
வவனிமிசை வினையாடு மற்புதந்தேர்த் தியாவரெடுத் தறைய வல்லார். (ங)

புண்ணியர்க ளறிவதலாற் புன்மையறி வுடையோர்கள் புந்திக் கென்று
மெண்ணியறிந் திடலரிதா மியாவரா யினுந்துணிந்திவ் வுலகு தன்னி
லுண்ணிறைந்த வன்பிடுநெடு மோருருவை நினைந்திழம்பல் லாழி காலம்
பண்ணுதவப் பலனங்கை நெல்லியென வக்கணமே பலிக்கு மன்றே. (ச)

அன்பர்நிமித் தம்புகழ்ச்சால் சிதம்பரமும் புடவியிடத் தழிவி லாத
விற்பவரு வாய்ப்பொலியு மாலயத்துஞ் சிவலோகத் திடந்துந் தோன்றி
மின்பரவு பேரொளியின் விளங்குமகா கயிலாய மிசைவாழ் கின்ற
நன்புகழ்ச்சேர் மகேச்சுரணா நல்லோர்க டியானிக்கு கலமுங் கேளாய். (ஞ)

கோடிகு றியப்பிரபைத் திருவுருவு மைம்முகமும் குறைகள் பத்து
நாடுமூ வைத்துதிரு நயனமூ னைங்கரத்தி னலஞ்சேர் சத்தி
நீடுதிரி குலம்பேல் கட்டுவாங்கும்வரத நிறைந்து நாதங்
கூடுதம ருகங்களிமா துளம்பாம்பு செபமாலை குளிரீ லப்பூ. (ஈ)

இவையுடைய ராத்தியா னித்தறிவ ரவருள்ளத் திரக்க மேவித்
தவமலிபல் லுயிர்களுக்கும் வீடருளத் தமதாதி சத்தி தன்னு
லவமனுக்குந் திரோபவமாந் தொழில்புரிந்தா ணவமலநோ யகற்று பாக்ருப்
பவமுறுநற் சுவர்க்கமூரீ னிரயமுமே மருந்தாகப் பண்ணி மேலால். (எ)

பண்டிதஞ்செய் வைத்தியராய்ப் பிணிதீர்த்தப் பலன்கொடுப்பர் பலனீ தற்கா
வெண்டுகையிற் கொண்டவுரு வெண்ணரிதா யிடினுமவற் றினிதாப் மேலாய்க்
கொண்டேவினா யாமெமாரு குறியிருபத் தைந்தாமக் குறிகொண் டெங்கு
மண்டர்பிரா னுவந்தாமெ வினையாட லொவ்வொன்றா வறைமிக் கேணீ. (அ)

வேறு.

மந்திரவா ரியன்மனையை மதியாது புணர்பிழையா
லிந்திரா தியருடற்ற வினைத்தபய மெனும்பொழுது
வந்திரவோ னடிமையென வெடுத்துமுடி வைத்திடலாற்
சந்திரசே காரெனும்பேர் தாங்கினார் சங்கராநர். (க)

பத்தர்தொழுங் கேதாரப் பதியிலுமை தவம்புரிந்து
சுத்தமுனி வானெனையுஞ் சூழ்ந்துதொழும் படியின்னே
யொத்தநின்மே னியிற்பாதி யுதவுகென வுதவுதலா
லத்தநா ரீச்சுரென் றுயினார் தாயனார். (க௦)

அளிப்பவர்காப் பவர்சென்னி யடங்கவறுத் துறக்கோத்து
வெளிப்படமா லிகையாக்கி விழித்தியா லுலகனைத்து
மொளிப்பவழற் றுபுகடன முமைகாண வியற்றதலாற்
றெளிப்பாட ராசரென்ச் சிறந்தாரொப் பிறந்தாரே. (க௧)

மெலியாத பனிவரையில் விமலையுதித் துறப்புரியு
மொலியாரு மருந்தவங்கண் டெவனைமணம் புணர்ந்துலகு
சலியாது பெரும்போகச் தவப்பயில நல்குதலாற்
கலியாண சுந்தரரா யினர்கனற்கட் பெருமானார். (க௨)

மிக்கவர்கா மெனுமுனிவர் மிடைதாரு வனத்துமக்குத்
தக்கவர்கா மெனவனையர் தையலார் நிலைகுலைவுற்
றுக்கவரா கப்பயிக்க முறவடைத லாற்பயிக்கம்
புக்கவரா யினர்சரணம் புக்கவரைப் புரப்பவ்ரே. (க௩)

ஆயுவுல கழிவுறுகா லறக்கடவுண் மேவுவதோ
மேயவிது நமக்குமென விடையுருவங் கொண்டடைந்து
னாயமல ரடிபோற்றத் துவன்றார்தி யாகென்றே
மேயவதன் மேற்கொளலா லிடபவா கனரானார். (க௪)

தனையடையு முனிவருக்கர னிழற்றங்கி மறைமுடிவாந்
தனையுணர்த்தி யமருநாட் டண்மெழய் மாலைவத்
தனையுணரா னாய்க்கருப்புத் தனுவனைத்தோர் கணைவிடுவே
டனையெரித்த லாற்காம தகனரா யினரம்மா. (க௫)

பாலமுனி தமைப்புகை பண்ணியமர் திறங்குறியா
தேவமுனி வொபோச மெறிந்துடற்றும் யமன்வெருவி
மாலவகன் மார்புதைத்து மாய்த்ததிறத் தாற்கால
காலரெனும் படியானூர் காலமெலாங் கடந்தவரே.

(கக)

மேருவொரு சிலையாக வைய்யவரா காணுகக்
காருருமால் கணையாகக் கைக்கொடுசென் றேவிண்ணும்
பாருமுவப் புறப்புரமூன் றெரித்தருளும் பான்மையினால்
யாருமவ னைத்திரிபு ராந்தகரென் றிசைப்பாரால்.

(கஎ)

கன்னிவினோ தத்தின்முகக் கண்புதைத்து விடுத்தநாட்
டுன்னிவிர லுருவேர்வை தொடுகடல்கு முலகழிக்க
முன்னியதென் றமார்தடு நடுங்கவதை முடிக்கொளலான்
மன்னியமாமறையுரைத்து வயக்கிடுங்கங் காதலப்பேர்.

(கஅ)

தீயவழற் கொழுந்தெழுந்து சேணளக்க மகம்புரிந்து
பாயமுனிக் கணம்பிறப்பித் தேவவினாஇப் படர்கரியை
யாயவிறற் சிங்கமென வடர்ந்துரித்த காரணத்தாற்
துயவனா யானையுரித் தவரெனச்சொல் லுவரினனும்.

(கக)

நங்கார மொழிந்துசிறு விதிசிறியோர் தமைநயந்து
பங்கார வுதவேனென் றுரைத்துமகம் பண்ணுங்கா
லங்காரத் தொடுதோன்றி யுதையுறித்த லால்யாக
சங்கார ராயினூர் சங்கரநா மந்தரித்தார்.

(20)

பாலிடத்தா னெய்ப்போலப் பரந்ததனைப் பசியவிலை
யாலிடத்தான் றொழுதுதொழு தன்புருகி யருந்தவத்தான்
மேலிடத்தான் றேன்றியிடம் விராவவமைத் திடுதிறத்தான்
மாலிடத்தா னென்னொருபேர் மறையிடத்தான் றுங்கினான்.

(2௧)

தராதலமீ தருச்சுணன்செய் தவகிலையி லொருகேழல்
விராவதல்கண் டொருவேட வேடமரீஇ யிகன்றவனங்
கிராமலெடுத் தெறிந்தடிபட் டிரங்கியருள் செய்தலினற்
கிராதவடி வத்தரெனக் கிளப்பனவா லென்றுலும்.

(22)

சங்கார காலமெலார் தழலாக விழித்துவெளிச்
சங்கார பீடமிசைச் சிருட்டிதிதி செயுமவர்தம்
பங்கான முழுவெலும்பு பரித்தமருங் காரணத்தாற்
கங்காள நாதரெனக் கற்றுணர்ந்தோ ரெடுத்துரைப்பார்.

(2௩)

வரசாத மலிசேய்ஞல் வளம்பதியாற் றாழியே
விரசாத னமாக்கொடமை விழைந்துபா லாட்டல்கண்டும்
பரசாத வளைத்தடிந்தார் பாலுவந்து தன்மசப்
பிரசாத ரொனாமம் பெற்றார்சத் தியோசாதர். (௨௪)

அண்டர்மக பதிமலர்மே லயனெடுமா லாதியராந்
தொண்டர்முறை யிடற்கிரங்கிச் சுடுவிபமுன் டருடிந்தால்
வண்டரிசைத் திடுகொன்றை மாலவே னியர்சீல
கண்டரெனும் பெயர்பெற்றார் கைருவித்தியா வருமிறைஞ்சு. (௨௫)

எக்கரவு மில்லாளு யினர்த்துழாய் மாளுவா
லக்கரமோ ணாதோதி யடியிற்கண் ணப்பியன்பு
மிக்கரவோ வென்னேமி விழைந்தளித்த காரணத்தாற்
சக்கரதா னேசரொனு மொருதிருப்பேர் தாங்கினார். (௨௬)

கோக்கந்த மெய்தாமே னாக்கருந்தி யாய்நிமிர்ந்தா
ராக்கந்தம் பாலாவா னனைத்துயிருந் தொழுதுய்யக்
காக்கந்தக் குழலுமையாள் கந்தரொடு மமர்தலிற்சோ
மாக்கந்த ரொனாமம் பெற்றுவயங் கினரன்றே. (௨௭)

மதிக்கருள்கூர் தும்பிமுக வல்லசுரன் றனைமாட்டித்
துதிக்கருளோ ரிடத்தேத்தத் துவன்றுபுகர் முகத்ததயா
கிதிக்கருள்கூர் தலினுலகெங் கணுநிறைந்தார் நீடுகண
பதிக்கருள்வா ரொன்றாக மாகமங்க ளினும்பகரும். (௨௮)

போதனெடு மாலொருகாற் புண்ணியநா யகர்தம்மோ
டாதலுறு மொருவரொனு மகந்தைகெட வொருகான்மெய்ம்
மோதவிரு டாலவரை முளைப்பித்த தாலேக
பாதவுருத் திரொன்று பகருவா ரொருநாமம். (௨௯)

அகாரமுருப் பலவாய வக்கரத்தோ றுறுதலென
விகாரமறப் பல்லுயிர்க ளிடத்தும்வியா பகமாகி
யுகாமையுறப் பெரும்போக முதவுதிறத் தலென்றுஞ்
சுசாசனத்த ரொனும்பெயருந் தோன்றவுரைத் திடுமறையே. (௩௦)

ஒன்றுசிவா லயங்கடொறு முதிசியெதிர் திசைநோக்கி
பென்றுமியல் பதியொழியிர் கலத்தலிது போலென்று
கன்றெருளின் முத்திரைக்கை கூறநயந் தயர்தலினு
ஷ்ஷுரலின்னடி லாகிரிய ரென்றுரைக்கு மருமறையே. (௩௧)

உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தபட்டலம்.

௯௩

பாயமல ரிருப்பானும் பரவையிசைக் கிடப்பானுஞ்
சேய்பற வையும்விவந்து மாய்த்தேடித் தினைத்திடுகா
னேயமிக லோரிலிங்க கின்றுவெளிப் படுதலினான்
மேயவிலிங் கோற்பவரென் றுரைத்தருளும் வேதமெலாம். (௩௨)

துணைத்தெழுந்த முலையுமையா யேபசு வாய்மதூர
மிணைத்தெழுந்த பாலாட்ட வெளிப்பூட்டவ் வருவிரித்துப்
பணைத்தெழுந்த களிப்பினெடு மணைத்திடலாற் பரமர்தமக்
கணைத்தெழுந்த நாயகரென் றொருபெயரா கியதம்மா. (௩௩)

இந்தவித மோரிருபத் தைந்துருக்கொண் டினிதியன்று
பந்தமுயிர் களுக்கொழிக்கும் பண்புகூர் மகேச்சுரந்தா
நந்தமது பெருந்துறையி னுடுகுருந் தடிவாழு
மந்தமில னாதிமூர்த் தத்தானம் நாயகரே. (௩௪)

ஆகிசத்தி யாலுயிர்க ளத்தனையுந் திரோபவித்துச்
சோதிமுத்தி யெளிதுய்க்கு மகேச்சுரந்தர் திறஞ்சொற்றாங்
கோதியற்ற லொழிந்தவுயி ரெவையுமுளங் குறித்தருளு
கீதியுற்ற வருத்திரசீ கண்டரரு ணிலையுணாப்பாம். (௩௫)

மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்தபட்டலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சஎக.

உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தபட்டலம்.

வெள்ளியபங் கயக்கிழுத்தி விம்மியிது மாந்தமுலை வீக்கத் தாக்கத் [ரார்
துள்ளியவெண் டோள்வனையான் வரைந்தவெழுத் துற்றபயன் னோன்ற வோ
நள்ளியநர் திருவாத லூரடிகள் வாய்மலர நம்மா னேருந்
றொள்ளியகை யர்ல்வரைந்த பலவெழுத்து னோரொழுத்தை யோர்த்து ளாரே.

வாரிபுடை குழ்புடவி நடுகிற்கு மாமேரு வரைக்கோர் பாண்கர்
மூரிசெண் கைகைமகா கையையது காரியமா மொழிய கிற்கு
மேரியலு மகேசரரு ளேதுவுருத் திரராங்க ணிருந்து வாழ்வார்
சீரியநான் முகனெடுமா லிங்கிராநு தியர்ந்தமுஞ் சேவித் தேத்த. (௩௬)

அவரேபல் லுலகினுக்குஞ் சங்கரா காரணரா யசல மீன்ற
துவர்வாய் னுமையவனு யகராய்ப்பல் லுருத்திரர்க்கோர் தோன்ற லாராய்
நவமேய தலங்கடொறு மிறையவராய் விழுவாதி நலங்கொண் டென்றுந்
தவமேய வுயிர்க்கெல்லாந் தக்கபலன் கொடுத்தருளுந் தலை ராவார் (௩௭)

௯௪

திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

சுத்தவித்தைக் கதிபராய் மாலயனா தியவோவற் றெழில்கள் செய்ய
நித்தியரா யமர்வர்கனிற் தடியர்தியா னத்திலுறு றிலைமை உறின்
மத்தமறு கெருக்கிதழி மதியரவு நதிகடைமேல் வைத்து நாறு
கைத்தலத்து மான்மருவு மபயவா தமுநீலக் களமுங் காட்டி. (௪)

பைங்கனா மையினோமும் படர்கேழற் கோடுகெடும் பாம்பும் விண்ணோ
ரங்கமா லையும்புயத்தி லணிந்துபுலி யதனாடுத்த வழகு தோன்றச்
சங்கணிந்த குழைதோன்றக் கருணைமுகப் புன்முறுவ றயங்கித் தோன்றக்
கொங்கமையுங் குளிர்ந்தமலர்ப் பதந்தோன்ற நின்றுகதி கொடுப்ப ரன்றே.

ஆதிபூ கயிலாயப் பெருந்துறைப்பைங் குருந்தினம ரான்ம காத
ரோகியவிச் சுத்தவித்தைக் கிறைமையுருத் திராராகி யுருத்தி ரப்பல்
பேதமெலாம் பண்டத்துமிரு சங்காரத் தொழிலுருளும் பெருமை தண்ணைச்
சீதமதிக்குலையேந்தர் வேந்தனே யாமுனக்குச் செப்பக் கேண்மோ, (௫)

வேறு.

சிவஞ்சத்தி சிறக்குஞ் சதாக்கிய மகேசந் திகழ்சுத்த வித்தையோ னாரந்தர்
துவந்துவ மான்ம நாயகர் தமக்குச் சுதந்திர வடிவமா தலினு
லெவர்புரி தொழிலு மவர்புரி தொழிலா மிதற்குவே றையமொன் றுண்டோ
நவந்தரு விதத்து மேகநா யகனே ஈழப்பனென் றாகமஞ் சொல்லால். (௬)

சுத்தமா யையினு மசுத்தமா யையினுந் தோன்றிய வண்டத்தின் றொகைக
ளித்தனை யெனவெண் ணுதலரி. தாமா லியலுறு மைந்தொழி லியல்பும்
வைத்தனர் பலவா வவற்றிலிவ் வண்ட மாய்ந்துபின் னுதித்திடுங் கால
நித்தரா கியசங் காரநா யகர்முன் னிகழ்த்திய விலிங்கத்திற் றேன்றி. (௭)

ஒருசதா சிவராய் மகேச்சுர ராய்முற் றெழித்திடப் படுமுருத் திரரா
யிருவித மெனுமுன் பின்னென லொழிந்தே பெவ்வுரு வேன்டினு மியைந்து
மருவதி கர்ரக் கயிலையின் மேவி வயங்குமைம் முகப்பிரே ரகத்தாற்
பருவதி கார வைவரைப் படைத்துப் பஞ்சபூ தத்தினு நிறுவி. (௮)

மந்திரம் பதம்வன் னம்புவ னந்தத் துவங்கலை யாறென வகுத்துத்
தந்திரம் புகலத் துவாவயன் முதலோர் தாழாறப் பகிர்ந்தளித் தவருக்
குந்துமைந் தொழிலி லொவ்வொன்றே மிகுமா றதவியல் வைவர்க டம்மி
னந்துபூ மிசையோ னாரண னீங்க நலமிரு மற்றைமு வராயும். (௯)

சமைதம தினமாக் கொண்டயன் மாலைத் தாம்புக லேவல்செய் வாரா
வமைவுசெய் தயனாற் றிசைபுரப் பவரை யமரணா வித்தியா தரணாக்
கமைமுனி வரிராக் கதரியக் கணாக்கந் தருவாசித் தர்கள்கரு டர்களைச்
கமைபெறு யாழ்க்கிம் புருடர்கின் னரணாத் துவன் றுவிஞ்சையர்மருத்துவனா.

உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தபடலம்.

கூடு

ஈரோழு மனுவை நவங்கிர களாய் தெழுமுடுக் கணங்களைக் கடலைப்
பாருறு மனையை நதிகளை வனத்தைப் பறவையை நரங்களை மற்று
மூருவ திருப்ப தியாவையும் படைக்க வுதவிசெய் தவையெலாம் புரக்கத்
தாருறு துழாய்ச் சுதற்கருள் புரிந்து சக்கரப் படையுநன் கருளி. (கஉ)

ஆணவ மயக்கா லிருவர்செய் தொழிலு ளறம்பிறழ் தொழினட வாம
னீணிலங் கீழ்மே லென்டிசை முழுது நினைந்துகாத் திடுவதற் காகப் [பர்
பேணுருத் திரப்பேர்ச் சிவகண நாதப் பெருக்கையும் படைத்தங்கங் கமைப்
மாணுமக் கணத்துத் தொகையினுட் சிறிது வருத்திடக் கேட்டிமன் னவனே.

வேறு.

சோதி யாயருட் சுயம்பிர காசமாய்ச் சுடர்க்கயி லையின்மேவு
மாதி காரண ராமுருத் திரர்தமி லாயிரத தொருகூறு
நீதி சேரநா சிருதனாப் படைத்தபி னிகழநா துணாமேலா
வோத நந்தனா வியோமரு பனாவியா பகையு முதிப்பித்து. (கச)

அருவி யாபக நிற்பிரிந் தவரெனு மாடகே சுரர்க்கென்று
மருவு மோரோழு பாதலம் புரந்திடு மாண்புநல் கியபின்றைப்
பெருவி யோமரு பரிப்பிரிந் தவனொனப் பேசுகூர் மாண்டர்க்கு
வெருவு மாநா கனைத்தையும் புரந்திடும் வெற்றிசா றெழுநின்ல்கி. (கரு)

அனந்த நிற்பிரி வானகா லாக்கினி யுருத்திரர் தமககன்பிற்
கனந்த நும்பிர மாண்டத்தின் வளமெலாங் கடிவதற் கருணல்கி
யினம்பொ ருந்தநா தநிற்பிரி வானவா தாரசத் தியையென்று
மனங்க ளித்திலே சாகவண் டங்களைத் தாங்கென வரநல்கி. (கக)

எண்ணி லாவயி ரவர்களைத் தம்மிடத் திருந்துதித் திடப்பண்ணி
நண்ணு கேத்திர தீர்த்தங்காத் திடலெனு நயக்குமோர் தொழிலீந்து
வண்ண நன்னுதற் கண்ணிடை வீரனா வரவழைத் தவர்மெய்யிற்
றிண்ண மாம்பல பூதகோ டுகள்வரச் செய்துசே வகராக்கி. (கௌ)

ஐய ஞர்த்மை யரியெனு மோகினி யரிவையின் வரப்பண்ணிச்
செய்ய நேயியுஞ் சூலமும் பாய்பரித் திரனும்வெண கயமாவும்
வெய்ய பல்படைப் பூதரும் பெற்றுநீ மிக்கவுக் கிரத்தோடும்
வைய கத்தமர் பதியறம் வளர்த்திடுடன் றன்பொடு வரநல்கி. (கஅ)

மான்ம முப்பெறு கரத்தரா யிடபவா கனத்தராய்ச் சடைதாங்கிக்
கான்ம லிந்தபூந் கொன்றையு மரவமுங் கடவுட்கண் மணித்தாரும்
பான்ம லிந்தவெண் ணீறுமெய் யுறப்பெறு மீசர்பன் னொருபேர்கள்
வான்ம லிந்தகீ ழுத்தர மூலையில் வசத்திடும் படிசெய்து. (கக)

வேறு.

தனது சத்திய லுற்றக றுச்சத்த மாத
 னினிய பத்திர காளியி டாகினி தூர்க்கை
 வனமு றுங்கவு மாரிசண் டுகைபக வதியே
 கனப டைத்தலத் தொழிவரு மாகடைக் கணித்த. (௨௦)

கோடி கோடிபல் கோடியா கிய்முட பூதம்
 பாடி யெங்களு மாடிடப் பரப்பியெம் பரம
 னேட வர்த்தபைந் தருப்பொலி கயிலையி லிருந்து
 நீடு மைந்தொழில் புரிவனத் தொழில்செயு நெறியால். (௨௧)

காளி வேபச புண்ணிய மிருந்துநன் னலஞ்சார்ந்
 தாஞ் மாசிவ புண்ணிய மபத்திபுத் தியுனுந்
 றேளி நற்பொதுச் சிறப்பிரு வகையில்வர் துறுவன்
 காளு லாமிருண் மலத்தினப் பயப்பயக் கழித்து. (௨௨)

பாக மேவிய வுயிர்கள்புன் சமயத்திற் பதியா
 தியோக நாயகி தலைவனுட் சமயத்தி லுறுதித்
 தாக மாய்க்குரு வருள்பெற காடிநீக் தாகம்
 போக மீதுறிந் பொதுவகைத் தீக்கைகள் புரிந்தும். (௨௩)

முத்தி யேபெறு வோமெனத் தாகமுண் முதிர்ந்து
 பத்தி மேவுயிர்க் குண்மைத்தீக் கைகள்பண்பிற் செய்துந்
 ருத்தி ரம்மிலாத் தலந்தொறுந் காரிய குருவா
 யொத்தி ருந்திரு முத்தியன் பளவறிந் துதவி. (௨௪)

துலங்கு காரண குருவுரு வாய்ப்பெருந் துறையு
 னிலங்கு நற்றிருச் செழுமலர்க் குருந்தடி யிருந்தே
 புலன்கொ ளீம்படி ஞானகோக் காலருள் புரிந்து
 நலன்பொ ருந்துபே ரன்பினாற் பெறுமின்ப கலத்தை. (௨௫)

அனாதி மூர்த்தரா மான்மநா யகரினி தருஞ்செய்
 தினை வன்பவக் கடலுறா துயிர்களை யெடுத்த
 மனாதி தானந்த வருட்பெருந் கடலினுண் மடுத்தப்
 பினா தம்பெறு பேரின்பப் போகமலீ சிடுவார். (௨௬)

திருப்பெ ருந்துறைக் குருந்தில்வாழ் சிவனையே சிறந்த
 கருத்தி னுன்மிருந் காரண குருவெனக் கழறு
 மருத்த மென்கொலோ வென்றுநீ கேட்டிடி வரச்
 பெருந்த மாயுனக் கறிந்திடும் வகையிங்குப் புகல்வாம். (௨௭)

கேளே னத்தவு மியர்சொல்வார் கேவல சகல
நீள வுத்தையிற் படுமுயிர்த் துன்பெலா நீக்கிக்
கோளி லாதநற் சுத்தத்தி லிருத்தமுன் குருவா
வாணு நற்சிவ லிங்கமாச் சங்கம மாக.

(௨௮)

ஆதி யிற்பா சிவன்கொளு முருவமுன் றவற்று
ணீதி சேர்சிவ லிங்கமுஞ் சங்கம நிறைவும்
போத மேவுகா ரியகுரு வாயருள் டீரியும்
போத மற்றகா ரணகுருத் தன்மையைப் பேசின்.

(௨௯)

தலந்தொ றுந்திகழ் தாபா சங்கம மாகி
மலங்க ணீக்கிட மாப்பெரும் பூசைகொண் டிருந்து
நலங்க ளீவதல் லாற்றனிச் கோயினற் குருவுக்
கிலங்கு மத்தலத் திராமையாற் காரிய வியல்பே.

(௩௦)

ஆத லாலிவர் காரண குருவென்ப தறிதி
காத லாலுருத் திரார்பெருஞ் சிறப்பினைக் கணாந்தா
மோத லாலுள நினைத்தலாற் றீண்டலா லுறுநோய்
வீத லாலுயர் வெள்ளிய நதிப்புுகழ் விரிப்பாம்.

(௩௧)

உருத்திரமூர்த்தமுணாத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிரூத்தம் ஐாஉ.

வெள்ளாற்றுப்படலம்.

கடுவலிப் பாசம் வீசி யுயிரொலாங் கவர்ந்து கொள்ளு
மடுதிறற் கூற்றஞ் சீற்றத் தடிபிடி யெனுஞ்சொற் கேளார்
கொடுமலத் தாற்றல் குன்றி முதலொடுங் குலையக் கொன்ற
வடுவினம் வாதலூர் வர்சகத் தொருசொற் கேட்டார்.

(௧)

படுவள மிதப்பக் கொண்ட டாண்டிநா டாரும் வேந்தன்
வடுவறு குணத்தான் மிக்கான் மதிக்குலத் துதித்த தக்கான்
றொடுகழற் காலா னெல்லாப் ஐரவலர் தொகைக்கு மேலான்
கெடுதலில் சீர்ச்ச வேத கேதுவென் றுணாக்கும் பேரான்.

(௨)

தூயவெண் ணீறு பூசிட் துலங்குகண் மணிகன் பூண்டு
கேயவைவ் தெழுத்து மெண்ணி நிருமலன் பதம்பூ திப்பா
னாயப். றலங்க டோறு மணைத்தனைத் துறச்சே விப்புரன்
புரப்புப். றமகுஞ் குழ வெழுந்தனன் பகர்நன் னுளில்.

(௩)

*தழுவதன் னாட்டி லுள்ள தலமெலாஞ் சென்று சென்று
வழுவற வாங்காங் குள்ள தீர்த்தமு மாயி னாடித்
தொழுதுளங் களிக்கும் வேந்தன் ரொக்கமா தலத்தின் பேற்றா
லுழுவலன் புடையோ னாகிப் பெருந்துறை யுற்ற னன்றே. (ச)

மிக்கினி தடுத்த ளார்தம் வெம்பவக் காடு தீத்தற்
கக்கினி யாயே மன்னு மக்கினி தீர்த்த மட்டி
நக்கினி யாச்சோ மூன்று மெரித்தாரால் வருள்செய் பாக்குப்
புக்கினி வெயிலு வந்தார்ப் போற்றுது மென்று போந்தான். (ரு)

மாதவப் பிரிய மென்ன வயங்குரீ றுதி மெய்யம்
மாதவத் தலங்க வங்கை மலர்குவித் துளத்து வேறென்
ணைவத் திறம்போய் மாய வண்டிமிக் கோங்க நேர்வர்
தாதவப் பிரியர் பாத மடைந்துதாழ்ந் தெழுந்து போற்றி. (சு)

அருந்தவ முனிவ ராலு மாரண னெடுமா லாலும்
பெருந்தலை மறைகளாலு மளந்தின்னும் பேச வொண்ணு
திருந்தசெஞ் சுடரை யெங்கு மிருப்பினும் விசேட மாகக்
குருந்தடி யமரும் வாழ்வைக் கண்டுகும் பிட்டா னன்றே. (எ)

ஏகநா யகியை யன்பர்க் கிருவினை யறுத்தின் புய்க்கு
மோகநா யகியை யண்ட முழுதுமா யினுமெம் மாற்கோர்
பாகநா யகியைப் பாகம் பண்ணியெம் மையுமாட் கொண்ட
யோகநா யகியைக் கண்ணுற் றுருகுபு பணிந்தா னன்றே. (அ)

எழுவுறழ் தடந்தோள் வேந்த னிரிதரா திந்த வண்ணஞ்
செழுமலர்க் குருந்த மேய சிவபாஞ் சுடரை யோக
முழுமுதல் வியைப்பூ சித்து முனிவிலத் தலத்து வாழ்நாட்
கெழுவொரு நதியி லாமை யெண்ணுபு கிலேசங் கொண்டான். (க)

தலம்பல வினுமே லாமித் தலந்தனி லருள்கா நீர்த்தக்
குலம்பல விருக்கு மேனுங் குலத்திழிந் தாரு மூழ்கி
நலம்பர மாக வெய்த நதியிலா திருத்த னன்றே
நிலம்பர விடுமா ரென்று கிருமித்தல் வேண்டு மென்று. (க௦)

கருகுருந் தழுவா ழான்ம நாதர்தந் திருமுன் சென்று
செகுமனங் கனியக் கண்ட னீருகுத் திட்டேர் தாழ்ந்து
கருபால் லுடையா பெண்ணைக் கைக்கொள்ளென் றெழுந்து நின்று
புழுநுதம் புரியு மாறு போற்றின னீது வேண்டும். (க௧)

வெள்ளாற்றுப்படலம்.

கங்கையோர் பத்துஞ் சென்னி யொருசுடைக் கரக்கச் செய்தாய்
மங்கையோர் பங்கா வந்த மாப்பெருந் தலத்தி யார்க்கு
மங்கையா மலக மென்ன வருள்செய்மா நதியொன் நின்றே
சங்கையி லாது மேவத் தந்தரு டாரா யென்னின். (கஉ)

அடியனேன் கண்ணீ ரோபல் லாறுகப் பெருகா நிற்கு
முடிவிலந் நீரு மோலிச் சடையெண் முகக்கு மாறு
கெடியதோர் வேலை யுண்டா மதுகிசழ் வதற்கு முன்னே
கொடியனேன் கவலை தீரக் கொடுத்தியோ ராற்றை யென்றான். (கங)

என்றலு மான்ம நாத ரிரங்கியா காய வாக்கா
என்றருள் செய்வார் மன்னா நயந்தொரு சைய மெய்தி
நின்றருஞ் தவஞ்செய் வாயே னினைத்தவா முடித்து மென்ற
ரன்றது தேட்ட வேந்த னடங்கரு மகிழ்ச்சி யெய்தி (கச)

சையமால் வளையை யெய்தித் தவாவரு ளான்ம தூதர் *
செய்யதா மணாத்தா னுள்ளஞ் செறிதரச் செறித்து நின்ற
மெய்யவா மன்ன ரேறு மெய்யவா வாது வாட்டி
வெய்யவா தவமுன் யாவு மேவுறத் தவம்பு ரிந்தான் (கதி)

அருந்தவஞ் செயுஞ்சு வேத கேதுமன் னன்பு னோக்கிக்
குருந்தடி யமரு மையர் கோலமா மறையோ ராகிப்
பொருந்தமற் றவன்முன் செல்லப் பொருக்கெனக் கண்டு தாழ்ந்தான்
வருந்தலை பன்னு னஞ்செய் மாதவ மகிழ்ந்தே மென்றார். (கஊ)

என்றவ னெதிரோர் தீர்த்த மினிதினுண் டாக்கி யீது
நன்றிரு பாக மாகிக் காவிரி நாப்ப ணாகச்
சென்றிரு பாலு மோடித் தில்லையின் வடக்கோர் கூறாய்
மன்றநா மகிழ்ந் தெய்வப் பெருந்துறை வடக்கோர் கூறாய். (கஎ)

ஒடுபு பரவை சாரு முரைத்தவிக் குடினா நாம
நாடுகின் பெயர்முற் சொல்லா னுனிலம் புகல்வ தாக
வாடுநர் சம்பே ரின்பத் தாடுந ரீகக் காட்சி
கூடுநர் ஸமது காட்சி கூடுந ராக வின்னும். (கஅ)

இருபகுப் பாயி யங்கு மிந்ததி யிரண்டு பாலும்
பொருவரு.வளங்க,செல்லாம் பூப்பன வாக முழங்க
யொருகருஞ் சிராத்தஞ் செய்வோ ருலப்பினு ளளற்ற முந்தி
வெருவுறும் பிதிரர் தம்மைக் கரையேற்றி விடுவா ராக. (கஆ)

ஆயவண் கயாச்சி ராத்த மாயிர மேணு நன்பேர்
மேயான் னுதிச்சி ராத்த மொன்றினை லெல்லா வாக
துயமற் றிதனைக் கண்டார் தொட்டாருட் கொண்டா ரியாரும்
பாயகம் முலகஞ் சேரும் புண்ணியப் புல ராக. (௨௦)

உலகுப கார மாக வொருருந் தடியின் மேவு
மலகினம் இருஞ் றித்தே யலகினுண் முயன்று நோற்று
வலனுடை யிவ்வ ரங்கண் மாட்சியிற் பெற்ற நீயு
மிலகும் மடிக்க லப்பி செய்தியின் புறுவா யாக. (௨௧)

என்றுபல் வரமு நல்கி மறைந்தன ரெங்க லாய
ரன்றெதி ரமைந்த தீர்த்த மலையெறிந் திருபா லாகி
வென்றுமேம் படுகா வேரிக் கிருபாலும் விராவி யோடிச்
சென்றுவான் பரவை தோய்ந்து திருந்துமா நதியா யிற்தே. (௨௨)

அதிசயம் பயப்பப் பொன்னீத் தென்றிசை யவாவிச் செல்லு
நதிவழி வந்து மன்னு னகுபெருந் துறைக்கு தீசி
மதியமை துறையின் மூழ்கி வயங்குவெண் னீறு பூசிப்
பதியெனு மாண்ம நாதர்ப் பணிந்துள முவந்தா னன்றே. (௨௩)

அற்றைநா ளாதி யாக வமரரே முதல்யா வோருங்
கற்றைவார் சடையா ரன்று கட்டளை யிட்ட வாய்மைப்
பற்றையா தரித்து மன்னன் பெரும்புக ளையும்பா ராட்டி
விறறையா கிற்கு நாமம் வெள்ளாறென் றிசைத்தா ரன்றே. (௨௪)

வானந்த மலைவி ராவ மாப்பெருக் கெடுத்து நேரும்
கானந்த முறப்பெ யர்த்துக் கடுத்துமேல் வரும்வெள் ளாற்றை
யீனந்தம் பாணீப் போர்தோய்ந் தானந்த மெய்த லாலே
யானந்த வெள்ளா றென்று மறைகுவ ரறிந்து ளோரே. (௨௫)

மணிபல ஷோழித்த வாரி வரையகில் சந்து ருட்டிக்
கணிதமின் மலர்ப ரப்பிக் கருகுப வருவெள் ளாற்றி
னணிகெழு மஞ்ச னங்கொண் டான்மகரீ யகனா யாட்டிந்
துணிவினர் பெறுமடப் பேற்றஹ யாமேயோ சொல்ல வல்லேம். (௨௬)

பொருவருஞ் சுவேத கேது மன்னவன் புரிந்த கோன்பால்
வருபெருந் திரையென் ளாற்றின் மாட்சியையெடுத்துச் சொற்று
புகுவரு முணரா வைய ரினிதம ரிடமாய்ப் பாவர்
மருவரும் பெருந்து றைச்சீர் விசேடமும் வகுப்பா மன்றே. (௨௭)

வே ள்ளா ற் று ப் ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆகத்திருநிறுத்தம் ௨௨௯.

பெருந்துறைவிசேடப்படலம்.

பாய மாமலர் கற்பக நீழல்வாழ் பவன்பதம் விழையார்நன்
காய தாமரை மலர்மிசை விருப்பவாணரும்பதம் விழையாரின்
பேய நாடொறும் பாம்பினைக் கிடப்பவ னிரும்பதம் விழையார்வான்
ரேய வாவிசூழ் வாதலூர் தம்பிரான் றுணைப்பதம் விழைந்தாரே. (க)

அநாதி முத்தனா மான்மநா யகப்பிரா ணைத்தொழி லினிதாற்ற
வநாதி யேசெழும் பிரணவ பீடமா வவாயமர் திறத்தானு
மனாதி மேற்பகா குண்டலி வடிவமா மன்னிய திறத்தானு
மனாதி யெப்பவ நாதிரூர் தத்தல மறைபெருந் துறையென்னும். (உ)

மேய மேன்மைசால் பிரணவ நாதநல் விந்துவக் கரமற்று
மாய மாமறை யாகம மாதிய வனைத்துறாற் பொருளெல்லார்
தூய யோகநற் பீடமாக் கொடுபகா தோன்றமே வுதலாலே
பாய சீர்த்தியத் தலமொன்றே யுலகெலாம் பரித்துமே விடுமம்மா. (ங)

விரிய வெப்புல னங்கனும் வாழ்பவர் விண்ணவர் விண்ணுளி
யரிய தாமரை மேலவன் மாலவ னளப்பிலா முனிவோர்க
டெரிய வந்துவர் திறைஞ்சுபு நினைபொரு டிருத்தகக் கொளக்கொண்ட
பெரிய தாயபண் டாரமொத் ததுதிருப் பெருந்துறைத் தலமம்மா. (ச)

திருவ மல்கிய திறத்தினுற் றிருமக டிருவநல் குறுகல்வி
மருவ மல்கிய திறத்தினுற் கலைமகண் மாண்புசான் மெய்ஞ்ஞான
வுருவ மல்கிய திறத்தினுற் பராபகா யொத்ததுற் றவர்க்கின்ப
மிருவ மல்கிய சுருணைசால் பெருந்துறை யெனுந்திருத் தலமம்மா. (சி)

உயிர கத்தமர் தான்மநா யகரெனு மொருபெயர் பெற்றாராங்
கயிர்த பப்பிர சன்னமா யமர்தலி னனைத்துயிர் சுளம்போலுஞ்
செயிர றுத்தடைந் தார்க்கன்புசெறித்தலாற் றிருவாத ஞ்ஞானை
கயிர வத்திரு வாய்மூலர் வார்த்தையுங் கடுக்குமத் தலமம்மா. (கி)

சரியை வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் றவிர்தரா தினிதாற்றுங்
கிரியை வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் கிளப்பெருஞ் சிவபோகம்
தெரிய வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலாற் றிருந்திய சிவஞானம்
புரிய வேண்டினர்க் கதன்பய னல்கலா லான்மநா யகர்போலும். (கி),

வேறு.

வரவு ருத்திர நாயகர் மன்னிய கயிலை
பரவு சீர்ப்பெருந் துவாதசாந் தத்தலம் பண்பின்
விரவு மான்மகா யகரம ரீத்தலம் விளம்பிற்
கரவு தீர்தரு சோடசாந் தம்மெனக் கணாவார். (அ)

இன்னு மப்பெருங் கயிலையை யுலகமென் றிசைக்கு
மன்னு மாபுரு டனுக்கு வசித்தியா மதித்துப்
பன்னு நான்மறை திருப்பெருந் துறையெனும் பதிதா
னுன்னு மாதூரி யாதீத மாலென வுரைக்கும். (ஆ)

சகள ரூபமாங் கயிலைமுன் னெவ்வகைத் தலத்து
மகள ரூபமாந் திருப்பெருந் துறைப்பதி யதிக
நிகள மாகிய பந்தரீத் தின்பமா நிறைவொப்
புகள மாவறப் புணர்த்திடு திறத்தினுற் பொலியும். (கௌ)

இந்த மாத்தலந் தனக்குயர் வொப்பதொன் றில்லை
யந்த மாதியு முளதென வறைவது மில்லை
யெந்த நானுந்த னியல்பினிற் றவிர்தலு மில்லை
யுந்த மேவினோ ருட்பிறப் புறுநரு மில்லை. (கக)

கங்கை யாறுகுழ் காசியா தியதலங் கலப்புற்
றங்கை யாமல கம்பொர வாற்றுபுன் னியங்கள்
சங்கை தீருமா மேருவே யெனினுமித் தலத்து
மங்கை பாகர்முன் புரியனுத் துணையுமா னாவல். (கஉ)

ஒருபெ ருந்துறைத் திருவிழாச் சேவிக்க வுறுவார்
மருவு தற்குடங் கொடுத்தவ ருணப்பதம் வழங்குந்
திருவ மிங்கவர் திருமடஞ் சமைத்தவர் தெய்வப்
பொருவில் சீர்த்தியு மவர்பெறும் பேறுமியார் புகல்வார். (கங்)

நந்த னப்பணி யியற்றுநர் நறுமலர் பறித்துப்
பந்த முற்றிடத் தொடுத்தணி பவர்தளிப் பரவ
முந்த நெய்விளக் கிடுபவர் பிறபணி முடிப்போ
ரெந்த வானருங் கீழ்ப்பட மேற்படு மியல்பார். (கச)

அன்ன தானநன் காற்றினும் பிறிதறஞ் செயினு
மன்ன வற்பமு மேருவாய்ப் பெருத்திடு மரபாற்
சொன்ன வத்தலத் தடைந்தன ராற்றிடத் துணிவா
ரென்ன வேறுபட் றலத்துமெய் தாரறி யியல்பார். (கஞ்)

வேறு.

நலமலி யித்த லத்தி னுமங்கே ளனாதி மூர்த்தத்
தலமருள் வடிவ மாய பெருந்துறை சான்றோ ரியாருஞ்
சொலவொளி மலமாய் மேய சிவபுரத் தோன்மெஞ் ஞான்றுங்
கிலமில் தாய ஞான கேத்திர மின்னுங் கேனாய். (கௌ)

மன்னிய புகழ்க்கு ருந்த வனமேயோக வனமெஞ் ஞான்று
மின்னிய புகழான் மிக்க தென்கயி லாய மேன்மை
பன்னிய வொருநால் வேத புரம்பலித் திரமா னிக்கந்
துன்னிய யோக பீடப் பதியின்னுஞ் சொல்வ துண்டால். (கள)

பராசத்தி புரமெய்ஞ் ஞானந் தவமெனப் பகரி ரண்டும்
விராவுற்று நிறைந்த தேச வனம்விளங் காதிக்கைலை
யொராவற்பி னொளிரும் மூர்த்தி புரமுப தேச மூது
நிராவற்றநாம மின்னுங் பலவகை யியம்பப் போமோ. (கௌ)

பெயரிவைக் கேதுப் பின்பு பேசலாற் றெரிய லாகு
முயர்தலப் பெருமை சொற்றா மொருதாஞ் சொலினுஞ் சன்மத்
துயரறுத் தின்ப விரி தோய்த்திடுங் கருணை மூர்த்தி
மயலறு பெயருஞ் சந்தே வகுத்துணா யாடக் கேண்மோ. (கௌ)

பெருந்துறைவிசேடப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௪௨.

மூர்த்திநாமவிசேடமுரைத்தபடலம்.

மறைபுகல் சரியை யாதி வயங்குநாற் பாதம் பற்றி
முறைமையி னொழுகல் வெஃகார் முதுவள வாத ஓரெம்
மிறையிரு பாதம் பற்றி யியங்குதல் வெஃகி னோரோர்
குறையிலு ரடுத்த ளார்தங் குறைவினாய் முடிப்ப ரன்றே. (க)

நலமலி யனாதி மூர்த்தி நயத்தலா லனாதி மூர்த்தத்
தலமெனப் பனாதி மூர்த்தத் தலேசனென் றொருநா மம்பெற்
றிலகுவ னிறைவன் முன்ன மெதிர்வழக் காடி வெட்டு
கிலவடு வகத்தி னின்று கீரொழு கீர்மை தன்னால். (உ)

பெருந்துறை யென்றோர் நாமம் பெற்றது சிவபி ரானும்
பெருந்துறை யீக னென்னப் பெரியவ ரெடுத்துச் சொல்வர்
திருந்துற நன்மை நல்கிச் சிவபுர மாய தாங்குத்
திருந்துற வமர்த லாலே சிவபுரே சப்பேர் பெற்றான். (ஊ)

ஞானால் குதலான் ஞான கேத்திர மெனும்பேர் கண்ணிற்
நீனமி தலமு ஞான கேத்திரே சப்பேர் பெற்றான்
வானவர் பிரானும் ருந்த மரீஇக்குருந் தவன மாயிற்
ஞானநா யகன்கு ருந்த வனேசனென் றறையப் பெற்றான்.

(ச)

பகாசிவ யோகஞ் செய்தல் பற்றியோ கவன மென்ன
வுணாசெய்வ ரிறைவன் றானும் யோகவ னேச னானு
னிரைவட கைலை நோக்கித் தென்கயி லாய மென்பார்
கணாயிலாப் பெருமா னுந்தென் கயிலாய நாத னானான்.

(சு)

பிரமனால் வேத மேற்கப் பேசுத லானால் வேத
புரமிறை யவனால் வேத புரேசனென் றொருபேர் பெற்றான்
வரபலித் திரமா யந்த மணிப்பெயர் பூண்ட தானத்
தரன்பலித் திரமா ணிக்க வாசுனென் றறையப் பெற்றான்.

(சு)

துதிபுரி யோக பீடம் துன்னலால் யோக பீடப்
பதியான் யோக பீடப் பதியவ னெனும்பேர் பெற்றான்
மதிபகா தவஞ்செ யாற்றாற் பராசத்தி புரமாய் மன்னு
நிதிநிகர் பிரானு மந்தப் புரவாச னெனநி கழந்தான்.

(எ)

வனமறை யொளியாற் நேச வனமெனு மொருபேர் பெற்ற
தனகநா யகனுந் தேச வனேசனென் றறையப் பெற்றான்
மனமுரு நிட்க ளஞ்சார் வலத்தாதிக் கைலை யென்பார்
பனவர்கா யகனு மந்தக் கைலையம் பரம னானான்.

(அ)

அரன்முதன் மூவர் போற்ற லாற்றிரி மூர்த்தி நாமப்
புரமிறை யவன்மும் மூர்த்தி புரவாச னெனும்பேர் பெற்றான்
வரவுப தேசஞ் செய்யும் வலத்துப தேச மூதூர்
காலிலா னுபதே சப்பேர் நகரக்கா வலப்பேர் பெற்றான்.

(க)

எரிபுறா சடையி னாரொன் றிரிந்தமும் தூற்றி னாரோ
மீரிமையி னளாவி முந்தூற் றொருவரென் றொருபேர் பெற்றார்
தெரிதரு சதாசி வாநி யைவருந் தியானஞ் செய்து
பரிவொடு துதிக்கு நீராற் பரமச வாயி யானார்.

(கஉ)

சகமெலாம் வணங்கக் கண்டு தக்கவா றுபதே சித்துச்
சகருரு வெனும்பேர் பெற்றார் விப்பிரர் தமக்கி ரங்கி
நகவழக் குறைத்து வென்று நாயகத் தன்மை மேவி
நகில்கைக் கொண்ட வையர் விப்பிர நாத ளானார்.

(கக)

அருமறை யவரா யத்தி யயனஞ்செய் வித்த லாலே
யொருவருஞ் சத்த னாத ருபாத்தியா யருமா னுர்மேல்
வருதில் வழி முன்னு வாம்பரி யுகைக்கு மாண்பாற்
சுருத்சொ லுண்மை யாரச் சுவநாத ரெனும்பேர் பெற்றார்.

(கஉ)

அயன்முத லொருமூ வர்க்கு மருளுப தேசஞ் செய்த
செயன்மரு வலின்மும் மூர்த்தி தேசிக ரெனும்பேர் பெற்றார்
பயனமை யான்ம நாதர் நாமங்கள் பகரி னினீனும்
வியனுள வாகுங் கண்டு விளம்பிட வல்லா ரியாரே.

(கங)

இத்திருப் பெயரு ளொன்றை மறவாம லியம்பு யோரு
முத்தம் மருவ மைந்தர்க் கிட்றே வழைக்கின் றோருஞ்
சத்தரி வின்ப ரூபத் தனிமுத லொடுக லக்கு
முத்தரே யாவ ரின்னு மொழியவும் வேண்டுங் கொல்லோ.

(கச)

அன்னிய மில்லா வான்ம நாயக ரருண மங்கண்
முன்னிய வெடுத்துச் சொற்ற மூவுல குய்யு மாறு
மன்னிய மலையான் மங்கை வந்தள வளாவு மேன்மை
துன்னிய யோக பீடச் சிறப்பினைச் சொல்ல லுற்றும்.

(கடு)

மூர்த்திநாமவிசேடமுனாத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆ:த்திருவிருத்தம்-இசங.

யோகபீடச்சிறப்புரைத்தபடலம்.

ஞாலமிசைப் பயிலுவன சற்றேனு முணராது நஞ்சு வேதக்
கோலவருக் கொண்டவனி முழுதிடந்து பாதலத்துக் குறுகி யாங்குஞ்
சாலமுயன் றனமந்தோ வெனசெடுமா றளர்வெய்தத் தரணி மேலச்
சீமல ரடிப்பிலத் தெரிவாத லூரரடி சிந்தித் துவ்வாம்.

(க)

தோற்றுமதி யுக்கையு மலருநறு மணமுமொன்றாய்த் தோன்று மாபோற்
தேற்றுதிரு வருளான்ம நாதரியுற் குணமாகிச் செல்வ மாகிச்
சாற்றிய போகவதி காரமெலாஞ் செய்யுமொரு சத்தி யாகிப்
போற்றுகிற பாகமபு ராணவிதி காசமுதற் பொருணு லாகி.

(உ)

தரைமுதலா மைம்பூத வடிவாகி யவற்றறுதத் துவக்க ளாகி
யுரைசெயுஞ்செல் காலநிகழ் காலமெதிர் காலமெனு மொருமுன் றுகி
விரையவரு பரிதிமுத லொளியுடிகத் திசையாய்க்கீழ் மேலு மாகி
ணைவில்பல்லா யிரகோடி யண்டமா யவையின்ற மாதா வாகி.

(ங)

எள்ளுக்கு னெய்யிருக்கு மியல்பேபோ வெந்ருகிறைத் திருந்து போகங்[ன்பு
கொள்ளுமுயிர்க் குறிப்பினைத்து முணர்ந்துசுவர்க் காதிபலன் கொடுத்துப் பி
மெள்ளமெள்ள வுபுத்திபுத்தி பொதுமூன்றிற் சிவதரும மிகுவித் துண்மை
தெள்ளுசிவ சரியைமுதற் புண்ணியத்தா லனைத்துயிருஞ் சிவத்திற் சேர்த்து.

தரைபுகழ்கர ரியருப சத்திவடி வாயெல்லாத் தலத்து மேவு
முணாசிறந்த பெருமானுக் கிடப்புறமும் வலப்புறமு முற்று மேவிப்
புரையிலுயிர்க் கருள்செய்வா னோணம்பான் பீடத்துப் பொலிவா ளாகி
வரையவற்று னறைபத்தொன் பான்பீடங் காரியமா வயங்கக் கொண்டு. (இ)

தவமலியும் பெருந்துறையிற் கரணசத் தியின்வடிவந் தானே யாகி
யுலமையிலாத் துரியபதத் தொளியேகா ரணயோக பீட மாக
நவமொடதிற் சிவயோக நாயகியென் றொருகருணை நாமத் தோடுஞ்
சிவபரா சத்தியென்றும் வீற்றிருப்ப ளப்பீடச் சிறப்புங் கேண்மோ. (ஈ)

ஓங்கார மெழுதோடி மந்திரத்தின் வடிவினையு முட்கொண் டென்று
நீங்காத வடிப்பீட மாயிருப்ப வதன்மேலா னிலவு பீடம்
பாங்கான நால்வேதா கமமங்க முதலாம்பல் கலை எல்லாந் [மோ.
தாங்கோசை கொண்டமுப்பத் தென்கலையா மவற்றின்பீர் சாற்றக் கேண்

நிவர்த்திபிர திட்டைவித்தை சாந்திசார் தியாதித் நிலைமை வாய்ந்த
வுவப்புறநல் லபரவிந்து கலையைந்தா மொளிரபர நாதந் தன்னுட்
டுவட்சிவள் ரிந்திகைதி விகையுரோ சிகையினொடு துலங்கி யேயுந்
பவித்துயர்மோ சிகைவளரு நூர்த்துவகா மினிகலைகள் பகரு மைந்தாம். (அ)

தலையமைச சூக்குமைசூக் குமையமிர்தை மிருதைவியா பினிதா மாய
கலைகள்பர விந்துகலை யாகவுரை பரநாத கலையு மைந்தா
நிலவியா பினிவியோம ருபையனந் தையனா தைநி கழ்த்து
முலைவிலகா சிருதையென வொளிரநாத வித்திரண்டு மொருநகற் கூற்றில். (இ)

மதியிருபா னொடுகுக்கு மைபைசந்தி மத்திமைவை கரியஞ் சோதி
யதிவாமை சேட்டைரவுத் திரிசையநல் விசையயப ராசி தையேர்
பதிவடிவப் பிராயிமுத லெழுமாத ராம்பதினெண் கலை கோடுந்
திதிமுப்பத் தென்கலையும் பொற்பதுமா சனமாகத் திகழ வான்கு. (ஈ)

சீரொன்று மினியகாரப் பத்துமுக்கோ ணத்தமருஞ் செவ்வி யாகிப்
பேரின்ப முதவுபிர மக்கிழத்தி யாயிருப்பள் பிறைசேர் செண்ணிக்
காரொன்று கறையிடற்றா ரெவ்வுருக்கொள் ளினுமவர்கா தலியாய் வாசத்
தாரொன்று குழலுமையான் முதலான கத்திகளாய்த் தழங்கி யென்றும். (அ)

சிவன்புரியா டலுக்கேற்குந் திருக்கோலங் கொண்டுலகந் தரிசித் துய்ய
வுவந்நுவினை யாடலினி தாற்றுவளிச் சிவயோக வுமையா டானே
யவம்புரியுந் தக்கன்மக னெனறவிர்க்க வரைக்கும் ளாகி யந்த
நிவந்தவரை நின்றபெருந் துன்றயடைந்து தவம்புரிந்த நீர்மை சொல்வாம்.

வேறு.

பெருவிதி பயந்த சிறுவிதி யென்பரின் பிறங்கூறச் செய்தமா தவத்தி
னிருமையி னண்ட பகிரண்ட மனைத்து மீன்றதா யேயொரு மகளாய்
மருவிநன் கமர்நாட் பரம்பரன் மணந்து வண்கயி லாயத்தை யடையத்
திருகுசா லினைய சிறுவிதி கொடிய தீயவா ணவமலச் செருக்கால். (கங்)

மருகரு ளொருவ னாகவெவ் வுலகும் வழுத்துமா தேவனை நனைந்தே
பெருகரு ணந்தி யனுளையும் வேண்டான் பிறங்குவான் கயிலையின் மேலா
லொருகருங் கண்ட னுமையொடு மமரு மோலக்க முற்றன னுங்குத்
திருகரு நமைக்கண் டெழுந்திலா னிந்தச் சிவனைனச் சினந்தனன் மீண்டு.

ஒருமக மியற்றித் தாமத குணத்த னொருவனை விலக்கிமற் றள்ளார்
சருநனி நுகரச் கொடுப்பனென் றெழுந்த சாலையொன் றியற்றின னுங்குப்
பொருதழல் வளர்க்க விமலைமா தேவன் பொன்னடி சென்னியிற் சேர்த்துத்
திருவிலி பார்போய்த் திருத்துவ னென்று சேர்ந்தன ளவன்மகச் சாலை. (கௌ)

கனிமனத் தமர ரெண்ணினுண் முயன்றங் கனவினுங் காணரு முதல்வி
தனியொரு தன்பா லெளிவரல் கண்டுந் தானவ மதித்தன னிருந்தான்
முனிவொருங் கடைந்து புரிமகங் கெடுமா மொழிந்துயோ கத்தழல் புகுந்து
பனிவரை மகவாய்ப் படர்ந்தன ளதுசெய் பண்டைந் தவம்பழு தாமோ.

வரையிறை மனைவி மேனைபா ராட்டி வளர்த்திட வுயிரெலாம் வளர்ப்பான்
புனாயற வளர்த்தம் மனைகழங் காதி புரிசூழன் மகளிரோ டாடி
வினாமலர் குற்றுச் சிற்சினுள் கழிய விமலை மணப்பது கருதித்
திரையமு தனையா டவஞ்செயல் சூறித்தா டிவவியாழ் நாரத னடைந்தான்.

கனிமனத் தடைந்த மகதியாழ் முனிவன் கெளரிதன் முண்மல ரிறைஞ்சிப்
பனிமலர்க் குழலா யுலகெலாம் பயந்த பாவைகே டிருவுளத் தமைத்த
முனிவருங் கரும மியாதென விளவ மொய்குழல் வெண்ணிற முனிவா
தனிமுந லடைந்து மணஞ்செயற் காய தவம்புரிந் திடுதிறங் குறித்தேன்.

அதபுரி வதற்கு மிடமெது வாமென் றாய்திருந் தனனெலா முணர்ந்த
முதுபுகழ் முனிவா முன்னுபு நீயே மொழியென மறவலும் வணங்கிச்
சதமுகன் முதலா முயிரெலா மீன்ற தையனிற் குணத்துவ னியானோ! -
சதமென வினா நிறத்தினுற் புகல்வேன் கருத்தற விருத்தெனப் புகல்வான்

குளிப்புணற்பொருளைப்பாண்டான் ஓட்டிற்ருந்துறைபெருந்துறையென்றே
ரொளிர்பெருத் தலமுண் டத்தலப் பெருமை யுணர்ந்துத் லியாவர்க்கு மொல்
நளிர்பலர் மிசையோ னுதிமூ வருக்கு நயத்தருள் புரிந்ததா னனுமார் [லா
தனிரியன் மேனி யன்னையத் தலமே தவஞ்செயத் தருதல மென்றான். (20)

எனமுனி மொழியக் கேட்டமாத் திரத்தே யெம்பிராட் டிக்கழன் மெழுகின்
மண்கனி யுருகக் கண்கணீர் வடா மதிப்பரு முவகையீக் கூர
வனவர தமும்பாண் டியவள நன்னா டாற்றுமா தவப்பய னடையக்
கண்கமா மதில்கூழ் பெருந்துறையடையுங் கருத்துறக் கொண்டன ளன்றே.

தந்தைதா யியையும் படிமொழித் தெழுந்து தடவிமா னத்தின்மேற்கொண்டு
சிக்கைகூ ரளவில் பரிசனஞ் சூழத் தெய்வதுந் துமிபல வியம்ப
வந்தையின் முனிவ ராமுழக் கெடுப்ப வமரர்கள் பூமழை பொழிய
கிந்தையி நெய்வப் பெருந்துறை யடைந்தா ணினைதரா ரிருதயத் தடையாள்,

மருவியசெம்பொன்விமானகின்றிழிந்துமலர்க்காஞ்சென்னிமேற்குவித்துத்
திருவிய நளியுட் புருத்தழ னுமத் தீர்த்தகண் காடிகீ றணிந்து
குருவிய னயன மணித்தொடை பூண்டு கோதிலைத் தெழுத்துளங் குறித்தே
பொருவிய லாத வாதவப் பிரியட் புகர்முகக் களிற்றினைக் கண்டு. (2௩)

தனிவலஞ் சூழ்ந்து தம்பிரான் வடிவந் தானெனுங் குருந்தினை யருச்சித்
தொளிவள ரான்ம காயகர் திருமு னுற்றன்பு மிகப்பணித் தெழுந்து
களிகொள மலர்க்கை தலைமிசைச் சுவித்துக் காரண தீதவான் பொருளே
தெனியநா னின்னை மணப்பது வேட்டேன் றிருவருள் புரியென நிற்ப. (2௪)

மறைமுதற் பொருளுள் ளிரங்கியா காய வாணியா லருள்செயு மணங்கே
கறையறு மணியு மதனிடத் தொளியுங் கலந்தென நீயுமோர் நாமு
முறைசுவ ழெனினு நீபுரி தவங்கண் டினைமணந் திடுவதற் குள்ள
கிறைதரு விருப்பங் கொடுகினை வாலை யாம்படி கினைத்தன மன்றே. (2௫)

கினைத்தவா றுகி யித்தலத் தடைந்தாய் கிட்களஞ் சகளகிட் களத்தோ
டனைத்தவாஞ் சகள மெனுமொரு மூன்று ளரும்பெறல் யோகநா யகியே
முனைத்தகிட் களமாஞ் சகளநீ யிரண்டு முயங்கிய தியோகபீ டங்கா
ணனைத்ததா மனைய பீடமே லமர்ந்து நவின்றகிட் களத்தொடுங் கலந்து.)

மாதவம் புரிமோ புரியுநீ யுணரும் வண்ணநாக் காட்சித் தருளித்
தீதற கினைத் தவிதமுடித் திடுவாஞ் சேறியென் றருள்செயக் கேட்டிக் [தா
காதலங் கடலு ளுழந்திமே லெழுவான் கடிப்பத்தாழ்ந் தனன்வினார் தெழுந்
ஜேகதலங் கமையா யோகபீ டத்தை யுற்றமர்ந் தருத்தவம் புரிவான். (2௬)

ஓ வ று.

ஞந்த ளக்கருங் கூந்தல் சழுவமாக்
கந்த ரத்தணி கண்டிகை யாரமரச்
சந்த ரத்திரு ரீறு துதைந்தது
சந்தி ரக்கலை போலத் தயங்கிட. (௨௮)

சிற்பி டைக்கொடி தாங்குதல் சீனாயாப்
பொற்று ணைக்குழை பூண்டது சங்கமா
மற்றொ ரொப்பிலா மாதுமை கோயிலு
னற்ற போதந்த யோகபீ டத்தமர். (௨௯)

கருணை நாயகி காதலொ ரிந்தழீஇப்
பெருகு நீரொடு நீருறு பெற்றிபோ
லொருவி லோருரு வுற்றவ ளோடொன்று
மருவி னுளையோக பீடத்தின் மாதவம். (௩௦)

ஒருப தம்மடித் தோர்பத மூசிமேன்
மருவ லுன்றி மலர்க்கை யிரண்டையுங்
குரும ணிச்சடை மீது குவித்துமூக்
குருவ நன்னுதி மீதுகண் ணுற்றிட. (௩௧)

அவாவொ ளிங்கும் பகத்தினால் வாயுவை
யுவாம தித்தலத் தொன்ற வொடுக்கியே
சிவாய மந்திர நாவற் செபித்துமேற்
றுவாத சாந்தத்திற் சோதியுந் தானுமாய். (௩௨)

ஏக போகமா யெங்கும் விபாபக
மாகி யின்ப வதித சுகத்தொடு
மோக மாய்க்குருந் தத்துறை மூர்த்தியைப்
பாக வுட்கொடு பண்ணினுண் மாதவம். (௩௩)

அந்த வேலையெம் மையன் குரோதனைச்
சந்த மாருமை செய்தவந் காத்திரீ
யெந்த வைப்புமாய் பாவிசென் றியம்பலு
நந்த மற்றவ னுந்நயந் தானதை. (௩௪)

செய்யு மேன்மைத் தவத்தின் செயலுணர்ந்
தைய னங்கவட் கற்புத மாம்படி
தய்ய வெள்விடை மீயிசைத் தோன்றின்
றுய்ய யோகத் தியானத்து ணர்த்துவான். (௩௫)

உன்றன் மாதவங் கண்டங் குவப்பொடு
மன்றல் செய்திட வந்தனம் யாமென
வின்றி தென்கொலென் றெண்ணி விழித்தலு
மன்று மேவிம யாசலத் தங்கனேர், (௩௬)

யோக பீடத்திங் குற்ற வருவொடுங்
தாக மோடங்ஙன் றங்ஈடக் கண்டன
ளேக நாதனு முன்பிட பத்தின்மேற்
போக மேவுருக் காட்சி புரிந்தனன். (௩௭)

கண்டு நானொ டெழுந்துகை கூப்பிந்
லண்டர் கோன்மணஞ் செய்வதற் காமெழிற்
கொண்ட கோலமுட் கொண்டொரு கோயிலு
ளொண்டொ டிக்கையுமைபோ யிருத்தலும். (௩௮)

இமைய மன்னனு மேனையு மியாவரு
முமையங் குற்ற வதிசய முண்ணினைந்
தமைத ராமகிழ் வுற்ற வமைதியிற்
சுமைய வாவயி னியாவருஞ் சாருவார். (௩௯)

புண்ட ரீகனு மாலும்புத் தேளிரு
மண்ட லச்சடை மாதவ ரியாவருங்
கொண்டன் மேயவே தண்டக் குழாங்களு
மெண்டி சைக்கண நாதரு மெய்தினார். (௪௦)

அற்பு தத்தொடு மண்ணன்முன் போய்த்தொழ
வெற்பு நாதனை நோக்கிவிண் ணோரெலாம்
பொற்பு மேவுநின் பூவையை யண்ணல்வேட்
டிற்பு குந்தின மின்றென வோதலும். (௪௧)

மயன்வி தித்த மணப்பெரு மண்டபத்
துயர்ம ணப்பொலி வுற்ற வுமையைமெய்ப்
பயன்கொள் வெற்பன் பரமற்கு நன்மணச்
சயமு நப்புனற் றுணா யளித்தனன். (௪௨)

துதிம ணம்புரி தோகையொ டும்பரன்
கதிகொண் மால்விடை யேறிக் கயிலையுற்
றதிக மாம்வினை யாட்டி னமர்ந்தனன்
பதியு மன்பர் துதித்துப் பரவவே. (௪௩)

வீரபத்திரப்படலம்.

அக

அம்மையோகநன் காற்றிய பீடத்தின்
வேம்மை தீர்சிறப் போதினம் வேந்தனே
யெம்மை யாளிறை யேவலி னுலடை
செம்மை வீரன் நிறமும் விளம்புவாம்.

(சச)

யோகபீடச்சிறப்புணாத்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சுருள.

வீரபத்திரப்படலம்.

யாவரும் புகழ்சி வாணு பவமெவ்வா நிருக்கு மென்னினி
மேவரு முருவொன் றுற்றுப் பெருந்துறைக் கோயின் மேவித்
தாவரும் பூசை யோடு சாறுக்கொண் டடைந்தோர்க் கெல்லா
மோவருஞ் சோறு கல்கி யுவந்துவீர் நிருக்கு மன்றே.

(க)

சிறுவிதி யென்பான் செய்த தீமகச் சாலை யெய்தி
மறுவறு முமையாள் சேரித் திருவுரு மறைத்த பின்னர்த்
தெறுவலிக் குறுந்தாட் பூதச் சேனையோ நெற்றி காப்ப
னுறுவிழி திறந்தா னந்நின் றுதித்தனன் வீர நென்பான்.

(உ)

சடைமுடி யண்டத் துச்சி தடவரப் புயந்தி காந்த
முடைபட நெருங்கக் கண்க ளுலப்பரும் புலிங்கந் கொட்ட
மிடைபுகைப் படலம் வாயில் வெளிப்படப் பிறையுந் தஞ்சென்
றடைதரு மெயிறு தோன்ற வாரமுற் சுவாலை வீங்க.

(ங)

பலகைவாள் வைரம் வைவேல் படுதழற் கணிச்சி சூல
மிலகுசக் கரந்து ரோண மங்குசம் பாச மின்னுந்
சூலவுவன் மண்டந் திண்டோ மாமுதற் சூலவ வேந்திக்
கலகமொன் றிற்த்து மிக்குந் கைபீல பொலியா நிற்க.

(ச)

கொண்டமே னியிலுண் டாய குறுவியர்ப் பிடைச்ச னித்த
புண்டவா வெயிற்றுப் பேழ்வாய்ப் பூதவே தாளக் கூட்ட
மண்டரு நடுக்க வோரெண் னாயிர கோடி குழத்
தொண்டீர்தம் பெருமான் முன்பு தொழுதெழுந் திதினைச் சொல்வான்.

(இ)

எழுகடல் குடிக்கோ மேரு வரைபெயர்த் தெடுத்த மற்றை
முழுவரை, யெலாந் னாக மோதுபு முடிக்கோ மரீலைச்
செழுமல ரோலைக் கையாந் பிசைந்துபொட் டிடுகோ செந்தி
யொழுகவென் கணுமவி ழிக்கோ வறுதரை கவிழ்த்தல் செய்கோ.

(ஈ)

நிகைக்கடாக் களிற்றை யொன்றிச் சேர்த்துவால் பிடித்த டுக்கோ
முறைக்குமண் டங்க ளாய முழுதுணைக் கொண்டு பந்தி
ஹைக்குமோ ராடல் செய்கோ பற்பல வுணைப்ப தென்றி
நைக்கெலா முணவு செய்கோ வருவென் னவின்னு தீன்றான். (௪)

மோகமார் மூடத் தக்கன் முதல்யாரு நமக்கு ஈல்கும்
பாகமின் றென்று கூறிப் பண்ணுவான் மகமன் னுன்பா
வேகிநீ பாக முண்டோ வில்லையோ வெனக்கே டிய
ஹைய வவன்ம றுக்கி னடர்த்துவா வென்ற னையன். (௫)

இடுபணி வீதுதா ஹெவென் றெயிறெலா மிலங்க நக்குக்
கொடுவலிப் பூதஞ் சூழக் குறுகினன் யாக சாலை
விடுதல்செய் யாம னுன்கு வாயிலுந் தாவன் மேவத்
தொடுகழற் காலான் வைத்துத் துண்ணென வுட்புக் கானல். (௬)

ஹீனுட் புருத லோடும் வெம்புலிப் போத்துக் கண்டு
சோருமான் குழாங்க ளென்னத் துண்ணென நடுங்கி வீழ்த்தார்
யாருமற் றனைய வேலை யழிதகைத் தக்கன் முன்போ
யோருமெம் பெருமான் பாக முண்டுகொ விலைகொ வென்றான். (௭)

ஹிலையென மொழியா னுண்டென் றியம்பிடா னிருப்ப வன்னுன்
றனையற வானால் வெட்டித் தழல்படு குண்டத் திட்டு
நிலைகுலைத் தோடு மெச்சன் றலையையு நேரே வெட்டி
யலிபுரித் தனன்மற் றுள்ள வமரர்கள் பலரு மாய, (௮)

சிறுவிதி மனைவி முன்னாச் செறிந்தபன் மாதர் தம்பாற்
குறுகுடி முன்போ யம்மை கோபத்தில் வருபெண் டெய்வ
நறுவினாக் குழல்வார் காலு நாகிவன் முலைமுன் னாகச்
செறுவலி கொண்டு கொய்து தெறுகினை மொழித்த தன்றே. (௯)

கொடுவலிச் சுழலுஞ் செங்கட் குறியதாட் பூத மெல்லாம்
கடுகிமற் றமர மாதர் கலையரை யறகெ கிழ்த்தப்
படுமுனைக் குவடு பற்றித் தழீஇத்தழீஇப் பருகி வாய்கீர்
விடுதலை றிருத்த காம விடாய்தவிர்த் திருத்த வன்றே. (௧௦)

உடையசெய்க் குடம னைத்து முருட்டுபு பொரியைச் சிந்தி
மிடைதரக் குவித்த வேர்ம விறகெலா மொன்று செய்து
புடைமகக் குழியி லிட்டு நீரளர் புசுட்டிப் போக்கி
ஈடைமழச் சிறுபூ தஞ்செய் குறும்பிணை நலில்வா நியாரே. (௧௧)

இவ்வண்ணம் கோபத் தியை யாதத்தி யோடு மாய்த்துச்
செவ்வண்ண மேனி வீர னின்றனன் சிவனை யுள்ளி
வவ்வண்ணம் போல வெங்கு மாயவ னதனை யோர்ந்து
வவ்வண்ண மறுப்பா னுக்குத் தோன்றின னாவென் னேற்றின்.

(௭௯)

விடையிசை யமலற் கண்டு தாழ்த்தெழு உவீர னிற்ப
வுடையவ னிரங்கி யாரு முயிரடைத் தெழுமா செய்தி
சடையவ வெனனு மையன் சாற்றிய வாறெ ழுப்ப
சடைதளர் தெழுத்தெல் லாரு னானோடும் பிரானைத் தாழ்த்தார்.

(௮௦)

தாழ்த்தெழுத் தொதுங்கி கிற்குந் தண்மூய் முருந்த. னுதிப்
போழ்த்தகிற் தையனா னோக்கிப் பொய்க்மனத் தக்கன் வார்த்தை
வீழ்த்தகீர் பட்ட பாடு விரிப்பதென் சிவத்து ரோகத்
தாழ்த்தமை திரு மாநம் பெருந்துறை யடையி னென்றான்.

(௮௧)

என்றுரைத் தவரைப் போக்கி வீரனோ டுமில்வெள் னேற்றுக்
குன்றுகைத் தொருவே தண்டங் குறுகிவீற் றிருந்தா னீம்மை
தென்றிசைச் செவ்வுங் காலச் சேறிக் காவற் கென்று
நன்றிசைத் திடலால் வீர பத்திர சம்பன் போந்தே.

(௮௨)

அம்மைசந் கிதியி னின்றே காவல்செய் தமரா கின்றான்
செம்மைகொ ளவற்றாழ்ந் திட்ட சித்திகள் பெறுவா ரியாரு
நம்மையான் பவன்சொற் பற்றி காரணன் முதலோர் ஞால
மும்மையேத் தாங்க னெய்தி முருக்கினர் சிவத்து ரோகம்.

(௮௩)

பகலருந் திறல்சால் வீர பத்திரப் பெருமான் ரோற்றத்
திகலருஞ் சிறப்பு மம்மை சந்நிதி யியைந்த வாயு
முகலருங் களிப்பிற் சொற்றா மொளிப்பெருந் துறையி லொன்று
தகலருந் தீர்த்த மேன்மை யனைத்தையுஞ் சாற்று வாமால்.

(௮௪)

வீர பத்திரப் படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௨௭.

தீர்த்தப்படலம்.

அயனரிதாழ் தில்லைமூ வாயிரரு மையரே
பயனமையும் வாசத்தின் வாச்சியரீர் பகருமென •
மயன்மருவாச் சபைநேரே மீரீஇச்சுட்டி யுணர்த்தினு
நீயன்மருவு செஞ்சரண மெய்மனோ ருயிர்க்காரணம்.

(௮)

சிவதீர்த்தம்.

நலமாரும் பெருந்துறையி னவதீர்த்த நாகுமுள்
வலமாருஞ் சிவமாதி மலரவனீ ருக்களாயுங்
சுலமாரு நவபேத மவையெனக்கூ றுவரறிந்தோர்
சலமாரு மதில்பொழித்தா ராநாதியே சமைத்தனரால். (௨)

ஆயநவ தீர்த்தத்து ளமலமாஞ் சிவதீர்த்த
மேயசபைக் கீசான விதிக்கிலுமை தளிவாயிற்
பாயவெதி ரொருகூவப் பழவமா வினிதமருந்
தோயமதில் வானவருந் துளைந்தாட லரிதாரும். (௩)

அன்னசிவ தீர்த்தத்தி லொருகிவலை யருந்திவொர்
முன்னமமை மலமாஸய கன்முழுத லறமுருக்கிப்
பன்னமல ரீணயான்முற் பல்லோரு நறுமுறுப்ப
நன்னலமார் சிவக்கலப்பு நண்ணியனு பவித்தமர்வார். (௪)

மலையடையன் மகள்யோகம் பயிலுதற்கு மருவியநா
ளிலவரிய வத்தீர்த்தத் ததிலிருப்பங் கொடுபுவனத்
தலைவனைத்தாழ்ந் தொருகிவலை தலைபிசைக்கொண் டவர்கண்ம
நிலைகுலையும் பழவரந்தா வெணக்கொண்டு நிறுவினான். (௫)

எண்ணரிய மகத்துவஞ்சால் சிவதீர்த்த மேனையநீர்
நண்ணரிய புகழான்ம நாநகூ பப்பெயர்பெற்
றண்ணரிய வபிடுகை மாட்டிதற்கே பாங்காரும்
கண்ணரிய வதன்பெருமை கட்டுரைக்க வல்லவரியார். (௬)

அக்கினிதீர்த்தம்.

ஆதிநா யகன்கோயிற் றென்மேற்கி லருளுருவப்
பூதிநா யகன்றழற்கண் பொருந்தநோக் குறப்பாய்ந்த
கோதிலாத் தழிலெழுபா தலமுருவக் குதித்தெழுந்த
தீதிலாப் புனற்பெயரக் கினிதீர்த்த மெனப்புகல்வார். (௭)

ஆயதனை யறிஞர் சத்திதீர்த்தமென வறைதருவார்
பாயவதன் மகத்துவத்தை யாமேயோ பகர்தருவோந்
தோயமதைத் தொழிப்பருகிற் றுளைந்தாடி னேக்குறினு
ளையநினைத் திழிற்றகவி னியல்பயனை யளப்பவரார். (௮)

திருந்துபுகழ் மலரயன்புத் திராணை சுவாயம்பு
பொருந்துதவத் தாற்பிறந்த புத்திரரோ நிருவருள்க்
வருந்துதலி லொருவனா மம்பிரிய வர்த்தனை
லிருத்திறல்சான் மற்றொருவன் பெயருமினி யறையக்கேள். (௯)

சத்தான குணமுடையான் நண்ணளிக்கா கரமான்
முத்தானக் களிற்றரசர் முடிதேய்க்கு மொய்கழலான்
கொத்தான மலர்க்குழலார் மடலெழுதுங் குலக்காம
னுத்தான பாதனென வொருபெயர்பெற் றவனம்மா.

(க0)

அன்னவனியா வரும்புகழு மரும்புதல்வற் பெற்றெடுக்கு
முன்னமுடையவனாகி மூரீரீ ரவளியிடத்
தென்னதலஞ் சிறந்ததல மெனவினா வித்தெளிந்து
பின்னமற வந்தடைந்தான் பெருந்துறையாஞ் சிவபுரத்தை.

(க1)

வந்தவனப் பெருந்துறையின் வளமுழுது நனிநோக்கி
யிந்தவளத் தலமொன்றே புலிப்பயனா விருந்ததல
மந்தமிலா வித்தடைந்தேற் காகாத தென்னென்று
சந்தமுற முகமகிழ்ந்து தலஞ்செய்யக் கருதினான்.

(க2)

ஒள்ளியதண் புனலாயு மக்கினிப்பே ரொழியாத்
வள்ளியதீர்த் தம்படிந்து வயங்கியவெண் ணீறணிந்தே
நள்ளியகண் மணிமாலை புனைந்துநயந் தைந்தெழுத்து
முள்ளியசின் தையனாகி யொண்மலர்க்கை குவித்தெழுந்தான்.

(க3)

மிக்கவரா யினிதமரும் வெயிலுவந்தார் தமைப்போற்றிச்
சொக்கவிரா யகர்பதமுந் தொழுதுருந் தினைவணங்கித்
தக்கவரேத் திமொன்ம நாதர்முனஞ் சார்ந்திறைஞ்சி
யக்கமணி யாஞ்சிவயோ காம்பிகைபா தழும்பரவி.

(க4)

எண்ணியகா ரியமுடிக்க வேண்டுமென வெடுத்தியம்பித்
தண்ணியவா ரழர்நீர்த்தத் தடங்கனாயி லடைந்தமர்ந்து
புண்ணியவா ருளான்ம நாதர்தான் புந்திகொடு
நண்ணியநா ருண்டளவு நயந்துயோ கத்தமர்ந்தான்.

(க5)

உண்ணாமே யோகருக்கு முத்தான பாதனஞ்
ரெண்ணாமே யொழிவார்கொ ளடியவருக் கெளியவர்தார்
தண்ணாமேற் றேன்றாத சடைமுடியோ டயன்முயன்று
பண்ணாமே னியினெதிர்த்தார் பார்த்தனுட னமரெதிர்த்தார்.

(க6)

அண்ணலடைந் தமைதெரிந்துத் தானப்த னெழுந்துபணிந்
தெண்ணலினி யென்னையென் றிருகைகுவித் தெதிரிந்
வுண்ணல்விட மாக்கொண்டா ருயர்மேரு முடியமர்ந்து
நண்ணலமை கோளியக்கு மகவளித்தோ நடவென்றார்.

(க7)

சொல்லமுடி யாமகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டு தொழுதுபோய்
வல்லதன திருக்கைமரீஇத் தருவனு முடிப்பெற்று
எல்லமக மேருமுடி எண்ணவந்ததுக் கொணியக்கு
மெல்லமையி தெரிந்துவந்தா னுத்தான பதவென்முன்.

(உக)

இன்னுமொரு கதையுணர்ப்பா மெறிதினாநீ ரிருந்தடத்து
மன்னுதகட்டகட்டுகெடு வானியின் வெழுபோய்வான்
ஹன்னசெழுத் கற்பகத்தின் கழுத்தெழுக்குஞ் சூழ்வனஞ்சால்
பன்னுபெரு விதர்ப்பமெனும் பைநிரத்து ளொருகாரம்.

(உக)

கனகமதில் புடையுடுத்த காம்பீலி நகர்க்கொருசா
கனகமலி விபுலமெனு மந்தணர்சே ரியியுன்னான்
தினகரமண் டலம்பொருவுக் தேகசா லொருமறையோன்
முனகரிய தொழில்விசுவம் பரனென்ன மொழிபெயரான்.

(உ௮)

அன்னவனுக் கிருவர்மனை வியுருள்ளா ராங்கவருண்
முன்னவன்பேர் கனகையொரு முனையுடையான் முனையில்லாள்
பின்னவன்மற் றவடியரம் பெயர்ப்பதற்கம் மறையவன்றா
னன்னரதம் பலமுயல்வான் தீர்த்தமெலா நணிப்படிவான்.

(உ௯)

அதுதெரிமுத் தவனெஞ்சத் தழுக்காறு கனிபூண்டே
யிதுபுரியு முயற்சியெனி னீனையாளுக் கொருமகவு
கதுமெனத்தோன் நிடுத்தோன்றி னமதுகா தலன்செல்வங்
குதுகலம தறவிரண்டு கூறுகிக் குறைபடுமால்.

(உ௯)

முற்றியவென் றுயரமெலா முதலோடு முடிப்பெனைப்
பற்றியாஞ் சுணங்குடிப் பாதகிகொன் றுடவணிக்
செற்றியபா தகம்வருத்தத் தேயமெலா முழித்து
மற்றியலோர் வனமடைத்து வன்றியா லுயிர்மாண்டான்.

(உ௯)

கோலத்தா லுயிர்மாய்க்தான் குணங்குருவ மொன்றடைத்து
குலத்தார் பொலியங்குதத் தேன்தலா ரானியினுன்
லாவத்தா நீர்கிழிது தண்ணுமே கவன்நிலவான்.
புரலத்தார் விழிப்பெருமான் பெருந்துறையோர் பங்கடைத்தான்.

(உ௯)

ஆயவிடத் தொருவிருக்க மேலமர்த்தா னக்தானி
செயயிரு புருவொன்று கிறைதாயம் பெடைக்கொழிப்பான்
பாயவழற் நடம்புகுந்து பறத்தமே வெழீஇச்சிறத்த
துய்யுபுந் திலிபெருந்து தென்கொழிபெட்டிட னின்தம்.

(உ௯)

சோர்தருபெய் மகனாடம்பிற்பெய்தாவன் வருகிங்கெ
சார்தருபா தகமனைத்துத் தவிர்த்துதே வருகாடு
நீர்தருசெஞ் சடையான் செஞ்செயிற் பதியடைந்தான்
கேந்தருமா தேவிவணி தவிர்த்தொண்டின் பெய்தினனாகல்.

(28)

அருவனத்தக் கினிதீர்த்தம் படித்தவான் கபோதகம்பெண்
புருவுடம்பின் விழுத்தியபு. நிவலியிற்போத் தொருதிவலை
மருமயற்பே யுடல்படியத் தேவுருவம் வந்ததெனி
னிறுமலரத் தடப்பெருமை யெம்மனோர் சொலந்தெளிதோ.

(29)

தேவதீர்த்தம். வேறு.

தண்ணிய வான்ம காதர் சந்தி யவாகித் திங்கி
னண்ணிய செல்லிக் காவு ணயந்தமர் தருமோர் தீர்த்தம்
புண்ணிய லானோ ரியாகும் போத்துவேசத் தாட லாலே
யெண்ணிய தேவ தீர்த்த மென்பரா வதற்கு நாமம்.

(29)

அன்னதை காத தீர்த்த மென்றறி வுடையோர் சொல்வார்
பொன்னவிர் கமலம் பூத்த புனலதிற் படிவோ ரியாகும்
பன்னரு மிம்மை யோடு மறுமையும் பண்பிற் றுய்த்து
மின்னவிர் சடையான் பாத மேவிலீற்றிருப்ப ரீற்றில்.

(29)

தென்றிசைக் கடற்றீ ரத்திற் செல்வமும் கல்வி யுஞ்சேர்க்
தொன்றிய வளத்தா னொரு மோங்கரி மந்தி ரப்பேர்
துன்றிய புரமொன் றுண்டு சுரககர் வாழ்க்கை யோரு
நன்றிய லாங்கு மேவ ண்ணுவர் வேட்கை மாதோ.

(30)

அந்தகற் புரத்தி லெம்மா னால மொன்றுண் டென்று
நந்தமக் கருளு மீச னாமமோ மந்தி ரேசன்
பிந்தலி லருள்சா லம்மை பிரமநா யகியென் பேராங்
பந்தமி லிருவ ருக்கும் பண்ணினர் திருவி ழாவே.

(31)

சாறுசெய் தினத்து னோர்காட் டையலோ டைய ணாதி
யேறுகொண் டலங்கா ரஞ்சா ரெழிற்றிரு வீதி யெய்திப்
பேறுதன் கடியாரக் கெல்லாம்பெற்றகருங் காட்சி கல்கிக்
கூறுதன் கோயி லுள்ளாற் குறுகிவீற் திருந்தா னன்றே.

(32)

இருள்செறி கால மாக விற்புரு கட்டவை தேருந்
தெருளின்மித் திரனென் னுனோர் மறையவன் சிகழிக் கப்பாற்.
பொருளிலு யென்க்க பித்த பிபத்துட் பொருத்து மொன்னை
முருஹக் கழியிற் தேடித்து வழிக்கொடு கடத்த போனான்.

(33)

அன்னவன் முன்பு செல்லச் சிலர்தொடர்ந் தகத்துட் போவான்
மின்னகு தீப நோக்கி வினாதரத் தொடர்ந்து சென்றார்
சொன்னவச் சிவால யத்தெண் ணெய்கவர் துரோக மேவ
வென்னரும் வறுமை மூடப் பட்டிமந் தளற்றி லாழ்ந்து.

(௩௪)

கெழுதுநான் கழிந்த பின்றை நிலத்திழி பிறப்பி னுற்றார்
கொடியமற் றிதற்கு மூல மெனக்கூறு மித்தி ரன்றான்
றடிதரா நிரப்பு மூடித் தளையிப்பன் னொரு முன்று
கடியவெந் நோய்க்கோட் பட்டுக் காலனூ ரடைந்தா னன்றே.

(௩௫)

ஆவயி னிரய மெல்லா மளப்பினு ளனுப வித்து
மேவருங் கிருமி யாதி வேறுவே றுதித்து மாய்ந்து
பாவமன் னுமலி யாஐப் பல்லிடத் துழலுங் காலை
யோவரும் பெருந்து றைப்பாந் பிதிர்வன முற்றா னன்றே.

(௩௬)

சுடுவனச் சாம்பர் வீழ்ந்து புரளலுந் தூய ஞானம்
வடுவறச் சிறிதுண் டாக மற்றந்த வலியி னாலே
படுமலர்த் தேவ தீர்த்தம் படிந்துபா தகந்த டிந்து
கொடுமலக் குறும்பு மாய்த்துக் கூடுபே ரின்ப முற்றான்.

(௩௭)

அறத்தினை வேண்டி னொலு மளப்பரும் பொருள்க ளாய
நிறத்தினை வேண்டி னொலுந் திகழ்தரு மின்ப மென்னு
நிறத்தினை வேண்டி னொலு நிகழுமிம் மூன்ற னுக்கும்
புறத்தினை வேண்டி னொலுந் பொலியநல் கிடுமத் தீர்த்தம்.

(௩௮)

முனிவர்கீர்த்தம்.

உமைமண வாளன் கோயி லுத்தர திசையின் கண்ணே
யமைசிறப் புடைய வீதிக் கருகொரு தீர்த்த முண்டாற்
கமைமுனி வரர்க ளாழிக் களித்தருந் தவஞ்செய் நீராற்
சமைதரு முனிவர் தீர்த்த மென்மனார் தலைமம சான்றோர்.

(௩௯)

இன்னுமற் றதனை விந்து தீர்த்தமென் றெடுத்துச் சொல்வார்
பன்னுமற் றநீ ராடிற் பாதக மனைத்து மாயுந்
துன்னமும் மலக்கி ழுங்குந் தொட்டெறி வன்மை மேவு
மின்னுமஞ் சடையான் பாதக் கலப்புமே விடுவ துண்மை.

(௪௦)

கொழிதமிழ் மணக்குஞ் செவ்வாய்க் குறுமுனி வரனென் கோமான்
பழிதபு பொதிய மேவும் பிடிவழி யியங்குந் காலைக்
கழிதவத் தருவா சன்றன் காதல ரிருவ ராய
வழிதனைக் கொடுவா தாவி வில்வல னடுத்து மேவி.

(௪௧)

வஞ்சகத் தூட்டல் கண்டு மற்றவர் தமைநீ ருக்கி
நெஞ்சகத் துறுவன் மைந்த ரிவரென நினைந்து நாளு
மஞ்சகத் தொழித ராத பெருந்துறை மருங்கு வந்து
தஞ்சகக் கழுவா பாற்றத் தமிழ்முனி வரனினைந்தான்.

(௪௨)

தண்ணிய முனிவர் தீர்த்தஞ் சார்ந்துசங் கற்பங் கூறிப்
புண்ணிய முனிவ னாடிப் போர்த்திய பழிய னைத்து
மண்ணிய விசேடம் பெற்றான் மற்றுமத் தீர்த்த மாடி
யெண்ணிய பேறு பெற்ற ரெண்ணிலா ருலகி லம்மா.

(௪௩)

அகத்திய முனிவன் பின்னு மமைந்தவெள் ளாற்றின் மூழ்கி
மகத்துவ மிகும்வெள் ளாற்றின் வடகணா யிலிங்க ண்டுத்
தகத்திகழ் பூசை செய்து தன்பெயர் நிறுவப் போளு
னிகத்தியல் போக மாதி யெய்துவா ரதபூ சிப்பார்.

(௪௪)

அகரதீர்த்தம்.

அங்கண ருபாத்தி யாய ராயமர் கழக மாகத்
தங்கிய வாங்கோர் தானந் தனக்குப்பச் சிமதிக் கின்கட்
பொங்குமோர் தீர்த்த முண்டாற் புகரற வசுரர் தேயந்து
பங்கமில் வரங்கள் பெற்ற ராதலாற் பீரி லுள்ளோர்.

(௪௫)

வலிதரு மசுர தீர்த்த மெனும்பெயர் வழங்கா நிற்பர்
சலிதரு தரமி லாத சதாசிவ தீர்த்த மென்றும்
பொலிதரு புலவர் சொல்வா ரங்கதிற் புகுந்து மூழ்கின்
மெலிதரும் பாவ மெல்லாம் வீட்டின்ப மெய்து மன்றே.

(௪௬)

வாயுதீர்த்தம்.

மருவிய குருந்தி னுக்கு வாயுமூ லையிலோர் தீர்த்தம்
வெருவற வாயு மூழ்கி வயிற்றுநோய் வீட்டி வாழ்ந்தா
நெருவிலத் தீர்த்தால் வாயு தீர்த்தமென் றுணாயா நிற்பர்
திருவினர் மகேச தீர்த்த மென்னவ்வுஞ் செப்பு வாரால்.

(௪௭)

உணத்தவன் புனலா நின்னு ழுணாக்கவேண் டியவோர் மூன்று
நிணத்தடம் பின்பு சொல்வார் திருப்பெருந் துறைய கத்து
வணத்தடந் தோட்கு ராதி யாவரு மடிய மாட்டிப்
புணத்ததீர்க் குமாரன் வந்து பொருந்திய திறமுஞ் சொல்வாம்.

(௪௮)

தீர்த்தப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சுளகு.

கு ம ர ரீ வ ரு கை ப் ப ட ல ம்.

அதுமுத லுதுமுத லென்ற ஹைந்திடா
திதுமுத லெனத்துணி யியல்பு நுன்கிடு
முதுமுத னுலென மொழியும் வாசகப்
புதுமுதன் மலரடி புந்தி மன்னுமால். (க)

ஒருசிறு விதிமகச் சாலை யுற்றவன்
றருதக ருனுணச் சமைந்த வானவர்
வெருவறக் கடையெலா மேனி கொண்டெனப்
பெருவலிச் சூர்முத லோர்பி றந்தனர். (உ)

எண்ணினு ளருந்தவ மியற்றி நெற்றித்தீக்
கண்ணினுன் பால்வர மனைத்துங் கைக்கொண்டா
ரண்ணுபே ரண்டமா பிரத்தெட் டாளுவா
ரிலா மருள்சிறி தேனு முற்றிலார். (ங)

அன்னவ ரலைத்திட வலையின் வாய்த்துரும்
பென்னவா னவரெலா மலைத லேய்ந்தனர்
சொன்னமா தேவர்க்குத் துரோகஞ் செய்பய
னின்னதோ வின்னமு மெய்து மென்பரால். (ச)

ஆலைவாய்க் கரும்பென வவுண ராலுடை
மாலையன் முதலிய வானு ளோரெலாம்
வேலைநஞ் செழத்தமைக் காத்த வித்தகன்
சோலைஞழ் திருப்பெருந் துறைவந் தெய்தினார். (ஊ)

அய்யனே யபயம்வெவ் வரின மேந்திய
கய்யனே யபயம்வெங் காலற் செற்றகாற்
செய்யனே யபயமா தவத்தர் சிந்தைவாழ்
மெய்யனே யபயமியா மெலிவு மேவினேம். (ஈ)

முத்தனே யோலமெம் முதல்வி கொண்டரு
ளத்தனே யோலம்விண் ணவாம்பெ ருந்துறைக்
கத்தனே யோலமெங் கனைக னாகிய
நித்தனே யோலமென் றிறைஞ்சி நின்றனர். (எ)

ஆயவக் காலை யி லரன்ம னாயகர்
கேயமுற் றவர்முகம் பார்த்து நீரெலாங்
காயமேற் போம்வட கயிலை யண்ணுமின்
பாயதும் பகைதபு பான்மை மேவவே.

(அ)

என்றலும் வடகயி லாய மெய்தினு
ரன்றலி னன்தியெம் மண்ணு றுடொழுஉ
மன்றமர் பிரானுக்கெம் வரவு செப்பென்றா
ரொன்றவ னனுனாடுபெற் றுள்பு கச்செய்தான்.

(ஆ)

உருத்திர மூர்த்தியை யுவந்து கண்டனர்
கருத்தமை தீரவடிக் கடிப ணிந்தனர்
பருத்தெழு மகிழ்ச்சியிற் குடந்தம் பட்டனர்
திருத்தக வவர்முக கோக்கிச் செப்புவதன்.

(க)

ஒன்றுநீ ரஞ்சலி ரும்பர் கள்வளங்
குன்றுராப் பெருந்துறை கூடி மேவலா
லன்றுதும் பகையெலா மழிவ தாகுமா
லின்றுநா மதற்குவே நியற்ற லுண்டெனா.

(கக)

ஆறுமா முகங்கள்கொண் டமர்ந்துட் டாதுவை
வீறுவா னுதற்கணில் வெளிப்ப டித்திடக்
கூறுகா லழறலைச் சுமந்து கொண்டுபோய்த்
தேறுமா கங்கையிற் செலுத்தக் கங்கையும்.

(கஉ)

மறுவறு பெருஞ்சர வணத்தி னுய்த்திட
வறுபொறி களுமறு குழந்தை யாகியோங்
குறுதினத் துமையவ ளொன்று செய்தொளி
பெறுகழி லைக்கிரி பிறங்க ளுய்த்தலுழ்.

(கக)

ஆறுமா முகத்தவ னாய நம்பிரான்
வீறுசெய் தம்பிய ரொடும்வி ராவியே
மாறுதீர் பெருவினை யீரட்டின் மன்னுத
நேறுமா லயன்முதற் நேவர் கூடுபு.

(கச)

மறைமுத லடித்தலம் வீழ்த்து வாழ்த்தியே
முறையிட விரங்கிய முக்க னாயக
னிறைப்தி னெருவரை நிகழ்தன் சத்தியை
யறைபடை யாகச்செய் தங்கை கல்குபு.

(கௌ)

இன்னும்வேண் டெவெலா மினிதி னீந்திவட்
 இன்னும்வா னவர்பகை தொலைத்து வாடுவென
 மின்னுதம் பியரொடும் பூத ரோடுமேய்
 மன்னுதா ரகனுயிர் மடிய மாய்த்தபின் (௧௧)

வழியமர் தலமெலாம் வழத்தி யாவரு
 மொழியலை வாயிடை யுமர்ந்து ழூந்துபொன்
 பழியவு ணர்கணிலை பகர வோர்ந்தட
 லொழிவரு மிளவல்கு ஞருந் றெய்யென. (௧௨)

மீண்டபி னியாவரு மேவிப் பின்வா
 மாண்டசீர் வீரமா மகேந்தி ரம்புகுந்
 தாண்டவ னவுணர்த மனிக மாய்தரத்
 தூண்டடு படையெலகந் தூண்டல் செய்யுநாள். (௧௩)

அரிமுகத் தவுன்னே யாதி யாகிய
 வெரிமுகத் தவரெலா மிறந்து போம்படி
 தெரிபடை செலுத்திமேற் திகழுஞ் சட்டியி
 லுரியகு ராயமா வுடல்பி னந்தனன். (௧௪)

கோழியு மயிலுமாக் குலவ னோக்கியாங்
 கூழிகா னிருங்கொடி யூர்தி யாக்குபு
 வாழிவா னவர்சிறை விடுத்தொர் மால்வரைச்
 சூழியா னையின்பிடி தோள்பு ணர்ந்தரோ. (௧௫)

எலும்வா னகங்குடி யேற்றி மாமறை
 நாலுமோர் பெருந்துறை நண்ணி யப்பரை
 யாலுமே தகவுகா லன்பிற் போற்றிட
 மாலுமா நிலரொடும் வந்த னன்னரோ. (௧௬)

அம்மையப் படைத்தொழு தடிவ ணங்குபு
 வெம்மையில் பெருங்களி மேவு சிந்தையான்
 கொம்மையொண் மயின்மிசைக் கொண்டு கோபுரச்
 செம்மைசே ருத்தர திசையீ சானத்தில். (௧௭)

வடதிசை நோக்குபு மகிழ்ந்து வைகின
 னுடனடைந் தவரெலா மொருங்கு நோக்கியாங்
 கிடமிரு பெருந்துறைக் குமார வென்றுள
 மடனிகு மன்பொடு வுணங்கி வாழ்த்தினார். (௧௮)

பெருந் துறைப்படலம்.

கூக

- கூறிய பெருந்துறைக் குமாரர் சேவடி.
 • கூறிய மலர்பறித் தணியு நல்லவ
 ரேறிய சன்னபா தகமெ லாமிரித்
 தூறிய சிவானந்தத் துவந்து மன்னுவார். (உச)

கொடிமதிற் பெருந்துறைக் குமாரர் வந்தவா
 ரொடிவற வுடைத்தன மோங்கற் றோலினாய்
 கடிதலில் பெருந்துறை யெனற்குக் காரணம்
 படியற விளம்புவாம் பண்பிற் கேட்டியால். (உக)

குமாரர் வருகைப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் எ00.

பெருந் துறைப்படலம்.

கதிரழல் கண்ணே மெய்யே கஞ்சமே விருப்பான் பாகே
 யதிரவனைக் கரணம் பேறில் லேயினு மாவதாக
 வெதிரில்வான் பரமா காரென் றியற்றமி முண்மை சொற்ற
 முதிர்புகழ் வாத ஆரெம் முதல்வரே யெமையாட் கொண்டார். (க)

இறையவ னொருமா தேவ னேயெனத் துணிந்த கீரார்
 மறைமுழு வதுமு ணர்ந்து வைதிகத் துறையி னின்றார்
 குறையற வங்க மாதிரியாவமுட் கொண்ட சேர்
 பொறையுரு வமைமுந் தூறு மறையவர் புகழான் மிக்கார். (உ)

ஆற்றறித் தொழிலே யின்னு மறைபசுக் கொலையே யேனு
 மேற்றலோர் பழியு மில்லா ரியாவருந் தொழும்பே றற்றார்
 சாற்றலென் னெம்பி ரானைத் தங்குளு ளொருவ னாகப்
 போற்றல்கொண் டெவப்பா ரென்னி னியாமேயோ புகழ் வல்லேம். (கூ)

தங்களு ளொருவ னாகத் தம்பிரான் றன்னைப் பெற்ற
 துங்கமார் கதையென் னென்னிற் சொல்லுவா மன்ன கேண்மோ
 திங்களங் குலத்த னாய செழியர்கோ மகனொ ருத்தன்
 பங்கமி லான்ம நாதர் பணிசெயற் குரிமை யாய்த். (ச)

கங்கைகுழி காசி நின்றங் கற்றமுந் தூறு வாய்மைத்.
 துங்கமா மறையோர் தம்மை வருவித்தான் றோலா மேன்மை
 யங்கவர் பாண்டி காட்டி லவழிமலர்க் குருந்த நானுந்
 தங்கிய வனத்தை மேவச் சுருணபாண் டியனுஞ் சார்ந்தான்.

வழுதியர் பெருமாற் காக்கங் கூறினர் மறையோ ரெல்லாந்
தொழுதன னிருக்கை நல்கித் தூயபொற் கலிங்க முந்நூ
றொழுகொளித் தட்ட மேலா லெண்ணின னெருங்கு வைத்துச்
செழுமுகத் தொவ்வொன் றுகச் சிறப்புறக் கொடுத்தா னன்றே. (க)

எஞ்சிய தொன்றேற் பாரிங் கில்லாத குறையென் னென்றான்
விஞ்சிய புகழார் தம்மை மேதகப் பலகா லெண்ணி
யஞ்சிய மனத்த ராகி யையமுற் றொருவர்க் காணேன்
துஞ்சிய புகழா யென்ன செய்குவாஞ் சொற்றி யென்றார். (எ)

வழுதியு மறைவ லாரு மயங்கின ரிருக்குங் காலே
யெழுதரு மறைக டேரா விறையவன் குருந்தி னின்று
முழுமறை யவனாத் தோன்றிப் பூழியன் முன்ன ரெய்திச்
செழுமுந்நூற் றுவரெம் மேடென் றுரைத்தனர் தியக்கந் தீர்த்தார். (அ)

இழுதையர் தமைச்சர் ராநா'மெஞ்ஞான்று மிவரை நீங்கேந்
தழுவ வ மெனநீ றள்ளி வழுதிதன் னுதலிற் சாத்திப்
பழுதறு மாக்கங் கூறிப் பரவுபொற் கலையு மேற்றுத்
தொழுதரு மறையோர் கூட்டத் தொருவராத் துன்னி னாரால். (க)

மதிநலம் பொலிமுந் தூற்று வருளிவ ரொருவ ரென்றே
யதிகயம் பயப்ப வான்ம நாதருக் கறைந்தா ரோர்பேர்
திதிபுரி தென்னர் கோமான் மறையவர் செய்யு மன்புந்
துதியிறை யவர்தாஞ் செய்யு மருளுஞ்சீர் தூக்கி நின்றான். (க0)

மின்னகு வேலான் செம்பொன் மாளிகை வெவ்வே றாக்கி
யன்னவர்க் குதவி யவ்வுர் மானிய மாக நல்கி
யின்னமும் வேண்டிஞ் செல்வ் மியாவையு நிரப்பிப் பின்னர்த்
தன்னக ரடைந்தா னான்ம நாதர்தா டலைமேற் கொண்டே. (கக)

ஒதிய மறையோர் தம்மு ளொருவரா யான்ம நாத
ராதியில் வந்த வரநீ தறைந்தன மப்பாற் கேண்மோ
சோதியை யான்ம நாதச் சுயம்புவை யருச்சித் தேத்திப்
போதியன் மறைவ லானும் புகழ்மறை யவர்கள் வாழ்நான். (கஉ)

எண்ணிய மறையோ ரெல்லா மிராப்பக லன்பு பொங்கப்
புண்ணிய வர்ன்ம நாதர் பூசனை முயலு மாற்றா
லண்ணிய சிறுவர்க் கத்தி யயனஞ்செய் விப்ப தற்கோர்
தண்ணியர் வேறி லாமைத் தளர்வுளத் தடைந்தா ரன்றே. (கங)

இருமுது குரவர் கோவீற் பணிவிடை கமக்கெஞ் ஞான்று
மொருவரும் வேலை யாகு மொருபெரும் பேறு பெற்றோம்
வெருவறு சிறுர்க்கு வேதம் பயில்விப்பார் வேறு காணேந்
திருவரு ஞானநே மென்று சிந்தைசெய் திருக்குங் காலை.

(கச)

மான்றசிந் தையராய் வந்து மாலயன் முதலி யோர்க
டோன்றின் றிரத்தல் செய்யச் சுழிவிட மழுதாக் கொண்டார்
சான்றமா மறையோ ருள்ளக் தளர்வினை யொழியார் கொல்லோ
வான்றதா மேயு பாத்தி யாயராய் வெளிக்கொள் வாரால்.

(கக)

எங்கனும் வியாபித் துள்ள வழிகெனப் பட்ட வெல்லா
மங்கனும் ரொருவி ருத்த வடிவமா யமைந்த தென்னத்
திங்கனன் கமரா நின்ற செஞ்சடை யான்ம நாதர்
கங்கனான் கினன்வேண் டாவோர் கிழவுருக் கைக்கொண் டாரால்.

(கச)

மன்னிய நுமையின் வேணு வனத்திடைப் பெற்ற தேயோ
வன்னிய மில்லாப் பாகு ரதனிகைப் பெற்ற தேயோ
மின்னிய வின்னு மெங்குப் பெற்றதோ விளம்பீ ரென்னத்
துன்னிய வேணுத் தண்டஞ் சுடரொரு கரங்கொண் ணேறி.

(க௪)

அரைக்கலை முடியி னின்று மரைக்கலை யாய தென்னப்
புரைத்தவெண் கலிங்கம் பின்பு போக்குகோ வணத்தி னோடு
வரைத்தமுன் கொய்செ ருக்கு மடித்தெடேச் செருகி மேலா
லுரைக்குமே கலைவி ளங்க வுடுத்தது சரியக் காட்டி.

(க௫)

எவ்வுருக் கொண்ட போது மிதுவிடே மெனக்கொண் டாங்குச்
செவ்விய நுதலின் மெய்யிற் செறிந்தவுத் துள னத்தோ
டவ்விய மனுக்கு நீற்றுப் புண்டா மழகு செய்து
கவ்விய தாய் வெள்ளிக் குப்பாயக் கட்டிற் றோன்ற.

(க௬)

மதியழ் தொழுக்கி யாங்கு வயங்குமப் புரிநூற் கிட்ட
பொதித்தரு முறைகொ லென்னப் பொற்றமேற் கலிங்கஞ் சாத்தித்
துதியபாற் கடலி னூப்பட் டோன்றிய மொக்குண் மேலோர்
பொதியபுண் டரீகஞ் சார்ந்தாற் போனரை முடிபின் னூல.

(க௭)

திருத்தகக் கொண்டு மெய்யிற் சிவமணங் கமழ்வ தோர்ந்து
பருத்தகார் வண்டி னங்கள் பற்பல வந்து வீழ்ந்தார்
கருத்தநான் மறைக ளேத்த வவ்ருங்கண் மணிகள் பல்ல
பொருத்தமார் சென்னி யாதி யிடமெலாம் பொலியா நிற்ப.

(க௮)

வணியுருத் திரிந்து வேரோர் வணியுருக் கொண்ட தென்னக்
கனையலிர் செவியிற் செம்பொற் குண்டலங் கவினைச் சேர்த்தே
யிணைமதத் துழாயி னுன்க னெலும்ப்து பிணங்கா கிற்கத்
தண்பலித் திரமோ ரங்கை விரற்றலைத் தயங்கப் பூண்டு. (௨௨)

எழுதுதற் கரிய தாகி யிணைந்தேதார் பாதக் காப்புச்
செழுமல ரடியிற் சேரத் திகழ்வுலக் கண்ணின் வெப்பற்
தழுவுதன் மறைக்கு மாரோர் தடங்கரங் கவிகை தாங்க
முழுமுத லவரிவ் வாரோர் முதுவடி வற்றா ரன்றே. (௨௩)

தளர்நடை தனக்கு மோரார் றலைச்செயுந் தண்ட மென்று
கிளருல குறைத்த தேற்றக் கேடிலஃ தூன்றிக் கொண்டு
விளர்குடை கிழலி யங்கி வேதிய ரவைமுன் னாக
வளரொளி மறையோர் வந்தார் வாய்சிவ சிவவெண் ழூர்ப்ப. (௨௪)

வந்தமா மறையோர் தம்மையிருந்தமா மறையோர் கண்டு
முந் னே ரெழுந்து சென்று முகமலர்ந் தினிது போற்றிச்
சந்தமா ரர் தமதி ருக்கை கொடுவந்து தாழ்ந்தி ருத்தி
யெந்த னு ரிருந்தும் போந்தி ரையரே யியம்பு மென்றார். (௨௫)

எங்குநா மிருப்போ மூரென் றிசைப்பதொன் றில்லை யேனாந்
தந்துவாஞ் சிவபு ரத்துந் தவாதவன் பினர்த மாட்டு
நாந்ருதிர் மறைவல் லீர காதர்க்கோ ிடமு முண்டோ
பொங்குதால் சிறுவ ருக்குப் போதித்தல் வல்லே மென்றார். (௨௬)

ஐயரிம் மாற்றங் கூற வந்தன ராகி யுள்ள
செய்யருண் மிகம கிழ்ந்து சிறுவர்போ தனையில் வல்ல
மெய்யரே ஸ்வேரி ருக்கு விளம்புவீ ரென்றார் நாலெண்
கையர்கா னாதார் செவ்வாய் மலர்ந்தனர் கருணை செய்வார். (௨௭)

வன்னமே பதமே யாரும் வகுத்துரை கிரம மேமேற்
சொன்னவான் சடையி ருக்கே தூயபஞ் சாதி யேமற்
றுன்னரும் பிறவே யெல்லா முதாத்தமுற் சுரத்தி னோடு
மன்னவெத் திறங்க னுங்கார் மழையெனப் பொழிந்தா ரன்றே. (௨௮)

அத்தகா னுணத்தா ரிந்நா ளறைவதோ ரருமைத் தாமோ
பந்தமா மறவி யாகி யுயிர்க்குணம் பரித்து ளாரோ
சந்தமா ரணத்துங் கேட்டுச் சதுமறை வல்லா ரென்றே
ஊத்தமா மறையோ ரெல்லா சலிசொணு வுவுகை பூத்தார். (௨௯)

சிறுவரீங் குள்ளார்க் கத்தி யயன்ஞ்செய் வித்தல் வேண்டு
மறுவுறு துமக்கென் வேண்டும் வருத்துனா செய்வீ ரென்னப்
பெறுவதும் பிரிய மல்லாற் பிறிதெவ னமக்கு வேண்டு
முறுபசிக் கன்னத் தம்மி னுதுவொன்றே போது மென்றார்.

(௩௦)

அன்னதே லைய ரேயெம் மகத்தொறு மொவ்வோர் நாளா
வின்னமு தருந்து வீரென் றிசைத்தன ரிசைந்தா ராகிச்
சொன்னபன் மகாராக் கூட்டித் தூயவோ ரிடத்த மர்ந்து
நன்னலம் பெருக வோது வித்தலை நடாத்த லுற்றார்.

(௩௧)

தொழுகுலத் தவர்சி றார்மேற் றுயதாங் கருணை நாட்டம்
பழுதறு முபாத்தி யாயர் செலுத்துபு பாட்டுச் சொல்லச்
செழுமதிப் பிறைபோற் கல்வி தினந்தொறும் வளர்த னோக்கி
யெழுதரு மூவகை பொங்க விருபிறப் பாளர் வாழ்நான்.

(௩௨)

மன்னிய மதுரை மேய வரதுங்க வழுதி யூழற்
றுன்னிய சுவர்க்க முற்ற னுவன்மகன் கௌமார ரன்றான்
மின்னிய மவுலி சூடி மேதினி புரக்கு நாளிற்
றுன்னிய குறும்பர் தங்க டோன்றலா கியலுண் டாக்கன்.

(௩௩)

கலையுனர் வழுதியாய கௌமார னட்புப் பெற்று
நிலையுரி மையும்பெற் றானாய் நிகழ்பவன் கொடிய தீமை
யலையெயற் கஞ்சா னெங்க ளான்மநா யகரைப் போற்றுந்
தலையெயற் தணர்தம் பூமி தனைக்கவ ரெண்ணங் கொண்டான்.

(௩௪)

தன்னுடை நகர்க்க டித்த நகரமாத் தங்க லாலே
மன்னுடை மறையோர் வைகுஞ் சிவபுர வளப்பார் முற்று
மென்னுடை நிலமா மென்றே யெண்ணுது கவர்ந்து கொண்டான்
முன்னுடை வழுதி நல்கு முறிவிலா வணத்தி னோடும்.

(௩௫)

பரம்பர வான்ம நாதர் பணிவிடை செய்வா ரென்று
நிரம்பமை மறையோ ரென்று நெஞ்சத்துச் சற்று மெண்ணு
வரம்பறு கொடியோ னெல்லிங் கவர்ந்தனன் மறையோ ரெல்லா
முரம்பயில் செயலொன் றில்லா ரொய்யென வாட்ட முற்றார்.

(௩௬)

வழுதியோ வினைய னன்னான் மாட்டதி னட்புப் பெற்றான்
பழுதுசெய் குறும்பர் தோன்றற் பாதகம் புரினுண் டாக்க
வெழுதரும் புகழான் முன்ன ளியைதர நமக்க ளித்த
வதுங் கவர்ந்தா னியாஞ்செய் முறையி ி தென்று தேரேம்.

(௩௭)

மறையவர் கிலமென் றோதா வணமுங்கைக் கொண்டா னாட்டு
முறைதன தாகச் செப்தான் முற்றிய வயலார் காட்டுத்
துறையையுச் தவிர்ப்பா னென்ன செய்யலாந் துணிபென் னேயெம்
மிறையவ ரான்மநாதர் திருவுள மென்னோ வென்பார். (௩௮)

மறைவழி யியற்றஞ் சந்தி வந்தனை தவிர்ந்து னோமோ
குறைபடு யென்ற டைந்த குணத்தரை விஷக்கி னோமோ
ஊறைபர தனங்கொண் டோமோ வான்மநா யகர்தம் பத்தித்
துறையினிற் றப்பி னோமோ குழ்த்ததித் திமை யென்பார். (௩௯)

அய்யரே யெம்மை யானு மான்மநா யகரே மேனிக்
செய்யரே யென்றுந் திராச் செல்வரே மழுமா னேந்துங்
கையரே காலங்காய்ந்த காலரே யெக்காலத்து
மெய்யரே யெளியே மென்னோ பிழைத்தனம் விளம்பி ரென்பார். (௪௦)

வழுதியர் நாண மக்கு வருவாயோர் குறையின் றுகத்
தொழுதுத வியவி தத்தாற் றுயரறத் துய்த்தல் செய்து
பழுதற வான்ம நாதர் பணிவிடை செய்து வந்தோ
முழுவுதுங் கவர்ந்தான் பாவி முன்னியென் னாவ தென்பார். (௪௧)

உயிர்முழு துவந்து காக்கு மொருத்தியோ காம்பி கைத்தாய்
செயிரற கம்மைக் காத்தல் செய்யாது விடுமோ வென்பார்
கயிரவப் பகைவி டுக்கு மாதவங் களிப்பிற் கொண்டார்
பயிர்கிலங் கவர்ந்தான் நீங்கும் பரித்துவந் தனரோ வென்பார். (௪௨)

அந்தனர் தம்மு ளியாமு மொருவரென் றன்று வந்து
சந்தன வெற்ப னல்குஞ் சன்மான மும்பெற் றுள்ளார்
நந்தமை யாளர தெங்கு நடந்தனர் கொல்லோ வென்பா
நித்தவண் ணம்பல் லோரு மிரக்கமுற் றிதுது ணிந்தார். (௪௩)

செழியன்மற் றினைய னாக விருக்கினுஞ் செழிய னுக்குக்
கழியுட்ப் பாள னாக விருக்கினுங் கடிய பாவி
யொழிவிலச் செழியன் முன்போ யுற்றதை யுடாப்போ மாயின்
வழிவிந் தெய்வ மென்னு மறையவ ரொருபட் டாரே. (௪௪)

அன்னதோர் பொழுது பரத்தி யாயரா விருக்கு மையர்
பன்னகா பரணர் கூடற் பதிவயி ண்டைத்து தென்னன்
முன்னர்நீ ருணாப் தென்னே மொழிமின மறிய வென்றார்
தன்னுமும் வஞ்ச மில்லார் சாற்றிட ஆற்றா னன்றே. (௪௫)

அரசனாக் காக்கங் கூறியருஞ்சென் றிருந்து கொண்டு
பரசனான் மறைய ருத்தம் பகர்துமென் றொருவர் சொற்றார்
விரசப ிடத மெல்லாம் விரித்தெதே துணைப்போ மந்த
வரசுரு ணத்தோ னுய மன்முனைன் றொருவர் சொற்றார்.

(சக)

ஒருவரா கமங்க ளெல்லர் முணர்த்துதுத் தெரிய வென்று
ரொருவரா கமசா ரத்தை யுணர்த்திடி னுவக்கு் மென்று
ரொருவர்கஞ் சத்த தூலா லுலகெலா முவக்கு மென்று
ரொருவர்மீ மாஞ்சை யுள்ளு முத்தர முணைப்போ மென்றார்.

(சௌ)

ஒருவர்கஞ் சிவபுரத்தின் மான்மிய முணைப்போ மென்று
ரொருவரக் கினிதீர்த் தத்தின் பெருவள முணைப்போ மென்று
ரொருவர்கம் மான்ம ராத ருண்மையை யுணைப்போ மென்று
ரொருவரையோ காம்பி கைத்தாய் மகத்துவ முணைப்போ மென்றார்.

(சௌ)

ஒருவர்பல் புராணத் துள்ள வுண்மையைத் தெரிப்போ மென்று
ரொருவர்பல் லிதிகா சங்க ளுள்ளன வுணைப்போ மென்று
ரொருவர்கன் மிருதி யெல்லா மொழிவற வுணைப்போ மென்று
ரொருவர்கம் நிவற்றா லென்னை நியாயம்மா முணைப்போ மென்றார்.

(சக)

ஒருவர்மந் திராண் னூலி லுள்ளவை யுணைப்போ மென்று
ரொருவர்காற் பத்து முக்கோ ணத்தியல் புணைப்போ மென்று
ரொருவர்கீ றளித்த லோடாக் கமுமினி துணைப்போ மென்று
ரொருவர்கா மங்க ளாநி பவந்தென வுணைப்போ மென்றார்.

(இர)

இவ்வித முணைத்தல் கேட்டே யிளகை வாயிற் றேன்றச்
செவ்விய மறையீ ரியாமும் வருதல்சிக் தித்தோ மென்று
ரவ்விய மில்லீ ரத்தி யயனஞ்செய் வித்தல் வல்லீர்
சவ்விய நீருங் கூடிற் காரிய சித்தி யென்றார்.

(இச)

என்றுரை யாடி யாரு மினர்மலர்க் குருந்த மூல
மொன்றற வடைந்து போற்றி யுவப்புறு மனுரை பெற்றுத்
துன்றுயின் சுவையான் மிக்க தோட்கோப்புப் பொதிசோ மேந்தி
யன்றலின் மதுரை கோக்கி யடைதர வழிக்கொண் டாரால்.

(இட)

தண்டமொன் றொருகை யூன்றித் தளர்கைக் கிகலுண் டாக்கிப்
பண்டரி யுணராப் பாதம் பார்மக ளுடம்பு தோயக்
கண்டவ ரதிச யித்துக் கணிந்துகெஞ் சுருகா நிற்க
வண்டர்நா யகரோ யாய வையருத் தொடர்ந்து சென்றார்.

(இஈ)

வழிப்படு தலங்க டோறும் வழிபடு நியமத் தோரா
யிழிப்பருந் தீர்த்த மாடி யிலிங்கநா யகரைப் போற்றிக்
கழிப்பரும் பொதிகோ றுண்டு தண்ணீரும் பருகிக் காதல்
செழிப்புற வன்று பார்ப்பார் சேரியிற் றங்கிப் போவார். (௫௪)

மலைவனங் கலுழி பண்ணை வரம்பில கடந்து சென்று
கலையென வாடல் செய்த கண்ணுதன் மீதுரை சார்ந்தாங்
குலையரும் விமானக் கோயி லுட்புகூஉப் பணிந்து போற்றித்
தலைமறை யவர்க ளியாரும் பாண்டிய னவைமுன் சார்வார். (௫௫)

பாதகக் கொடியோன் செய்த படிஞெழித் தருள்வீ ராயின்
மோதகத் தொடுதெங் கங்காய் முந்நாறு முந்நா றுக
வாதவப் பிரிய ரேகீ ரமுதசெய் திடுவீ ரென்று
போதகத் தலைமை யாளர் புகன்றனர் போற்றிப் போவார். (௫௬)

செழியர்தம் பெருமான் கோயிற் கடைத்தலை சென்று நின்றே
யொழிவருங் காவ லொர்ப்பார்த் துறையினெம் வரவை யுங்கள்
பழிதபு மரசற் கெனாரர் நீவிர்யார் பகர்மி னென்னக்
கழிவளச் சிவபு ரத்து மறையவர் காணு மென்றார். (௫௭)

காவல ரரசன் முன்போய்க் கைகுவித் திறைஞ்சி நின்ற
மேவலர் புரங்கள் சென்றார் சிவபுர மேவி வாழும்
பாவலர் சீர்த்தி மிக்க பனவர்க ணின்னைக் காணு
மாவல ராகி வந்து கடைத்தலை யடைந்தா ரென்றார். (௫௮)

மேயவந் தணர்க ணம்முன் விரவுமா விடுக்க வென்ற
னாயபொற் கடைகாப் பாள ரந்தனர் முன்ன ரெய்தி
நேயநம் மரசன் முன்னா நீவிர்சென் றடைமி னென்னப்
பாயபன் மறையுந் தேரூப் பனவரோ டுடைந்தா ரியாரும். (௫௯)

தென்னவன் முன்ன ரெய்தித் திருத்தகு மாக்கங் கூறி
கண்ணுத னீறு சாத்த நயந்துளங் கனிந்து போற்றி
யன்னவ னிருக்கை நல்க வணைவரு மிருந்தர் ருங்கள்
பன்னரு மொழுக்க மெல்லா மூறின்றிப் படர்வ தேயோ. (௬௦)

குறையில யாகி வாழ்தல் கூடுங்கொ லெனவி னுவ
விறைவகின் னுணை யாலெங் கெழினெவன் னாய் நென்று
முறைமையி னிருந்தோம் வந்து முளைத்ததோ ரிடையு றைய
வழையுமற் றதுவி னுவி னதிசயம் விளைக்கு மென்றார். (௬௧)

அன்னதென் னெனவி னுவி னுன்மநா யகர நாதி
முன்னவர் பணிசெய் பாக்குன் முன்னவ ரெமக்கு விட்ட
நன்னில மனைத்து நின்னை நட்டலுன் டாக்கன் கொண்டா
னின்னதே யிண்டியு றுன்பா லிசைத்திட வந்தோ மென்றார். (கஉ)

இவர்மறை யனைத்தும் வல்லா ரிவருப சிடதம் வல்லா
ரிவர்நலா கமங்கள் வல்லா ரிவர்புகா ணங்களை வல்லா
ரிவர்வியா கரணம் வல்லா ரிவர்தருக் கத்தின் வல்லா
ரிவரிதி காசம் வல்லா ரென்றுமீ ளவுமு னாதார். (கங)

எல்லாம்வல் லவரென் றுலு மெடுத்தவீவ் வழக்கிற் கென்றும்
பொல்லானெந் நிலங்க வந்தா னெனப்புகன் றுள்ள ருங்கள்
சொல்லாரநன் னிலமென் றற்கா வணந்தொட ராட்சி மற்று
நல்லார்தங் காட்சி மூன்று ளொன்றேனு நாட்டு மென்றான். (கச)

மூன்றனு ளொன்றை நாட்டு மென்றிறை மொழியக் கேட்டார்
தோன்றவொவ் வொன்றில் வல்லே மென்றலை துணியு மாறு
சான்றவவ் வரசன் முன்னு விளக்கிடச் சமைந்தார் கேட்ட
மீன்றவீர் கொடியா னென்னு மிவையென நகைத்து விண்டான். (கடு)

ஆளுகை யவன தாயிற் றமைமுறி யையுங்க வந்தா
னீன்று மயலார் காட்சி யுண்டவர் நேரே சொல்லார்
கோன்று குறும்பர் தோன்றல் கொல்லுவா னெனவுள் ளஞ்சி
வாளுயர் மன்ன ரேறே யென்செய வல்லோ மென்றார். (கசு)

என்றலுங் குறும்பர் தோன்ற லிம்மறை யவர்தம் பூமி
யொன்றீ நவர்த துண்டோ வில்லையோ வுரைத்தி யென்றான்
மன்றம்ற் றவன்கும் பிட்டு மன்னவா மறையோ ரென்பார்
முன்றம் தென்பா ராயின் முயலுக்குங் கோடுண் டென்றான். (கஎ)

இந்தவர் றிசைப்பா யாயி னெனதுபா ரென்ப தற்கு.
முந்தவா தாரம் யாது மொழியெனத் தொன்று தொட்டு
நந்தவா னாதலா தாரம் வேறிலை நவீற்ற் கென்று
னந்தமா சிலத்திற் குள்ள வடையா ள முரைத்தி யென்றான் (கஅ)

இருபனை யளவ கழந்த போதுநீ ருரு தந்தப்
பெருநில மென்ற னுங்க ணிலமெனிற் பெருமை மிக்கீர்
மருவடை யாளஞ் சொல்வீ ரென்றலு மறையோ ரெல்லா
தெருமா லுற்ற னாயர் தெரியயாஞ் சொல்வே மென்றார். (கக)

மண்டொடு கருவி கொண்டு வெட்டிடிண் வெட்டு வாயி
லென்படு குமிழி தோன்று மென்றுகை யெடுத்துச் சொற்றார்
திற்படு மனலுண் டாக்கன் சிந்தையு னுவப்புக் கொண்டா
ணன்புசான் மறையோ ரொல்லா நடுங்குபு சாம்பு கின்றார், (எ௦)

கெடுகாணங் கிருகந் தோறு நிரம்பவுண் டிருந்த வித்தத்
தடுமாறு மறையோ னென்ன சாற்றினு னர்தோ விச்சொல்
வடுவாரும் வெட்டு வாய்கீர் காட்டிட வல்லான் கொல்லோ
படுமாறென் னென்று சிந்தை பதைபதைத் திருந்தா ரன்றே, (எ௧)

உண்மைகொ லைய ரோடு ருணாத்தென் றரசன் கேட்ப
வுண்மையே யுண்மை யேமற் றுண்மையே யென்றார் மீட்டு
முண்மையே யெனினுண் டாக்கர் வுருற்றவ தென்னை யென்றா
றுண்மையே யவர்பா ரேயென் றுணாத்தன் னுலை வில்லான், (எ௨)

மொழியும் தணர்கா ணீவிர் முன்செல்லீ ரென்று போக்கிப்
பழியிலான் பரிமேற் கொண்டு பரிசனத் தொடுபின் சென்றான்
கொழிகளிப் புடையா னாய குறும்பனுங் கூடச் சென்றான்
வழியெலாங் கடந்தி யாருஞ் சிவபுர மருவி னாரால், (எ௩)

நன்னலம் பயக்கு மான்ம நாதனைத் தொழுது போற்றி
மன்னனோ ரிடத்து மேலி மறையவர் தம்முண் மூத்தீர்
சொன்னவா காட்டு மென்றான் றுதிகவு மார மன்னு
வின்னபோ தகழ்தற் காய கருவியிங் கிலையே யென்றார், (எ௪)

கருவியா யிரத்தின் மேலுங் காண்வர வரவ னைத்தான்
வெருவின்மற் றவனைக் கொண்டே வெட்டுவித் திடுதி யென்றார்
பொருவிலா வெங்க ளையர், புரவலன் றிலைய சைத்தாங்
கெருவிலுண் டாக்கா கைக்கொண் டோரிடத் தகழ்வா யென்றான், (எ௫)

அன்னவன் கருவி கைக்கொண் டவலொரீஇு மேடு நோக்கிப்
பன்னருங் களிப்பி னோடு மகழ்தராப் படருங் காலை
முன்னவ ரறுபத் தாறா மொழிகோடி தீர்த்த மெல்லா
மன்னவாங் குள்ளங் கொண்டார் ளினைத்தவா மரீஇய யாவும், (எ௬)

ஒரிடத் தொருகொட் டேன்றி வாங்கலு முறுநீர் தோன்றிக்
காரிடர் மறையோர் நீங்க வவன்முகங் கலங்க மோதிற்
ரோரிட நோக்கிப் பின்னும் வெட்டினு னுங்கு மிக்க
காரிவாந் தணக்குண் டாக வெழுந்தது கடுகி நீத்தம், (எ௭)

உறபுனல் வெட்டுந் தோறு முறவெழுந் தவன்மு கத்தி
ஔறுவித மறையா நிற்கப் பற்பல்கா ஔறத்த டைத்தே
யறுதியில் லாது பின்னும் வெட்டுந்தோ மவ்வா ராக
வறுதியுற் றதபா ரென்றன் னானு திறம்போன் றன்றே. (௭௮)

ஒழிதரான் வெட்டுந் தோறு முறபுனல் பெருகி யெங்கும்
வழிதரப் பரவ லாலே பெருந்தறை யெனும்பேர் வாய்ந்த
தழிவிலந் காரங் கண்டோ ரியாவரு மதிச யித்தார்
பிழிமலர் வேப்பந் தாரான் பேருவப் புடைய னானு. (௭௯)

அந்தன ரெலாந்தி கைத்தா ரமரர்பூ மாரி னூர்ததார்
சந்தன மலய வெற்பன் மறையவர் தம்மை கோக்கி
யிந்தவா றறிவித் தாரா யிங்கழைத் திடுமி னென்றான்
முந்தமற் றவர்கள் சென்று முண்டக மலர்த்தாள் போற்றி. (௮௦)

மன்னவ னழைத்தா னுங்கு வருவது வேண்டு மென்ன
அன்னவன் பாலே மக்கிங் காவதென் னென்று கூறி
முன்னரு மொருகு ருந்த மூலத்துட் போயொ ளித்தார்
தன்னமு முணர்த ராவந் தணருளந் திகைத்தா ரன்றே. (௮௧)

உறவதி சயம்வி னைத்தே யொருகுருந் தத்தொ ளித்த
வறவுளு ரான்ம நாத ரேயென வறித்தார் நம்பான்
மறமறப் பன்னான் மேவி மனைதோறு முண்டி ருந்த
பெறலரும் பேறுந் தேர்ந்தோ மெனப்பெரி துவந்தா ரன்றே. (௮௨)

பெருவிநல் வழுதி முன்போய்ப் பெருவழி காடி வென்ற
வொருவநம் மாண்ம நாத ரொளித்தனர் குருந்தி லென்று
மருவுற வுணாப்ப வன்னான் மலர்க்கரஞ் சென்னி கூப்பிப்
பொருவிலார் செயலோ வென்று புத்தியி ஔவகை பூத்தான். (௮௩)

பாயதன் னுரிமை யெல்லாம் பறித்தனன் மிகச்சி னந்து
நீயலுண் டாக்கன் றன்னைச் சிறைக்களம் புகச்செ ஔத்தி
நேயவந் தணருக் கந்தச் சிவபீர நிலத்தி னோடு
மேயுபற் பலவு நல்கி விருப்பொடு போற்றி விட்டான். (௮௪)

தன்னவைக் களத்தி லெய்தித் தகவழிக் காடி வென்ற
முன்னவர் தமக்காமாறு மொழிபல வுனரு நல்கிப்
பொன்னடி தொழுது யோகாம் பிகைகையுங் போற்றிச் செய்யு
கன்னலங் கழனிந் கூடற் படுகவு மாரன் புக்கான். (௮௫)

மறையவர் பலருந் தங்கண் மறைமுத லாட னுன்னிக்.

குறையறு செல்வந் துய்த்துக் கோயிலி னகத்துச் செய்யு
நிறைபணி தலைமேற் கொண்டு நிரம்புவா னவர்வ யிற்றி
னுறைபசி யவித்து வாழ்ந்தா ரொள்ளுந் கருமத் தாலே.

(அக)

பொருசினக் கடுங்கண் யானைப் புரவல புழான் மிக்க
பெருவளச் சிவபு ரந்தான் பெருந்துறை யெனும்பேர் பெற்ற
தொருவற வெடுத்துச் சொற்றா முபதேச மலரோன் பெற்ற
வருமைசா றிறமு னைப்பா மற்புதம் பயப்பக் கேண்மோ.

(அஎ)

பெருந் துறைப்பட்ட லமுற்றிற் று

ஆகத்திருவிருத்தம் எ.அஎ.

பிரமனுபதேசப்படலம்.

சீரடி யான்செய் நின்றையில் வெந்தை திருத்தக நாடொறு முண்டார்
பாரடி யுள்ளாக் கியகெடு மால்கொள் பாகமுன் ளார்க்குமீ னவனா
லோரடி கொடுப்பித் தார்கெடு மால்கொள் பாகமில் லேற்கொரு தாமே
யீரடி கொடுத்தார் ஞாயிறெங் கெழினு மெவனென விரும்பனியா னினியே.

திரிபுவ னத்தும் வாழ்பவர் மூன்றாச் செப்புகா லத்தொடு வாழ்வர்
தெரிதரு மவற்றுட் கிருதக மொன்று திகழ்கிரு தாகிரு தகமொன்
றுரியகி ருதக மென்பதொன் றாதி யுடைத்தகா லத்தள வையினி
னரியரா மனுக்க ளொருபதி னுல்வ ரழிவரென் றுணர்க்குமெந் றுலும். (உ)

ஒருபதி னுல்வ ரழிகிரு தகத்திற் குணத்திடு மளவையா தென்னி
னிருசகத் திரமா மீரிரண் கெமென் றியம்புவ ரிவையொரு நாளா
மருவுமிந் நாளோர் பதினீந்தோர் பக்க மதியிரு பக்கமா றயனங்
கருதிரண் டாண்டைம் பஃதொரு பாரர்த்தங் கணையிரு பாரர்த்தமுமொழியின்

விதியவன் றடியிந் காட்பெயர் கிருதா கிருதக மெனவிளம் பிடுவார்
மதியிது பிரமப் பிரளய மாரு மலரவர் கோடியோ ரிறப்பிற்
றுதிமுருந் தனுக்கோர் நாளந்நாட் கணக்கிற் றெக்கநா றுண்டள வொழியிற்
றிதிபுரி யினையா னிறப்பணர் நாள கிருதக மென்றுசெப் பிடுவார். (ச)

சுறவசங் கார மாவதந் தானே சாற்றுமுக் காலத்திற் றேற்ற
முறுவன வெவையு றொழிப்பவன் காலாக் கினியுருத் திரனொழித் துயிரா
மறுவொழித் திடுவான் கேவலத் தொடுக்கி மறுவனுஞ் சிருட்டியா திகளைப்
பெறும்வகை விடுப்ப னவனெவ னென்னிற் பெருந்துறை யான்மகா யகனே.

உரைத்தவீ வண்ணந் தோற்றமுற் றொடுங்கு மும்பர்கள் பலருனெங் விடத்
விரைத்தபைந் துளவோ னுந்தியி லுதித்த விதியொரு கற்பத்தி லுக்கெக் கு [தும்
கரைத்தருண் டையினு னருள்பெறல் கருதி கானிலத் தெத்தலம் புகலெண்
றிரைத்தசித் தையினே டெங்கனூந் தருவி யெய்த்தன னாகியே வருவான். (1)

அடைதரு தொழிலை வெறுத்தவ னாகி யானந்த முத்தியை யடைவா
னுடைதிரை யொழியாக் குணகடற் களையே யுறுவழி யாவியங் கிவோன்
படைபரித் துயர்தோட் பாண்டியன் புரக்கும் பைதிரம் புக்கண் னோக்கத்
தடையற மேல்பா லிரண்கொ வதத்திற் றங்குமோ ரடவியைக் கண்டான். (2)

கண்டவங் வடவி பேரொளி மயமாக் கட்டலப் பதெலு முவந்து
கொண்டவா தரத்தின் வினாந்துவர் தாங்குக் குறுகலு மவ்வுழி மறைந்த
தண்டமு நெருவு மொளிமறைந் ததுநம் மபக்குவத் தாலெனக் கலங்கிப்
பண்டவா வின்சொற் கலைமகன் மனாளைப் பதைபதைத் தவனியில் வீழ்ந்தான்.

அய்யகோ வைய கோவெனக் கதறி யலரவ னிரங்குத் தோக்கிச் [விய
செய்யமே னியில்வெண் ணீற்றொளி விளங்கத் திருவகா வெண்ணிகில் பொ
வையமா தரிக்குங் கண்மணி விளங்க வண்குழை யிருசெவி யுறவோர்
கையமெய்ஞ் ஞானப் புத்தகத் தொடுமோர் கையிற்சின் முத்திரை கவின. (3)

வேதபா துகைமேற் கொண்டெமை யாரும் வித்தகர் பெருந்துறை யான்ம
நாதர்தாங் காட்சி கொடுத்தனர் கண்ட நான்முக னவர்முனஞ் சென்று
காதர் மடைநா னொரு ரீயார் கவினுறப் பொலியுமில் வனமா
ராதரம் பயப்பத் தோன்றிய வொளியா ரதைதர வேண்டுமென் றிரந்தான். (4)

அன்னபோ தனையான் முதுகுதை வந்தெம் மான்மநா யகர்பெருங் கருணை
துன்னமா யையினின் றவனவே ருக்கித் தோன்றுநீ சிருட்டிசெய் பவனியா
முன்னமே யுள்ள வான்மநா யகரிம் முளியிலா வனங்குருந் தவன
மென்னவோ துவர்பூ லோககை லாய மென்றுமோர் பெயரெடுத் துரைப்பார்.

ஒளியுரு வாக்கி யண்டமு நெருவி யுனக்கெதிர் னின்றதும் யுாமே
தெளியென நவின்று சாம்பவ தீக்கை செய்தெழுத் தைந்துமுன் னவின்ருங்
களிவளர் சமய தீக்கையாற் சகீர மடங்கலுஞ் சுத்திசெய் தருளித்
களிவிசே டத்தாற் பிரமமந் திரத்தைக் கனிவொடு மருள்செயக் கணித்து. (5)

அழல்விழி றோக்கி யேழுபா தலக்கீழ்மைந்ததன் பாசதீர்த் தத்தைக்
கழலுரு தெழுப்பி முன்னமே வைத்த கடுத்தழற் றீர்த்தத்துண் றேம்பா
லுழறவிர் கிணற்று நீர்மலர் ம்சையோ னுவப்புட னாடிடப் பண்ணி
யெழலுறு சிறப்பி னினியதா யிலங்கு பிரமகா யத்திரி யிசைத்து. (கரு.)

தத்துவ ஞான மார்க்கமே சாரத் தவாக்கரு ணையிற்பின்பு முண்மைச்
சுத்தவைத் தெழுத்தைத் துகளற வலின்று தோன்றுமித் தலத்துகின் வாழ்நா
ளொத்தவோர் வருடந் தவம்புரிந் தனையே லுளங்கரு தியதளிப்போமென்
றத்தனார் மறைந்தார் மறைதலு மலரோ னந்நனன் தவஞ்செயல் குறித்தான்.

அல்லியங் கமல மனப்பறப் பூத்தே யலங்குறு சிறப்பமை சேர்ந்தார்க்
கொல்லியம் புனலுக் கழற்றிசை யமருங் குடவயிற் றுதவ முவக்கு
நல்லிளங் களிற்றை வணங்கிநீ ராட்டி நறியமோ தகமுத லூட்டிக்
கல்லிய வினையா னல்வரம் பெற்றுக் கரைந்தவத் தீர்த்தத்தின் மேல்பால். ()

தவம்புரி சாலை யினிதறச் சமைத்துத் தனக்குப் தேசஞ்செய் பரம
சிவன்றிரு மேனி காணுத லவாவித் தியானஞ்செய் தசைவற விருந்தா [ன்றி
னுவந்துமுன் னுரைத்த நாள்கழிந் ததற்பி னுமையொடும் விடைமிசைத் தோ
நிவந்தபல் கணமுஞ் சூழ்தரக் காட்சி கொடுத்தன னின்மலப் பெருமான். ()

சடையினம் பிறையுங் கங்கையு நெடுமா நங்கையு மாறெடு மழுவு
மிடையற வில்லாச் செங்கையு நெற்றி யிலங்குமுப் புண்டர நீறு
முடையென முயங்கு பெரும்புலித் தோலு முரகமா கியமணிப் பூணுந் [ன்.
தடையில்கூற் றுயிருண் டொளிகெழு தானுந் தயங்கநேர் கண்டன னெழுந்தா

எழுந்தனன் குழைந்து விழுந்தனன் மீட்டி மெழுந்தனன் றிருமுன
நின்று, செழுந்தகை மலர்க்கை சென்னிமேற் கூப்பிச் சிந்தைநெக் குருக
வெண் கண்ணுங், கொழுந்துவிட் டோங்கு மருவிகீர் பொழியக் குறிக்கொ
ளாச் சிறியனேற் கிருகாற், றொழுந்தகைக் காட்சி கொடுத்தருள் பெருமை
சொற்றிடுந் தரத்ததோ வென்பான். (கஅ)

பனிமழை வெயிலால் வருந்துபு பன்னாள் படர்புனல் காலுணாக் கொண்டு
முனிவவற் றமைத்தும் புதலொடு மிலதை மொய்த்தபுற் றெழுவத னுப்பட்ட
டனிமர மெழுந்து வாணளாய் கிற்பத் தம்முரு வதனுளா வமர்ந்து
மினியமா தவஞ்செய் பவர்க்கருந் காட்சி யெளியதோ சிறியனேற்கென்பான்.

எண்ணிலா மறையும் வந்திய ராக விருப்பினு மெண்ணிலா வடியா
ருண்ணிலா வன்பிற் றுதினனி புரிவ துலகெலா மாய்வனோர் திடினுந்
தண்ணிலா மௌலி வேணியா யடியேன் சாற்றிடுந் துதியுனோர் சார
மண்ணிலா தெனினுங் கொள்ளுதல் கடனென் றட்டகம் புகலுவ தானுன். ()

வேறு.

சத்து ரூபசொ ரூப நிர்க்குண தற்ப ரச்சக வற்புத
சித்து ரூபக் துரிய மேற்படு சிற்ப ரச்சிவ போகரு
நித்தி யத்தனி யின்ப சாகர நின்ம லப்பத முத்தியு
மத்த சுத்தவ நாதி முத்தந் லான்ம நாதவெம் மையகீ.

(உக)

இம்ப ரேத்திடு சத்தி பேதமி ஸைந்தி லிட்கள பேதமும்
தம்பு மாய்த்திகழ் சகள லிட்கள தன்மை மேவுத டத்தமு
மும்பர் போற்றுச தாசி வாதிப வுத்த யுத்தர்கள் பேதமு
மம்ப ரந்தபெ ருந்து ஹைச்சிவ வான்ம நாதவெம் மையநீ. (2௨)

ஏரி ணங்கும் கேசு ரப்பிர வுத்த ரெண்ணி காரமுங்
கூரி ணங்கயில் கொள்ளு ருத்திர கோடி யீசர்கள் வாசமு
நார ணன்கொள்வை ருந்த மேயநன் னலமுஞ் சத்திய வுலகமு
மார ணம்புகழ் சிவபு ரப்பர வான்ம நாதவெம் மையநீ. (2௩)

மாக முற்றபு ரந்த ரன்பெறு வாழ்வும் வானவர் வாழ்க்கையும்
பாக முற்றிரு நான்கு திக்கும் பரித்து ளாரமை யிட்டமு
மோக மற்றவ நேக சித்தர்கண் முனிவு பெற்றுள சித்தியு
மாக மச்சுது வேத மாபுர வான்ம நாதவெம் மையநீ. (2௪)

சோர்ந்தி டாவலி கொண்ட சந்திர சூரி யர்க்குறு சோதியுஞ்
சார்ந்த சேய்புத னரசன் வெவ்ளிச னிக்கி ணங்குரு ணங்களுஞ்
சோந்த சத்தமு கிற்றி றங்களுந் திகழு டெக்கண ராசியு
மார்ந்த ருத்தவ னத்து மேவுந லான்ம நாதவெம் மையநீ. (2௫)

வழிப டெக்கலை கற்ற பன்னக மன்ன வனசுர பாரமு
மெழில்கொ ளேழுல கேழ்ச முத்திர மெண்ப ருப்பத லிலைகளுந்
தழிய மைந்தபல் கோடி யண்டமுந் தாங்கு தாபர மாவது
மழிவில் பூகயி லாய மேயந லான்ம நாத வெம் மையநீ. (2௬)

படிக்கு மாகம வேத சாத்திரப் பல்க லைப்பொரு ளாவது
முடிக்கு நால்வகை கடைக ளாற்பெறு முத்தி யின்பமு திர்ச்சியுங்
கடக்கொ ணுப்பவ சாக ரக்கனா காணு தற்கொரு மிதவையு
மடக்கொ ணுதெழு தேசு சால்வன வான்ம நாதவெம் மையநீ. (2௭)

சூர்பொ.றுத்தெழு கோடி மந்திர தேசு மிக்கவோங் காரமு
மோர்ப் ரித்தபஞ் சாக்க ரப்பொரு ளாகி யெங்குமி ருப்பது
மோர்தி றத்தமை பிரம மந்திர வுறுதி யோமெம் றுள்ளவு
மார்ப் ரச்சிவ கேத்தி ரப்புர வான்ம நாதவெம் மையநீ. (2௮)

இன்ன நற்றுதி யட்ட கம்புகன் றேத்து மின்னிசை கேட்டனர்
சென்னி கம்பித மாக வுள்ளு வந்து செங்கம லத்தனுக்
குன்ன முற்புரி வினைக ளியாவுமொ ழித்து நல்லரு ணதவியே
கன்ன யத்தினெ டெத்த மெய்ப்பய னண்ணு மாறுபொ ருத்தினார். (2௯)

வேறு.

எண்ணியகா ரியமுடிந்த தென்றவிதி மிகமகிழ்ந்தா
 னண்ணியநா யகர்மறைந்தார் நான்முகனும் வெருக்கொண்டே
 யண்ணியமுன் கண்டவிடத் தணுகினோக் கினனியாருங்
 கண்ணியபைங் குருந்தொன்றே கண்டுதொழு தின்புற்றான். (௬௦)

குருந்துருவப் பெருமானார் விடைகொண்டு கோகனகத்
 திருந்துலகம் படைப்பாளே திமத்திவர்த்த கண்களுக்கு
 விருந்துசெய்தன் னுலகடைந்து வெண்கமலப் பெண்ணோடும்
 பெருந்துறையா ரடிக்கமலம் பேணிவாழ்ந் திருந்தனனே. (௬௧)

தனக்கமைத்த நான்முழுதுந் தான்புரியும் படைப்பியற்றி
 மனக்கினிய பெருமாளு ருபதேச மறவானாய்ச்
 சினக்கடுமை முதலொழிந்த சீவன்முத்த னாயிற்றிற்
 கனக்கருங்கண் டினக்கூடிப் பரமுத்த னாய்க்களித்தான். (௬௨)

எழுநாவோன் புனலகமேற் கியைந்தகிணற் றருவாரீர்
 முழுதாய மறைத்தீர்த்த மெனமொழிவ ரதின்மூழ்கிச்
 செழுவேத முழுதுணர்ந்து வாதரா யணன்றிகழ்ந்தான்
 பழுதாரா வதன்மேல்பாற் பண்ணினனவ் விதியொருகீர், (௬௩)

தியவெலார் தவிர்பிரம தீர்த்தத்துக் குடைந்தாடி
 மேயசெபந் தபந்தானஞ் சிராத்தம்விதிப் படிச்செய்வோ
 ராயவர்தாம் பெறும்பேற்றை யாமேயோ வறையவல்லோம்
 பாயதலை யரவினையும் பகரமாட் டானென்னின. (௬௪)

மருத்தவிரா மலர்வாவி மருங்குடுத்து வளமோங்கும்
 விருத்தபுரி யெனுநகரில் விருத்தேச ராலயத்திற்
 பொருத்தமுறப் பணிசெய்து போற்றிவரும் விருப்புடையான்
 மருத்தகையந் நகர்வாழ்வான் சம்புவெனு மொருமறையோன். (௬௫)

அந்தமறை யவனொருதேண் மதிமதிவா ரத்தமையப்
 பந்தமறு திருவிளக்குப் பணிசெய்ய வொருகிண்ண
 நந்தநறு விரையான நெய்கொண்டு நயந்தேகிச்
 சந்தவிருத் தேசர்திருச் சந்திதியிற் போய்ப்புக்கான். (௬௬)

புக்கவன்பி றகழிதொறும் பொருந்தவாக் குபுதிரியிட்
 டக்கணிமா லைருவக்கச் ஈடர்பொருத்தி யவிர்தரக்கண்
 டிக்கயினை யவனாகி யுவந்துபணிந் துறத்துதித்துத்
 தக்கமனை யகம்புருந்தான் கிணனமுந்தன் கைக்கொண்டே. (௬௭)

மட்டியலுங் கொன்றையார் மாத்தளிபோய் வருகிண்ணத்
தொட்டியசெய் சிறிதுணரா னிருந்தனனவ் வொருமறையோ
னெட்டியலு மூர்த்தியார் பொருள்கவர்த்தா னெனுத்தோடங்
கிட்டியதோ ரனுத்துணையா யினுங்கேடு பயக்குமே.

(௩௮)

அளந்தநாள் கழிந்திறந்தா னந்தகனூ ரிடைப்புருந்தா
னுளந்தவாத் துயர்பெருக வுறநரகெ லாந்துளைந்தான்
கிளந்தபா தகசேடங் கெழுவலாற் கீடலுடுத்து
வளந்தவாப் புலியகத்தும் வந்துபுழு வாச்சனித்தான்.

(௩௯)

அந்தவருப் பலரீங்கி யழகியப வானியொடு
சந்தமிருங் காவேரி சங்கமமாம் பதரிவனத்
துந்தவொரு மண்கேத் தருக்கொண்டா னக்காலை
முந்தவொரு கிழப்பருந்து முன்னியதைக் கவர்த்ததால்.

(௪௦)

உண்ணமுடி யாமனனி தூரமுறப் பறக்குங்கா
லெண்ணமுனம் புரியறத்தா லேற்றமாம் பெருந்துறைக்கட்
செண்ணமலர் நிறைபிரம தீர்த்தநேர் செலுங்காலை
யண்ணவிளைத் ததுபருந்தாங் கப்புனல்வீழ்ந் ததுதவனை.

(௪௧)

அந்தநெடும் புனல்வீழ்ந்த வச்சமயத் தொருபரம்பு
முந்தவிழுங் கியததனை முயங்குறுபூ ணுக்கொண்டு
கந்தமலர் வின்பொழியக் கணஞ்செலுத்தும் விமானமிசைச்
சந்தமறை யவனிவர்த்து தண்கயிலா யம்புகுந்தான்.

(௪௨)

தெரியாது கவர்த்தபொருள் சிறியதினுஞ் சிறியததன்
பரிகார மிதவென்னிற் றெரிந்துகவர் பாதகத்தோர்
விரிவாய நரகமெலாம் விதியாயு ளுளமட்டுஞ்
சரியாது துளைந்தாலுந் துயர்நீங்குந் தரத்தரோ.

(௪௩)

செறிபூமொய்த் தெழுபிரம தீர்த்தத்தின் பெருஞ்சிறப்போ
டறிவேதற் ருபதேச மானதுதைத் தாமிதமுந்
குறிஞான காண்டமெனக் கூலுவார் திருமால்வந்
தெறிபாசத் தவனாக வருள்பெற்ற தியம்புவாம்.

(௪௪)

பிரமனுபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௮௩௬.

திருமாலுபதேசப்படலம்.

*தென்றிசை கொள்ளுங் கொள்கை சென்னிராட் டொதலத்து
 னொன்றிசை யன்பெ முச்சி யுற்றவைம் பெயரி னுப்ப
 னின்றிசை யெழுத்தால் வேத னிருமித்த வெழுத்தை மாய்ப்பான்
 றுன்றிசை பவஞ்ச நீர்மே லெழுத்தெனத் துணிந்து ளோமே. (ச)

தளர்விலா வனந்த கோடி சருவசங் கார காலத்
 தளவிலாக் களேப ரங்கங் காளமா விராதி மூர்த்தர்
 வளர்புயத் தணிய மாய்ந்த மாயவ ரன்றிப் பின்போர்
 வீளர்தபு மாதி காலத் தயன்பெறு வண்டு வென்போன். (உ)

தன்றிருப் பதம நாபி தனில்லரும் பிரமர் கோடி
 பொன்றிடு கால மட்டும் பொலிதரப் புவன மெல்லா
 நன்றுறத் திதிசெய் தன்ன ராளெலாங் கழித்துக் கங்கு
 றுன்றிய விரவு முற்றுந் துயில்கொளீஇ விடிந்த பின்றை. (ங)

பொருந்துகண் விழித்துப் பார்க்கும் போதுதன் புண்டரீக
 வருந்திரு நாபி மீதோ ரந்தனை ன்றோன்றி மேலா
 வருந்தலச் சிவபு ரத்தின் மாதவ மியற்றி யின்பந்
 திருந்துமெய்ஞ் ஞானத் தோடு சிருட்டியும் விடாது பெற்று. (சு)

சத்திய வுலக மேவித் தாமனைத் தவிசி லேறிப்
 பத்தெனப் படுமு டம்பு பலித்திடத் தனக்கு நல்கிச்
 சித்தமெய்ப் பொருள்சால் சீவன் முத்தனய்த் திகழக் கண்டு
 புத்தியி னவன்பான் மேவிப் புயனிறத் தண்ணல் கேட்பான். (ஊ)

மைந்தனும் பிரம விந்த வாழ்வுனக் கார்கொ டுத்தார்
 புந்திசெய் துணாத்தி யென்னப் புயனிறத் தவனை நோக்கித்
 தந்தையாய் நீயெ னக்கு யான் தந்தை யாயு னக்கு
 வந்திட வருளு முக்கண் வள்ளலார் தந்த தென்றான். (ஈ)

நன்றுறா செய்தா யென்று நளினயோ னியையு வந்தே
 யுன்றனக் கருப்பு ரிந்த வுத்தமத் தலம்யா தென்னத்
 தென்றிசைப் பெருந்து றைக்கேத் திரமென்று செப்பக் கேட்டாங்
 கின்றான் சென்றுன் போல வின்னருள் பெறுவே னென்றான். (ஏ)

* தென்றிசை - ஆவாசி; கொள்கை - மதம்; தலத்துளொன்று - ஆலூர்;
 அன்ப-நரம்; எழுச்சி-ஏர்வு; இவற்றின் இடையேயுள்ள எழுத்துக்கள் வாத

திருமாலுபதேசப்படலம்.

(௧௧௧)

வாகமை யுனது வேத வாக்கரு ளென்று பெற்றுத்
தாகமோ டநாதி மூர்த்தத் தலமென வினங்கா நிற்கும்
பூகயீ லாய ஞான புரமடைந் திரவோன் மேய
சேகரர் துதற்கண் ணற்செய் தீர்த்தநீ ரன்பிற் றேய்ந்து. (அ)

வள்ளிய நீறு மேலோர் விரும்புகண் மணிதன் மேனி
கொள்ளிய வணிந்து நீழ லுவவாக்குஞ் சரத்தைப் போற்றி
வள்ளிய பீட மேவும் யோகநா யகையை வாழ்த்தி
நள்ளிய மால்கு ருந்த மூலத்தி னயந்து வந்து. (ஆ)

அட்டாங்க பஞ்சாங் கத்தோ டவனிமேற் பணிந்து போற்றி
யெட்டான மூர்த்தி யேயெண் குணத்தனே விமையோர் வாழ்வே
சிட்டான வான்ம நாத தேசிகா சிவனே காவென்
றுட்டாகம் பெருக னையு முரிமைகண் டெவந்து நாதன். (இ)

குருந்தமர் கோலங் கண்டு கொள்ளுஞ் னக்க ணல்கிப்
பொருந்திய சமயா சாரப் பொருள்பெறு விசேட தீக்கை
பரிந்தருள் செய்து நீநற் பத்தியோ டுத்த ரத்தி
விருந்தபிப் பிலத்தின் கீழ்ச்சென் றிருந்தவ மியற்றின் வந்து. (ஈ)

வேண்டிய வரங்க ளெல்லா மிகமகிழ்நீ தருள்வோம் போவென்
றாண்டவன் புகலக் கேட்டே யாவயின் மகிழ்ச்சி யோடு
நீண்டசெஞ் சடையார் பாத நெஞ்சுற நீனைந்து கொண்டு
மாண்டரு மரசின் பாற்போய் மாதவம் புரிய லுற்றான். (உ)

அஞ்செழுத் தோங்கா ரத்தோ டன்பொடு சபித்து நெஞ்சக்
கஞ்சமீ தான்ம நாய கனையிரீஇப் புலங்கண் மாற்றித்
துஞ்சலோடு ணவி லாது சுகாசன மிசையி ருந்து
விஞ்சுநல் யோக மாய மெய்த்தவஞ் செய்ய லுற்றான். (ஊ)

நீலவெற் பசையா தொன்று நிலமிசை யிருத்தல் போல
மாலமை யோகத் தன்மை மலர்க்குருந் திறைவ னோரீது
சாலவு மகிழ்ந்தம் மாயோன் றவம்புரி வைப்ப டைந்து
மேலெலாங் குளிர்ச்சி பொங்க மென்கையாற் றடவும் போது. (ஊ)

அமிழ்தசி தனக டற்க ணழுந்திமே லெழுவான் போலுட்
டமிழுற வுணர்ந்தெ ழுந்து சரோருக நோக்கா னோக்கி
யிழிழியின் மொழியான் பாகன் குருவடி வியையக் கண்டாந்
கெமிதயத் துற்ற கோல மிதுகென விறைஞ்சிச் சொல்வான். (க)

வேறு.

பரணே கணங்கண் முதல்வா புரங்கொல் பகைவா புயங்க மணிவாய்
வரணே சிவந்த வடிவா துலங்கு மழுமா னமர்ந்து பிரியாக்
கரணே கரத்தை சிரமலை கொன்றை கமழார்பொ ருந்து சடையா
யரணே குருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (கசு)

இமையாரொ டியானு நனியஞ்ச வேலை யெழுநஞ்ச முண்ட திறலாய்
கமையாது மின்றி வருகாலன் மாள விவ்றநீள் கமழ்ந்த சராண
வுமையான் மணந்த மணவாள தந்தி யுரிபோர்வை கொண்ட வொருவா
வமையார் குருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (க௭)

தொழநேயம் விஞ்சி யறமேய வன்பர் தயர்தீர நின்ற சுடரே
தழன்மாழ்கு கின்ற திருமேனி கொண்ட தருவேதே ருண்ட குருவே
பழகார ணங்கண் மிகுமாக மங்கள் பலதூலி னுஞ்சொன் முதலே
யழகார்கு ருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (க௮)

பொருமார னங்க மன்னமுழ்கி வெந்து பொடியாக வென்ற விழியாய்
வருமோர் விலங்கி னுரியாடை கொண்ட வரதாவி லங்கை நகரா
னொருபாத கன்றன் வலிபோய டங்க வொருதாண கங்கொ டடர்வோ
யருமாகு ருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (க௯)

பெண்ணை ரஞ்செ யொருபாக வங்கி பிணையேந்தி சண்ட னெனுமுக்
கண்ணாவி ருண்ட களநாத வன்பர் கருதுள்ள மோவ ரியசெவ்
வண்ணம துப்பெய் துறவாசம் வீசு மதலைத்தொ டைக்கு ரியனே
யண்ணாகு ருந்த வனநாத நின்ற னடிசேரு மன்ப ருளுவாய். (௨௦)

வேறு.

இவ்வண மாவன் மிகத்துதி செய்திட வெழின்மேய
மைவண நீல மிடற்றிறை போக்கரு மகிழ்வெய்தி
யுய்வகை பெற்றிடு பஞ்ச தசாங்கரி யுபதேசந்
திவ்விய மாவருள் செய்து வினைப்பகை தீர்த்திட்டு. (௨௧)

எவனாயும் வெற்றிகொ ணுந்திற முந்திரு வென்சத்தி
யவமினி றத்தக லாமலி ருக்கவு மழகார்ந்த
புவனமெ லாந்திதி யாணை டாத்தவும் பொருவிலலாத்
தவமிகை யாலுறு மாதவ னென்றொர்த னிப்பேரும். (௨௨)

சுந்தையி லன்பொடு தம்மை நினைந்திடு செயலுந்தந்
தந்தமி லின்புரி னைந்தமர் வாழ்க்கையு மருளாகஞ்
சுந்திர சேகர நாதர் மறைந்துயர் சதுவேத
மந்திர மாநகர் மேவிய மர்ந்தனர் மாயோன்பின். (௨௩)

ஈசன னுக்கிர கித்தசெல் வத்தொழிந்தமேவ
வாசத னுன்றவ மாற்றிய தேத்தொருங்கோயின்
மாசமை யாதவை ருந்தவி டத்தினும் வளமேவத்
தேசமை யும்படிச் செய்தார் வழ்நுன் திருவோடும்.

(௨௪)

வேறு.

மாயவன் றவஞ்செய் தேத்து வைடிய தீர்த்தர் தானு
ராயண தீர்த்த மென்ப ரறிந்தவ ரதனிற் றோய்வார்
பாயமுப் பகையுஞ் செற்ற பண்பின லுயர்மெய்கு ஞான
மேயவ ராகி யெல்லா வினைகளும் வீட்டி வாழ்வார்.

(௨௫)

கனாபொரு மணிமுத் தாற்றங் கரைக்கனோர் ககர முண்டா
லுனாபெறு குடிக னுன்கு மந்தக ரொருங்கு வாழும்
வனாவில்சும் பத்தி னோடு வைணவ வணிகனீர்குழ்
தனாவெறுத் திடவுள் ளான்கே சவனென்பா னவ்வூர் வாழ்வான்.

(௨௬)

அணையவன் கொடிய பாவக் குழிசியா யறிஞ ராகி
நினையவுள் ளவராய்ச் சைவ நெறிநிற்ரு மேலோர் தம்மைத்
துணையநிற் திப்பான் சைவ துரோகத்திற் றலைநின் றுள்ளான்
புணையவாஞ் சிவால யத்துப் பொருளெலாங் கரவிற் கொண்வான்.

(௨௭)

தியமா பாவி யிர்தச் செய்கையி னொழுகு நாளின்
மேய்ச்சம் பத்த னைத்தும் வீந்தன சுவாச காச
மாயதிப் பிணிமுன் னுன வடார்த்தன வமைத்த வாழ்நா
டேயவிய் வுலக நீத்துத் தீநர குலகத் தற்றான்.

(௨௮)

ஆங்குவெந் நிரய மெல்லா மளப்பின ளனுப வித்துக்
கோங்கின முலையாள் பாக னுலயப் பொருட்கோ ளாய
நிங்குநின் நிதித லாலச் சேடமுந் கழிப்பான் மண்மே
லேங்குவெம் புலையர் சேரி யிடைபுயாரு குமலி யானான்.

(௨௯)

இழிதரு ளுமலி யானோன் பெரும்பசி யெழுந்த பற்றி
யொழிவற வருத்த வெய்ய புலையரு மொருங்கு மொத்த
வழிவுநீஇ யாங்கு நின்ற மடுத்ததோர் வேடச் சேரி
செழியின னுங்குச் சற்றான் கிடைத்துயி ரோம்பு நாளில்.

(௩௦)

அணையவெஞ் சேரி வாழ்க ரடவியொன் றடுத்த வேட்ட
வினைசெய துணித்தார் மேவும் வெய்யராய்க் குலங்க ளோடு
துணையமற் றிதுவுஞ் சேர்ந்து சொல்லொனா விடுக்க னுற்றுக்
கனைஞரன் மிருகம் வாழும் காட்டகத் தற்ற தன்றே.

(௩௧)

செறியுமக் காட்டோர் கேழல் சினந்திதை முடுக்க வேடி.
நெறிபல கடந்தெய்த் தேரா நீளவிட் டிலக மெல்லா
மறிபெருந் துறைக்கண் ணேகா ராயண தீர்த்தக் கோட்டு.
முறிவற வந்தந் நீரின் முயங்குற லீழ்ந்த தன்றே.

(௩௨)

வராகமு மொக்க வீழ மாய்ந்தன வீரண்டு மப்போ
தராவணி கைலை யெம்மான் கண்ணகனை னனுப்ப வாக்ரு
விராவிய கணங்க டெய்வ வருச்செய்து விமானத் தேற்றிப்
புராதனக் கைலை யுய்ப்பப் பொள்ளெனப் போகுங் கலை.

(௩௩)

நன்றியின் நிழிந்த திய நாயுரு வொழித்த தேவன்
பன்றிய னுருவ நீத்த பண்ணவன் முகத்தை நோக்கி
யொன்றிய நமக்கச் சென்ம மொழிந்தயர் புற்ற தெவ்வா
நின்றியா னுணரு மாறிங் கியட்புவாய் கொல்லோ வென்றான்.

(௩௪)

தெரிந்தனன் புகல்வே னென்று செப்புவான் வராக தேவன்
விரிந்தரீர்த் தாங்க மார்கா விரிப்பெருந் தீரத் தோர்பாற்
புரிந்தபல் வளமார்த் தாண்ட புரமென்றோர் நகருண் டாங்குப்
பரிந்தபன் மறையோ ருள்ளோர் பனவன்யான் பாவி பானேன்.

(௩௫)

தினகசைஇ யோடி யோடிச் சிராத்தபோ சனமே செய்வேன்
கணநிகர் கண்டன் கோயிற் பொருளெலாங் கரவிற் கொள்வான்
மனனமார் தொருநாட் கஞ்ச பாத்திர மொன்று வவ்வித்
தனபதி யினைய நின்கைத் தந்தன னீயுங் கொண்டாய்.

(௩௬)

அந்தவே துவினா லியான்செத் தளவினா ணரகந் துய்த்து
முந்தவெங் கேழ லாகி முட்பயில் காட்டு முன்றேன்
றந்தது மறாய் லேற்ற வ்ணிகளுந் தகவி னீயு
கந்தவெந் நிரயத் தாழ்த்து நாயுரு வாளு யன்றே.

(௩௭)

இருவரு மகேக கால் மெரிபுணா துன்பந் துய்த்துப்
பொருவரும் பெருந்து றைக்கட் பொருந்துநா ராய ணப்பே
ரொருவருந் தீர்த்தத் தாழ்த்தவ் வருத்தறந் திவ்வா ருளேம்
வெருவருங் கைலை சார்வா மினியென விளம்பி னுலுவ்.

(௩௮)

எண்ணருங் கோடி காஸ மிருந்தவ மியற்றி னுலு
நண்ணருங் கயிலா யத்து நாயும்பன் நியுமா யுள்ள
தண்ணரு முருவ நீத்தார் சார்ந்துவாழ்ந் திருந்தா ரென்னிற்
பண்ணரு மரிதீர்த் தத்தினு் பெருமையார் பகர வல்லார்.

(௩௯)

காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலம். ககரு

வாசித்த மலர்த்தார் மார்ப மன்னவ் திருமால் வந்து
பூசித்த வண்ணஞ் சொற்றும் புந்தியு ணினைப்பார் பாவ
மோசித்த கருணைக் காலாக் கினியுருத் திரர்தா முற்றி
நேசித்த திறத்துப் பூசை நிகழ்த்திய திறமுஞ் சொல்வாம். (ச௦)

திருமா லுபதேசப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அளக.

காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலம்.

*புதல்வியே சேய்மை தனக்கெதிர் மறையே பொருந்தவெள்ளிலுபுணர்
கமுகே, ழிதந்வில் கிளியே திரட்சியே செவ்வா யென்றுரை செயுநில மகனே,
முதல்விநம் மிறைமே னியிற்கொளும் பங்கே முகத்தலங் காரமாங் கண்ணே,
சுதமிலிவ் வெண்பேர் நாப்பணைட் டெழுத்தெட் டெழுத்தெனிறீ ரோற்றமு
முண்டே. (க)

வேறு.

சங்கார காலமரி யயன்வாழ் வைப்புந் தருவுலகுந் திசைப்பாலர் தங்கு
வைப்பும், பொங்கோத வுததிவரை புவிமற் றியாவும் பெர்டியாக்கி வெள்ளியநீ
றெடுத்தப் பூசிச், சிங்கார வருவமாய் நிற்குங் காலச் செந்தழற்பே ருருத்தி
ராரா சிரியற் கண்டு, பொங்கார்வத் தொடும்பூசித் தருள்கொள் வான்றம் போ
னூற்றெட் டிருத்திரர்கள் புடையிற் குழ. (உ)

செஞ்சடா மகுடம்விரிந் தொளிர நாகச் செம்மணிக்கங் கணம்விளங்
கச் செறிபூங் குல்லை, கஞ்சநா நியபஞ்ச வடிவி ளங்கக் கரும்பன்றிக் கோடா
மை யோடு தூங்க, விஞ்சுதலை மாலையெலும் பணிசு லாவ வேன்மழுவா
ணையிதண்டு குலர் தோட்டி, யஞ்சரோ ருக்கணைய்மை தரச்சி லம்பொள்
ளடியலம்ப முக்கண்ணும் விராவிழிற்க. (ஈ)

நெடுங்கழுத்துங் குறுந்தாளும் பருத்த கையு நீள்கிரும் பிறையெயிறு
நான்ற வாயு, மொடுங்கலிவ்பூங் கித்தலையுங் குழிந்த கண்ணு முயர்மார்பும்
பெருவயிறு மொன்னு ரஞ்சங். கொடுங்கொலைச்சு லமுங்கபா லமும்வி ளங்
கக் குழையசைய வுடைதுவளக் குதித்துத் துள்ளி, யடுங்கனத்தி னிழமுழ
க்கு மஞ்சப்பாடி யாடியெண்ணி லாப்பூதப படைக ளெய்த. (ச)

* புதல்வி - குமாரி; சேய்மைதனக்கு எதிர்மறை - அணிமை; வெள்ளிலு
புணர்கமுகு - பாக்கீ; கிளி - சுகம்; திரட்சி - கவான்; நிலமகனி - ருசன்;
பங்கு - பாசம்; கண் - பார்வை; இப்பெயர்களினிடையேயுள்ள எழுத்துக்கள்
மாணிக்கவாசகர்.

தத்துபிகா கனம்பூசி மணிசே கண்டி துடிமுரசு பம்பைசின்னன் தடாரி
பேரி, மொந்தைகல்ல வடந்தக்கை முழவு வீணை முருகுமுதற் பல்லியரு மிய
ம்பா சிந்தச், சுந்தரவெள் விடைக்கொடிமுன் போத மற்றஞ் சொல்லாத
சின்னமெலார் துவன்றி மொய்ப்பக், கொந்தலர்பூம் பொழிப்புடைக்கும் சிவபு
ரத்தைக் குறுகியங்கண் முன்னமைந்த கோல நீங்கி, (இ)

சார்தருணத் தவவுருவங் கொண்டு நீறு தரித்துருத்தி ராக்கமணி தலை
தோண் மார்பு, வாய்ந்தகரத் திடைமருவப் பூண்டு ருந்த வனத்தினுக்கு மாற
ளிக்கும் வடமேழத் திக்கி, லேய்ந்தவளர் மகிழ்வனத்திற் சாலை செய்தாங்கிருந்
துபஞ்சாக் காசெபத்தோ டுடைவி டாமற், பார்தளணி பெருந்துறைச்சிற்
பரன்றா ணெஞ்சிற் பதித்துமிரு தவஞ்சிலகாட் பண்ணுங் காலை. (ஈ)

சுதுவேத புரமேவு மாண்ம நாதர் தவம்புரிசீ லத்தமைகா லாக்கி னிப்
பேர், முதுவாய்மை யுருத்திரருக் கருள்வா யென்று முந்துபுதம்பெருங்கருணை
யுந்த லாலே, கதிமேய விடையேறி யொருபால் யோகக் கன்னியமர்ந் திடச்
சடைமேற் கலைவெண் டிங்க, ணதிபோகி தலைமாலி கொன்றை தும்பை நக்
கக விலந்தூர்வை யெருக்க ளாவ. (எ)

திருவிநிரு முகக்கருணை யொழுக்கச் செவ்வாய்ச் சிறுமுறுவ லொளிரமி
ளிர் வுணத்தோ டாட, வரியரவும் புரிதா லு மிதழித் தாரு மணிகெழு பொற்
பணிபலவு மார்பின் மின்னக், கரியகிடத் திருகலை கண்ட மியாருங் கைகு
விக்கும் பழவிளங்கக் கரங்க ணுன்குந், தெரிமறிமான் மழுவபய வரதற் தாங்
கத் திண்புலித்தோ றிருவனாமேற் செறிந்து நால. (அ)

வேதமுருத் திரிந்தபரி புரம்பொற் றுண்மேல் வீழ்த்தலற மலரவன் மால்
விண்ணோ ரேத்தப், பேதமிலா முனிவரர்கிம் புருடர் சித்தர் பிறங்குநா ரதர்
முதலோர் புகழ்ந்து பாடச், சீதமதிக் குடைகலிப்பப் பதங்க ரெங்குஞ் சிறந்த
வொளி விளக்கெடுப்பத் திசைகாப் பாளர், போதமணி யடைப்பைமுதற் பல
வுந் தாங்கிப் போதநறுங் கற்பகம்பூ மாரி பெய்ய. (க)

கணநாதர் தொண்டரொலா மிருகை தூப்பக் கனிந்துரைக்கு மரவொளி
யேழ் கடலிற் பொங்க, மணநாறு மிளந்தென்றல் வந்து லாவ மாருகில்கள்
விதானமிட மகிழ்த்து நந்தி, குணமார்கட் டியங்கூற வெயிலு வந்த குஞ்சரமா
முகக்கன்றுங் குமரவேளுந், தணவாழ் டிகமயின்மே லிவர்த்த முன்போ தர
வெனியே வழியாகச் சார்த்து வந்து. (கௌ)

மகிழ்வனத்திற் தவம்புரியு முருத்தி ரோசர் மனமகிழ்க் திருக்காட்சி வழ
ங்குங் காலை, கெகிழ்தருகண் மலர்குளிரக் கண்டெழுந்த சிலமீது வீழ்த்தி
றைஞ்சி கீசர்த ராவன், புகிழியவீழ்த் தெனவனர வாடிப் பாடிப் பொலிந்திரு
கண் மழைபொழியப் புளகம் போர்ப்ப, முகிழுறுகை செஞ்சடா முடிமேற்
செல்ல முன்னின்று தோத்திரங்கண் மொழிவ தானார். (கக)

காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலம். ககன

அடிநிலை ஞென்றையிலா முதலே போற்றி யகண்டபூரணஞான கருதே போற்றி, முடிவில்வெளி யெனக்கிறந்த வெளியே போற்றி முத்திக்கு வித் தாய வொளியே போற்றி, வடிவெழுத வரியபெரும் பொருளே போற்றி மறை முடிவு மெட்டாத மணியே போற்றி, நடியெனவன் பினர்வேண்ட நடிப்பாய் போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (42)

காதமரும் வன்சங்கக் குழையாய் போற்றி கைலாய மலைமேய கடலே போற்றி, சேமதிக் கொழுந்தணிந்த சடையாய் போற்றி, திரிபுரமு நீறெழமுன் சிரித்தாய் போற்றி, பாதமலர் கொடுகமனை யுதைத்தாய் போற்றி பங்கயத் தோன் நலையரிந்த பரனே போற்றி, காதவரு வேதவரு வானாய் போற்றி நறு மலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (43)

தேனமருங் கொணைமலர்த் தாராய் போற்றி சித்தசனை யழற்குணவு செய்தாய் போற்றி, மாணம்செய் மழுவிருகை பொறுத்தாய் போற்றி வரிசை லையா மர்மேரு வளைத்தாய் போற்றி, போனகமா விடமுண்மே பொலிவாய் போற்றி பொற்பொதுவி னின்றகடம் புரிவாய் போற்றி, ஞானவொளியாய் விளங்கு சுடரே போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (44)

இச்சையின்றிப் பிச்சைகொண்ட விறைவா போற்றி யேழுலகும் கடந்து நின்ற வெளியே போற்றி, கச்சையென வரவசைத்த கடவுள் போற்றி கதி கெழுவென் விடைவருமுக் கண்ணு போற்றி, பச்சையொடும் பவளநிறம் படைத்தாய் போற்றி பசுபதியா மநாதிமுத்தப் பரனே போற்றி, நச்சையமு தாக்கியன்பர்ப் புரப்பாய் போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (45)

ஓம்வழற் கிறையோமுட் பொருளே போற்றி யோகநா யகிபுணருத் தமனே போற்றி, தாமரைக்க ஞென்றணிந்த சரணு போற்றி சக்கரமால் வேண்ட வரு டலைவா போற்றி, மாமனென விமாசலத்தை மகிழ்வாய் போற்றி மலை மகளை மணம்புணர்ந்த மணியே போற்றி, நாமவெழுத் தைந்துணர்த்துந் தா வா போற்றி நறுமலர்ப்பூங் குருந்தவன நாதா போற்றி. (46)

வேறு.

இப்படிநற் றுதிபுரியு மிசைகேட்டு மனமகிழ்ந்து செப்புமழ லுருத்திரர்க்குத் திருநோக்காற் றிக்கையுந் தற்புதச்ச டாக்கரத்தோ டகோரவுருத் திரமனுவு மொப்புயர்வொன் றில்லாத வுபதேசஞ் செய்தருளி. (47)

ஐந்தமையுந் தொழிலினடு வாயதொழி ஊனக்குமுனைத் தந்ததவர்த் தித்திருக்கச் சகலவா முங்கொடுத்தோ மெத்தமருட் பதத்திலுதித் தீறுசெய்நா னொடுங்குதலா ஊர்துணக்கு மலமாயை பொருக்கமலை யென்றுணர்ந்தி. (48)

நீயேநாம் பேதமெனநிகழ்த்துதலொன் றிலையுனக்குத்
தரியான திரோதவருட் சத்தியே யுன்கோப
மாயாத பேர்கடமோ ருணமென்ப ரத்தனையும்
வீயாத பல்லுயிர்கண் மேவுமலம் விடுப்பதற்கா.

(கக)

கனிம்பகற்றப் பொன்சுடுவோர் கணக்கெனநீ கொண்டதுவாம்
விளம்புமல மற்றவயிர் மேற்கருணை யுனக்குமுண்டா
மனத்தறியா மலவயிர்கட் கதிகரி நீயேயாந்
துளங்கலிலாச் சங்காரத் தொழிலொடுவாழ்ந் திருசுகத்தே.

(உ௦)

நச்சும்வர யினியுனக்கு நம்பால்வேண் டுவதுண்டே
லச்சமற வுணத்தியென வஞ்சலித்தென் னுனத்துன் றுள்
வைச்சிருக்கும் வரம்பேண்டு மல்தன்றி மாண்புடையாய்
நிச்சயமா வினுமொன்று வேண்டிமது நிகழ்த்துவன்கேள்.

(உ௧)

அடியனென் றவம்புரிந்த வித்தானத் தழிகேணன்
கொடிதராச் சிவலிங்க வருவாதல் வேண்டுமய
லியியவோர் சிவகங்கை யெனப்புநீர்த் தழும்வேண்டுங்
கடியபூ வாதிகொண்டியான் கணிந்தருச்சித் திடல்வேண்டும்.

(உ௨)

நலம்பொலியுங் கயிலாய நாதனென வொருதிருப்பேர்
நிலம்பொலியும் படியடிகே ணீபூண்டு கொளல்வேண்டும்
வலம்பொலியு முனைக்கண்டு வணங்கிவாழ்த் தூரெல்லாம்
பலம்பொலியும் யாவையுநன் கனுபவிக்கும் படிவேண்டும்.

(உ௩)

இந்தவர மருளுகென விலிங்கமுந்தீர்த் தமுமாங்குச்
சந்தமுறத் தேற்றிமறைத் தொருகுருந்த வனஞ்சார்ந்தா
ரந்தயிலாப் பெருங்கருணை யான்மநா யகரிப்பாற்
கந்தமல ராகிகொடு பூசிக்கும் கடன்பூண்டார்.

(உ௪)

வளைத்தபுகழ்ச் சிவகங்கைப் புனலாடி மகிழடியின்
முனைத்தவொரு சிவக்கொழுந்தை யத்தீர்த்த முகந்தாட்டி
வளைத்தமது மலர்கூட்டி விரும்புவே தனமூட்டித்
தினைத்தமகிழ்ச் சிவிற்பா தீபமுங்கோட் டினர்மாதேரர்.

(உ௫)

பிரியாம லுடன்வந்த பெருங்கணநா யகர்மலர்மா
தரியாதி வானவர்க ளாராய் முனிவர்க
னரியாராஞ் சித்தர்முத லோதபெருந் தவத்தரொலாஞ்
சரியாத வன்பினராய்த் தாந்தொழுது பூசித்தார்.

(உ௬)

ஏத்துதிரு மகிழடிக்கீழிவ்வண்ணம் பூசித்துச்
சோத்துனடி யோமென்று குருந்தடியும் போய்த்தொழுது
வாய்த்தவருத் திரரண்ட முகட்டினிற்போய் வாழ்ந்திருந்தார்
சாய்த்தவினை மன்றோருந் தத்தமிடம் போயமர்ந்தார்.

(௨௭)

வினாத்தமலர் மகிழடியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை
யுரைத்தவிதிப் படிபூசை யுபகரணத் தியந்துநரும்
புரைத்ததுதி புரிஞநரும் புந்தியுற நினைக்குநருந்
திரைத்தவினைக் கடல்கடந்து சிவலோகத் தின்புறுவார்.

(௨௮)

மதியுதய மதிவார மதிகதிரை யராக்வர்நா
ளதிபலஞ்செய் பிரதோட மாதியவாய்ப் பூசிப்போர்
துதிகயிலை புருவர்சிவ கங்கையுறத் தோய்வாரும்
ப்திகருணைக் கிலக்காகிப் பரலோகத் தின்புறுவார்.

(௨௯)

கனசவுராட் டிரதேயக் காளிந்திக் கனாவில்வ்
வனமெனுங்கேத் திரம்வில்வ வனநாத ரெனப்புசது
மனகருள ரவரமரு மாலயத்திற் பணிபுரிவான்
றனமுனெவற் றினும்வாஞ்சை சற்றேனு மில்லாதான்.

(௩௦)

அந்தநக ரிடையேற்கு மையத்தாற் பசியொழிப்பான்
பந்தமென லனுநாத படியொழுகும் படிமத்தான்
சிந்தலிலாச் சிவநேயஞ் செறிபண்டா ரம்பொருவான்
வெந்தமிழ் போலமர்வான் விருபாக்க னெனுமபெயரான்.

(௩௧)

அன்னவன்றன் சீலமுழு தறிந்தநா டினிதோம்பு
மன்னவனேர் வரவழைத்து மறையவர்தம் குலமணியே
நன்னயமார் வில்வவன நாயகர்கோ யிலையோம்ப
வென்னருநின் போலாகா ரென்றுசிறப் புறத்துதித்து.

(௩௨)

அன்னத்தளி முழுதோம்பு மதிகார நடத்திவர
னின்னதெனக் கொடுத்தனயா நேர்த்துகாங் கோடியென
மன்னவன்பல் காலிரப்ப மறுத்தனன்மற் றமைச்சர்முனே
ரென்னுருஞ்சொல் வார்த்தையினு லேற்றுமீன் டனன்மாதோ.

(௩௩)

கதிருதய மெழுமுனைமைங் கன்னலெனத் துயிலுணர்ந்து
பிதிர்தலின்மெய்ச் சுகியாற்றிப் பிறங்கியவெண் ணீரணிந்து
மதியமையுந் தலத்தடைந்து மலசலரீத் தருதாங்கொல்
விதியமையுந் கோன்மென்று மென்றுமிழ்ந்து துயவனாய்.

(௩௪)

தனிமுனுறு மிலக்குமிதீர்த் தம்படிந்து கீறணிந்து
கனிசெயுங்கண் மணிபூண்டைந் தெழுத்தமுளத் துறக்கணித்தே
தெளிதருமா வயம்புருத்து வில்வவனச் சிற்பரனை
யெனியவர்பங் காங்காருண் ணியவதியைப் பூசித்து. (௩௮)

தழையவதி காரஞ்செய் தானத்தி லினிதமர்ந்து
விழையவரு சிவத்துவிசர் முதலோரை விளித்துமனங்
குழையவவர் முகனோக்கிக் குறைவினா வுபுமுடித்துப்
பிழையமையா விதநடத்தும் பெருந்தொழிலிற் றலைகின்றான். (௩௯)

பொறையொன்று திருமனத்தான் வில்வவனப் புராதனராம்
பிறையொன்று சடையார்த மாலயத்துப் பேணுதொழிற்
குறையொன்றும் வாராது நடாத்துபுகொள் பொருளிலள
விறையொன்றுங் கொளானீடு யேற்றைய மேற்றுண்பான். (௪௦)

சிலர்பாற்போய்ப் பாற்பசுக்க டெவ்வுபுசேர்த் தனன்றளிக்காச்
சிலர்பாற்போய் நந்தவனஞ் செயரிலஞ்சேர்த் தனன்கவர்த்து
சிலர்பாற்போய்ச் சோலைவளஞ் செறிதரக்கைக் கொடுவிட்டான்
சிலர்பாற்போய்க் கொண்டிவிளை கிலமேன்மே லுஞ்செறித்தான். (௪௧)

சிலங்கொள் விருபாக்கன் சிறந்தவதி காரத்திற்
காலங்கொள் பூசையினாற் றருதுபல விழாவினா
லாலங்கொண் மிடற்றாருக் கமுதாருஞ் சிறப்பினாற்
கோலங்கொ ளொன்றாலுங் குறையிலையென் றிறைமகிழ்ந்தான். (௪௨)

மிக்கமகிழ் மேவுதலால் விருபாக்கன் றினையழைத்துத்
தக்கமணிப் பணிகாம்பு தரணிபுகழ் தேத்திரங்க
டொக்கபல்பாத் திரம்விளைநன் னிலமாதி துன்னாநார்
நக்கழலாக் கினர்க்கென்றே யிறைகொடுத்து நலஞ்செய்தான். (௪௩)

இந்தவித மொழுகுரா ளெங்குஞ்சென் றையமெகஇப்
பந்தமற வுண்ணும்விரு பாக்கனுக்கு மூப்புவா
நந்தவுட லந்தளர்ந்து நரம்பெலும்பு வெளிப்பட்டுச்
சந்தமுற நடக்குகடை தமொறக் கோல்கொண்டான். (௪௪)

உணவொழியத் தன்காலை யுமாபதியா வயத்துள்ளா
லணவுசுவத் துவிசனத்தி யயனஞ்செய் வான்காணன்
பணமலிகோ சங்காப்பான் பாக்குஞ்செய் லானாகத்
தனவருமை வருங்குடி விருபாக்கன் றனைச்சார்த்தார். (௪௫)

ஐயரே மூப்பினு லலசினீ ரலேந்தமுது
செய்மமுடி யாதினிமேற் சிகரிமடத் திடையமர்ந்தா
லுய்யரா மொவ்வொருநாட் கொவ்வொருவ ராக்கொணர்ந்து
வெய்யதா வமுதுசெய விரும்பியுத வுவுமன்றார்.

(ச௩)

ஆயவிரு பாக்கனுமற் றவ்வார்த்தை தனக்கிசைந்து
பாயமடத் தமர்ந்தான்மேற் பன்னியவை வருமிக்க
சேயமுட னொவ்வொருநாட் கொவ்வொருவ ராகிரம்பத்
துயவமு தளித்துவந்தார் தொலைந்தனவிப் படிப்பன்னுள்.

(ச௪)

சோறுசுமந் தலுத்தாரித் தொழினமக்கே லாதென்று
மாறுபடு மனத்தாராய் மற்றொருநா ளவன்பால்வந்
துறுதவிர் தரயாங்க னுதவுவதி லொருநாள்போ
லேறுதவத் தீர்நடக்க வருத்தமுறு மாலின்னும்.

(ச௫)

ஆறிப்போஞ் சமைத்தவெலா மதுநுகரி னேயின்மை
மாறிப்போம் பிணிவந்து மூப்பினிடை வருத்துமேல்
வீறிப்போம் பெருந்தவத்தீர் மேன்மேலு மபராத
மேறிப்போ மெங்களுக்கொன் றியம்புதல்கொள் வீரென்றார்.

(ச௬)

நீர்தேடி வைத்தவினை நிலமுழுதுந் துரோணமலர்
கார்போலு மெனவெண்ணெ னனிவினாயுந் கமழ்சோலை
யேர்சாலின் கனிகாய்மற் றினுமுதவும் பசுக்களெலாம்
பாரசோர்ப் பால்பொழியும் பாயமடைப் பள்ளியிடை.

(ச௭)

ஒருவனைவைத் தெண்ணியவா நடப்புரிவித் துண்பதுவே
பெருநலனென் றார்கேட்ட விருபாக்க னதுபேணி
வெருவலிலா முன்புரிதி வினையினு லுடன்பட்டான்
மருவியமற் றவர்போனார் மதிவழிச்செய் துண்டிருந்தான்.

(ச௮)

சின்னாளிப் படியுண்டு திரானோய்க் கோட்பட்டு
முன்னுவெந் துயரமுந் தி முதுமறையோ னிறந்தொழிந்தான்
நென்னுமக் கடுங்குற்றின் தமர்கொடுபோய்த் தீவிடமு
மன்னுவெந் திரயமெலாம் புருத்திவருத் தினர்மாதோ.

(ச௯)

எண்ணினு னிரயமெலா மனுபவித்து மீளுகாக்
கண்ணில்பா தகத்தாலே காவிரிகாட் டொருகிளியூர்ட்
புண்ணில்பாய் வைத்துழலும் புலையர்சே ரியினுமுறய்ப்
பெண்ணிலோர் பெண்ணையாய்ப் பிறந்தனன்வா தனைப்படுவான்.

(௯௦)

புலையர்மனை யுட்புகுந்து புலாற்பாண்டம் வாய்வைத்து
நிலைஞலைய வவர்மொத்த நெடுந்தூரம் குரைத்தகன்றே
யுலையுமிக வில்வண்ண முழிதருநாட் கருக்கொள்ள
வலைமுனவி லைவர்களு மடிந்துபற ழாயுதித்தார்.

(௫௧)

முலெவல்பற ழாயுதித்த வறுவருளு முதுமறையோன்
வடுவமையு மிழிசென்ம துறெடுத்து மாய்ந்துமாய்ந்
திடுகுமொரு புலைச்சேரி யிடைப்புலைய னாய்ப்பிறந்தான்
கடுமுதலை யாய்ச்சிவகங் கையிற்பிறந்தா னாவர்களும்.

(௫௨)

புலையுருக்கொண் டவனெடுநாட் போகாத துயரமுழந்
தலைபுனளு டகன்றுதென்னு டணையவரு காலளவா
விலைமலர்செற் றியருருந்த வுன்னோக்கி யெய்துவான்
மலைவின்முனல் வினதழுவ மகிழ்வனத்தி னிடைப்புருந்தான்.

(௫௩)

முதுவேளில் வருத்தமுற மூச்செறிந்து வருபுலையன்
சுதுவேத புரவடகீழ்த் தங்குமகிழ் வனத்தருகு
மதுவேயு மலர்ப்பொய்கைச் சிவகங்கை வந்துவிழ்ந்
திதுவேசம் முயிர்காப்ப தென்றுதுளை தருகாலை.

(௫௪)

ஐந்துபொறி யலைப்பதுபோ லைந்துமுதலையும்பற்றி
ரைந்துசுத றிடவுறுப்பு நலியவவ ணுயிர்மாய்தான்
வந்துபர சிவனருளாற் கணநாதர் மானமிசை
கந்துசுர வருகல்கி யேற்றிடந் தனரம்மா.

(௫௫)

மானமிசைக் சென்றவவன் வண்கயிலா யம்புகுந்தாங்
கீனமில்பல் போகமுந்துய்த் தினிதிருந்தான் சிவகங்கை
யானதடத் துதித்தசிறப் பான்முதலை யானவருந்
தன்னவுல கடைந்தாங்குத் தவிர்போகந் துய்த்திருந்தார்.

(௫௬)

இரும்புலைய னாளு மெண்ணுது படிந்தாலும்
பெரும்புவன மேத்துகயி லாயபதம் பெறக்கொடுத்த
தரும்புமலர்ச் சிவகங்கை யம்மட்டோ முதலாகக்குஞ்
சுரும்படையாக் கற்பகப்பூஞ் சோலையுல களித்ததால்.

(௫௭)

பத்தியுட னடைந்தொருவர் பகரும்விதிப் படிமுழங்கிச்
சுத்திதரு நிறனிந்து துய்தாங்கண் மணிபுனைந்து
சுத்தியனைத் தெழுத்தெண்ணி மகிழ்முடியார் தமைப்போற்றின்
ஞீத்தியடை குவரென்றே மொழியவுமவேண் டெவதேயோ.

(௫௮)

போதவுருத் திராடைந்து போற்றுதிநீ மெடுத்தாத்தா
மோதவளம் புவியுவுப்ப வொள்ளியசெந் தமிழ்பொலியப்
பாதகங்கள் பறந்தோடப் பரசமயந் தமோற
வாதக ரடிகளவ தரித்ததிறம் வகுத்துணாப்பாம்.

(௫௯)

காலாக்கீனியுருத்திரருபதேசப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௦.

திருவாதவூரர் திருவவதாரப்படலம்.

முடியார்கொள் பெருமானும் வாதவூர் முனிவரரு
மடியாரு மாண்டானு மாயமுறை யினரவரைச்
கடியாரா யடைதருவார் கலந்துக நிற்பத்தோர்
படியாரே யெனினவருக் கென்னமுறை பகர்வரீயாம்.

(௧)

வரைவணிய நடுப்பொலியு மாநிலமா மடக்கொடிக்குப்
புனையிறு முகமாகும் பூழியர்கோ மன்றிருநா
நிராசெயும முகக்கண்ணு யொளிர்நுநங்கா விரியினுநீர்
கனையறமே லெழும்வையைக் கனையுளதாம் வாதவூர்.

(௨)

இழகாட்டு நண்ணிடையா ரெழில்காட்டும் பொழிலெங்கும்
குழைகாட்டு நறஞ்சுதங் குயில்காட்டி மயில்காட்டிந்
தழைகாட்டு மற்றுமுள தடைஞ்சினைகள் வயலனைத்துங்
கழைகாட்டும் பொய்கைமின்னூர் கண்காட்டிந் கயல்காட்டும்.

(௩)

கடுத்துவரு புனல்வையைக் கனையுயரக் கடிதலை
ளெடுத்தெறியு மணியஞ்சி யிரித்தோடு மோட்டெருமை
யடுத்தொருவா வியிற்பாய வான்குவரால் மூட்டிடப்பால்
விடுத்தமிழர் திடுமொருபால் வெள்ளமிதர் திடுமால்போல்.

(௪)

வேலியென மிடைகரும்பி னடுப்பாகம் வினைகதிர்ச்செஞ்
சாலியறை தரக்குசி தூத்துனைத்த தண்டனைத்தாய்
வாலியசா ரொழுகவிடப் பெருகியது மடையுடைத்துக்
கோலியவெங் கும்பரவுந் குறிக்குமொரு கடலேபோல்.

(௫)

மழைபொழிவ தெனநாளு மதுப்பொழிவ மலர்ச்சேலை
தழையுமுதிற் செடியென்னத் துதிக்கொடிதங் குவகொச்சி
விழையுமலை மாறுபடுஞ் சோறுபடும் வியன்மாடங்
கழைவினமத நெனப்பொலிவார் வுணப்பொலிவார் கழன்மைந்தர்.

௩௬

இழைமணிமங் கையர்கடையு மிட்டிடையு மொருபிழையே
குழைகிகர்வ தஞ்செவ்வாய்க் கொழும்பாட்டும் வள்ளையே
மழைகிகளாம் பான்முன்கை மருவியொலிப் பனவண்டே
விழைவுறுமா லையுமுள்ளம் விரும்புமா லையுங்கற்பே.

(௭)

இருள்காட்டிங் கரியகுழ லெரிமணிப்பூண் கிழக்குதயப்
பொருள்காட்டு மறையோர்முற் புந்திசெய்நால் வரும்புனைந்த
மருள்காட்டிந் தரமுணரா மாநீறு மதிக்கிரணத்
தெருள்காட்டு மெனினிரவுந் தினகரனு மதியுமிகை.

(௮)

ஊடலெடுத் தெறிமுத்த மொள்வயீர மாணிக்கங்
கூடல்கொள்வீ திரளுவாரீர் கூடாத கடலொக்கும்
வாடலின்மா லையுஞ்சாந்து மாண்மதமு முறல்கொள்வா
னூடலமை தரப்பரப்ப னாயந்தவா வணம்பொருவும்.

(௯)

வேதானி முழங்கொலிக்கு மிக்கவா கமமாரம்பல்
பேதானி முழங்கொலிக்கும் பெருமகனா ரியவொலிக்குங்
கீதானி முழங்கொலிக்கும் தெழுகளிறு திகளொலிக்கு
மோதானி முழங்குமொலி யொவ்வாதா லொவ்வாதால்.

(௧௦)

வாதலூர் மறையொழுக்க மல்லான்மற் றென்றுமரு
வாதலூ ரடைந்தாரை மலக்குரம்பை யகத்தினிரு
வாதலூர் சிவானந்த வாரியிடை யழுத்தலொரு
வாதலூ ரெண்புகலும் வார்த்தைவா னிடத்துமுள.

(௧௧)

ஒளிகெழுதற் குறுபெயர்கொண் டிலகமெலாம் வழங்குமொரு
வளியுதவ லிரண்டெனவுண் மதித்துதவல் கற்றென்ன
வளிமருவ வம்மைமறு மையுமடைந்தார்க் களித்துவக்கும்
தெளிமருவு பன்மறையோர் செறிந்ததிரு வாதலூர்.

(௧௨)

சோனாடு தலைசிறப்பத் துதைபிரம புரமெனவும்
வேனாடும் வணப்புடையார் மிடைந்ததிரு நடுக்காட்டின்
வாணாடு நாவலூர் வளர்திருவா மூரெனவு
நீணாடு மதிவழியோ னாட்டுளதவ் வாதலூர்.

(௧௩)

புத்தர்முதற் பல்சமயப் பொய்க்குழிவீழ்ந் துழல்கின்ற
மத்தர்நினை தோறுகினை தோறுவாய் வொரீஇத்தாமு
வத்தர்தொழும் பியற்றியாங்க ணினைதோறு மகமகிழ்ந்த
முத்தரினுங் களித்துயர முனைத்துளதவ் வாதலூர்.

(௧௪)

சிறவாத நெறியகற்றிச் சிறந்தநெறி யினைநிறுத்தி
மறவாத வன்புகொடு மண்ணெடுவான் றுதித்தய்யப்
பிறவாத நெறியடைந்த பெருந்தகைமு னவதரித்த
வறவாத லூர்ப்புகழை யாமேயோ வறைகிற்பேம்.

(கரு)

இந்தக ரகம்வாழு மிருபிறப்போர் தங்குமுவு
ளந்தமிலாப் புகழ்பெறுமா மாத்திவீர்தங் குலீத்துதித்தார்
சந்தமிகு மறையொழுக்கந் தலைின்ற பெருங்குணத்தார்
பந்தமகற் றிடுஞ்சைவப் பற்றுவழி வழியமைந்தார்.

(கச)

தன்னுமா சில்லாதார் சம்புபா தாசிருத
ரென்னகலி னுமத்தா ரெல்லாருந் தொழப்பொலிவா ,
ரன்னவரில் வறக்கிழமை யமைந்தொழுகு கடன்பூண்டார்
மின்னவீருஞ் சிவஞான வதியெனும்பேர் மேவீனார்.

(கௌ)

இத்தகைய மனையாரோ டியைந்துவாழ் தருமறையோ
ருத்தமர்வெம் பரசமயக் குறும்பொழிக்கு மொருமதலை
யத்தாரு ளாற்பெறுவா னாதரித்த கருத்தினராய்ச்
சித்தமொரு வார்தினமுஞ் சிவாலயத்தில் வழிபடுவார்.

(கஅ)

சதிருதய மெழுமுனமைங் கடிக்கையெனத் துயிலொருவி
யதிர்புனலின் முழுகுபீர் றணித்தவிழி மணிபூண்டு
சதிருறுமைந் தெழுத்தெண்ணித் தழைதருந் தனம்புருந்து
பிதிர்ந்தலிலா மலர்குற்றுப் பிறங்குதொடை தொடுத்தணிந்தம்.

(கக)

ஆனாறு நெய்வாக்கித் திருவிளக்கு நனியமைத்து
மோனவடி யவர்க்காணின் முந்துபுசென் றபசரித்து
மானவமு தூட்டியுமவ் வாதலூ ரிறைவர்விழா
வீனமறச் சிறப்பித்து மினும்பலசெய் தியதூகான்.

•(உ௦)

அடுத்திறஞ்சார் பிடகநெறியதுமுத்தி யென்றுமேற்
படுத்திறமொன் றேனுமுணை ராதபா தகரடர்ந்து
விடுத்திறமில் வேதநெறி யறமாற்றி வெய்யபெருங்
கொடுத்தியா நெறியமைத்தார் குலவுதமிழ் நாடனைத்தம்.

(உ௧)

அதுதெரிமா முனிவரரு மமாரும்ற் றவர்க்கிறையுஞ்
சதுமுகனு நெடுமாலுந் தாங்கரிய கவலையராய்
முதுபுகழ்சா றிருக்கயிலை முன்னுபுகந் தியைவணங்கிக்
கதுமெனயா மிறைவன்பொற் கழறொழுவந் தனமென்றார்.

•(உஉ)

கந்திபுகுத் திடப்புகுந்து நம்பெருமான் கழல்வணங்கிப்
பந்தியினின் தனர்வந்த கருமமெவன் பகர்மினென
வந்திமதி முடித்தபிரா னானுதனு மாறெழுது
முந்திமொழி குவன்பிடசர் முயன்றுசெய்தி வினையினைத்தும். (உ௩)

நிலைக்கடல்கு மூலகமெலாங் சீவரப்போர் வையாடர்ந்து
வரைக்கருமவை திகைசைவ மார்க்கமொழித் தனரதனு
லுரைக்கருந்திக் கருமமிலை யும்பர்ப்பசித் தனர்மெலிந்தா
ரரைக்கலைதிக் காசவுளா யடியேங்கன் செய்வதெவன். (உ௪)

என்றுகுழைந் திஃதடியேம் விண்ணப்ப மென்றிசைப்பக்
குன்றுகவித் தவன்முதலீர் கொடியசாக் கியர்வலியை
வென்றுகளை குதரீவிர் போதிரென விடைகொடுத்து
மன்றுகடிப் பவனவர்கோண் மாற்றன்மனங் கொண்டிருந்தான். (உ௫)

அதிகருதி யமர்தருநா ளாயிரவர் கணநாதர்
சதுமறையும் புகழ்நாலாஞ் சத்திபதிந் தவர்குழுமிப்
புதுமதிய முடித்தபிரான் பொன்னடிதாழ்ந் தனரெழுந்தார்
முதுபுகழா கமத்துண்மை மொழிந்தருள வேண்டிமென. (உ௬)

இரந்தருளத் திருவுள்ள மிரங்கியிது பெறவேண்டின்
வரந்தருமுத் தரகோச மங்கையிடை ரீவிரெலாம்
பரந்துசெவ்வி னமைத்தொழுது பணிவிடைசெய் திருப்பிரேற்
புரந்தருணா மார்க்கருள்வோம் பேரமினென விடைகொடுத்தார். (உ௭)

அடிபணிந்து கணநாத ராயிரரு மந்நின்று
படிபுகழும் பெருவளஞ்சால் பாண்டிநாட் டகம்புகுந்து
கொடிமதினூத் தரகோச மங்கையிடைக் குறுகினார்
முடிவில்பர மாணந்தக் கடந்திறையு முதுக்குறைவார். (உ௮)

வலனமையுத் தரகோச மங்கையுகுந் தவர்தீர்த்தத்
குலமுழுதும் படிந்தாடிக் கோமளவெண் னிறனிந்து
நலமருவு மைத்தெழுத்து நன்கமைய மனத்தெண்ணிப்
புலனமையுத் தம்பிரான் திருமுன்னர்ப் போய்ப்பணிந்தார். (உ௯)

இரவுபக லிவ்வாறு தெழுதுருடி யிருக்குமவர்
கரவுதவிர் செயல்கண்டு கண்ணுதனு யகன்கருணை
விரவுமுளத் தொடுமறையோர் வேடங்கொண் டாங்குற்றான்
வடிவெதிரிந் தாயிரரு மலாடிக்கீழ்ப் பணிந்தெழுந்தார். (௩௦)

எழுகணநா யகர்தமையோ ரிடத்திருத்தித் தானுமிருத்
துழுபிமம் பசியவிய வொழுக்குதேந் கொணரையினுன்
முழுவலுடை மற்றவர்தம் முகநோக்கி யாகமத்தின்
செழுமயமா முண்மைசொல வுபக்கிரமஞ் செயல்குறித்தான்.

(௩௧)

அப்போது முப்பத்து முக்கோடி யமரர்களுங்
கைப்போது குவித்தருகிற் கலந்துஞ்ஞத் தனர்போத
வெப்போது கொடுத்தொழிலின் விராமிரட்டி யவுணர்களுந்
துப்போது தூரத்தே சூழ்ந்துசே வித்துவர.

(௩௨)

அரம்பையுருப் பசுதிலோத் தமையாதி யரமாதர்
வரம்பயிலு முழுவாதி மாண்புதழீஇ யெதிர்த்துப்பப்
பரம்புபலர் வெண்கவரி யெடுத்திருபக் கமும்வீச
நிரம்புவனர் மிசைமதிபோ னிகழொருவெண் சூடைநிழற்ற.

(௩௩)

கொழுங்கதலித் துடவையெனக் கொடிக்காடு முன்போதச்
செழுந்தரளத் தாலிசைத்த சிவிற்பல னையெழுப்ப
வொழுங்குறுதண் டமுங்கோணற் றண்டமுமுன் னுறநடப்ப
வழுங்கலிலா வொலியன்முத லாம்விரூதா வளிசெறிய.

(௩௪)

சங்கநிதி பதுமநிதி தயங்குசிர்தா மணியளவாத்
துங்கவளம் பொலிகாம தேனுமுதற் சொலுமனைத்தும்
பங்கமற வெழுகடைக்கட் பார்வையெதிர் நோக்கிவர
வங்கனகத் தருவைத்து மமையநிழ னங்கிவர.

(௩௫)

வெள்ளியமா மலைமேலோர் மின்னலொடோர் கருமேகம்
வள்ளியசெந் தாமரையா யிரம்பூத்து வைகுதல்போற்
றெள்ளியவென் யானையின்மேற் நிகழ்புலோ முசையினொடு
முள்ளியவா யிரங்கன்மலர் தறுவரராக் கம்புகல.

(௩௬)

வெளியாய நடவையிடை விளங்கவரு மிந்திரிணக்
களியாய கருத்தினொடுங் கண்டெவந்தொல் லையின்மறந்தார்
தெளியாய கணநாத ராயிராட்ட சேரொருவர்
வளியாய் வுணவுணும்புண் மாதேவ னுணுந்து.

(௩௭)

திருவாத வூரினிடைத் தினத்தோறும் பணிவிடைசெ.
யொருவர்த தவமறையோ ருள்ளியகா நியமுடிய
வெருவாத தோரொலாம் வேரற்றா ரென்றுமுகில்
பெருவாத மேனியன்முந் புலவரென மகிழ்துங்க.

(௩௮)

உண்மையுரைத் திடநாமே யுபகிரமஞ் செயுங்காலை
வண்மையிது வெனவேறோர் விடயத்து மனமுய்த்தாய்
தண்மையின்மற் றிதனாலித் தரணியிலோர் பிறப்புற்றே
யண்மையினச் செல்வமனு பவித்துநமை யடைகென்றான். (௩௯)

என்றுசொல நடுநடுங்கி யென்செய்கே னெனக்கதறு
நன்றுதெரி கணநாதர் முகநோக்கி நம்பெருமா
நென்றும்வெரு வலைநாமே யுன்றலைமே லடிசூட்டிக்
கொன்றமல மின்பகிலை கொள்செய்வோ மென்புகன்றான். (௪௦)

லிடைகொண்டு பரமனருண் மேற்கொண்ட கணநாத
ருடைகொண்ட கடன்மடந்தை யுவப்பெய்த வாதலூர்
நடைகொண்ட சம்புபா தாசிருதர் நன்மனையா
லடைகொண்ட திருவயிற்றி ன்ன்குரிக்குங் கருவானார். (௪௧)

கற்றதிரு மறையவர்தங் காதலியார் பாற்கருப்ப
முற்றதிறங் குறிப்பின லுணர்ந்துபிரா னுள்போற்றி
மற்றதிடை யூறடையா வண்ணமுற மாமறைநூல்
சொற்றசடங் குகளைத் தூந் துகளறச்செய் தனர்முடித்தார். (௪௨)

மதியமொரு பதுஞ்செல்ல மாமறைநூ றலையெடுப்ப
விதியமையு மாகமங்கள் மேன்மேலுங் களிசிறப்பத்
துதியமைபு ராணமெலாந் தொக்கொருங்கு கூத்தாடத்
திதியமைபன் மொழியுள்ளுந் திராவிடமிக் குவப்பெய்த. (௪௩)

சதுவிதமாம் பாதங்க டனித்தனியுண் மழிச்சிபெறக்
குதுகலித்து வைதிகமுஞ் சைவமுமேன் மேற்குலவப்
புதுமலர்க்கற் பகநாடு பொழிந்துதயர் சழிந்திருப்ப
வதுபொருண்மற் றிதுபொருளென் பாருளத்து மையமற. (௪௪)

அருகாத பரசமய மத்தனையுந் தடுமாற
வுருகாத கன்மனமு முடைந்துகெழிந் தொருங்குருகக்
கருகாத பொய்யுணாவாய் கருமெய்ம்மை சொலத்தொடங்கப்
பெருகாத நதியனைத்தும் பெருவெள்ளங் கொடுபெருக. (௪௫)

கனவகத்து மறமறியார் கருமதனிற் றலைநிற்
மனமொழிமெய் யொருமூன்று மியாவருமா றுறாராக
வனகபர சிவபத்தி யடியேமைப் போல்வார்க்குந்
தினமுணியா தியிற்சிறப்பக் காப்பாற்றஞ் செயறழைப்ப. (௪௬)

வெய்யவன்முற் கோளனைத்தும் விரோதமிலா நிலைநிற்க
வையகமெல் லாம்பரந்து மந்தமா ருதமுலவக்
கையமையாக் குறும்பிணத்துங் கோள்துலகம் புரப்பவர்தஞ்
செய்யநெடுங் கோல்பொலியத் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

(சஎ)

தந்தையா ரதுகண்டு தாவாத மகிழ்சிறப்புற்
றெந்தையார் திருவருளா லியைந்ததெனப் பீரராட்டி
நிந்தையார் பரசமய நீறுபட்ட தெனத்துணிந்து
முந்தையார் குதவினை முதலியன முடிப்பாரால்.

(சஅ)

ஒருநாம மேனுமிலா வுத்தமருக் கெண்ணிறந்து
வருநாம மெடுத்தோத வல்லாரா மெல்லார்க்குங்
கருநாம மொழித்தருளக் கடவார்க்குக் கடவாத
திருநாமம் திருவாத வூரெனச் செப்பினார்.

(சக)

ஈசானர் முதலாக வியம்புபதி னொருவனாயு
மாசான நனிசெய்து மழவிடையு ருகிவரு
மாசான பலவகற்றி யருளுவீ ரெனப்போற்றித்
தேசான பெருங்கருணை செழித்திடக்காப் பியற்றினார்.

(சூ)

பரசமயர் வாயிலிடப் பற்றியெடுப் பவர்போலக்
காமலீரோ ரிரண்டினையுங் காசினியின் மிசைப்பதியா
வரமுழந்தா ளொன்றெடுத்து வயங்குதிரு முகமெடுத்துத்
திரமுறுபொற் குழையாடச் செங்கோ யாடினார்.

(சூக)

விரவுகருங் கன்மனமும் வெந்தழல்வெண் ணெயினுருக
வுரவுடைய ரியாவோரு முவப்புறத்தா லசைத்திடுவா
ரரவுமணித் தொட்டின்மிசைக் கிடக்கவரு ஷமயிற்கிடத்திப்
பரவுபல ருள்ளருகித் தாலசைப்பங் பரிந்துவந்தார்.

(சூஉ)

திருவாத வூரினமர் செஞ்சுடையொண் கருமிடற்றார்
பொருவாத ஈடகவிலும் போதிவடிப் போதினவனைந்
தொருவாத சிலம்பினெலிக் கொப்பத்தாக் குதல்பொருவத்
தருவாதவூரகையாற் சப்பாணி கொட்டினார்.

• (சூங)

வித்தமெனப் பாராட்டி மேயவிரு முதுருவார்
சித்தமுலந் திடப்பிணங்குஞ் செயன்மார்க்கத் தகப்பட்டுத்
தத்தமனம் புண்படுவார் தாம்விருப்புற் றுறிற்பவஞ்ச
முத்தமனித் தருளுவார் முத்தமனித் தருளினார்.

(சூச)

அருகர்பவுத் தரையாதி யாஞ்சமயர் தமோற்றம்
பெருகவினி தவதரித்தாய் பெருமான்ற னருட்பேறே
திருக்கமையாக் குணவாமாத் தியர்குலசந் தாமணியே
வருகவரு கெனவழைப்ப வந்துதழீஇ யுவப்பிப்பார்.

(௫௫)

மூகைவா யாம்பன்மலர்த் தலினோத்தாய் முதற்குரவ
னோகைகூ ருள்பெறலா லொவ்வாய்வந் னையேற்பாம் .
பீகைசா னாட்புறுவா யில்லையே லிறப்புறுவா
யாகையா லம்புலிநீ யாடவா வெனவுவப்பார்.

(௫௬)

வெருக்கழலத் தமையடைந்தார் மேவியபல் சிற்றிலெலா
மருக்கமழந் திருவடி யாற் சிதைத்தல்வயக் கியதென்னப்
பெருக்கமிகு புழுதியெலாம் பிறங்குறுசிற் றடிபடியத்
தெருக்கடொறும் பேதையர்செய் சிற்றில்சிதைத் தருளினார்.

(௫௭)

வீரவுபர சமயமெனும் விடவ்ரவுக் கிடிமுழக்கா
வரவுமிகு சைவமெனு மயில்களுக்கு முகின்முழக்கா
வரவுகெழு வழுதிபகை யும்பல்களுக் கரிமுழக்காப்
பரவுகுணில் கொண்டிசிறு பறைமுழக்கி யருளினார்.

(௫௮)

சேயவிளம் பரிதியினுந் திகழுமிளந் குழலியா
ராயவரி மருத்தனனா மடல்வழுதிக் கமைச்சாகிப்
பாயவவ னேயிதிசை திசையுருளப் பண்ணுதல்போ
லேயமணி புலபதித்த வெழிற்சிறுதே ருருட்டினார்.

(௫௯)

முகையனைத்து மலர்காலே முன்னவன்பொன் னடிக்காக்கிப்
பகையனைத்து மறமாற்றிப் ப்ரமசிவ நெறிவளர்த்து
நகையனைத்துந் திரண்டென்ன நகப்பொலிந்து நால்வேதச்
சிகையனைத்துந் தெரிவார்க்கோந் சிகையளமுத்தார் திருநாளில்.

(௬௦)

மறையாதி யெக்கலையும் வயங்குமுதல் வழிசார்பென்
றறைவார்கண் மூவகையா யத்தகைய முந்து லு
நிறைவாய மனத்தரென நேர்தெரிப்பார் போலமறை
முறையாலே திருமார்பின் முந்துளாந் கப்புரிந்தார்.

(௬௧)

பிறையெனநா டொறும்வளர்ந்து பிறங்கியா வேருருமேத்
தறைப்தினா றகவையுள லாரணமே யாகமமே
நிறைதருபு ராணமே நிகழ்த்திமெற் றுளவனைத்துந்
குணையறக்கற் றுணர்ந்தாரொந் குடிமுழுது மடிமைகொள்வார்.

(௬௨)

திருவமிரு குடிப்பிறந்த செயலானு மீதர்வனநா
 லெருவவுணர்ந் தவரல்ல ருதனாஹ் கரிபரிதேர்
 மருவவுகைத் தலுந்தெரிந்தார் தெரியாத வகையாதே
 பருவமுரு வெமக்குமருள் பாலிக்கும் பெருந்தகையார்.

(காங்)

வேதமுத லெக்கலையு மேதினியி லுணர்வார்தம்
 போதமொரு சங்கையுறிற் றிருவாத லுர்புகுந்து
 காதவெனத் தொழுதேத்தி நவின்றுதெளிந் தேருவரேற்
 சாதமிவர் கல்விநிலை யெவரளக்கத் தக்காரே.

(காச)

போதமார் தரப்பொலியும் புருரவா மின்னவனே
 வாதலு ரிறையவர்தா மவதரித்த மாண்புரைத்தா
 மேதமார் மறையவர்க்கும் வியன்மதுரைப் பாண்டியன்பு
 லேதமோ வமைச்சாரா யியலுமுறை யெடுத்தாரைப்பாம்.

(காரு)

திருவாதலுரர் திருவவதாரப்படலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கூகூகூ.

அமைச்சரிமைபூண்டபடலம்.

அட்டொழித் தருளு மைய ராரரு டலைமேற் கொண்டு
 மட்டொழி யாது பெய்யு மலர்க்குமுன் மூகை செவ்வாய்க்
 கட்டொழித் தவரே நந்தன் கட்டொழித் திவிவா ரென்று
 விட்டொழி யாம லன்னோர் வினாமலர்ப் பதம்பூண் டேமால்.

(க)

எதினின் மிறைகு லத்து முதலிலன் கிரதந் தோற்றும்
 கதிர்பொரு தினைத்தக் கூனுங் கைக்கொடு நனாத்துவானத்
 ததிர்வுற வியங்குந் தாங்க லறமென மாட முன்னுற்
 பிதிர்வறத் தரிநீடு யுய்க்கும் பெரும்குழ் மதுரை மூதூர்.

(உ)

இருந்தவர் துதிமு முக்கு மிகற்கரி பரிமு முக்கும்
 பொருந்தவின் ணவர்கள் வந்து போதலிற் படுமு முக்குந்
 திருந்தமற் றெழுமு முக்குஞ் செயிரறத் தஞ்சும் போது
 மருந்தமிழ் முழக்கந் தஞ்சா தாலவா யென்னு மூதூர்.

(ங)

லீழவொலி கண்ப டாது வீதியின் மிளிறும் வண்டு
 முழவொலி கண்ப டாது தொங்கலி லுவக்குஞ் செவ்வாய்
 மழவொலி கண்ப டாது மாடத்தி லரங்கந் தோறு
 முழவொலி கண்ப டாது முத்திகண் படுக்குங் கூடல்.

(ஈ)

திகழ்பெரும் பாண்டி நாட்டின் திருமுக மகி யென்றும்
புகழ்மிகு மனைய கூடல் புரப்பவ னுற்று ரூலு
நிகழ்தரு தண்மை நீங்கா நிலாமதிக் குலத்து வந்தா
னகழ்மறத் தினன்கு லேச னருந்தவத் துதித்த நீரான்.

(இ)

அருளுரு வாய செல்வி யங்கயற் கண்ணி யோடுந்
தெருளுற வமருஞ் சுந்த ரேசர்தந் திருத்தூட் கன்கும்
பொருள்பெறு தமிழு மோவாப் புகழுநன் னீதி யாவு
மருளறத் தவஞ்செய் தீன்ற மகவுபோல் வளர்க்க வல்லான்.

(க)

எங்கணும் வியாபித் துள்ளா னிவனென வறியா ராகித்
தங்களுள் வேறு வேறு பிதற்றுவார் தவாநான் கொள்ள
வங்கையிற் பிரம்பு கொண்டே யறிவிக்கு மறிவான் மிக்கான்
கங்கையிற் பொலியுந் தாய்யம் கருத்துறத் திருத்தி னாலல்.

(எ)

திரிபற வணத்து நூலுந் தெரிந்தவன் பகைவர் தம்மைப்
புரிசினக் களிற்றிற் சிங்கம் புருந்தெனப் புடைக்கு மாற்று
லரிமருத் தனனெ னும்பேர் பெற்றவ னவனி யெல்லாம்
பரிவறச் செங்கோ லுய்த்துப் பண்பொடு வாழு நாளில்.

(அ)

அறிவுடை மாந்தர் சில்லோ ரடுத்தன ரொருநா ளன்னார்
செறிவர வுவப்பி னேற்று நிலவிய நந்நாட் டேனுங்
குறிகெழு பிறநாட் டேனுங் குலவதி சயமென் னென்றான்
செறிமலர்த் தொடைய லாய் தென்றவர் செப்ப லுறரார்.

(க)

இந்தமா நகர்க்கு டெத்த விரும்பொழில் வாத ஐரி
லந்தமா தியினம் பெம்மா னருட்பெருந் திறத்தி னாலே
வந்தவா ருரு மாமாத் தியமறை யவர்கு லத்தின்
முந்தீவா தரித்து தித்தா ரொருவீரயா மொழிவ தென்னே.

(கௌ)

அவர்பெயர் வாத ஐர ரகவையீ ரெட்டுந் றார்மற்
றவரதி மதிநுட் பத்தைக் கல்வியை யளப்பார் ரிழாவ
ரவர்திற முலக மூன்றும் வேட்பதா யமைந்த தைய
வவர்திற மொருநீ காணத் தக்கதென் றறைந்து போனார்.

(கக)

சான்றவர் வார்த்தை கேட்ட தார்த்தடம் புயக்கோ மாற
னூன்றவ ரவரைக் காணு மதிவிஞ்ப் புடைய னாகி
பேயன்றவர் சிலரை விட்டா னெய்தியாங் கவர ழைப்ப
மாண்புறவர் கருதா வையர் வழுகிமுன் னடைந்தா ரன்றே.

(கஉ)

இளங்கதி ருதய மேயென் நிசைதிரு மேனிப் பண்புங்
களங்கமின் மதியந் தோன்றிற் றெனுங்கவின் முகமும் காம
ருளங்கெழு செய்ய வாயு மொள்ளிய கருணைக் கண்ணும்
வளங்கெழு மார்புந் தோளு மனங்களி பயப்பக் கண்டான்.

(கங்)

மறைமுதற் கலைக ளெல்லா மாண்புற வினாவுந் தோறுங்
குறைதவிர் விடைகொ டிக்கக் கொழற்றவ னுவகை பூத்து
நிறையெது வினாவி னுலு நிகழ்த்திடு மிவர்க்கின் ருதி
யறைகுதிர் பிரம ராய ரென்றமைச் சடைப்பார்த் தோதி.

(கச)

ஊனிட ரகற்றுங் கல்வி யொருங்குணர்ந் திருந்த வையர்
மானிட ரல்லர் மற்றை வானவர் தம்முள் யாரோ
கானிட நட்ட மாடுங் கடவுடன் னருளோ பன்னு
ணனிட ஸற்சூழ்ந் தாதுந் துணிவதில் லெனந யந்தான்.

(கடு)

கற்றமற் றிவரை யுள்ளான் கருவிக ளில்லா னேனு
மற்றமின் ருக வுள்ளா னவைமிக வுள்ளா னேனுஞ்
செற்றமில் லிவரை யில்லா னில்லானெத் திறத்தி லேனும்
பொற்றமற் றிவரைக் கொள்கை பொருளெனப் புலத்தி னுய்தான்.

(கசு)

பழுதற நமக்குக் கண்ணாய்க் கவசமாய்ப் பாது காக்கு
முழுதுண ரமைச்சி ருங்க டமக்கெலா முதன்மை யாகச்
செழுமறைப் பிரம ராயர் தமைச்செய்தோஞ் செய்தோ மென்றான்
வழுதியவ் வமைச்ச ரெல்லா மகிழ்ந்தன மகிழ்ந்தோ மென்றார்.

(கஃ)

மிக்கதுங் குறைந்த துஞ்சிர் தூக்கிடும் விறல்சால் வேந்தன்
றக்கது செய்தா னென்னுத் தத்தமி லமைச்சர் சொற்றார்
புக்கது நமக்கோர் செல்வ மெனமற்றே ருவகை பூத்தா
ரக்கது பூண்டுபு மான்செ யருளென வையு ரேற்றார்.

(கௌ)

வழுதியர் பெருமா னிந்நான் வாதலு ரையை னைப்பித்
தெழுதருங் கல்வி யாராய்ந் தினியவோர் பேர்பு னைந்து
தொழுதரு முதல மைச்சின் பாரமுஞ் சூட்டி னானு
முழுதுல ருய்ய வென்று மொழிந்தன வுலக மெல்லாம்.

(கக)

பெருவிலைச் செம்பொ ணுடை பிறங்குருப் பாயத் தேச
தருதலைச் சாத்து மாயோன் ருளும்வெஃ குத்த ரீய்
மருமணி மதாணி யாழி யாரமொன் கடகம் பொன்னுண்
டிருமணித் குழைமுன் மற்றுஞ் செயிரற வழங்கிப் பின்னர்.

(கஃ)

மழைமதக் களிற் பாய்மா வாவுமான் பூண்ட் பொற்றே
ரிழைமாணிச் சிவிகை மற்றும் வருதினிக் கியல நல்கிக்
குழையுடற் கவரி வெற்றிக் கொடிகுடை யால வட்டந்
தழைதரு மொலிய லாதிச் சம்பத்தும் பெருக நல்கி. (௨௧)

குடமுழா முருடு மொந்தை கொக்கரை தடாரி பேரி
படகமுற் பலவு நல்கிப் பசும்பொழி லுறையுள் செந்நெ
லிடனற விளைகி ராம மெண்ணில நல்கிச் சீந்தந்
தொடலையு நல்கி மற்றும் தொகுசிறப் பனைத்துஞ் செய்தான். (௨௨)

பெருஞ்சிறப் பனைத்தும் பெற்று ஞாயிற்றிற் பிறங்கா நின்ற
வருந்தவப் பிரம ராய ரரிமருத் தனனூத் தென்னன்
றரும்புற விடைபெற் றெல்லாச் சம்பத்தும் புறத்தே குழ
விருஞ்சிவி கையின்மேற் கொண்டாங் கியமெலா மியம்பப் போனார். (௨௩)

எரிமணி யிமைக்கு நொச்சி யிந்திர விமானக் கோயிற்
பரிவொடு புருந்து சோம சுந்தரர் பாதம் போற்றிப்
புரிகருங் கூந்தற் செவ்வா யங்கயற் கண்ணி பொற்றூ
ளுரிமையிற் போற்றி நீதேற் றுவந்தனர் மீண்டா ரன்றே. (௨௪)

இருமுது குரவ ராய் விருந்தவ ராச னல்கப்
பொருவரு மமைச்சின் பாரம் புதல்வனார் பூண்ட் தேர்ந்து
வெருவரும் பரமாரக் கங்கள் வெல்லுதற் கிதுவுந் தானோர்
கருவியா யிருக்கு மென்று கருதின ருவகை பூத்தார். (௨௫)

நிறைகுடந் தீப முன்னு நெருங்குமங் கலங்க ளோந்திப்
பிறைதுதன் மடவார் நேரப் பிறங்குபல் வியமு மார்ப்பு
மறையவர் வாழ்த்து மல்க வளமலி யுறையுள் புக்கார்
கறைமலி நாயே நெஞ்சங் காணியாப் புக்க வையர். (௨௬)

அவரவ ரிருக்கை செல்ல வனைவர்க்கும் விடைகொ டித்துப்
பவர்படு சமீப மோலிப் பண்ணவற் கன்ப ரோடுங்
கவர்மன மில்லா வையர் கலந்தன ரமுது கொண்டு
தவர்புக முமைச்சின் பாரந் தரித்ததற் காய் தேர்வார். (௨௭)

மறதின முறையு ணின்றும் வருதியர் பெருமாற் காண
வுறுபெருஞ் சிறப்பி னோடு மூர்திமேற் கொண்டு போந்து
தெறுவலி யவனைக் கண்டு திகழுந்தம் மிருக்கை மேவி
நறுமுறு பகைவ ரச்ச நண்ணுமா நெண்ணு வாரால். (௨௮)

* பெருவெளி மேல்பா லாகப் பெருங்கடல் கீழ்பா லாட
வொருவரும் புனல்சால் வெள்ளா றுத்தர மாகத் தெற்குப்
பொருவருங் குமரி யாகப் போந்தநான் கெல்லை யுள்ளு
மருவிய குடிக ண்ல்கு மிறைப்பொருள் வருவாய் தேர்ந்தும். (௨௯)

பொலிதர வெய்து மூல்கு பொருளுடை வருவாய் தேர்ந்தும்
வலிமரு வலர ளக்கு மாண்பொருள் வருவாய் தேர்ந்து
மெலிவிலா கரங்க ண்ல்கு மிகுபொருள் வருவாய் தேர்ந்து
நலிவற வநாதர் நல்கு நகுபொருள் வருவாய் தேர்ந்தும். (௩௦)

இன்னமு தருத்துஞ் சாலை யினியநீர் வாக்குஞ் சாலை
நன்னலம் பயக்குங் கோயி னுழைங் கல்விச் சாலை
சொன்னமற் றறப்பு றத்து வழிச்செலுந் தொகையு நாடும்
பன்னரும் படைக்கு நல்குந் தொகையும்பார்ந் துறம தித்தும். (௩௧)

பல்வகை வரவு தம்முட் பல்வகைச் செலவும் போக
வொல்வகை யெச்ச மாகிப் பண்டாரத் துறையப் போரு
நல்வகைப் பொருளி ருப்பில் வளவென நன்கு தேர்ந்துஞ்
சொல்வகை வல்ல வைய ரரசனுக் குறுதி சூழ்வார். (௩௨)

ஒருவினை தொடங்குங் காலை யுறுபொருள் படையி ரண்டல்
வருவினை தொடங்குங் கால மதுதொடங் குபாய மற்று
மருவிடை யூறு நீக்கி முடித்திடு வண்ண மாகப்
பொருவரு மங்க மைந்தும் பொருந்தவா ராய்ச்சி செய்வார். (௩௩)

வினையுரி திறத்தெஞ் ஞான்று மேவகை விலாமை நாளும்
புனைகுடி காத்த னீதி னூல்களைப் பொருந்த வாய்ந்து
நினைவிதி விலக்குந் றோர்த னிகழ்த்திய வைந்த றோடு
மினையவுங் கைக்கொண் டெள்ளார் முயற்சியை யிகவா ரென்றும். (௩௪)

பொருதொழி னேர்ந்த காலைப் பொருதிடு பகைஞர்க் கோகை
தருதுனை யாயி னொைப் பிரித்தலுந் தம்மைச் சார்ந்தார்
மருவலர்ச் சாரா தின்சொல் கொடையினால் வசமாக் கல்லும்
வெருவறப் பொருத்த வேண்டிற் பொருத்தலு மிகத்தேர்ந் துள்ளார். (௩௫)

காரியசீ செய்கை யொன்று பலவித மாகக் காணி
றோரிய வவற்று ளாவ தொப்பவா ராய்ந்து தேர்வார்
சீரிய வதுசெய் போது பலிப்பது நாடிச் செய்வார்.
வீரியம் பெறப்பி ரித்தல் பொருத்தலில் வேட்பச் சொல்வார். (௩௬)

அறிந்துசொற் றிடவல் லார்த மறிவையிஞ் சிதைத்தத் தானு
மறிந்திட லில்லா னேனு மரசனுக் குறுதி யொன்றே
யறிந்தறைந் திடுதல் வல்லா ரரசனுள் வெருண்ட போது
மறிந்தவர் தமக்கூ றெண்ணு தரசனுக் கூறு தீர்த்தல்.

(௩௭)

பலவுரைத் திடவென் முன்னுட் பகைவரா யுள்ளார் யாரு
விலகுறு தரசன் பாங்கர் மேவினர் கட்புப் பூண்டார்
வலமிகு செங்கோல் செல்லாத் தீப்த்த வாழ்கின் றுரு
நிலவுரும் பொருள்வி டுத்து னேசிப்ப வியற்றி வாழ்காள்.

(௩௮)

அழிபொரு ளுணர்வு மென்று மழிவதின் றுகி யின்பங்
கொழிபொரு ளுணர்வும் போதின் மணமென மனத்துட் கூடப்
பழிபடு மிம்மை யாரசு பந்தமா மறுமை யாசை
யொழிதர வெச்சு மாகி யுள்ளதா பெறுதல் வேட்பார்.

(௩௯)

படிமுழு வதம ளந்த பைந்துழாய்ப் படலை மார்பன்
படிமுழு வதமில் லென்னும் படியொரு கேழ லாகிப்
படிமுழு வதமி டந்துங் காணொணப் பதம பாதம்
படிமுழு வதுங்கொண் டாமும் பத்திகொண் டெனர வேண்டின.

(௪௦)

பேறு.

கறையடி முதலா வறவியீ றாகக் கணபல யோனியிற் பிழைத்து
நிறைதரு மக்கட் பிறப்புறல் வேண்டு நிகழ்தரு மப்பிறப் புள்ளங்
குறைவறு மாயுட் டாய்வயிற் கருவாக் கூடுறல் வேண்மெற் றதனு
ளுறைகொடுங் கிருமிச் செருமுத லாக வுணப்பவை பிழைத்திடல் வேண்டும்.

ஒருபது மதியஞ் சென்றவக் காலத் துறுதுயர் பிழைத்துமண் மேலால்
வருதிறம் வேண்டும் வந்தவக் காலும் வருடந்தோ றடைதுயர் பிழைத்துப்
பெருகிய காலை மலம்பகற் பசிகித் திரைபிறங் கிருளிவை பிழைத்தும்
வெருவற வெழுந்கா லிளமுலை மடவார் விழிக்கடை யெனும்வகை பிழைத்தும்.

கலையெனப் புகலும் காரிதி பிழைத்தங் காமரு திருவெனப் பட்ட
நிலையுறு செல்லற் பிழைத்ததல் குரவா நிகழ்பெருந் கொடுவிடம் பிழைத்து
மலைசெய்புல் வரம்பாம் பலதறை பிழைத்த மாதரங் கூரமா மேருச்
சிலையுடைப் பெருமா னுள்ளென நினையுஞ் சித்தமுண் டாகுதல் வேண்டும்.

கடவுண்மற் றொருவ னுள்ளெனுஞ் சித்தங் காதலிற் றோன்றிய பொழுதே
மடனமை சுற்ற முழுமையுங் கூடி வாய்திறந் தசுற்றிடு தாமன்று
திடமிட் தென்று காத்திகர் பலருஞ் செறிந்தனர் பிதற்றவ ரின்னு
மிடனமை விரதம் பரமெனப் புகல்வ ரிவனாயும் பிழைத்திடல் வேண்டும்.()

உரைசெய்யு நனைத்துங் கடப்பினுங் கரும முயிரிறை யுண்டெனப் புகற
நினைசெய்நீர் ஞாலத் தில்வழக் காகுந் திருந்து லலாதுயி ருண்டோ
வரைசெய்யுண் முலையா ரொடுகலந் துவக்க வாய்த்திடு மின்பமே யின்பம்
புரைசெய்மற் றோர்கள் புண்மையிற் புகலும் புகழ்ச்சியென் னாகுவ தின்னும்.

இளமுலை மடவா ரொடுபரி யங்கத் தியைத்தவைந் தமளிமே லிவர்த்து
வளமிரு வினாசால் பாகடை மென்று மருங்குறு கலையற நெகிழ்த்தாந்
குளநெகக் கலச முலைமுகம் வருடி யுவப்பவா யூறன்மிக் குண்ணுந்
தளர்வறு புணர்வே யின்பென வுரைப்பான் சாற்றலோ காயதன் மன்றோ. (1)

பகரவீ காரக் குழியிடை யழுந்தும் பன்றிமற் றதைவியந் திடல்போற்
சிகரமா முலையார் மயலகத் தழுந்துஞ் சிதடர்மற் றதைவியந் திடுவார்
புகரவார் தோனெய்த் தோரென்பு கிணமுட் பொருந்திய மூலையே மச்சை
விகரமாஞ் சிதநீ ரிவைதிரண் டசுத்த மேயது*சுத்தமெவ் விதத்தால். (சஎ)

இறைகொலை யிலன்மற் றவனலா லுயிரி வியையுமைங் கந்தமு மவிவே,
நிறைபெறு முத்தி யெனப்பவுத் தன்சொ னெறிகொளா ரறிவுடை யவர்தா,
மறைவறத் தோன்றும் பொழுதுதாய்க் கொலைசார் வழுவின னிறந்தொழி
காலத், தறைதரு முத்தி பெறுநரியா ரென்னி னாதற்கொரு விடையிலா
மையினால். (சஅ)

தலையிற் பறித்துப் பாயுடை யுடுத்தித் தழைசுமந் துடல்வருத் திடலே
நிலைதவம் பழைய கருமமுண் டொழியி னிலவிய பொன்னெயில் வட்ட
மலைவற வமர்வா னருகமர்ந் திடலே மாண்புறு முத்தியென் றுரைப்பா
ரலைதர வத்தி நாத்தியென் றுரைத்த லமைந்ததால் கொடுபயி லுணர். (1)

உடம்பினை வருத்த லேதவ மென்னி னுறைகழித் தொளிறுவா னேந்தி
யடம்படச் சேதித் திடுதலுந் தவமா மடருமுற் கருமமுண் டொழிவுந்
றிடம்பட வமைந்த பொன்னெயில் வட்டத் திதய்துதல் கூவத்துட் படிந்த
கடம்படிந் தொருவ ரொடாமன்மே லெழுமோர் காரியம் போலுமான் மாஹேதா.

கிகழ்தரு மராய வாத்ததோர் பேத னிரீச்சுர சாங்கிய னென்றே
யிகழ்வருஞ் சுத்த னுயிர்கிணுணமு யிரிதலே முத்தியென் றிசைப்பன்
புகழ்தரு சுத்த னெனின்மறைப் புண்ணுன் பொலிதரு பிரகரு தியினுந்
றிகழ்தரு முத்தி பெற்றுளா னென்னினுஞ் சேர்ப்பதற் கோரிறை வேண்டும். (1)

புரிவினை முடிவின் ஞானமொன் றுண்டாய்ப் பொருந்து றுமாதொழிந் பட்
யிரிதர வவைகற் போலுயிர் கிடத்த லெனல்பிர வாகரன் முத்தி [இட
தெரிவினை மறுமைப் பயன்றாா தொழியா சிலையென வுயிர்கிடந் திட்டாந்
பரியுமல் விடத்தோர் பேறினா மையினுந் பழிபடு முத்தியே யாமால். (இஉ)

குளிகைதரக் குதலுங் காளிதஞ் செம்பு ருலைத்தபொன் னுனவா போல
வொளியருள் வலியான் மலங்கெடன் முத்தி யென்னவோ துவன்பேத காதி
தெளியுமா கமங்க ணித்திய மெனலாற் செறிமலங் காளிதம் போல
வினிதரா தென்றும் பேடுறொடு பெறுவான் மேவுத லெங்ஙன மாமால். (௯௩)

புழுவீண வேட்டு வாளிசெய் திடல்போற் பொருந்துயி ரினையரு ளெடுத்து
வழுவுறு மாயா சரீரமே யாக்கிமற்றது டித்திய மாகிப்
பழுதற விருக்கை முத்தியென் றுணாப்பான் பகர்தரு சிவசம வாதி
முழுதுமா மதுசா ரூபமே யன்றி முத்தியென் றுணர்த்தலு மாமோ. (௯௪)

நிருமல வெளியை முகின்மறைத் தாங்கு நிலாவிய சுத்தமா யிருக்கு
மொருபிர மத்தை மூறைத்திடு மாயா வுபாதியவ் வேதுவி னாலே [போ
பெருகிய சீவான் மாவெனப் படுங்கால் பெருவெளி யுதிப்பப்போ முகில்
லொருவறி வுதிப்ப வுபாதிபோ முத்தி யுதுவென்ப னுன்மாயா வாதி. (௯௫)

இந்தச்சி வான்மா வினுக்குள் தாகி யிலங்கிய விவேகஞா னந்தான்
முந்தத்தா னேயுள் ளுடெனின் மாயா மோகத்தான் மூடப்பட்ட டிடாளு
ணந்தப்பின் புள்ள தாய்தென் றெடுத்து நவின்றிடி னிலதுள தாகா
தெந்தப்பான் மையினு விதனையு முத்தி யென்றெடுத் திசைப்பர்மற் றவரே.

பாயமா யாவா தத்திற்பாற் கரியன் பரமொன்றே பவஞ்சமா யுயிராய்
சேயமா நிகழு ஞான்மாம் பொழுதே நிறைபரஞ் சார்ந்துயி ரழியு
மாயதே முத்தி யென்பன்வான் பிரம மாகாது பவஞ்சமோ டான்மா
துயவான் மாக்கெட் டிடுதலிற் பெறுவான் சொல்லுதற் கியாருளர் மாதோ.

மேயசங் கிரார்த வாதியென் றுணாப்பான் விமலனார் திருவருள் பதிந்து
தேயமிக் கமைந்த பசுகர ணம்போய்ச் சிவகர ணங்களாய்க் காட்டத்
தாயவக் கினிபோ லொன்றுபட் டிடுத லாவதே முத்தியென் றுணாப்பான்
துயவக் கினியுங் காட்டமு மொன்றாத் தொக்குகின் றிடுகிறு யின்றே. (௯௬)

ஆதியாக் கடவு ளாய்வழி பாட்டி னமைந்தபல் லுயிரையு மழியாச்
சோதிவை குண்டட் திருத்துமா லென்று சொல்லுவர் பாஞ்சராத் திரர்தா
நீதிவை குண்டட் திருத்துவ னென்று நிகழ்த்துத னிற்கவங் வாதிக்
சோதிய வந்த முறுமெனின் முத்தி யுண்மையை யுரைக்கவேண் டெடுதோ. (௯௭)

இயம்பிய விவைமுற் பல்லவந் திருத்தி யில்லன வுள்ளது வாகி
நயம்படு முத்தி புணர்த்தல் வேண்டு நாடிது னன்குணர்த் திடுவார்.
வியம்படு புலனத் தெவரெனத் தெரிவான் விடாதுநல் லாரடை தோறும்
யயம்பட வினாவி யுள்ளது பெருத பண்பின ராய்த்தளர்த் தமர்வார். (௯௮)

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலம்.

கடக

பொதமையிற் புகலும் வேதமுஞ் சிறிப்பிற் புகலுமா கமங்களுந் தெள்ளி
முதுதவப் பெரியோ ராய்ந்தமர்ந் தனர்தா முறையுந் நடர்த்தமைச் சியலென்
பதகுறை யுறாமற் புருரவா வேந்தே பகர்ந்தன மந்திரி யாய் [பாம்.
புதுமைமற் றவரே பெருந்துறை மருவப் போந்தகா தையுமெடுத் துரைப்

அமைச்சரிமைபூண்டபடல்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௦௮௬.

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலம்.

திருவா சகத்திற் கொருமுதல்வா செல்வா செல்வர் பேரேரேறே
தருவா சகத்து மென்முறைகே ளென்று புல்லுந் தமைத்தாழ்ந்து
மருவா சகத்து மிகக்கொண்டு மாழாந் தலைந்து மறையாதி
யொருவா சகத்து முருகாதார் திருவா சகத்து ஒருகாரே. (க)

வெளிமுன் னுருவெட் டாய்ச்சிவமுன் னுருவொன் பானாய் விளங்கிடுபே
ரொளியஞ் சரண மிரவுபக லொழியா துள்ளத் திருத்தலொடு
மளிதுன் றியதார்ப் புயவமுதி யமைச்சின் றெழிலும் வழுவாமற்
றெளிவொன் றியபல் கலையில்வலார் சிறப்ப நாத்தி வருநாளில். (உ)

இந்த வுலக போகவெறுப் பெய்திற் றென்ப தெவனமரர்
முந்த வணங்க விண்முழுதாண் முதல்வன் மலர்மே வவன்றிருமா
னந்த வமையும் போகமொலா நாடா வமன பதமாகச்
சந்த மருவு மொருநாலாஞ் சத்தி பதிந்த தையர்பால். (ங)

சத்தி பதிந்த மாத்திரத்தே தக்கோர் புகழ்மந் திரியார்க்கு
முத்தி விருப்ப மேன்மேலு மூனா நிற்க வதநல்குஞ் ,
சித்தி யமைந்த வாசிரியற் றேடித் தேடி வருந்துவார்
பத்தி யமைந்தோ ருருக்கொண்டு பயின்ற லன்ன பான்மையார். (ச)

ஞான சிரிய னென்றுவரு நம்முள் னுறையுஞ் சங்கையெலா
மான விருப்பின் வினய்வின யறையத் தெளிவ தெப்போது
மான வவன்பே ராருடிலக்காய் வயக்கி யடிக்கீழ் வைப்பதென்று
தேனா தரிக்குஞ் சிவானந்தந் திளைத்தின் புறவென் றெனநினைப்பார். (ஊ)

பொருப்பா லென்னுஞ் சுகைமபரித்தோன் போகட் டிடவெண் ணுதல்போலு
நெருப்பால் வளையப் படுமொருவ னீங்க நினைக்கு ம்துபோலுங்
கருப்பா லுறுத்தும் பிரயஞ்சக் கலப்பின் வீடு கருதுவார்
திருப்பா லுறுவ தென்மென்று தெரிந்து தெரிந்து முயலுவார். (ஈ)

வேறு.

அருள்பெற வணிய ராய் வன்புரு வாத ஆரர்
பொருள்பெறு மொருநாள் வில்லும் புலியுந்தவ் கொடியு யர்த்தார்
தெருள்பெறு மற்றை மன்ன ரியாவருந் திரண்டு சூழ
மருளற விருக்கும் பாண்டி மன்னவ னவையிற் புக்கார். (௭)

புக்கவர் வழிதிக் சென்றும் புரிந்து போலு வன்றுந்
தக்கது செய்தன் னான்கை காட்டிய தவிசு மார்த்தார்
மிக்கவ ரிவர்தஞ் சூழ்ச்சி வியாழமு மடையா னென்று
தொக்கமன் னவரெல் லாருந் துதித்தன ரமைச்ச னொர். (௮)

அதுபொழு தத்தில் வாவு மடுபரித் தொகுதி பேணு
முதுதொழி லாளர் வேம்பன் முன்புவந் தடியில் வீழ்ந்து
கதுமென வெழுந்து நின்று கருஹக் குடந்தம் பட்டாங்
கிதுசெய்விண் ணப்ப மென்றே யிணையன புகற லுற்றார். (௯)

சிறந்தவாம் பரிகண் மேய திரைபொரு மிலாயத் துள்ளர்
லிறந்தவாம் பரிகள் போக வெஞ்சிய பரிக ளுள்ளும்
விறந்தழப் படைந்த பல்ல மேயநோ யடைந்த பல்ல
மறந்தவா வேலாய் நல்ல தரிதென வருத்தா ரன்றே. (௧௦)

இவரிஃ துரைத்த லோடு மிரும்புலி யுயர்த்த வேந்துந்
தவர்கொடி யுயர்த்த வேந்துந் தண்மதிக் குலத்து வேந்தே
யுயர்படு ருணக டற்பா லுறுதுறை யனைத்தும் வந்த
வவரவர் தேயத் துள்ள வடுபரி யனைத்து மென்றார். (௧௧)

என்றலும் வாத ஆரர் திருமுக மிறைவ னோக்கி
யொன்றாம் பண்டா ரத்தில் வேண்டிவ வொருங்கு கொண்டு
சன்றல்செய் தோடு நாடுங் கடந்துழே கடற்க னாக்கட்
சென்றுவாம் பரிக னெல்லாங் கொள்ளுதிர் சிறப்ப வென்றான். (௧௨)

விடையது பெற்றெ ழுந்து மீனவன் பண்டா ரத்தி
லடைதரு புதவ னைத்துந் திறந்தன ராங்குட் புத்த
மிடைதர வேழேழ் கோடி பசும்பொருள் மிதப்பக் கொண்டு
கடைமுனம் போல டைத்துக் கயலிலச் சினைபொ றித்து. (௧௩)

வெளிவந்து நெடுங்க முத்தல் வெளிர்மிசைப் பொதிசெய் தேற்றித்
தெளிவந்த காவலாள ரோடுமுன் செல்ல வேவி
யொளிவந்த கோவி லுள்புக் கும்பர்நா யகனை யேத்தி
வளிவந்த சிந்தை யாளர் செல்லுதற் கமைந்தா ரன்றே. (௧௪)

மேயபாற் கடலெ முந்த வெண்டினை நாப்ப னுள்ளார்
 றாயமா மதிவி ளங்கூர் தோற்றமே யென்ன முத்தத்
 தாயவான் சிவிகை நாப்ப ணலங்குற வமர்தார் மேணிப்
 பாயநீற் றொளிவீ ராவ வென்னுளத் தமரும் பண்பார்.

(கடு)

குழையொளி மதாணி மின்னுக் கொளுந்தலைச் சாத்தி யாரும்
 விழைமணிக் கடகமாதி விளங்கினங் கதிரைச் செய்யத்
 தழைமணிச் சிவிகை மார்பிற் றங்குமுத் தார மற்றும்
 பிழையற வொளிகால் வீசிப் பெருமதி யுதயஞ் செய்ய.

(கஊ)

சல்லரி முருடு மொந்தை தருணிச்சங் குடமு ழாவே
 கல்லவ டஞ்சின் னங்கா களம்பேரி பீலி தாரை
 மல்லலம் பம்பை வண்கொக் கரைமற்று முள்ள வாய
 பல்லவுங் கடலு டைந்த பான்மையி னியம்பரி நிற்க.

(கஎ)

குடைகொடி யால வட்டங் கோணுரத் தண்டங் கோண
 லடைதரு தண்டம் பிச்ச மவிர்மணித் தோர ணங்கண்
 மிடைதரு மொலிய லாதி மேவவா வளிக ளெல்லா
 முடைகட லுதிக்கும் வெய்யோ னொளியற மறைத்துச் செல்ல.

(கஅ)

இடியுள முட்க வார்க்கு முழக்கின வெழிலி மாண்பு
 மடிதரப் பொழியா நிற்கு மதத்தின புடவி யஞ்சு
 மடியின பெருங்கா லஞ்சு மஞ்செவி யினவெஞ் ஞான்றும்
 படிதுழாங் கைய வெங்கும் பரந்துஞ் சரங்கள் செல்ல.

(கஆ)

நிலமக ஞடலந் தோய்த்துந் தோய்வில வெனநேர் போகும்
 வலமிகு கதிய மாற்றார் மணிமுடி யுறுகு ரத்த
 கலகல வார்க்குந் தார கழிதராக் கடிவா ளத்த
 பலபல வாக மொய்த்த பரித்திர ளொருங்கு சிசல்ல.

(உ௦)

கிரியெனப் பெயர்தோற் றத்த கீண்டுவான் மேற்சென் மேல
 பரிபல முழங்கப் பூண்ட பாரகிழித் தோடுங் கால
 வரிவயப் போத்து நேரு மடங்கலார்க் கசனி யேற்றிற்
 நெரிதர முழக்கஞ் செய்யுந் தேர்பல செல்லா நிற்க.

(உ௧)

படைபல மின்னுக் காட்டப் பரிசைமா மேகங் காட்ட
 வுடைகிரை யுட்கத் தோன்று மொலியுரு மொலியைக் காட்ட
 மிடையுட ளொழுகும் வேர்வை மிகுமழை பொழிதல் காட்ட
 வுடையவும் வான மேவந் தடர்ந்தென வீரர் செல்ல.

(உ௨)

பரிமிசை யிவர்த்து ளாரும் பாய்மதம் பொழிக் போலக்
கரிமிசை யிவர்த்து ளாருங் காற்றெனச் செல்லும் பொற்றேர்க்
கிரிமிசை யிவர்த்து ளாரு மாய்க்கிளர் கீரர் காளு
மரிமிசை யிவர்த்து ளாள்சித் தடிமுடிச் கொடுஞழ் போத.

(௨௩)

எண்ணிய தெண்ணி யாங்கே யெய்துதல் குறித்துப் பெம்மான்
மண்ணிய மணியே. நேரும் வால்ருள் செலுத்தச் செல்லும்
புண்ணியர் தாமி வரந்த சிவிகையைப் பொறுக்கப் பெற்றார்
நண்ணிய வியங்கா கிற்ப வியங்கினர் காடு வாழ்த்த.

(௨௪)

புண்ணிய வாத லூரர் பொங்கெழின் மதுரை மூதூர்
நண்ணிய கோட்டை வாய்தல் கடந்தனர் நண்ணுங் காலை
யெண்ணிய குமர வேளுக் கிருப்பிட மாகி யாருங்
கண்ணிய வுயர்கு றிஞ்சித் திண்சென்று கலந்தா ரன்றே.

(௨௫)

ஆசக மில்லா வைய ராரரு ணிரம்பப் பெற்று
வாசக மென்னுந் தேறல் வழங்குதல் காட்டி யாங்குப்
பேசுப விருலு மேலூர் பிறைக்கோட்டி னாலு டைந்து
வீசுபல் லருவி யாக விடுவன சுவையந் தீந்தேன்.

(௨௬)

இவரளப் பரிய செம்பொன் கொண்டன ரெய்து கின்றார்
கவர்மன மில்லாராகிக் கண்ணுதற் சார்பி னின்றார்
ரவர்கொளக் கொடுப்ப வன்னார் கையேறிப் தறிவித் தாங்குப்
பவர்படா துயருந் காந்தள் பரவுற மலர்ந்த வெங்கும்.

(௨௭)

ஆணவ மலமென் றோது மடுசினக் களிற்றை காளு
மேணமை யருளென் றோது மிகற்றோட்டி கொண்டி யாருங்
காணவென் றுள்ளார் கீம்மை யென்செயக் கடவ ரென்று
நாணமுட் கிடப்ப வஞ்சி விரிவண்மருமா லியாணை.

(௨௮)

நன்புல மறையோ ரென்று நானிலம் புகழப் பட்டா
ரன்பொரு வடிவ மாகி யாரருள் பெற்ற போதே
யென்பெலா முருகா நிற்க விருவிழி பொழிதல் காட்டும்
வன்புல வகைக னென்கு மருதிழி யருவி யீட்டம்.

(௨௯)

இனையன நிகழா நின்ற விரும்பெருங் குறிஞ்சி நீந்திப்
புனைகட லனிகத் தோடி புண்ணிய காத லூர்
நனைமலர்க் கடுக்கை யாதி நலந்திகழ் தருக்க மின்றித்
தனைநிகர வளத்தான் மிக்குத் தவலநும் காடி சார்ந்தார்.

(௩௦)

திருப்பெருந்துறையடைந்தபட்டலம்.

கச்சு

எண்ணரும் பொருள்கைக் கொண்டு வா தலூ ரிறைவர் செல்வா
ரெண்ணரும் குதிரை கொள்வா ரெய்துவ வொருங்கிங் கென்றே
யெண்ணரும் புகழ்சால் வேம்ப னெண்ணிய தென்ற மென்றே
யெண்ணருந் தளவ மெல்லா நகைத்தன விடங்க ளெங்கும்.

(௩௧)

இவரிடை யிருந்த நம்பேர் பெற்றதொன் றிரிந்து போய
திவர்வர வுணர்ந்த காமிங் கெதிர்ப்புட் லெல்லா தென்று
தவர்பயில் காட்டி னூடு தங்கிய மான்க ளெல்லாந்
தவர்விடு கணியெ திர்த்த தன்மையிற் றுவ யோடும்.

(௩௨)

வாசக நவிலுங் காலை வயங்கிய தமைச்சி றப்பித்
தாசற நவிலு நன்றி யறிந்தன மகிழ்த லேய்ப்பப்
பாசடைத் தருக்க டோறும் பயில்செழுந் குழைப்பான் மேவித்
கூசமொன் றின்றிச் செங்கட் கோகிலந் தொழிக்கு மாலே.

(௩௩)

மேயமற் றிவர்பெம் மாண்பால் விடாவிருப் புடையா ரென்ப
தாயவெவ் வுலகுந் தேற்றற் கமைந்தவோர் சான்று போன்ற
பாயபுந் தறிக்கக் கல்லாப் பச்சிளங் கன்றை ரீத்து
மேயமை யாம லெங்குந் கதறுபு விராய சேதா.

(௩௪)

அந்தமில் புகழான் மிக்கா ரடைந்தனர் நம்பா லென்று
கந்தமென் மலர்க லே வழுபடு கான நீங்கி
முந்தவுள் ளனதா யாசை முதலிய வொருங்கு மாய்த்த
பந்தமில் லவர்ம னம்போற் பசையறு பாலை சார்ந்தார்.

(௩௫)

சுழல்கின்ற குறை மோதத் தூங்குகோங் கிலவின் பஞ்சி
யுழல்கின்ற தன்மைத் தாகி யொய்யெனப் பறக்குந் தோற்றங்
கழல்கின்ற காமத் தையர் கருதிவா தாடு காலத்
தழல்கின்ற சிஞ்ஞெவம் புத்த ரலைத்திறங் காட்டிற் றம்மா.

(௩௬)

வெடியவான் முதுவா யோரி விராயெதிர் பயிலுங் காட்சி
வெடியவாம் புரவி கொள்ளு நிதியன்கொண் டணவீ ரேனுங்
கடியகா மணவோ மன்றிக் கடும்பரி யணையா வென்று
படியவரந் தன்மை காட்டும் படியென வாயிற் றன்றே.

(௩௭)

நேயமா வந்த ணீற்றுந் நிகழ்வினைக் காடு முற்றங்
தூயதாம். பெருந்து றைக்கட் சுடுதலெவ் வுறு கூடுந்
தியவாந் தழற்கொ முந்தாய்ச் சிவனுமென் னிடத்தல் தொல்லும்
பாவதுந் தருதி தேர்ந்தி ரெனப்படும் புலவெந் தியே.

(௩௮)

நயப்பெரும் புகழ்சா லெங்க ணுவினுக் 'கரசர்' முன்னுள்
வியப்பரு மமணராய வீணர்தங் கலப்பு நீங்கி
யுயப்படுஞ் ஐசுவஞ் சார்ந்த தொப்பவெம் பாலை நீங்கிக்
கயப்பிலா மருதஞ் சார்ந்தார் கருதவென் னுளத்துஞ் சார்ந்தார். (௩௧)

தனியனு யமரு ஞான சாரியற் றேடிச் செல்வீ
நினியவ நெதிர்வா னும்மை யெதிர்ப்படுந், காலத் தெம்மை
முனியலா காமை வேண்டு மெனல்பொர முழங்கி வண்டா
னனியலர் கழுநீர் வாவி நயப்பவெல் விடத்து மல்கும். (௪௦)

புறவிரு ளகலத் தோன்றும் பொங்கொளி ஞாயி நென்ன
வுறவக விருள கற்று மொருஞான பாணு வெய்தத்
திறமுறுஞ் சைவ ரியாருந் திருமுக மலர்வ தேய்ப்ப
நறவெழ மலர்ச்சி காட்டி நக்கபங் கேரு கங்கள். (௪௧)

மாரவே ளங்கை மேவி வரிசிலை யாகி யேவு
மாரமா மலர னைத்து மருச்சுனை மலராக் கொண்ட
வீரர்தா மணைந்தார் காண வெள்குது மெனவ னைந்தாங்
கேமார் சுவைத்தண் டெல்லா மிடந்தொறும் வளைந்து நின்ற. (௪௨)

நகுபுகழ் வழுதி நாடு நாடுமந் திரியாய்த் தொன்னூற்
புகுமுறை நடாத்த லாலே பொழிதரு முகின்மற் றியாவு
மிகுவிழை வுற்ற மன்ன மேன்மையார் தமைவ ணங்கத்
தருமென வணங்கத் போலத் தலைவணங் கினசெஞ் சாலி. (௪௩)

நீறணி வேணிப் பெம்மா னிருமல வுமையா னோடும்
பேறணி யன்பர் நெஞ்சப் பிறங்குபோ தமர்த லேய்ப்ப
வீறணி புண்டரீக மிசைப்பேட்டோ டன்ன மேய
சேறணி மருதத் தீர்த்து திரையெழி செய்தல் சார்ந்தார். (௪௪)

அரசிய லமைச்சின் மேயு மதிற்கிறு பற்று மின்றிப்
பாசமே வியநம் மையர் திறமெனப் பார்த வாரி
விரசுழல் கொழுந்து கொள்ள மேவுவர் நீருட் டோய்த்து
முரவவுப் புறைத்த லின்றிப் பயிலுவ ளுளமீ னெல்லாம். (௪௫)

மலிதரு புகழான் மிக்க வாதலு ரடிக ணுளு
மொலிதரு சுத்த முற்றா ருற்றன'நிர்நி லத்திற்
பெலிதரு புலவ னைத்தும் போக்குவா மென்று தாழை
கலிதாப் பூத்து னாற்றுக் காவதம் வாசம் வீசும். (௪௬)

கரிமுதற் படைக ளோடுங் காணவிந் திலத்தி யங்கும்
பெரியவ ரிதற்கோர் பாங்கர்ப் பெருந்துறை மருங்கு வந்தார்
தெரியுமவ் வெல்லை வந்து சேர்தலு நெக்கு நெக்குப்
பரிவுள் முருகிற் கிறுண்டிப் படுமெழு கினும்வி னாந்தே.

(சஎ)

பொறுக்கலா காத பாரம் பொறுத்தவ னிறக்கி யாங்குக்
குறுக்கலா காத வாதை யாவையுந் குலைந்தி போக
வெறுக்கலா காத வின்ப மேவிய திரண்டு கண்ணு
மறுக்கலா காத வாரி பொழிந்தன வருவி மான.

(சஅ)

இந்திய மைந்த னுக்கு மினியன வெய்தா நிற்கச்
சந்திய றேளுந் கண்ணுந் துடித்தன தகவ லத்தே
நந்திய விவற்றா லென்னை யாள்பவ னயந்து வைகு
முந்திய விடமீ தென்றே முன்னின ருவப்புக் கொள்வார்.

(சக)

சிவிகைகின் நிழிந்தா ரிந்தத் தேமடைந் தார்தஞ் சென்ம
மவிகைசெய் திடுத லாகு மாதலா லமர்வா மென்றார்
ருவிகைய ராகிப் பக்க கின்றவர் குறித்த வாதே
கவிகையீர் செய்வ தென்று காரியஞ் சூய்ய லுற்றார்.

(சஇ)

கரிபரி யிரதஞ் சூழ நிறுத்தியக் கடையி னுள்ளால்
வரிகழல் வீரர் சூழ்ந்து வைகிட விருக்கை செய்து
தெரிதர வதனுக் குள்ளாற் நிகழ்பட மாடஞ் செய்து
புரியுடை முந்துண் மார்பர் பொருந்தினன் கமரச் செய்தார்.

(சக)

அணிபட மாடத் துள்ளா லமர்பவர் வேத நான்குந்
துணிபொரு ளான்ம நாதர் துணையடி வணங்க வெண்ணிக்
கணிதமில் சனங்க ளோடுங் கைருவித் தெழுந்து வல்லே
மணிமதிற் சேடயில் புக்கார் வாரழற் றீர்த்தத் தோய்ந்தார்.

(சஉ)

நீறுகண் மணிபு ணைந்து நிழலுவ வாத வைங்கை
யாறுசெய் தான மோனப் பிள்ளையை யடிவ ணங்கி
யேறுவந் தேறு மான்ம நாதர்தந் திருமு னெய்திப்
பேறுவந் தளிப்பா யென்று பேசுபு வணங்கி ஞரால்.

(சஉ)

வெள்ளிய நீறு வாங்கி விளங்குகெந் நியிற்பு ணைந்தே
யொள்ளிய கருணைத் தாயாம் யோகநா யகமுன் சென்று
வள்ளிய வன்பு பொங்க மனக்கிழந் துடையத் தாழ்ந்து
தெள்ளிய கருணை பெற்றுச் சென்றனர் சூருத்தஞ் சூழ்த்தே.

(சச)

பரிசன முன்னும் பின்னும் படர்தர வந்து தாழ்ந்து
தரிசனஞ் செய்து செல்வார் தமையறிந் தாங்க ணுள்ள
புரிமறை யுணர்முந் தூறு பூசார் களுந்தொ டர்ந்தார்
வரிகழலரச மைச்சர் தமக்கிது வகுக்க லுற்றார்.

(௫௮)

இத்தல மராகி மூர்த்தத் தலமிதி லடைந்து போற்றி
முத்தலம் படைப்போன் முன்னு மூவரும் பேறு பெற்றார்
கைத்தல நெல்லி யென்னப் பலந்தரும் கருதி னது
மெத்தல மிதனுக் கொப்பென் நெறித்துரை யாட வல்லேம்.

(௫௯)

என்றுபற் பலவு னாத்துத் தொடர்தரு மினைய ரோடு
நன்றுதம் மிருக்கை யெய்தி நகவவர்க் கிருக்கை நல்கிக்
குன்றுத லில்லாச் செம்பொன் கோடிசன் மானஞ் செய்து
பொன்றுத லில்லா வன்பிற் போக்கினர் தனிய மர்ந்தார்.

(௬௦)

மறையவர் போன பின்பு மஞ்சனஞ் செய்து கொண்டு
பிறைமுடிப் பெருமான் பூசை பேணுபு பிறங்கச் செய்து
நிறைசுவை யமுத முண்டு நிலவவாய் பூசிப் பின்றை
யறையயர் வுயிர்த்த மர்ந்தா ரடியனேன் மனத்த மர்ந்தார்.

(௬௧)

வழியியங் குதலால் வெப்பம் வாதஞ் ரடிகட் காய
தழியநா மறையே மென்னி லரும்பழி யாகு மென்று
பழியறத் தன்னு ளோர்ந்தோர் பசும்பொழில் புகுந்து ளான்போற்
கொழிகுதிர்ச் செல்வ னோடிக் குடகட லழுவம் புக்கான்.

(௬௨)

தாவர மாகி யுள்ள சைவந்தா பிக்க வல்லார்
மேவர வோளார் கின்றும் வேறோரு ரடைந்தா லென்ன
மாவர வொளியோன் நென்புர லொரீஇவட பாலிற் சாரச்
சேவரப் போர்வை யென்னச் செக்கர்வா னெழுந்த தன்றே.

(௬௩)

ஒருங்குவா தாட வல்லா ரொருவரு மில்லை யென்று
நெருங்குபல் பவுத்த ராய நிறையிலார் வளைந்தற் போல
மருங்குரு ரியனு மில்லை மதியிலை யுடுவு மில்லென்
நிருங்கடல் சூழ்வைப் பெங்கு மிறுத்தன வந்த காரம்.

(௬௪)

இரவுமே லிட்ட தந்தோ வென்செய்வா ருலகத் துள்ளார்
கரவுமே லிடுமே யென்று கண்ணோட்ட நனிய டைந்து
பரவுசெய் மதிக்கு முன்னம் போயுப கரிப்போ மென்றா
தவிக்கூர் தரமு னைத்த தாரகைக் கணங்க ளெல்லாம்.

(௬௫)

இவைகொலோ நமையி ரிக்கு மெண்ணுமை யொன்று செய்த
னவைபடா ததுவோ வென்று நத்தமெண் ணுற்ற காலேச்
செவையுரு வதுபொ ருளையச் செழுமதி யுதயஞ் செய்தான்
ருவையுரு வருமலி லம்ம கொடிசெடி யகத்தொ துங்க.

(க௩)

இன்னண கிகழுங் காலே யிரவுசெய் கடன்கண் முற்றி
நன்னலத் தழுது செய்து நகுபுக ழுமைச்ச னூதா
மின்னகு மமளி மேலான் மேவின ரான்ம நாத
ருன்னரு மருளா லாங்கோர் சிறுதுயி லுற்ற ரன்றே.

(க௪)

கனவிடை யான்ம நாதர் கதிர்க்குமேர் ருருவந் தாங்கி
யனகமார் ருருந்த நீழ லமரவும் விடாது சூழ்ந்து
வினவுமா னுக்கர் பல்லோர் மேவவுந் தாமெ திர்ந்து
மனநெரு மாறு மேன்மேல் வணங்கவுங் கண்டா ரன்றே.

(க௫)

அருந்தவத் தினரில் வாறு கண்டழு தழுதி ரங்கிப்
பொருந்தமுன் காணுந் காட்சி கண்டனம் பொய்யா காது
திருந்தமற் றவனே யென்னை யாட்கொளுந் திறத்தோ னென்று
வருந்தலற் றிருந்தார் வெய்யோன் வருதலை நோக்கி மாதோ.

(க௬)

சீதனீர் வளத்தான் மிக்க திருப்பெருந் துறையை நாடி
வாதலு ரடிகள் வந்து சார்ந்தமை வகுத்துச் சொற்றாம்
போதநா யகனே யான பொங்கொளிக் குரவற் கண்டு
காதலி னுபதே சம்பெற் றிடுகிறங் களைய லுற்றாம்.

(க௭)

திருப்பெருந்துறையடைந்தபடலமுற்றிற்று..

ஆகத்திருவிருத்தம் கக௩௩.

உபதேசப்படலம்.

பரம்பரன் செவ்வாய்ப் பாடல் பந்தத்தை நல்க லோடு
நிரம்புமுத் தியையு நல்கு நிகீழ்திரு வாத லூர்
வார்த்தழை செவ்வாய்ப் பாடன் மயக்கறுத் தெந்த ஞான்று
முதம்பெறு முத்தி யொன்றே நல்கிடி னுணர்ப்ப தென்னே.

(௧)

கதிரவன் வரவு நோக்கிக் கண்டியி லாம லையு
ரகிர்புன லிருகண் வார வழுதழு திரங்குங் காலே
முதிரருட் குரவன் காட்சி முந்துபு தானுங் காண
வெதிரற் வருவான் போலவ் வினன்குணக் குதயஞ் செய்தான்.

(௨)

சிவப்பிர காசத் தோன்றுஞ் செயிரறு காலத் தேமுன்
 னவப்பிர காச மாகி யமைந்தன மாய்ந்தாற் போலத்
 தவப்பிர காசஞ் செய்த சந்திர னுடுக்க னெல்லா
 மெவப்பிர காச மெய்திற் றென்றுபோய் மாய்ந்த வன்றே. (௩)

கருமல மென்னப் பேசுங் காரிருட் டடைவுற் றுங்குப்
 பொருமிருள் வணையப் பட்டுப் போதற்றேற மதுபோய் மாள
 வொருகதி ருதித்த துறொன் றுளதுகொ லினியென் றையர்
 திருமுக மலர்ந்த தென்னச் செய்யதா மலாம லர்ந்த. (௪)

ஒள்ளிய வாத லூர ருபதேசம் பெறுவா ரின்று
 தள்ளிய கமக்கென் னாங்கொ லெனப்பர சமய ரெல்லாந்
 துள்ளிய வாய்கு விந்த தோற்றம்போ லோடை யெல்லாந்
 தெள்ளிய வரம்ப லாதி செய்ய்வாய் குவிந்த வன்றே. (௫)

இன்னண நிகழுங் காலெ யெங்கனை யானு மையர்
 சொன்னதங் கரும மாற்ற வெழுந்தொரு துறைக்கட் சென்று
 ரன்னவர் வருமு னான்ம றாதரா ரியராய்ப் பல்லோர்
 துன்னவொண் குருந்த நீழ லமர்திறஞ் சொல்ல ஹற்றும். (௬)

கதிரொரு கோடி யொன்றாய்த் திரண்டெழு காட்சி யென்ன
 முதிரொளி மேனி காட்ட மூவுல கத்து மொய்த்த
 பிதிர்தலி லழகெ லாமிப் பிறங்குருக் கொண்ட தென்ன
 வதிர்மறைக் கப்பா லாரோ ரந்தண வடிவங் கொண்டார். (௭)

வீழ்சிக ழிகைக்கு மேலான் மிலச்சிய வருத்தி ராக்கத்
 தாழ்வட மிலங்க நெற்றி தடம்புய நிறமுற் பாவம்
 போழ்திரு நீற்றி னோடக் கண்முணி பொலிய வுந்தி
 யாழ்திரு வரையில் வெண்ணே சள்ளொளி கிடுவு வீச. (௮)

துலங்குமிவ் வருக்கொண் முன்னந் துதைமுடி மதியொ முக்கு
 மிலங்கமு தொருவு றும் லியைந்தென முத்துல் பொற்ப
 வலங்கிள ரிருசெ விக்கண் வளைக்குழை பிணங்கா நிற்ப
 வலங்கிளர் பொன்செய் வேற்றுக் குழைமரீஇ நயப்பத் தூங்க. (௯)

வந்துபைங் குருந்த நீழல் யோகவா சனம்வ லத்தா
 ணத்தறக் கீழ மைத்தாங் கிடத்தான்மே னகவ னைத்து
 முத்துமுத் தரியம் யோக பட்டத்தின் முயங்கப் பூண்டு
 கத்துசெய் கூற்ற முட்கக் கருத்து னுதை கோக்கி. (௧௦)

தெருளிர வரவத் துள்ள சிவஞான போதந் தாங்கி
யருளிடக் கரங்க வித்து ஞானமுத் திரைய மைந்த
பொருள்வலக் கைவி ளங்கப் புன்னகை முகத்த நும்ப
மருளற வீற்றி ருந்தார் மாலயன் மேடிக் காணார்.

(கக)

இவநிலை யின்ன தாக வொருவரி லீனாஞ் ஞாற்றா
ருவரிலா மனத்தார் முன்சொ லுத்தர கோத மங்கைத்
தவற்சொறே மிருந்தா ரெல்லா மானிட ராழிச் சார்ந்து
கவரிலார் வளைந்து வைகி யாற்றலுங் கழறி யுய்வார்.

(கஉ)

வேதறு லுணைப்பார் சில்லோ ருணைத்தவை விளக்க மிக்குப்
போதமாம் படிப குத்துப் பொருளுரைத் திடுவார் சில்லோ
ராதரம் பயப்பக் கன்ம காண்டத்தை யறைவார் சில்லோர்
மேதக விமைந்த ஞான காண்டமே விரிப்பார் சில்லோர்.

(கங)

உணைத்தன் சென்னி யாய வுபநிட முணைப்பார் சில்லோர்
வணைத்தவிப் பொதுமை நிற்கச் சிறப்பென வருக்கப் பட்ட
விணைத்தவா கமங்கண் மேலு மேலுமோ திடுவார் சில்லோ
ரிணைத்தமற்றவற்றி னுள்ளு முண்மையேற் றிசைப்பார் சில்லோர்.

(கச)

பரசம யத்தின் றோடம் பகுத்தெடுத் துணைப்பார் சில்லோர்
தரீயிரு சைவ மொன்றே சான்றதென் றிசைப்பார் சில்லோர்
விரவது வுளுஞ்சித் தாந்த சைவமே. லிட்ட கால
யுரன்று மென்பார் சில்லோ ருண்மையென் றுணைப்பார் சில்லோர்.

(கடு)

சரியையே முதலு னுலுந் தனித்தனி யோதி யோதி
விரிதரு பொருளு மாய்ந்து மேதகப் புகல்வார் சில்லோர்
தெரிதரு புராண மெல்லாந் தெரிந்தெடுத் திசைப்பார் சில்லோர்
பரிதரு முடிபு ராணந் தனித்தனீ பகர்வார் சில்லோர்.

(கஈ)

உடைவென்கோ வணமே கீளே யுணவுகைப் பலியே யொண்கண்
படையக லிடமே சாந்தங் பரிப்பது தெய்வ நீறே
மிடைகல னுருத்தி ராக்க மாலையே வேறு வேண்டா
கடையினர் தனித்தி ருக்கை நயந்தவ ரானார் சில்லோர்.

(கஏ)

திருவிய றங்க ஞள்ளாற் றிகழ்ஞான பாணு விற்கு,
மருவிய வுதய மத்த மயமென்ப தின்மை யாலே
கருவிய லிருளு மில்லார் காண்டரு பகலு மில்லா
மருளிய லென்னுந் தானத் தமர்ந்துவாழ் கின்றார் சில்லோர்.

(கஅ)

ஆடுவர் சிலர்கை கொட்டி யாடுதற் கிசையா வண்ணம்
பாடுவர் சிலருன் மத்தர் பாலாபை சாசர் போல
நீடுவர் சிலர்கை கூப்பி நேருறத் தொழுவார் சில்லோர்
கூடுவர் சிலர்நீ னீன்று குழைந்துரைந் தழுவார் சில்லோர்.

• (கக)

இத்தகை யடியா ரானு ரொருவரி லீகாஞ் ஞாறு
வித்தகர் விருப்பிற் சூழ நடுமிளிர் குருந்தி னீழ
அத்தம ரமருங் காட்சி யொளிர் தாரா கணங்கள் சூழ
முத்தவெண் மதிய நாப்பண் முயங்கிய தேற்றங் காட்டும்.

(20)

வழிபடு கால்வ ருக்கா வடகிழ லமர்ந்த காட்சி
மொழிபடு வாத லூர்மா முனிவரற் காகப் பைந்தேன்
கொழிபடு மலர்க்கு ருந்தக் கொழுநிழன் மேவ வோவென்
ஞெழிபடு திறமில் காட்சி யுறுவ ருவகை பூத்தார்.

(21)

அழகிய துறைக்கட் சென்றா நாவயிற் கரும முற்றி
மழவிளங் கன்றை நாடி மனம்பதைத் தணையப் போன்று
சூழுகர்தங் கோயில் வாயில் குறுகினார் நெடுங்க ணீர்த
வழுவகன் மார்பின் மேனி மயிர்ச்சிலிர்ப் பொருங்கு மேவ.

(22)

நெஞ்சநெக் குருகா நிற்க நேர்பணித் தெழுந்துள் புக்கார்
வஞ்சமி லாண்ம காதர் சங்கிதி வந்து கூழக்
கஞ்சமென் கரங்கள் கூப்பிக் கரைந்துயோ காம்பி கைத்தாய்
செஞ்சரண் டொழுது சூழ்ந்து சென்றனர் திகைத்து நின்றார்.

• (23)

கின்றன மதித்த லோடு செடியமா லயன்முன் னானோர்
சென்றுசென் றனுருத் தோறுஞ் சேயனாய்ச் சிந்திப் போருக்
கன்றவர் சிந்தை யுள்ளே யணியனாய்ச் சுடரோர் மூன்றும்
வென்றமிழ் கொளிவிட் டோங்குச் சொதியை வினங்கக் கண்டார்.

(24)

மறைமுழு மையுமென் கோவம் மாமறைச் சென்னி யென்கோ
நிறைபெருந் தொண்ட ரானார் நெஞ்சகக் கோயி னென்கோ
நறைசெயிக் குருந்த நீழ னாயனா ருறைவ ரேலோர்
குறைவிஷா விதையா தென்று குறித்துளங் கூறு கிற்பேம்.

(25)

பைங்கன்வார் குருந்த நீழ னென்னனும் பார்த்த தில்லை
கங்கணன் குட்டய தேவன் காணுமா தவமுன் னானோ
செங்கண்மா லிடந்துங் காணுந் திருவடி மலர்முன் டோய
வெந்துநீ யாள வென்றோ வெழுந்தரு ளியுலிங் கென்பார்.

(26)

வெள்ளிய நீற்றி னோடு வெள்ளிய முறுவ னாயேங்
கொள்ளிய வமைந்த மூல மலம்விளர்த் திடக்கு மைக்குந்
தெள்ளிய மேனித் தேசே சிந்தையுட் தேசு செய்யு
மள்ளிய தொழித்ந் கெண்ணி னடியர்தந் குழுவே சாலும்.

(2௭)

கருகலிற் கனவிற் கண்ட வண்ணமே நிரம்ப வின்று
கருதுதற் கரிய காட்சி கனவிலுங் தண்டே னீது
பெருகொளி யமர ரேனுங் கனவிலும் பெறுவ ரோவென்
றுருகுவர் நெக்கு நெக்குள் ளுடைவரோ வியம்போ னிற்பார்.

(௨௮)

மறையவ ராகி யிங்கண் வைகுவார் காந்த மொத்தார்
பொறையவ ரருணேர் நின்று பொருத்திடு வானா யொத்த
திறையுமன் பில்லா நாயேன் மனமிரும் பொத்த தென்றார்
குறையவ னுய்யுங் காலங் குறுகிய தென்று வுப்பார்.

(௨௯)

இவ்வண்ண மெண்ணி மற்று மெண்ணுவ தொன்று மில்லை
செவ்வண்ண விவரே நம்மை யாட்கொள நேற்றந் தீரா
நவ்வண்ண மவ்வண் ணம்போய் நசித்தவென் றோடிச் சென்றே
யவ்வண்ண மாயி னூர்த மடிவண்ண மலர்க்கீழ் வீழ்ந்தார்.

(௩௦)

வீழ்ந்தவ ரெழுந்தி ராமல் வீழ்ந்தவா கிடப்ப நோக்கி
யாழ்ந்தவான் கருணைச் சோதி யெழுகவென் றருள நேர்ந்து
வாழ்ந்தனென் வாழ்ந்த னெனென் றெழுந்திரு மலர்க்கை கூப்பித்
தாழ்ந்திடி மலரின் பாங்கர்ச் சார்ந்துரைந் தருகி நின்றார்.

(௩௧)

ஆயவப் பொழுதாங் குள்ள வடியவ ரொருங்கு கூடித்
தூயதம் பெருமான் செம்பொற் றுணைப்பதற் தொழுது வாழ்த்தி
நேயமிக் கணைந்து ளாரா யாட்கொள னெறியே யாரு
நாயனே யென்று வேண்ட நடைமுகக் கருணை பூத்தார்.

(௩௨)

கண்ணிய காலம் வேண்டேங் கனவிய துணர்தல் வேண்டேம்
புண்ணியத் திரண்டு வந்தகற் போன்றமற் நிவர்பொ ருட்டியா
மெண்ணிய தெண்ணி யாங்கே முடித்துமின் நிரவே யென்றார்
தண்ணிய வடியா ரெல்லார் தாழ்ந்தர முழக்கஞ் செய்தார்.

(௩௩)

ஐந்தொழி னடாத்துந் தேமா யான்மகா யகர்வி னங்கு
மைந்தெழிற் சபைக்குப் பின்னர் வண்குருந் தடியொன் றேயவ்
வைந்தொழி லுங்க டந்த வண்க்கிர கத்தே மென்ற
மைந்தடி யவர்பல் லோரு மதித்தன ரலங்க சிப்பார்.

(௩௪)

விரிமலர்க் குருந்தஞ் சூழ வெண்பளிங்குள்ள மப்போ
தரிபனிக் கெடுத்தோர் வேதி யாக்கிமற் றதற்கு மேலாப்
புரிசெய்தாரும் ஹாணி நீஇமேற் போகட லனைத்தும் போகட்
கேரியபைம் பொன்ப ரப்பி யொருசபை விளங்கச் செய்தார்.

(௧௫)

தேசிக னமருந் தான மென்பதுதேற்றி யாங்குத்
தேசிக மமரா நின்ற செம்பட்டு விதானஞ் செய்து
கோசிகப் பிரியர் வைப்பா மிதுவெனல் குறிப்பிப் பார்போற்
கோசிகங் கொய்தெ ித்துச் சூழவுங் குலவத் தூக்கி.

(௧௬)

அரும்புவெண் டரள மாலை யலங்கநாற் புறத்துந் தூக்கி
விரும்புகப் புரச்சாந்தத்தால் வேதிமே லிடத்தை நீவி
வரும்புது ஞாயி நென்ன மணிவிளக் கணந்த மேற்றி
யிரும்புளுங் களைய மற்று மியல்புற வலங்க ரித்தார்.

(௧௭)

செய்யசீ ரடியார் கூடி யின்னென செய்யும் வேலை
வையமுற் றய்ய வந்த வாதலு ரடிகண் முத்தித்
தையலைப் புணருங் காலஞ் சாந்தரே யுறுத லன்றி
வெய்யயா முறல்கூ டாதென் பானிலவெய் யோடு ழிந்தான்.

(௧௮)

கதிரவன் மறைத லோடுங் காரிருள் வான ளாய
ததிர்தர வுடுக்க ளாங்காங் கரும்பின வவைக்கு நாப்பட்
பிதிர்தலில் கலைகள் வீசிப் பிறங்கினன் மதிரீ லப்பட்
டெதிர்வீனமுத் துறநட் குஞ்ச மியைந்தமேற் கட்டி மாணும்.

(௧௯)

பூவினுட் சிறந்தா மேனும் பொழுதுபோ குற்ற காலை
மேவுநர் தமக்கென் னுமென் றரவிந்த மொருங்கு வீந்த
தேவினுட் சிறந்தார் பாதஞ் சிவுணுவம் யாமே யென்று
வாவியுட் பொலிந்த முந்தி மாண்டசெங் கழுநீ ரெல்லாம்.

(௨௦)

அளிவிள ரந்தி யாதி யத்தயா மத்தின் காறுந்
தளியமை பணிசெய் வாருந் தகச்செய்து கழிந்த பின்றைத்
தெளிவிளர் மூன்றும் யாமந் தீர்ந்தது காலாம் யாம
மொளிகெழுத் தேன்றிற் றாங்கண் வாதலு ரருமும் றாரால்.

(௨௧)

கனிமலர்க் குருந்தி னீழ னக்கவா சனத்தின் மேலாந்
றணிமுத நென்யா னோக்கி முன்புபொற் சார்ந்தி ருந்து
புனிதமிக் கமைந்து வந்த வாதலுர்ப் புலமை யோணாக்
கணிஅற வெதிரி ருத்திக் கணித்துபக் கிரமஞ் செய்வார்.

(௨௨)

உபதேசப்பட்டல்.

அருள்கொடு மனுமுன் னுமா றத்துவா ன்வயஞ்சோ தித்து
வெருள்கொடு பதைத்து நீங்க வவற்றினை வேறு செய்து
தெருள்கொடு பயிலா நிற்குஞ் செவ்விய திருநோக் கத்தான்
மருள்கொடு மறைத்து நின்ற மாமலஞ் சிதைய நோக்கி.

(சுந)

கரமலர் சென்னி சூட்டி மாயையுங் கருமந் தானும்
விரவுற வண்ணம் போக்கி விளங்குபொற் கலையான் மூடி
புரமிகு ங்கக் பஞ்சாக் கரவுப தேசஞ் செய்து
வரமிகு முயிர்தா மாகும் வண்ணம்பா வுனையி யற்றி.

(சச)

ஊத்தொடு முயிரை வவ்வி யுற்றதோர் பிரம நாடி
வளப்பெரு நெறியே போய்த்து வாதசார் தத்தின் மேலா
வளப்பரு மிருப குப்பற் றுனந்தந் துய்க்க வுய்த்துக்
கொளப்படு மொருபற் றின்றிக் கோதிலர் வொருதா மாக்கி.

(சச)

உடல்பொரு ளாவி மூன்று மொழுக்குநீ ரொடுங் வர்ந்து
விடலரும் விருப்பிற் பாத பூசனை வினைத்தி யென்ன
மடலவிழ் கழுநீர் சாந்த மான்மத மாதிரியாய்
கெடலில்பல் பொருளுங் கொண்டு கேழ்கிளர் தரப்பூ சித்து.

(சச)

மறைபுகன் முகம னெல்லா மரபுளி முடித்த பின்னர்
கிறையருட் குரவர் தாட்கீழ் கேர்பணிந் தெழுவார் சென்னிக்
குறைவிறம் பாதஞ் சூட்டிக் குறிக்கொளு துதலின் மீது
கறையில்தெண்ணீறு சாத்திக் கழுநீர்மா லையுந்த ரித்தார்.

(சஎ)

ஆரிய னடிப்பூ மாலை யணிமுடி புனையப் பெற்ற
சீரிய வாத ஓரர் செவ்விய வான்ம நாத
சேரியற் கருணை யோகாம் பிகையவர் பதம்ப ணித்து
மூரியம் பரம ஞான முர்த்தியா யமரந்தா ரன்றே.

(சஅ)

— நுண் மாறு மாறு போதரு மென்னைப் போல
மறவரு னாய தீய வக்ஷிருண் மாறு மாறே
யறவுரு விவர்வாய் நின்றோ ரருங்கதி ருதிக்கு மென்று
கிறமுறத் தெரிக்க வந்தான் போற்றின கரனெ ழுந்தான்.

(சக)

தினகர னுதயங் கண்டு திருவருள் பெற்ற னவையர்
மனநெக் வெழுந்து போந்தக் கினிப்புனன் மருவி யாடி
முனகர்கொள் ளாத தீறு கண்மணி முயங்கத் தாங்கி
வனகவா ரியன்பொற் றூட்டிழைப் பணிந்தெழுந் தருகு கின்றார்.

(சஇ)

வேறு.

நின்றமையும் வாதுவர் முனிவரரை யருளுக்கா னிரம்ப நோக்கி
நன்றமைய நேரிருத்திச் சிவஞான போதமெனு நன்னூல் ஐக்கொண்
'முன்றமைய வுலகோப காரமாக் கைக்கொண்பி' நென்று நல்கி
யன்றமைய வதனகத்துப் பொருளனைத்துந் தொகுத்தருளி னறைவ தானார்.

புறமகமா மதத்துழன்றும் புசல்வருணச் சிரமநிலை போற்றி நின்று
மறமிருதி மறைபகரு மாற்றுவழு வாதமக மனைத்துஞ் செய்து
முறவுயரும் வேதார்தப் பொருடேர்ந்து முற்றியபி னுணர்வான் மிக்கோர்
நிறமருவு பெருஞ்சைவ நெறித்தீக்கைக் கிழமையுறு நேய ராவார். (இஉ)

புரிதருமத் தீக்கைபல திறனாகு நோக்கூறு புதற வெண்ணல்
விரிதருநா லியோகமவுத் திரியெனவே ழிவற்றீற்று விளம்புந் தீக்கை
பரிதருமா றமைகிரியை ஞானமொரோ வொன்றேமும் பால தாகு
முரிதருமா றமைசமய விசேடநிரு வாணமென வுஞற்ற லானே. (இஉ)

எண்ணியவித் தீக்கையடைந் தவர்நம்மைச் சேர்தவமீ ரிரண்டே யாகு
மண்ணியவண் சரியையெனக் கிரியையென யோகமென வமல மாக
நண்ணியமெய்த் ஞானமென வவைகொடுத்த னம்மூலக நண்ண லாதிக்
கண்ணியநம் மொடுகலத்த லீராக நூற்றிறனாங் கரைந்த நான்குள். (இச)

அறிவுருநா மமர்கோயி லலகிடுதன் மெழுகன்மல ரடவி மேவிச்
செறிமலர்குற் றெண்ணிறொடை செய்தனிதல் விளக்கமிகத் தீப மேற்றன்
முறிவினம தடியனாநா மெனக்கருதிப் பணிபுரிதன் முதலார் தாத
செறியமைபுஞ் சரியையினை யாற்றுவா ரெம்மூலக நிலவி வாழ்வார். (இடு)

தூயமக நெறிக்காகும் விசேடமெய்திப் பூசைசெயச் சொற்ற கொண்டே
யாயதிற லாதார சத்திமுதற் சத்தியெனு மம்பு யத்து
மாயமிலா தனமுதலாப் பாலித்தா வாசித்தா வரண மாதி
யேய்வியற் றுபுதியோம் பிடுகிரியைப் புத்திரரெம் மருகி ருப்பீர். (இசு)

இயமாதி யெட்டுறுப்பி னியல்படைந்தே யிருவளியி னியக்க மோப்பி
வயமாரு நகொடி யுறப்பயின்று ஞாதார மரீஇய லோர்ந்து
நயமாக மதிவரைப்பி னெய்தியமு தருந்தியொளிர் நம்மோ டொன்றும்
வியமாய சகமார்க்க யோசுழப்போ ரெம்முருவ மேவி வாழ்வார். (இசு)

பழியிலவை முற்றியருள் பதித்துவினை யொப்பெய்தும் பருவத் தியாமே
கழிமகிழ்வீற் றோற்றமுறீஇ நிருவாணத் தத்துவாக் கழலப் போக்கி
யழிவினரு ஞறுக்குமெழுத் தைத்துவின் னைம்பாச மகற்றி யின்ப
மொழிவிரிதா வுய்த்திடுதல் சன்மார்க்க மென்பதஃ துணைக்க லுற்றும். (இசு)

உருவருவந் குறிகுணங்கள் கட்டுவீ டொரீஇயனைத்து முயிர்க்கு எல்கி
மருவியுடன் ரொழிற்படுத்துப் புலன்கொளுவி வீடுதவு மாட்சித் தாகி
நிருமலமா யழிவறநின் றோங்கொளியாய் நனிவிளங்கி நிகழும் வேதத்
தொருமூதலாம் பிதியொன்றே யன்னதூரா மேவுயிரி னுண்மை கூறின். (௫௯)

அரிபளிங்கிற் பற்றியவை தாமாய்ச்சத் தசத்தும்பாத் தறிசத் தாகித்
தெரிவசிப்ப வருகிறைவாய் மூவகையெண் ணிலவாய்நித் தியமாய் நாளும்
பரியிருளு மொளியுமலாக் கண்ணியல்பா யுறுநம்மாற் பகருஞ் சுத்தி
விரியவமைத் தின்பமொன்றே யுறுவனென்ற னுணர்வினவாம் வெம்பா சந்தான்.

ஒன்றாயெண் ணருமாற்ற லுடைத்தாய்நித் தியமாய்ச்செம் புறுமா சொப்பா
தொன்றாய்நம் மருளிளு னீங்குவதிக் கருமலத்தின் றொடர்ச்சி நீங்க [ய்த்
நன்றாய் தனுவாதி தருமாயை யுணவாக நவிலும் கன்ம
மென்றாய்மூன்றொடுமா யேயநிகழ் திரோதரீயி யிரண்டுந் கூட்ட. (௬௧)

ஆயமல மைந்தாரு மவற்றினொடு பழவினையு மீண வத்தின்
மேயவொரு முதலுநமக் கில்லையான் மாவிற்கே விரியுமாயை
யேயகன்ம நமதருளல் லாமலா விக்ஞென்று மியங்கா வாருந்
தாயமல பந்தவுயிர்க் கிப்பந்தம் பொருத்தலப்பந் தந்தீர்த் தந்தே. (௬௨)

மாசுமிழ்த் திடப்புடைவைக் குவருட்டு திறம்போலும் வைய் மாதி
வீசுபுடைப் பளிப்பழிப்பு மறைப்பதுநீக் குதலாய வினையோ னாந்துந்
தேசுமலர் மிசையுறைவான் முதலியவை வணாகுகொடுநாஞ் செயவு மோர்நா
மேசுவிநா ரம்பனிடையே மவிகார வியல்பினுக்கோ ரீறின் றுமால். (௬௩)

விடமரவை பெயவன்செய்யுந் தீயினைச்சுரு டெவன்செய்யுமில் விதமே போல
வடருநெடு மரையெயம துடைமையா யினுமயக்க மாற்றா தெம்மைத்
தொடர்தருமிந் திரஞாலம் புரிபவனை மயக்குவதோ தொடங்கான் மாவை
யிடர்செய்மலையயக்காதேன் மாழையுங்கன்மமுமயக்கா விரிந்து போகும். (௬௪)

தெளிசிவமா கியநாமு நமைநீங்கா வருளாஞ்சத் தியுமான் மாவுந்
களிதிரோ தாயியும்பிற் படுமாமுற் படுமலத்தின் கருமை தேய
வளிகெழுநாஞ் சத்திகலப் புறுங்கலப்பப் புண்ணியமே லாகு மாக
வுளிமலவா கழும்பிறக்குஞ் சத்திபதி தரும்பின்விளை யொப்பு மேவும். (௬௫)

அன்னதூசார் தாமலமென் றறைந்ததிரோ தாயியருளாயே நிற்கு
மன்னவத் துண்மூல மலத்தொலைவ தல்லாமன் மற்றொன் னுண்டோ
சொன்னவெழு திச்சைமுதன் மூன்றுமுயி ரிச்சைமுதற் றொக்க மூன்றும்
புண்ணவினக் கம்புரிந்து வியாப்பியமாக் குபுமேலாய்ப் படரு மன்றே. (௬௬)

அருளினைமை யுந்தனையு மறிந்தவுயிர்¹ கதிரோடுகண் ணைணந்தாற் போலத்
தெருளினைம துள்ளடங்கி யாணந்த மொன்றுமே தினையா நிற்கு
மருளில்யான் முதலென்ற வருளின்யான் முதலென்றன் மாறி மாறாப்
பொருளினருண் முதலென்ற லதிலமுந்த நவிர்த்தெம்மைப்புணர்தன்² முத்தி.

முன்னமே யழிந்ததுசஞ் சிதமேறு வினையுளதேன் முற்ற தாகுஞ்
சொன்னவா ரருளினை வா தலாமெய் யிபங்களவுந் தோன்றா நிற்கு
மன்னதமஞ் செழுத்தைவிதிப் படிக்கணிக்கப் போரணையா லயமுன் மூன்றிற்
பின்னமற வழிபடுதல் சேவ்முத்தி பாமுத்திப் பேறு மீண்டே. (கஅ)

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்து தொகுத்துணைத்த வனைத்தும்விரித் தியம்பிற் ருக்
கன்றுபலித் திடுகவென நகைமுகத்தி னருளுட்ட நல்க லோடும்
வென்றுமிளிர் திருவீத ங்முனிவர் மனங்ககாந்து மெய்பொ டுப்பத்
துன்றமல ஈடியின்முடி தோய்தரவீழ்ந் தெழுந்துநின்று துதிப்ப தூறார். ()

வேறு.

தொழுபவ ரொருபாற்³ றுதிப்பவ ரொருபாற் றுதித்துள நெக்குநெக்
குருங், யழுபவ ரொருபா லிவரெலா நிற்க வடியனேன் றனைப்பிடித் தாண்
டாய், பழுதினின் கருணைத் திறத்தையென் புகல்கோ பாண்டிநா டியற்றிய
தவத்தாற், கொழுமலர்ச் சோலைத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்
தருள் பரனே. (எ0)

உள்ளுதோ நிழிபை யுள்ளுபு பவஞ்சத் துழிதருஉ வொதுங்கிய வெணக்கு
மன்னுதோ நன்பூ ருக்கையொன் றருளி யாண்டுகொண் டனையிது தருமே
விள்ளுதோ, றப்பா லாய்ப்பொலிந் தோங்கும் விமலனே விமலமார் சிந்தை
கொள்ளுதோ றுவக்குந் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே.

வழிவழி யடிமை யுவந்திலேன் மலடு மலர்க்கரந் கன்றிடக் கறந்து [மோ
கழிதய ரடைந்து கிடக்கின்ற வெனையுந் கண்டுகொண் டாண்டதெத் திற
மொழிததி மாற றஞ்சநெக் குருக முனிவறத் தொடர்பவர் றுதலே னே.
கொழிமலர்ப் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பர

எவவே யொருப்பட்ட டெற்றைக்கும் பாழுக் கிறைத்தொரு பயனுமில் லேனைச்
சேலமா முனிவர் திருக்குழாத் தோடுஞ் சேர்த்துநீ யாண்டது தருமே
காலகா லாகந் காளவே தாள கணம்புடை சூழ்தர ஈடிப்பாய்
கோலமார் செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே. ()

கனிவிள விருக்கக் காய்கவார் துண்ட கள்வனா மென்னையுப் பற்றி
முனிவரு முனிவர் கூட்டத்து ளொருசார் முனிவறக் கூடுமா றளித்தாய்
புனிதமென் கனியே புந்தியு றமுதே பொங்குமா னந்தவான் பெருக்கே
ஞ்ஞிகொடி மாடத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பரனே. ()

கவைப்பி மவனீத் துமியுணுக் கொள்ளுந் தொழுத்தையேன் நனைவலித் திழு
கவையிலா னந்த வழுதழுட் டினையா னகைவினைத் திமெடி யேற்குந் [த்
கவையழ வடைந்த மெழுகென வருகக் கற்றநற் நவருளத் துணையே [னே.
குவைமலர்ப் பொழிக்கும் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பா

திருநெடு மாலன் றொருகரு மாவாய்த் திண்புலி பாதல மிடப்புற
றொருவற முயன்றுங் காணரு மலர்த்தா னுத்தையேன் நலைக்கெளி தாமோ
வருமணி விளக்கே யானந்தப் பிழம்பே யளிகனிந் தெழுசுவைக் கனியே
ருருமணி மாடத் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பானே. (எக)

அண்டரு முனிவர் கணங்களு மற்றை யவர்களு நறுமுறுப் படைய
வண்டரு மலர்த்தா னென்கருந் தலைக்கு மணிமுடி யாயதற் புதமே
பண்டரு மொழியான் பங்கவோ மேலாம் பரமவோ பரவியெஞ் ஞான்றும்
கொண்டலின் முழுவார் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பானே.

என்னையா னறியே னையகோ பகலோ டிரவெணப் படுவது மறியேன்
முன்னையான் செய்த தவமெவ னென்னை முழுமதோன் மத்தனாக் கினையா
லன்னையே யப்பா வொப்பிலா மணியே யடியவர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பே
கொன்னையா மதில்கும் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பானே.

செம்மையொன் றில்லாச் சிறியனென் கவலை தீர்தர யோகநா யகியா
மம்மையோ டெழுந்து வந்தினி தாண்டா யான்மநா யகவதற் கடியே [கோ
னிம்மையே செயுந்கைம் மாறெவன் மறுமையேனுமொன் றில்லையென் செய்
கொம்மையா மதில்கும் திருப்பெருந் துறையிற் குருந்தடி யிருந்தருள் பானே.

இன்னணந் துதிக்கும் வாதலூர் முனிவ ரிருந்துதி திருச்செவி யேற்று
முன்னவர் மலர்ப்பைங் குருந்தடி யமர்த்தார் முனிவிலாப் பேரருள் பொங்க
மன்னநன் மணியே வார்த்தையாய்த் திரண்டு வருமொரு காரணக் குறியா
லன்னமா ணிக்க வாசக ரொலும்பே ராகவின் றுதியென் றறைந்தார். (அ௦)

அதுசெவி யேற்று நெஞ்சநெக் குருகி யடிக்கடி தாண்மிசைப் பணிந்தே
யிதுபெறுந் தரத்த னேவடி நாயே னெரிமணிப் பொலன்றவி சொன்று
கதுமென னுமலிக் கிடுவது மியல்போ கடையன்பா லெக்குணங் கண்டாய்
மதுமலர்க் கழுநீர் மாலிகைத் தடந்தோள் வள்ளலே யெனப்பணிந் தெழுந்தார்.

அடியனென் கொணர்ந்த செம்பொருண் முழுது மையநின் னுலையத் தினுக்கு
முடிவினின் னிடப்பால் வீற்றிருந் தருள்வான் முனிவிலா தமர்திருத் தனிக்குந்
கடியினின் னடியர் குழாத்திற்கு மாகக் கைக்கொணல் வேண்டிமென் றிரப்ப
செடியமா லின்னு முணர்தரா ரதற்கு னோர்தன ராயருள் செய்தார். (அ௨)

வேண்டுவார் வேண்டு வதனையே எல்லாம் விம்வனார் திருவருள் பெற்றதத்
தாண்டுவாம் புரவி கொளக்கொடு வந்த சாற்றரும் பெரும்பொரு ளெல்லா
மீண்டுமா தனிதன் பணிசெய வல்லா ரியாவருங் கொள்கவென் றிறைத்துப்
பாண்டிதீர் ஞெளியெம் மண்ணலார் கோயிற் பணிசெயு முயற்சிய ரானார். (1)

உருக்கிவார்த் தன்ன தூணமு கெடிதா யோடுபு திகழ்கொடுங் கையுந்
தருக்கிமே லெழல்பொற் றலைபெடுப் பழைந்த தம்பலிம் பங்களு மழகு
பெருக்கியோர் படித்தா யிடந்தொறு மமைந்து பிறங்குமுத் தரங்களு மாசு
கருக்கிவார் பலகை பரப்பிய தென்னக் கவினுறப் பாவுபல் கல்லும். (அச)

இவைமுத லமைத்துக் குருந்தகன் னீழ் லிருந்தபொற் சபைமுதற் புதுக்கிங்
குவைமலர்க் குழல்யோ காம்பிகை யமருங் கோயிலும் புதுக்கிமற் றிவைகும்
கவையின்மண் டபழு கருதிரு மதினு நக்கபொன் செய்தகோ புரமுஞ்
செவையுறச் செய்து முடித்தனீர ழுற்போர்த் தீர்த்தத்தின் படிசுளு ம்மைத்தார்.

புனிதராய்த் தொண்டு புரியுமூர் தூறு பூசுரர்க் கிருக்கையுஞ் சைவ
முனிவர ருறையத் தக்கமா மடமு முனிவிலா லயப்பணிக் குரிய
வினியரா யுள்ள மற்றைய ரமரு மிருக்கையு மினிதற வமைத்துப்
பனிமலர்ப் பொழிந் ளந்தன வனமும் பலவினை நிலங்களு மாக்கி. (அசு)

எஞ்சிய பொருளை யாலயத் துள்ளா லியைத்திடு மொருகரு ளுலர்
துஞ்சிய விருத்தி யான்மரா யகர்தக் தொக்கவைப் பாலிஃ தெவரு
மஞ்சிய காவல் வீரபத் திரரோ யன்னதுங் காக்கவென் றோதி
விஞ்சிய புகழெழ் வாதலு ரடிகள் வேறிடத் தமர்த்தயோ கிருந்தார். (அள)

ஆயவக் காலைப் பாண்டியன் றமரா யடைந்தவர் யாவரும் கட
மேயமற் றிவரென் செய்தன ரந்தோ வேந்தர்தம் பொருள்விட மன்றோ
தூயசற் புரவீ கொண்டதெங் டுகனினைன் சொல்லுவார் மிகத்தெரி யிவரே
பாயவித் தகாத தொழிறலைநீன்றீர் பரிப்பவு ரார்தமனு ளீதி. (அஅ)

என்றுரைத் தருகிச் சென்றவ ரடிதாழ்த் தியாவரு மெழுத்துகை குவித்து
கன்றுசெய் தில்லீ னாயரே யரசர் கருபொரு ணமீனிலுங் கொடிதால்
வென்றுமேம் படுபல் குதினாகொள் ளாகதெவ் விதமெனப் பன்முறை விளம்ப
வொன்றுமாங் குணரா திருந்தன ரீனயா ருரைப்பதிற் பயனிலை யென்று. (1)

மீண்டுதம் மிருக்கை புக்கன ரின்றே வேந்தனுக் கறிவியோ மென்னி
னீண்டியித் குற்ற கம்மதே யாமென் றெண்ணுபு வாதலு ரமைச்சர்
தாண்டுவெம் பரிமாத் கொளக்கொடு வந்த தனமெல்லாம் வேறுறப் போர்கித்
தூண்டுகொ ணத்தி லிருப்பொன் றெழுதித் தூதுபோக் கினரா சனுக்கே. (1)

சென்றது துவர்வெங் காலினுங் கடிது சென்றபாண் டியனவை புருந்து
நன்றவாய் வணங்கி முடங்கன்மீன் வைப்ப கைகமுடி வேந்தனு மதனை
யொன்றவோர் துனையென் றொருவனை யேவ வுவனிரு கைகருவித் தேந்தி
வென்றே ரமைச்சர் தஞ்செய லனைத்தும் விரித்தாரை செய்தனன் மாதோ.()

பழிதப வரசர் காரிய நடாத்தும் பண்புசால் வாதலு ரமைச்சர்
செழிபொருண் முழுதும் வேறுவே ருகச் செலவுசெய் தாரெனல் கேட்டுச்
கழிசினம் பெருகக் கண்ணிவப் பேறக் கடுமொழி யுடையவ னாகி
யொழிவரு மற்றை யமைச்சரை கோக்கி யுறத்துடி துடித்திவை பகர்வான்.()

வாதலு ரமைச்சர் செய்கையிற் றென்னின் மற்றினி யாராநம் பிடலா
மேதமே யொருவர் தம்மைநம் பிடுகை யெனவவர் நாணமுற் றகன்றார்
போதவங் குள்ளா ரியாவரும் விலகிப் போயினா ரச்சமேநீ கொண்டே
காதர முறமற் றொருவனின் றானைக் கடிதொரு முடங்கநீட் டென்றான். ()

வழுதியர் பெருமா னெழுதிய முடங்கல் வாதலு ரமைச்சர்கண் காண்க
முழுதிதிக் குவையோ டெய்தினீ ரதற்கு மொய்பரி கொண்டுளீ ரெனினச்
செழுவயப் பரியோ டெய்தலா மின்றேற் செம்பொனோ டெய்தலா மொன்று
தழுவிவீ ரெனின்மேல் வருவது துமக்குச் சாற்றவும் வேண்டிடுங் கொல்லோ.

என்றெடுத்தெழுதித் கயலிலச் சிணையு மிட்டொரு தூதுகைக் கொடுத்துச்
சென்றுநீ வா த லுரர்பார் சேர்த்துத் திருமுகென் றுரைத்தன னுணர்ப்ப
வன்றவன் றொழுது வாங்குபு காலே யாமியன் காலென வினாந்து [டான்.
மன்றலங் குருந்தப் பெருந்துறை யடைந்தான் வாதலு ரமைச்சரைக் கண்

திருமுகங் கொடுத்தான் வாங்கிமுற் றுணர்ந்த சிவானந்தச் செல்வராங்
கெழுந்து, குருமணி முன்போய்ப் பணிந்துகை தலைமேற் குவித்தெதிர் நின்
நெனை யாண்ட, வொருபொருட் கடரே பாண்டிய னேலை யுய்த்தனன் கடுஞ்
சினத் தினனாய், வருமிதற் கடியே னென்னெய்கோ வென்ன வள்ளலார் வாய்
மலர்ந் தருள்வார். (கூசு)

ஒன்றுமஞ் சற்க வாவணி மூலத் துறுபரி யனைத்துங்கொண் டனைவா
நன்றவை காண வழுதியர் பெருமா னனியுள மகிழ்தரு மின்னும்
வென்றமை பரிசுட் கிலாயமும் பிறவும் விசாலமா வமைத்திடல் வேண்டு
மென்றுரைத் திடுமுற் சிறப்பொடு மதுரைக் கேருமின் னெயென் வுரைத்தார்.

உரைத்தசொற் றலைமேற் கொடுபனின் தைய ரொய்யென வாண்மகா யகரை
வினைத்தழும் குழல்யோ காம்பிகைத் தாயை மேவுபு தாழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்து
புரைத்தபொன் மாட மாளிகை சூழ்ந்து புந்தியை யாவயி னிறுவி
யினைத்தபல் வியமு மியம்பத்தன் படைதங் கியவிடத் தடைத்தனர் மன்றோ.

பரிகரி முதலாம் படைகடங் கிடத்துப் பீடர்ந்தாம் வாதலு னாயர்
தெரிதர வினைத்துத் திருக்கணு னோக்கிச் சேனைகா வலையு ரோக்கி
விரிபுகழ் மதுரை மீனவன் முன்ன மேவுவா மியாமின்னே நீருந்
தெரிதர வினாவி னெழுகென வெடுத்திச் செப்பினா போக்கொருப் பட்டார்.

பொருதொழிற் பகைஞ ருடறுநீத் தெழுவேற் புருரவா மன்னவ ரேறே
கருமலச் செருக்கு வாதலு னாயர் காமரு பெருந்துறை நகர்சார்ந்
தொருவிரல் லுபதே சம்பெது திறத்தை யுரைத்தன மதுரையை யடைந்து
வெருவரும் பரிகன்செலுத்திமினவன்பால்விடைபெற்றதினுமேலுரைப்பாம்.

உ ப தே ச ப் ப ட ல மு ற் றி ற் று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௨௨௩.

மதுரையையடைந்து விடை பெற்றபடலம்.

துளிவளர் கண்ணீர் மல்கத் தொழுதகை தலைமே லேற
வளிவளர் குருந்த மீழ லடைந்துப தேசம் பெற்றே
யொளிவளர் மூர்த்தி யாகி யுரைக்குமுப் பாழும் போக்கித்
தெளிவளர் முழுப்பாழ் பெற்ற செல்வரைச் சிந்தித் துய்வாம்.

(௧)

குடைகொழிக் காடு மல்கக் குஞ்சர முழக்கம் பொங்க
வடைபரி மாவு தேரு மார்த்தன முன்பின் போத
விடைவெளி யின்றி வீர ரெங்கணு நெருங்கிச் செல்ல
வுடையவ ரன்ப ரம்பொற் சிவிகையூர்ந் தூடு சென்றார்.

(௨)

நீரையம ருலகுந் கொற்றி செறிந்தம ருலகுந் காண
நீரையம ருலகும் வானந் தடவிட நீண்டு போய
வரையம ருலகு மோடை மடுக்குளம் பழன் மாதிப்
புரையம ருலகு நீத்துப் பொருக்கென மதுரை சார்ந்தார்.

(௩)

செங்கன கத்தாற் செய்த திருப்பெருந் கோயி லுட்புக்
கெங்கணு மொளிப ரப்பு மிந்திர விமானத் துள்ளா
லங்கயற் கண்ணி யோடு மமர்ந்தவர் பாதம் போற்றி
மங்கள வழுதி கோயி லடைந்தனர் வாத லூர்.

(௪)

மீனவர் பிரானை முன்னங் காணுமா கண்டார் மேன்மே
லானபே ருவப்ப னாகி யளவளா யிருக்கை நல்கி
மாணமா வருமோ பொன்னே வந்ததோ வெனவி னாவத்
தேனைவர் மொழிய மைச்ச ரின்னன செப்ப லுற்றார்.

(௫)

மதுரையைப்படைந்து, விடைபெற்றபடலம். [கங்க

கொண்டுபோம் பொன்னெ லீரமான் கொடுவரு வர்க்கே யிந்தேன்
கண்பொ ரிரவி சிங்கங் கண்டுசென் மதிமூ லத்தில்
வண்டுசொ றுரா யீண்டு வரும்பரி யினைத்தும் வேறா
வண்டுநீ ரோடை மற்று மந்திர மமைக்க வென்றார். (௧)

என்றலு முன்மை யன்றி யியம்பிடார் வேறென் றென்று
கன்றலின் மனத்த னாகி கவுரிய னுவகை பூத்தான்
முன்றமர் வரைந்த தேற்ற முறைக்குள ஈனம் பூண்டா
னன்றமை மெய்ம்மை கூறி னியாவரே நயக்கி லாதார். (௨)

ஆவணி மூல நாளு மணித்தாக வணியா நிற்கு
மாவணி காண்பா மென்னு மரூப்பெரு மகிழ்ச்சி பூத்துக்
கோவணி செம்பொ னுடை குருமணிப் பதக்க நல்கிச்
சேவணி கொடியா ரன்பர் தமைச்செலச் செலுத்தி னானால். (௩)

கொழுதிவண் டொன்று பைந்தேன் கூட்டுணு மலங்கற் றிண்டோள்
வழுதியால் வரிசை பெற்று மாமணிச் சிவிகை யேறி
யெழுதியா வரும்ப டிக்கு மிரும்புகழ் வாத லூர்
பழுதிதம் மிருக்க புக்கார் பரவுமெம் முளத்தும் புக்கார். (௪)

இசைபடு மூல முன்னு ளென்னுமிந் திராணன் மேவ
வாசைபடு மொருவன் றென்னர் மன்னவன் முன்ன ரெய்திக்
குசைபடு பரிக னுனை யெய்துதல் கூடுங் கொல்லோ
ஈசைபடு மொழியே சொன்னார் நயம்பட வமைச்ச ரென்றான். (௫)

அன்னவ னச்சொற் கூற வரிமருத் தனனாந் தென்னர்
மன்னவன் மனந்தி ரிந்து வன்கணர் சிலரைக் கூவிச்
சொன்னசொற் பிழைத்த வாத லூரைத் தொடர்ந்து பற்றிப்
பன்னரும் பாடி காவற் படுத்திப்பொன் வாங்கு மென்றான். (௬)

வரைசெய்தோள் வழுதி யிவ்வா னுரைத்தலும் வன்க னுள
ருரைசெய்தம் மடிக்க டம்மை யுரைத்தவப் படியே செய்தார்
திரைசெய்தீர் ஞாலங் காணத் தேசிக னாகி யாண்டார்
புரைசெய்தன் மலர்ப்பொற் பாதம் போற்றினர் துதிக்க லுற்றார். (௭)

வேறு.

பஞ்சாதி மறைபகர்ந்த பரமவோ பைங்குலைநெற்
செஞ்சாதி வினைமுனைப் பெருந்துறைமா தேவவோ
ஈஞ்சாகி யுண்டயன்மா யிணப்புரந்த ஈம்பவோ
வஞ்சாதி யென்றளித்தாய் கைவிடுத லழகேயோ. (௮)

வீடையேனை முகிலூரும் பெருந்துறைவாழ் வீமலவோ
வடையேனை யடைக்கலமென் றையையோ. பெரும்பொய்யே
யுடையேனைக் கிரிசற்று முடையேனை நாயான
கடையேனை யாட்கொண்டுங் கைவிடுத லழகேயோ. (கச)

எண்ணுவோ வரும்வளஞ்சால் பெருந்துறைவாழ் சீசுவோ
வண்ணுவோ வரியயனு மணுகரிய. வொருபாகம்
பெண்ணுவோ கழைகுழைத்தான் பிறங்குடல நீரூக்குங்
கண்ணுவோ வாட்கொண்டுங் கைவிடுத லழகேயோ. (கஈ)

ஸ்மவிடா விழியுமையாள் வாமத்தாய் வளஞ்சாலி
செய்விடாப் பெருவளஞ்சால் பெருந்துறைவாழ் செல்வத்தாய்
பைவிடாப் பூணணிவாய் பற்றின்திக் கலந்தாராக்
கைவிடா யடியேனைக் கைவிடுத லழகேயோ. (கச)

திருவடிகுட் டிடப்பெற்றுஞ் செம்மையிலாத் தென்றிசைக்கோன்
பொருவுவே னாயினேன் புகல்வதெவன். பெருந்துறையா
யருவருக்கும் பிரபஞ்சத் தலையாமே யடைந்தார்தங்
கருவறுப்பாய் நாயேனைக் கைவிடுத லழகேயோ. (கௌ)

வேற்று.

என்றுரைந் திரங்கு மோதை யிருசெவியேற லோடு
மன்றுபைங் குருந்த நீழ லாண்டவர் தரியா ராகிக்
கன்றிரங் கோதை கேட்ட கறவைபோற் பதைப தைத்துத்
துன்றுதங் கணத்தி னோரைப் பார்த்திது சொல்ல லுற்றார். (கஅ)

மூலநா ளின்று மேய தன்பரை முடிக்கோ மாறன்
சாலவுண் முனியா முன்னந் தாம்பரி செலுத்தல் வேண்டு
ஞாலமீ துள்ள வாய நரியெலா மொருங்கு சேர்த்துக்
கோலவாங் குதிரை யாக்கிக் கொண்டிபின் னீவிர யாரும். (கஆ)

வாம்பரி மள்ள ராகி மற்றுமப் பரிமேற் கொண்டே
தேம்புத லின்றிச் சென்மின் செழுமறைப் பரிமேற் கொண்டு
தோம்படா நாமு நாப்பட் டோன்றுவோ மென்ன லோடு
மாம்பரி சென்மெல் லோரு மவ்வண்ண மமைந்தா ரன்றே. (கௌ)

நகிலோப் பரிக ளாக்கி நாடுபல் கணத்தி னோரும்
பரியுகைத் திடுவா ராகிப் பூடாந்தமை பார்த்தெம் மையர்
தெரிமறைப் புர்வி மேலாந் நிகழ்தலைச் சாத்து முன்னு
விரிதரப் புனைந்து தாமோர் ஊராய் நடுவட் போவார். (கக)

மதுரையையடைந்து விடைபெற்றபடலம். ௧௯௩

கூற்றருக் கொண்டா லன்ன கொடுமைய கொடிய தாய
காற்றருக் கொண்டா லன்ன கடுப்பின வடவைத் தீயே
வேற்றருக் கொண்டா லன்ன விழியின வசனி யாய
வேற்றருக் கொண்டா லன்ன முழக்கின விவுளி யெல்லாம். (௨௨)

ஒள்ளிய கரிய பல்ல வுறுசிவப் புற்ற பல்ல
தெள்ளிய பொன்னி றத்திற் சிவணிமேற் றாய பல்ல
வெள்ளிய நிறத்த பல்ல மிச்சிரம் வாய்ந்த பல்ல
புள்ளிய பஞ்ச வன்னம் பொலிதர வடைந்த பல்ல, (௨௩)

வல்லிய முட்கப் பாய்வ மல்லர்நெஞ் சுட்கப் பாய்வ
சொல்லிய முயல்க ளெல்லாந் தோற்றன வுட்கப் பாய்வ
கொல்லிய வெழுந்த கூற்றிற் கொழுவிடை யுட்கப் பாய்வ
புல்லிய மற்று முள்ள கதியவிண் போதப் பாய்வ. (௨௪)

வெய்யவாள் கொடுமு கத்து வெட்டினு மெதிர்த்துச் செல்வ
வையமே லுள்ள கோட்டை மதிலெலாந் தாண்டிச் செல்வ
மெய்யவாய்த் துறந்தோ ருள்ளின் விராந்தொரு நெறியே செல்வ
செய்யபோர்க் கனத்து மாற்றார் திருமுடி யிடறிச் செல்வ. (௨௫)

நிரையெழு குதிரைக் கூட்ட நியிர்த்தடி வைக்குந் தோறும்
வாபரல் பட்ட காண மரத்துகள் பட்ட பண்ணைத்
தரைமுழு வதும்வெம் பாலைத் தரையெனப் பட்ட தூளா
லுணைசெய்வ தென்னை மேல்விண் ணுலகுமண் ணுலகா யிற்றே. (௨௬)

அடுபரிக் கூட்ட மிவ்வா றிணைந்தொரு மதுரை குழ்போ
யுடுவொடு மதிலுந் தாண்டி யுள்வயிற் புக்க சில்ல
நெடுமதில் வாயி லாடு நெருக்குபு புருந்த சில்ல
கொடுவரி யெனமேற் றுவி மாடமேற் சூழித்த சில்ல. (௨௭)

தளியக் வீதி யுள்ளுந் தளிப்புற வீதி யுள்ளுந்
களிகிளர் திருத்தே ரோடுங் காமரு வீதி யுள்ளுந்
வெளியொடு முடுக்க ருள்ளு மிருகடை வீதி யுள்ளுந்
தெனிதரு சதுக்கத் துள்ளுஞ் சிலைத்தெழு குதிரைக் கூட்டம். (௨௮)

மறையவ ராதி நால்வர் மாளிகை வாயின் முன்னு
மறைபுறக் குடிக ளானு ரமருமில் வாயினீ முன்னுங்
குறைவின்மற் றிடங்க ளெங்குந் குதிரையாய் நிரம்ப லாலே
நிறைபெரு மயக்கம் பூண்டார் நெடுநகர் மாந்தர் யாரும். (௨௯)

சனமியங் காத வண்ணத் தார்ப்பரீ ததைத் தலோடு
மனமயங் குற்றுச் சிவ்லோர் மாறன்முன் னோடிச் சொற்று
ரனகமிக் குள்ள தூய வமைச்சருக் கலக்கண் செய்தோ
மெனகினைத் தென்செய் தோமென் றிரங்குபு பதைத்தான் வேந்தன். (௩௦)

சிறந்தவர் தம்மை யேவிச் சிவிகையி னேற்றி யெம்மு
னறந்தவா வாத ஐரெம் மமைச்சலாத் கொணர்மி னென்னப்
பறந்தவர் சென்றவ் வாறு கொணர்தலும் பரிந்து நோக்கி
யுறந்தவென் றிமை கொள்ளி ரென்றுப சரித்தா னன்றே. (௩௧)

முன்னரீ ருரைத்த வரேற மூலநா ளின்றே வந்து
பன்னருங் குதினா யெல்லாம் பரந்தன நகர மெங்கு
மின்னவை யியக்க வல்ல தலைவரா ரியம்பு மென்றா
னன்னரை யறியேன் யானு மென்றன ரறிந்த நீரார். (௩௨)

அரிமருத் தனனா ளின்றே யறிதரல் விழைந்தே னென்னப்
பரியுகைத் திடுசில் லோணாப் பார்த்துங்க டலைவர் தம்மைத்
தெரிதரக் காட்டு மென்று தெரிந்தமத் திரியார் கூறக்
கரியுரி போர்த்த வீரர் கடும்பரி யுகைத்துச் செல்வார். (௩௩)

சுட்டுதற் கரிய சோதி சூழ்பரிப் பாகர் சுட்டப்
பட்டுநேர் வருத னோக்கிப் பாண்டியன் பதைத்தெ ழுந்து
சுட்டுவிட் டிலகு சோதி யிதுவெனக் கைகு வித்தா
னொட்டுவிட் டிடாப்பெ ருந்தன் னுள்ளமு முருகி நின்றான். (௩௪)

மதுவலு மெம்பி ரான்செய் மாயையா லென்னே யிர்த்தத்
தெறுபரி மேல்வந் தாற்கண் டெழுந்தனஞ் செங்கை கூப்பி
முறுவலொன் னலர்க்குண் டாக வென்றுள முன்னி முன்னி
யறுதியி னாணம் பூப்ப வெழுந்தவா றமைந்து நின்றான். (௩௫)

இருடபு மமைச்சர் நம்பன் டாரத்தி லெடுத்துச் சென்ற
பொருளா னவைக்கு மேலாப் போந்தன பரியென் றெண்ணித்
தெருடர விவையெ லாமெத் தேயத்து நின்று வந்த
வருன்கெழு மமைச்ச ரேயா னறிதரல் வேட்டே னென்றான். (௩௬)

என்றுரை யாடு முன்ன ரெழுதரும் பரிமா மேலா
ரொன்றா யாடக் கேன்மோ ஷரவுநீர் ஞாலங் காப்போய்
நன்றுரை வாத ஐரார் நமக்குத் வியசெம் பொன்னா
லின்றுரை கடந்த வாசி யித்தனை யுங்கொ ணர்ந்தோம். (௩௭)

இவைவியை யில்வித் தேய மிவையிவை யில்வி யல்ல
விஷவபகல் விசயந் கொள்ளு மிவையிரா விசயந் கொள்ளு
மிஷவயிரு போதும் கொள்ளு மிவைபெற லரிய யார்த்து
மிவைவெலார் தெரிதி யாலென் றியைதா வெடுத்தித் கூறி. (௩௮)

இன்னவாம் பரிய னைத்து மின்றுநீ கொள்ளிற் பாண்டி
மன்னவா நினவே நானே வருபவைக் குடம்பு டேமயாஞ்
சொன்னவா துணிபே யென்று துண்ணெனக் கயிறு மாறிப்
பன்னவாம் பரிசீத் தெல்லாப் பரிகளுந் கொடுத்தா ரன்றே. (௩௯)

பொருந்துறு மிலாயஞ் சேர்த்துப் போந்ததந் கணங்க ளோடும்
பெருந்துறை வந்து சேர்ந்தார் பெருமறைப் பரிமேற் சென்றா
ரருந்தமி ழாளி யாருக் குவகைசெய் தமரிற் போக்கி .
யிருந்தனன் றென்னர் கோமா னெண்ணருந் களிப்பின் மூழ்கி. (௪௦)

வேறு.

வாதலு ரடிகண் முன்னிலை யாக வழுதியர் பெருந்தகை யன்பாஞ்
சாதரீர் துளைதல் கருதியோ வந்தி தனக்கருள் செய்வது குறித்தோ
வேதவாம் புரவி மேற்கொடு வந்த வித்தக ரற்றைநா ளிரவே
போதவாம் பரியா யினவெலா நரியாழ்ப் போதா நினைத்தனர் மன்னோ. (௪௧)

அனாயிராப் பொழுது நண்ணலும் பரியா யினவெலா னரிகளாய்க் குழுமி
வினாதரச் குழு மென்னமா மாய மிடைகுறும் காட்டிடைப் பயில்வா
முனாபரி யாகி மனித்தனாச் சுமந்தா மொருசிறைப் புருந்துங்கட் டெண்டாம்
புனாப்பி கடலை முற்கங்கொள் ளுண்டாம் புகர்படு மேநஞ்சா திக்கே. (௪௨)

கொத்தைநா கந்தோ நினைக்கவா யூறுந் கோதிலா நந்தென்று பெறுவோர்சும்
மித்தையன் றியுஞெண் டிலைகொலோ வென்று மிடுவனப் பிணதுகர் பெருஞ்
பீத்தையென் றடைவோம் பண்ணிய தவத்தூற் பண்ணுந் பெற்றனம் வள்ளி
யத்தையேய்வுழிக்கோன் றமர்தெரி தருநீ னகறவே கருமமென் றெழுந்து.

ஓடின சில்ல தாவின் சில்ல ஓடியிட் டொறின சில்ல
நாடின வாய்முற் குதிரையுண் டத்து நகக்கடித் திழுத்தன சில்ல
கூடின குடரைப் பறித்தன சில்ல குருதியை நக்கின சில்ல
வீடின முனமுள் ளவைகரு மெனவி டாதுறு புரித்தன சில்ல. (௪௩)

தெருவெலா மிகலன் சுதக்கத்து மூளன் சிறுமுடிக் கரும்பல வொண்டன்
மருவிய மாட மனைத்துங்கோ மாயு வாவியங் கனாயெலா மேரி
பெருமுழ வதிரு மரங்கத்துஞ் சம்பு பேசுமெவ் கணுஞ்சிரு காலன்
கருதுமுற் பகலிற் பரியென மலிந்த கருதிராப் பொழுதிடை நரியே. (௪௪)

நகருளார் விழித்தா ரலக்கண்மிக் குற்று கடுங்கொ ளையருட் சில்லோ
ரிகல்வலி மாறன் கண்படை கொள்ளு மிடம்புகுந் தனர்முறை யிட்டார்
பகல்வரு பரிபெ லாநரி யாகிப் பரவியு றிழைத்திடு மென்ப [டரன்.
தகைர வுணர்ந்தான் மிகத்துடி துடித்தா னமைச்சர்மே லடுகினங் கொண்

வஞ்சமிக் கியற்று மமைச்சரைப் பற்றி வன்சிறைப் படுத்தியா லோரு [தார்
மஞ்சமிக் கொறுத்தெம் பொருளெலாம் கவர்மி னென்றன னவரது செய்
செஞ்செங்கு குருகிக் குருந்தடி யிருந்த சிம்லரை நினைந்தன ரிருந்தார்
தஞ்சமும் நவர்க்காப் பெருந்துறை வையைத் தடசதி பெருகிட நினைந்தார்.

புடவிமூற் றகழ்ந்து பாதலம் புகுத்தப் போந்தநீ ரெனவையை பெருகித்
தடவியன் ககைகண் முழுமையு முடைத்துச் சார்ந்தது வெள்ளமா நகரு
ளிடவிய வீதி யெங்கலும் வெள்ள மிரும்பொன்மா ளிகையெலாம் வெள்ள
மடவியர் பயிலு மரங்கெலாம் வெள்ள மற்றெங்கும் வெள்ளமா கியதால். (சஅ)

மகவினை யெடுப்பார் மாடமே லிவர்வார் மற்றிதுஞ் சாயுமே யென்பார்
தகவினை யமைந்த மன்னவ னீதி தவறின னெனைப் புகல்வார்
நகவினை ஈடாத்து மமைச்சரை யொறுக்க ஈயந்ததால் விளைந்ததி தென்பார்
பகவினை யொறுக்குஞ் சொக்கநா யகர்க்கும் பாங்குகொ லித்திற மென்பார்.

வளமலி கூட லின்னண மறுக வாதுலு ரமைச்சரைச் சிறைவைத்
தளவற விருந்தார் தந்தமர்க் காப்பா ராய்ந்துகை விட்டன ரகன்றார்
களமினெஞ் செங்க ளடிகளா ரிதுவுங் கண்ணுத லாரரு னென்றே
யுளமுறக் குறித்தா ரும்பர்கோன் கோயி லுற்றன ரியோகமும் றிருந்தார். (1)

தினகர னுதிக்கு முன்னரே செழியன் செழுமணி முகப்பிடை வந்து
கனமிரு மமைச்ச ராதிய ராய காரியம் பார்ப்பவர்க் கூவி
வனமலை பெயர்த்து வருபுனல் வையை வண்கரை முழுவது முயரச்
சனமுழு மைக்கு மளந்துவிட் டடைக்குந் தருதிசெய் வீரெனப் பணித்தான்.

புத்தியென் றமைச்ச ராதிய ரெழுந்து பொருக்கெனக் குடிமுழு தெழுதி[தார்
யொத்தியல் குடிசட் கொவ்வொரு கோலென் றறவளந் தடைக்குமா விதித்
பத்தியிற் பலாலம் பரப்புலார் சில்லோர் பரிசிறுத் துபுதழை பரப்பிப்
பொத்திய மண்ணைச் சொரிசுவார் சில்லோர் போக்கற மகிழுவார் சில்லோர்.

வெட்டுவர் சில்லோர் வெட்டுமண் கூடை மிதப்புறக் கொண்டுபோ
யுடைப்பிற், கொட்டுவர் சில்லோர் கொட்டிய மண்ணை குறியுடைப் பொழி
தரத் திண்டோ, டட்டுவர் சில்லோர் தகைப்பரு முனிவு தலைக்கொள லண்ண
யென் றிறைஞ்சிக், கிட்டுவர் சில்லோர் பாம்புக னுருட்டிக் கிடத்திகீர் சிறுத்
துவர் சில்லோர். (இங்)

மதுநாயபயடைந்து விடைபெற்றபடலம். ௧௬௭

இவ்விதங் கணாமுற் றடைபடுங் காலை யிலங்குமம் மதுநாமா நகர்வாழ்
செவ்விய னொருத்தி நகரத்தழு தாட்டி. திங்களா பிரந்தொழு துள்ளா
ளவ்வுயி மின்றிப் பிட்டுவிற் றுண்பா ளடுசுவைப் பிட்டினை முன்னே
கவ்விய வன்பிற். கண்ணுதற் கருத்திக் கரிசறப் பின்புலிற் றிடுவாள். (௧௬)

வந்தியென் றுணாக்கும் பெயரினா டனக்கு வரைந்தகோ ளளவடைத் திடுமாண்
முந்தியெங் கணுநா டியும்பெறு கில்லாண் மூனியுமே யரசனென் றஞ்சி
நந்திய துயரத் தழுந்தவா டினமு நகப்படைப் பதுகிவே தனங்கொ
ளந்தியொன் னிறத்தெம் பிரானடி சிந்தித் தாவலித் திரங்கிடுங் காலை. (௧௭)

பழங்கலை யுணரார் பழங்கலை யொன்று பற்றுபு திருவனா சூழ்ந்து [தச்.
குழங்கலை யின்டை நிகர்சுமை யடைமேற் கூடையொன் றுறம்படி கவிழ்த்
சுழங்கலை யுறாமற் சமைத்தமண் வெட்டி. தாரணி தோண்மிசைக் கிடத்தி
முழங்கலை வையைக் களையடை யாளாய் முந்தினார் முந்தரா யுள்ளார். (௧௮)

அடியவண் மனைமுன் புருந்தனர் கூலி யமைதரக் கொடுத்தொரு வேலை
தடிதரா தென்பாற் கொள்ளுந ருளரோ சாற்றிட லாமென வினவ
வடிதராக் கவலை யழுத்துவா ளரிந்த வார்த்தைகேட் டலுமுவத் தெழுந்தாள்.
படியவராம் வையைக் களையெனக் களந்த பங்கடைப் பாய்கொலோ வென்றா

என்றலுங் கூலி யாதுநீ தருவா யென்றனர் வெந்தைதா னிடுவே
னென்றமற் றதனை யேற்றுநீ வேலை யொருங்குசெய் திடுகென வுரைத்தாள்
பின்றலில் கூலி யதவெனி னின்னை பெரும்பசி தீர்தரக் கொடுத்தா
னன்றமை தரவுண் டுண்ப்பொரீஇ வேலை நவற்றிடு வேனென் றின்றார். (௧௯)

தெள்ளிய பொழுதி லட்டசிற் றுண்டி சிக்கடை பொதிதப வுடையா [ள்
வள்ளிமற் றதனிற் கலப்பவுங் கலத்தே யருந்தப்பா வெனக்கொணர்ச் சிட்டா
வெள்ளிவெள் ளிடையார் துகில்விரித் தேற்ற வுணாதர வெடுத்துவாய்ப் பெ
நள்ளிய வுனையா ளன்பொடு சேர்த்து நாயுநீன ரமுதுசெய் திடுவார். [ய்து

சுடுதலிற் கதுப்பி னொதுக்குவா ரென்ன ஈவையதிப் பிட்டெனப் பகர்வார்
விடுதலி லிஃதிட் டவட்டுநா மியற்றும் வேலைமற் றிதுகொலோ வென்பா
ரடுதலிற் பொலிமற் றிதுபர சிவனுக் கர்ப்பண மாமெனப் புகழ்வார்
தடுவரி விருப்பி னமுதுண்டு வேலைத் தலைப்புரு வேனெனப் போந்தார். (௨௦)

சென்றவர் யானோ வந்தியா ளென்று தெரிதரக் கணக்கிடைக் குறிப்பித்
தொன்றமற் றவளுக் களந்தபங் கெதுவென் றறவீனா யிதுவெனத் தெரிந்து
நின்றவர் வியப்ப வெட்டுவார். வெட்டி. கிரம்பிய கூடைமண் கொடுபோ
யன்றலின் வேற்றுப் பங்கிடைக் கொட்டி யடைபடக் கண்டுவந் திடுவார். ()

கக அ திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

வீணாதர வந்தி பங்கினுங் கொட்டி வெள்ளரீர் கரைத்திடக் கண்டு
புளையுற கைப்பார் மீளவுஞ் சுமந்து போகட்டுப் போகட்டுப் பார்ப்பார்
கரைபட லின்றிக் கரைபட லுணர்ந்து கையுறக் கொட்டிபு குதிப்பார் [பூர்.
புளையுற வேற்றுப் பங்கடை கரையும் பொருக்கெனக் கரைதல்கண், வெப்

வேலையித் திறஞ்செய் தினைத்தவர் போன்று மீளவும் வந்திபார் சென்று
மாலையெம் மன்னாய் நினக்களந் திட்ட வண்கரை யடைபடு கின்ற
தாலைய மின்றே கனிபசித் தடைந்தே னட்டிப் பிடுகென்ற ரினிய
பாணியித் தடைந்தான் மறுவலு மிடமுன் பான்மையி னேற்றனர் நடந்தார்.

தகையுற வேலைத் தலைமரீஇ யாங்கோர் சாரிருந் தமுதுசெய் திடுவார்
கையுறத் தெதிர்ப்பட் டவர்க்குண் கருளி நாடவர் வேலையுந் தவிர்ப்பார்
பகையுற தவரு மிவ்வழிச் சேறல் பார்த்தகி காரிகள் புடைப்ப
வகையுற தொருங்கு மகிழுவா ரிவ்வா ருடியங் குறப்பயில் காலே. (சச)

வந்தியான் வந்தியாளெனக் கணக்கில் வரைவித்தான் கடலியுங் கொண்டான்
சித்தியான் வேலைத் திறமனுத் துணையுஞ் செப்புநம் வார்த்தையு மேலான்
புத்தியா னளத்தற் கரியவ னென்னப் பொலிகுவா னியாவனே வினைய
னந்தியா மெவன்செய் குவதென மருண்டார் நாமெவ் வினைத்தலை நின்றார்.()

அதுபொழு தரிமர்த் தனத்திறல் வழுதி யடைகரை நோக்குவா னுன்ற
முதுமதி யமைச்ச ராதிய ரோடு முன்னின னடைபட்ட துணர்ந்து
குதுகல முற்ற னுடைப்புமா ருத கொள்கையோ ரிடத்திடைக் கண்டே
யிதுகரை படாத தென்னென வெகுண்டா னிதற்குரி யவனெவ னென்றான்,

வழுதிதன் சினக்கண் டஞ்சின ரெவரும் வந்திதன் பங்கது வடைப்பா [ளான்
எழுதுவித் தொருவ னடைந்தனன் வேலை யியற்றில னிசைப்பதுங் கொள்
பழுதின்மற் றவன்றன் எழவினை நோக்கிப் பயந்தன மடிக்கவு மடிசெண்
முழுதுமுன் மத்த னெனநின்ற னென்று மொழிந்தனனெருவனேர்வனங்கி.

அன்னவன் யாவ னெனவயன் மாலா லருமறை யாலளந் தறியா
முன்னவன் றனைக்கை தொட்டிழுத் தரசன் முன்னுற நிறுத்தினர் சில்லோர்
பின்னவன் றனைப்பார்த் தேடநிற் களந்த பெருங்கரை யுடைத்திலை யென்றம்
மன்னவன் வினவப் பராமுகஞ் செய்து வள்ளலார் நிற்பது கண்டு. (சஅ)

ஒருகையிற் பிரம்பு வாங்கின னேங்கி யொய்யென வெரிநிடைப் புடைத்தான்
மருவும்ப் பிரம்பி னடியடித் தவனும் வழுதிதன் முதுகிடைப் பட்ட
திருமைமற் றவன்பன் னியர்க்கெலாம் பட்ட தினஞ்சிறார் தமக்கெலாம் பட்ட
தருமதி யமைச்சர் துடிக்கெலாம் பட்ட பட்டதாங் குள்ளவர் பலர்க்கும்.(சச)

மதுனாயையடைந்து விடைபெற்றபடலம். ககக

அரியயன் மகவா னமர்பன் முனிவ் ரவுணரி ராக்தத் தித்தர்
கரிசில்கிம் புருடர் வித்தியா தரொண் கருடர்சா ரணரு கேசர் [ருந்
விரிசுருத் துவரெண் வசக்கணம் நியார்க்கும் விவங்குபுண் முதலிய வுயிர்க்
தரிசுருவுயிர்க்கும் பட்டதெவ் விடத்துத் தாம்வியா பித்தளார் தழும்பு. (எ0)

பொருக்கென வாங்கோர் கூடைமண் னெடுத்தப் போகட்டுக் களையு
டைப் பொழித்துத், திருக்குறள் னுதலின் முறைத்தவர் மறைந்தார் செழியர்
கோ னுயிரங் கூடை, நெருக்கமே லிடினு நீரம்புற வுடைப்போர் கூடையா
னிரம்பிய திறனுஞ், சருக்களா யளாம்பிட் டளித்தவள் விமானந் தழீஇயிசை
யுலகுபோர் திறனும். (எ1)

தானடி பட்ட திறனுமாங் ருள்ள தன்ம ராயினார் பலரும்
யானடி பட்டேன் யானடி பட்டே னெனப்பதை பதைத்திடு திறனு
மேனடி பட்டா மேனடி பட்டா மெனநக ரிரங்கிடு திறனுங்
கானடி பட்ட கிம்பமா லிகையான் கருதினன் மயங்கிடு காலே. (எ2)

வள்ளலா காய வாணியால் வழுகி மன்னவ வாதுலு ரமைச்ச
ரெள்ளலா காரின் பொருளெலா கமக்கே யீந்தன ரீதுண ராயா
யுள்ளலா காத வினைசெய்தாய் நரியை யுறப்பரி யாக்கிமாந் தினம்பின் [ராம்.
கொள்ளலாத் திங்கு பினுஞ்செய்தா யந்தோ குறிக்கொளா வதுபொறுக் கலா

வெள்ளரீர் பெருக்கி யலக்கறை றுபுமேல் விடுப்டா வன்புநம் பாலே
யுள்ளவன் பொருட்டா ளாகிமண் சுமந்தே யுனதனைப் விரம்படி யேற்றோம்
பள்ளரீ ருலகில் வாதுலு ரமைச்சன் பரிந்துனக் குறுதியே செய்தான்
கள்ளுமி லவனிச் சையின்வழி யியங்கக் கைகுவித் தியக்குதி யென்றார். (எ3)

என்றசொற் செவியி லேறலும் பிழைத்தே னென்செய்தே னென்றழு
திரங்கி, நன்றமைவழுதி யடிக்கடி தொழுது நாயனார் பேராரு ணினின்று,
கன்றலி லமைச்சர் முன்புபோய்ப் பணிந்து கைகுவித் தெழுந்துநின் றடி
கேள், புன்றரத் தடியேன் செய்பிழை யனைத்தும் பொறுத்திடி னுய்வனைன்
றிரந்தான். (எ4)

மனைவர் மன்ன தேண்மதி நின்னை மற்றுநான் சார்ந்தகா ரணத்தான்
முன்னவ ரருளபெற் றய்ந்தன னீயென் பிஷ்டீத்தனை மொழிதியா லென்றத்
தென்னவர் கேர்முன் கோவணங் கீளிற் செறிதரப் புனைந்தன ரொழுகர் [ன்.
ரென்னவர் களுங்கண் டிரங்கல் லமைச்ச ரிறையவன் பணிந்தான் விடுத்தா

வாதுலு ரிறைவர் மதுனாயை யடைந்து வழுதியர் பிரான்விடை பெற்றுப்,
போதமேற் பொலியத் தூறவுபூண் டெழுந்த புண்ணியக் கதைதொகுத் துறா
த்தாஞ், சிதரீர்ப் பழனப் பெருந்துறை முதலாத் திருத்தல மனைத்துங்கண்
டிறைஞ்சி, யோதவாந் தில்லை புருந்துபுத் தறாவென் றோங்கொளி கலந்தவா
றுணாப்பாம். (எ5)

மதுனாயையடைந்து விடைபெற்றபடல்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௩00.

தில்வஸையயடைந்தபடலம்.

ஆரருள் வழுவ மாய வண்ணையார் திருக்கண் சாத்தச்
சீரரு ளம்ப லத்திற் றிருநட நவீலு வாரே
பேரரு ளொடுகை யேடு பிடித்தெழு திட்ப்ப ணித்தார்
நாரரு ளடியா ரோடு நமையெழு தவும்ப ணிப்பார். (க)

யாவருங் காணு மாறே துறவுகொண் டெழுந்த வையர்
தாவருஞ் சுந்த ரேசர் சந்நிதி முன்னந் தாழ்த்து
மேவரும் பெருந்துறைப்பான் மேவினர் குருந்த நீழ்
லோவருங் குரவற் காணு ரெஃயெனப் பதைத்து வீழ்ந்தார். (உ)

அழுதழு தரற்றி யேங்கி யையகோ வைய கோவிப்
பழுதுறு பாவி யேனைத் தனிவிட்டுப் பாதம் பற்றித்
தொழுதுயு மடியா ரோடு மெங்கொளித் தனையோ சோரு
மிழுதையேற் கிரங்கா வண்ண மென்னையென் பிழைத்தே னென்பார். (ங)

பிறைமுடிக் கணிந்த வேணிப் பிஞ்ஞக ரன்பு சாலாக்
ருறையுடை யாரும் பாழற் கொண்டருள் சுரத்த லெண்ணி
மறைபுகழ் நமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்தக் கொண்டு
முறைபெரு கன்பு பொங்க வாசக மொழிய ஓற்றார். (ச)

அண்ணல்வந் தருளை நல்கு மற்புத மறியே னென்று
மெண்ணரு மதிச யங்கண் டாமென்று மெனது செஞ்சந்
தின்னறக் குழைத்தாயென்றுஞ் சென்னிமன் னந்தா ளென்று
மொண்ணல னின்னைக் காண்ட ஓறவாசைப் பட்டே னென்றும். (ஐ)

உய்தரேன் வாழே னென்று முன்னடைக் கலமே யென்றுஞ்
செய்வதொன் றறியே னாயேன் செத்திலே னாவா வென்றும்
பொய்யமை யாத நின்றாள் புணருநா ளெந்நா ளென்று
மெய்துமா றழைக்கி னீய தெந்தவென் றருளா யென்றும். (ஈ)

திகழ்திரு வார்த்தை யெண்ணந் திருப்பள்ளி யெழுச்சி யாதி
நிகழிவை பலவும் பாடினெஞ்சநெக் குருகி நிற்கப்
புகழ்பர னடியார் சூழ்ந்து போற்றவென் லிடைமேற் றோன்றி
விகழ்வரு மழனீர் நாப்ப ணுழலெழு வெண்ணி னூரால். (ஏ)

மற்றதி லியாரு மூழ்கு மாகடைக் கணித்தா ரன்னார்
சொழ்ந்தவா முழுது யன்பிற் சூழ்கண நாத ராகிப்
பொற்றமே லுலகிற் புக்கார் வாதலூர்ப் புனிதர் தம்மை
யுற்றதில் லையினீ வாவென் றுரைத்தனர் மறைந்தா ரன்றே.

(௮)

தில்லைவா வென்ற ரென்றே திருவுள மென்றி ரங்கி
யொல்லேதாழ்ந் தெழுந்து மெய்தா னரும்பிசென் றறவெ டித்து
வல்லையோர் சதகம் பாடி விடைபெற்று வணங்கிப் போந்தார்
கொல்லையா னுரைப்பார் மேய வுத்தர கோச மங்கை.

(௯)

விருப்புற வாங்கு நீத்தல் விண்ணப்ப மருளிச் செய்யக்
குருப்பொலி சடையா ராண்ட குருந்தமர் வடிவங் காட்ட
வருப்புயர் காதல் பொங்க வடிபணிந் தாங்கு நின்று
மகுப்பயின் மலர்நீர்ப் பாண்டி மருஉந்தலு மெலாஞ்சே வித்து.

(௧௦)

சென்னிநன் னாடு புக்குத் திருவிடை மருதூர் தாழ்ந்து
மன்னியம் பிகையோர் பாகர் மகிழ்ந்தம ராரு ரெய்தி
யின்னியற் புலம் : லோதி யிருங்கழு மலத்தைச் சார்த்து
பன்னிய புகழ்ப்பி டுத்த பத்தரு ளிச்செய் தாரால்.

(௧௧)

அணிகிளர் சென்னி நாட்டி லாவடு துறையா னைக்கா
மணிகிள ரீங்கோய் வெற்பு வாஞ்சிய மறைக்கா டாதிக்
கணிகிளர் தலங்க னெல்லாங் கண்டுகண் டுறைஞ்சிப் போற்றித்
துணிகிளர் பெண்ணை சூழு நடுநாடு தொழிபுக் காரால்.

(௧௨)

முதுகிரி வெண்ணெய் கல்லூர் மொய்புக முதிகை நாளும்
பதமமே லிருப்பான் போற்றும் பாதிரிப் புலியு ராதி
கதுமெனக் கண்டு போற்றிக் கைகுவித் திறைஞ்சிச் சென்றார்
புதுமதி முடித்தா ரேயாய்ப் பொலியண்ண மூலையின் மாதோ.

(௧௩)

சூவயிற் திருவெம் பாவை யம்மாளை யருளிச் செய்து
தூவயிற் சூலத் தார்முற் றோற்றிய கோலங் காட்ட
நாவயிற் புகழ்ந்து போற்றி லலமலி தொண்டை நாட்டிற்
சேவயிற் பொலிவார் மன்னுந் திருவேகாம் பரம்ப ணிந்து.

(௧௪)

காமரு மந்நாட் டெள்ள காளத்தி யாதி யாய
தேமருங் கொன்றை யார்தந் தலமெலாஞ் சென்று போற்றிப்
பூமருங் கழுக்குன் றத்திற் புருந்தருட் ஞாவன் கோலங்
தாமருங் படிநேர் கண்டு தண்டமிழ் மணக்கப் பாடி.

(௧௫)

ஆண்டவர் தில்லை வாவென் றருளிய துதிநீண்டும்
பூண்டபல் காணும் குன்றும் பொருபுன னதியு நீத்துச்
சேண்டவப் பொலியா நிற்குத் திருச்சிற்தம் பலம்பு ருந்து
காண்டல்பெற் றடங்கா வண்பிற் கண்டபத் தருளிச் செய்து. (கக)

திருக்குலாப் பத்துங் கோயிற் திருப்பதி கம்மி ரண்டு
மருக்குலா மகவன் மூன்றும் னன்பொற்சண் ணந்தென் னேண
மிருக்குலா ஷந்தி யார்தோ னோக்கம்பூ வல்லி யின்னுங்
குருக்குலாந் திருப்பொன் னுசல் கோத்தும்பி யுண்ணப் பத்து. (கஎ)

கூவிய குயிற்பத் தச்சப் பத்துக்கோ தறுத சாங்க
மேவிய விவைகள் பாடி விடாதான் னடனம் போற்றிப்
பாவிய பலரும் போற்றிப் பண்புசா லத்த லத்தே
பூவியல் பன்ன சாலை யொன்றிற் போந்தி ருப்பார். (கஅ)

ஆயவக் காலைத் தில்லை யம்பல நின்றும் போந்த
தூயவ ரொருவர் சொல்லாற் றுண்ணெனுங் கலக முற்றுப்
பாயவீ முத்தி னுள்ள பவுத்தர்கள் பல்லோ ரோடு
மேயவா சிரியன் வந்தான் வேந்தனுங் கூட மேவ. (கக)

வந்தவன் புலியூர் சாப்பண் மலர்செறி பள்ளி யுள்ளான்
முந்தவெங் கழாக்கால் வைத்த முறையென வமர்ந்து கொண்டே
யிந்தவம் பலத்தி னுள்ளா லிருத்துவேன் போதி மேய
வுந்தமி லாநர் தேவை யென்றறைந் துறக்கு னைப்பான். (க௦)

பொங்குவண் டில்லை மேய பூசுர ரதுபொ ருரா
யங்கவ னெதிர்போய்ச் சேற்றி லமையவிட் டெறிகற் போலத்
தங்குபல் வாயுமை சொற்றாந் தகாவுரை னருத னோக்கி
யிங்குநாய்க் கெதிர்கு னைப்பா றிலையென விலகி னாரால். (கக)

விலகிய வந்த னாளர் வெவ்விய பவுத்தர் செய்யுங்
கலகமு மவர்சார் புள்ள காவலன் வரவுந் தீட்டி
யலர்புகழ் மன்னா றீயிங் கணைதரி னன்றா மென்று
கிளரோடு முடங்க லுய்த்தார் சென்னிமேற் கொண்டு சென்னி. (கஉ)

மறுதின மாங்கு மேவி மறையவர் தம்மைப் போற்றிக்
குறுமுய லகன்வெந் தின்று குயிற்றான் னடமும் போற்றி :
வெறுவிய பவுத்தர் செய்யுங் கலகமும் விளங்கக் கேட்டுத்
தித்துமகா தேவ ருள்ளார் ஷெவ்வியீர் கவலீ ரென்றான். (கங)

ஆயுவல் விரவே செம்பொ னம்பலத் தாடு மையர்
துயமு வாயி ரர்க்குந் தனித்தனி கனவிற் றேன்றி
மாழிமி லாமா ணிக்க வாசகர் சார்பு கொண்டாற்
றியவிட பவுத்தர் தம்மை வெவ்வேன் றருளிச் செய்தார். (௨௭)

அந்தனை ரொருங்கு கூடி யையர்தா மருளிச் செய்த
நத்தலின் மொழியுட் கொண்டு நயந்திறை வுனுக்கும் கூறி
முந்தவங் கடைந்தார் ஞான முதலவனாக் கண்டார் நீவிர்
நொந்தயர்ந் தடைந்த தென்னே றுவலுவீர் கடிதி னென்றார். (௨௮)

நெறிதவழி தேய நின்றும்பல் பவுத்தர் தங்கள்
குறியா சோடும் போந்து குலவுநம் புலியூர்த் தங்கி
யறிவுரு நம்பி ராணை யகற்றியம் பலத்திற் போதி
செறிபவன் றனைத்தா பித்தல் செப்பினு ருழலு கின்றார். (௨௯)

அன்னவர் கலக மெம்மா லறிந்துநீர் நன்ன டாளு
மன்னனு மிங்கு வந்து மருவினா னையார் முன்போய்
நென்னனா முறாத்தோஞ் சில்ல நேரல ரெறிந்து சொற்றார்
பின்னாயா மென்செய் வோநம் பிராணையே யெண்ணி நொத்தோம். . (௩௦)

ஆடுதல் வல்ல வைய ரருளினெங் கனவிற் றேன்றி
வரீடுத லொழிமி னீவிர் மாணிக்க வாச கப்பேர்
நீடுத லுள்ளார் சார்பு நேர்பெறி னவரால் வெற்றி
கூடுதல் பெறுவீரென்ற ரவ்வுரை கூற வந்தோம். (௩௧)

என்றனை ரிவர்மா ணிக்க வாசக ரென்ப தோரா
ரன்றெமை யாண்டா ரன்றி யாரறிந் தனரென் றாய்த்து
நின்றமை யவரே யிந்த நான்மறை யவரெ லாமென்
றொன்றவுண் ணினைந்தெ ழுந்தா ரவரொடு மொப்பி லாதார். (௩௨)

வந்துபொன் னம்ப லத்தை வலஞ்செய்து தொழுதுட் புக்கு
நந்துபல் லுலகு மேத்த நடஞ்செய்வா ரனுளு பெற்று
முந்ததாழ்ந் தெழுசோ ணுட்டு முதுபுகழ் மன்ன னேடு
முத்துமோர் மண்ட பம்புக் குறைந்தனர் வாத ஆர். (௩௩)

புண்ணிய நீறு பூசாப் புலையனா நேர்பா ரோமென்
றெண்ணிய வாந் ஆர ரெழினியு ளினித மர்ந்து
திண்ணிய பவுத்த ரெல்லாஞ் சேரவிங் கழைமி னென்ன
நண்ணிய சிலர்போய் வாதஞ் செய்வன னுதிர்நீ ரென்றார். (௩௪)

சிலரஃ துரைத்த லோடு சீவரப் போர்னவ யர்ள்
பலருமற் றவருண் மேலாப் பகர்தரு குரவ னோடு
மலர்கண்மண் டபத்து வந்தா ரவர்வழி யிறையும் போந்தான்
மலர்புகழ் வாத ஐரர் வாதமே னடர்த்த லுற்றார்.

(௩௨)

தெரிகலைப் புத்த ரேறே சிறுகரி யரியோ டேற்கும்
பரிசெனச் சைவர் தம்பால் வாதஞ்செய் பயன்மேற் கொண்டா
யரியநங் கடவு ளாவா னெனையன்மற் றனீடயா நின்ற
விரிதரு மினப் முத்தி யெனைத்துமேல் விளம்பு கென்றார்.

(௩௩)

தஞ்ருமாம் பிடக மோதிச் சாற்றுபல் யோனி தோறு
மருவிய பிறப்புற் றெல்லா வுயிர்க்குமாண் புறுதி செய்து
பருவர லெங்கு மோலிப் பரதுக்க துக்கி யாகி
வருகொலை யொழிந்து போதி வாழ்புவன் கடவு ளாவான்.

(௩௪)

உருவம்வே தனைகு நிப்புப் பாவனை யொடுவிஞ் ஞான
மருவுமைங் கந்தங் கூடி யுணர்வுண்டாய் மாய்தல் பந்தங்
கருதுமக் கந்தம் பொன்றன் முத்தியிக் காமர் ஞானம்
வெருவுநுந் தவத்த ரல்லாற் பெறுவரோ வீண ரென்றான்.

(௩௫)

அறமுள தென்று கூன்னு லறைந்தன னிறைவ னென்ற
புறவுற வுணர்வு தோன்றிக் கணத்திடை யொழியு மென்றாய்
திறமிகு பொருளுஞ் சொல்லுந் தேடுமு னுணர்வு மாயும்
பெறலரு நன்னூல் சொற்ற பெற்றியெத் திறத்திற் சொற்றி.

(௩௬)

ஓதுபல் யோனி தோறு முதித்தெங்க ளிறைவன் றானே
திதுசா ராது யிர்க்குச் செறிவிப்ப னுறுதி யென்றாய்
போதுபல் லுயிர்க்கு மாலைப் போக்குற நினைந்தோர் தாமே
மீதுபன் மாலை யேற்ற லொத்தது மிகவு நன்றே.

(௩௭)

இறைபர துக்க துக்கி யென்றனை கணவர்த் தீர்த்த
பிறைநுத லியர்தந் துக்கம் பேசருங் கண்ணி குத்திக்
குறைகொள்வார் துக்க நின்பே ரிறைதுக்க மென்றுக் கோடி
யறையொரு கரமுன் கூடி யருளிய தழகிற் றாமே.

(௩௮)

கொலையிலா னிறைவ னென்று கூறினை பிறக்கும் போதே
மலைவிராய் வயிறு கேண்டு வந்தவ னறவ னன்றோ
புலையொழித் துணர்தி யின்னும் புலிமுத லாய காலே
கிளைதரு புல்லோ வுண்டா ளிறைபல புத்த ரேறே.

(௩௯)

திருந்துமைங் கந்தத் தோடு தேகநுங் கெட்ட காலைப்
பொருந்தான் முத்தி யென்று புகன்றது பிடக மென்றாய்
வருந்தலி லிறைவ னுக்கு வடிவமின் றரசி னீழ்
லிருந்தவோர் வடிவம் பந்தத் தேய்த்ததோ மதிய லாதாய். (ச௦)

அழிதரிற் கந்த மைந்து முத்தியென் றறைந்தா யைந்து
மழிதரின் முத்தி பெற்றா ராரெனக் கடாஷிற் காலை
யழிதரு மைந்தி னுண்டா முணர்வென வறையி னைந்து
மழிதர லிலையா முத்தி யாவது மிலையே யென்றார். (ச௧)

இவையுணாத் திடிகாற் சீறி யெரிசினங் கொண்டெல் லாரு
நவைசொல முயன்றார் ஞான நாதர்நா மகளை நோக்கிச்
செவையிலார் வாக்குஞ் சேர்வாய் சீரிய திதுவே யாழிய்
குவையென வன்றா ணீங்கக் கொள்கைநீத் தும ரானார். (ச௨)

பரியவர் சார்பி னின்ற பார்த்திப னீன்ற செல்வப்
புரிசுழ லுற்ற மூகை போக்கிய சமய மேயோர்
திரியிலாச் சமய மந்தத் தெய்வமே தெய்வம் யானு
முரியன்மற் றதற்கே யென்றா னெய்யெனப் புத்த ரெல்லாம். (ச௩)

இறையவன் கைவி டாமையெண்ணிம் திரங்க ளெல்லா
மறைதப வுணாத்துப் புத்தா காவென வணங்கிப் பார்த்தார்
சிறைகொளிம் மூகை செவ்வாய் திறப்பதிங் கில்லை யிந்தத்
தறையிலிச் சமய மும்போ யிற்றெனச் சலித்தி ருந்தார். (ச௪)

அதுபொழு தார்த்தார் வேந்த னுன்றிச் சமய வாற்றல்
கதுமென மூகை யிந்தக் கன்னிகை யொழிவ ளாயி
ஒதுபுரி தண்ட நங்கட் கென்றனன் செக்கி லிட்டிக்
குதுகல நுமக்குண் டாகத் திரியென்றார் ஷோள்கை தீர்த்தார். (ச௫)

வாதவூ ிறைவர் முன்போய் வணங்கியிம் மூகை தீர்த்துச்
சாதமாஞ் சைவ மேன்மை சாதிக்க வேண்டு மென்னப்
போதநா யகரு மந்தப் பொற்கொடி வதன நோக்கி
யேதமே வாத நீறு கொடுத்திவை வினாவ லுற்றார். (ச௬)

அறிவிலாப் புத்தர் முன்ன மறைசுவ நிந்தை யெல்லாஞ்
செறிதர வினாவ்வந்தச் செழுங்கொடி விகைடொக் கித்தான்
மறிதர மூகை தீர்த்த வாதேரீஇ மகிழ்ந்தார் யாரு
முறிவிலாச் சாழ லாவவ் வினாவிடை மொழிந்தா னாயர். (ச௭)

வாய்தடு மாறியந்த மடமையர் சொற்றார் வாதே
பாய்பெருஞ் செக்கி விட்டுத் திரித்தனன் பல்லோர் தம்மைத்
தோய்புனற் பொன்னி நாடன் குஞ்ஞப் புத்த செல்லாக்
நியத னுப்பண் மேவச் சீவரப் போர்வை வீசி.

(சஅ)

வெண்ணிகல் புனைந்தப் போதே வெண்ணீறு மணிந்து சைவ
வண்ணிறை புகுந்தா ரீழ மன்னனுஞ் சைவ னானான்
மண்ணின் போங்க வாத லூரரை வணங்கியப்பாற்
நெண்ணுகொண் டாடு மையர் சேவடி துதிக்க லுற்றான்.

(சக)

வேறு.

மணிவள ரொளியே மலர்வளர் மணமே வான்வளர் வாயுவே யென்னைத்
துணிவள ரத்து விதம்பலிபாலி சுடரே தூயவா னந்தவான் பெருக்கே [ளே
கணிவளர் கடுக்கை மதிநதி சடையிற் கலப்புறக் கொண்டவொண் பொரு
யணிவள ரமுதே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா நருளே.

(இ0)

மண்ணிய மணியே மாசிலா முத்தே வான்பெருஞ் சுவையுடைக் கணியே
கண்ணிய முக்கட் காமரு கரும்பே கற்பனை கடந்தமா முதலே
யெண்ணிய வெண்ணி யாங்கடி யவரே யெய்தகன் கருளருட் கடலே
யண்ணிய திருச்சிற் தம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா நருளே.

(இக)

தலைவரு முதலே தற்பரப் பொருளே சம்புசங் கரமகா தேவ
நிலைவரு தேவே ஞாதுரு ஞான ஞேபம்பே நெனப்பகுப் பாரு
மலைவரு மலையிற் லென்றுணாப் பாரு மருவுதற் கரியசெஞ் சோதி
யலைவரு மமுதே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா நருளே.

(இஉ)

மருளறத் துமித்து வழுத்துமெய் யடியார் வாழ்தர வாழ்விக்கு முதலே
யிருண்மலத் தழுத்து மவருக்கப் பரிசே யெய்துறத் கரந்தமா மணியே
தெருளிடத் தொளியே செழுஞ்சுவைக் கணியே தெய்வவான் கற்பக தருளே
யருளுருப் பெரியா யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா நருளே.

(இங)

செம்மையொன் னின்றிச் சிறியரோ டிணங்குஞ் சீத்தைய ரென்றுங்கா
ணரியாய், கொம்மைவென் விடையாய் கொண்டதோ லுடையாய் கூரிய
மூலிலைப் படையாய், மும்மைமா வுலகு மேத்திடப், பொலிவாய் முன்னிய
முன்னியாக் களிப்பா, யம்மைகண் காண வம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா
நருளே.

(இச)

இடையற வன்பு செய்பவ ருள்ளத் தெற்றைக்கு மொளிர்மணி விளக்கே
முடையற வுடையு பொருளென் மதியா முத்தர்தஞ் சித்தத்துட் டேனே
நடையற மறையின் முடியமர் பொருளே நாமரு பாதியில் லாதா
யடையறப் பொழில்கு மம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா நருளே.

(இஊ)

உறத்திரு வருளா லிறுகுறப் பற்றி புள்ளுவா ருள்ளொளிர் விளக்கே
சுறப்பயில் கடுக்கை நதிமதி யாவு நகுதலை மாலையென் பணிந்தாய்
சிறப்பொடு பூசை செய்துய வெங்குந் திருத்தல மாதிரும் றுண
யறப்பெருங் கடலே யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௮)

பொழிசுவைக் கனியே பொங்குமா ரமுதே போதவா னந்தமெய்ப் பொரு
வழிவழி யடிமை செய்பவ ரெய்ப்பில் வைப்புமா நிதியெனு மலையே [ளே
கழிவனப் புடைய வுமையொரு டாகக் கடவுளே கடவுள ரேறே
யழிவிலாச் சோதி யம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௧௯)

இருவினே சிமிழ்க்க யாத்தலுண் டெழா தினியரை யாண்டருண் முதலே .
பொருவருஞ் சுடரே புண்ணியப் பொருளே பொங்கொளி ஞாயிறே மலருண் .
மருவெனப் பொலிவாய் மாணிக்கக் கூத்தா மதிநில வெறிக்குஞ்செஞ்சடையா
யருள்பழுத் தொழுகு மம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௨௦)

குணங்கிளர் கடலே கோமளக் கொழுந்தே கொண்டன்மே னியனயன்
முதலோர், வணங்குபொற் பாத மாணிக்க மலையே வரும்பவ மாற்றமுமோர்
மருந்தே, யினங்குதிங் கனியே யெய்தரும் பொருளே யெற்றைக்கு மினிய
தீம் பாசே, யணங்குகண் காண வம்பலத் தாடு மையனே யுய்யுமா றருளே. (௨௧)

பேறு.

இவ்வண்ணத் துதித்தல் செய்த வீழநா டாளு மன்னன்
செவ்வண்ண மருவுஞ் சைவ சிகாமணி யாகி வாழ்ந்தா
னவ்வண்ண முதல்வன் பொற்றா ளடைந்தமற் றையொல் லாரு
மிவ்வண்ண மேயுய் வண்ண மெனறுணிந் துய்ந்தா ரன்றே. (௨௨)

அவரவ நிருக்கை மேவ வவரவர் தம்மைப் போக்கித்
துவரிதழ்க் கன்னி காணச் சுந்தர நடன மாடும்
பவர்படு சடையான் முன்போய்ப் பணிந்தருள் பெற்றுத் தாமே
யிவர்கெழும் பன்ன சாலை யிருந்தனர் வாழ்நூர். (௨௩)

ஆயவந் காளிற் செம்பொ னம்பலத் தாடு மைய
ரேயமா மறையோ ராகி யேடெழுத் தாணி கொண்டு
பாயமற் றவர்தான் சென்றார் பனவரே நீர்யா ரென்ன
மாயமில் பாண்டி நாட்டுப் பெருந்துறை வதிவோ மென்றார். (௨௪)

வந்தகா ரியமென் னென்ன வாதலு ரிறைவ ரேநீர்
பந்தரீத் தலக முய்யும் படியினி தருளிச் செய்த
சந்தவா சகம்வ னாந்து போதற்குச் சமைந்து வந்தே
னந்தயா நிதியே யின்றே நயந்தருள் செய்வீ ரென்றார். (௨௫)

என்றலு நமச்சி வாய முதலினி தமையங் கூறி
நன்றமை பட்டையெ முச்சி நகுபடை யாட்சி யச்சோ
வொன்றின் றுலாவு றும்பத் தொத்தயாத் திரைப்பத் தோதிப்
பொன்றலி லெலாமு டித்தார் பூசார் பின்னுஞ் சொல்வார்..

(கச)

இயம்பிய வனைத்து மைய ரேயினி தெழுதித் கொண்டே
னயம்படு கோவை யொன்று நவின்றிட வேண்டு மென்ன
வயம்படு மவரு முள்ள மகிழ்ந்தனர் பாடப் பாடச்
சயம்படு மறையோர் தாமும் வரைந்தனர் சலித்த வின்றி.

(கக)

முற்றிய பின்மா ணிக்க வாசகர் மொழிந்த வாறே
பற்றிய வெழுதி னேனம் பலவாணன் கையெழுத்தென்
றெற்றிய தனது பேரு முலகறி தரவ னாந்து
மற்றிய வேடு காப்புச் செய்துணகக் கொடும றைந்தார்.

(கங)

மறைந்தவர் போத வாதவூருண் மயங்கி மன்று
ணிறைந்தவர் கொல்லோ வென்று நெஞ்சநெக் குருக வெங்கு
முறைந்தவர் மன்றுண் மேவி யுவந்தய னரிமுன் னோர்க்கு
யறைந்தனர் நம்பா லுன்பன் பாடிய தறிதி ரென்று.

(கௌ)

பின்னர்மைக் காப்புச் செய்து பிறங்குபுத் தகஞ்சேமித்து
நன்னாந் தெழுத்தி னுமப் படிமிசை நயக்க வைத்தா
ரன்னதை மறுநாண் மூவா யிரருமாங் கமையக் கண்ட
தென்னவந் புதமென் றங்கை யேந்தினார் தலைமேற் கொண்டார்.

(கஅ)

திருமுறை யதைய விழ்த்துச் சிறப்புற வானி யந்த
மொருமுறை நோக்கி னூர்க னுலகெலா முய்ய வாடும்
பெருமுறை டுவர்தி ருக்கை யெழுத்தெனல் பிறங்கக் கண்டா
ரருமுறை யனையா ருற்ற மகிழ்ச்சியா ரளக்க வல்லார்.

(கக)

ஓங்குபொற் சிலிகை மேலா லொய்யென் முறையை யேற்றித்
தேங்குபல் லியமு ழங்கத் திருவாத லூர் முன்போ
யிங்கிது நுமது பாட லெழுதினார் நம்மா னாரென்
ருங்குவைத் தஞ்ச லித்தா ரழுதழு தவருங் கண்டார்.

(எ௦)

முறையிதன் பொருளை யாங்க ளறியுமா மொழிவீ ரென்ன
விறைவளர் சபைமுன் ஓசால்வா மென்றவ ரொடுமாங்கு தெய்தி
நிறைபெரு ஈடஞ்செய் வாரே நிகழ்பொரு ளென்னக் காட்டி
மறைமுடி பெனுமுட் புக்கு மறைந்தனர் வாத லூர்.

(எ௧)

புருரவன் திருவிழாச்செய்த படலம்.

களக

ஒளிமய மாகத் தோன்ற வும்பாழ் மநி பெய்தா
ரணிவள ரந்த னுள ரனைவரு மஞ்ச லித்தார்
வளவள ருலகி லானி மகஞ்சிறப் புற்ற தெங்குந்
தெளிவளர் சைவு மோங்கிச் சிறப்புற்று வாழ்ந்த தன்றே.

(எஉ)

வாதலு ரிறைவர் தில்லை மாநக ரடைந்த டைந்த
போதவா னந்தஞ் சொற்றும் புருரவ மன்ன ரேறே
வோதவாம் பெருந்து றைக்க னுற்றினம் நாத னாத்தாழ்ந்
நீதமை தரவுட் கோடி யெனமுனி விடைகொ டுத்தான்.

(எஉ)

தில்லையையடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கருளந்.

புருரவன் பெருந்துறையடைந்து திருவிழாச்செய்தபடலம்.

தூய மணிவா சகரெனலிற் சுத்த மாயா காரியமுன்
னாடி வசுத்த மாயாகா ரியமு மாக வமைந்ததனா
னேய மருவு தொண்டர்முன நிகழு நேய மருவாத
நிய வெனையுஞ் சேர்த்துவப்பார் திகழு மனைய பெயர்படைத்தார்.

(க)

சாந்த குணத்துத் தவுயியனார் விடைபெற் றெழுந்து தன்பொதியில்
வேந்தன் புரக்கு நன்னாடு மேவு வாவிப் பெருந்துறையுட்
சார்ந்து நகர வளமுழுதந் தன்கண் விடுத்து நனிநோக்கி
யார்ந்து தினைக்க முடியாதென் றீடங்கா மகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டான்.

(உ)

மேய குதவன் சொற்றினும் விசேட மாக விருந்திதித்
தூய தலமென் றுவப்புற்றுச் சுருண புருர வாமனன்
னாடி தளிருப் புறத்தேழி மகத்தோ ரிரண்டு மாயமைந்த
பாய பெருந்தீர்த் தம்படிந்து பாங்கார் திருவெண் ணீறணிந்து.

(ங)

கண்ணின் மணிமா லிகைபுனைந்து கருதைந் தெழுத்து முளங்கனித்து
மண்ணி னிழுவொண் றுவவாத மதமால் களிற்றி னடிபோற்றிப்
பண்ணின் மொழியோ காம்பிகைத்தாய் பாகங் கொண்ட பெருவாழ்வை
கண்ணி னகலா தொளிரான்ம நாத நாம வருட்கடலை.

(ச)

கண்டு தொழுது சிவயோகக் கன்னி திருமூன் சென்றிறைஞ்சி
வண்டு படியு மலர்க்குருந்த மாமூ லமூங்கண் டுனிதேத்தித்
தொண்டு புரிவார்க் கேயருளுந் தூய ருருவ முள்ளிருத்தி
விண்டு நிகர்மன் னவன்றனக்கோ டிடமுண் டாக்கி வீற்றிருந்தான். (௫)

இருந்த மன்ன னித்தலந்தா னெண்ணி லாமான் மியத்ததாற்
பொருந்த விதற்குத் திருவிழாப் பொலிவி லாத திறமென்றோ
திருந்த வடைந்த ஷொருநாமே செய்வித் திறைஞ்சு வோமென்று
வருந்த வாச்சிப் புரூரவா துயின்றான் மற்றை யவன்களவில். (௬)

ஞ்ருந்த நிழலா ரொருமறையோர் கோலங் கொண்டு நேர்தோன்றிப்
பொருந்த நமக்கு விழாச்செய்தல் புந்தி கொண்டா யதுதவிர்தி
பருந்த வாவு வேன்யன்னு பரிவி னம்மைப் பாடினவையர்
திருந்த வைத்த வா தலூர்ச் செம்ம லார்க்கல் தியற்றுவாய். (௭)

உற்ற யோக நாயகித னொளிகால் கோயிற் கெதிர்புமுகமாச்
சொற்ற சொக்க விநாயகர்தங் கீழ்பாற் றுலங்கு வடமுகமாப்
பொற்ற கோயி லொன்றமைத்துப் பொலிய வுனையர் திருவுருவ
மற்ற மறக்கண் டதிற்றாபித் தாண்டிற் கிருகால் விழாச்செய்தி. (௮)

விடைவே தண்டமுதலானாம் விரும்பு மூர்தி யெலாஞ்செய்வித்
தடைவே யவர்க்காக் குதியினுந்தண் டிச பதமீங் கருளினான்
தொடையார் புயத்தா யிதுவேமற் றெமக்குஞ் சொலுமயோ காம்பிகைக்குங்
கடையா காத ஷுவப்புறுத்து மறியென் றுரைத்துக் கரந்தனரால். (௯)

என்று கருணைப் பெருமானு ரியம்பி மறைய வுடன்விழித்து
நன்று சிறியே னினைத்ததுவு நம்மான் கருணை யிருந்ததுமென்
றென்று பலகாற் பாராட்டி யினியார் பலர்க்கு மெடுத்தியம்பிக்
குன்று குழைத்தா ரியம்பியவா ழுற்றுந் துணைபே குறிக்கொண்டான். (௧௦)

சினவின் மேரு வரையாகச் செய்த பெருமான் கருணையினுற்
கனவி லுரைத்த தானத்தே கனக மயத்தோர் தளியாக்கி
கனவி லெமக்கு வந்தருளு நல்லார் தமது திருவுருவந்
தனவில் விளங்கும் படிசமைத்தத் தளியிற் ராபித் தனனாளில். (௧௧)

ஆய்ந்த கருணை பொழிவிழியு மழகு பொலியுந் திருமுகமு
மேய்ந்த முறுவற் செவ்வாயு மியையப் பொலியுந் குழைக்காதும்,
வாய்ந்த வரைசெய் தடந்தோளு மார்பு மலர்க்கை கருமெம்முட்
டோய்ந்த துணைத்தாள் கருங்கண் டொழுது தொழுதுயந் தஃதுலகம். (1)

வாத லூர் வாசகமே வையத் தவர்தஞ் செவிகவரு
மேத மருவா மலாடியே யெந்த ஞான்று மனங்கவருஞ்
சீதமருவு செயலொன்றே தெளியச் செயலெ லாங்கவரும்
பேர்த மருவுந் திருமேனிப் பொற்பே விழியெ லாங்கவரும். (கக)

உதிக்குங் குணபா லிளங்கதிரு மொவ்வா வென்னு மணிமருட
மதிக்கும் வயிரங் கரல்யாத்த வாரு வலய முணிசெய்குழை
பதிக்கு மதாணி வெண்டாள மாலை வயிரம் பயில்கடகந்
திதிக்குந் தண்டை சிலம்புமுதற் றிருவா பரணம் பலசமைத்து. (கக)

குடையுங் கொடியு மொலியல்களுங் கோணத் தண்டங் களுங்கோண
லடையுந் தண்டங் களுஞ்சிவிறி யால வட்டங் கவரிகளு
மிடையு மகர தோரணமும் விருதா வளிமற் றுளபலவு
மிடையு மதலு மீறுமிலா விறைவ னுவுப்ப னனிசெய்து. (கக)

பரியுங் கனக சிவிகையுஞ்செம் பங்கிக் குறுந்தாட் பூதமும்வெங்
கரியு மிமிலேற் றிடபமுமொண் காமர் பழுத்த கயிலாய
கிரியுங் கனக மணித்தேருங் கிளக்கு மிவைமுன் னூர்தியெலாந்
தெரியும் பிரபை கொழுந்துவிடச் செய்து செய்து முடித்தனனால். (கக)

பலவா நிறத்த நேத்திரமும் பைம்பொ னிழைசா லம்பரமு
நலமார் முத்த மணிகோத்து நகுமா நியற்று கலிங்கமும்பன்
னிமமார் பரிவட் டம்பலவு னீடு பிறவும் வருவித்துப்
புலமார் பஃதே யங்களுக்கும் பொருந்த முடங்கல் போக்குவான். (கக)

திருந்து குருந்தப் பெருந்துறையிற் நிகழ்மா ணிக்க வாசகர்க்குப்
பொருந்து மிதுன மதியமைந்து போந்து திகழுத் தரநாளில்
வருந்து தவிர்க்குந் தரிசனமா மற்றந் காண்முற் பத்தாநாள்
விருந்து விழிக்காம் விழாவினுட் கிரம மிதனை விழைந்துணர்க. (கக)

வந்து தரிசித் தெண்ணியவை யினத்தும் பெறலா மெனவனாந்து
முந்து முடங்க லொடுதுது போக்க முனிவின் றரசரெலா
நந்து மகிழ்ச்சி யொடுகேற்று நன்னு பரிசு னங்கலொடு
மிந்து தவழிற் பெருந்துறைவர் தெய்தி னுர்க ணனியிண்டி. (கக)

வந்த வரசர் புருரவா மன்னன் றனைக்கண் டடிபணிந்து
சந்த மருவும் பெருங்காத றழைத்து நிற்புப் புருரவனு
மந்த மில்லாப் பேருவகை யமைய முகமன் பலகூறி
முந்த மருவு மவரவர்க்குத் தக்க விருக்கை முறைகொடுத்தான் (20)

தெளிமா னிக்க வாசகர்தத் திருநா ளின்று முதலென்று
களிகூர் வளமைப் பெருந்துறையில் வாணர் பலருங் கடைப்பிடிமின்
வளிசான் மறுகு மணிமாட மாதி வயங்க வலங்கரிமி
ஞெனிசார் தரவென் றறிவித்தா னெலிமிக் குறுமா முரசத்தால். (௨௧)

வாத லூர் பெருமாற்கு வயங்கு திருநா ளெனக்கேட்டுச்
சீத வயல்குழ் பெருந்துறையிற் திருந்த வாழு மவரெல்லா
மோத முடியாப் பேருவகை யுற்றுப் பலவுஞ் சேசுரித்துக்
காதன் மருவ வலங்கா ரமுதுங் கவின வாற்றுவார். (௨௨)

வான மறைக்குங் காவணமிட் டதன்கீழ் வயங்குஞ் செம்பட்டா
லான விதானம் பொருந்துறையத் ததுகூழ் தரக்கொய் துகிறாக்கிக்
கான மெனச்செங் கழைக்கரும்பு கதலி கமுரு கால்யாத்து
மான விளரீக் குலைபலவா வயங்கத் தூக்கி யலங்கரித்தார். (௨௩)

வேதி யனைத்து நறும்பனிநீர் விராய சாந்தங் கொடுமெழுதி
யோதி முடியா முத்தமிழ்த் துற்ற பொடிக்கோ லம்புனையாச்
சோதி மணிப்பொற் சுடரமைத்துத் தூநீர் சிறைபொற் கும்பநிரீஇப்
போதி யலுமா தொடுத்ததும் பொற்பூ மாலை கொடுபுனைந்தார். (௨௪)

முன்ன மணிந்த கலன்வெறுப்பார் முனிலில் புதிய கலன்பொறுப்பார்
மன்ன நவவண் கலையுடுப்பார் மலர்கள் கொய்து தொடைதொடுப்பா
ரன்ன நடையார் தமைச்சிறப்பித் தழகு பார்த்து நயந்தெரிவார்
சொன்ன மகளிர் நடம்புரிய கோக்கி மகிழ்விற் றுளைதருவார். (௨௫)

தெருவிற் புழுதி முழுதடங்கத் திருந்து பனிநீ ரிறைத்திடுவார்
பொருவிற் காமன் சமழ்ப்பெய்தத் தம்மைப் புனைந்து வெளிபயில்வார்
திருவிற் கொடுபோய் விருத்தினரைச் சிறப்ப லுட்டி யுபசரிப்பார்
மருவிற் பொலியுந் தொடைபுனைத்து வண்பீர்கிலையு நல்கிடுவார். (௨௬)

தங்க ஞறவா யுள்ளாளைத் தரிசித் திடுமா வரவழைப்பா
ரெங்க டவத்தான் மிகப்பெரிதா லிந்த விழாநோக் குதமென்பா
ருங்க டவத்துக் கொப்பிலையென் றற்றார் நகரத் தணைப்புகழ்வார்
திங்க டவழு மாடமெலாக் திகழப் பலகொண் டலங்கரிப்பார் (௨௭)

கரிய குழல்யோ காய்ப்புகைக்குங் கருணை யானம் நாதருக்குங்
தெரிய விழாச்செய் வதுகுறித்தான் செங்கோன் மன்ன னவன்கனவில்
விரிய மலர்செய் ருருத்தமிழன் மேவி யவரே யெழுந்தருளிப்
பிரியம் வாத லூருக்குப் பிறங்கச் செயலென் னூரென்பார். (௨௮)

செய்ய தமிழ்நாட் ளெனார்கள் யாருஞ் செறிந்தார் திருநாண்முன்
வைய முழுதுஞ் செறியுமினி வைகற் கிடம்போ தாதென்பார்
வெய்ய நகரின் புறமனைத்து மிடைந்த படமா டங்களைன்பார்
மைய வாவு சோலையெலாம் வகுக்க வேண்டு மிடமென்பார்.

(௨௯)

இந்த வண்ண நகர்வாழ்வா ரியாருந் திருநா ளெதிர்பார்த்துச்
சந்த மலியுந் பேருவகை தழையப் பொலிந்து பயில்காலை
யந்த மருவா விழாக்கொளுநா ளணிய தாக வதுமனங்கொண்
டுந்த வாச னுபக்கிரமஞ் செய்வீர் மறையீ ருறவென்றான்.

(௩௦)

வேறு.

அறைகழ லாச னுரைத்தசொ லுளங்கொண் டாதிசை வருமறை யோரு
நறைகமழ் கமல மலர்புரை யிடக்கை ஞானபோ தகமொரு வலக்கை
முறைதெரி ஞான முத்திரை பதித்து முழுப்பிர சன்னமாய் நிற்கு
மிறைதிரு விழாவை நடாத்துத றுணிந்தா நெதுபுரி குவதென வாய்ந்தார். ()

ஒலிகெழு கழற்கான் மன்னவ ரேறே யொள்ளிய வாதலு ரடிகள்
வலிகெழு வீழாவை நடத்துக வென்றாய் வயங்குமற் சவம்பல விதமாம்
பலிகெழு மவற்று ளெதனையாந் துணிந்து பண்ணுத லுரைத்திரீ யென்றார்
கலிகெழு கடல்குழ் புடவியாள் பவனுங் கருத்தற விருத்தியஃ துணர்வான்.

மறையவர் வினாவுக் கெவ்விடை கொடுப்போம் வயங்குற் முன்னைநாட் டவத்
னிறைதவு மியன்பா லிஃதுண ராதே னினைப்பதி னாவதென் னென்று [தா
கறைதப வெண்ணி யிருக்குமக் காலக் கருதிலம் மன்னவ னெடுநாட்
குறையுறப் புரிந்த பெருந்தவ முருவங் கொண்டணைத் திடுதிறம் போன்று. ()

துயமா ணிக்க வாசகர் திருநாள் சூழ்கட லுலகெலா மூய்தற்
காயகா ரணமா நடத்துகின் றாரென் றறைமொழி யஞ்செவி யேற்று
நேயமோ டதுகண் டிடுதிற் நிரம்ப நினைந்துமா ணவுக்குழாஞ் சூழத்
தாயனா னெங்க டமிழ்முனி யாங்குச் சார்ந்தன னரசது கண்டான். (௩௪)

பதைபதைத் தெழுந்து வினாந்துமுன் சென்று பாததர மனாமிசைப் பணிந்
புதையிருள் கிழிக்குங் கதிர்வர வெதிரம் போருகந் தகமுக மலர்ந்தான் [தான்
சுதைநிக ராசி மொழிந்திரீ றளிக்கத் தாமலர்ந் கைவிரித் தேலா [தான்.
வதைறுத லணிந்து மீளவும் பணிந்தா னலங்குதன் னிருக்கைகொண் டணைந்

துயவிட் டரமிட் டிருத்தினன் பூசை தொடங்குபு செய்துமற் நியபின்
மேயவம் முனிவ் னிருக்கென விருந்து விண்ணப் பமொன்றன தென்று
னாயமற் றஃதென் னெனத்தவு மியர்பே ரருளின லடியனித் தலுத்துப்
பாயபல் சிறப்பு முணர்ந்தன னீங்குப் படர்ந்தனன் றரிசனஞ் செய்தேன். ()

விழாவது நடத்தற் கெண்ணினேன் வேத விந்தகர் கனவிடைத் தோன்றிக்
கழாமணி யீனைய வாத்தலு ரருக்கே கருதிய தாற்றென்று கார்த்தர்
தொழாவடி யேனா கமஞ்சொலும் பலவுட் ணெறிந்தெது செயலென மதித்தேன்
வழர்நிலை முனிவா நின்வா வெதிர்த்தேன் மற்றஃ தருஞ்செய்தீ யென்முன். (1)

புண்ணிய மளாவும் புருரவா மன்னன் புகன்றிது கேட்டிட வளவாத்
திண்ணிய புகழ்சால் செந்தமிழ் முணக்குஞ் செய்ய்வாய்க் குறுமுனியுணாப்பா
கண்ணிய பரம னயிரெலா முய்யக் கரிசில்வே தாகமம் வகுத்தா [ன்
னெண்ணிய வவற்றாற் புரிகிரி யையுமோ ரிருவகை யென்மனாற் புலவோர். (1)

வேதமார்ச் கமெனும் வைதிகக் கிரியை மிளர்சுவர்க் காதியாம் போகம்
போதகல் குபுபின் சன்னமுண் டாக்கும் பொருந்திய வாகம மார்க்கத்
தாதரச் சைவக் கிரியைநா ணிட்ட சித்தியு மமையுமோக் கமுந்தத்
தேதவெம் பிறவி யுறுவகை செய்யு மாதலா லிஃதொன்றே விசேடம். (2க)

பரசிவ னுணர்த்த வாகமப் படியே பண்ணுதீக் கையும்பல விதமாம்
விரவுகோக் காதி யவுத்திரி யீரூ விளம்புவ ரீறிரு வகையாம்
வாமிரு குண்ட மண்டல மாதிரி வகுத்துமா ணக்கண்வெம் பாசத் [பேர்,
தூரனா வெழுத்தைத் துணர்த்திடு தீக்கைக் குணாப்பாரம் கிரியையென் றொரு

அறைதரு குண்ட மண்டல மாதிரி யின்தையும் வெளிப்படையின்ரி
முறைமையிற் றாவன் மானத மாக முடித்துமா ணக்கண்வெம் பாசப்
பொறைதவிர் தீக்கை ஞானமென் றுணாப்பர் போற்றிய விப்பெருந் தீக்கை
நிறைதரு விசேட மிவையலடந் தவர்க ணிமலன்றா டகவடைந் திடுவார். (1)

ஆயவித் தீக்கைக் கருகரல் லாதா ரபக்குவர் விடரிழி குலத்து
மேயவர் சைவா சாரநிந் தித்து விட்டவெம் பாதகக் கொடியோர்
தியமற் றிவரும் பறவைபல் விலங்கு செறிதரு முதலிய வயிருந்
தூயநற் கதியிற் புகும்வகை யியுற்றஞ் சுந்தரத் தீக்கையொன் றுளதால். (1)

எண்ணுமற் றதன்பேர் சாம்பவ தீக்கை யென்பபடு மண்டலம் வன்னி
நண்ணுவண் பலிநா ய்கர்மகேச் சாரே நருகட மத்திர தேவ
ரொண்ணுமற் றிவ்வா நெண்ணுபு செயலா மொளிரிதே யுற்சவ மாருங்
கண்ணுமற் றதுமைங் கிருத்தியப் பெயராத் கவின்பெற்றுங் காவல ரேறே. (1)

தகாபுக முனுஞா யங்குரம் வாத்து சாந்திவெள் ளிடபயா கஞ்சீர்க்
ககாதரு பேரி தாடன ழாதி காழரு கிருட்டியே யாகும்
புணாயிறே வதாவா கனம்யாத்தி ராதா னம்புகல் வாகனோற் சவமே
வகாதுவ சாரோ கணஞ்சந்தி யாவா கனமுதற் றிதிபென வகுப்பார். (சச)

பலிபுன லாட லத்திர யாகம் பகர்யர்காங் குரங்கண யாக
பெலிவில்காப் பணித லாதிசங் காரம் விழைபுனற் கருமங்கா ளராக
நலிவிலா வவரோ கணமுதன் மறைப்பா நாடுப தேசஞ்செந் தமிழாற்
பொலிமறைப் பூசை குரவனுற் சவமுற் புகலனுக் கிரகமென் றுணைப்பார். (1)

சொற்றவில் விதத்தா லுற்சவ மைந்து தொழிலெனப் புகலுவ துணர்நி
கற்றமன் னவவில் வுற்சவந் தீக்கை கைக்கொளா ராதியர் பொருட்டுடன்
ற்றற்றின் றுமுன் னுணைத்தன மெனினு மவுத்திரி யாதிபெற் றுரும்
பொற்றமெய்த் ஞான யோகருங் கண்டு போற்றிடப் படுவதென் றுணர்வாய்.

ஆயவித் தகைய வுற்சவ சேவை யன்புறச் செய்பவர் பரம
னேயமிக் கவரா யிகம்பர மோக்க நிலவுறப் பெற்றுவாழ் தருவார்
மாயவ னாதித் தேவரும் வந்து வந்துசே விப்பர்யா மிங்கு
மேயது மிதற்கே திருவிழச் சேவை விழைதாரர் பிறப்புமெப் பிறப்பே.(சஎ)

மருவுசா கலியம் பாவனஞ் சாந்த மாங்கலி யம்மென நான்காம் [தல்
பொருவிலுற் சவந்து வசமுயர்த் துதன்முற் புனற்கொடை யளவுஞ்செய் திடு
வெருவில்சா கலியந் துவசமேற் றுமல் விழைபுனற் கொடைவரை யியற்ற
லொருவில்டா வனவுற் சவமென வுரைப் பருமாபதி யாகம் முணர்ந்தார். (1)

விழைதரு துவசா ரோகணங் காலை விழவுயில் லாமலே மாலைத், தழை
விழா மட்டு நடத்துதல் சார்தந் தரணிவந் துதயமாந் காலைக், குழைவிழா
மட்டு நடத்தன்மாந் கலியங் குறிக்கொள முதற்சொல்சா கலிய, மழைமதம்
பொழிபுந் களிற்றிடு யொன்பான் வகைப்படு மென்பகற் றுணர்ந்தோர். (1)

சவுராஞ்சார் திரஞ்சா வித்திரங் கவுமா ரந்தைவீ கந்தழை பவுநம், பவுதி
கந் கணஞ்சை வம்மென முறையே யிருபத்தேழ்பதினெழுபதினார், துவமை
யில் பதின்மூன் றென்பதே ஹைந்தா மொருமூன்றென் றியற்றுநா ளென்
னுந், தவமுளார் புகழு மாகமஞ் சிறந்த தவுமிய முனிவன்மா னுக்கார். (10)

பன்னிய விவைவன் கொடியிசை யேற்றிப் ப்லியிட்டு நடத்துவ தொன்று
துன்னிய விரண்டு மின்றியாற் றுதலு மொன்றுசொல் கொடியமரம் பதியா
மன்னிய படமே பசுவனை கயிறு வளைதரு பாசமா தலினு
லுன்னிய திரிப தார்த்தமாந் துவசா ரோகணத் தொடுசெயுற் சவமே. (10க)

உத்தம மாரு முறைத்தபல் வகையு ளோங்குதை வீசீவுற் சவத்தை
வித்தகக் கொடியேற் றொடுபலி யிட்டு விழைதரப் புரிதியென் றுணைத்தான்
முத்தமிழ் முனிவன் புருரவா வெழுந்து முன்பணிந் தன்னுளங் கொண்டிர்.
சத்தமை மறையோர் தமக்கெலா முறைத்தான் நக்கதென் றேற்றிது செய்வா

பின்னரு மலய முனிவர னுணாப்பான் பிறங்கூதை விகமெனுந் திருநாட்
கென்னரு மொன்பா னுள்ளை வுணாத்தா ரெனினும்பத் தும்பதி
முன்னரு நாளு மாமென வமைத்தார் மொழிந்தமற் றிதுகடைப் பிடித்தித்
துன்னரும்விழாவைநடத்தலாமென்றான் சொற்றதுத்தமமெனத்தணிந்தார்.

எழுபரித் தீதரோன் மிதுனரா சியிற்செ லேற்றமா மதிமுத னாளின்
முழுதுண ராதி சைவனாங் கொருவன் முந்துகா லையின்மயிர் கனைந்து
கெழுதகு கழுவா யேனவு மாற்றிக் கிளக்குமா லையினூநீ ராடி
வழுபறு நியமம் பற்றுபு சந்தி வந்தனை யாற்றிநீ, நனின்து. (௫௪)

பூதசுத் தியினோ டந்தரி யாக பூசைசெய் துறப்பவித் திரனாய்
மேதகு சிரத்தை மீமிசைப் பொங்க மேதினி வளம்படு நிமித்த
மாதரந் தருசா றுபக்கிரமஞ்செய் ததுநிறை வேறுமா நுணைஞ்
காதரந் தப்ப்பெற் றொண்மணி வாந்ததைக் கடவுளா னாப்படி கிறக்கி. (௫௫)

அந்தமில் கருணைக் கணைசீனப் போற்றி யான்மநா யகர்சிவ யோகச்
சந்தமா தேவி குருந்தடி யமரா சாரியர் திருநட நவில்வார் [குருக
கந்தவே ளனுரை யொருங்குபெற் றெழுந்து கடையனேன் மனமுநெக்
முந்த்வா சகநன் கருளின ரமரு மொய்யொளி யாலய மடைந்து. (௫௬)

மன்னிய துவார வானவா பூசை வணகருப பாவர ணத்திற
பன்னிய பூசை யியற்றுபு பஞ்சா தனம்பஞ்சா வரணந் பூசை
நன்னிய மத்தி னியற்றுபு நியாசா திகணயந் தாகமப் படிசெய்
துன்னிய வாதது சாந்தியப் பாற்செய் துறமிருத் திகைகவர்ந் ததன்மேல். (௫)

மேயவங் குரமாம் படிபல வித்தும் வித்திய பின்புறா லுணர்ந்த
துயவா ரியன்றன் முன்வலக் கரத்துச் சுடர்ந்தபொற் காப்புநா ணணிந்தா
னாயின் மறுநாட் பரணியிற் சாலை யான்மநா யகர்திரு முன்னர்ப்
பாயந் தரபாண் டியனியற் றிய்தாய்ப் பரவிய மணிசெய்மண் டபத்தில். (௫)

மன்னிய சாந்தி செய்துநம் பெருமான் மாணிக்க வாசக வள்ளல்
பன்னிய சிறப்பி னாகெழுந் தருளப் பண்ணினுனாயதோர் காலைத்
துன்னிய மலரோன் மாயவன் முதலாஞ் சுரர்களு மகத்தியன் முதலா
முன்னிய முனிவ ரியாவரு மற்ற யாவரு மாங்குமொய்த் தனரால். (௫௭)

ஆயகா ரணர ரான்மநா யகலா யாங்கொரு வைதிக மறையோன்
பாயபே ரன்பி னேத்திரஞ் சாத்திப் பாங்குசால் பூசனை செய்து
துயசாந் தலர்மா லிகைபரி கலமுற் சொல்பரி வட்டத்தோ டடைந்து
நாயனா கொள்செய் துடன்கருப் பூர நஞ்சுடர் விளக்கமேந் தியபின். (௫௮)

முந்திருக் காதி யாவையு மெழுதாரீமொழிந்தரு ளம்பல வாணர்
தந்திருக் கையா லெழுதிய வருமை சாறிருக் கோவையார் மறையை
நந்திருக் காதி யாவையு மொழிய நக்கபொற் பீடமே லேற்றி .
யந்திருக் கார யாவருங் காண வழகிய பூசைசெய் ததன்பின். (௬௧)

பெருந்துறைக் குருந்த நீழல்வீற் றிருக்கும் பெருங்கரு ணரிதி யார்கள்
முருந்தறழ் மூரல் யோகநா யகிசேர் மூலகா ரணொனு முத்த
ரருந்தமிழ் வாத லூரணா நோக்கி யருளினு காயவா னியினுற்
றிருந்தவீ துணாப்பா ராவயிற் செறிந்த தேவர்மு னியாவருங் கேட்ப. . (௬௨)

வேதவே தார்தம் விளம்புமித் தலத்து மேயயா மூலவ ராவேம்
போதமே யுருவாய்ப் போந்தநீ ரெவரும் புகழ்தரு முற்சவ ராவீ
ரோதவாளு் சோமாக் கந்தர்முன் னாக வுற்றந மங்கிச மெல்லாளு்
சீதமார் குணநீ ரொருவரே யடையத் திருவருள் புரிந்தன மதலால். (௬௩)

நாமினி துறைக்கு மூர்திக ளுணத்து நகவுமக் குதவின நுமக்குத்
தாமினி தாகப் புரியபி டேக நிவேதனஞ் சாத்துபூ மாலை
யாமினி பகலாம் படியணி மணிப்பூ ணிவைமுதற் சிறப்பிப்போர் பவத்தோம்
போமினி யவர்பா னுமிடப் பாகம் பொருந்தினு ளொடுநனி மகிழ்வேம். (௬௪)

ஆயிர நமக்குச் செய்வ தினம்பா லன்புசெய் நுமக்கொன்று செய்வார்
பாயிர மறையு மளப்பதற் கரிதாம் பயன்பெற நானளி கொடுப்போ
மேயமற் றுமக்குச் செய்பணி யெமக்கு விழைந்துசெய் பணியினும் விசேட
மாயதென் னென்னிற் புதல்வர்மாட் டியற்று மன்புதந் தையர்க்குவப் பாமால்.

மன்னிய நுமக்கு நிகழுமுற் சவத்தில் வயங்குறச் சத்திர மமைத்துப்
பன்னிய வன்ன தானஞ்செய் தோர்க்கும் பருகநீர்வாக்கிடு வோர்க்குந்
துன்னிய மற்றைத் தானஞ்செய வோர்க்குஞ் சுராதிபன் பதமுத லாக
மின்னிய வீவையு நல்குவோ மீற்று விளங்குநம் பதங்களுங் கொடுப்போம்.

உம்மைநா மாக வுளங்கொடு வழிபா டென்றுவா ரொடுபொழு தினுநா
மம்மையோ டகலா தமீர்திருக் காசி யாதியில் வசித்திடு பேறுஞ்
செம்மைசேர் கங்கை முதனதித் தீரஞ் செய்தகோ தானமுற் பேறும் [யமே.
வெயிமைதீர்தரப்பெற்றுவப்பொன் றனந்தம்விரும்புதம்விழாச்செய்புண்ணி

நும்மைநந் தமக்கு வேறென நினைக்கு நுகலொணிக் கொடியபா தகத்தோ
ரிம்மையெவ் வளவு திருவிருந் தாலு மிழந்துதி நிரப்புக்கோட் பட்டுச்
செய்மையொன் றின்றி மறுமையில் வெய்ய தீநர கெலாந்துணை திவ்வா
ரம்மைசா லுள்ளக் கயவர்தா மிருந்த லூரினும் கதியிரா தகலும். (௬௫)

எண்ணருஞ் சன்ன மிருஞ்சிவ திக்கை யெய்தியு மாகம புராண
நண்ணரும் பொருளை நனியுளத் துணர்ந்து நவிலருட் குறிப்புகை செய்து
கண்ணரு நம்பா லன்புமிக் காற்றிக் கைவந்த வுத்தமோத் தமரே [தரல்.
பண்ணருந் தவஞ்சா னுமக்கன்பு செய்யும் பான்மையர் மற்றையோர்க் கரி

அகனமா யமரித் தலத்தடி யேனை யாட்கொளப் பெருங்கரு ணையினாற்
சகனமாய் வந்தி ரெனைத்தரி சித்தோர் தாழ்பெற லென்னென வினாவி
னிகளமாம் விருத்தி யெனப்புக் கவிமை நிகழ்ச்சிகான் மறுமையென்றோ து
முகளழாம் பேரின் புறவனு பவித்தீற் றொருவினம் மடிக்கலப் புறவார். (எ0)

ஆண்டினுக் கிருகான் மிதுனமா மதியுத் தரந்தனின் மிதுளலக் கினத்திற்
பூண்டிய நனுமா மதியிலா தினாயிற் போந்தனு லக்கின மதனி
லீண்டியா தும்மை யாண்டருள் காட்சியாவார்க்குங் காட்டுவோங் காண்போர்
வேண்டியா தரிக்கு நமதடிக்க லப்பின் மேவுவா ரென்றரு ளினரால். (எ1)

அதிசயம் பயப்ப வான்மகா யகர்பே ரருளின லருளிய வரத்தை
மதிநலம் பொலியும் வானவர் முனிவர் மானிடர் விருப்புறக் கேட்டுத்
துகிகெழு மினைய திருவிழாச் சேவை துணிபுறச் செய்தலே யெளிதிற்
கதியடை யுபாய மெனக்கடைப் பிடித்துக் கழிமகிழ் பூத்தனர்மாதோ. (எ2)

அதிசயம் பயப்ப விவைநடந் ததன்பி னண்ணன்மா ணிக்கவா சகணாப்
பதிகொடி மரஞ்சா ரிடத்தெழுந் தருளப் பண்ணப்பி னிடபயா கஞ்சீர்
மதிகொள்பே ரினைதா டனத்தேவ தாவா கனந்துவ சப்பிர திட்டை
துதிதரு கணேச ரோடுபடப் பிரதக் கினமிவை சூழ்ந்துசெய் ததன்பின். (எ3)

கருதியாத் திராதா ண்ந்துவ சாரோ கணமாகீர் வாதமுற் பலவுஞ்
சருதியா கமச்சொற் படிமுடித் ததன்பின் றாயவா ராதனஞ் செய்து
பொருவருந் திட்டி சுற்றபு துவசர் பொலிதரு வுடைப்பிர கார
மருவுற வலஞ்செய் தாயவாத் தான மண்டபஞ்சேர்த்துப்பூ சித்தே. (எ4)

அன்றிர வகம்யா காங்குரம் யாக மலங்கொளி வாதலூப் பெருமான்
றன்றிரு வலமுன் கையிற்பொன் செய்து தயங்குநா ணெடுத்தினி தணித
றுன்றிய யாக மத்திர தேவர் சூழ்பலி நாயக ராகச்
சென்றியை வாத லூர்தம் மோடுந்திருபந் தனமுறச் செய்து. (எ5)

குடைகொடி யாதி விருதுக் கெருங்கக் கொண்டல்வென் குற்ப்பிண முழங்க
மிடைதரு மலங்கா ரம்பல வாங்கு விராயினர் கட்டிலன் கவர
வடைபல்வா னவரும் பூமழை பொழிய வாகர வென்றுபன் முனிவர் [ம்.
புடையுற நெருங்கச் சென்றுலாப் போதும் பொலிவினைத்தனித்தனிகுப்பா

ஆதிநா ளினைய பெருந்துறை யடைபோ தணந்தது சிவிகையாதலினும்
சேரித்சா ளினைய சிவிகைக்கோர் முதன்மை தோன்றலுர் வதுகுறித் தாங்குப்
பாதிமூ மதியஞ் சூடின ருளாந் பயிஸ்விழாப் பரணிகா ளிரவி.
லோத்சான் முனிவர் முதனியோ ருவப்ப வொளிநுழைத் ததினலுப்போந்தார். (1)

திரிபுவ னமுஞ்சொல் பெருந்துறை மேய செல்வர்தா மருளிய வரத்தா
லரியமற் றவர்கை கிடந்தமக் குரிமை யாமெனல் விளக்குதல் போலக்
கரிசில்கார்த் திணைநாட் காலையில் வெய்ய கதிர்செய்கு றியவிருத் தத்தில்
விரியுமா லையினி னிலா ச்செயு மதிய விருத்தத்தின் மேயுலாப் போந்தார். (1)

ஒள்ளிய தாய வுரோகினி நன்னா னுயர்குண வழுதிமந் திரியாய்
வள்ளிய போகந் துய்த்ததற் கேற்ப வண்கதி ருதயஞ்செய் காலைத்
தெள்ளிய செம்பொன் மஞ்சளூ மாலைச் செய்யகோ விரதமு மிவர்தே
யுள்ளிய வறிஞர் கண்டுகண் களிப்ப வுவந்துலாப் போந்தனர்மன்னோ. (எக)

மான்றலை நன்னாட் காலையிற் கல்வி வளத்தினுக் குடைந்ததன் மண்மை
கோன்றலை யரவஞ் சுமந்தறி விக்கு நுமக்கெனச் சேடவா கனத்து
மேன்றலை விலாத கயிலையி லிருப்பு மெமக்குள தெனறெரித் தாங்கு
வான்றலை வணக்கு கயிலைவா கனத்து மாலையி லிவர்துலாப் போந்தார். (1)

சேவைசெய் பவர்மண் கண்டுசே விக்கத் திகழுமா தினைன்னாட் காலைக்
கோவைசெய் தரள வடம்பல செறியக் குயிற்றுபொற் றண்டுகை மீதுங்
காவைவைத் துயர்வின் கண்டுசே விக்கக் கருகிருண் மாலைவெழும் பியலா
மாவயி ன்மையப் பூதத்தின் மீது மமரந்துலாப் போந்தன னாய். (அக)

ஒருபுனர் பூசக் காலையிற் றெய்வ வுத்தர கோசமங் கைக்கண்
ணிநுமல ருள்கா விந்திர திருவ நேருறத் தெரிந்ததற்குணங் க
மருமலர் செறியுந் கற்பகத் தடியின் மாலைநூற் கோட்டிபமுடியிற்
றிருவளர் வாடாநூர்தா மருவித் திருவுலாப் போந்தனர் மாதோ. (அஉ)

பூசநாட் காலை மறையுணர் விதிதன் புலமைதோற் றொழிதிறம் விளங்க
வாசநான் மலர்வா ழுனத்தினைக் கொடுக்க மற்றது கவர்ந்துகொண் டதன்மே
லீசனா ருளா லிவர்தென விவர்து மெய்திய மாலையிற் றரும தார்.
வாசரென் றுணாத்தற் கிணங்கவெள் விடைமேல் வைகியுந் திருவுலாப்போந்

புத்தனா யிருந்து மூகைதீர்த் திலயியாம் புலவனங்காண் வரவது தீர்த்த
வத்தனா தமைத்தான் குதல்விதி யெனினு மபக்குவத் தாலது கொள்ளா
ரெத்தனாப் பிறத்தோ மென்றுமால் கவல வெய்துமா யிலியநாட் காலைச்
சுத்தவா ளரியு மாலைவாம் பரியுந் தூண்டுபு திருவுலாப் போந்தார். (அச)

நகுகத் திருநாட் காலையி லான்ம நாய்க ரேயிவ ரென்னு
மிருமொழிச் சினங்கத் தேவர்பா வருமாம் வியன்மணித் தேருலாப் பேரீது
தொகுகழு வாய்கீ ராடியா நேுவார் தோற்றமும் தாமென மாலைத்
தருகட ஸவில்வர் திருவுருக் கொண்டு தழைமறு கிடையுலாப் போந்தார். (1)

பூரநாட் கால யான்மநா யகர்மும் புண்ணியர் தாஞ்செல வுய்த்து
நாரவா மவர்க்குப் பட்டணி சாத்தி நாடுறு நிவேதனஞ் செய்து
பாரவார் தீபா ராதனம் புரிந்தப் பட்டமோ விகைமுதற் பலவுஞ்
சேரநம் வாத லூருக் காக்கித் தீர்த்தத்துக் கனுளுபெற் றெழுந்து. (அக)

நித்திய பலியிட் நெசவர் திருமு னிகழ்தரு பேரிகை யடித்தல்
சத்தமை தருதே வதாவாக னவிசர்ச் சனந்தீர்த்தாங் குரமிவை யாற்றி
யுத்தமச் சூர னோற்சுவம் புரிந்தே யுறுமுனை விசர்ச்சன மாற்றி
வித்தக மருவ நடாத்துபு தமிழாம்பேதபூ சாவிசர்ச் சனமும். (அள)

சாரமென் றுலோகா யதத்துற லெனக்குத் தவிர்க்கவென் றிந்திர னுய்ப்பச்
சேரவச் தொளிரு மிந்திர விமானஞ் செறிந்துலாப் போந்துறு தீர்த்த
சாரமென் றுணைக்குத் தேவதீர்த் தத்தைச் சார்த்துதீர்த் தன்கொடுத் தப்பாற்
சேரலிட் டுமைக்கு மணித்தளி புருந்து திருமக விசர்ச்சனஞ் செய்து. (அள)

வாதலு ருதித்த மூலவர் தமக்கு மகரும்ப நறும்புன லாட்டிப்
போதவா சீர்வா தம்புரிந் ததற்பின் பொருந்திய மாலையி லென்று
மேதமே வாத சத்துவத் துள்ளா ரெனநெரித் தாங்குவெண் பொன்செய்
சீதமா ரிரத மிவருபு குழ்ந்து திக்குபந் தனமொழித் ததன்பின். (அக)

கொடியமரத் தருகுற் றுயர்கொடி யிரக்கிக் குருந்தநன் னிழலமர்கின்ற
செடியவ வான்ம நாதர்சந் நிதியி னிலவுமண் டபத்தெம துளஞ்சே
ரடியுடை வரத லூரணச் செலுத்தி யாகர வென்றுகை கூப்பிப்
படியவர் வானக் குடியவ ரெவரும் பணிந்தெழந் தனர்மகிழ் சிறந்தார். (க0)

ஏறுசா றுவசா ரோகண முதலா வியம்ப வரோகண மளவுங்
கூறுமோ ரிரண்டு காலத்தும் விசேடங் குலவபி டேகமே யுணவே
வேறு வேறுகத் தட்டிசுற் றுதலே விசாரணைச் சைவமா முனிவர்
பேறசெய் திருக்கை தொடுபரி வட்டம் பிறங்கிய திருமலர் மலை. (கக)

சுவையதெங் கங்காய் சொன்னப்பூ வாதித் தொணககொடு மிகச்சிறப்
பித்தல், குவைகொளும் பூநெற் பொரிவெண்பொன் மலரே குலவிய பொன்
னிண மலரே, யிவையுறக் கலந்தே யிருகையி னுலு மெடுத்தெடுத்தி னிறைத்
தல்கண் ணேற்றி, னவையறத் துகில்கூழ்ந் தெறிதல்கோ கனக நகுமல ரடி
யுன்ற வைத்தல். (க2)

பகலிர வோவாப் பலியிட லின்னும் ஃரமனா கமத்தினிற் புகன்ற
தசில்தி யெவள வவளவு மொருங்கு தகப்பிரித் தனவழு வாதே
யிகல்பவப் பகைக்கு மருந்தென நாடா மியறரி சனத்திரு விழாவும்
புகல்வதற் குரியனாயினே னியானும் பொலிதவ மிக்குளே ன்ன்றோ. (௧௩)

இராப்பதி னெட்டு நாழிகை யளவி லெங்கடே வான்மநா யர்க்குங்
குராப்புனை கூந்தல் யோகநா யகிக்குங் குறிக்கொளு மற்றைவா னவர்க்கு
மராச்சுமை யுலக முய்யவந் துதித்த வண்ணலார் வாத்தலு ரருக்கு
மொராத்திர வியம்பல் கொண்டபி டேக முறுகிலே தனம்புரித் ததன்பின். (1)

கோலமா ணிக்க வாசகப் பிரானார் குறிக்கொளு மான்மநா யகர்தஞ்
சேலவே காந்த தரிசனம் பெற்றுத் தீபவா ராதனை கண்டு
ஞாலமெய் தரிய மாலிய மேற்று நகுருப் பூரதி பமுமேற்
நேலவந் தின்று மெம்மையாள் பொருட்டே யெழுந்தரு ளினர்மறை முழங்க.

விழையருட் சொக்க விநாயக ரகோர வீரபதி திராருல கீன்ற
தழையருட் செல்வி குருந்தமர் பரமா சாரியர் திருமுனம் புரியும்
பிழையக நீப நோக்குபு குருந்தப் பெருந்தகை யெதிர்முக மாய
வுழைவட முகமா யிருகரங் கூப்பி யும்பரா ரேத்திட வமர்த்தார். (௧௪)

ஆயதோர் காலே யிவர்புரி வதுபோ லாங்கொரு வைதிக மறையோ
னேயமாந் பரமா சாரியன் பூசை நிரம்புபு பட்டினான் முறைத்துத்
தூயதா முபதே சக்குறிப் புணர்த்தித் தொக்கமா லியமெனா முதலி
மேயவா ரியரோ ரிருவர்க்குஞ் சமமா விளங்குமா ராதனஞ் செய்தான். (௧௫)

அரகர சிவவென் றகத்தியன் முதலா மருந்தவ முனிவரர் துதித்தார்
பரமவிற் புதயீ தேன்றய னரிமுற் பண்ணவ ரியாவரும் பணிந்தார்
கரதலங் குவித்துக் கண்பனி சோரக் காமரு புருரவா வாதிப்
புரவலர் பலருங் கண்டுகண் டெவகைப் புணரிவீழ் தனொழுந் திலரால். (1)

சிவகண மனைத்து மித்தரி சனமே திப்பிய மென்றுவப் புற்ற
பவமெனும் புணரி சுவற்றினே மென்று பாராளார் பலருமுட் குழைந்தா
ரவமென லொழிந்த தினியெனவெவரு மறைதர வாங்குநின் றெழுந்து
சிவமணங் கமழுந் தளிவலஞ் சூழ்ந்து சிறக்குமாத் தானத்தை யடைத்தார்.

யாவுமாங் கழுவா யெனுமபி டேக மியைதரப் பெற்றுநன் னாளின்
மேவுமா ணிக்க வாசகப் பிரானார் விரும்புதஞ் சேர்க்கைபுக் கமர்த்தார்
பாவுகீர் மிகுத்த மிதிலவாழ் சனகன் பரவுபு முத்திபெற் றதனை
நாவுமெம் மனமுங் களித்திட வினிது கவற்றிட லுற்றன மாதோ. (௧௦௦)

புருவன் பேருந்துறையடைந்து திருவிழாச்செய்தபடல்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௪௭௩.

சனகராசன் முத்திபெற்றபடலம்.

வாத ளூர்தம்
பாததாமரைப்
போத வாழன
மேத நீங்குமே.

(க)

வேறு.

வாலிபயி நகட்டகட்டு வாளைவெடி கொண்டுவிழிக்
காலியரம் பையர்வெருவக் கற்பகத்தின் கழுத்தொடிக்கும்
பூவியலும் பெருவளஞ்சால் விதேகமெனப் பொலிநாட்டின்
மேவியபொன் மதிலுடுத்த மிதிலைமா நகர்வாழ்வோன்.

(உ)

கலைபலவுங் கற்றுணர்ந்தான் கற்பகமுஞ் சமழ்ப்படைய
வலைவில்கொடைத் தொழில்பயின்ற னாசரெலாம் பணிகழலான்
மலைபொருவு திண்டோளான் மாண்புசா நத்துவந்தேர்
தலையறிவின் தலையடிமந்தான் சனகனெனு மியற்பெயரான்

(ஈ)

அனையவன்றத் துவமுணர்ந்த வாசிரியன் றுனையடையும்
வினையமுளத் தொன்றுகொடு விசேடவிலக் கணம்படைத்துப்
புணையவுள ருடச்செருத்தற் புனிற்றாக்க ளோரிலக்க
நுனையமிளிர் ஞாத்தொருத்து நகர்ப்புறத்தோர் சார்கிறுவி.

(ச)

புரவுபுரி பவர்களையும் போதுமா றுங்கமைத்துப்
பரவுமிலை தத்துவந்தேர் பனவர்கொளக் கடவரென
வுரவுமுர சறைவித்தே யுவந்திருந்தா னக்கர்லை
விரவுவள வந்காட்டு வேதியரியா வருமுணர்வார்.

(ஓ)

பொன்னினலங் கரித்து மிளிர் புனிற்றாக்கள் கவர்வதற்கு
நன்னிலைமைத் தத்துவந்தேர் நலஞ்சிறிது மிலமாளே
மென்னினர சனுமதியா னிருக்கும்விருத் தியுந்தவிர்ப்பான்
பன்னினைவ னாவதெனப் படருழந்தா ருனவோரும்.

(ஔ)

அன்னபொழு தியாக்கியவுர்க் கியுனையடைஇப் பணிந்தெழுந்து
மன்னவன்செய் திறமுரைத்து மறையவர்கு ளாமணியே
பன்னரிய பராபவமாம் பரவையழுந் தினநீயே
மன்னவொரு புணையாகி வாழ்விப்பா யென்றிரந்தார்.

(ஐ)

அரசர்திர வியங்கவர்த லடாதீனினுந்தானம்
பீரசுமையா தேற்பதனும் பசுத்தானம் வாங்குதலோ
விரசுவத னினுங்கொடிதா மெனத்தரும னூல்விளம்புங்
கரசாரண மேற்கவியங் கக்குலையு மாணாலும்.

(அ)

இரந்தமறை யவர்கிமித்த மிரப்பாமென் றொருப்பட்டுச்
சுரந்தகரு ணையனாகித் தொக்கவவ ரொடுமெழுந்து
வரந்தழையுந் திருமிதிலை மாநகரின் புறம்வந்து
பரந்தபசுக் களையேற்றோழ் பனவர்கீர் கவர்மினென.

(ஆ)

மறையவர்த முத்தரியம் வாங்கியரை யுறயாத் தே
நீறைசிகழி யவழ்த்து தறி நெருங்கமுடிந் தனரொருப்பட்
டறைகுடஞ்சுட் டொவ்வொன்று கவர்ந்தகம்புக் கனீரப்பாற்
குறைவிண்முனி வரன்சனகன் கோநதூரத் னூட்புகுந்தான்.

(க)

இனியபசுப் புரந்தவர்க ணடந்ததனை யிறைக்கியம்ப
முனிவரவு தெரிந்தவனு மெதிர்கொண்டு முன்பணிந்து
நனியமையு முகமனுரைத் தழைத்துநடந் தன்னலஞ்சார்
தனியமைதன் னிருக்கைபுகூஉத் தழுவுமா தனத்திருத்தி.

(கக)

அருக்கியமுன் னாயபுநிந் தஞ்சலித்து நின்றிடலு
மிருக்கெனவம் முனியுரைப்ப விருந்துவினா வுதல்செய்வான்
றிருக்கிளர்மா தவரேறே செவ்வியதத் துவளுந
மிருக்கின்முடி புரைத்தபடி யெனக்கியம்ப வேண்டுமென.

(கஉ)

மன்னவபக் குவர்க்குரைப்ப தல்லாது மற்றையர்க்குச்
சொன்னவர்க ளவரோடுந் துனையநர கழுந்திடுவா
ரின்னவற நினக்குரைத்தற் கிழைக்கிலையா லினிதுரைப்பேன்
பின்னமறக் கேளென்று பேசுவா னம்முனிவன்.

(கங)

அத்திபா திப்பிரிய மாரிடத்து விளங்குவதோ
வொத்தியன்மற் றவருணர்வா ருணர்வரோ மற்றையர்கள்
சத்தியமாய்ச் சகத்தாயச் சகத்திற்குக் காரணமாய்ப்
பத்தியுளா யதினவிளங்கு பற்பலப தார்த்தமாய்.

(கச)

ஆப்பதார்த் தத்தினுக்குக் கருத்தாவா யஹசான்னா
யொப்பவெலார் தானய்த்தா னல்லாதா யுறுமணுவாய்ச்
செப்புமசத் தாயுருவ மருவமொடு சேரவத்தை
பப்புமைங்கோ சங்களிந்தி ரியங்குணங்கள் பாரியதாய்.

(கஊ)

வாக்குமனா தீதகோ சரமாய்மற் றுண்பெனொடு
போக்குமலி யல்லாதாய்ப் பொலிகின்ற தேபிரம
நீக்குதலின் றாதலதிது நிகழ்குரவ னுபதேசந்
தேக்குதலா லெலாம்பிரம மெனத்தெரித லேவித்தை.

(கக)

அடுத்ததிது நானென்ப தவித்தைமூன் றுவதிதே
யெடுத்தசக லமும்பரித்தி யாகஞ்செய் தின்பதுன்பம்
படுத்தசம மாப்பெரியர் பயிற்சியொடும் பிரமநிட்டை
தொடுத்ததிதத் தொடுகூழித் துணிவுபெற விருப்பதவும்.

(க௭)

ஆன்றசக லமும்பிரம மாகச்சிந் திப்பதுவு
மேன்றதன்செய் கையனைத்து மிரும்பிரமச் செய்கையென
ஆன்றவுட்பா விப்பதுவு முயர்ஞான மாமிதுவே
சான்றநா லாவதெனச் சாற்றுவர் ஞானியரே.

(க௮)

ஒப்பிலதாய் வியாபகமா புறுசுந்ததைக் கொடுப்பதாய்த்
தப்பிலபர மாய்வாசா மகோசரமாய்த் தழைவதுவே
செப்பரிய தேயமிஃதைந் தாவதுதி யானமெனின்
வெப்பிலுரு வருவிரண்டாம் விளம்பிஃதா றுவதுவே.

(க௯)

சாக்கிரஞ்சொப் பனஞ்சுழுத்தி துரியமது தனைக்கடத்த
னீக்கமிலா விவையவத்தை நிகழிவையே ழாவதாம்
போக்கருஞ்சத் துவமிரா சதம்புகர்த்தா மதமென்னத்
தேக்குகுண மொருமூன்றா மத்திறமுஞ் செப்புவாம்.

(௨௦)

வெள்ளியது பெருங்கருணை மேவியது சத்துவமே
யொள்ளியசெம் மையதார வாரமுள திராசதமே
நள்ளியகார் கிறமவித்தை கயந்ததுதா மதருஃமே
வள்ளியவெட் டாவதிவை யென்றுணைப்பார் மாண்புடையோர்.

(௨௧)

பூதகா ரியமாகிப் பொருந்துமிரு வினைக்கேற்ப
வேதமொடு சுகநுகர்த்தந் கேதுவா யதுதூல
மாதசலிந் தியம்பஞ்சப் பிராணன்மனம் புத்தியொடு
குதமையா யோகசா தனமாகுஞ் சூக்குமமே.

(௨௨)

அருவாகி யறிவினுட னறிபுரமை புடையதுவாய்க்
கருகாத ஞானமீயோ காதிகட்குக் காரணமாம்
பொருவாத காரணமும் மூவகையாய்ப் புணருடம்பே
வெருவாவொன் பதாவதென விரித்துணைப்பார் மேலோரே.

(௨௩)

தூலத்தே யுபாதியெலாந் தொஃப்மொருந்து மன்னமய
மேலுக்கன் மேந்தியமைம் பிராணனொடாம் பிராணமயஞ்
சாலனா னேந்திரியந் தழுவியது மனோமயமே
கோலவவற் றொழிபுத்தி கூடுதல்விஞ் ஞானமயம். (௨௪)

மாற்றரிய மனோமயம்விஞ் ஞானமய மாமிரண்டிற்
ஞோற்றியவான் மாவறிவே சொல்லுமா னந்தமய
மேற்றமிகு மிவைபஞ்ச கோசமெனீ வியம்பிடுநூல்
சாற்றரிய பத்தாவ திவையென்றே தக்ககோடி. (௨௫)

நால்வகைத்தோற் றத்தினுமாய் நக்கசரீ ரங்கடொறுஞ்
சாலவியா பித்தனைத்து ஈடத்துவதே தருசீவ
னேலுமூந்தி மேற்களக்கீ றியைகமலத் தகரவெளி
போலுமதணிடம்பன்னொன் றுவதிது ஓவனப்புக்ல்வாரா. (௨௬)

கருமனா னேந்திரிய மொருபதந்தக் கரணநான்
கொருவரிய வாயுவைவந்திவ் வுரைதருபத் தொன்பதொடும்
வெருவரிய மாயையொடு மிகக்கூடிப் புசிப்பதுவே
தருபோத்தா விதுபனிரண் டாவதெனச் சாற்றுவார். (௨௭)

மருவுடம்பி லபிமானம் வயங்கியெழ விராட்டேயா
யொருவிலிர ணியகருப்ப மாயுவக்கு மீச்சுரமாய்ப்
பொருவறமே யதகருத்தா புகல்பதின்மூன் றுவதிது
வருபுவியி லவ்வருணச் சிரமங்க ளுக்கேற்ப, (௨௮)

ஆற்றுநிட்கா மியகரும மிதுபதினான் காவதுவே
தோற்றுருர வன்சேவை தூயவான் மவிசாரம்
போற்றுபெரி யவரிணக்கம் புகழும்வே தாந்தநடை
மாற்றரிய காரியமாம் வருபதினந் தாவதிது. (௨௯)

ஏன்றவர் தனத்திருந்தே யியங்குமிரு வளியடக்கித்
தோன்றவா யுவையெழுப்பிச் சொலும்பிரம ரந்தரஞ்சேர்ந்
தான்றவா னந்தரச ராயசமுத் திரத்தழந்தன்
மான்றலிலா யோகமிதே வருபதின றுவதுகாண். (௩௦)

ஏலுவிரு தயகமலத் தெழின்மாயை விராய்ச்சகத்தைப்
பாலனஞ்செய் பவன்புருடன் பகர்பதின் ழாவதிது
சாலவெலா மழிந்துமழி யாததாய்க் கரணமாய்
ஞாலவலி லவ்வியத்த நருபதினெட் டாவதிது. (௩௧)

அவ்வியத்த முதித்தொடுங்கி நாமமா திகளடைந்த
செவ்வியவா னவர்வியத்தர் செப்புபத்தொன் பதாவதிது
கவ்வியமெய் கோசந்தத் துவமனைத்துங் கடந்துமிளிர்
திவ்வியமேன் னமயதான்மா செறியிருப தாவதிது.

(௩௨)

அழிபவஞ்ச மரித்தியமென் றையமற நினைப்பதுவே
கொழியநான் மாவிருபத் தொன்றினை திதுகுறிக்கொள்
செழிசருவ மும்பிரம மெனத்தெரித லத்துவித
மொழியிருபத் திரண்டாவ திதுவென்றே முன்னுதியால்.

(௩௩)

நூல்பலதே றுபுபவஞ்ச மித்தையென நோக்குபுதா
னேல்பிரம மெனன்மவுன மிருபதின்மூன் றாவதிது
சாலவித்தை தபப்பிரமர் தனைத்தெரிந்து கொளன்மோக்கங்
கோலியிரு பத்துநான் காவதெனக் க-றுவார்.

(௩௪)

துக்கமெலா நிவர்த்தியாய்ச் சுடம்பெறலே யானந்த
மிக்கவிஃ திருபத்தைந் தாவதென விளம்பிடுவார்
தக்கவிவை யெலாமுணர்நி சனகனே யென்றுணாத்தான்
றொக்கபசுக் கவர்ந்தமுனி யிறைதொழுது சொல்லுவான்.

(௩௫)

இவையனைத்துந் திடப்படுதற் குபாயமெவ னெனக்கேட்ப
நவையிறவு மியன்பாற்போய்ப் பெருந்துறைமான் மியநயந்து
செவையுறக்கே னெனவிடுத்துத் தீர்த்தானச் சனகனும்போ
யவைவியக்குத் தவுமியனை யடைந்தனைத்துந் தெரிவித்தான்.

(௩௬)

சொன்னவெலாஞ் செவியேற்றுத் தூயதவு மியமுனிவன்
மன்னவநிற் கம்முனிவன் மாயாவா தம்புகன்றா
னன்னதுணர்ந் தவர்க்கென்று மையர்பெருட் துறைப்பெருமை
பண்ணுப்புழு தென்றதன்றோஞ் சிறிதுபகர் தரத்துணிந்தான்.

(௩௭)

சத்தியமே யாமுணாப்பாஞ் சனகபுர வலகேண்மோ
சத்தியமா கியபிரமஞ் சுகத்தாயிற் றென்றுணாக்கிற்
சத்தியமென் பதுதீர்ந்த சத்தியஞ்சார்ந் ததுகண்டாய்
சத்தியனா லதுவென்றே சாற்றுவரோ தக்கோரோ.

(௩௮)

காரணமாம் பரஞ்சுகத்தாங் காரியுமா கியதென்னிற்
காரணத்துள் ளதுசுகத்தாங் காரியத்து முளதாமே
காரணஞ்சித் தாஞ்சுகத்தாங் காரியமுஞ் சித்தெனச்சொல்
காரணந்தான் மாயையெனக் கணாந்தாலெக் குற்றமும்.

(௩௯)

அருவமிலை யுருவமிலை பிரமத்திற் சென்றறைந்து
மநீஷுவறு தியானமிரு வகையவைநிட் களஞ்சகள
மொருவரிய தெனப்புசலி னுணர்த்தவிலை யார்க்குரிய
வெருவமைய முன்னொடுபின் விரோதமுற வென்றாலே. (௪௦)

துக்கமற வொழிதலொடு சுகப்பேறே முத்தியெனின்
மிக்கதுயி லோருயிர்க்கு விளைதலுமற் றதுனாகுந்
தக்கதலா மாயாவா தத்துளகும் றங்கூற
லுக்கமணற் சோற்றிடைக்கல் லாய்திறத்தை யொக்குமால். (௪௧)

முதுமுனிவ னுணைமருட்ட மொழிந்திற முணராதே
யிதுபொருளென் றுளங்கொண்டா யென்றுதவு மியனியம்பக்
கதுமெனவம் மிதிலையர்கோ நெழுந்துகான் மிசைவீழீந்து
பதுமனுமெனவ் வாயடி யேற் குண்மைநெறி டுகவென்றான். (௪௨)

என்றமொழி செவியேற்றே யிருங்கருணை தலைசிறப்ப
வன்றலிலாச் சிவதிக்கை யாற்றியடி முடிசூட்டி
நன்றமைய முப்பொருளும் புருரவற்கு நவின்றபடி
யொன்றவுணாத் தவன்மயக்க மனைத்துமொழித் தருளினான். (௪௩)

பெருந்துறைமான் மியமனைத்துஞ் சிந்திக்கும் படிபேசிங்
குருந்துறையும் பெருமானைக் குலவுயோ கார்பிகையை
யிருந்துறைபோற் திருவாத ளுரடிக ளிணையடியை
வருந்துறையா வைபுமாற்றி வணங்குதிபோ வெனவிடுத்தான். (௪௪)

ஒரொருகா ரணம்பற்றி யுதித்தநூல்களைவிலக்கிங்
சீரொருவாத் திருவருளே காரணமாச் செனித்தெழுந்த
பீரொருவா வாகமநூற் படியொழுஞ் சிறம்பூண்டு
பேரொருவா முகத்துவஞ்சால் பெருந்துறையைய வந்தடைந்தான். (௪௫)

கந்துமுறி கடாயானைக் காவலன்பு ருரவன்றான்
முந்துவழி படுமுறைமையுமுழுவதும் னுளங்கொண்டான்
சிந்துதலி லாத்தரங்கித் தீர்த்தமெலாம் பேரய்ப்படிந்து
நந்துபுகழ் வெண்ணீறுங் கண்மணியு நயந்தணிந்து. (௪௬)

மனுவரசா மைந்தெழுத்து மானதமா கக்கணித்துப்
பனுவன்மறை முழங்குதிருத் தளிபுகுந்து பணிந்தேத்தித்
தனுமதியின் மிதுனமதித் தணிச்சாறு சேவித்தே
யினுமவட்செய் வனவனைத்து மியற்றியுலப் புறவமர்தான். (௪௭)

ஆயபுகழ்ப் பெருந்துறையெம் மான்மக யகர்தோன்றி
நேயமிக மாஞான சனகனென நிலவிடுவாய்
தூயவவின் ஞாதியென வருள்புரிந்து துணையடிகீழ்
மேயகலப் பின்பருளி வீண்ணவர்வாழ்த் திடமறைந்தார்.

(சஅ)

மன்னபுகழ் மிருசனகன் மாயாவா தத்தையொரீஇப்
பன்னுசிவா கமப்பாவை படிந்துமுத்தி பெற்றதிற
முன்னுமுப புராணத்துட் பார்க்கவமு டொழிதருமா
லின்னுமது கொளறெளிவா மிதுகோடற் பொருட்டன்றோ.

(சக)

நேயமிகு முனிவர்கா ணீடுபுகழ் மிருசனகன்
பாயதிரு வடிக்கலப்புப் பற்றியவா நெடுத்துணைத்தார்
தூயகுணஞ் சிறிதுமிலாத் துட்டமறை யோனொருபெண்
மேயபெருந் துறைமேலிப் பெற்றதிறம் விளம்புவாம்.

(சு)

சனகராசன்முத்திபெற்றபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கடுஉங்.

அ த ர் ம னு ம் இ ல க் கு மி யு ம் முத்தியடைந்தபடலம்.

வாத லூரெம் வள்ளல்பொற்
பாத தாம னாப்புத
ழோதவோத வோதமா
மேதமோடி மின்பமே

(ச)

நன்மை மேய நருமதை
வன்மை மேய மாக்கரை
வின்மை மேய வேதியர்
பன்மை மேய தொருபதி.

(உ)

வேறு.

அன்னபதி வேதபுரி யெனும்பெயர ததில்வாழ்கோ
பன்னருறு லுணர்நிரியம் பகனெனச்சொ லியற்பெயரா
ன்னன்மறை யவன்முன்னு ணவின்றி வினப்பயத்தா
லென்னகொடு மையுருருவொன் நெடுத்தனவோர் மகற்பெற்றான்.

(ங)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம். ௧௯௯

அந்தமகன் செயனோக்கி யதர்மனைப் பெயரிட்டார்
சந்த்மிகு மந்நகரா ரப்பெயர்தாங் கியகொடியோன்
கந்தடுவங் களியானை கடங்கொண்டு திரிவதென
வெந்தவிட னுந்திரிவா னெந்தவிட னும்பொருவான்.

(௪)

மறைமொழிநிந் தனைசந்தி வந்தனைநிந் தனைசிறிதுங்
குறையடையாப் பெரியவநிந் தனையூருங் குறிக்கொள்ளா
நறைமலர்ப்பூங் கொன்றையணி நாயனார் நித்தனைமற்
றறைபலநிந் தனைகளுஞ்செய்தகலிடத்தே யுழிதருவான்.

(௫)

ஒருதினஞ்சில் விடர்குழும் பொருகானத் துட்புகுந்தான்
பொருவரும்பல் குறும்புசெய்து போதருங்கா லாங்கொருசார்
மருவுகிவ முனியோகங் கொடுவதிக வன்மீகம்
பெருகுறமேனை மூடியதாய்ப் பிறங்கவதுகண்டிணந்தான்.

(௬)

இல்லிவழி நோக்குதலு மிருந்தவத்தோன் விழிதோன்றப்
புல்லியவீ தென்னையெனப் பொருக்கெனவோர் வளர்கொண்டு
சொல்லியவவ் விழிகுன்றான் றுனையோ கந்தவிர்ந்து
கல்லியதிந் கினன்வன்மீ கஞ்சிதைத்து வெளிவந்தான்.

(௭)

அடுகினங்கொ ளம்முனிவ னதர்மன்முக மெதிர்நோக்கிப்
படுசொடிய மாபாவி யென்செய்தா யெனப்பதைப்பக்
கொடுமையெவன் செய்தனன்கா கோதரங்கான் மணியென்றே
முடுகியிது செய்தன்னின் செங்கணென முன்னுதேன்.

(௮)

என்றுசொல மிகச்சிறி யெழுநாவோ னினுங்கொதித்துக்
கன்றுகொலை முதற்பாத கங்களுக்கோர் குழிகியா
யன்றுபுலைச் சார்புற்றே யலைநீர் யினச்சபித்து
வென்றுமிளிர் சிவமுனிவன் வேறிடம்பார்த்தெய்தினான்.

(௯)

விடரொடுமவ் வனந்தீர்ந்து விடன்மடனா கியவதர்மன்
சுடர்பொருவு தந்தையுறையி தொன்மனையி னுட்புகுந்தா
னிடர்கெடமற் றவன்புகலு மிதமனைத்துங் கொள்ளாணய்ப்
படர்செயலோர்ந் தவன்றுறவு பற்றியொரு வணம்புகுந்தான்.

(௧௦)

ஆவயினோர் மரச்சூழ லகம்புகுந்து பணிதவிர்வ்பான்
மேவவொரு புலித்தோலை மெய்ப்போர்த்தி யோகிருந்தா
னேவவிய லாவதர்ம னிச்சைவழி யொருகதைகொண்
டாவவெனப் பயிர்வானவ் வனத்துமொரு காணடைந்தான்.

(௧௧)

செறிமரத்துண் மாலைவாய்ச் சென்று புலியிருந்ததென
வறியதர்மன் பின்புறம்போ யங்கைத்தண் றெவோங்க
முறியவொரு புடைபுடைப்ப் முடிந்தானப் பிதாமறையோன்
கெறிகொள்பிதா வென்றறிந்து நினைவிலனாய் நீங்கினான்.

(௧௨)

நீங்கியவன் கொலைப்பாவ கிழல்போலத் தொடர்ந்துவா
லேங்கியிரு பசிதாக மிரியாத நனிவருத்த
வாங்கியலுங் கொடும்பாவி யனித்தாகக் கண்ணுற்றான்
வாங்கியவெஞ் சிலைமறவர் வழியலைத்து வாழ்சேரி.

(௧௩)

அந்தமறச் சேரியிற்போ யலகினேன் பசியாலென்
றந்தவுரைத் தழுதானம் மறவருமுள் னிரக்கமுற்றே
யிந்தமறப் பன்றியினு னெடுத்துநக ரெனவளித்தார்
நந்தவது நுகர்ந்துபசி தவிர்ந்தானீர் நசைமிக்கான்.

(௧௪)

எண்ணீரு மன்புடையா ரிறத்தனினைத் தழுதாலுங்
கண்ணீரோர் துளியும்வெளி காட்டாவிக் காட்டகத்தே
தண்ணீரெங் ககப்படுமென் றுளநைந்து தடுமாறும்
புண்ணீர்மை மனத்தானுங் கொருகுழல் போய்ப்புக்கான்.

(௧௫)

அதுபழையர் வாழ்சேரி யாவயிற்பன் மிடாவீர்தின்
முதுகணிறைத் திருப்பதுகண் டெவந்தானாய் முன்னேடி
யிதுவிசைசய் பவராரென் றெண்ணுனாய் மோரென்றே
நதுமெனமொர் தையின்மொண்டு கடகடெனக் குடித்தனனால்.

(௧௬)

குடித்துநனி தேக்கெறிந்து கொண்டீர் நசைதவிர்ந்து
வெடித்துவரா லெழுவுவி மென்பிணநன் னிலம்புக்கா
னொடித்துமதி யினவெறிமே னொக்கலா லுயர்பிழிபு
மடித்துநர குய்த்திகொ மத்தாகந் தடித்தநால்.

(௧௭)

முன்செய்த வினைப்பயனை மோசிக்க வல்லவரியார்
தன்செய்கை யத்தனையுந் தவறென்று கருதான
யென்செய்கை யிதற்கென்றே யெண்ணியெண்ணி மாழாக்கும்
புன்செய்கை யானுங்கோர் புலைச்சிதனைக் கண்ணுற்றான்.

(௧௮)

கண்டவுடன் மாரவேள் கடுங்குண்கட் கிலக்காகி
யண்டமுழு வதம்பரவு மரியபழிக் காளானான்
கொண்டவுவப் பொமுவணைர் குறுகியொழி வருங்காம
மண்டவவன் கைப்பிடித்தான் மற்றவளு முடன்பட்டான்.

(௧௯)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம் ௨௦௧

அழுக்குடைகா வதநாற வருவருப்பீரான் நில்லானாய்
 மீழக்கவமு தாயமைந்த முற்றிழையே யென்னவியந்
 திழுக்கமைவா யூறலுமுண் டேந்தல்குற் றடம்படிந்து
 விழுக்கவிண்மே ழுறத்துய்த்துப் பெருங்காம விடாய்தீர்த்தான். (௨௦)

அடிசில்புலா லெடுத்தவளே யருத்தவினி துவந்துண்டு
 கொடியனா வயிற்பயிளாட் கொடுங்கள்வார் வாய்க்கடைஞர்
 தடியெடுத்து வெரிப்புடைத்து முடுக்குதலுந் தளர்த்தோடி
 முடிவில்புகழ்ச் சாபாலி முனியுறையுட் கருகானான். (௨௧)

புலையாகன் தனரன்னான் புண்ணியவம் முனிமேய
 நிலையுராச் சிரமஞ்சார் நெடுவனத்தை யகலானா
 யலைதருநா ளெப்பவத்தோ வவன்செய்த நல்வினையாற்
 கலையுனாமி முனியவனைக் கண்வெதும்பிக் கண்ணுற்றான். (௨௨)

ஒதியா லவன்றன்மை யுள்ளவெலா முணர்ந்தானா
 யாதிரா யகனையென் றனைத்துலகும் புகன்முனிவ
 னேதியா மிவற்கியற்ற லெனக்கருதிக் கமண்டலநீர்
 மாதியா னம்புரிந்து வாரியிறைத் தன்னவன்மேல். (௨௩)

அன்னநீர் தோய்தலுநல் ஸறிவுசிறி துதித்தெழுந்த
 தென்னநாஞ் செய்தோமென் றிரங்கியவ னடிவீழ்ந்தான்
 முன்னமியா வரும்புரியாப் பாவமுயன் றனைபுரிந்தாய்
 சொன்னதிங் கொழிக்கும்வகை யென்றுணிந்தாய் சொல்வென்றான். (௨௪)

அடியனே னாதனறி யேனெல்லா மறியும்வித
 மூடிபுரீ புகறியென முன்பணிந்து வேண்டிதலுஞ்
 செடியவாங் கானகத்தே சென்றுசிவ முனிவிழியிற்
 கொடியவளார் கொடுகிண்டிக் கொடுஞ்சாப் மேற்றனையால். (௨௫)

நெடியகதை கொடுபுடைத்து நிகழ்தந்தை யுயிருண்டாய்
 கொடியமற வர்களருத்துங் கொலைப்பன்றி யூனுகர்த்தாய்
 வடியமையக் குடித்துவந்தாய் வன்புலைச்சி முலைதோய்ந்தாய்
 கடியவனுல் குணவயின்றாய் கடையைநீ யெனப்புகன்றான். (௨௬)

சொற்றமுழு வதுங்கேட்டுத் துண்ணென்று நெடுங்கி
 முற்றவுளம் பதைப்பதைத்து மூர்க்கனே னுய்யும்வகை
 யுற்றவழி யருளென்ற னோங்குதவச் சாபாலி
 பொற்றகிற முளங்குறித்து நின்றானப் பொழுதின்கண். (௨௭)

குலவுகாம் பீலிவளர் கோபால சாமியெனு

நிலவுவயி ணவமறையோ னிகழுமவன் மனைக்குரியா

நிலவுபுணா செவ்வாயா னிலக்குமியென் றெருபெயரான்

அலவுகொடுங் குணம்பூண்டான் கணவன்மன மழிந்திருந்தான்.

(24)

அயலார்தோன் கலப்புறம்பே ராசையுளான் மணவாள

னியலார்நன் னயமொழிக ளெள்ளளவுங் கொள்ளாளாய்

வியலார்தன் புன்றொழிலே மேற்கெண்டா ளதுகண்டு

மயலார்மற் றவட்சினந்தான் வைணவனா மக்கொழுநன்.

(25)

ஊறாக நீயிருந்தர் லொன்றுமுற்றா தெனக்கென்று

மாறாக நஞ்சுட்டி மடித்தாளக் கணவனைப்பின்

வேறாகத் தன்செயலே மேற்கொடலைத் தொழிந்ததற்குப்

பேறாகக் கொள்ளிவாய்ப் பேயாகி யுழிதருவான்.

(26)

அந்தவனத் தகஞ்சார்தா ளந்தணன்முன் பணிந்துநிற்கும்

பந்தியிடு மதர்மன்முகம் பார்த்தனன்பற் றுறநினைந்து

முந்தவழல் வாய்திறந்து முடுகுதலு மவனடுங்கச்

சந்தமுனி யுங்காரஞ் செய்துதடைப் படுத்தினான்.

(27)

ஆயவண்மற் றம்முனிவ னடிபணிந்து குணங்கிணக்கு

மேயதியற் றிடநினைத்தேன் விலக்கியதெ னிவ்வுருவம்

போயதெனப் புரியிலையேற் புன்மையனைக் கொடுவென்றா

னாயகவம் முனிவரனு நகைத்திதுகூ றுவதானான்.

(28)

புருடனைக்கொன் மாபாவி போற்றியென மொழிந்தார்க்கு

மருடனைக்கொல் யோகாம்பா வெனப்புகளின் வாயார

வருடனைக்கொ லதர்மாநீ யான்மறா தாவெனச்சொ

லிருடனைக்கொ லிருவீரு மெய்துவீர் பெருந்துறைக்கே.

(29)

பெருந்துறையென் பதுபாண்டி நாட்டகத்தே பிறங்கிமொங்

கருந்துறைத்தீர்த் தங்களெலா மடைந்துநா டொழுத்தோய்மின்

குருந்துறையும் பெருவாழ்வைக் கோமளயோ காம்பிகையை

மருந்துறைநோய்க் கெனத்தொழுது வழிபடுமி னினுஞ்சொல்வாம்.

(30)

அருளான்ம னாயருக் கன்னையேந காம்பிகைக்குத்

தெருளாள்வோ ராட்டியநீர் தேங்குதொட்டிக் களையடைந்து

வெருள்சாரா விதமொண்டு மொண்டாடி வெண்ணிறே

பெருளாக நனைந்துடம்பெ லாம்புனைமி னினும்புகல்வாம்.

(31)

அதாமனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலம் ௨௦௬

அன்னரீ ருடற்பிணியு மமையாத் புலிப்பிணியு
மென்னபா தகமுந்தீர்த் திடுவதுசத் தியங்கண்மர்
சொன்னமார் திருவீதி வலஞ்சூழ்மின் றுதித்திடுமின்
பன்னமே வாச்சிறப்புப் படைத்தயவீர் போமென்றான். (௩௯)

அந்தமுனி வரன்பாத மன்புகொடு துதித்திறைஞ்சிச்
சந்தமிகு பெருந்துறையார் தலஞ்சாரும் வழித்கொண்டு
மூத்தவவ னான்மநா தாவென்று மொழிதருவான்
பிந்தவிவள் யோகாம்பா வென்றுபே சுபுநடப்பான். (௪௦)

ஓயாம விருவோரு முணாக்குமா மந்திரத்தாற்
சாயாம லோங்கியபா தகமனைத்துந் தலைசாய்ந்த
மாயாம லன்போங்க வந்துபெருந் துறையடைந்தா
ராயாமன் முன்னநா ளடுகொடும்பா தசம்புரிந்தோர். (௪௧)

தூயபெருந் துறையடையப் பேயுருவர் தொலைந்தவட
காயவதர் மனும்பிரம தேசுமரீஇ யவனான
பாயபுகழ்ச் சாபாலி முனிவரன்பன் னியபடியே
நேயமுற விருவோரு நிதமுஞ்செய் தேத்தெடுப்பார். (௪௨)

மிடைகொடுமை பலசெய்த வெவ்வினைக்கே யாளாகிக்
கடையரினுங் கடையேனாய் நரகமெலாங் கைக்கோடற்
குடையவனு யுடைந்துழலிவ் வொருத்தினையு மாட்கொண்டா
யடைசெறிபைங் குருந்தவனத் தண்ணுவோ வண்ணுவோ. (௪௩)

பொல்லாத பாவமெலாம் புரிவதற்கே யுடம்பெடுத்தே
ஹெல்லாத நரகமெலா மொருங்குதுளை வதற்கமைந்தேன்
கல்லாத கடையேனைக் கைகொடுத்தா டலுந்தருமோ
வெல்லாத வளங்குருந்த வனத்தமரும் வித்திகவோ. (௪௪)

பஞ்சமா பாதகமும் பன்னாளுஞ் செய்துழன்ற
வஞ்சனே னித்தலத்து வருவதற்கும் யோக்கியனோ
தஞ்சரீ யென்றடையுந் தண்ணளிசெய் தாட்கொண்டா
யஞ்சுமார் துறைக்குருந்த வனத்தமரு மண்ணுவோ. (௪௫)

அருவருக்கு மெனையுரின தடியருளுஞ் சேர்த்தாண்டாய்
பெருநெருப்புக் கிரமிலை யெனப்பேசல் விளக்கிடவோ
திருவிலிக்கோர் கதியில்லை யெனத்தேர்ந்த திருவுளமோ
மருமலர்ப்பைங் குருந்தவன வள்ளாளீ யருளென்றான். (௪௬)

புருடனைக்கொல் பாவியான் புண்ணியசே பெற்றப்படுகின்
 னருடனைக்கொள் வதற்கடைந்தே னழகிறே யழகிறே
 வெருடனைக்கொன் மடியாரா மேன்மேலு முயர்த்திமிரு
 தெருடனைத்தந் தருள்கருணைச் சிவயோகாம் பிகைத்தாயே.

(௪௪)

விதவையெனற் கிருபொருளு மேவவுழ லிவ்விழிநாய்
 கதவயிர நமனழுத்துங் கருகரகப் பெருங்கடற்கோர்
 மிதவையென நின்னருடந் தாட்கொண்டாய் வியப்பிதுவே
 சிதவயிரக் கலன்பூண்ட சிவயோகாம் பிகைத்தாயே.

(௪௫)

நாயுருவிற் கடையாசி நரகுழக்கப் போமெனது
 பேயுருவத் தவிர்த்தாய்நின் பெருங்கருணைத் திறமென்னே
 சேயுருவிற் கிரங்காரியார் சிவயோகாம் பிகைத்தாயே
 வேயுருவத் தோளாயென் நிலக்குமியு மிகத்துதித்தாள்.

(௪௬)

அதர்மனென்போன் நன்பெயர்முன் னகன்றவொரு பெயர்புனைந்தான்
 பதம்ருவு மிலக்குமியு மிலக்குமியே யெனப்பட்டா
 ளிதமருவுந் தனுமதியி னெய்துபெருந் தரிசனத்தின்
 சுதமிலிரு முதுகுரவர் களுமிவர்க்குத் துணைந்தருள்வார்.

(௪௭)

மறையோனைக் கணநாத னுக்கிவளர் திருக்கைலை
 யுறைவாயென் றுய்த்தனரா லாட்கொண்ட வுமாபதியார்
 கறைதீரு மவ்வனாநம் பணிசெய்யுங் காதலியாய்க்
 குறைதீர வுறையென்றா ளிலக்குமியைக் கோமனையே.

(௪௮)

வாளுடையப் பொலியும்விழி யிலக்குமியை மறைக்குவத்துத்
 தாளுடையப் பிறந்தானே யாளுடைய தன்மைகண்டே
 வேளுடைய விழிதிறந்த பெருந்துறைவாழ் வித்தகரே
 யாளுடைய ராளுடையா ரென்றகில மெடுத்தேத்தும்.

(௪௯)

மிக்கதவச் சாபாலி யருள்வழிமே விருவோரு
 மிக்கபுகழ்க் கைலாய மேயதிற மெடுத்துரைத்தா
 மிக்கவளப் பெருந்துறையுண் மேவியமற் றொருகால்வர்
 மிக்கவருட் டிறம்பெற்று விளங்கியகா தையுமவிரிப்பாம்.

(௫௦)

அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கருளந்.

வேடன் முத்திய நால்வர் . அருள்பெற்றபடலம்.

புத்தியெய் துளர்களும் பொலிசு வர்க்கமுற்
சித்தியெய் துளர்களுந் தீரத் தீர்த்தியர்
முத்தியெய் துளர்களு முனிவர் வாதலூர்
சித்தியர் திருவடி. நேசித் தார்களே.

(க)

வேறு,

ஓங்குமல யாசலத்தி னொருசாருள் ளதுண்மை
தேங்குதிருமுருவாத சிலைவேடர் செறிசேரி
யாங்கெறிஞத் தடிபறிகொல் லெனுமார வாரமலாற்
பாங்குபெறு மிரக்கமொழி யெந்நாளும் பதெனிலை,

(உ)

அனையகுறச் சேரியிடை யாழிசு ழிலங்கையிடை
வினையகிசா சரர்குலத்துள் வீடணன்போ லொருவனுள்ள
ரிர் சிவலிங்க மாலைபுனை தருமுடியா
பெருமா னடிக்கன்பு நீங்காதான்.

(ங)

ஆன்னவனுக் குரியமனை யாளிரதி யெனப்பொலிவாள்
பன்னருங்கற் பினிற்சிறந்தான் மணவாளன் பணிபுரிவா
ளின்னமுத நிகர்வளோ டியல்குறவ னிறடி வினைத்
தென்னகிழங் குங்கவரா வினிதுண்டு வாழ்தருநாளன்.

(ச)

ஆயகிரா தச்சேரிக் கதிபனா மொருகொடியோன்
மேயவவன் மனைவியெழில் விழைந்தொருநாட் கண்ணுற்றான்
பாயமத வேள்விக்கும் பல்கணையாற் புண்ணுற்றா
னையவினிச் செயலாவ திதென்றே யெண்ணுற்றான்.

(ஞ)

தன்னுடைய கணவனுயிர் தபச்சாடி னுலன்றி
மின்னுடையப் பொலிமீருங்குல் விரும்பெனக்கு வசமாகான்
முன்னுடைய நல்வினையான் முடிப்பதற்காம் வலியுள்ளேன்
கொன்னுடைய வில்காலங் குறித்தபடி செயல்வேண்டும்.

(க)

என்றுகரு தியதுணர்ந்தா னென்செய்வேன் சிவனேயென்
தன்றமனை வியுந்தொடர வந்நின்றும் வெளிப்பட்டித்
துன்றுமிரா வழிநடந்து துட்டன்விழி காணாமே
மன்றுணட கவில்பெருமான் பெருந்துறையை வந்தடைந்தான்.

(எ)

கேடில்பெருந் துறையடைந்த கிராதனூ-மனைவியொடு
காடியவா னவதீர்த்த நயந்தாடி நீறணிந்து
கூடியபே ரருளான்ம காயகர்சந் நிதிருறுகிச்
சாடியவா தனையுடையா னாய்த்தாழ்ந்து தாழ்த்தெழுவான். (அ)

இராமுழுதத் துயிலாநு யியல்வீதி வலஞ்சூழ்வான்
பாபரனே யடியேனைப் பாதுகாத் தருளென்பான்
விராயபகை வன்வலியோன் வெங்கொலைசெய் திடல்சூறித்தா
னராபுணியா யடியேனு னடைக்கலங்கா னெனப்புக்ல்வான். (ஆ)

அற்புமிக விவனிவ்வா நறைதரமற் றவன்மனைவி
வெற்பரைய னினிதீன்ற விளங்கிழையோ காம்பிகையே
பொற்பமையுந் தாயேநின் புத்திரியா னென்னுடைய
கற்புவழு வாவண்ணங் காத்தருள்வா யெனக்கொவான். (க)

இத்தவா நமர்தருகா ளிறவுளர்தங் குலத்தலைமை
யந்தமா பாலியிவ னணங்கொடு மெங்கொளித்தான்
முந்தநீர் கேடுமென முற்றியசில் வேடரொழுந்
தெந்தஆ ருந்துருவிப் பெருந்துறைவத் தெய்தினார். (கக)

மனைவியொடுஞ் சிவப்பிரியம் வாய்தமர்வே டனைக்கண்டு
துணையவிறை யவன்பாற்போய்ச் சொற்றாரப் பொழுதத்தே
கனையிருண்மால் களிற்றுமதன் கடுஞ்சமருக் காற்றாணாய்ப்
புணையிழையங் கையினெழுந்தான் போர்குறித்துப் படைஞரொடும். (கஉ)

வந்துபெருந் துறைபுகுந்தான் மாதேவன் சந்நிதியிற்
கொந்துமலர் புனைந்தகுழற் குறக்கோதை யுடன்பணிந்து
நந்துவிருப் பொடுகிற்கு நல்லவே டனைக்கண்டான்
சந்துவெறி வணக்குறவர் தமக்கிறையோ ளுங்கொடியோன். (கங)

ஏடநீ யெனைத்தப்பி யிங்குற்ற யுய்திகொலோ
தேடவரும் பொருளிறைவற் சேர்வதென வுணராயோ
கூடமனை வியைக்கொடுத்தி கொடாயேனான் னுயிர்வீப்பன்
மூடலிதீத் தொழிதியென மொய்ப்படைஞ ரொடுவனைத்தான். (கச)

அதுதெரிபு நடுகடுங்கி யருளான்ம காயகவோ
முதுவிடமுண் டிலகளித்த முழுமுல காரணவோ
க்துமெனவந் தெனைவனைத்தான் கடும்பாவி யானினிச்செய்
வதுதெரியே னபயமென வாய்திறந்து முறையிட்டான். (கஈ)

வேடன்முதலிய நால்வர். அருள்பெற்றபடலம். ௨௦௭

ஆலமெழ நடுநெடுங்கி யன்றயன்மீர் ஊன்றிட்டார்
சரீலவும்வர் தபயமெனத் தளராத புரந்தனைவெங்
காலனைக்கண் டபயமெனக் கைகுவித்தல் செய்தசிறு
பாலனைக்காத் தவிற்கொன்ற பண்ணவனு நீயலையோ. (௧௭)

வெங்காள மெடுத்தயின்ற விமலவோ யோகமயில்
பங்காள வோமலரோன் படுத்தலையிற் பலிகொண்ட
கங்காள வோகொடியோன் கடியேனைக் கடியாம
லிங்காள வேண்டுமுனக் குன்றமுடைக் கலமென்றான். (௧௮)

புலிவளையப் பதைக்குமான் போற்பதைக்குங் குறக்கொடியு
மெலிவமைநின் மகட்கிரங்க வேண்டும்யோ கரம்பிகையே
வலியவன்பன் மூர்க்கரொடும் வளைத்தனனியா நென்செய்கேன்
கலிபொருமீற் றவற்றுரந்தென் கற்புநிலை காவென்றான். (௧௯)

வருந்தாமே யுலகனைத்து மீன்றெடுத்த மாதாவே
பொருந்தாதா னெனைத்தீண்டிற் போவதொழி யாதெனயி
ரருந்தாருஞ் சயின்றவர்பா லமர்ந்தருளியோ கரம்பிகையே
கருந்தார்வண் டமர்முலாய் காப்பதுநின் கடனென்றான். (௨௦)

ஆம்மையருள் சுரந்தெங்க ளான்மநா யகற்பாராச்
செம்மையடி கேள்பரா முகஞ்செய்கை தகாதென்னக்
கொம்மைவிடை யுடையானுங் குறுமுறுவல் கொண்டருளி
வெம்மையொரா யுதமவன்கை மேவவிடுத்த நுள்செய்தான். (௨௧)

அந்தவாள் கையுறல்கண் டையரு ளெனநெரிந்து
சூந்தமார் வரைக்குறவன் றாப்புலிப்போத் தெனப்பாய்ந்து
வந்தயா வருஞ்சிதைய மாட்டியிறை வனைத்தள்ளி
யுந்தமார் பழுதுநன்கொண் ணேற்றிழிதித் துயிர்குடித்தான். (௨௨)

யாவருங்கண் டதிசயித்தா ரான்மநா யகர்புரிந்த
மேவரும்பே ரருணினைந்து விடாதபெரு விரப்பினெழும்
பாவருந்தன் மனைவியொடும் பரம்பரனா லயத்துள்ளா
லோவருந்தே வாய்கின்றான் மற்றிருவர் திறமுரைப்பாம். (௨௩)

மாதங்க னெனுமொருவன் மனைவிமா தங்கியொடும்
பாதங்க மரியயனா லறியாதார் பதம்பணிவா
னாதங்க மொழிந்தானாய்க் கோடுகுறிப் பதினமைந்தா
னாதங்க வவன்றுதியேவ்விற்றுமொரு திறம்பூண்டான். (௨௪)

௨௦௮ திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

இந்தவிதம் பற்பலநாண் மனைவியொடு பிவனியங்கச்
சந்தமறைப் பொருளானு ரவற்கிரங்கித் தாரணியி
லெந்தவிடத் தினுமுளபுன் மெய்வமெலாங் கோதே
முந்தமகிழ் தரும்பறைக்கு மவ்வாறே மகிழ்முயங்கும். (௨௪)

பறையடித்துக் கோதேப் பிரசன்னப் படுமென்றே
ரறைவரந்தர் தனநீயு மனையவரைக் குறவன்போன்
முறையினிலே சிற்றியென முன்னவன்பே ரருள்புரிந்தா
னிறைமனைவி யொடுகின்ற னிகழுமொரு மாதங்கள். (௨௫)

குறவன்முத லுவருக்குங் கோமான்பே ரருள்புரிந்த
வறமலிகா தையையுரைத்தா மருந்தவஞ்செய் நைமிசத்துத்
திறமலிமா முனிவரெலாம் பெருந்துறைசேர்ந் தருச்சித்து
சிறமலியுந் திருவருள்பெற் றமர்த்ததிந் நிகழ்த்துவாம். (௨௬)

வேடன் முதலிய நூல்வர் அருள்பெற்றப்படல முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கடுகக.

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித் தபடலம்.

சேல்காட்டி மினிர்வயல்குழ் தில்லைவாழ்ந்தணர்தம்
பால்காட்டி வாசகவாச் சியம்பகர வேண்டுமென
மால்காட்டி யீடாச்சபையிற் கைகாட்டி வழிவிட்டார்
கால்காட்டி யெமையாளங் கருணையுடை யுவரானார். (௧)

தாதநெறி முதலினத்துந் தகப்பயின்ற சவுனகன்முன்
மாதவமா முனிவரெலாம் பெருந்துறைமான் மியம்டகர்த்த
குதமுனி வரன்பாதந் தொழுதெழுந்து முன்னிருந்து
நாதவெரு விண்ணப்ப நாஞ்செய்வ துண்டென்றார். (௨)

அன்னதெவ னெனவினங் வருமறையா கமமுதலா
வென்னபல தாலுமெடுத்தி யம்புதலம் பெருந்துறையென்
றன்னருளி னாலுணர்ந்தே மூங்கடைந்து தரிசிக்கத்
தன்னமிலா வேணவாத் தலைக்கொடுகின் றனமென்றார். (௩)

என்றவுரை செவியுறவு மிருந்தவத்துச் சூதமுனி
நன்றமையு மிவ்வாசை நமக்குமுன் மேயுளதா
லன்றலிலா நீவிரெலாம் புறப்படுமி னியாமுமுடன்
முன்றவரு வேமுன்றான் மகமுடித்துத் தொழுதெழுந்தார். (௪)

அந்தநா ணன்னாளே யாகநனி மனைமகிழ்ந்து
நந்தவான் வழிக்கொண்டு நடக்கின் று ரக்கலை
முந்தனே யெனுஞ்சூத முனிசவுண்காநியனைச்
சந்தீமார் தரநோக்கித் தலமனைத்துத் தெரித்திடுவான். (௫)

தனகண்டைந் திறந்திடுவா ரினியிறவாத் தகையருளிப்
புன்கொழித் திடுதலமிப் பொழினடுத்தோன் றிடல்காண்மி
னன்கணியன் மாறாகப் பொதுநாமஞ் சிறப்பாக்கி
வன்கண்மலு மாற்றியமர் வரையிதுகண் டுறைஞ்சிடுமின். (௬)

வெள்ளியமா மலைபெயர்த்தான் மிகமுயன்றும் பெயர்க்கரிய
வொள்ளியமா பலவிலிங்க முறைதான மதுகாண்மி
னுள்ளியசீர் வடவெழுத்தச் சுட்டுறிறீர் நெடினுண்முதல்
புள்ளியகவ் வேறமுதற் புணர்தார மிதுகாண்மின். (௭)

சரநாக மொருமுன்றுட் டாநாக மல்லாத
வுரனாக விரோதித்துத் தொழுவனாமற் றுதுகாண்மின்
கரவார்பால் வஞ்சமிலார் வஞ்சமிழல் காதலித்து
விரவாநன் கமர்தான மெய்த்தவத்தி் றிதுகாண்மின். (௮)

புண்ணியநா வலர்கோவைச் சங்கிலியார் பொருட்டவர்பே
ரண்ணியமெல் லொற்றைவல்லொற் றுக்கியலு றிதுகாண்மி
னெண்ணியவோர் தாதுவைக்கொண் டெழுதாதுஞ் சண்பையர்கோ
னண்ணியமுன் னிரப்பவொளிர் நற்றலமற்றிதுதொழுமின். (௯)

பேயுருவ் முறவடைந்தும் பிஞ்சுகனே யிவ்வுருவந்
தாயுருவ மெனப்பட்டார் தொழுந்தலமற் றிதுகாண்மின்
ஆயுருவ மறைமாவார் மறைமாவி னடியமர
வேயுருவத் தோளிடொழு மெய்த்தலமற் றதுகாண்மின். (௧௦)

த. பரிகாசி.	அ. திருக்காளத்தி.	க௦. திருவாலங்காடு
,, பரிகைலம்.	,, திருப்பாரூர்.	,, திருக்கச்சியேகம்
௭. திருக்கோகர்ணம்.	க. திருவொற்றியூர்.	பம்.
,, திருக்கேதாரம்.	,, திருமயிலாப்பூர்.	

ஒருகழுரு காணத் தொண்முடியா ரருணேக்கி
யிருகழுரு தொழுமவர்கொல் வெணும்விலங்க லிதுகாண்மின்
மருவுபல னான்மொழிக்கு மாறாக வயங்கழலாய்ப்
பொருயிருவ ரகத்தினிருள் போக்குமலை யதுகாண்மின். (கக)

புரமுன்று மொருகணையாற் பொடித்ததலுமிதுகாண்மி
னுரமார்ந்த வந்தகனை யுருட்டுதல மதுகாண்மின்
பரவான்ற மாணிவழி பட்டகுழி யுதுகாண்மின்
சிரமேந்தி தினைப்புனத்தற் பவித்ததே மிதுகாண்மின். (கஉ)

நீர்செலுத்தல் போற்றுளத்து நிதிசெலுத்து மணிமுத்தப்
பேர்செலுத்து நதிசுழும் பெரும்பதிமற் றிதுகாண்மி
னார்செலுத்து மொருவரைக்கல் லொடுஞ்சுமந்து நனிநரலைப்
பேர்செலுத்து புனல்செலுத்தப் பிறங்குபதி யதுகாண்மின். (கங)

ஆக்கறம ருகமியற்ற வளித்தலுப யம்புரியப்
போக்கலுற் சிகையாக்க மறைத்தலொரு தான்புரிய
நீக்கலொரு குஞ்சிதத்தா ணிகழ்த்தமறை முதலின்பற்
தேக்கலுயி ருறநடிக்குந் திப்பியத்தே மிதுகாண்மின். (கச)

கைத்தோணி கரவாது கடல்கிடந்த பழகாப்பக்
கைத்தோணி விடுத்தினைத்துங் காத்தார்கண் ணிதுகாண்மி
னெய்த்தோனென் றடைந்தார்தம் பினியனைத்து மிரியவெல்லா
மெய்த்தோதஞ் சூழுமருந் தீவார்தே மதுகாண்மின். (கரு)

வழுவாத மலர்க்கணையான் மாணெழில்சே ருடம்பையழ
லெழுநாவுஞ் சுவைகாண விட்டதல மிதுகாண்மின்
கழுதாடு காட்டாடு கால்கால்கா லெனக்கடீரும்
பொழுதேவன் மார்பமுறப் பெருந்துதல மதுகாண்மின். (கசு)

குடைவார்த மொருஞாக்கட் கண்மலரொன் றறக்கொடுக்கு
மடைவார்கண் மலர்பலவா முக்குளக்கண் ணதுகாண்மி
னுடையாரொஞ் சொருவாத வுலகின்ற வரமைஞ்ஞை
விடைவார்தே தனற்போற்றி விழைந்ததல மிதுகாண்மின். (கஎ)

கக திருக்கழுக்குன்றம். கஉ திருத்தினைநகர். கரு புள்ளிருக்குவேளூர்.
,, திருவண்ணாமலை. கங. திருமுதுகுன்றம். கசு. திருக்குறுக்கை.
கஉ. திருவதிகை. ,, திருப்பாதிநிப்புலியூர். ,, திருக்கடலூர்.
,, திருக்கோவலூர். கச. சிதம்பரம். கஎ. திருவெண்காடு.
,, திருமாணிகுழி. கரு. சிகாழி. ,, திருமயிலாடுதுறை.

புரகரன்வெங் கரியுரித்துப் பேரீர்த்திபுதே மிதுகாண்மின்
வரீமிகுமா துலன்வேள்வி மடித்தவிட மதுகாண்மின்
றரமிடுவெஞ் சலந்தரனைச் சாடியதே முதுகாண்மின்
பரவரிகண் ணிடந் துவளை பெற்றபதி மிதுகாண்மின்.

(௧௮)

ஒன்பதுகோ டியர்சித்த ரொருங்குதொழக் கற்பத்தும்
வன்பதுசார் தரகநிலை மாத்தலமற் றிதுகாண்மி
னன்பதும் மாதிகொடு நலங்கொள்பதி னொருகோடி
யன்புதுவா யுருத்திரரேத் தெடுத்ததல மதுகாண்மின்.

(௧௯)

பரவுபெரு நதியனைத்தும் பன்னிரண்டாண் டிற்கொருகால்.
விரவுதிரு மடைந்தாட விழைபுனற்றே மிதுகாண்மின்
கரவுதவிர் திருநந்தி காதலித்துத் தவஞ்செய்தே
புரவுமிக நினுத்தவெலா முற்றதல மதுகாண்மின்.

(௨௦)

கோழியர்கோ னுளங்களிப்பக் காவிரிநீர் கொளுமாரம்
வாழியநீ ரொடுங்கொண்டார் வாழிடமற் றிதுகாண்மின்
வீழியவா யொருத்திக்காத் தாயுமாய் வியக்கவரு
ளாழியநஞ் சுண்டபிரா னமர்வரைமற் றதுகாண்மின்.

(௨௧)

அரதனீமா விலங்கலென வறைவிலங்கி விதுகாண்மின் .
மரகதமா மலையென்ன வழங்குமலை யதுகாண்மி
னார்வியம னதிகாரம் பெற்றதல முதுகாண்மின்
பரனுமையோ ருருவாகிப் பரிந்தமர்தே மதுகாண்மின்.

(௨௨)

கடனுகைக் காயாரோ கணரளித்த பரியுகைக்கு
மடலார்குஞ் சரமுகைக்க வருளியதே மிதுகாண்மின்
கெடல்சார வரச்சபை கெழுமிமுனி வரர்காண
மீடலார்கொன் றையர்நடஞ்செய் மாத்தலமற் றதுகாண்மின்.

(௨௩)

கொழுவரையின் சாரமறக் குடித்தவர்தே மீதுகாண்மின்
பொழுதினுற விகன்புகை புரிந்ததல மதுகாண்மின்
செழுமலரோன் சிரங்கொய்த திப்பியத்தே முதுகாண்மின்
முழுவலிமா நலைவினுளி முருக்கியதே மிதுகாண்மின்.

(௨௪)

௧௮. திருவழுங்கு.	௨௦. திருக்குடந்தை.	௨௨. திருச்செங்கோடு.
,, திருப்பறியூர்.	,, திருவையாறு.	௨௩. திருவஞ்சைக்களம்.
,, திருவிற்குடி.	௨௧. திருவானைக்கா.	,, திருப்பேரூர்.
,, திருவீழிமிழலை.	,, திருச்சிராப்பள்ளி.	௨௪. திருக்கற்குடிமாமலை.
௧௯. திருவாவடுதுறை.	௨௨. இரத்தினகிரி.	,, திருவெறும்பியூர்.
,, திருவிடைமரு	,, திருவீங்கோய்மலை.	,, திருக்கண்டியூர்.
தூர்.	,, திருப்பைஞ்ஞீவி	,, திருவாரூர்.

புண்டரிக முனிவீனயா ரோகணஞ்செய் புரீப்பெருமா
 னண்டர்தொழ வீற்றிருத்தற் காயதல மதுகாண்மின்
 பண்டரிய மறையனைத்தும் பூசித்துப் பயன்பெற்ற
 வண்டரிக வாட்பொழில்கூழ் வளம்பதிமற் றிதுகாண்மின்.

(உரு)

பண்டுதச முகற்செகுத்த பழிதீர விராகவன்முன்
 மண்டுபெருங் காதலொடு வழிபடுதே மிதுகாண்மின்
 விண்டுவனத் திடைப்பிறந்த வெண்முத்தே யெனக்கொந்து
 தொண்டுபடு வார்க்கருளுஞ் சுந்தரர்வைப் பதுகாண்மின்.

(உரு)

வீனமணக்கு முருவமெனன் மாநிறுங் கொன்றைதும்பை
 யினமணக்கு மருவுருவ மியைந்ததே மிதுகாண்மின்
 கனமணக்கு முடிமுதலாக் கைதொழுமூன் றிடங்கொண்டெம்
 மனமணக்கும் படியமரு மால்லுனாமற் றதுகாண்மின்.

(உ௭)

எம்மறையு மொழிந்தார்கை யேட்டெழுத மொழிபெயர்த்தே
 யம்மறைசொற் றவருதித்த வ்ருந்தலமற் றதுகாண்மின்
 மும்மறையும் புகழ்சைவத் திறமுழங்கு நீருநெருப்
 பும்மறையா வெளிப்படுத்தப் பொலிதலமற் றிதுகாண்மின்.

(உ௮)

தானக ரத்தினெடு சம்பந்தஞ் செய்தவனா
 யானதிது கண்டிடுமி னழகியபி ரானேயென்
 றீனமிலான் கபோலத்திற் கிள்ளிமுத்த மிடப்பெற்ற
 வானவர்கா யகருறையு மாத்தான மதுகாண்மின்.

(உ௯)

ஆயவச கசப்பெயரா லலங்குதல மதுகாண்மின்
 மேயபுகழ்ச் சேதளிசேர் மெய்த்தலமற் றிதுகாண்மின்
 றாயதுணை மாலைபுணர் தோளார்தே முதுகாண்மின்
 மாயவிடைக் காளைபயில் வண்காண மதுகாண்மின்.

(உ௭)

மாலமையாப் பாசுரந்தங் கியவாய்மற் றதுகாண்மின்
 லேமெனும் பெயர்பூண்டு கிளர்தான மிதுகாண்மின்
 சாலவிருத் தேசுரப்பர் தரித்தார்கண் ணதுகாண்மின்
 கோலமிகுத் தரமுதற்சார் கோசமங்கை யதுகாண்மின்.

(உ௯)

உரு. திருநாக்கைக்காரோ உ௮. திருவாதவூர். ௩௦ காளையார்கோயில்.
 ணம். ,, திருவாலவாய். ௩௧. திருவேடகம்.
 ,, வேதாரணியம். உ௯. திருப்பரங்குன்றம். ,, திருவாப்பனார்.
 உ௯. இராமேச்சுவரம். ,, திருப்புவனம். ,, திருப்புவனவாயில்.
 ,, திருநெல்வேலி. ௩௦. திருவாடாணை. ,, திருவுத்தரகோசமங்
 ௨௭. திருக்குற்றாலம். ,, திருப்புத்தூர். கை.
 ,, கொடுங்குன்றம். ,, திருச்சுழியல்.

இன்னமுள தலங்களெலா மெடுத்திழம்ப முற்றுவவோ
நன்னுள நாங்கருதிற் றணித்தாக நண்ணியதா
லன்னதலத் தினையின்னே யடைந்துதொழு தய்வாமென்
றுன்னிய பெருந்துறைநே ருற்றாநூல் கற்றாரே.

(௩௨)

தூயபெருந் துறைவலமாச் சூழ்ந்துநிலத் திறங்கினார்
பாயவளங் கண்விடுத்துப் பார்த்தனர்தம் மீனந்திகைத்தார்
மேயவிதற் குயர்வொப்பில் விளம்பலா மிதற்கிதுவென்
றூழமகிழ்ச் சியர்முனிவ ரனைவரும்வீ தியிற்பணிந்தார்.

(௩௩)

கோளுநா னுந்தவழுங் கோபுரமு னடைந்திறைஞ்சி
யாளுநா யகர்கோயி லுட்புகுந்தக் கினிதீர்த்த
மூளுமா கமவிதியாற் படிந்தெழுந்து முனகர்கொளர்
நாளுமா ணுத்தமருள் வெண்ணி நயந்நணிந்தார்.

(௩௪)

கண்மணிமா லிகைபுனைந்தே யஞ்செழுத்துங்கணித்தாராய்
வண்மணியால் விடலுவக்கு மழகளிற்றின் முனமேவி
யெண்மணியே யொருகோட்டுக் கற்பகமே யெனுமடியார்
வண்மணியே யெனத்துதித்து மலரடிபோற் றுபுசென்றார்.

(௩௫)

ஆளுடைய பெருமான யரவமெலா மெடுத்தணியெண்
டோளுடைய சுந்தரனைச் சுடர்மூன்று நனிவட்கும்
உாளுடைய மெய்யான வரும்றவி யுயிர்குடித்த
தாளுடைய வான்மநா தனைக்காண்பா னுட்புகுந்தார்.

(௩௬)

சொக்கவிநா யகர்பாதத் தொழுதுருந் தடிநீழன்
மிக்கபொன்னு லாஞ்சபைமுன் வினாந்தேகிக் கண்ணுற்ற
ரக்கரவா ரணியான்ம நாயகனா யப்போதத்
தக்கவர்மே லியமகிழ்ச்சி யாமேயோ சாற்றுவல்லேம்.

(௩௭)

இருகண்ணோக் குறவிடுத்தா றிருகைதலை மேற்குவித்தா
ரருகலிலா வரவோமென் றடுத்தித்து வாய்நவின்னார்
பெருகுமுரோ மஞ்சிலிர்த்தார் விழிப்புனலும் பெருக்கினார்
வெருவழல்சான் மெழுகென்ன மிகவுடைந்துள் றருகினார்.

(௩௮)

இந்நாளே பிறத்தபய நெய்தியநா னென்புகல்வா
நிந்நாளே பசுபோத மிரித்துயர்ந்த நாளென்பா
நிந்நாளே கண்படைத்த பேறெய்து நாளென்பா
நிந்நாளே யின்பமுத்தி யெய்தியநன் னாளென்பார்.

(௩௯)

அழுவாரு மழுதழுதாங் கன்பிறை பரவுந்நாய்
வீழுவாரு முடனெழுந்த மேனியுரோ மஞ்சிலிர்ப்பத்
தொழுவாரு ஊக்குழந்த துதிப்பாரும் பவக்கடனின்
தெழுவாரு ஊமேயென் நிசைப்பாரு மாயினார். (ச௦)

இந்தவிதம் பரவுபுரீ நேற்றுறுத னகத்தரித்துப்
பந்தமிலா ரொருவாறு வெளிவந்தி பனாதனிருழ்ந்
தந்தமிலாக் குருந்தடியா சாரியனா யடிவண்ணிச்
சந்தகட ராசர்முத லியாவனாயு முறத்தாழ்ந்து. (ச௧)

படைத்தனித்துத் துடைத்துமறைத் தருளெனப் பகனாந்து
முடைத்தலையிற் பலிகொண்டார்க் குடனிருந்து முடித்தருளி
படைத்தவுல கத்தனைக்கு மாதார மாயெல்லா
முடைத்தனியோ காம்பிகைதன் திருமுனமுற் றுருரவோர். (ச௨)

ஆங்குமுன முணாத்தபடி யகநெகக்கும் பிட்டணைந்து
வீங்குபுகழ்த் திருவாத லூர்முன மேவினார்
நீங்குதலின் மகிழ்ச்சியராய் நெஞ்சருக நனிகொழுது
தேங்குபெருஞ் சிவயோகச் செழுந்தேறல் வாய்மடுத்தார். (ச௩)

அரிதுபுறம் போந்தொருசா ராச்சிரமஞ் செய்தமர்ந்து
பிரியமிசக் காலங்க டொறும்பேணிப் போய்த்தொழுவார்
விரிதினாத்தீர்த் தங்கௌலாம் விருப்பினெடு படிதருவார்
தெரியமகிழ் ஷுனத்தமருஞ் சிவக்கொழுந்தை யுந்தொழுவார். (ச௪)

ஓயாத முயற்சியரா யிவ்வண்ண முறைதருநான்
மாயாத பெருங்கீர்த்தி மாணிக்க வாசகர்க்குச்
சாயாத வன்புடையார் தனுமாத லிழாவெடுத்தா
ரேயாத லுதுதரிசித் திவொஞ்சை யுடையவராய். (ச௫)

ஆயவா ரோகணமுன் னலங்கவரோ கணமளவு
மேயவுலா விருபோதும் விளங்குறக்கண் டினிதேத்தி
நாயனார் குருந்தடியி னகவருளுந் தரிசனமும்
பாயவிருப் புறப்பெற்றார் பெறப்படுவ தினியென்னே. (ச௬)

எல்லாரு மிந்தவித மேத்தியா னந்தமுற்றுச்
சொல்லாருங் குருந்தவனச் சோதிபால் விடைபெற்றுச்
செல்லாரு ணைமிசமாந் தம்மிருக்கை யுறச்சேர்த்தார்
வில்லாரும் புகழ்ச்சுத முனிபூசை மேற்கொள்வார். (ச௭)

அரியபுரா ணந்தாங்க ளறிபாக்கு விழித்துணைத் த
வெரியபுகழ் முனிவரனைப் பிறங்குமா சனத்தேற்றி
யுரியமலர் கந்தமுத லுபகரணம் பலகொண்டு
விரிவருக் கியமறதி விசேடமுதத் தாபித்து.

(சஅ)

பரசிவனே யிவனென்னப் பாவீத்துப் பூசித்து
வரசன்மா னமுங்கொடுத்து முகமணை ஸ்தம்பியபி.
விரவுமவன் மாணுக்க ரனைவருக்கு மேதகவிற்
கருவிறுதி லாகிகொடைத் தொழினிரம்பக் கண்டதற்பின்.

(சக)

ஏற்றமிகு சூதமுனி யிருக்கைசெல வுய்த்ததற்பி
னாற்றவனானுளியவா றுன்மறா தனைக்கருணை
மாற்றமுயோ காம்பிகையை வாதலூப் பெருமானைத்
தேற்றமுதற் சிந்தித்துத் தெளிந்துவாழ்ந் திருந்தனரால்.

(சஇ)

இத்தகைய புராணத்தை யெழுதுவோ ரெழுதுவிப்போ
ருத்தமமே வப்படிப்போ ருண்மையுறப் படிப்பிப்போர்
வித்தகமாம் பொருள்கேட்போர் கேட்பிப்போர் விளம்பிவர்கட்
கத்தமெடுத் துதவிடுவோ ராகியமற் றனைவோரும்.

(சஉ)

இம்மையிலே பெருஞ்செல்வ மியையமனை மக்களொடுஞ்
செம்மைபெற வாழ்ந்திருந்திந் திரன்முதலோர் பதங்களெலாம்
வெம்மையற வனுபவித்து முற்றியபின் மேலாய
வம்மையொரு பாலான்பொன் னடிமலர்சார்ந் தின்புறுவார்.

(சஊ)

நோயடையார் மிடியடையார் நுண்ணியர்மே வியசபையின்
வாயடையார் தீயகுண மனையடையார் மாண்பில்லாச்
சேயடையா ரினும்பலவாந் தீங்கடையார் செறிதனிர்பூக்
காயடையார் குருந்தவனப் புராணமது கற்போரே.

(சஈ)

புண்ணியமார் பெருந்துறைப்பு ராணத்தோர் கவிதற்றோர்
திண்ணியவான் பெருஞ்சைவ சித்தாந்தச் செல்வரா
யண்ணியசித் தாந்தசைவ மடைந்தின்ப நிலைபெறுவார்
நண்ணியமுற் றுந்தெரிவார் ஸமுணாக்க வல்லவரியார்.

(சஐ)

தூயவள மோக்குபெருந் துறைப்புரா ணம்பொறித்த
நேயமலி புத்தகமோர் சிறுமனைவாய் நிலைபெறினு
மாயமனை பெருமனையா யளப்பரிய திருநடையு
மேயபுன்றே வம்மனையு ரெல்லையினு முருதன்றே.

(சஐ)

வேத.

வாதஜ ரடிகளுக்குப் புருஷனேற் படுத்தியவர் வளஞ்சால் சாறு
பேதமிலா கம்படியே நடந்ததுமுன் வைதிகத்தாற் பின்னாண் மாறிற்
ரோதவமை யாவதுதெய் வீகத்தா லுணர்ந்திநா னுறத்தா பித்த
போதமலி துறைசையெஞ்சப் பிரமணிய முனிவர்பிரான் புகழ்மேல் வாழ்க.()

தூயதிரு வெண்ணீறங் கண்மணியு மைந்தெழுத்தஞ் சுரந்து வாழ்க
வாய்பெருந் துறைவாழ்க வான்மநா யகர்வாழ்க வருன்குற் கொண்டு
மேயடிவ யோகபரா பராவாழ்க வாதஜர் விமலர் வாழ்க
சேயமலி யம்பலத்து நடநவிலுங் குஞ்சித்தத்தா ணீடு வாழ்க. (௫௭)

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ககடுக.

திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரும்பதவுரை .

கடவுள் வாழ்த்து

க. மா - திருமகள். மோடு - பெருமை. ஆமை முதுகு-மந்தரமலையைத் தாங்குதற்கீழ் திருமால்கொண்ட ஆமைவடிவத்தின் முதுகு. ஒட்டை. தற்கு- தனக்கு; (விநாயகமூர்த்திக்கு). அருச்சிப்பார் - அங்கபூசை செய்பவர். என்பு ஆதி - எலும்பு முதலியவைகள். திருமாலின் அவதாரமாகிய கூர்மத்தைவென்ற விநாயகர் அதன் முதுகோட்டைச் சிவபெருமான் திருமார்பில் அணிந்தனரென்னும் புராணவரலாறு இங்கே அறிதற்பாலது.

உ. இலவு - இலவம்பூ. எம்பெருமாட்டி பார்வை - உமாதேவியாரின் திருக்கண்; சந்திரன். இருக்குமுன்னால் - வேதமுதலிய நூல்கள். நம்புருமான் பார்வை - பரமசிவனுடைய திருக்கண்; சூரியன். பலபலாமரம். குருந்தி - குருந்தவிருகடும். நிலவு-பிறை. விநாயகக்கடவுள் இத்தலத்தில் நிலவையுடைய சடைமுடியையும் வெயிலையுடையதிருமேனியையுமுடையராயிருத்தலை இப்புதுகுரவர்களுடைய பார்வைகளிரண்டையும் இவர் ஒருங்கே பெற்றிருத்தற்சிற்ப்பைப் புலப்படுத்திய தென்படி. மூத்தபிள்ளையிடத்தே தந்தைக்கும் இளையபிள்ளையிடத்தே தாய்க்கும் மிக்கவிருப்பநிகழுமென்பதைக் கம்பராமாயணம், மிதிலைக்காட்சிப்

படலம் ௧௨௦ சிம்செய்யுள் முதலிய வற்றிலுள்ள அம்பரீடன் கதையாலும், மூத்தப்பிள்ளையிடத்தேமட்டும் தந்தைக்கு விருப்பம் நிகழுமென்பதை, "மூத்தமகனிடத்தார்வ மீன் நெடுத்த பிதாமகற்கே முதிரும்" என்னும் விநாயகபுராணச் செய்யுளாலும் அறியலாகும். இவர் இத்தலத்தில் திருக்கோயிலின்றியே எழுந்தருளி யிருக்கின்றனார்.

ங. தக்க - தக்கனே!. வினாய - கேட்டு. அகல் மறை - விரிவான வேதத்தின். மேகக் கவினாய் - மேகம்போன்ற அழகையுடைய திருமாலே!. மகச்சாலையின் அகல் - யாகசாலையினின்றும் நீங்குவாயாக. ததீசி இங்ஙனம் கூறியதை, கந்த புராணம், ததீசி யுத்தரப்படலத்தாலுணர்க. கணிப்பு - அளவு. புக்கு - புகுத்து. ஆய் அகன் அமர்ந்து. அவ்வின் முதலானாய் - ஆராய்கின்ற உள்ளங்கள் தோறும் எழுந்தருளியிருந்து அகரவயிர்போல் முதற்பொருளாயினாய். மிக்க விநாயகன் எனவும் இக்கவிநாயகன் எனவும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. துன் ஊறு-வருகின்ற இடையூறு. என் என்பது இன்மைப் பொருளில் வந்தது.

ச. வண்டு அகம் பாய் - வண்டுகள் உள்ளிடத்தே பாயப்பெற்ற, கவுத்துவப்பேர் ஓர் பாறு - கௌஸ்பது

மணியாகிய ஒரு குரியனையணிந்த, மார்பான் - திருமால். நார் - அன்பு, ஆர் - நிறைவு.

இ. அருவம் - அருவத்திருமேனி. உருவம் - உருவத்திருமேனி. ஒரு தோன்றல் - சிவபெருமான். எனல் - என்று ஆகமங்கள் கூறுதலை. நாதம் - நாதத்தவம். அமர்தற்கு - 'அருவத்திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருத்தற்கு. மேய - அருவத்திருமேனியுடன் மேவிய.

சு. அரை - திருவரை, ஓர்எண். கால் - பாதம், ஓர்எண். காற்புலி - வியாக்கிரபாதர்; காலாற்புலியென்க. ஒருபாம்பு - பஞ்சுசலிமுனிவர். மேக்கு - மேலிடம்; சடைமுழியில். திரைபயம் மாதா - அலைகளையுடைய நீர்வடிவமாகிய மாதா; கங்காதேவியார்; திரையையும் அச்ச்த்தையுமுடைய முதுமகளென்பது மற்றொருபொருள். அலைஇ - அலைந்து. கிழக்கு - கீழிடம், கீழ்த்திசை. இளங்கன்னிகை - சிவகாமியம்மை, இதில் முரண் தொடையமைந்திருத்தல் பாராட்டற்பாலது.

எ. மாறு - கைம்மாறு. உடல் வளம் - உடம்பிற்கேயுரிய வளம். மின் முன் ஊறு - மின்னல் முதலிய இடையூறுகள். இடையீடு - இங்கே சிலகாலம் பெய்யாதிருத்தல். உயிர்கள் வளமேவி. நடம் - தாண்டவத்தை. பெற - உயிர்கள் பெற.

அ. கரியவன் - திருமால், அவன் மனைவி - பூமிதேவி. வாதலூர்ப்பொரியர் - திருவாதலூரடிகள், சிவபோகமாகியமது.

க. தூலளவை - ஆகமப் பிரமாணம், ஒருவருக்கா - திருவாதலூரடிகள் பொருட்டு. தலைச்சாத்து - தலைக்கட்டு; தலைப்பாகை. உரிய ஒருபரி. வேதமாகிய குதிரை.

கௌ. கழுவாய் - பிராயச்சித்தம். அன்றிக்கழுவாய் வேறின்று என்னும் மறைக்கு. வாள்கைக்கொண்டு அறுத்துச் சிதையச்செய்த; "செருக்கொ

டுஞ்சிவ கிந்தைசெய் வார்த்தில்தீர்வு" என்னும் பிரபுலிங்கலீலாச் செய்யுளைப்பார்க்க.

கக. அஞ்சு - ஞானேந்திரியங்களைந்தும். பிறகருவி - வேறு ஆயுதங்களை. நஞ்சு - விஷத்தை. மால்சளிற்று - கயமுகாசுரன். திங்கட்பிஞ்சு - இளம்பிறை; "மாமதிப் பிஞ்சுமினா தேர்குயிற் குஞ்சுமுயிர் வாய்மடுத் துண்டொழிவதே" என்பது மதுரைக்கலம்பகம்; அஃ. களிற்றை மாட்டி.

கஉ. புரமுதல் - திரிபுரம், காலன், காமன் முதலியோர். புகழ் - புராரி, காலகாலர், காமதகனர் முதலிய திருநாமங்கள். யானை - கயமுகாசுரன். அதனொடு - அப்புக்கழோடு. ஊர்தி - வாகனம். கயமுகாசுரனே விநாயகக்கடவுளுக்கு வாகனமாயினென்பது புராணவரலாறு; "அத்திக்கிரங்கியருள் பதித்தூர்த்த வகத்திய வாரணமே" என்பது மாயூரபுராணம். முன்னோன் - விநாயகர். பரவுற - கொண்டாட. சூர் - சூரபன்மன். அவற்றோடு - புகழோடும் வாகனத்தோடும். கேதனம் - (கோழிக்) கொடி. மருந்து - சிவபெருமான்.

கச. முறையே அவற்றிற்கு எதிர்மறை - குறுமை, நெடுமை, இழிபு, உயர்பு. என்மை - எளிமை. அரம்பாதாளம், என்னும் - என்று பெரியேரர்களால் துதிக்கப்படுகின்ற. பெரியகடலைச் சூசுமித்தமையின், நெடுமையைச் குறுமை செய்தலும், குறிய தமது வடிவப்பொறையால் தென்றிசையைச் சமமாகும்படி செய்தமையின், குறுமையை நெடுமை செய்தலும், மிக்குயர்ந்த விந்தமையை அடக்கினமையின் உயர்பை இழிபாக்குதலும் திருக்குற்றாலத்தில் திருமாலேச் சிவமாக்கினமையின் இழியை உயர்பாக்குதலும் வெளியாயின

கடு. பாலை அளவில்லாத நானாண்டு. ஆன் - பசு. தொறுவியர்.

இடைச்சியரை. பார்த்து உவந்த. மா
ல். தண்ணிரான். அளவில்லாதவர்
ன். ஆன்-ரிஷபதேவர். அளவு -கல
ந்த. தூலளவு ஒருதூல் - பலநூற்
பொருள்களும் கலக்கப்பெற்ற ஒரு
தூல்; தேவாரம். நோன்மையான
-வன்மையையுடையவரை.

கசு. பாலிடை - பாற்கடலி
னிடத்தே. தூலிடை -தூல்போன்ற
இடையையுடைய உமாதேவியாரை.
ஓர்மூலவர்-சிவபெருமான். பாலிடை
நஞ்சம் - சைனர்கள் பாலிற்கலந்து
கொடுத்தவிடத்தை.

கஎ. உந்தி - கடல், ஆறு. மால்
-இராமர். திருவையாற்றிற்குச் செல்
வகையிற் காவிரி வழிவிட்டமை இங்
கே அறிபற்றாலது.

கஅ. இந்தியம் ஒன்றற்கா - நேத்
தினோந்திரியத்தால் தரிசிக்கும் பொரு
ட்டு. முடிந்தன் ஏமாற. ஐந்தம்
- ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தம்.

கசு. ஆத்திமுதல் - ஆத்திமாத்
தன் அடியில். தூட்டியில்லா ஆத்தி.
ஆதி; சிவலிங்கப்பெருமான். திக
ழும் ஆவன்பாலை ஆட்டி. பொல்
லாத தியக்கமுள்ளது. அடி - தந்
தையின் பாதத்தை. ஆத்தி - ஆப்தி;
உமாதேவியார். ஆத்தன் - ஆப்தன்.

உ௦. செயற்கருஞ்செயல் - மாது

சொன்னருளால் இளமை துறந்தது
முதலியன. பரிவு - அன்பையுடைய.

உக. குரவருளொருவன்-உமாபதி
சிவாசாரியார். அவர்கூறியதை, திரு
த்தோண்டர் புராணவரலாற்றில்,
சு௦-ம் செய்யுளில் வந்துள்ள, “தொ
ண்டர் சீர் பரவவல்லார்” என்பது முத
லியவற்றாலுணர்க.

உஉ. தில்லைமூவாயிரவர்களைப்
போல் இவர்கள் இத்தலத்தில் ஸ்வா
மியைப்புகிக்கும் குழாத்தினர்.

உங. எழாவகை - மனம் எழாத
படி.

உச. இறையில் - இறைப்பொழுதி
ல். அவை-மனையோதல் முதலியவை

உசி. வந்து இவண் யாம் உறை
வாம். இந்தத்தலத்தில் நந்தி தேவர்

உசு. ஆவடுதிறையில் தேனெறி.
மாமலம் - ஆணவம். அடியை முடி
யிற் செறித்து.

உஎ. உணவு உதவுவே னென்று
புகன்று இருத்தினேன். போதவினைவு-
பசுஞானம். ஆரியன்பசிக்குண்பான்
என்பதை “அந்த மொன்றில்லா வான
ந்தம் பெற்றேன் யாது நீ பெற்றனை
யென்பால்” என்னுந்திருவாசகத்தால்
அறிக.

அவையடக்கம்.

உ. தருதி என்ன - தருவாயெ
ன்று சொல்ல. புலம் - அறிவு.

ங. கிறி - வஞ்சனை. ஒருவர்-சாக்
கியநாயனார். கலம்-கல்லையும். மேனி
ஏற்றதை.

ச. நிலையது=நிலையுது - நிலைத்
தது. எள்ளின் உலைவு இல் நெய் -
எண்ணெய். வேறென்று - கணம்புல்.
தலை விளக்கு எரித்து உயந்தார் - கண்
ம்புல்லநாயனார்.

இ. மணிமணி யாகத்தோன்றும்
வார்த்தை - திருவாதவூரடிகளுடைய
சொற்கள். வறிய சொல் - பொரு

ளில்லாதசொல். உற்கை - விண்வீ
ழ்விதாளளி; வானம் விலக்கும்;
வாவி போக்கும்.

சு. மூவர் - பிரமன்முதலியமும்
மூர்த்திகள், சைவசமயாசாரியர். மு
டிவில் இன்பு

ஈ. மறையினும் - உருபுகள் மறை
ந்தாலும். அந்த முறைதவறிய தொ
கை - உருபுகள் மறைத்தபொழுது
வேறு பொருள்படும் தொகை.

அ. முடிய - முற்ற. மெய்ஞ்
ஞானம் - மெய்ம்மையாகிய அறிவு
தூற்பொருளை. பதிபசு வென்னும்

இரண்டனுள், பதி உணர்த்தும் சித்து; பசு உணர்த்த வுணரும் சித்து. கொடியது என்றதற்கு என்னது வாக்கு என்பது தோன்றுவெழுவாய்.

க. ஞானம்நாத ரொனறனற்பு பொதுப்பட ஆன்ம நாதரென்னுந்திருநாமத்தைக் கொண்டிருத்தலின், ஞானமில்லாத என்னையும் ஆட்கொண்டருளுவாரென்றபடி. நாவலூரர் - சுந்தரமூர்த்திராயனார், வெண்ணெய்.

திருவெண்ணெய் நல்லூர். அன்று - அடிமையோலையைக்காட்டி ஆட்கொண்டகாலத்தில். 'அருச்சுனை பாட்டே' என்றதை, "மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்ட" வென்னுநாமம், பெற்றனை நமக்கு மன்பிற்பெருகிய சிறப்பின் மிக்க, அர்ச்சுனை பாட்டே யாகு மாதலான் மண்மே னம்மைச், சொற்றமிழ் பாடுகென்றார் தாமரை பாடும்வாயார்" என்னும் திருவாக் காலுணர்கு; (பெரிய. தடுத்தாட். ௭௦)

திருநாட்டுப்படலம்.

க. சிமிழ்க்க - கட்ட - மேக்கும் கிழக்கும் - மேலிடத்தும் கீழிடத்தும்; சுவர்க்கத்திலும் நரகத்திலும். பவம் - பிறப்பு.

உ. குல் - கருப்பம். தலம் - திருப்பெருந்துறை.

ங. படியகத்தில் - பூமியில். அவிரும்படி - விளங்கும்படி. அரும்பு அன்பாம் அடி - உண்டாகுகின்ற அன்பாகிய முதன்மையையுடைய. ஒருவர் - வரகுணபாண்டிய தேவர். தன்னென்றது பாண்டிய நாட்டை. செய்தன்று - செய்தது.

ச. குமரி - கன்னியாகுமரியாறு. பொருளை - தீர்ப்பிரபாணி. வெண்குழை - வெள்ளாறு. என்ற, எண்ணிடைச் சொல். இந்நாட்டில் குமரிமுதலிய ஆறுகள் நான்டும் அறமுதலியநால்வகைப் பொருள்களாகவும் விளங்குகின்றன.

ரு. வலன் - வெற்றி. வறப்பவென்ற அடியையும் முகிலை வென்ற முடியையும் உடையதாகிய குலநகர் - திருவாலவாய். கோண் - மாறுபாடு; ஐ அசை.

சு. சும்பம் - நடுக்கம்; குரளுண்டாகியது. வம்பு - கச்சினை. யானை - தெய்வயானை. ஓர் குன்று. திருப்பரங்குன்று. நம்முடைய பந்தத்தை அறுப்பவன் - முருகக்கடவுள். இப்படலத்துள்ள சசு - ம்பாடலைப்

பார்க்க.

எ. அடிப்பிணிப்பு - கால்விலங்கு. முன்பு உக்கிரபாண்டியரார் சிறையிடப்பெற்றமையின், மேகங்கள் அஞ்சின. சந்தம் - அழகு.

அ. பருவரை - பொதியில்மலை.

க. சரியையாதி - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். சனனத்தெவ்வை - பிறப்பாகிய பகைவனை.

க௦. இது, திருக்குறளில், நாடென்னும் அதிகாரத்துள்ள, "தள்ளாவிளையுங்", "பெரும்பொருளால்", கேடறியா" என்னும் பாடல்களின் பொருளைத்தழுவிவந்தது.

கக. துறை - வழி. முறை ஒலி - முறையான புகழை. புக்கு என் சொற்றாம். மறை ஒலி படு - வேதங்களின் முழக்கங்கள் உண்டாவதற்குக் காரணமான.

கஉ. சுரும்பு அலங்கல். உருப்பம் நீங்கு - வெம்மை நீங்கிய. இந்நிரலைப் பருப்பதம் - ஒரு சிவஸ்தலம்.

கங. வேந்தன் - இந்திரன். கூண்ட - திரண்ட. முடியைச்சிதர்த்தது, இந்திரன் முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல். புகழால் நீண்ட. நாடி - பாண்டி நாடி.

கச. தருப்பம் - ஒருவகைத்தீக் குணம்.

கடு. வேலை - கடல். வகேகூறு
கன் - பைரவமூர்த்தி. மேனியை.
வான் - தேவர்.

கசு. இளையவன் - உபேந்திரர்;
திருமால், மகள்-பூமிதேவி. இடி பா
ம்பை அஞ்சச்செய்யும்.

கஎ. பருவம் ஆறு - கார்முதலி
யவை, பொருவ ஒன்றும் இல் அருள்-
ஒத்தற்கு யாதொருபொருளும் இல்
லாத அருள். செம்மல் பொழிந்
தென்.

கஅ. வள்ளியர் - வண்மையை
யுடையோர்; அவர்திறம் - கைம்
மாறு கருதாமற் கொடுத்தல். ஒளித்
தன்று - ஒளித்தது.

கக. 'நம்புனலெலாம்' என்பது
முதலியன கீடலின் உட்கோள், உண்
டவன்-அகத்தியமுனிவர். பொதியில்
அவருக்கு இருப்பிடம். ஆழி, எழு
வாய். கவிழ்திறம் - கவிழ்க்குந்
திறம்; பொழியுவிதம்.

உ௦. நானமுற்றோர் விளர்ப்பர்.
அகை - வருத்தம். அவித்து விளர்த்
தன.

உக. கலுழி - காட்டாறு. வனம்
சார் தரை - முல்லை. ஓடை - நீண்
டுள்ளது; நீர்நிலை.

உஉ. கயிரவப்பகை - சூரியன்.
குறள் உ - குற்றியலுகரம்.

உஈ. மாட்சி கடுக்கும்.

உசு. அடுத்ததை - அடுத்தது;
ஐ - சாரியை.

உரு. உடலூழ் - பிராரத்துவம்.
ஊற்றம் - ஊறுதல்.

உசு. வாரி - கடனீரை. மழை -
மேகம். தளிப்பணி - ஆலயப் பணி.
விடை. வேம்புடையான் - வேப்ப
மாணையுடைய புண்ணியன்.

உஎ. நண்பகல் - நடுப்பகல். உதி
த்து - தோன்றி.

உஅ. மாயகாரியப்பெருள்கள் -
முனி, பொன் முதலியவை. நவி
லொணு இன்பமாய வான் பயன் -
முத்தியின்பம்.

உக. படமாடம் - கூடாரம்.

விசிகயிறு - இழுத்துக்கட்டியகயிறு.
ஈ௦. கவுணியர் - ஞானசம்பந்தர்.
தகைபோல் திகைத்த.

ஈக. ஐந்திணைவள்ளம் - குறிஞ்சித்
திணை முதலிய ஐந்தின்வள்ளம்.

ஈஉ. வரை பயந்தவன் - உமை.
மான்மகள் - வள்ளி நாயகியாரை.
வீரை - கிரொளஞ்சகிரி. சேய்-முரு
கக்கடவுள்.

ஈஈ. பஹரு - பல மரங்கள்.
வேங்கை மலரும், செண்பகமலரும்
வண்டுணைதவை.

ஈசு. போகட்டு - போட்டு.
இணைவு இல்லா - வருந்துதல் இல்
லாத. தரம் தெரிபாதவர்கள் இழிந்
தலுத உயர்ந்ததாகவும் உயர்ந்ததை
இழிந்ததாகவும் எண்ணுவார்கள்.

ஈரு. கவணில் மணியைவைத்து,
குரல் - (தினைக்) கதிர். ஒருபக்கத்
துக்கயிறு அற்றகவணிக்குப் படப்பா
ம்பு உவமை.

ஈசு. நெள - ஓடம். குரங்கி -
சந்திரன்; மாணையுடையவன் என்
பது பொருள்; குரங்கை யுடையவ
னென்பது மற்றொரு பொருள்.

ஈஎ. தெளித்தாங்கு - தெளிவித்
தாற் போல. அடையுடுப்பார். தழை
யாலாகிய வுடையை உடுப்பார்கள்.

ஈஅ. பிறையின் கோட்டினால்
உடைந்த தேனடை. மது அருவி-
தேனருவி. இது செந்நிறமுடையது-
யானையின் கடாம்-யானையின் மதம்.
இது கருநிறமுடையது.

ஈக. மந்தி - பெண்குரங்கு.
கடுவன் - ஆண் குரங்கு. அந்தில் -
அவ்விடத்தே. மற்றொன்று - வே
றோர் ஆண் குரங்கு; மாத-உருமை.
இவள் சுக்கிரீவன் மனைவி. கவியிர
ண்டு-வாலியும் சுக்கிரீவனும்.

சஊ. கயமுனிக்குலம் - யானைக்
கன்றின் கூட்டத்தோடு. கணம் -
கூட்டம். அறை - பறை. தினைக்
குரல் - தினைக்கதிர். மறம் - வீரம்-
எயின் குடி - வேடக்குடி.

சக. கடமை - ஒருவனை விலங்கு.

காளத்தியார்-காளத்தியிலுள்ள சிவ பெருமான். இவர், இறைச்சிசனைத் தேனிற்றோய்த்துக் கண்ணப்பநாய லார் அருத்த உண்டருளியது இங்கே அறிதற்பாலது.

ச௨. யானைக்கோடுகளில் முத்து ண்டென்பர்.

ச௩. பிண்டியந்தளிர் - அசோகந்தளிர். ஆரம் - சந்தனம். இரத்தல் தலைவர்களின் தொழில். கொள்வார் - கொள்ளும் தலைவியர்கள்,

ச௪. ஏறும்பும் அல்லாத உயிர் தளுமாகியயாவும். குறும்பலாவுடைக் குன்றம் - திருக்குற்றாலத்தள்ள திரி கடாசலம். இது, பண்டிநாட்டிலுள்ள கசு தலங்களுள் ஒன்று. தெறுகின்றமதசனையும் ஆயிரம் வாயினையுமுடையவன் - ஆதிசேடன்.

ச௫. வானமேவிய வாழ்க்கையர் - தேவர். புளிஞர் - வேட்கன். கொடுங்குன்றம் - பிரான்மலை. ஏனம் நாடொணர் - ஆதிவராகத்தால்தேடியறியப்பட்டாத சிவபெருமான். ஆங்கு ஞாலம் முன்காட்டி யிருப்பின் - அவ்விடத்தே பூமி, அந்தரிசூழ் சுவர்க்கம் என்னும் மூன்று இடங்களைக் காட்டி எழுந்தருளி யிருப்பாராயின். இம்மலையில் பூமியிலிருந்து மூன்று சிவசநிதிகள் உள்ளன. மாணம் - பெருமை.

ச௬. குர் - குரபன்மன். இறைவன் - முருகக்கடவுள். யானைதோள் - தெய்வயானையருடைய தோளை, திருப்பரங்குன்றம், தெய்வயானையாரைமுருகக்கடவுள்மணஞ்செய்தருளிய தலம்.

ச௭. மான் - மாரீசனாகிய மாளை. வாளியால் தபுத்தானெனினுமென்க. மான் உருத்தமூஉம் - திருமகளாகிய மானின் வடிவத்தைத் தழுவிய. திருமகள் மான் வடிவமுற்றிருந்ததை கந்தபுராணம் வள்ளியாயகியார் திருமணப்படலத்தால் உணர்க. மாலை - திருமலை. மான் உருத்தகான் - மான்கள் அழகு பெற்ற காடாகிய

மூலலை நிலமானது.

ச௮. வண் - துளசி. துளசியால் திருமாலுக்கு மயக்கம் நீங்கின மைகந்தபுராணத்தால் அறியப்படும். மீப்பாய - மேலே பர்விய. படர்ந்து - நினைந்து. அவண் - அவ்விடத்தே.

ச௯. தேரிலுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள் சரக்கொன்றைப் பூங்கொத்திற்கு உவமம். மதலை - கொன்றை. கூவிளம் - வில்வம். ஓதிமம் - அன்னம். இப்பறவை மருதநிலத்திற்குரியது.

ச௧௦. மூவகைத்தொழில் - படைத்தல் காத்தல் அழித்தல். இடைத்தொழில் - காத்தற்றொழில். தேவன் - திருமால். ஆவயின் - அவ்விடத்து. தோழம் - பசுக் கொட்டில். தீவு - இடங்கள். பரப்பிச்செறிவர்என்க.

ச௧௧. புதல் - சிறு தூறுகள். கலையத்துப் பால்பாயுமோதை - பசுக்கறக்கும் ஒலி.

ச௧௨. முளிபடே - காய்ச்சப் பட்டு. பெருகு - தயிர். வெருகு - காட்டுப்பூனை. யந்திரம் - வண்டிமுதலியவை.

ச௧௩. வேய்க்குழல் - புல்லாங்குழல். ஏறு - இடபம். பணித்த - குளிர்ச்சியைச் செய்த. மௌளல் - மூல்லை. வில் - இரத்திரவில். தொழிப்பு - முழக்கம். தனித்தமங்கையர் - கணவனை விட்டுப் பிரிந்தோர். மகளிர் தனித்திருத்தல் மூல்லைக்குறிப்பொருள். இருக்கை சாய் - இருத்தலைக் கெடுக்கின்ற.

ச௧௪. நகையரும்பிட - பற்களைப் போலவே தோன்ற. குழல் களிந்திட - கூந்தலைப் போலவே பழுக்க. களவு - களாச்செடி.

ச௧௫. குறும்பொறைநாடர் - மூல்லை நிலத்தலைவரின். இமிலுக்குத் தோளினையுயர்ந்தன, கொங்கைகட்டு அவை ஒத்தன என்று சொல்லும்படி.

ச௧௬. இறுங்கு - சோளம். முற்கம் - பயறு. கோத்திரவம் - வாரகு. புல் - கம்பு. காணகத்தில் வரை நண்

னிய வென்ன.

௩௭. குருந்து குருந்தமர்ம்.
தூர்வை - அறுகு. ின் ஐந்து-
பஞ்ச கவ்வியம். பின்னம் பழம் -
இனிய களாப்பழம்.

௩௮. பூவை - காயா.

௩௯. நானம் - புழுகு. தர்னப்
பேராசு - இர்திரன், வான் அப்பு ஏர்
முடியாய் - ஆகாய கங்கையை அணி
ந்த சடைமுடியை யுடையீர், கான
ப்பேர் - காளையார். கோயில்,
புறவம் - முல்லைநிலம்.

௪௦. ஆடானை - திருவாடானை.

௪௧. புத்தூர் - திருப்புத்தூர். இத்
தலத்தில் பிரணவம் தன் பொருள்
சிவபெருமானே என்பதை அறிவிக்க
வேண்டித் தவம்செய்து கொன்றை
மரமாகிச் சிவபெருமானுக்கு நிழல்
செய்கின்றது என்பது புராணவா
லாறு.

௪௨. அகரு - அகில், ஒருவரை -
பொதியில் மலை. வாரி - கடலின்.

௪௩. குறள் - பூதம்; குண்டோத
ரன். நீர்நாசை - தண்ணீர்த்தாகம்.
அழைத்தவாறு - அழைத்தபடியே.

௪௪. செங்கையின் ஆடல்கொண்
டார் - திருவாதிரை நாளில் தாண்ட
வமாடியருளிய. சிவபெருமானது;
கையால் ஆடல் கொண்டாடென்பது
மற்றொருபொருள்; "செங்கையாட்டி
னார்" (நைமிச.) என்றார் திருநாகை
க்காரோணப் புராணத்தும். வெள்
ளாறு - ின் னாறு

௪௫. மதகின் ஊடு. வெள்ளம்
காட்டிற்று.

௪௬. கொள்கைக்கு - கொள்ளுத
ற்கு.

௪௭. சாதி - கள், ஜாதி. பழையர்
- கள்விற்போர், மூவர் - பரசுராமன்
முதலியவர். அலம் - கலப்பை.

௪௮. ஏர்க்கால், நத்தம் தக - இரு
ளையொப்ப, தாழ்வு உயர்பு. முட்
கோல் - தாற்றுக்கோல்.

௪௯. புரத்தல் செய்பவன்
திருமால். பாங்கு - அழகு. முன்

வர் நடக்கும் உறு விளாப்படைச்சாலை
மாய்க்கும் தரத்தது பின் ஏர்.

௫௦. குறிகொள்ளும்பகடு - குறித்
துக்கொள்ளும் எருமைக்கடா. நாஞ்
சில் - கலப்பையின்; ஊழ்த்தல் - பத
முதல்.

௫௧. தழைதரல் - செழித்தல்,
தழைகளைத்தருதல். கங்கு - வரம் பின்
பக்கம். பழையது ஈது அகரு (அகில்)
தேய்த்த பான்மையது.

௫௨. கரம்பு - தரிசுநிலம்.
அவல் - பள்ளம். பரம்பு - ஒருவ
கைப்பலகை. தோடம் பாரியநா
ளில் - தோஷம் நீங்கிய நாளில்.
வரம்பு - வரப்பு, அளவு. நிரப்பு -
தரித்திரம்.

௫௩. சேய் - பிள்ளை. விலங்கு
று - விலகாத. குலம் - கூட்டம்,
உயர்வு. கூழ் - பயிர்.

௫௪. நாறு - காற்று. விழைய -
ஒப்ப.

௫௫. பிழி - கள். "மீன்கணின
ளவும்வெற் றிடங்க ளின்மையால்"
என்பது சீந்தாமுனி. ஆற்றுக்காலா
ட்டிமார் - உழத்தியர். நாற்றுக்களை
ச்சாய்த்து நடுவது மரபு. சாய்வு -
மெலிவு. நியிர்த்தவை, நாறுகள்.

௫௬. சரோருகம் - தாமரை.

௫௭. களைகளைக் களையும் காலம்.
தனை - வயல். விளையும் நடைமைய.

௫௮. 'சிறியபகையெனினுமோம்பு
த மேற்றார், பெரிதும் பிழைபாடுடை
யார்' என்பது, நீதிநெறிவிளக்கம்.
அல்லார். பகையை ஒம்பியவர். தாம
ரைப்பூ திருமாலின் உத்தியார்ப்பும். நள்
ளா - நடப்புக்கொள்ளாத, ஒவ்வாத.

௫௯. 'தோட்டி - அங்குசம். வெள்
ளம்பல் - ஒருவகைமலர், வெள்ளை
யானை. கை வால் - கையாட்கிய பா
ணத்தால். தாமரை - ஒருவகைக்
கொடி, தாவுகின்ற மரையென்னுமிரு
கம். புல் புற்கள், புலி. அங்கிரி - பாத
ம், அழகியமலை.

௬௦. புண்டரீகம் - வெண்டாம
ரை. கோகனகம் - செந்தாமரை.

கரைகின்ற - சொல்லுகின்ற, கொடிய-கொடிகளாக உள்ளன, கொடுமையையுடையன.

அஉ. விண் அமைபவர் - தேவர். சூர் - சூரன். பயிர் - நெற்பயிர். பிணத்தல்-கிளைத்தல். கழைகொல்-மூங்கிலோ.

அங. வயிர் ஈட்டிபோலும் தோற்றத்தைக்காட்டி வெளிப்பட்டி. மதிவிடுகதிர்-சந்திரிகை, நிமிரச்சாய்ந்த.

அச., கொல்லரம் - கொல்லனது, அரம், கொடும்பிறை இரும்பு - அரிவாள், சொல் - நெல். தூர் - அடிவரிந்து - கட்டி.

அரு. பிணையல் - பிணைத்தல்.

அசு. ஊர்தரும் இறைவன், - யமன். கடா, எழுவாய். வை, பலாலம் - வைக்கோல்.

அஎ. ஆறில் ஒன்று கொற்றவன் கொளக்கொடுத்த. தொன்று - பழமை. ஆர்ப்பு செய்யும்.

அஅ. கழை - கரும்பு. வடிக்கும் சாற்றை. அரிசனம்-மஞ்சள். புழைமனம்-உள்ளிடில்லாத மனம். உழை-மான்.

அக. இறை - சோமசுந்தரக்கடவுள். ஆடல் எட்டெட்டு - சுச திருவிளையாடல். எவர்க்கும் - எல்லாமூர்த்திகளுக்கும். முந்தி முனைத்தமை, "முனைத்தானெயெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி" என்னும் திருவாக்கால் விளங்கும்.

க௦. பொன் போல்வாள்-பொன்னையாள். வண்ணமாலை ஏவாகக் கொண்டவர்.

கக. எட்டை அகத்தே கொண்டதாய எடகம்-திருவேடகம். முன்-முதலிய தலங்கள். கூடிய அகங்கொண்ட. மென்பால் - மருதம்.

கஉ. "கடலுக்கு நதிபதியென்று ஒரு பெயருண்டு.

கங. சுராமருப்பு - சுராமீனுடைய கொம்பு. கோட்டினின்றும்-அக்கொம்பினின்றும்; சுராமீன்சொம்பில் வருணைப்பூசிப்பது நெய்

நீரிலிந்தார் மரபு. திருவம் - செல்வத்தை.

கரு. படநற- துன்பமுற. பக்கன்மை- புலிநகக்கொன்றை. இதன் பூவிற்குத் தூண்டில் உவமை.

கசு. இறையவன் - பரமசிவன். மொய்த்த பலவகையான புலால் நரற்றம் மாறும்படி.

கே. பிண்டிவைப்பு - குறிஞ்சி. முல்லைவைப்பு - முல்லை. நீலம் - கருங்குவிளைப்பு; இஃது ஐந்தா பாணங்களுள் கொலைப்பாணம்.

கக. துகிர் - பவழம். நாகங்கள்-புண்ணைகள். புண்மையடைமொழி, 'புன்னாகம்' என்னும் பெயரில் உள்ளதாகக் கொள்க.

கக. ஆர் ஒலி - நின்றந்த ஒலி, நாவாய் - கப்பல், நாவையுடையவாய்கள்.

க௦௦. முண்டகம் - தாழை. உல்லம் - ஒருவகை மீன்.

க௦௧. நன்கு அல்லது - தியது.

க௦௨. மருநிலம் - பாலை உமணர் - உப்பளப்போர். உப்பின் ஒங்கல் - உப்பின் குவியல்.

க௦௩. கடலாலும், கேனியாலும்; நிரனிறை.

க௦௪. கொற்றி - தூர்க்கை.

க௦௫. மாலை - இயல்பு. வேலையில், விற்றறு - விற்றையுடையது.

க௦௬. ஈந்து - ஈச்சந்தோகை. குரம்பை - குடிசை. புள்ளுவர் - மறவர். விந்தை - வீரலக்ப்பி. நீர்மையராய் வாழ்குவர்.

க௦௭. இறுக்கர் - பாலைநிலமாக்கள். புற - தூதுணம் புற.

க௦௮. கச்சுரம் - பேரிந்து. பாடலம் - பாதிர். தொடுதல் - தோண்டப்படுதல்.

க௦௯. இவர் சம்பந்தம் - ஏழும் சம்பந்தம். வேப்ப மாலை பாண்டியர்களுக்கு உரியது. அந்த நாயகன் - பாண்டியன். பூர்வரகுணபாண்டியதேவர் திருவிடைமருதூரில் வேப்பங்கனி களைச்சிவலிங்கங்களாகப் பாலித்து

அம்மாங்களுக்கு விதானம் கட்டிவி
த்த அருமைச்சரிதை இங்கே அறியத்
தக்கது; “வேம்புகட் கெல்லாம்
விதான மளித்தும்” என்பதனாலும்
அறிக; இது, தீந்விடை மருதூர்மும்
மணிக்கோவை.

ககஉ. எருவை - கழுகு. பொருள்
கருத்துறப்போமவர் - பொருள் வயிற்
பிரியும் ஆடவர். செலவு அழுங்குவிக்
கும் - வருத்தச்செய்து, செல்லுதலைத்
தடுக்கும். கெட்டராக்கள் - சிண்ட பா
ம்புகள். புரி-வைக்கோற் புரி.

ககங. கன்னிகாரம் - கோங்கு.
பஞ்சிகள் - பஞ்சுகள்.

ககச. உறந்து - மிகுந்து. பாலை
கள் - பாலை மாங்கள், இப்பழங்கள்,
உண்பவர்களின் உதடுகளை ஒன்றோ
டொன்று சேரும்படி செய்யும். அத
ரம் - கிழுதடு. ஓட்டம் - மேலுதடு.

ககரு. மால் அயன் நாடியது, அக்
கிரமலையை முன்னின் இகழார்.
மயக்கம் - கல் பு.

ககசு. பாகல்-பலா, கறி-மிளகு.
கான்வாரணம் - காட்டுக்கோழி.

தீநூக்கார்ப்படலம்.

க தேசு - ஒளி, வீசுதல் - கொடு
த்தல். விண்டு - திருமால்.

உ. பொலி பெருந்துறை.

ச. பாடும் எல்லை - கொண்டா
டப்படுகிற தலத்தின் எல்லை.

சு. விமானம் - தேவர்க்குரியன.
உண்ணை - உண்டு. அளி - வண்டு,

எ. மதிசெய்-சந்திரனை யொத்த.
வெள்ளை நதி - வெள்ளாறு.

க. ஆசை - விருப்பம், பொன்.
வெறுக்கை - வெறுப்பு, பொன்.

க0. சிறுதறை - சிறுபழி.

கக. குரவு-ஆசிரியத்தன்மை. புர
வு-காத்தல். குரவு ஏற்று.

கஉ. கதி - முத்தி.

ககங. மணி நிறத்தவன் - நீலமணி
போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால்.
படலை - மாலை.

ககச. அவை - அம்மாங்களிகளை.

உக.

குறிஞ்சியும் முல்லையும் மயங்கினமை
கூறப்பட்டது.

ககஎ. ஆன் குழக்கன்று-பசுவின்
இளங்கன்று. அவலகம் - வள்ளத்தி
னிடத்தே. உலகெடுத்துச் சொல்லு
வது, “பழம் நழுவிப் பாவில் - விழந்
தது” என்னும் பழமொழி. முல்லை
மருதங்களின் மயக்கம்.

ககஅ. முண்டகம் - தாமரை, தா
ழை. தையல் - அழகு. புதுக்கடி -
புதுமணம். மருதம், நெய்தல் இவ
ற்றின் மயக்கம்.

ககக. வயலைக்கொடி - பசுலை.
கொடி. நெடி - ஒருவகை வண்டு. பூ
வை-காயாமரம். இதற்குத் திருமால்
உவமும். நெய்தல், மருதம், முல்லை
இவற்றின் மயக்கம்.

கஉ0. வேழம் - யானை. ஆன் -
பசு. இடல் - இடுதல். மதாக்கத்தலர் -
இருப்பைப்பூசுகறை - உரல். கரும்பு
மருதத்திற்கும், யானை குறிஞ்சிக்கும்,
பசு முல்லைக்கும், இருப்பைபாலைக்
குமுரியன. இஃது, ஐந்திணைமயக்கம்
கூறிற்று.

ககி. திரையலின் கொழுந்து-வெ
ற்றிலைக் கொடியின் கொழுந்து, அலை
யின் கொழுந்து; அல்லும் இன்னும்
சாரியைகள். சிதநதி - வெள்ளாறு.

ககசு. சிலாம் - விளங்கும். இலாங்
கலி - தென்னை. அஃது-அம்மறைப்
பிணை.

கஎ. தாய் - தாவி. வலிமுகம் -
குரங்கு. ஆவி - தடாகம். அதனை
-அவ்வானையை. தாவிச்செய்வது.

கஅ. கந்தியஞ்சுமல் - பாக்குத்
தோட்டம். கூன் உறல் - மந்தலா
யின் கூன்முதுகை அடைதலை. அலை
க்கு வில்லும், பாக்குப்பழத்திற்கு மண்
உருண்டையும், வாழைக்குலைக்கு மந்
தலையின் கூன்முதுகும் - உவமைகள்.

கக. தேத்தடை - தேனடை.
வனை - சங்கு.

௨௦. நால்வகை மலர்கள், தோட்
டுப்பு, கொடிப்பு, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.
மலர்கள் தேவர்களுக்கு இருப்பிடம்.
வண்டிகளுக்கு அசுரர்களுவமை.

௨௧. மூவகைநகர்-புறநகர், இடை
நகர், உண்ணகர், படை - சேனை.

௨௨. கோடு - சிகரம், கொம்பு.
மணி - ரத்சம், ஒலிக்குமணி.

௨௩. புதர்முகவனா - யானை.
கண் - இடத்தே. உறை - தளி.
மூவகை-மும்மதம், மூன்று நீர். பிறை
உணர்ச்சியர் - பிறைபோல வளரும்
அறிவினை உடையார். வாரி - கடல்,
யானைக்கூடம்.

௨௪. கடாம் - மதம்.

௨௫. தொடர் - சங்கிலி. பன்
முறை காலெழும் செவி. கால்-சுற்று.
எதற்கு - எதன்பொருட்டு.

௨௬. மருவலர் - பகைவர், மணத்
தையுடைய அலர். வால்நகம்-வெள்
ளிய நகங்கள். கயங்குற - கசங்குற.
நிரியாணம் - கடைக்கண்.

௨௭. பரியென - சுமப்பாரென்று.
அரி புணர்ச்சி மெய் - திருமால் புணர்
தலையுடைய மெய்; பூமியினுட்பு.

௨௮. முரணுடைத்து, கடலுக்கு.

௨௯. பூப்பு - பூத்தல். பாடலம்
-பாதிநி. கந்துகம் - பந்து. குதிரை
க்குக் கொக்கு, பட்டலம், கோரம், கந்
துகமென்று பெயர்களுண்டு.

௩௦. உருவை. ஆதிதூல் - வே
தம். இளைத்த திங்கள் - பிறை.
அதன் மிசை அவ்வேதக்குதிரையின்
மேலே. அம் கள் மாலையான் - பீரம
சிவன்.

௩௧. குரம் - குளம்பு. உகைக்
கும் - செலுத்துகின்ற. தன்மை
இல்லாத. மந்திரம் - குதிரைப்பந்தி.

௩௨. உதன்மிசை - அதன்மேல்.
மேதகம் - கோமேதகம், பிருதுவீமுத
லிய ஐம்பூதங்களினிற்றம் முறையே
பொன்னிறமுதலியன.

௩௩. வெற்றம் - வெற்றி. சயந்
தனம் - தேர் - தேர்க்காற்கடுப்பு-தே
ருருணியின் வேகம். காற்கடுப்பு-காற்

றின்வேகம். அரைக்கால் - ஒருசிற
நெண்.

௩௪. குரியனது தேர் செல்லுதலை
மட்டு முடையது; இத்தேர் செல்லு
தலையும் மீளுதலையுமுடையது.

௩௫. வியாளம் - பாம்பு; ஆதிசே
டன். எய்த்து - அறிந்து. ததலி -
நெற்றியையுடைய சிவபெருமான்;
ஆவரது தேர் - பூமி.

௩௬. தவையல் - துகையல்.

௩௭. இதன்முதலடி, “விழித்த
கண் வேல்கொண் டெறிய வழித்தி
மைப்பி, னோட்டன்றோ வன்கரைவ
ர்க்கு” என்னுந்திருக்குறளின் பொரு
ளையுடையது. சன் நிவப்புறு. கண்
ணி - கருதி.

௩௮. மாசை நேர்வுறு - குற்றத்
தைத் தருவது. தேசை - ஒளியை.
ஈசை - அம்பிகை. இளமுனை - முரு
கக்கடவுள்.

௪௦. தோற்றுநர் - தோன்றச் செ
ப்பவர். முனைய - கூர்மையையுடைய.

௪௧. பசல் - பகற் காலம்; ஒருவ-
(ஒளியை) நீங்க.

௪௩. பற்ற ஆம் நளி. தோம்
அற்ற.

௪௪. சற்றே கையை நீட்டி-
பாடு, பீடு - பெருமை.

௪௫. பல வில்-பலவகையொளி.
நபச்சாபி-காமதேனு; நபம்-ஆகாயம்.

௪௬. கொடிய - கொடிகளையு
டைய. மகவாக்கம் - புத்திரப் பேறு;
“அழக்கா றுடையார்க் கதுசர்வு
மொன்றார், வழக்கியுந் கேடின்
படி” என்பது திருக்குறள்.

௪௭. முகை செய் - தோன்றுத
லைச் செய்கின்ற. முறி - தளிர். உகை
த்தல் - செலுத்தல்.

௪௮. கையிதாம் - தூய்மையையு
டையதாகிய. மை அளாவலால்.

௪௯. உட்கோல - உள்ளத்தைச்
சூழ. ஐங் கோலன்-ஐந்து அம்புகளை
யுடைய மன்மதன். தக்கோலத்தைத்
மென்றவனாய். குறுங்கண் - சாளரம்.

௫௦. இலக்கம் - லக்ஷ்யம், அலக்

கண் - துன்பம்.

• ௩௧. ஆகாயத்தைப் புனைகிற முடையதென்பர்.

௩௨. முல்லை - கற்பு. பங்கம் - குற்றம், சேறு.

௩௩. துணை - ஒப்பு. தமிழ் முனி - அகத்தியர். வரை - விந்தியம்.

௩௪. தாமரைப்பூ வேதியர்குரியது.

• ௩௫. ஆவிவாய் - தடாகத்திலே. எவின் - அம்பைப்போலவே.

௩௬. கிள்ளை - கிளி, கிள்ளுதலை. அங்கையா.

௩௭. வேட்டு - விவாகம் செய்து. உலாவுதல் - பவனிவருதல். நறு மொறுப்பன் - பொருமையை அடைவன்.

௩௮. பூ வண்ணத்தொடை - பூ வாலாகிய அழகியமலை.

௩௯. கண்டும் - கற்கண்டும். தேம் - இடம்.

௪௦. நியமம் - நியதி, வீதி.

௪௧. கடை - முடிவு.

• ௪௨. குரை - தருப்பை. தாழ்ந்த - பொருள் ஆழ்ந்த. வீழ்ந்த - விரும்பிய.

௪௩. பண்ணிய - பண்ணுக.

௪௪. குடிக்கும் - குடிப்பான்.

தெவ் - பகைவருகிய இந்திரன். சேரிய - சேர்த்தரு.

• ௪௫. ஆதியாகியவீ வெளியுற. கராம் - முதலை. உடு - அகழி. அகத்தே நலத்தையும் புறத்தே தீய வேடத்தையும் ஏற்றபுத்தர் - சீர்க்கிய நாயனார்.

௪௬. கொடியது - கொடுமையை யுடையது, கொழிக்கையுடையது. கோணை - மாறுபாடு; ஐ-சாரியை. சால் - மிகுதி. பொறி - யந்திரங்கள். கழியது - காலையுடையது.

• ௪௭. பொறி - இந்திரியங்கள், யந்திரங்கள். பண்ப்புலம் - பகைமையை யுடைய விஷயங்களை; பகைவருடைய இடங்களை.

௪௮. அதிர்வு - நடுக்கம். மூடுறு ப்புதவு - மூடாததவு.

௪௯. ஒரர் - நீங்காத.

௫௦. அணியல் - மலை. கண் ஆழல. சுவர்ப்புறம் நிற்ப். படர்ந்தது - வந்ததை.

௫௧. தகைத்திறம் - தடுக்குந்திறம்.

௫௨. மூரிகர் - பெரியநீரையுடைய கடல் சூழ்ந்த. பெட்டு - விரும்பி.

௫௩. வன்னி - நெருப்பு. காமத்தி, ிகிற் சுடுமென்பதை, "நீங்கிற் நெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்ணெ னுந் தியாண்டுப் பெற்றாளிவன்" என்பதனாலறிக.

௫௪. தநீமம், ஊருணி, முத்தி - அவள் பொதுவாதலறிக; ஊருணி - ஊராரால் உண்ணப்படுவது; குளம்.

௫௫. குலமகளிர் கருவியர்த்திருத் தலையும் பூத்திருத்தலையும் புரத்தை யர் சேரியிலுள்ள தலைவர்க்குத் தெரி விக்கவரும்மகளிர் முறையே வெள்ளணியையும் செவ்வணியையும் அணிந்து வருதல்மரபென்பர். பூத்தளி மங்கையர் - நாடகனும் திருமகளும்.

௫௬. வேர் - வியர்வை, தெய்வ மகளிர்க்கு ஆடை அழுக்குறுது; வியர்வையுண்டாகாது; மலை வாடாது. புவியகத்தீரம்பைமார் - பூமியிலுள்ள தெய்வப்பெண்கள்.

௫௭. பூசுரர் - பூமியிலுள்ள தேவர்.

௫௮. வேளாளர் - கங்காசூலத்தார்.

• ௫௯. முனகர் - கீழ்மக்கள்.

• ௬௦. வேளாளர் விருந்தை ழம்பு வரிலராயின். இச்செய்யுள், "பெயற்பான் முனிபெய்யாக் கண்ணம்" என்னும் நாலடியாரின் பொருளை உட்கொண்டது.

௬௧. வேளாளர் நீலோற்பலமலை யையுடையர்.

௬௨. கமலராகம் - பதுமராகம்; மாணிக்கம். வித்துருமம் - பவளம். வலன் அவிந்ததேம் - வலாசுரனிறந்த இடம்; இறந்தபின் தன்னுடைய உடம்பிலிருந்து நலமணிகளும் உண்டாக

வேண்டுமென்று இவன் வரம்பெற்ற வன்; திருவிளையாடல் மாணிக்கம் விற்றபடலம் பார்க்க.

அஅ. இனம் சுட்டலாவது, 'பயறளதோவணிகே' என்பார்க்கு அஃகில்லையாயின், 'உழந்துண்டு' என்றல். கேட்டபொருளையே கொடுப்பாரென்றபடி. இம்மி-ஒருவனை அரிசி; சிறிய தோளவு, கதுவுதல் - கொள்ளுதல்.

அக. அள்ளுகாள் - கொள்ளுகாள். கூடு. உயிர்வரினுக்குறண் மெய்விட்டோடலைக்கற்பவர். 'நம்தொழில்' என்றது, சிறிதுகொடுத்துப் பெரிது கொள்ளுதலை.

கக. தோன்றலில் - தோன்றல் விகாரத்தில், தாளினால் திருஆதம்.

கஉ. அவர்திருவை. மண் - மண். ணில். ஆண்டு - ஆட்கொண்டு, பெருமனின் - சிவபெருமான்போல.

கக. நகம் - மலை. இகவு - இகத்தல்; நீங்குதல்.

கச. வண்டு - அம்பு. பகை வரைத் தேவராக்குவார். கண்டுசேர் - சற்கண்டை ஒத்த.

கடு. அரியுனைப்பவள் - தூர்க்கை - அம்புயம் - அழகியபுயம். பரிக்கிரி - தேர்.

ஒடலும் வாடலுமுள்ள பகைவாந்தவர்.

கஎ. மறைக்கொடி - வேதத்துவசம்.

கஅ. சாலை ஊட்டலால். தங்கள் நெஞ்சில். சுதம் - அழிவு.

நைமிசப்பட்டம்.

க. மந்திரிப்பவர் - ஜபீப்பவர். கன்மத்தைத் திரிப்பவர், சுமந்துரிப்பவர். மந்திரிப்பவர் - மந்திரியாகிய பிறப்பையுடையார்; பவம் - பிறப்பு.

உ. மந்தி - வண்டு ஒருவன் - பிரமன்.

ச. வந்து வழங்க. எந்திடத்து - எந்த இடத்து. அந்தஇடத்து. நந்து - சங்கு.

கஃ. கொற்படை - கொல்லுதலையுடைய படை. பொற்பு அடை.

கஃ. கற்பிற்கு அதன் உவமை; 'தழலோவென்னும் கற்புடையதனீராயகி' - (பாரதம், சூது, உஉக).

கஃ. பொறை - பொறுமை. ஆன்மார்த்தபூசை, பார்த்தபூசை.

கஃ. மறைமுடி - உபநிடதம். இறையும் - சிறிதும்.

கஃ. மூவகைத் தீக்கை - சமயம், விசேடம், நிருவாணம். பாவனம் - பரிசுத்தம்.

கஃ. கவிமுன் நால்வர் - கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி.

கஃ. முரிவு - ஒழுதல். மூரல் - அன்னம். கருணை - பொரிக்கறி. பாகு - குழம்பு. பரிவு - ஆன்பு.

கஃ. தெவ்வி - கொண்டு. தோறும் - சாஸ்கள் தோறும். சம் - எலுமிச்சை. வாக்கி - வார்த்து. ஓர்கனி - நெல்லிக்கனி.

கக. கோடிய - வளைந்த.

கக. கோள்கள் நம்மதினென.

கக. ஞானம் ஐந்தாவன: ஞானநூலை ஒதல், ஒதுவித்தல், அதன் பொருளைக் கேட்டல், கேட்பித்தல், சிந்தி.

கஎ. அருவென - அருபழக. நள்ளிய - நள்ளு; பொருத்த.

கஅ. கதிர் - சூரியன்.

கக. ஆவி - புனை. தாய் - தாவி.

கஉ. முறை - முறையே.

கஉ. அறுபகை - காமமுதலியவை.

வயங்குவாய், விளி.தேம் - விராலி இசைப்பாய்.

க. எகின்கொடி - அன்னக்கொடி. கேமி - வசையம்.

எ. அருள்திறங்குறித்து. அருட்டி (=வருடி) - தடவி.

அ. உதக்கு - வடக்கு.

க. மணிமார்பினுள் - திருமால்.

கஃ. அகைக்கும் - வருத்துகின்ற.

முறைக்கும்.தோன்றும். அரசஅவன் அமர்ந்து. உறைக்கும் - செலுத்தும்.

உஉ. சிருக்கு - வேள்விக்குரிய ஒரு வகைக்கருவி. வெண் - முதுகு. ஒரு கு எய்தின் - சாரும்பத்தை அடைந்தால். தழால்-தழுவுதல்.

உங. தாமரைக்கு நாயகன் - ஞ்ரியன். சரு - தேவருணவு. குமுதநிரைக்கு நாயகன் - சந்திரன்.

உடு. அருகுதீர் - சுருங்குதலில் லாத. யாகாக்கினியின் கொழுந்தால் தேவருலகம் உருகி வீழாதிருத்தற் பொருட்டே மேகத்தையும் ஆகாயகங்கையையும் கீழேயிருக்க அமைத்தனர்.

உசு. யாகப்புறையால் மேகங்களும் அவற்றின் சம்பந்தத்தால் கடலும் கறுத்தன.

உ௪. நாதம் - ஒரு தத்துவம். போத ஆம் - மிக ஆகிய. இதுவுள்ள முனிவர் அடிசிலுண்ணு திருத்தல், இங்கேயுள்ள பலாக்கனி முதலியவற்றின் கனுவைய நனைந்தே.

உ௫. சுதரிசனம்- நல்ல தரிசனம், சக்கரம். தண்மைதவா.

உக. ஒரு முனிவான்-துருவாசர். உறந்து - மிகுந்து. ஒருவன்-கண்ண பிரான். கற்பகவனத்திலும் இது

உ௦. பன்ன - சொல்ல.

உ௧. வமனபதம் - வாந்திபண்ணி னசோறு. இந்திரன் முதலியவர்க ளின் பதவிசை மதியாதவர்கள். அருட்பவர் - திருவருளாலுண்டானவர்.

உஉ. எதிரீமறை-துன்பம் ளுழ் - பிரார்த்துவம். வரை - மலை. நன்பயச்சுரதேனு-நல்லபாலையுடைய காமதேனு.

உங. முடிய - முற்ற.

உ௪. அருட்குறி - சிவலிங்கம். நிகமம் - வேதம். பவஞ்சம் - பிர பஞ்சம்.

உ௫-உ௬. , முனிவர்களுடைய பெயர்கள்.

உ௭. சதிகுணர்.

உ௭. அரபத்தர். கோண் இர ண்டு காலின்ன் - அஷ்டகோண மஹருஷி. மாண் இரப்பியர்.

உ௮. உரோமன்.

உ௯. உஷ்மாண்டர் தாலப்பி யர். அசிதர். சித்திசால்-சித்தி மிகு ந்த. அமெருஷுனர்.

உ௧. வல்ல சுகர், தத்சிப்பெயரை ஆள்பவர். நல்ல சனாதர். நகு சாதர்.

உ௦. கலைச்சிருந்தன்- கலைக்கோ ட்டு முனிவர். நாரதர். ஒந்தம்இல் - 'வறுமையில்லாத. தூமபான்'.

உ௧. முது . மொழி- சொல்லப்படுகிற.உக்கிரவீரியர். விது முடி- சந்திரனை அணிந்தமுடியையு டையவர்.

உ௨. சவுபரி. பருப்பதன் - பர்வ தமுனிவர். ஆசுவலாயனர். கால வர். திரணவிந்து.

உ௩. இமவரைத்தோன்றுகொடி- உமாதேவியார். உறந்த- மிக்க ஒரியா கம்-தீர்க்கசத்திரம்.மறம்- பாவம்.உப க்கிரமித்தார்- தொடங்கினார்.

உ௪. பன்னீயர்- பத்தினியர்.மனு- மந்திரம்.

உ௫. சவுசகர் முனிவர்களுக்கு முகம் போல்வார். தளி -கோயில்.

உ௬. அருவும்-ருருவும். உபயம்- ருபாரூபம்.

உ௭. ஒதின் நின்னலது. பரம சிவன் அருவத்திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலத்தைக் கேட்கவிரும்பினார்.

உ௮. ஒத்தரு நசை - ஆராயும் இச்சை. அன்று தீர் - விசேஷம் நீங் கிய.

உ௯. 'அந்த வேலை - அந்தச்சமய த்தில். அளவா - கலந்து. சந்தம் - அழகு. பந்தம் - கட்டு.

௪௦. வரவு போக்கு இலான் - பர மசிவன். புரவு - காத்தல். கரவு-கன் னம். மாணுக்கர் கலப்ப.

௪௧. விசசிதம் - மலர்ச்சி.

௪௨. மயிலின் - 'மயில் போல. நந்த ஓர்நரில் - மிக உணரு மாணுக்கர்

போல.

சு. இருக்கை ஒதினர் - வேதத்தை ஒதினர். முகமன் இயம்பினர். திருக்கை - மாறுபாட்டை. திருக்கையால் - அழகியகைகளால்.

சச. இருக்க : இருந்திக. என்றதை ஓர்ந்து. அன்று அவ்வேலையில். நன்று அவாம்கம்.

சடு. உறுவார் - முனிவார். அருவாய் - அருபமாய்.

சசு. யாம் எல்லாம்.

சஎ. உரை வினா - கேட்டும் கேட்புரைய - ஒப்ப, நயந்த - விரும்பி. கரை-உருகுஇன்ற.

சக. நம்முன்னேன் அருபமாய் மர்ந்து. மோக்கம் - மோகநம்.

கூ. பவுடகம் - பவிஷியம். மந்தணம் - இரகசியம்.

கூக. சதுமறை - நான்குவேதம். சாற்றுவது - சொல்லுவது.

புராணவரலாற்றுப் படலம்.

க. மூகை - பௌத்தமதத்தைச் சார்ந்திருந்த அரசன்மகன்.

உ. படிசூம் - ஸ்படிசூம். மேனியில் ஓர்பால் வெள்ளிய முறுவலான் - சிவபெருமான்.

ச. புலிக்காலண்ணன் மைந்தன். உபமன்னிய முனிவர்.

க. மழமுனிவன் - இளமையை யுடைய முனிவர்.

எ. மறைமுதல் - சிவபெருமான். தந்தை - வியாக்கிரயாதர். மறைமுதல் தந்தைகாணப்பிரியு மாநடம்.

கூ. மூர்த்தி - உபமன்னியர்.

கக-ங. இவற்றிலுள்ள வரலாற்றைப் பெரியபுராணம், திருமலைச் சிறப்பாலுணர்க.

கச. வாசகவேதம் - திருவாசகம்.

கடு. அழந் புனல் - அக்கினிதீர்த்தம்.

கஎ. இருந்தறை - பெரியவழி. பூத்தராயு - பௌத்தமதத்தை.

கஅ. ஏர் அண்ண.

கக. தெளமிய முனிவர்.

உ. மலத்தைத் துமிக்கும்.

புராணச்சிறப்புணாத்தபடலம்.

உ. இன்பு உருவாய்.

ங. சகசமலம் - ஆணவமலம்.

ச. மலநோய்க்கு மருந்தாய்.

உ-ச. ஆன்மநாதசிவம் ஆயிற்று.

கூ. இரண்டாவதாகியு தோற்றும்.

முற்று. பொழியையுடைய அத்தலம்.

க. கமுகர்மாலை, ஆசிரியர்க்குரியது. எத்தலத்து அமராநிற்கும்.

கூ. ஏன் - மற்ற.

கடு. பிறத்தை - பிறப்பு.

புரவா தவுய்யரை யடைந்த படலம்

க. பிடக முதலியவற்றைப் பெட்பார் - பௌத்தர்.

உ. உவரிமண்.

ங. அம் தவளநீறு. நந்து அவ்வளவு எனும் களத்தார். மகளிர். நந்தமிக. அளக்கருங்காமம் முந்த. அளத்தரும்பு - உப்பளத்தில் அகப்பட்ட தரும்பு. எந்த அளக்கரும்.

ச. புலையையும் மிடியையும் வேரதக் கணந்து.

கூ. திசைப்பால் - பாற்கடலினிடத்தே.

கூ. "ஒருபுடை பாம்பு கொளினு மொருபுடையா; லக்கண்மா ஞாலம் விளக்குதான் - திங்கள்" - (நாலடியார்) அவை - அவ்வுயிர்.

எ. களைகள் தலையெடாது.

கூ. அணவு அரிய.

கக. "நீரிற் றூழியினைம்" என்னும் செய்யுள், நீதிநெறிவினக்கம்.

கரு. வன்றி - பன்றி.
கசு. மிதவை - மிதப்பு. பீதமீ
சமயம். இதம் அகிதம் - புண்ணியம்.
பாவம்.
கடு. இரவுரவம் - ஒரு நாகம்.
கஅ. வயம் - வசம்.
கக. யாரிடத்தம் விடையுங்கொ
ண்டு.

உரு. ஆனந்தவனம் - காசி. ஆல்ந
ந்தம் - முழங்குகின்ற சங்கம். ஆலோன் -
சங்கிரன். இதனால் நந்தம் செருக்கு
ஒழிந்தது. கவல் நீங்கா - கவலுதல்
நீங்காத. நந்து - பெருகிய.

உக. துண்டியானை - துண்டிவி
நாயகர். கழுது - பேய். அகிலநாயகன் -
விசுவநாதர். உழுது ஆர்க்கும். தடங்
கணுமை - ஷிசாலாகுதி.

உஉ. தாலம் - பூமி.
உச. களம் - கள்ளம்.
உடு. குப்பாயம் - சட்டை, சண்ணி
த்த - பூசிய, புள்ளியுதோல் - மாண்
தோல்.
உசு. சிவகோசம் - சிவலிங்கம்.
திண்டல் - கிழித்தல்.
உக. பரிணாமம் - சேஷமம்.
ருக. பரசுதல் - துதித்தல்.
ருஉ. ஓரிய - உணரும்படி.
ருரு. பித்தனை - பித்தனாகிய
என்னை. முத்த ஆனையானை.
ருடு. புண்ணிய சார்த்தம் - விபூதி;
மழமுனி - உபமன்னியர்.
ருசு. அரு ஆன்மநாயகர் - அருவ
த்தையுடைய ஆன்மநாயகர்.

ஆன்மநாதர் அநாதிழர்த்தச் செயலுடைத்தபடலம்.

க. பெருந்துறையுற்று ஆனந்த
உத்திமூழ்கும் திருவாதவூரர் என்பது
"பெருந்துறை புருந்து பேரின்ப வெ
ள்ளு, மூழ்கிய புனிதன்" (நால்வர்
நான்மணிமாலை) என்பதை ஒத்துநின்
றது. சிந்திப்போம் - நினைப்போம்,
சிதறண்டு போய்விடும்.

உ. பசுக்கள் - உயிர்கள்.

ரு. புணர்ந்த அன்று - வந்தன
வல்ல.

சு. அவரால் - பிரமதேவராலும்
திருமாலாலும்.

க. விந்து - சுத்தமாயை.

எ. நீதம் - நீதி.

கக. பந்தமுறு வாழைத்தண்டு.
பசுவிறகு - பச்சைசவிறகு. இருந்தை -
கரி, நிரனிறை.

கரு. வமனபதம் - வாந்திபண்
னிய அன்னம்.

கசு. மகாமாயை - சுத்தமாயை.
கஅ. தனு - உடம்பு. விசுத்தம் - வி
சேஷமான சுத்தம். தீபகம் - பார்
வை மிருகம். இசித்தா - இழுத்து.
வசித்த - வசஞ்செய்து.

உக. "மீண்டு வாரா வழியுள்
புரிபவன், பாண்டி நாடே பழம்பதி
யூகவும்" என்பது தீருவாசகம்.

சுதாசிவமீர்த்தமுரைத்தபடலம்.

க. புலிங்கம் - தீப்பொறி. தடி -
காலதண்டம். அல் - இருள். சுவண
ககர் - அமராவதி.

ரு. ஆதி - ஆதிசத்தி. அறிவு
ஞானசத்தி.

ம் - ஆபதம்; உண்மை.

மகேச்சுரமீர்த்தமுரைத்த படலம்.

க. இருப்பாய் - பிரமனே. விது
முடி - சிவபெருமான்; விது - சந்தி
ரன்.

க. ஆரியன் மனையை - குருவின்
மனைவியாகிய தாரையை.

கரு. முனிவரன் - பிருங்கி.

கந. பயிச்சம் - பிச்சை; பயிச்சம் புக்கவர். பிசுநாடனர்.

கக. பாலமுனி. மார்த்தண்டேயர். மால்-மயங்க.

கள. அரா - பாம்பு; வாசுகி.

கக. விரைஇ படர்கரியை - விரைத்து வந்தயானையை.

உ௦. நஞ்சு-பழிச்சொல்லே. னீறு விதி-தக்கன். பங்கு - அவிப்பாகம். உதை - அந்தயாகத்தை.

உக. ஆன்ரெய் - பசுரெய். பரந்த, தன்னை ஆலிலைஇடத்தான்-திருமால்.

உஉ. வேட வேடம்மரீஇ - வேடவுருவத்தை அடைந்து. இகன்று. போர் செய்து.

உங. கங்காளம் - முழுவெலும்பு.

உச. வரசாதம் - விசேடம் பொருந்திய உண்மை. செய்ஞல் வளம்பதி-திருச்செய்ஞலூரில். ஆற்று ஆர் அடி-மண்ணியாற்றினிடைக்குறையிலுள்ள ஆத்திமரத்தின் அடியை. விரசு-கலந்த. பரசாதவனை - துதியாத தந்தையை. தமிழ்தார் பால் - வெட்டிய தண்டிசரிடத்தே.

௩௦. வண்டர் - வண்டு.

உ௧. எக்கரவும் - எந்தக்கள்ளும். அன்பு மிக்கு அரணே, திவென்று சொல்ல. நேமி - சக்கரத்தை.

உ௨. நோக்கு - பார்வை. னூக்கரு - தள்ளுதற்கரிய. ஆக்கம் - விருத்தியாதல். கா கந்த குழல் - சோலையைப் போன்ற மணம் பொருந்திய கூந்தல்.

உ௩. மதிக்கருள் - அஞ்ஞானம்; கருள்-இருள். தம்பிமுக வல்லகரன் - கயமுகாசரன். துதிக்கு அருள் ஓரிடம் - திருச்செங்காட்டங்குடி. புகர் முகத்த தயாநிதி - விராயகமூர்த்தி.

உ௪. இருபால் - இரண்டுபக்கத்திலும்.

௩௫. உதிசினிர்ந்திசை - தென்றிசை; உதிசி-வடக்கு. மூலாசிரியர்.

௩௬. சேய. நெடுந்தூரம் செல்லுதற்குரிய; சேய்மை - நெடுந்தூரம்.

௩௭. இணைந்து - சேர்த்து.

௩௮. திரோபவித்து - மறைத்து.

உருத்திரமூர்த்த முனாத்தபடலம்.

உ. ஏது உருத்திரர் - காரண உருத்திரர்.

௩. தோன்றல் - தலைவர்.

௪. மத்தமும் அறகும்.

௫. அதிகார ஐவர் - பிரமன் முதலியோர்.

௬ மனு - மனுக்கள்.

௭. அறம் பிறழ் தொழில் - தருமம் மாறுபடுதொழில்; பாவச்செய்க.

௮. "நாலிரு கோடிமேற் புசப்

பெய்த கரகங்கள், பத்திரட்டியுங் காப்பவர் பாரிடப் பட்டையுடைக்கர்மாண்டர்." (திருவிளை, திருமணப், அஉ).

௯. வீரர் - வீரபத்திரர்.

௧௦. கீழ் உத்தர மூலை - வட கீழ்த்

உ௧. ஒழுங்கு. காள் - கருமை.

உ௨. மனாதி ஆணத்தம். பின் ஆதரம்: பின் - பின்பு.

வேள்ளாற்றுப் படலம்.

௪. உழுவல் அன்பு - எழுமையும் தொடர்ந்துவரும் அன்பு.

௫. கக்கு எரித்தார். சோ-மதில். பாக்கு, வினையெச்ச லீகுதி.

௬. மெய் - உடம்பில். அம்மாத வத் துவங்க. வேறு எண்ணுது அவத்திறம்போய் மாய், ஆத்வப்பிரியர். வெயிலுவந்த விராயகர்.

அ. எம்மானுக்கு - சிவபெருமீர்
னுக்கு.

க. கெழுவுதல் - பொருந்தல்.

கடு. பரமாக - மிகுதியாக.

கக. கருபம் - திசை. புருமுகம்
புரியுமாறு - தன்னை அவர்பார்க்கும்
படி; "புருமுகம் புரிதல்" என்பதன்
பொருளாலு முணர்க.

கஉ. கரக்க - ஒளிக்க. அம்மை
ஆமலகம் - உள்ளங்கை நெல்விக்கனி.

கடு. மெய் - உண்மை, உடம்பு,
ஆதவம் - வெய்யில்.

கஅ. குழை - ஆறு. பெயர்முற்
சொல் - சுவேதம்.

கக. அளறு - நரகம்.

உச. வில்லையாநிற்கும், வில் - ஒளி.

உடு. வால் நந்தம் - அலை விராவ -
வெள்ளிய சங்கங்கள் அலைகளிற்
கலக்க.

பெருந்துறை விசேடப்படலம்.

பண்டாரம் - பொன்னறை.

க. கயிரவம் - செவ்வல்லி.

கடு. அகினம் - அருபம். நிகளம் -
வில்லு, ஒப்புகளறப் புணர்த்திடும்;

அம்மா, இடைச்சொல்.

கக. உந்த் - பொருந்த.

கந. பதம் - உணவு.

கச. தளி - கோயில்.

முர்த்தி விசேட நாமமுறைத் த படலம்.

உ. நிலவடு - வெட்டுண்டருழி.

ச. குந்தம் - குருத்த மரம்.

அ. பனவநாயகன், ஸ்வாமியின்
திருநாமம்; கக - ம் பாடலைப்பார்க்க.

கஉ. உபாத்தியாயரான வுரலாறு,
பெருந்துறைப் படலத்தா லறியலா
கும்.

யாகபீடச்சிறப்புறைத் த படலம்.

க. கோல் உரு - பன்றிவழுவம்.
இடந்து - பெயர்த்து. தரணிமேற்
பயில.

கந. பெருவிதி - பிரமன்.

கடு. சரு - தேவருணவு.

கக. கெடுமா - கெடுமாறு.

கஎ. கழங்கு - கழற்சிக்காய்.
குற்று - பறித்து.

கஅ. மகதியாழ் - காரதருடைய
வீணை. தனிமுதல் - சிவபெருமான்.

உஉ. அந்தை - அகந்தை.

உரு. நயனமணி - உருத்திராக்க
மணி, பொரு இயலாத - ஒப்பில்லாத.

உஎ. புரிமோ செய்வாயாக;
மோ, முன்னிலையசை. சேறி-செல்
வாய். கடுப்ப - ஒப்ப.

உக. சீரை - மரவுரி.

உரு. பாசு உன் - பசுவுத்தை
யுடைய மனம்.

ருச. உய்பாக்கு - பிழைக்கும்பொ
ருட்டு.

சுரு. மண்டலம் - வட்டம்.

வீரபத்திரப்பதலம்.

க. சாறு - திருவிழா. சோறு -
முத்தி.

உ அந்நின்று - அங்கேநின்று.

ருரு.

ரு. புலிங்கம் - திப்பொறி. தஞ்சு -
பற்றுக்கோடு.

ச. துரோணம் - வில்.

க. குடிக்கோ - குடிப்பேனே.
க௦. புலிப்போத்து - ஆண்புலி.
க௧. நீர் அஃ நீர் - மூத்திரம்.
க௨. அவ்வண்ணம் போல - அகரவுயிர் போல. நவ்வண்ணம் - மறைத்தலை.
க௩. எழுது - எழுந்து. எழுமா -

எழுமாறு.
க௪. 'போழ்ந்த - பிளவு பட்ட,
க௫. வேதண்டம் - கைலைமலை.
க௬. தாழ்ந்து இட்ட சித்திகள்.
ஞாலமும்மை - மூன்றுலகம்.
௨௦. ஒன்று - பொருந்திய.

தீர்த்தப்படலம்.

க. வாச்சியம் - பொருள், சுட்டி.
புணர்த்தினமை, திருவாத லுரடிகள் புராணம், திருவடிபெற்ற சருக்கம், ௨௨ - ம் திருவிருத்த முதலிய வற்றை வறியலாகும்.
௨. மதிலைப் பொடித்தவர் - சிவபெருமான்.
௩. விதிக்கு - கோணத்திக்கு. கூவப்படிவம் - கிணற்றுவிடிவம்.
௪. பன்னம் - இலை, நறுமுறுப்ப - பொருமை கொள்ள.
க௧. முன்னம் - குறிப்பு.
க௨. அடைந்தேற்கு - அடைந்தேனுக்கு.
க௩. அக்கமணி - உருத்திராக்கமணி.
க௪. தண்ணீர் மேல் தோன்றாத; ஆம் - கங்கைநீர்.
க௫. கோளியக்குமக் - கோள்களை நடத்துப் பிள்ளையை.
க௬. பைதிரம் - நாடு.
௨௦. சேரி - தெரு; முனகு -
௨௧. முனை - பிள்ளை

௨௨. குதுகலம் - மகிழ்ச்சி.
௨௩. தவனை - நாயகனை. வன்றி - பன்றி.
௨௪. குணங்கு - பேய், தோன்றலார் - பைரவமூர்த்தி. பாலம் - நன்றி.
௨௫. கபோதகம் - புற.
௨௬. அவாசித்திக்கு - தென்திக்கு.
௨௭. பிந்தல் - பின்னிதெல்.
௨௮. நடவை - வழி. சிகரி - கோபுரம்.
௨௯. குமலி - நாய், பிதிரவனம் - மயானம்.
௩௦. குறும்பு - சேட்டை.
௩௧. மூன்றனுக்கும் புறம் - வீடு.
௩௨. மஞ்சு - அழகு. தஞ்சு - அகக்கழுவாய் - பற்றுக்கோட்டைத் தன்னிடத்தேயுடைய பிராயச்சித்தம்.
௩௩. மண்ணிய - கழுவிய.
௩௪. இன்ன இன்ன.
௩௫. குர் - குரன், புரைத்த - உயர்ந்த.

குமாரர் வருஷாகப் படலம்.

௨. தகளுன் - ஆட்டிறைச்சி. அறக்கடை - பாவம்.
௩. அரிணம் - மான்.
௪. குடந்தம்பட்டனர் - வணங்கினின்றார்.
௫. அன்றும் - விரோதிக்கின்ற.
௬. காலம், அழகம்
௭. குரை - ஏகாதச

குமாரரை.
௮. மேய் - மேவி.
௯. அலைவாய் - திருச்செந்தூர்.
௧௦. இளவல் - வீரவாகு.
௧௧. குராயமா - குரனாகிய மாமரம்.
௧௨. கொடியும் ஊர்தியும். ஓர் மால்வரை - திருப்பரங் குன்றம்.

பிழ - தெய்வயானை.

உக. நாலும் ஒருகின்ற.

உங. மடன

உள்ள அன்பு

பெருந்துறைப் படலம்

க. கதிர் கண், அழல் மெய். பாகு - பாகன். வளைக்கரன் - திருமால்; அம் பும் ஏறும் இல்லும். கதிர் முதலியோர் பரமென்று கூறப்பெற்றவரே னும் சிவபெருமானுக்குக் கண் முதலியனவாக இருத்தலின், பரமாகார்.

உ. அங்கம் - வேதாங்கங்கள்.

டு. தோலா - தோல்வியடையாத.

சு. கலிங்கம் - ஆவட.

எ. தஞ்சிம - நிலைபெற்ற.

கூ இழுத்தையர் - மூடர்.

கஉ. போது - தாமரைப்பூ.

கச. இருமுது குரவர் - தாய்தந்தையர்; யோகநாயகி, ஆன்மநாதர்.

கசு. விருத்தவடிவம் - மூப்பு வடிவம். கங்கள் - தலைகள்.

கஎ. வேலு வனம் - திருநெல் வேலி; அதிலுப் பாகுரிமுகுள்ள ஸ்தலவிருகடி மூங்கில்.

கஅ. அரைக்கலை - பிறை, அரையின் ஆடை.

கக. அனுக்கும் - கெடுக்கும். குப் பாயம் - சட்டை.

உ௦. உறைகொல் - உறையோ. புண்டரீகம் - வெள்ளைத்தாமரை.

உ௧. வளை - சங்கம்; வளைபுரு - வளைந்த வடிவம். கண்ணெலும்பை அணிந்த விரல் - பவித்திரவிரல். பவித்திரம் - தருப்பையிறுற் செய்யப்பெற்றது.

உ௩. வேதமாகிய பாதாசை. வலக்கண் - குரியன். கவிகை - குடை.

உ௪. தண்டம் - ஊன்றுதோல். விளர்குடை - வெளுத்தகுடை.

உ௫. சந்தம் - அழகு.

உ௬. சிவபுரம் திருப்பெருந்துறை. கங்கு - பழிமொழி. அநாதர் - தமக்குமேல் தலைவரல்லாதவர், கதியற்றவர்.

உ௭. இருக்கு - வேதத்தின் சிறிய தோரு பகுதி. நாவெண்கையர்: நற்கையர்-திருமால், எண்கையர் - பிரம தேவர்.

உ௮. வன்னம் - வர்ணம். இது முதலியவை - வேதத்தை ஒதும் வகை.

௩௨ எழுதரும் - எழுதினார்.

௩௩. குழும்பர் - குறுநிலமன்னர், தோன்றல் - தலைவன், லுண்டாக்க நென்பது அவன் பெயர். குழும்ப வேளாளரென்ற ஒருசாதியார் திருப்பெருந்துறைப் பக்கத்துள்ள ஊர்களில் இருக்கின்றனர்.

௩௪. அலைசெயல் - வருத்தல்.

௩௫. சிவபுரவளப்பார் - திருப்பெருந்துறைக்குரிய வளத்தையுடைய பூமி.

௩௬. நிரம்பு அமை - நிரம்புதலமைந்த. உரம் - வலி.

௩௭. எழுதரும் புகழான் - பாண்டியன்.

௩௮. ஆவணம் - சூளனை ஓலை.

௩௯. பரத்தன் - பிறருடைய பொருள்.

௪௦. துய்த்தல் - அனுபவித்தல்.

௪௧. கைரவப்பகை - குரியன். ஆதவகை களிப்பில் கொண்டார் - வெயிலு வந்த விநாயகர்.

௪௨. கடியபாவி - லுண்டாக்கன். தெய்வம் வழிவிடும்.

௪௩. தன்னம் - அற்பம்.

௪௪. ஆக்கிமகூறி - ஆசிகூறி. விரக உபநிடதம்.

௪௫. சத்தனால் - வியாக்கரணம். மீமாஞ்சையுள்ளும் உத்தரம் - உத்தரமீமாஞ்சை.

௪௬. இதிகாசங்கள் - சிவரகசியம், பாரத முதலியவைகள். நியாயம் - தருக்கநூல்.

இ0 நார்ப்பத்து முக்கோணம் - பூரீ
சக்கரம், மங்களானி பவந்து - மங்
களங்கள் உண்டாகுக.

இ௧, 'காரியசிங்கி - காரியம் கை

இ2, தோட்கோபப்பு பொதி
சோறு - தோளிற் கோத்துக்கொள்
நாதற்குரிய கட்டுச்சோறு; "தோட்
கோப்புக் தாலத்தாற் கொண்டும்
மின்" என்பது நாலடியார்.

இ3, கறுழி - காட்டாறு, ஆடல்
அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்.
கலை அறுபத்துநான்காதலின், 'கலை
யென வாடல்செய்து' நதன்
'மதரை' என்றார்.

இ4, பா அலர் சீர்த்தி - பாடல்கள்
ளிற் பார்த்த கீர்த்தி.

௬௧, 'எங்கெழி னெவன் ஞாயிறு'
என்பது, "எங்கெழிலென் ஞாயிறெ
மக்கேலோ ரெம்பாவாய்" எனுந்
நீருவாசகத்தைத் தழுவி நது;
ஞாயிறெங் கெழினு மெவனென
விருப்பன்யா னினியே' என்பர் பின்
னும்.

௬௨, நடட்ட - நட்புற்ற.

௬௪, தொடர் ஆட்சி - தொடர்ந்த
அனுபவம். நல்லார்தம் காட்சி -
ஸாக்ஷி.

௬௫, மீன் தங்கிய கொடியை
யுடையவன் - பாண்டியன்.

௬௬, அஞ்சிச்சொல்லாரென்க,

௭0, மண்டொடு கருவி - மண்
வெட்டி.

௭௧, என்ன சாற்றினுன் - என்ன
வார்த்தை சொன்னான், படுமாறு
என் - உண்டாகுந் தீங்கு யாதோ.

௭2, மூன்றுமுறை கூறுதல் மரபு.

௭௩, பரிசனம் - வேலை செய்வோ
ருடைய தொகுதி.

௭4, ஒருவி - நீங்கி.

௭௬, அவல் ஓரீது - பள்ளமான
இடத்தைவிட்டு நீங்கி.

௭௭, கொட்டு - மண்வெட்டி, பா
வம் கருநிறமுடையதாகலின் அதன்
காரியமாகிய இடரைக் காரிடரென்
டார்.

௭௮, அறையாநிற்க - மோத.
அறுதி - முடிவு.

௭௯, பிழி - தேன். வேப்பந்தா
ரான் - பாண்டியன்.

௮0, மலய வெற்பு - பொதியின்
மலை.

௮2, பேறு - இலாபம்.

௮௬, மறைமுதல் - சிவபெருமான்,
அழற்கருமத்தாலே அவித்தது.

௮௭, ஒருவு அற - நீங்குதல்.

பிரமனுபதேசப் படலம்.

௧, அடியுள் - வந்தி. வெந்தை
- பிட்டு. நெடுமால்கொள் பாகமுள்
ளார்க்கு - திருமாலைக்கொண்ட இடப்
பக்கமுடைய சிவபெருமானுக்கு. ஓர
டி - பிரம்படியை. நெடுமால் கொள்,
பாகம் இவ்வேற்கு - நெடிய மயக்கத்
தைக்கொண்ட பக்குவமில்லேனெய
அடியேனுக்கு. ஈரடி - இரண்டு திரு
வடியை.

௩, ஆறமதி ஓர் அயனம். இர
ண்டு அயனம் ஓராண்டு.

இ, கேவலம் - கேவலாவஸ்தை.
முறுவலும் - திரும்பவும்.

௬, குண்டை - நிஷ்பம்.

௭, படை - ஆயுதம், பைதிரம் -
நாடி.

௯, கைய - கையினிடத்துள்ள.
௧0, நானூர் - நான் யாவன், வ
னம் ஆர் - வனம் யாத. ஒளி யார் -
ஒளியாது.

௧௫, சேர்ந்தார்க்கொல்லி அம்
புனல், அக்கினிதீர்த்தம், குடவயிறு
- குடம்போலும் வயிறு. ஆதவம் -
வெய்யில்.

௧௭, நெடுமாலின் தங்கை.

௧௮, இருகால் - இருமுறை.

௧௯, இல்லை - கொடி.

௨0, வந்தியர் - புகழ்ந்தபாடி

வோர். அட்டகம் - அஷ்டகம்.

உஉ. அம்பரந்த- அழகு பரவிய.

உஎ. நாஸ்வகை நடை - சரியை முதவியன, தேசசால்வனம் - சோதி வனம்.

உக. கம்பிதம் - நடுக்கம்.

நக. ஒதிமம் - அன்னப்பறவை.

நஉ. கனக்கருங்கண்டனை - மே கம்போன்ற கரியகண்டத்தை உடையவரை.

நங. எழு நாவோன்புனல் - அக்கினி தீர்த்தம். வாதராயணன்-வியாஸமுனிவர்.

நச. பாயதலை அரவு இறை - பரவிய தலைகளைடைய ஆதிசேடன்.

நடு. தருத்தகை - நற்பக தருவின் தன்மையையுடைய.

நசு. தேள்மதி - கார்த்திகைமா

தம்.

நஎ. பஹநழி = பல் தகழி - பல அகல், வாக்குபு- வார்த்து. அக்கு அணி மாணியர், சுடர் - தீபம். உக்க வினையவன் - தீவினா நீங்கப்பெற்றவன்.

நஅ. எட்டு இயலும் மூர்த்தியார் - அஷ்டமூர்த்தியான சிவபெருமான்; "எட்டிசைந்த மூர்த்தியாய்" என்பது தேவாரம்.

நக. அந்தகனூர் - யமபுரம்.

சஃ. பவானி - ஒரு நதி. பதரி வனம் - இலந்தை வனம்; திருநாண், மண்கேம் - தீவனா.

எக. செண்ணம் - வடிவு

சஉ. அதனை - அப்பாம்பை;

சச. குறி - குறித்திடுகின்ற.

திருமாலுபதேசப் படலம்.

உ. களேபரம் - உடம்பு. கங்கா ளம் - முழுவெலும்பு.

ச. வரும் தலமாகிய சிவபுரம்.

டு. பத்தெனப்படும் உடம்பு - தசாவதாரம்.

சு. வாழ்நை.

அ. வாசு - அழகு. இரவோன்-சந்திரன். தீர்த்தம் - அக்கினி தீர்த்தம்.

க. கொள்ளிய - கொள்ள. நீழல் உவவாக்குஞ்சரம் - வெயிலுவந்த பிள்ளையார். எள்ளிய - பொருந்திய.

கஃ. சிட்டான-ஞானவடிவுள்ள.

கக. பிப்பிலம் - அரசு.

கடு. தமிழுற-இனிமையுற. எம் இதயத்து.

கசு. கரத்தை - சிவகரத்தை. ஆர் - ஆத்தி.

கஎ. கமை-பொறுமை. இறை நீள் - சிறிதுநீண்ட. அமைவு ஆர்.

கஅ. பழகு-ஆரணங்கள்.

கக. அருமா குருந்தம் - அரிய பெரிய குருந்த மரம்.

உஃ. மதலைத்தொடை - கொண்

றை மாலை.

உக. பஞ்ச தசாக்கரி - ஒரு மந்திரம்.

உஉ. நிறத்து அகலாமல் - மார்பினின்றும் நீங்காமல். திதி - பாதுகாப்பு.

உடு. தேத்து - இடத்தில். தீர்த்தந்தான் நாராயண தீர்த்தமென்பர். பாய - பரவிய.

உஎ. பாவக் குழியாய் - பாவம் நிரம்பிய பாணையாய். கரவு-திருட்டு. உசு. நிரயம் - நாகம்.

நஃ. ஞமலி - நாய். மொத்த - அடிக்க. கெழியினன் - பொருந்தினன்.

நஉ. கேழல் - பன்றி.

நசு. பண்ணவன்-தேவன்.

நக. நசைஇ - விரும்பி. கணம்-மேகம். மனன் அமர்ந்து - மனம் விரும்பி. தனபதி - குபேரன்.

நஎ. அந்த ஹேது.

நஅ. எரிபுரை-செருப்பை ஒத்த.

சஃ. வாசித்த - மணத்தை வீசிய.

காலாக்கியருத்திரர் உப்தேசப் படலம்.

க. வெள்ளிலை - வெற்றிலை.
கூ. குல்லை - தாளசி. அம் சரோ
ருகம் - அழகிய தாமரை. சிலம்பு
ஒள்ளடி அலம்ப.

டு. சின்னம் - அடையாளங்கள்.
சு. மால் தளக்கும். மகிழ் - மகி
ழ்மரம்.

எ. கதி - நடை. போகி - பாம்பு.
அ. திரிவு இல் - மாறுபடுதலில்
லாத. இதழி - கொன்றை.
கூ. பரிபுரம் - சிலம்பு. பதங்கர்
- சூரியர். அடைப்பை - வெற்றிலைப்
பை.

க0. மூடிகம் - மூலிகம்.
கக. நிகர்தரா - ஒவ்வாத. அன்பு
கிழி அவிழ்த்தென வளர. மூகிழ்
உறுகை - குவித்தகை.

கஉ. நடி - நடித்தருள்வாய்.
கச. மாணையும் அமர்செய் மழு
வையும்.

கடு. அசைத்த - கூட்டிய.
கக. குரவா - ஆசிரியரே.
கஅ. உந்து உனக்கு - பொருந்
திய உனக்கு.

உஉ. வைச்சிருக்கும் - வைத்திருக்
கும்.

உஉ. மயல் இடிய.
உச. சந்தம் - அழகு.

உடு. கோட்டினர் - வளைத்தனர்.
உஎ. சோத்து - சோத்தம்; இழிந்

தோர் செய்யும் அஞ்சலி; "சேத்
துன் னடியமென் றோகாக் குழுவீத்
தொல் வானவர் சூழ்ந், தேத்தும்படி
நிற்பவன்" என்பது, திருக்கோவை
யார், களக.

உஅ. உபகரணத்து சதுணைக்கரு
வினைக்கொண்டு. திரைத்த - அலை
களைச் செய்த.

உக. மதியையும் கதிரையும். அ
வாய் - விரும்பி, இலக்காகி - லக்ஷி
யமாகி.

ந0. அணகர் - சிவபெருமான்.
கக. ஐயம் - பிச்சை. படிமத்

தான் - தவவேடமுடையவன். பண்
டாரம் - பொன்னிறை. வெங்கமடி
- வெந்த வஸ்திரம்.

நஉ. என்னரும் - எத்தன்மை
யையுடையவரும்.

நக. நேர்ந்து - உடன்பட்டு. க
ரங்கோடி - கைக்கொள்வாய்.

நச. கன்னல் - நாழிகை. தோல்
மென்று - பல்லிளக்கி.

நடு. எளியவர் பங்காம் - எளிய
வர்களிடத்து இரக்கமுடையவரா
கிய.

நசு. சிவத்துவிசர் - ஆதிசைவர்.
நஎ. அளவு இறை. ஒன்றும் -

இறை அளவேனும்; சிறிதும்.
நஅ. தெவ்வுபு - கொண்டு.

நக. அமுது - நிவேதனம்.
ச0. மணிப்பணி - இரத்தினபர

ணம். காம்பு - கவரிமுதலியவற்றிற்
குரியது. நேத்திரம் - பட்டாடை.
நக்கு - சிரித்து. இறை - அரிசன்.

சக. எஃகு - எடுத்து.
சஉ. கோசம் - கருவூலம். தண

வரும் - நீங்குதலில்லாத.
சந. அலசினர் - மெலிந்தீர். சிகரி

மடம் - கோபுரத்தின் வெளிப்பக்கத்
துள்ள மடம்.

சச. ஐவர், சஉ - ம் கவியிற்
கூறப்பெற்றவர்கள்.

சசு. அபராதம் - குற்றம்.
சஎ. துரோணமலர் - தும்பைப்

பூ. பாய - பரவிய. **
சக. கூற்றின் தமர் - யமபடர்.

மன்ன - ஒவ்வாத.
டு0. எண்ணில் நாள். கண் -

தாள்
டுக. கருக்கொள்ள - கருப்பம்
கொள்ள. வலை = வல்லை.

பறழ் - குட்டி.
டுஉ. மூடுவல் - பெண்ணாய். இடு

கும் - வருத்துகின்ற.
டுச. சதுவேத புரம் - திருப்பெ

ருந்தறை.

ருசு. தானவுலகு - தேவலோகம். | ருஅ. சத்தியன் சத்தியையுடைய
தவிர்தல் - தங்கல். : சிவபெருமான்.

திருவாதவூரர் திருவவதாரப் படலம்.

க. முடி ஆர் கொள் - திருமுடி
யில் ஆத்திமாலைகைக் கொண்டிரு
ளிய. அவரை அடைதருவார் - அவ்
விருவரைபும் அடையும் அடியார்கள்.
இன்பத்தில். ஓர்படியார் - ஒரேதன்
மையினர்கள்.

உ. வரை-சக்கரவாளகிரி. புரை-
ஒப்பு. பூழியர் கோமான் - பாண்டி
யன். வாதவூர் ஒளிர்தரும்.

ங. குழை - தளிர். சினைகன் ம
யிலைக்காட்டும்.

ச. கழைத்து - விரைந்து. மணி
யை அஞ்சி. மால்போல் மிதந்திடும்.

டு. ஒரு கடல் - கருப்பஞ்சாற்று
க்கடல்.

சு. வனப்பு ஒலி வார் கழல் -
அழகையுடைய முழங்குகின்ற றண்டை
வீரக்கழல்.

எ. பிழைபெண்யானை, கைப்பிழை.
வள்ளை - வள்ளைக்கொடி, உலக்கைப்
பாட்டு. வண்டு - அனிகள், வணியல்
கன்: இரண்டாவது மாலை - இயல்பு.
கற்பு - முல்லை, பதிவிரதாதர்மம்.

அ. கிழக்கு உதயப்பொருள் - சூரி
யன். புனைந்த நீறு.

க0. மகதூரியம். யாகத்திற்குரிய
வாத்தியம். ஓதம் - கடல்.

கக. மருவாத ஊர். இருவாத - இ
ருத்தாத. ஒருவாத - நீங்காத.

கஉ. தற்குறுபெயர் - வாதமென்
னும் பெயர், 'தன்' என்றது, வாத
ஊரை. வளி - காற்று. இரண்டு -
சத்தமும் பரிசுமும்.

கங. பிரமபுரம் - சிகாழி. வேள்
நாடு. வாள் - ஒளி. சைவசமையாசாரி
யர் நால்வரும் தம்முள் ஒத்தவராத
லின், அவர்கள் அவதரித்த ஊர்கள்
நான்கும் தம்முள் ஒப்ப வென்று
கூறியநயம் பாராட்டற் பாலது.

கச. தொழும்பு - அழமை.

கள. தன்னம் - அற்பம்.

கக. ஐங்கழகை - ஐந்துநாழிகை.
குற்று - பறித்து.

உ0. ஆன் நறுநெய் - பசு நெய்.
மானம் - பெருமை.

உக. பிடகம் - புளத்தாகமம்.

உங. பந்தி - வரிசை.

உச. சீவரம் - பெளத்தர்களுடை
ய உடை விசேடம்.

உடு. குன்றுகவித்தவன் - கேர
வர்த்தனத்தைக் குடையாகப்பிடித்த
திருமால். சாக்கியர் - பெளத்தர்.

உசு. நாலாம் சத்தி - தீவிரதாம்.

உசீ. உத்தரகோச மங்கை - பா
ண்டிகாட்டி. லுள்ளதொரு 'சிவஸ்
தலம்.

உஅ. முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

ஙக. பமரம் - வண்டு. முழுவல்
- எழுமையும் தொடரும் அன்பு. உப
க்கிரமம் - ஆரம்பம்.

ஙஉ. இரட்டி அவுணர் - சுசு
கோடி அசுரர். துப்பு - வன்மை.

ஙங. முழவு - டத்தளம். பரம்பு
- பரவிய. "மனமிசைத் தோன்று
மதியம்போல் யானைத், தலைமிசைக்
'கொண்ட குடையர்' என்பது நாலடி
யார்.

ஙச. கதலித்தடவை - வாழைத்
தோட்டம். ஒலியல் - ஈயோட்டி.

ஙசு. புலோமகை - இந்திராணி.
உறுவரர் - முனிவர். ஆக்கம் - ஆசி.

ஙள. ஈடவை - வழி. ஒலையில்
- வினாவில். வளியாய உணவுணும்
பூண் - பாம்பு; வளி - காற்று.

ஙஅ. தேரர் - பெளத்தர். முகில்
பொருவாத மேனியன் - திருமால்.

ஙக. அண்மை - சமீபம்.

* ச0. ஒன்றும் - சிறிதும். மனத்
தைக்கொன்று.

சக. கடை - நல்லொழுக்கம். ஆல்

அடை - ஆலிலை.

சக. திராவிடம் - தமிழ்.

சச. சதுவிதமாம் பாதங்கள் - நாற்பாதங்கள்; சரியைமுதலியன.

சசு. அதனில் - அந்தத் தருமத்தில். தினம் - தினத்தோறும். மணியாதியில் - மாணிக்கமுதலியவற்றைப் போல.

சஎ. வெய்யவன் - சூரியன். கை - ஒழுக்கம்.

சஅ. முந்தையார் குதவினை - முதன்மையார்ந்த சாதகன்மம்.

இ0. மாசானம் - பெரிய தியானம்.

ஆசுரன பல - குற்றமாய பலவற்றை.

இஉ. தால் அசைத்திடுவார் - நாவை அசைப்பவர்.

இக. “வாத ஐரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பரிசும்” என்பது திருவாசகம், கீர்த்தி.

இச. வித்தம் - பொன், பவஞ்ச

மீத்தம் - பவஞ்சத்தினின்றும் நீங்குதலை.

இசு. முதற்கூரவன் - சிவபெருமான். பாம்பின் நட்பை உறுவாய், இதிற் சாமமுதலிய நான்கும் கூறப்பெற்றுள்ளன.

இஎ. வெரு கழல் - அச்சம் நீங்காமேலியபல் - சிற்றில் - உடம்புகள்.

இஅ. உரவு-வலி. உம்பல் - யானை.

அரி - சிங்கம்,

இக. சேய- சிவந்த. அவனேமி. அவனுடைய ஆஞ்ஞாசக்கரம்.

ச0. முகை - மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு. வேதச்சிகை - உபநிடதம்.

சஉ. “மாமதியன்னான் வளர்கின்றான்” என்பது சிந்தாமணி. அகவை - பிராயம்.

சச. சாதம் - உண்மை. மேதம் - யாகம்.

அனைச்சுரிமை பூண்டபடலம்.

க. செவ்வாய்க்கீட்டு. பேசாதிருந்த தன்மை.

உ. இறைஞ்சலத்தமுதல். சந்திரன். இரதத்தில் தோற்றுகின்ற கதிர் - சூரியன். பொருது - சகியாமல்.

ங. தஞ்சும்போதும் - அடங்கும் போதும்.

ச. உழவு - உழுதல். மழவு-குழந்தை.

இ. “ஊற்றாறும்” என்பது முத்தியவற்றில், “ஒருபுடை பாம்பு கொளினும்” என்னும் நாலடிபாரின் கருத்தமைந்துள்ளது. அகழ்மறந்தினன். நீக்கிய பாவத்தையுடையவன்; பாவத்தை நீக்கியவன்; அகழ்தல் - தோண்ட்தல்.

எ. தூய்மையை.

க. குலவுகின்ற அதிசயம்.

கக. அகவை - பிராயம்.

கஉ. ஏன்மவர்-ஏற்றவர்; தக்கவர். மான்மவர் - மயங்கியவர்கள்.

கஇ. கானிடம் - மயானத்தில்.

கசு. கருவிகள் - சேனையும் பொருளும். பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

கஅ. அக்கு - அக்குமணி, உருத்திராக்கம்.

உ0. குப்பாயம் - சட்டை. மதானி - பதக்கம்.

உக. வளுதினி. சேனை.

உஉ. உறையுள் - திருப்பிடம். அமைச்சுரிமை

உச. நொச்சி - மதில்; “கபாலி நீள் கடிமதிற் கூடலால வாயிலாய்” என்பது, தேவாரம்.

உசு. கறை - கறுப்பு.

உஎ. கவர் மனம் - பிளவு பட்ட மனம்.

உஅ. நறுமுறு பகைவர் - பொருமையுற்ற பகைவர்; “நறுமொறு” எனவும் னழங்கும்.

உக. பாண்டிநாட்டின் என்னை கூறுவதாகிய “மேற்குப் பெருவெளி”

என்னும் வெண்பாவைப் பார்க்க. வருவாய். வரும்படி.

௩௦. உலகு-சுங்கம். ஆகரம்-பொருளின் இருப்பிடம். அநாதர்-உரியாரற்றவர்.

௩௧. அமுதருத்துசாலை-அன்னசத்திரம், நீர்வாக்குசாலை-தண்ணீர்ப்பந்தர். கோயில்-தேவாலயம், அறப்புறம் - தருமத்திற்குரிய ஸர்வமானியம்; இறையிலிநிலம்.

௩௨. எச்சம் - மிஞ்சியது.

௩௩. “கருவியுங்காலமும்” என்னுந் திருகிதறனையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

௩௪. இது, “வன்கண் குழுகாத் தல்” என்னுந் திருகிதறனின் பொருளைத் தழுவி யது.

௩௫. தீபம் - தீவு.

௩௬. நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம் மனத்திற்கூட. எச்சமாகியுள்ளது,

வீசி.

௪௦. இல் - இல்லை.

௪௧. கறையடி - யாலை, உறவி - ஏறும்பு. இச்செய்யுள் முதலியவற்றின் பொருள், திருவாசகம், போற்றித்திருவாகவலிலுள்ள கக -ம் அடிமுதலியவற்றால் விளங்கும்.

௪௨. கலை - வித்தை.

௪௪. இதன் ச - ம் அடிமுதலியவற்றால், கருமப் பிரமவாதி முதலியவர்களின் கொள்கைகளும் மறுப்புக்களும் கூறப்படுகின்றன.

௪௬. பரியங்கம் - கட்டில்.

௪௭. சிதடர் - மூடர். விகரம் - நோய்.

௫௩. குளிகை - சித்தகுளிகை; மாத்திரை வடிவாகவுள்ளது. காளிதம் - களிம்பு.

௫௪. வேட்டுவாளி - ஒருவகைக்குளவி.

திருப்பெருந்துறையடைந்த படலம்.

௧. திருவா - திருவையுடையாய். தரு வாச - தருவின் கீழ்த் தங்குதலையுடைய இர்திரனே. கத்தும் - கத்துகின்ற. மருவு ஆச (குற்றத்தை). அகம் மனம்.

௨. வெளி - ஆகாயம். உருஎட்டு - அஷ்டமூர்த்தம். சிவமுன் உரு ஒன்பது - நவந்தருபேதம்.

௪. ஆசிரிபனைத் தேடி.

௫. மாண - ஒவ்வாத.

௬. பொருப்பால், ஆல். அசை

௭. வில்லும் புலியும் தம் கொடிகளில் உயர்த்தியவர் - சேரனும் சோழனும்.

௯. வேம்பன்முன்பு - பாண்டியன்முன்பு.

௧௧. தவர் - வில்.

௧௩. புதவு-கதவு. எழேழ்கோடி-சக கோடி; “ஈனமி லாகெறி வந்த பொனேழெழு கோடியழங்கினன்” என்பது திருவாதவூரர் புராணம்;

௧௪.

(மந்திரி. உஅ.) கயல் இலச்சினை-மீன முத்திரை.

௧௪. நெயிங்கழுத்தவு-ஒட்டகம்.

௧௭. கல்லவடம் - ஒருவகைவாத் தியம்.

௧௮. ஆவளிகள் - விருதாவளிகள்.

௨௧. அரிவயப் போத்து - ஆண்சிங்கம்.

௨௨. பரிசை - கேடகம்; “மழை பெண்ண மருளும் பட்டுறேல்” என்பர்.

௨௬. அரிமிசை இவர்த்துள்ளான். தூர்க்கை.

௨௭ - ௩, குறிஞ்சிவளம்.

௨௯. இறால் - தேனடை.

௨௭. பவர - நெருக்கம்.

௩௦ - ௩௪. முல்லைவளம்.

௩௦. அனீகம் - சேனை.

௩௧. தளவம் - முல்லை.

௩௨. நம்பேர் பெற்றது - மான் (மகத்தத்துவம்). தவர் - மூனிவர், வில். ௩௩. தமைச்சிறப்பித்து நவின்றது,

குயிற்பத்து. குழை - தளிர். கூசம் - கூச்சம்.

கசு. சேதா.செம்மையாகிய பசு.

கூடு. அ. பாலை.

கூசு. குறை - சுழல் காற்று.கோங் கிலவு. - ஒருவிதைமரம்.

கூஎ. ஒரி - நரி.

கூஅ. இதிற் பெருந்திறையை அமைத்த நாயம் பாராட்டற்பாலது.

கூக - சகூ. மருதவளம்.

கூக. கயப்பு (கசப்பு) - வெறுப்பு.

சக. அகவிருள் - அஞ்ஞானம்.

சஉ. சுவைத்தண்டு - கரும்பு.

சச - கூ. நெய்தல்வளம்.

சச. நெஞ்சப் பிறங்குபோது - இதயகமலம்.

சஇ. வாரி விரசு அழல் - வடீவை த்தி.

சஅ. வாதை - துன்பம்.

சக. சந்து - சந்தனம்.

கூடு. அவிகை - அவிதல்.

கூக. படமாடம் - கூடாரம்.

கூக. ஏற்றை உவந்து ஏறுகின்ற.

கூஅ. அயர்வுயிர்த்தார் - சிரமபரி காரஞ்செய்துகொண்டார்.

கூக. குடகடலமூவம்;மேல்கடற் பீர்ப்பு.

சூடு. தாவரம் - நிலைபெற்றதுவட பாலிற்சார - மேருவினவடக்கேசெ ல்ல; இங்ஙனம் கூறுவது கவிமதம். சேவரப்போர்வை,பெளத்தருடையது.

சஉ. என்று ஆதரவு கூட.

சக. நத்தம் - இருள். குவையுரு.

குவிந்து. வரும் அல் - வந்த இருள்.

சூடு. கதிர்க்கும் - ஒளிவீசுகின்ற.

உபதேசப் படலம்.

க. பரம்பரன் செவ்வாய்ப் பாட ல். வேதம்.

உ. குணக்கு - கிழக்கு.

கூ. எவ்வுப்பிரகாசமெய்தி ற்றெ ன்று - தமக்குத்துன்பத்தைத்தரும் சூரியப்பிரகாசம் வந்ததென்று.

ச. கருமலம் - ஆணவம். ஐயர் - திருவாதவூரர்.

அ. தாழ்வடம் - மாலை. போழ் - பிளக்கின்ற. அள்ளொளி - செறிந்த ஒளி.

சூடு. சந்து - கேடு.

சக. இரவுரவம் - ஓராகமம். ஞான முத்தினை - சின்றுத்தினை.

சஉ. ஒருவரில்லாத ற்றார் - தொளாயிரத்தொண்ணூற்றொ ண்பதின்மர்; உ-ம் செய்யுளைப் பார் கக.

கூடு. விரவுகின்ற அதனுள்ளும்.

கஎ. கண்படை - படுக்கு மிடம்.

உடு. உத்தமர் - சிவபெருமான்.

உஉ. கண்ணீர் தவழ.

உடு. என்கோ - என்பேறே.

உசு. சங்கள் - தலைகள். இங்கு எழுந்தருளின.

உஅ. ஓவியம் - சித்திரம்.

உக. காந்தம் - அயகாந்தம். அருள் ஒத்தது.

கூடு. நவ்வண்ணம் மவ்வண்ணம் - திரோதானமும் ஆணவமும். அவ்வண் ணமாயினர் - அகாரம் போன்றவர்.

கூக. கனவியது - கனக்கண்டது.

கூசு. மைந்து - வலி.

கூடு. அரி பளிங்கு - ஆரிந்தபளிங்கு. வேதி - திண்ணை. தூண் - நிநீடு.

கூசு. தேசிகம் - பொன். கோசிகம் - சாமவேதம், பட்டாடை.

கூஎ. கப்புரச்சாந்த - கற்பூரம்கல ந்த சந்தனம். நீவி - மெழுகி. இரும்பு உள்ளும் - இரும்புபோன்ற மனமும்.

கூஅ. முத்தித்தையலை - மோகக் மகளை.

சூடு. "பூவினுட்கிறந்தது பொறி வாழ் பூவே" என்பது, நால்வர் நான்

மணிமாலை.

சக. தளியமை பணி - கோயிற்ப்
ணிலிடை.

சநு. மனு - மந்திரம்.

சக. அருங்கதிர் - திருவாசகம்.
முனகர் - கீழமக்கள்.

சுச. ஞானமென ஈரிரண்டேயா
கும்.

சுசு. மகநெறி - புத்திரமார்க்கம்.

சுள. இயமாதி - இயமமுதல். ஒப்
பி - ஒழித்து. வியம் - விசாலம். சக
மார்க்கம் - தோழமார்க்கம். யோகு -
யோகம்.

சுஅ. நிருவாணத்து - நிருவாண
நீக்கையால்.

சுக. பதி - சிவம்.

சுர. பாத் து - பகுத்து.

சுக. தொன்று - பழமை.

சுந. உவர் - உவர்மண்.

சுச. இந்திர ஞாலம் - இந்திரசா
லம்.

சுரு. உளி - அவ்விடத்தில்.

சுசு. படரும் - செல்லும்.

சுஅ ஏறுவினை - ஆகாமியம்.

எக. உழிதருஉ - சுழன்று.

எஉ. மலடு - மலட்டுப்பசு.

எச. கனிவிளவு - விளாங்கனி.

முனிவரும் - வெறுப்பில்லாத.

எரு. கவை அழல்-கவைத்த கொ
ழந்தையுடைய அக்கினி.

எசு. இடப்புற்று - பெயர்த்து.

எஅ. ஐயகோ - ஐயோ.

எக. கொம்மை - வட்டம்.

அக. தவிசு - மிமத்தை.

அந. பாண்டு - வெண்மை.

அச. தம்பவிற்பம் - தூண்களி.

உள்ள உருவங்கள். பாவுகல்.

சுக. காலினும் - காற்றைக்காட்டி.

உழி. முடங்கல் - திருமுகம்.

சுக. காதரம் - அச்சம்.

சுரு. திருமுக-திருமுக.

சுக. உய்த்தனை - செலுத்த்

ன், அனுப்பினன்.

சுள. இன்னே-இப்பொழுதே.

கர. ஒருவி-நீங்கி. செருக்கொ

ருயி.

மதுரையை அடைந்து விடைபெற்ற படலம்.

ந. இடில் முறையே நெய்தல்
பாலை, முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம் இ
வைகூறப்பட்டுள்ளன.

சு. காணுமா - காணுமுறைப்படி.

சு. இரவி சிங்கம் கண்டு செல்மதி,
ஆவணிமாதம். மந்திரம் - குதிரைப்ப
ந்தி.

எ. கவுரியன் - பாண்டியன்.

சுக. பழுதில் தம்மிருக்கை.

கர. இந்திராள் - கேட்டை. கு
சை - கழிவாளம்.

சுக. பாடி காவல் - களைகளு
வான் ஒருவனைக்கொண்டு வேந்தன்
செய்விப்பதொரு தண்ட விசேடம்;
“கோடி காவனைக் கூறாத நாளெ
லாம், பாடி காவலிற் பட்டுக் கழியு
மே” என்பது, தேவாரம்.

கஉ. நம்மடிகள்தழ்மை - திருவா
தவாரை. “உரைத்தவப்படியே செய்
தார்” என்பது, பேரியபுராணத்தில்,
“முன்னின்ற பாதகனுந் தன்கருத்
தே முற்றுவித்தான்” என்பது போ
ன்றின்றது; (பேரிய ஏனாதி. சுர.)
சுக. எஞ்சை முன்புண்டு அஞ்சா
தி - அஞ்சாதே.

சுக. விடைமையும் முகிலையும்
இருகின்ற. ஏனை-மற்ற. அடைக்கல
மென்று அடையேனை. கிறி-வஞ்சனை.
உடையேனை - உடைத்து. விடாத
என்கிறேன்.

சுரு. ஓவரும் - ஒழி வில்லாத. க
ழைகுழைத்தான் - மண்மதன்.

சுக. கோலத்தை டுடைய வாவு
கின்ற குதிரை.

உ௦. பரிமள்ள்ர் - குதிரை வீரர். தோம் - குற்றம். காப்பன். நடு. ஆம்பரிசு - ஆகும் விதம்.

உ௧. படர்ந்தமை - வந்ததன்மையை.

உ௨. கடுப்பினீ - வேகத்தையுடையன. அசனியாய் ஏறு.

உ௩. மேல்தாய - மேலே. தாவிப், மிச்சிரம் - பல சிறங்களும் கலந்தது.

உ௪. ஐந்துகதிகளை யுடைய குதிரைகள்.

உ௫. கோட்டைமதில், இருபெயர் ரொட்டு.

உ௬. பரல் - பருக்கைக்கல். பண்ணைத்தரை - மருத நிலம்.

உ௭. உடு - அகழி. கொடுவரி - புலி. வளைந்த கோடுகளையுடையது.

உ௮. தளி - கோயில். சதுக்கம் - நாற்றெருக் கூடுமிடம். சிலைத்து - முழங்கி.

உ௯. புறக்குடிகள் - அனுலோமர் முதலியோர்.

௩௦. தார் - கிண்கினிமரலை.

௩௧. பறந்து - வினிரந்துசென்று. உறந்த - மிகுந்த.

௩௩. நான்

௩௩. ஒன்னலர்க்கு - பகைவருக்கு. முறுவல் உண்டாக.

௩௮. இவ் இயல்வ - இந்தஇயலையுடையன; விரித்தல் விகாரம்.

௪௦. அருந்தமிழாளியார் - திருவா

௪௧. அன்மாம் நீர். சாதம் - உண்மை.

௪௨. குழும் - கருதா நின்றன. மனித்தரை - மனிதரை; விரித்தல் விகாரம். "மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே" என்பது, தேவாரம்.

௪௩. கொத்தை நாடு - குருட்டுநத்தை; "கொத்தையாக்கினர்" என்பது தேவாரம். பெருஞ் சம்பத்தை - பெருஞ்செல்வத்தை. வள்ளி அத்தைசேய் - வள்ளி நாயகியாரின் மாயியாராகிய தடாதக்கப் பிராட்டியாரின்

புதல்வர்; உக்கிரபாண்டியர், அவருடைய அழியிற் றேருன்றியகோன், அரிமருத்தன பாண்டியன்.

௪௩. இகலன் முதலியன நரியின் பெயர்கள்.

௪௪. அகல்தர - விரிவாக.

௪௭. தஞ்சம் உற்றவர்க்கா - தம்மைப்பற்றுக் கோடாக அடைந்தவர் பொருட்டு.

௪௮. போந்த நீர் - கங்கை. இடவிய - விசாலித்த.

௪௯. இதம் - இதுவும். வினைந்தது. பக - பிளவுபடுபடி.

௫௨. புத்தி - உடன்பாட்டுக்குறிப்புச் சொல். பத்தியின் - வரிசையாக. பலாலம் - வைக்கோல். பரி - குதிரைமரங்களை.

௫௩. மிதப்புற - மிக. உடைப்பு ஒழிதர. பாம்புகள் - வைக்கோலாற் செய்யப்படுந் திரணைகள்.

௫௪. திங்களாயிரம் தொழுதள்ளள் - ஆயிரம்பிறையைத் தொழுதவள்; "திங்களாயிரம் தொழுதள்ளள்" என்றார்; (திருவிளை, மண். சுமந்த ௪௦).

௫௫. அடைத்திடும் ஆள். முனியுமே - கோப்பிப்பானே.

௫௬. பழங்கலை - பழமையானதுல்கள், பழையதுணி. குழங்கல், இன்னை - மாலைவிசேடங்கள்; குழங்கலை, ஐ - சாரியை. சழங்கல் - நழுவுதல். முந்தர் - முதன்மையையுடையவர்.

௫௮. ஓரீஇ - நீங்கி.

௫௯. சிற்றுண்டி - பட்டு. உடையா - உடைத்து. நள்ளிய - பொருந்திய.

௬௦. தடுவரி விருப்பின் - தடுத்தற்கரிய விருப்பத்தோடு; தொகுத்தல். ௬௧. வினாய் - கேட்டு. அன்றலில் - விரோதித்தலில்லாத.

௬௨. கரைபடல் - கரை உண்டாதல், கரைதல்.

௬௩. அடைப்படுகின்றதால், ஆ

ல். அசை. இனிய பாலு - நல்லாழை.
• சசு. நாடுகின்ற அவர்களுடைய
வேலையையும். அசையுறது - வருந்
தாது.

சுடு. ஏலான் - ஏற்றுக் கொள்
ளான்.

சுசு. இதுகரை படாதது - இக்க
ரை உயராதது.

எடு. 'தரிகருவியிர்க்கும் - கருவிற்
றங்கிய உயிர்க்கும்.

எக. திருக்கு - கண்.

எஉ. தான் அடிபட்ட - மணம்
பொருந்திய. கிம்பம் - வேம்பு.

எக. வள்ளல், எழுவாய்.

எசு. அலக்கன் - துன்பம், ஆளா
கி - கூலியாளாகி.

எடு. கன்றல் - வாடுதல். புன்த
ம் - அற்பத்தகுதி.

எசு. கீள் - ஸங்கோடு; 'கோர்
கோவணமும்' என்பது, தேவாரம்.

தீலீலையையுடைந்த படலம்.

நு. இழுதையேன் - அறிவில்லா
தேன்.

டு. அற்புதமறியேனென்றது, அந்
புதப்பத்து. பின்வருவனவற்றை இப்
படியே அறிந்துகொள்ளுக. நின் அற
-வலிமையற. ஒண்ணலன் - ஒருபொ
ருளல்லேன்; "ஒண்ணுளே யென்
பது வாசல் வைத்தாய்" என்பது,
தேவாரம்.

அ. மூழ்குமா - மூழ்குமாறு. பொ
ற்ற - பொலிவு பெற்ற.

க. கொல்லை - மூல்லைசிலம்.

கடு. பாண்டிமருடம் - பாண்டிநா
ட்டிற் பொருந்திய.

கீக. கழுமலம் -

கஉ. ஈங்கோய்வெற்பு - ஈங்கோ
ய்மலை, வாஞ்சியம் - பரீ வாஞ்சியம்.
மறைக்காடு - வேதாரணியம். கணிகி
ளர் - மதித்தல் மிக்க. பெண்ணை - தெ
ன்பெண்ணையாறு.

கந. முதுகிரி - விருத்தாசலம்.
அதிகை - திருவதிகை.

கடு. தேம் - வாசனை. தாம் மருவு
ம்படி.

கசு. சேண் பொலியாநிற்கும். தவ-
மிக.

கக. ஈழம் - யாழ்ப்பாணம்.

உடு. "சுழா அக்கால் பள்ளியுள்
வைத்தற்றார் சான்றோர், குழா அத்த
ப் பேதை புகல்" என்பது திருக்குற
ள். போதி - அம்சமாம். தேவு - புத்
தன்; தேவை இருத்துவேன்.

உக. 'சேற்றிற்கல்லு விட்டெறி
ந்தாற்போல்' என்பதும், 'நாய் குரை
த்தாற் கூடக்குரைப்பாரில்லை' என்ப
தும் பழமொழிகள்.

உஉ. தீட்டி - எழுதி. சென்னி -
தலைசோழன்.

உக. குறு முயலகன் வெந் நின்
று - குறிய முயலகனுடைய முதுகி
ன் மேலே நின்றது.

உசு. குறி அரசு - குறிக்கப்படும்
அரசன். பேரூதி செறிபவன்றனை -
புத்தனை.

கக. எழினி - திரை.

நஉ. அவர் கண் - பார்த்த இடத்
தையுடைய.

நந. அரியோடு - சிங்கத்தோடு.

நஎ. மாலைப் போக்குற - மயக்க
த்தைப்போக்க.

நஅ. கரம் - கழுதை; நீந்தாமணி,
நாமகளிலம்பகம். கஅக - ம் பாட
லைப்பார்க்க.

பசஉ. சீரியது - சிறந்தது.

சக. பரி அவர் - வருந்துகின்ற
அப்பெண்தந்தர்கள்.

சசு. மறைதப - இரகசியம்கெட.

சடு. ஆர்த்தார் வேந்தன் - ஆத்தி
மாலையையுடைய அரசன்; சோழன்.

சஎ. மூகை தீர்த்தவா தெரிஇ-
ணமைத்தன்மை தீர்த்தவாறு தெரிந்து.
சுழல் - திருச்சாழல்.

சஅ. பாய் - பரவிய. குள்உரு - சப
தம் செய்யாத.

௫௨. ஞாநரு - காண்பவன். ஞேயம் - அறியப்படுவது.

௫௪. சித்ஞையர் - சீழ்மக்கள்.

௫௫. அடை அரூப் பொழில் - இலைகள் நீங்காதசேலை.

௫௬. நறப்பயில் - தேன் தங்கப்பெற்ற. தலமாதி மூன்று - தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி.

௫௭. சிமிழ்க்க - கட்ட.

௫௮. அவ்வண்ண முதல்வன் - அகரம்போன்ற முதன்மையை யுடைய.

௫௯. பெருமான்; திருக்குறள், க.

௬௦. பவர் படுசடை - கொடிபோன்றசடை. இவர் - விரும்புகின்ற.

௬௧. சந்தவாசகம் - அழகியிருவாசகத்தை, நம்தயாநிதியே.

௬௨. ஐந்தெழுத்தின் நாமப்படி - பஞ்சாக்ஷரப்படி.

௬௩. ஆனிமகம் - ஆனிமாதத்துள்ளமகக்கூத்திரம்.

௬௪. மூனி - தவமியமூனிவர்.

புநாவன் பெருந்துறைத் திருவிழாச் செய்த படலம்.

௧. மணிவாசகர் என்னுந் தெட்டர் மொழியிலுள்ள மணி அசுத்த மாயா காரியம்; வாசகம் சுத்தமாயாகாரியம். மணி - மாணிக்கம்.

௨. பொதியில் வேந்தன் - பாண்டியன்.

௩. இருந்தஃது - இருந்தது. நவ தீர்த்தங்களுள் இரண்டு திருக்கோயிலினுள்ளும் ஏழு புறத்தும் உள்ளன.

௪. விண்டு - திருமால்.

௫. வரும்சீர், தவாச்சீர்.

௬. விடை - றிஷ்டம்; வேதண்டம் - கையாயமலை.

௭. தன வில் - பொன்னொளி.

௮. திதிக்கும் - பாதுகாத்தற் குரிய.

௯. கோணலடையும் தண்டப் - கோணந்திடி.

௧௦. நேத்திரம் - பட்டாடை. பொன் இழைசால் அம்பரம் - பீதாம்பரம்; அம்பரம் - ஆடை.

௧௧. விழிக்கு விருந்தாகின்ற விழா.

௧௨. காவணம் - பந்தர். விதானம் - மேற்கட்டி.

௧௩. சமழ்ப்பு - நாணம். மருவின் - நறுமணத்தால்.

௧௪. உற்றார் - வந்தவர்கள்.

௧௫. வெய்ய - விரும்பத்தக்க.

௧௬. தமிழ்முனி - அகத்தியர்.

௧௭. தக - ஒப்ப. சுதை - அமுதம். ஏலா - ஏற்று.

௧௮. விட்டரம் - முனிவர்க்குரிய.

௧௯. கருதியது ஆற்று - கருதிய திருவிழாவைச்செய்.

௨௦. - ௧௦௦. திருவிழா விலக்களமும் அத நடந்தமையும் இவற்றிற் கூறப்படுகின்றன.

௨௧. சாறு - திருவிழா.

௨௨. சுடர்ந்த - ஒளிவீசிய.

௨௩. நிரப்புக்கோட்பட்டு - வறுமை யாற் கொள்ளப்பட்டு.

௨௪. நிகளம் - பந்தம் - ௨௨ களம் - இரண்டு.

௨௫. சூரியவிருத்தம், சந்திரவிருத்தம் - வாகன விசேடங்கள்.

௨௬. மான்தலை நன்னாள் - மிருக சேரிடம்.

௨௭. கற்பகத்து - கற்பகமரத்தின்.

௨௮. விதி - பிரமன்.

௨௯. அரி - சிங்கம்.

௩௦. ஓரா - ஒருவாத - நீங்காத.

சனகராசன் முத்திபெற்ற படலம்.

2. விதேகம்-விதேகநாடு.
கூ. விருத்தி - சீவிதம்; சீவித்தற்
காக²அரசனாற் கொடுக்கப்பட்டது.
எ. பராபவம் - அவமானம்.
க0. சிகழி - சூடுமி.
க2. இருக்க என.
கச ௪ கூடு : யாக்கிய வல்திய
முனிவர் சனகராசனுக்குச் செய்யும்
உபதேசம்.
கடு. இறை - சனகராசன்.
கக. நவை இல் - குற்றமில்லாத.
தவுமியன் - தவுமியமுனிவர்.
கௌ. அதன் தோம் - அவ்வுபதே

த்தின் குற்றத்தை.
கக - சக : தவுமியமுனிவர் சன
கராசனுக்குச் செய்யும் உபதேசம்.
சச. இருந்துறை போம் - பெரி
யவழியிற் சென்ற.
சடு. பேர் ஒருவா - கீர்த்தி நீங்
காத.
சக. நந்து - பெருகுதின்ற.
சஎ. மனு அரதாம் - மந்திரங்க
ளுக்கெல்லாம் அரசாகிய.
சஅ. மேய=மேவிய - பொருந்
திய.
சக. ஓர்இ - நீங்கி.

விதரிமனும் இலக்தமியும் முத்தியடைந்த படலம்.

க. ஒதமாம் ஏதம் - வெள்ளத்
தையுடைய கடல்போன்றதாகிய து
ன்பம்.
உ. வின்மை - ஒளியின்றன்மை.
க. நன்னர் - நன்மை.
ச. அந்நகரார் பெயரிட்டார்.
இடன் - இடம். எந்தவிடனும் பொரு
வான்; விடனும் - விடபுருஷனையும்;
பொருவான் - ஒப்பான்; ஒவ்வானெ
ன்பதும் பொருந்தும்.
டு உழிதருவான் - சுழலுவான்.
சு குறும்பு - சேட்டை.
எ இல்லி - துவாரம். வளார் -
சிறுகொம்பு. சூன்றான் - தோண்டி
அ. காத்தோதரம் கால் முனி.
பாம்புகக்கிய மாணிக்கம்.
க. எழுநாவோனிலும் - நெருப்
பைக் காட்டிலும். கன்று - அடிப்ப
ட்ட. அன்று - விரேதிக்கின்ற.
க0. விடனும் மடனாகிய. பட
ர் 3 துன்பம். அவன் - தந்தையான
வன். துறவு - துறவறத்தை.
கக. எவ இயரா - எவவும் கட
வாத. கதை - துண்டம். ஆவ என்.
கண்டோர் ஐயோவென்று சொல்ல.

கக. கண்ணுற்றான் - கண்டான்;
சேரியைக்கண்ணுற்றான்.
கச. அலசினேன்-வருந்தினேன்.
கடு. என் ஈரும் அன்பு - எண்
ணத்தைக் கடந்த அன்பு; எண்ணத்
தை ஈரும்ன்பென்றமாம்.
கக. பழையர் - கள்விற்போர்.
மிடாவில். ஈந்தின்முதுகள் - ஈச்சங்
கள். மொந்தை - ஒருவகைப்பாண்
டம்.
கஎ. தேக்கெறிந்து - ஏப்பம்
விட்டு.
கஅ. மோசிக்க - நீக்க.
கக. பரவும் - பாடி மண்
டம். மிக.
20. அழுக்கு உடை - அழுக்கை
யுடைய ஆடை.
உக. ஏது - யாத; இயற்றல் ஏது.
மா தியானம் - பெரியதியானத்தை.
உடு. ஆதன் - அறிவில்லாதவன்.
உக. வடி - கள். கடியவள் நல்கு
உணவை.
க2. குணங்கு - பேய்.
நச. உறைநோய்க்கு மருந்தென்க.
கக. பவம் - பாவம், பிறப்பு.
பன்ன - சொல்ல.

கக. மரீஇயவன் பொருந்திய
வன்.
சஉ. அஞ்சம் - அன்னப்பறவை.
சக. திருவிலி - செல்வ மில்லாத
வன்.
சடு. காயென்றது, தன்னை வயி
ரம் - தணியாக்கோபம். மிதவை-தெ
ப்பம். சிதம் - வெண்மை.
சஎ. தன்பெயர்முன்-அகரவுயிர்;

அஃது அகன்ற ஒருபெயர்-தன்மனெ
ன்பது. தனுமதி - மார்கழிமாதம். சூத்
ம் - அழிவு.

சஅ. பணி - பணிவிடை. காநிலி.
காதலை யுடையவன், கோமனை - அம்
பினை.

சக. வேள் உடைய, மன்மதன்
கெட.

வேடனீழ்தலிய நால்வர் அருள்பெற்ற படலம்.

க. புத்தி - போகம்.
உ. மலயாசலம்- பெத்தியின்மலை.
ஆரவாரம் - முழக்கம்.
ச. இறடி - திணை.
அ. சாமிய வாதனை - நீக்கியவா
தனையை.
க. விராய - கலந்த.
கக. இறவுளர் - வேடர்.
கஉ. சிவப்பிரியம் - சிவபக்தி.
கச. இறைவன் - ஆரசனை.
கடு. இனிச்செய்வது தெரியேன்
கக. என்உயிர் போவது ஒழியா

து. அருந்தா - பிறருண்ணாத.
உக. தாப்புலிப் போத்து - வலி
யையுடைய ஆண்புலி. மார்பில்
ஊன்றி.
உஉ. பா-பாக்களில்.
உக. பாதம் அரியாலும் கம்அய
னாலும் அறியாதார் - சிவபெருமான்;
கம் - தலை. கோடு - கொம்பு. நா
தங்க - நாவில் தங்க. அவன் துதி-
சிவஸ்துதியையே.
உச. புன் தெய்வம் - அற்பத்
தெய்வங்கள்.

நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித்த படலம்.

க. வாசகவாச்சியம் - வாசகத்தி
ன் பொருள்.
உ. தாதநெறி முதல் அனைத்தும்
- தாஸமார்த்தம், ஸத்புத்திரமார்த்தம்,
ஸகமார்த்தம், ஸன்மார்த்தம்.
டு. முத்தன் - முதன்மையையு
டையவன்.
ச - கக: குதமுனிவர் இடையே
யுள்ள தலங்களை மற்ற முனிவர்களு
க்குக் காட்டல்.
ச. பொதுநாமம் - சைவமென்
பது.
எ. கோ கண்ணத்திற சிவலிங்கப்
பெருமான்பெயர் மகாபுலேசுவரரெ
ன்பது, வடமொழி உயிரொழுத்துக்க

ளில் குற்றெழுத்துக்களில்லாத நெட்
டெழுத்துக்களுள் முந்தியதுவகாரம்.
புள்ளிய க. புள்ளியையுடைய ககர
மெய்; 'கே' என்பதை முதலிற்புணர்
ந்த தாரம் - கேதாரம்.
அ. நாகமென்னும் சொல்லின்
பொருள்களுள்ளே சரித்தலையுடைய
ன மூன்று. அவை குரங்கு, பாம்பு,
யானை. தாம் நாகம் - தாவும் நாகம்;
குரங்கு. அல்லாதவை பாம்பும் யா
னையும். வஞ்சகிழல் - மூங்கில்கிழல்.
கக. நாவலர். கோவை. சுந்தரமூர்த்தி
நாயனாரை சங்கிலியாரென்னும் பெ
யரினுள்ள மெல்லொத்தற வல்லொ

ற்றாக்கினும் சக்கிலியாரென்றாலும்; சக்கு இலியார் - கண்ணில்லாதவர். ஓர் தாது-என்பு. சண்பையர் கோன்-திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். எழு தாதுந் நிரப்ப..

க௦. தாயுருவமெனப்பட்டார் - காரைக்காலம்மையார். மறைமாவார் - வேதத்தைக் குதியாக வுடையவர். மறைமாவின் - வேதமாகிய மாமரத்தின

கக. ஒருகற்பத்தில் பிரமதேவர் கழுகுவடிவங்கொண்டுசிவபெருமான் திருமுடியைத்தேடச் சென்றனரென்பது புராணவரலாறுதலின், 'ஒருகழுகு காணாத வொண்முடியார்' என்றார். இதனை, 'பூவார்பொற் தவிசின்மிசையிருந்தலுனும் பூந்தழாய் புனைந்த மாலும், ஓவாது கழுக்கேன மாயுயர்ந்தாழ்ந் திறநாடி யுண்மை காணுத், தேவாருந் திருவுருவன்' என்னும் தேவாரத்தா லுணர்க. அவர் சொல் - வேதம். அவர் சொல்லெனும்விலங்கல்-வேதாசலம்; திருக்கழுக்குன்றம். பொரும்திருவர்-திருமாலும் அயனும்.

கஉ அந்தகன் - அந்தகாசுரன். மாணி - வாமனர்.

கங. நிதி - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்க்குக் கொடுத்தபொற்றொகுதி. நார் செலுத்துமொருவரை - திருநாவுக்கரசரை; நார்-அன்பு.

கச. மறைமுதல்-சிவபெருமான்.

கடு. கைத்தோணி - கைப்பாணம். எய்த்து - ஒவென்று அடைந்தார் - இனத்து ஒவென்று அடைந்தவர். எய்த்து ஒத்திருக்கும் மருந்து ஈவார்-அறிந்து, கடல்குழந்த பூமியாகிய மருந்தைக் கொடுத்தருளுபவர். அத்தலத்திற் பணித்திற்பொருட்டு மண்ணுருண்டை கொசிப்பது மரபு; 'விரிந்தபுகழ்ப் புள்ளிக்கு ஷேனார் வயித்தியனார், பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதர்கா ணம்மாளை, பரிந்துவினை தீர்க்கவல்ல பண்டிதரே யாமாயின், மருந்துவினை கைக்கலி வாங்காமோ லம்மாளை, வாயிலே மண்போட்டு வாங்குவர்கா ணம்மாளை' என்னும்

பழைய அம்மாளைச் செய்யுளாலும் "மருந் துதிக்கு மண்மருந் தருத்தியும்" என்னும் வேளாங்கிலம்பகச் செய்யுளாலும் இஃது அறியப்படும்.

கசு. கால்- திருவடி, காலன், காற்று; கால் பொருத்துதலம்.

கஎ குளக்கண் - நெற்றியினிடத்தே. முக்குளக்கண் - மூன்றுகுளங்களுள்ள இடம். உலகீன்ற வரைமஞ்ஞை - உமாதேவியார்.

கஅ. மாதுலன்-மாமன்; தக்கன் - சலந்தரன் - சலந்தராசுரன். கண் இடத்து - கண்ணைப்பெயர்த்து. வளை - சக்கரம்.

கக. லுன்பது சார்ந்து - வன்மையைச்சார்ந்து. அரசு - அரசமாம். திருவாவதிதறைக்கு நவகோடி சித்த புரமென்பது ஒருதிருநாமம். அன்பது வாய் - அன்பு வாய்ந்த; பதினொருகோடி யுருத்திரர்.

உ௦. விழைபுணல் - மாமகதீர்த்தம். உரவு - வன்மை.

உக. வீழியவாய் - வீழிப்பழத் தன்மையையுடையவாய். ஒருக்கு - ஒரு செட்டிப்பெண்ணுக்கு.

உஉ. ஈங்கோய்மலைக்கு மாகத மலையென்பது ஒரு திருநாமம். உரவயமன் - வலியையுடைய யமன். பரன் - உழை ஒருருவாகி - அர்த்தநாரீசுவரவடிவமாகி.

உங. பரியுகைக்கும் அடலார் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். அரசசபை - அரசம்பலம்.

உச. உறவிகள் - ஏறம்புகள். மால் தலையை வில்லுறியானது முருக்கிய தலை.

உடு. வண்டர் இகவா - வண்டிகள் நீங்காத.

உசு. தசமுகன் - இராவணனை. விண்மீனம் - மூங்கில்வனம்.

உஎ. வனமணக்கு முருவம் - திருமால்வடிவம்; வனம் - திருத்தழாய். கனம் - மேகம். பிரான்மலையில்முடி முதலாக மூன்று இடமுண்டென்பது ப்புராணம், திருநாட்டுப்படலம், ம பாடலாலும் அறிவலாகும்.

உரு0

அரும்பதவுரை

உஅ அம்மறை சொற்றவர் - திரு
வாதவூரடிகள்.

உக. தானநகர் - அமராவதி. நன
மிலாள் - பொன்னையாள்.

கூ0 அசம் - ஆடு. கசம் - யானை.
திருவாடானைக்கு அசகச புரமென்
பது ஒருதிருநாமம். திருப்புத்தூர்
ஆலயத்திற்கு ஸ்ரீதளியென்று பெயர்.
திருச்சுழியலில் அம்பிகைக்குத் துணை
மாலையென்பது திருநாமம். காலையெ
ன்பது திருக்கானப்பேரில் ஸ்வாமி
வின் திருநாமம்.

கூக. வாய் - இடம். கீலம் - ஆப்பு.

கூக. உயர்வு ஒப்பு இல்-உயர்வும்
ஒப்பும் இல்லை.

கூகீ. வீண்மணி - குரியன்; அவ
னால் விடப்படுவது கெய்யில்.

கூக. வட்கும் - அஞ்சும்.

கூஅ. வெருவு - அஞ்சுகின்ற.

சச. மகிழ்வனத்தமரும் சிவக்
கொழுந்த - காலாக்கினி யுருத்திரர்
பூசித்த சிவலிங்கப் பெருமான்.

சக. கரவு. இல் - கள்ளமில்லாத;
கரவில் கொடை.

கூக. மனை - மனைவி. காய் அடை
காயும் இலையும் ஆர்ந்த.

அரும்பதவுரை

முற்றிற்று.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U V. S. IYER LIBRARY,
BESANT NAGAR, MADRAS-90.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U V. S. IYER LIBRARY.

சூசீப்த்திரம்

பக்கம்

கடவுள்வாழ்த்து	க
அவையடிக்கம்	டு
சிறப்புப்பாயிரம்	சு
திருநாட்டுப்படலம்	எ
திருநகரப்படலம்	உஉ
நைமிசப்படலம்	நஅ
புரண்வரலாற்றுப்படலம்	சடு
புராணச்சிறப்புரைத்த படலம்	சஎ
புராவாதவுமியரையடைந்த படலம்	சக
ஆன்மநாதரநாதிமூர்த்தச்செயலுரைத்த படலம்	டுந
சதாசிவமூர்த்தமுரைத்த படலம்	டுஎ
மகேச்சுரமூர்த்தமுரைத்த படலம்	டுக
உருத்திரமூர்த்தமுரைத்தப்படலம்	டுந
வெள்ளாற்றுப்புடலம்	அஎ
பெருந்துறைவிசேடப்படலம்	எக
மூர்த்திராமவிசேடமுரைத்த படலம்	எந
யோகபீடச்சிறப்புரைத்த படலம்	எடு
வீரபத்திரப்படலம்	அக
தீர்த்தப்படலம்	அந
குமாரர் வருகைப்படலம்	க௦
பெருந்துறைப்படலம்	கந
பிரமனுபதேசப்படலம்	கப
திருமாலுபதேசப்படலம்	கக௦
காலாக்கினியுருத்திரருபதேசப்படலம்	ககடு
திருவாதவூரர் திருவவதாரப்படலம்	கஉந
அமைச்சுகரிமையுண்ட படலம்	கநக
திருப்பெருந்துறையடைந்த படலம்	கநக
உபதேசப்படலம்	கசஎ
மதுரையையடைந்து விடைபெற்றப்படலம்	கக௦
தில்லையையடைந்த படலம்	கஎ௦
புராவின் பெருந்துறையடைந்து திருவிழாச்செய்தப்படலம்	கஎக
சனகராசன் முத்திபெற்றப்படலம்	ககஉ
அதர்மனும் இலக்குமியும் முத்தியடைந்தப்படலம்	ககஅ
வேடன்முதலியு நாவலர் அருள் பெற்றபுடலம்	உ௦டு
நைமிசமுனிவர் பெருந்துறையடைந்து பூசித்தபுடலம்	உ௦அ

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	அ	க	சாந்து	சந்து
க0	உக	க	கரீர்க்	கார்
உ0	ககடு	உ	மாலைய	மாலய
உஉ	ச	ந	னிறை	லிறை
உஇ	உச	க	ஒரு	பொரு
நக	எச	ந	றகை	றகைத்
நச	ககடு	ந	உருளை	உருளைப்
நக	கஉ	க	வென்றி	வெந்தி
சக	க0	ச	யமைந்த்	யமைந்த
இந			நாதர்,	நாதர்
இச	உ	ச	பரா	பரா
இஎ	உ	ந	கத்துரு	கர்த்துரு
ஃ	எ	உ	கணப்	கணப்
கஉ	நக	க	யெதிர்	யெதிர்த்
அ0	நக	ச	கணேர்	கணே
ஃ	நஅ	உ	மெழிற்	மெயிற்
கக	சக	ந	யெல்வா	யெல்லா
ஃ	இந	க	நகை	நடை
க0உ	எஉ	ந	யெனிலு	யெனின் லு
ககக	அ	க	திருவி	திரிவி
ஃ	க0	க	வொளி	வொலி
கஉச	கந	உ	ஹும்	ஹி
கஉந	உச	க	லாங்	லாஞ்
கஉஅ	சச	ந	மலர்க்	மலர்
கஇந	சஇ	க	ஊத்தொடி	ஊத்தொடி
கஇஇ	இக	ச	மேவுயி	மேயுயி
கஇஎ	எக	உ	ஞத்தை	ஞத்தை
கக0	ந	ந	மடுக்	மடு
ககஎ	இச	உ	பிரந்	யிரந்
ஃ	கக	ச	யன்றலின்	யன்றலில்
ககக	உ	உ	மேவு	மேவி
கஅஇ	இக	க	ப்லி	ப்லி
கக0	கஎ	ந	வரண	வரண

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U. V. S. IYER LIBRARY,
 BESANT NAGAR, MADRAS-90.

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U. V. S. IYER LIBRARY,
 BESANT NAGAR, MADRAS-90.

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U. V. S. IYER LIBRARY,
 BESANT NAGAR, MADRAS-90.

